

**MODERN OLİMPİYAT OYUNLARI'NDA FARKLI BİR BOYUT: SPOR VE
SANATIN BİRLİKTELİĞİ**

EMRE DÖNMEZ

Yüksek Lisans Tezi

Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı

Dr. Öğr. Üyesi Bayram Ali SİVAZ

2024

(Her hakkı saklıdır)

T.C.
AĞRI İBRAHİM ÇEÇEN ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANA BİLİM DALI

EMRE DÖNMEZ

MODERN OLİMPİYAT OYUNLARINDA FARKLI BİR BOYUT:
SPOR VE SANATIN BİRLİKTELİĞİ
YÜKSEK LİSANS TEZİ

TEZ YÖNETİCİSİ
DR. ÖĞR. ÜYESİ BAYRAM ALİ SİVAZ

AĞRI - 2024

T.C.
AĞRI İBRAHİM ÇEÇEN ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜNE

Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi Lisansüstü Eğitim-Öğretim ve Sınav Yönetmeliğine göre hazırlamış olduğum “*Modern Olimpiyat Oyunları ’nda Farklı Bir Boyut: Spor ve Sanatın Birlikteliği*” adlı yüksek lisans tezinin bilimsel ve etik kurallara riayet edilerek tarafımdan hazırlandığını taahhüt eder, tezimin basılı ve elektronik nüshalarının Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü arşivlerinde saklanmasına ve 5 yıllık sürenin ardından erişime açılmasına izin verdiğimi beyan ederim.

26/08/2024

İmza

Emre DÖNMEZ

TEZ KABUL VE ONAY TUTANAĞI
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜNE

Dr. Öğr. Üyesi Bayram Ali SİVAZ danışmanlığında Emre DÖNMEZ tarafından hazırlanan bu çalışma 26/08/2024 tarihinde aşağıdaki jüri tarafından Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı'nda yüksek lisans tezi olarak kabul edilmiştir.

Başkan: Prof. Dr. Yusuf ÇETİN

İmza:

Jüri Üyesi: Dr. Öğr. Üyesi Bayram Ali SİVAZ

İmza:

Jüri Üyesi: Prof. Dr. Ahmet Gökhan YAZICI

İmza:

Yukarıdaki imzalar adı geçen öğretim üyelerine ait olup;

Enstitü Yönetim Kurulunun .../.../.... tarih ve /..... nolu kararı ile onaylanmıştır.

.../.../2024

Prof. Dr. İbrahim HAN

Enstitü Müdürü

	T.C. AĞRI İBRAHİM ÇEÇEN ÜNİVERSİTESİ LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ	

Benzerlik Oranlarına Dair Beyannamedir		
Öğrenci Adı Soyadı	Emre DÖNMEZ	
Numarası	216051023	
Ana Bilim Dalı	Beden Eğitimi ve Spor	
Bilim Dalı	Beden Eğitimi ve Spor	
Programı	Yüksek Lisans	
Danışman Unvanı Adı Soyadı	Dr. Öğr. Üyesi Bayram Ali SİVAZ	
Tez Başlığı	Modern Olimpiyat Oyunları'nda Farklı Bir Boyut: Spor ve Sanatın Birlikteliği	
Bölümler	Turnitin Sonucu	En Yüksek Değer
Giriş	% 0	% 25
Kuramsal Temeller/Kavramsal Çerçeve	% 0	% 30
Materyal ve Yöntem	% 0	% 30
Araştırma Bulguları	% 0	% 20
Sonuç/Tartışma/Öneri	% 0	% 20
TEZ (GENEL)	% 0	% 25

26/08/2024

Yukarıda bilgileri yazılı tez çalışmasının benzerlik oranları Turnitin raporundan alındığı haliyle yazılmış olup tüm bilgilerin doğru olduğunu, aksi halde doğacak hukuki sorumlulukları kabul ve beyan ederiz.

İmza

Emre DÖNMEZ

İmza

Dr. Bayram Ali SİVAZ

1) Benzerlik raporunun alınması sırasında “başlıklar, içindekiler, teşekkür, ön söz, dizin, alıntılar, kaynaklar, atıflar ve 6 kelimededen küçük eşlemeler” kapsam dışı bırakılabilir. “**İnternet, Yayınlar ve Öğrenci Ödevleri veri tabanlarından**” hiç birisi kesinlikle tarama dışı bırakılmamalıdır.

2) Çalışmanın niteliğine göre ekteki formlardan yalnızca birisi doldurularak Öğrenci Danışmanı ve Öğrencinin kendisi tarafından imzalanacaktır.

3) Tez çalışmasında tabloda belirtilenden daha fazla sayıda bölüm/başlık olması halinde satırlar çoğaltılabilir.

4) Çalışmadaki benzerlik oranlarının tabloda belirtilen en yüksek değerleri aşması halinde bu çalışma Enstitü tarafından değerlendirmeye alınmaz ve savunma süreci başlatılmaz.

5) Bu beyannameye ek olarak Turnitin Benzerlik Raporu gönderilmelidir.

6) Bu beyanname, tez jüri öneri formu ve savunma öncesi kontrol formu ile birlikte Ana Bilim Dalı Başkanlığına teslim edilecek ve akabinde EBYS üzerinden Müdürlüğümüze gönderilecektir.

ÖZET
YÜKSEK LİSANS TEZİ
MODERN OLİMPİYAT OYUNLARI'NDA FARKLI BİR BOYUT:
SPOR VE SANATIN BİRLİKTELİĞİ
Emre DÖNMEZ
Tez Danışmanı: Dr. Öğr. Üyesi Bayram Ali SİVAZ

19. yüzyılın en dikkat çekici zirve organizasyonlarından biri olan Modern Olimpiyat Oyunları Fransız aristokrat, tarihçi, pedagog ve spor tutkunu Pierre de Coubertin tarafından Uluslararası Olimpiyat Komitesi (IOC)'nin 23 Haziran 1894'te kurulmasından iki yıl sonra, 1896'da Atina'da başlatılmıştır. Bu süreçte kurucu figür Coubertin simgeler, semboller, ritüeller, sloganlar ve çeşitli alternatifler içeren birçok girişimde bulunmuştur. Bunlardan biri de spor ve sanat kavramını aynı çatı altında kavuşturma çabasıdır. Coubertin için spor, hayatın vazgeçilmez parçası, hatta kendi ifadesiyle “*kilisesi, dogmaları, tarikatı olan bir*” dindir. Lakin sporun, antik dönemden modern çağlara gelişinde geçirdiği evreler ve günahkâr tutum, vaftiz edilmesini elzem kılmaktadır. Coubertin, kötülüklerden arınma yolu ve güzelliklerin ilham kaynağı olarak açıkladığı sanatı, kas ve düşüncenin birlikteliğinde en ideal yöntem olarak görmektedir. Bu düşünceyle, uzun uğraşlar sonucu ilk defa 1912 Stockholm Olimpiyatları'nın bir parçası haline gelen ve “*Olimpik Sanat Yarışmaları*” adıyla kodlanan spor ve sanat birlikteliği 36 yıl sürecek olan yolculuğuna başlamış oldu.

Bu tezin amacı; Olimpik Sanat Yarışmaları'nın ortaya çıkışındaki fikri kökenleri, yarışmaların Olimpiyat Oyunları'na entegre edilme sürecini, yarışma etaplarını, Olimpiyat şampiyonlarını ve derece alanları, yaşanan tezatlıkları, paradoksları, problemleri, siyasi kayırmaları, Olimpik Sanat Yarışmaları'nın son bulmasını, alternatif fikirleri, çözüm yollarını ve Kültür Olimpiyatları'na uzanan süreci kronolojik olarak ele almaktır.

Olimpik Sanat Yarışmaları Coubertin tarafından 1896 Atina Olimpiyatları'ndan itibaren düşünülmüş ancak çeşitli sebepler nedeniyle ertelenmiştir. Spor ve sanatın birlikteliğini çok arzulayan ve bunun ivedilikle gerçekleşmesini isteyen Coubertin bu doğrultuda 1906 Paris Sanat, Edebiyat ve Spor Danışma Konferansı'nı tertiplemiştir. Bu konferansta Olimpik Sanat Yarışmaları kabul edilmiş,

böylelikle Coubertin'in antik dünyadan öykündüğü spor ve sanat arasındaki eski birlik canlandırılmıştır. Bu yarışmaların ilki için 1908 Londra Olimpiyatları seçilmiştir. İngiliz Kraliyet Sanat Akademisi ve 1908 Londra Olimpiyat organizatörleri tarafından yarışma kuralları oluşturulmuştur ancak yarışmalar gerçekleştirilememiştir. 1910'da IOC tarafından organize edilen Paris Uluslararası Mimarlık Yarışması, Olimpik Sanat Yarışmaları'nın prototipini oluşturmuştur. 1912 Stockholm Olimpiyatları'nda ise ilk kez Olimpik Sanat Yarışmaları yapılmıştır. Bu yarışmalar 36 yıllık ömründe 1912 Stockholm, 1920 Antwerp, 1924 Paris, 1928 Amsterdam, 1932 Los Angeles, 1936 Berlin ve 1948 Londra olmak üzere yedi kez yapılmış ve bunlarda toplam 49 altın, 53 gümüş ve 49 bronz madalya dağıtılmıştır. Olimpik Amatörlük Prensibi'nin ihlali gibi çeşitli nedenlerle IOC kurmayları tarafından eleştirilen Olimpik Sanat Yarışmaları, 1952 Helsinki Olimpiyatları'nda yerini Olimpik Sanat Sergisi'ne bırakmış ancak çeşitli tartışmaların ve yaşanan karmaşanın ortasında yapılamamıştır. İlk kez 1956 Melbourne Olimpiyatları'nda yapılan bu sergiler ise 1992 Barcelona Olimpiyatları'nda Kültür Olimpiyatları'na evrilmiş ve günümüze kadar devam etmiştir.

Bu çalışmada kullanılan doküman analizi yöntemi sayesinde özellikle Coubertin'in orijinal metinlerine müracaat edilmiştir. Bu metinlere ek olarak IOC'nin resmi yayın organı “*Olimpik İnceleme (Revue Olympique)*” dergisinden, IOC üyelerinin ve yarışmalara katılan bazı sanatçıların metinlerinden de faydalanılmıştır. Tüm bu kaynaklara ek olarak çalışmada konuyla yakından ilişkili birçok ikincil kaynağa yer verilmiştir.

Anahtar Sözcükler: Spor, Olimpiyat Oyunları, Pierre de Coubertin, Sanat, Olimpik Sanat Yarışmaları.

ABSTRACT
MASTER’S THESIS
A DIFFERENT DIMENSION IN THE MODERN OLYMPIC GAMES: THE
MARRIAGE OF SPORT AND ART

Emre DÖNMEZ

Thesis Supervisor: Dr. Bayram Ali SİVAZ

The Modern Olympic Games, one of the most remarkable peak organizations of the 19th century, were initiated in Athens in 1896 by French aristocrat, historian, pedagogue, and sports enthusiast Pierre de Coubertin, two years after the International Olympic Committee (IOC) was established on June 23, 1894. During this process, the founder Coubertin undertook many initiatives that included symbols, rituals, slogans, and various alternatives. One of these efforts was to bring the concepts of sport and art under the same roof. For Coubertin, sport is an indispensable part of life, even described by him as “*a religion with its church, dogmas, and cults*”. However, the phases sport went through from ancient times to the modern era and its sinful attitudes made its baptism essential. Coubertin saw art, which he explained as a way of purification from evil and a source of inspiration for beauty, as the most ideal method in the unity of muscle and thought. With this thought, after long efforts, the marriage of sport and art, which first became part of the 1912 Stockholm Olympics and was coded as the “*Olympic Art Competitions*” began its 36-year journey.

The purpose of this study is to chronologically address the ideological roots of the emergence of the Olympic Art Competitions, the process of their integration into the Olympic Games, the competition stages, the Olympic champions and medalists, the contradictions, paradoxes, problems, political favoritism, the cessation of the Olympic Art Competitions, alternative ideas, solutions, and the process leading to the Cultural Olympiad.

The Olympic Art Competitions were contemplated by Coubertin from the 1896 Athens Olympics but were postponed for various reasons. Coubertin, who desired the union of sport and art and wanted it to happen urgently, organized the 1906 Paris Art,

Literature, and Sports Advisory Conference in this direction. At this conference, the Olympic Art Competitions were accepted, thus reviving the ancient unity between sport and art that Coubertin admired. The 1908 London Olympics were chosen for the first of these competitions. The competition rules were created by the Royal Academy of Arts and the organizers of the 1908 London Olympics, but the competitions could not be held. The Paris International Architecture Competition, organized by the IOC in 1910, formed the prototype of the Olympic Art Competitions. The first Olympic Art Competitions were held at the 1912 Stockholm Olympics. These competitions were held seven times in their 36-year lifespan at the 1912 Stockholm, 1920 Antwerp, 1924 Paris, 1928 Amsterdam, 1932 Los Angeles, 1936 Berlin, and 1948 London Olympics, distributing a total of 49 gold, 53 silver, and 49 bronze medals. Criticized by IOC officials for various reasons such as violating the Olympic Amateurism Principle, the Olympic Art Competitions were replaced by the Olympic Art Exhibition at the 1952 Helsinki Olympics, but it could not be held amid various debates and chaos. These exhibitions, first held at the 1956 Melbourne Olympics, evolved into the Cultural Olympiad at the 1992 Barcelona Olympics and have continued to this day.

Through the document analysis method used in this study, especially Coubertin's original texts were consulted. In addition to these texts, the official publication of the IOC, "*Olympic Review (Revue Olympique)*" texts by IOC members, and some artists who participated in the competitions were also referred to. Besides these sources, many secondary sources closely related to the subject were included in the study.

Keywords: Sport, Olympic Games, Pierre de Coubertin, Art, Olympic Art Competitions.

TEŞEKKÜR

Yüksek Lisans eğitimim boyunca, benden bilgi ve deneyimlerini esirgemeyen, çalışmalarımın tamamlanabilmesi için her türlü şartı sağlayan ve bana her zaman her türlü desteği sunan çok değerli danışman hocam Sayın Dr. Öğr. Üyesi Bayram Ali SİVAZ'a; bilgi birikimini ve desteğini bizden esirgemeyen değerli hocam Sayın Prof. Dr. Yusuf SÖYLEMEZ'e; pek kıymetli önerileriyle çalışmamızın zenginleşmesine vesile olan Sayın Prof. Dr. Yusuf ÇETİN ve Sayın Prof. Dr. Ahmet Gökhan YAZICI'ya; çalışmamız ile ilgili iş ve işlemlerin yürütülmesinde emeğini bizden esirgemeyen Deniz SAĞLAMTAŞ'a; kullanılan İngilizce, Fransızca ve İsveççe kaynakların çevirilerini yapan Yelken TERCÜME kurumuna; İngilizce kaynakların tercümesinde emeğini ve zamanını bize ayıran kıymetli İngilizce öğretmeni arkadaşım Eşref YILMAZ'a; ilköğretimden bu yana eğitim-öğretim hayatımda hakkı geçen tüm öğretmenlerime; tez yazım sürecinde her an yanımda olarak beni hiç yalnız bırakmayan ve bana katlanan sevgili eşim Berrin KASIMOĞLU DÖNMEZ'e; eğitim hayatımın tüm süreçlerinde her türlü destekleriyle beni yetiştiren ve her zaman destekleyen aile fertlerime, özellikle büyükannem Mevlüde DÖNMEZ ve büyükbabam Yusuf DÖNMEZ'e; bu toprakları bize emanet eden Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Mustafa Kemal ATATÜRK'e, silah arkadaşlarına ve aziz şehitlerimize sonsuz minnetlerimi iletir ve teşekkürlerimi sunarım.

26/08/2024

EMRE DÖNMEZ

İÇİNDEKİLER

ÖZET.....	v
ABSTRACT.....	vii
TEŞEKKÜR.....	ix
SİMGELER VE KISALTMALAR DİZİNİ.....	xii
ŞEKİL VE ÇİZELGELER DİZİNİ.....	xiii
TABLolar DİZİNİ	xvii

BİRİNCİ BÖLÜM

1. GİRİŞ.....	1

İKİNCİ BÖLÜM

2. KURAMSAL TEMELLER.....	37
2.1. Genel Kavramlar	37
2.1.1. Spor	37
2.1.2. Sanat.....	38
2.1.3. Olimpizm.....	38
2.1.4. Olimpiyat Oyunları	39

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

3. MATERYAL VE YÖNTEM.....	40

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

4. ARAŞTIRMA BULGULARI.....	46
4.1. Felice de Fredis'in Üzüm Bağlarından Coubertin Şatosuna Sanat	46
4.2. Modern Olimpiyat Oyunları'nın Kurulması ve 1896 Atina Olimpiyatları	59
4.3. Olimpik Sanat Yarışmaları	94

4.3.1. Öncü girişimler ve 1906 Paris sanat, edebiyat ve spor danışma konferansı	94
4.3.2. 1908 Londra gerçekleşmeyen olimpik sanat yarışmaları.....	108
4.3.3. 1910 Paris uluslararası mimarlık yarışması.....	110
4.3.4. 1912 Stockholm olimpik sanat yarışmaları.....	112
4.3.5. 1920 Antwerp olimpik sanat yarışmaları	134
4.3.6. 1924 Paris olimpik sanat yarışmaları	146
4.3.7. 1928 Amsterdam olimpik sanat yarışmaları.....	164
4.3.8. 1932 Los Angeles olimpik sanat yarışmaları	199
4.3.9. 1936 Berlin olimpik sanat yarışmaları	231
4.3.10. 1948 Londra olimpik sanat yarışmaları	275
4.4. Olimpik Sanat Yarışmaları'nın Sonu.....	321
4.5. Olimpik Sanat Yarışmaları Sonrası Dönem	332

BEŞİNCİ BÖLÜM

5. SONUÇ, TARTIŞMA VE ÖNERİLER.....	337
5.1. Sonuç.....	337
5.2. Tartışma.....	347
5.3. Öneriler	353
KAYNAKLAR.....	357
ÖZGEÇMİŞ	384

SİMGELER VE KISALTMALAR DİZİNİ

AAA	Amatör Atletizm Birliği (İngiltere)
AOGOC	Antwerp Olimpiyat Oyunları Organizasyon Komitesi
AOGOC	Amsterdam Olimpiyat Oyunları Organizasyon Komitesi
BOGOC	Berlin Olimpiyat Oyunları Organizasyon Komitesi
CWOGOC	Cortina Kış Olimpiyat Oyunları Organizasyon Komitesi
FNOC	Fransa Ulusal Olimpiyat Komitesi
HNOC	Macaristan Ulusal Olimpiyat Komitesi
HOGOC	Helsinki Olimpiyat Oyunları Organizasyon Komitesi
INOC	İtalya Ulusal Olimpiyat Komitesi
IOC	Uluslararası Olimpiyat Komitesi
ISOH	Uluslararası Olimpiyat Tarihçileri Derneği
LAOGOC	Los Angeles Olimpiyat Oyunları Organizasyon Komitesi
LOGOC	Londra Olimpiyat Oyunları Organizasyon Komitesi
NOC	Ulusal Olimpiyat Komitesi
OGOC	Olimpiyat Oyunları Organizasyon Komitesi
POGOC	Paris Olimpiyat Oyunları Organizasyon Komitesi
SOGOC	Stockholm Olimpiyat Oyunları Organizasyon Komitesi
TDK	Türk Dil Kurumu
USFSA	Fransız Atletik Spor Toplulukları Birliği

ŞEKİL VE ÇİZELGELER DİZİNİ

Şekil 1. Laocoön ve Oğulları (Laocoön and His Sons)	47
Şekil 2. Pierre de Coubertin	123
Şekil 3. Walter Winans.....	126
Şekil 4. Bir Amerikan Paçası (An American Trotter)	126
Şekil 5. Carlo Pellegrini.....	128
Şekil 6. Alphonse Laverriere	130
Şekil 7. Raniero Nicolai.....	136
Şekil 8. Alberic Collin	138
Şekil 9. Güç (La Force).....	139
Şekil 10. Eva Henriette Brossin de Polanska.....	140
Şekil 11. Atlayış (L'Elan).....	141
Şekil 12. Holger Sinding Larsen.....	142
Şekil 13. Georges Monier	143
Şekil 14. Geo-Charles	149
Şekil 15. Kostas Dimitriadis	153
Şekil 16. Finlandiyalı Disk Atıcı (Discobole Finlandais)	153
Şekil 17. Jean Jacoby	155
Şekil 18. Köşe (Corner)	156
Şekil 19. Ragbi.....	156
Şekil 20. Başlangıç (Start)	157
Şekil 21. Dezsö Lauber	159
Şekil 22. Alfred Hajos	160
Şekil 23. Planlanan Stadyumun önünden bir manzara.....	160
Şekil 24. Kazimierz Wierzynski	168
Şekil 25. Lauro de Bosis	170
Şekil 26. Ferenc Mezö	171
Şekil 27. Paul Landowski	173
Şekil 28. Boksör (Boxeur)	174
Şekil 29. Edwin Grienauer.....	176
Şekil 30. Madalyalar (Medals).....	176
Şekil 31. Isaac Israel	179

Şekil 32. Kızıl Süvari (Cavalier Rouge)	180
Şekil 33. Ragbi.....	183
Şekil 34. William Nicholson (Anonim t.y.aaaag)	185
Şekil 35. On İki Sporlu Almanak (Un Almanach de douze Sports)	186
Şekil 36. Jan Wils	188
Şekil 37. Amsterdam Olimpiyat Stadyumu (Olympic Stadium at Amsterdam).....	189
Şekil 38. Nunberg Stadyumu (Stadium at Nurenberg)	190
Şekil 39. Rudolph Simonsen.....	193
Şekil 40. Paul Bauer.....	204
Şekil 41. Kangchenjunga'da (On Kangchenjunga)	205
Şekil 42. Mahonri Young	206
Şekil 43. Nakavt (The Knockdown)	207
Şekil 44. Jozef Klukowski	209
Şekil 45. Spor Heykeli II (Sport Sculpture II)	209
Şekil 46. David Wallin	211
Şekil 47. Arild Sahilinde (Vid Arilds Strand).....	212
Şekil 48. Lee Blair	214
Şekil 49. Rodeo.....	214
Şekil 50. Joseph Golinkin	216
Şekil 51. Bacak Makası (Leg Scissors)	217
Şekil 52. Toros Sirki İçin Tasarım (Design for a Cirque pour Toros).....	220
Şekil 53. Josef Suk.....	224
Şekil 54. Franz Sondinger.....	236
Şekil 55. Urho Karhumaki	238
Şekil 56. Sulky Sürücüsü (The Sulky Driver)	240
Şekil 57. Emil Sutor.....	242
Şekil 58. Engalciler (Hurdlers)	243
Şekil 59. Luciano Mercante	243
Şekil 60. Rudolf Eisenmenger	245
Şekil 61. Bitiş Çizgisindeki Koşucular (Runners at the Finishing Line).....	246
Şekil 62. Romano Dazzi (Anonim (t.y.aaaaaaac)	247
Şekil 63. Romano Dazzi'nin gümüş madalya kazanan 4 eskizinden biri.....	247

Şekil 64. Alex Walter Diggelmann	248
Şekil 65. Arosa I Plakası (Arosa I Placard)	249
Şekil 66. Herman Kutschera	251
Şekil 67. Kayak Stadyumu (Skiing Stadium)	251
Şekil 68. Walter March	253
Şekil 69. Werner March	253
Şekil 70. Reich Spor Sahası (Reich Sport Field)	254
Şekil 71. Paul Höffer.....	257
Şekil 72. Olimpik Yemin (Olympic Vow).....	257
Şekil 73. Werner Egk	260
Şekil 74. Olimpik Festival Müziği (Olympic Festive Music)	261
Şekil 75. Aale Tynni.....	279
Şekil 76. Hellas Defnesi (Laurel of Hellas)	281
Şekil 77. Giani Stuparich	283
Şekil 78. Gustaf Nordahl	285
Şekil 79. Ling'e Saygı (Homage to Ling)	286
Şekil 80. Rosamund Fletcher	287
Şekil 81. Oscar Thiede	288
Şekil 82. Alfred Reginald Thomson	290
Şekil 83. Londra Amatör Şampiyonaları (London Amateur Championships).....	291
Şekil 84. Albert Decaris	293
Şekil 85. Yüzme Havuzu (Swimming Pool).....	293
Şekil 86. Dünya Bisiklet Şampiyonası Poster (World Championship for Cycling Poster)	295
Şekil 87. Yrjo Lindegren.....	296
Şekil 88. Finlandiya'nın Varkaus Şehrindeki Atletizm Merkezi (The Centre of Athletic in Varkaus, Finland)	297
Şekil 89. Adolf Hoch	299
Şekil 90. Kobenzl'deki Kayakla Atlama Rampası (Skisprungschanze aud dem Kobenzl).....	299
Şekil 91. Gabriele Bianchi	302
Şekil 92. John Weinzweig.....	303

Şekil 93. Zbigniew Turski.....	305
Şekil 94. Olimpik Senfoni (Olympic Symphony)	305

TABLÖLAR DİZİNİ

Tablo 1. Olimpiyat Oyunları Fikrine Dayanan Spor Organizasyonları.....	67
Tablo 2. 1912 Stockholm Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları.....	132
Tablo 3. 1920 Antwerp Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları	144
Tablo 4. 1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları	162
Tablo 5. 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları.....	194
Tablo 6. 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları	224
Tablo 7. 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları	264
Tablo 8. 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları	308
Tablo 9. Olimpik Sanat Yarışmaları Edebiyat Kategorisi Ülkeler Bazında Toplam Madalya Sıralaması.....	341
Tablo 10. Olimpik Sanat Yarışmaları Heykel Kategorisi Ülkeler Bazında Toplam Madalya Sıralaması.....	342
Tablo 11. Olimpik Sanat Yarışmaları Resim Kategorisi Ülkeler Bazında Toplam Madalya Sıralaması.....	343
Tablo 12. Olimpik Sanat Yarışmaları Mimari Kategorisi Ülkeler Bazında Toplam Madalya Sıralaması.....	343
Tablo 13. Olimpik Sanat Yarışmaları Müzik Kategorisi Ülkeler Bazında Toplam Madalya Sıralaması.....	344
Tablo 14. Olimpik Sanat Yarışmaları Tüm Kategoriler Ülkeler Bazında Toplam Madalya Sıralaması.....	345

BİRİNCİ BÖLÜM

1. GİRİŞ

Tarih boyunca beden eğitimi ve sporun toplumlar için önem arz ettiği söylenebilir. Sağlıklı zihnin sağlıklı bedende olabileceği düşüncesi tarihin başından beri çeşitli varyasyonlarla dile getirilir. Juvenalis (2006)'ın MS 2 yüzyılda söylediği “*sağlam vücutta sağlam kafan olsun (mens sana in corpore sano)*” cümlesi bu varyasyonların bir örneğini oluşturur. Bu açıdan bakıldığında sağlıklı zihnin elde edilmesiyle doğrudan bağlantılı olan beden eğitimi ve sporun, toplumların gelişmişlik düzeylerini gösteren önemli unsurlardan biri olduğu görülür. Bilinçli olarak beden eğitimi ve spora önem veren bireylerin oluşturduğu toplumun, mutlu çocuklar, güçlü ve enerjik gençler, verimli orta yaşlılar ve kimseye ihtiyaç duymayan yaşlılardan oluşacağı söylenebilir (Yetim 2000).

Beden eğitimi; insanı oluşturan fiziki, manevi ve zihni unsurların, içinde bulunulan yaş ve doğuştan getirilen potansiyelin gerektirdiği verim gücünü yakalayabilmesi amacıyla gerçekleştirilen fiziki etkinlikler ve oyun aktivitelerinin tümü olarak tarif edilebilir (Şahin 2004: 78). Akkoyunlu (1996)'ya göre ise beden eğitimi; fiziksel aktiviteler aracılığıyla bireyin eğitilmesini, Milli Eğitim'in temel ilkelerine uygun olarak bireyin fizik, ruh ve zihin gelişimini sağlayan fiziki etkinliklerdir.

Spor ise; galip gelme ve başarılı olma gibi bireyin bilinçaltı isteklerinin tatminini hedefleyen, belirli kurallar dahilinde gerçekleştirilen, rekabet içeren, bireyi bütünleştiren fiziki, manevi ve zihni etkinliklerin tamamı olarak ifade edilebilir (Şahin, 2004: 381). Türk Dil Kurumu (TDK)'na göre ise spor vücudu geliştirmek için bireysel ve grup halinde kurallara uygun olarak yapılan beden hareketlerini veya belirli kurallara göre, ikili veya takım halinde yapılan, rekabet içeren bedeni ve zihni mücadelelerin tümünü ifade eder (Anonim t.y.c).

Spor bireye sağlık, kuvvet ve mutluluk katar. Bireyi sosyalleştirir ve zamanı verimli olarak kullanmasını sağlar. Liderliği, takdir etmeyi, iş birliğini, arkadaşlığı, saygıyı, sevgiyi, planlı olmayı, kendini kontrol etmeyi, ölçülü olmayı, sosyal sorumluluğu, kolektif çalışma alışkanlığını, centilmenliği, risk almayı, cesareti,

dayanışmayı, yapıcı ve üretici olmayı, kendine güvenmeyi, aidiyet ve başarıma duygusunu, kişiliği ve iradeyi öğretir (Yetim 2000).

Beden eğitimi ve sporun bazı özellikleri birbirlerine benzemektedir. Her ikisi de üretime katkı sağlar, eğitim ve eğlence aracıdır, serbest zaman aktivitesi olarak yapılabilir, bilim ve tekniktir, sosyalleştirir, birey sağlığına olumlu yönde katkı sağlar. Beden eğitimi ve sporun birbirinden ayrıldığı noktalar da mevcuttur. Beden eğitiminin aksine; spor yarışmadır, reklam unsurudur, meslektir, toplumları yakınlaştırır, seyir vasıtasıdır ve politika aracıdır (Kürkçü 2024).

Sporun tarih boyunca sanatla da iç içe olduğu görülür. Eski Grek, İran ve Türk-Osmanlı sanat eserleri bunun örneklerini oluşturur. Eski Grekler’de sporculara ve sanatçılara, ilhamlarının Tanrılar tarafından verildiğine inanılır. Sporcu ve sanatçı, başarısı karşılığında aynı sembol ve törenlerle kutsanır (Orhun 1998).

Sporda duyum, algılama ve eylem birleşimine evrilen hareket, sanat ve doğa güzelliği açısından estetiğin bir konusudur. Dansta, artistik ve ritmik jimnastikte, buz pateninde, senkronize yüzmede, kayak balesinde bu estetik güzellik daha çok ortaya çıkar. Çoğunlukla müzik eşliğinde yapılıyor olmalarından ve bireyde yarattığı etkiler sebebiyle bu estetik değer hükümleri, güzel düşünme sanatı olarak estetiğin konusu ve araştırma alanlarını oluşturur (Orhun 1998). Bir sporcunun, bir heykeltraşın taşı yontması gibi kendisini şekillendirmesi de sporun estetikle ilişkisini ortaya koyan bir örnek olabilir.

Tarih boyunca estetikle iç içe olan sporun zirve organizasyonu Modern Olimpiyat Oyunları ise, dünya çapında en büyük spor etkinliği olarak kabul edilmektedir ve 100 yılı aşkın bir geçmişe sahiptir. Oyunlar aynı zamanda eğitsel ve kültürel bir hedefe sahip küresel bir organizasyon ağı tarafından desteklenmektedir (Garcia 2008). Bu olguyu gündeme getiren ve kuran kişi ise Fransız aristokrat, tarihçi, pedagog ve spor adamı Pierre de Coubertin’dir. Coubertin 1 Ocak 1863 tarihinde Baron Charles de Coubertin ve Marie-Marcelle Crisenoy çiftinin dördüncü çocuğu olarak dünyaya gelmiştir. Coubertin ailesi Paris’teki şehir evi ile Coubertin’in çocukluğunda ve yetişkinlik hayatının ilk dönemlerinde bir inziva yeri olarak kullandığı Normandiya’daki “*Mirville Şatosu (Chateau de Mirville)*” nda

yaşamışlardır. Coubertin'in babası klasik zevkleri olan başarılı bir sanatçıdır ve oğlunun sanat kavramlarına olan ilgisini teşvik etmiştir (Coubertin 2008: 6, 10; Akt., Wassong 2013).

Pierre on bir yaşındayken, ailesi sıkı bir ritüeli takip etmesini istediği için bir Cizvit okulu olan Externat Saint Ignace'a gönderilmiştir. Abileri dünyevi prestije sahip kariyerler peşinde koşarken Pierre, Katolik aileler için bir başka prestijli meslek olan rahipliğe yönlendirilmiştir. Belirtmek gerekir ki Pierre isyankâr bir çocuktur. Ailesine göre bu isyankarlığın biraz dizginlenmesi gerekmektedir. Ailesi, aristokrat olmayan gruplara dahil olmasını istemediğinden Coubertin yedi yıl boyunca bu okulda eğitimine devam etmiştir (Miragaya 2006: 127). Pierre, Saint Ignace'den mezun olduktan sonra Saint Cyr Askeri Uzmanlık Okulu'na kaydolmuştur. Ancak birkaç ay sonra bu subay akademisinden kendi isteği ile ayrılmış ve ailesinin isteğine karşı çıkarak Fransız siyaset bilimleri okulu olarak bilinen “*Özgür Siyasal Bilimler Okulu (Ecole Libres des Sciences Politiques)*” nda okumaya başlamıştır (MacAloon 1981: 40).

Literatüre göre Pierre de Coubertin çocukluğundan itibaren amatör olarak sporla yapar. Aktif olarak yaptığı sporlara bakıldığında kroket oynadığı, raket kullandığı, at bindiği, kürek sporu ve boks yaptığı, avcılıkla ilgilendiği ve Paris'te düzenli olarak spor salonuna gittiği görülür. Fiziksel çabanın bedeni arındırdığını düşünür (Eyquem 1966: 16, 21, 28). De Navacelle de Coubertin (2008:6)'e göre de Coubertin, eskrim ve yüzme çalışmayı sever (Aktaran Wassong 2013). Örgün eğitim hayatının yanında spor ile bu denli içli dışlı olması ilerleyen süreçte Coubertin'in eğitim düşüncesinde sporun önemli bir rol oynamasını sağlar. Bu bağlamda tüm kişiliğin olgunlaşmasını destekleyen yararlı bir eğitim aracı olan atletik faaliyetlerin teşvikiyle ilgilenmeye başlar. Spora sadece boş zaman uğraşı olarak değil, aynı zamanda fair-play, takım ruhu, demokratik davranış, öz disiplin ve düzenlenmiş başarı yönelimi gibi ahlaki ve sosyal erdemleri geliştirmede önemli bir araç olarak değer vermiştir. Özellikle de sporla geliştirilen karakter özelliklerinin günlük profesyonel ve özel hayata kolayca aktarılabilmesine inanmaktadır. Ona göre spor, modern yaşamın zorluklarını karşılamaya hazır ve makbul vatandaşlar yetiştirilmesine yardımcı olacaktır (Wassong 2013). Pierre de Coubertin tüm bu amaçlar doğrultusunda çıktığı

spor yolculuğunda IOC'yi kurmuş, Olimpiyatlar'ı canlandırmış, maddi ve manevi tüm varlığını oyunlara adanmış; bu oyunları güçlü ve zengin hale getirerek 30 yıl boyunca IOC'nin başkanlığını yapmıştır (Coubertin 2015).

Coubertin İngiltere Kralı, Yunanistan Kralı, Belçika Kralı ve Birleşik Devletler Başkanı Theodore Roosevelt gibi isimler tarafından büyük saygı görmüş ve onun fikirlerine hayranlık duyulmuştur. Başlangıçta Coubertin'in çalışmalarının farkına varılamamış, ona hak ettiği değer verilmemiştir. Olimpiyat ideali için tüm parasını harcaması nedeniyle servetinin büyük bir kısmını kaybetmiş ve son yıllarını çok zorlu şartlar altında geçirmiştir. 2 Eylül 1937'de ekonomik zorluklar içinde, Lozan'daki bir parkta yaşamını yitirmiştir. Olimpiyatlar'ın çok ötesine geçen 35 kitap, 16.000 sayfalık el yazması ve daha fazlasını içeren eserlerinin keşfedilmesinden bu yana ünü Fransa'da yeni yeni yayılmaya başlamaktadır. Bugün Pierre de Coubertin hakkında dernekler, anıtlar, sokak isimleri, okullar ve çok sayıda kitap bulunduğunu belirtmek gerekir (Coubertin 2015).

Pierre de Coubertin'in spor ve Olimpiyatlar dışında edebiyat, seyahat, basın, siyaset, tarih, eğitim ve sanata büyük bir ilgisi vardır. Onun özellikle sanatla iç içe büyüdüğünü belirtmek önemlidir. Sanat kavramı onun için atalarından gelen bir mirastır. Atalarının birçoğu sanatla ilgilenmiş, bir kısmı ise sanatı meslek olarak tercih etmişlerdir. Coubertin'e de sirayet eden bu kimlik dolayısıyla olacak ki o, Modern Olimpiyat Oyunları'na sanatı dahil etme fikrini geliştirmiştir. Bu bağlamda kas ve zihin arasındaki ilişkiyi yeniden tesis etmek için 1890'lı yıllardan sonra basın yayın yoluyla birçok makale yazmıştır. Coubertin'in izlenimleri, onu, sporcuların rekabet ve mücadele sırasında ortaya koydukları sportmenlik dışı ve görgü kurallarının ihlali gibi davranışların edebiyat yoluyla ıslah edilebileceği fikrine götürmüştür. Örneğin; Fransız sporcuların insan ilişkilerinde yaşadıkları problemler ve konuşma adabını bilmemeleri, kitap okuma alışkanlıklarının olmaması gibi nedenler Coubertin için düzeltilmesi gereken durumlardır (Stanton 2000: 2-3; Akt., Hiroshi 2009). Modern sorunlu sporcu tipi Pierre de Coubertin'in bu fikre daha sağlam bağlanmasına ve bu fikrin giderek kuvvetlenmesine sebep olmuştur. Bu nedenle edebiyat, sanat ve spor birlikteliğinin uygulama alanı için Modern Olimpiyat Oyunları'nı seçmiştir. Oyunlarda bir yandan sporcular, diğer yandan edebiyatçılar, heykeltıraşlar, ressamalar,

mimarlar ve müzisyenler madalya mücadelesi için davet edilmişlerdir (Coubertin 1931: 78; Edgar 2012). Sanatçılara ayrılan ve Olimpik Sanat Yarışmaları adı verilen faaliyetlerin kalıcı olması ve büyümesini sağlamak için ise başta Coubertin olmak üzere, IOC ve Ulusal Olimpiyat Komiteleri (NOC) büyük gayret sarfetmiştir. Buna rağmen sanat yarışmaları atletik sporların gölgesinde kalmış, halk tarafından pek dikkate alınmamış ve gereken değeri görememiştir. Bu noktayı açıklığı kavuşturmak açısından 1972 Münih Olimpiyatları'nın kapanış törenlerini izlerken bir arkadaşına, ülkesini temsil etmenin verdiği ulusal gurur duygusunu bildiğini söyleyen 1932 Los Angeles'ta Olimpik Resim Yarışmaları'nın suluboyalar alt kategorisinde altın madalya kazanan ABD'li Lee Blair'ın cümleleri önemlidir. Lee Blair bir gazeteye verdiği röportajda sanatçılar ve sporcular arasındaki tek farkın ödül anonsları sırasında sporcular sahadayken kendilerinin tribünde olmaları olduğunu söylemiştir. Blair ayrıca törene katılan yerel bir sanat eleştirmeninin kalabalığın gürültüsünden dolayı ödül anonslarını duyamadığından yüksek sesle şikâyet ettiğini belirtir. Blair röportajı yapan kişiye, insanların kendisinin altın madalyalı bir Olimpiyatçı olduğunu öğrendiklerinde şaşkınlıklarını ifade etmiştir. O kişiler yüz metre koşu yarışını mı yoksa başka bir yarışmayı mı kazandığını öğrenmek istemişlerdir. Blair, onlara bu şampiyonluğun Olimpik Sanat Yarışmaları'nda olduğunu söylediğinde onların hayretle içinde kaldıklarını da dile getirmiştir (Stanton 2006).

Bu yarışmalar Coubertin'in çeşitli nedenlerle Olimpiyatlar'dan elini çekmesi ve 1950'lerin başlarında oyunların güncelliğini yitirmesi ile birlikte hafızalardan silinmiş ve tarihe karışmıştır.

Tarihin tozlu raflarında kalmış olan Olimpik Sanat Yarışmaları'nın tekrar günyüzüne çıkartılması büyük önem arz etmektedir. Bu tezin amacı; Coubertin'in sanatsal altyapısını, sanata bakışını, sanat ve aile bağlarına inerek Olimpik Sanat Yarışmaları'nın ortaya çıkışındaki fikri kökenleri, bu yarışmaların Olimpiyat Oyunları'na entegre edilme sürecini, yarışma etaplarını, olimpiyat şampiyonlarını ve derece alanları, yaşanan tezatlıkları, paradoksları, problemleri, siyasi kayırmaları, bu yarışmaların son bulmasını, alternatif fikirleri, çözüm yollarını ve Kültür Olimpiyatları'na uzanan süreci kronolojik olarak ele almaktır.

Yapılan araştırmalar sonucunda Olimpik Sanat Yarışmaları ile ilgili akademik çalışmaların yeterince detaylandırılmadığı ya da konunun lokal araştırmalar kapsamında ele alındığı görölmektedir. Bu çalışmalar kronolojik olarak verilecektir.

Bu bağlamda karşılaşılan ilk akademik çalışma Petersen (1986) tarafından yayınlanan “*Olimpiyat Sanat Yarışmaları 1912-1948: Proje Açıklaması (Die Olympischen Kunstwettbewerbe 1912-1948: Eine Projektbeschreibung)*” başlıklı makaledir. Yazar öncelikle 1912 ve 1948 yılları arasında düzenlenen Olimpik Sanat Yarışmaları’nın oluşum, gelişim ve son bulma aşamalarını incelemiştir. Sonrasında çalışmanın odak noktası olan Olimpik Sanat Yarışmaları’na ait resim, heykel, mimari, edebiyat ve müziğı içeren özgün materyal veya belgelerin sistematik olarak toplanması bölümüne geçmiştir. Araştırma bu yönüyle bu çalışmadan farklılık göstermektedir

Karşılaşılan ikinci akademik çalışma Burnosky (1994)’nin yayınladığı “*Olimpiyat Oyunları’nda Sanatın Tarihi (The History Of The Arts In The Olympic Games)*” başlıklı yüksek lisans tezidir. Burnosky tezinde öncelikle Fransız Baron Pierre de Coubertin’in 1896’da Olimpiyat Oyunları’nı nasıl ve neden yeniden canlandırmaya çalıştığını açıklamaktadır. Ona göre Coubertin Modern Olimpiyat Oyunları’nı zihin, beden ve ruh üçlüsünü hayat felsefesi haline getiren antik Yunan’dan esinlenerek tasarlamak istemiştir. Oyunları başlattıktan sonra 1912’den 1948’de kadar ise spor müsabakalarıyla birlikte edebiyat, mimari, resim, heykel ve müzik dallarında “*İlham Perileri Pentatlonu*” adı verilen yarışmaları düzenlemiştir. Ancak bu yarışmalar çeşitli nedenlerden dolayı 1952’den itibaren yerini sanat sergilerine bırakmıştır. Bu bağlamda her ev sahibi şehir, IOC’nin yönetmeliklerine uygun olarak sanat etkinlikleri sunmak zorundadır. Ayrıca 1996 Yaz Olimpiyat Oyunları Atlanta’da düzenlenecek olup büyük ve çok disiplinli bir “*Kültür Olimpiyatı*” hayata geçirilecektir. Burnosky bu çalışmasında Antik Yunan’da yapılan Olimpiyat Oyunları, Nemea Oyunları, Phytia Oyunları ve İsthmia Oyunları’nın sanat kavramı ile ilişkisini detaylı ve kapsamlı olarak ortaya koymuştur. Bu oyunlarda sanatın yer aldığını belirtmiştir. Sanatın yarışma şeklinde yer alıp almadığı konusunda çeşitli görüşler olduğunu da eklemiştir. Modern Olimpiyat Oyunları’nın kuruluşu ve Olimpik Sanat Yarışmaları bölümü ise bu çalışmaya kıyaslandığında kısaca sunulmuştur diyebiliriz. Örneğın; bu araştırmada Olimpik Sanat Yarışmaları’nın Coubertin’deki

fikri kökenleri de detaylıca analiz edilmiştir. Bu çalışmanın Olimpik Sanat Yarışmaları ile ilgili karşılaşılan ilk yüksek lisans tezi olması sebebiyle oldukça değerli olduğunu söylenebilir.

Üçüncü akademik çalışma Brown (1996) tarafından yayınlanan “*Pierre de Coubertin Modernizminin Olimpik Keşfi, 1894-1914: Estetik, İdeoloji ve Gösteri (Pierre de Coubertin's Olympic Exploration of Modernism, 1894-1914: Aesthetics, Ideology and the Spectacle)*” başlıklı makaledir. Brown’ın amacı Coubertin’in estetik fikrinin doğasını ve ilham verdiği kültürel tezahürleri keşfetmektir. Bu sebeple Modern Olimpik Hareket’in ilk 20 yılı olan 1894’ten 1914’e kadar olan döneme ait orijinal kaynaklara odaklanmaktadır. Bir anlamda Coubertin’in fikirler tarihinin bir araştırmasıdır. Brown, “*Coubertin’in Modern Olimpizm teorilerinde sanat, estetik ve güzellik neden bu kadar önemliydi?*”, “*Coubertin’in estetik fikri ile Olimpizm ile ilişkilendirdiğimiz semboller arasındaki bağlantı nedir?*”, “*Coubertin’in estetik fikrini modernizm olarak bilinen daha geniş bir estetik hareket içinde nasıl bağlamsallaştırabiliriz?*” gibi sorulara cevap aramıştır. Bu çalışma amaç noktasında bu tezden farklılıklar göstermektedir. Bu çalışmada yer alan Olimpik Sanat Yarışmaları’nın fikri kökenleri bölümüne temas etmekte ve katkı sağlamaktadır.

Bahsedilecek bir diğer çalışma Good (1998) tarafından yayınlanan “*Olimpiyat Oyunları Kültür Olimpiyatı: Kimlik ve Yönetim (The Olympic Games Cultural Olympiad: Identity and Management)*” isimli yüksek lisans tezidir. Bu tez Modern Olimpiyat Oyunları’na ait Kültür Olimpiyatları’nın kimliği, büyümesi ve gelişmesi ile yönetim süreci arasındaki ilişkiyi incelemektedir. Good, tezinde öncelikle sanatın Olimpiyat Oyunları’na dahil edilmesinin kökenlerini ve gerekçelerini sunmuştur. Good’a göre NOC’lar, Olimpik Sanat Yarışmaları’nın rolünü ve önemini takdir etmekte ya da anlamakta zorlanmıştır. Sanatı spor oyunları ile bütünleştirme konusunda ya isteksiz davranmış ya da kararsız kalmıştır. Bu sanat festivalleri, son Kültür Olimpiyatları’nın büyüklüğü, bütçesi, başarısı ve ulusal önemine rağmen hem sanat dünyası profesyonelleri hem de genel kamuoyu arasında en az bilinen uluslararası etkinliklerden biridir. Tezde; röportajlar, IOC tutanakları, IOC Kültür Komitesi tutanakları, Olimpiyat Bülteni makaleleri, Pierre de Coubertin’in anıları, Uluslararası Olimpiyat Akademisi’ne sunulan araştırma raporları ve gazete makaleleri

gibi çoğunlukla orijinal kaynaklardan toplanan bilgilerin analiz edildiğini belirtmek önemlidir. Bu çalışmada yer alan ve bu tezle doğrudan ilişkili olan “*Sanatı Dahil Etmenin Kökenleri ve Gerekçesi*”, ve özellikle “*Güzel Sanatlar Yarışmaları: Sorunların Belirlenmesi*” bölümleri bu çalışmaya kıyasla ve kendi amacı doğrultusunda kısaca incelenmiştir. “*Sergilerden Festivallere Geçiş*” ve “*Kültür Olimpiyatları*” bölümleri ise bu araştırmaya oranla daha kapsamlı olarak ele alınmıştır.

Bu noktada belirtmek gerekir ki “*Uluslararası Olimpiyat Tarihçileri Derneği (International Society of Olympic Historian) (ISOH)*”, kendi resmi yayın organı “*Olimpiyat Tarihi Dergisi (Journal of Olympic History (JOH))*” aracılığıyla Olimpik Sanat Yarışmaları ile ilgili çok sayıda akademik yayın yapmış ve literatüre ciddi hizmetlerde bulunmuştur. Bu bağlamda karşılaşılan beşinci akademik çalışma Paauw (2001)’un yayınladığı “*İsaac İsrail: 1928 Sanat Yarışması’nın Altın Madalya Kazananı (Isaac Israels: Gold Medal Winner In The 1928 Art Competition)*” başlıklı makaledir. Paauw bu araştırmasında Olimpik Sanat Yarışmaları’nın şampiyonları hakkında çok az şey bilindiğinden hareketle yola çıkmıştır. Bu bağlamda 1928’de altın madalya kazanan Hollandalı ressam Isaac İsrail’in hayatını detaylıca incelemiştir. Bu araştırma bu tezde de görüleceği üzere sanatçının hayatını aydınlatması açısından oldukça önemlidir.

Literatür çalışmaları sonucunda Olimpik Sanat Yarışmaları ile ilgili en fazla katkıyı sağlayan kişinin Richard Stanton olduğu görülmüştür. Stanton, bu konu ile ilgili 2000 yılında önce bir kitap yazmış, daha sonra beşi bağımsız üçü Bernard Kramer ile olmak üzere sekiz makale çalışması ortaya koymuştur. Richard Stanton’un 2000’de yayınladığı “*Unutulan Olimpik Sanat Yarışmaları: 20. Yüzyılın Olimpik Sanat Yarışmalarının Hikayesi (The Forgotten Olympic Art Competitions: The Story of the Olympic Art Competitions of the 20th Century)*” başlıklı 412 sayfalık bu eserle literatür taramalarında sürekli olarak karşılaşılmış ve bu eser birçok eserde referans olarak kullanılmıştır. İttifakla Olimpik Sanat Yarışmaları ile ilgili yapılmış en değerli ve en kapsamlı çalışma olduğu söylenebilir. Bu eserin Türkiye’de satışı mevcut olmadığından eser İngiltere’de bulunan “*AbeBooks*” kitap mağazasından sipariş edilmiştir. Ancak verilen sipariş, üzerinden aylar geçmesine rağmen bize ulaşamamıştır. Akabinde yapılan girişimler sonucunda eserin kargo sürecinde

kaybolduğu ortaya çıkmıştır. Bu nedenle eserden yararlanabilmek için çeşitli kaynaklardan alıntı yapma yolunun seçildiğini ve bu yolla da olsa esere bu çalışmada yer vermeye özen gösterildiğini belirtmek önemlidir.

Stanton (2001) tarafından yayınlanan “1912’nin Sanatçılarının İzinde (*In Search of the Artists of 1912*)” başlıklı makalede araştırmacı “*Bu etkinliklerde yer alan sanatçılar kimlerdir?*” sorusuna cevap aramış ve çeşitli tekniklerle sonuca ulaşmaya çalışmıştır. Madalya kazanan sanatçılar dışında yarışan isimlerin de kısmen ortaya koyuluyor olması bu makaleyi oldukça değerli kılmaktadır. Yine Stanton (2001-2002) tarafından yayınlanan “*Arayış Devam Ediyor: 1912’nin Sanatçıları (The Search Continues Artists of 1912)*” isimli makale, onun 2001’deki makalesinin devamı niteliğindedir ve Stanton bu araştırmasında 1912 Olimpik Sanat Yarışmaları’na katıldığını düşündüğü ressam Ernest Townsend konusunda yanılmadığını kanıtlarıyla birlikte okuyucuya sunmuştur.

Bahsedilecek dokuzuncu akademik çalışma yine Stanton (2002) tarafından yayınlanan “*Tarihteki Tek Kadın Sanatçı: 20. Yüzyıl Olimpik Sanat Yarışmaları’nda Altın Madalya Kazanan Tek Kadın Sanatçı (The Only Lady Artist in History: The Only Female Gold Medalist in the Olympic Art Competitions of the 20th Century)*” başlıklı makaledir. Stanton, bu araştırmasında Finlandiya’nın en onurlu şairlerinden biri kabul edilen Aale Maria Tynni’nin hayatını ortaya koyar. Şairin doğumundan eğitimine, ilk şiir denemelerinden ulusal bir şair olma sürecine, yerel ödülllerinden başlayarak Olimpiyat Oyunları’ndaki başarısına, “*Hellas’ın Defnesi*” olarak adlandırdığı altın madalyalı şiirine ve ölümüne kadar olan süreci detaylıca incelemiştir. Bu makale Aale Marie Tynni’nin hayatına detaylıca ışık tutması sebebiyle oldukça değerlidir.

Karşılaşılan onuncu akademik çalışma Kramer (2004) tarafından yayınlanan “*Olimpik Sanat Yarışmaları’nın Kayıp Şampiyonlarının Peşinde (In Search of the Lost Champions of the Olympic Art Contests)*” başlıklı makaledir. Bernard Kramer 1960’lı yıllarda Köln Alman Spor Üniversitesi’nden Profesör Carl Diem’in önerisi ile Olimpiyat Oyunları’nın bu kötü belgelenmiş alanı üzerinde çalışmaya başlamıştır. Bu alan onun hevesini ateşlemiş ve o zamandan beri bu yarışmaların bilinmeyen hikayesini araştırmıştır. Kramer, bu makalesinde yarışmalara katılan ancak hakkında çok az veri olan sanatçıları keşfetmeyi ve onların hayatlarını aydınlatmayı

amaçlamıştır. Bu çalışma Olimpik Sanat Yarışmaları'nı şampiyon olarak tamamlayan sanatçıların hayatlarına dair önemli veriler sunmaktadır. Yine Bernard Kramer tarafından 2004'te yayınlanan “1912’den 1948’e Olimpiyat Sanat Yarışmaları: İpuçları Araştırma Sonuçları; [Mimari, Resim, Heykel, Müzik, Edebiyat] (Die Olympischen Kunstwettbewerbe Von 1912 Bis 1948: Ergebnisse Einer Spurensuche; [Baukunst, Malerei, Bildhauerkunst, Musik, Literatur]” başlıklı kitaba tüm çabalara rağmen ulaşılammıştır ancak eserle ilgili çeşitli bilgiler elde edilebilmiştir. Bu kitap, Olimpik Sanat Yarışmaları'nın tarihine ilişkin Almanca yazılmış ilk kapsamlı çalışmadır. Yazar erişilmesi zor olan ve neredeyse hiç bilinmeyen çok sayıda veri ve olguyu bulmuş ve kullanmıştır. Olimpik Sanat Yarışmaları'nda altın, gümüş ya da bronz madalya ile onurlandırılan mimari tasarımlar, heykeller, resimler, romanlardan, tiyatro eserlerinden ya da şiirlerden alıntılar ve müzik bestelerinden örnekler içeren sayısız illüstrasyonun sunumu bu “ipucu arayışının sonuçlarına” özel bir değer katmaktadır. İnceleme, Olimpiyat Oyunları'nın tüm sanatsal yönlerini ayrıntılı bir şekilde ele almaktadır. Çalışmanın merkezinde 1912 ile 1948 yılları arasında toplamda sadece yedi kez düzenlenen resim, heykel, edebiyat, müzik ve mimarlık yarışmaları yer almakta ve tasarlanmaları, gerçekleştirilmeleri ve 1948 Londra Oyunları'ndan sonra terk edilmeleri ayrıntılı bir şekilde sunulmaktadır (Anonim t.y.a). Karşılaşılan bir diğer çalışma yine Kramer (2005) tarafından yayınlanan “Olimpiyat Müziği: Olimpik Sanat Yarışmalarının Unutulmuş Bestecileri (Musica Olympiaca: The Forgotten Composers of the Olympic Art Competition)” başlıklı makaledir. Kramer bu çalışmasında 2004'te yayınladığı “Olimpik Sanat Yarışmaları'nın Kayıp Şampiyonlarının Peşinde (In Search of the Lost Champions of the Olympic Art Contests)” başlıklı makalesindeki amaçla hareket etmiştir. Ancak kapsamı daraltmış ve sadece Olimpik Müzik Yarışmaları'nı ele almıştır. Aynı yıl Japon Hiroshi (2005) tarafından yayınlanan “Olimpiyat Sanat Yarışmaları Üzerine Tarihsel Bir Araştırma, 1912-1948: Sanat ve Spor Arasındaki Sınır Tartışmasına Bir Bakış (A Historical Research on the Olympic Art Competitions, 1912-1948: In Wiew of the Boundary Dispute between Art and Sport)” başlıklı makale, bildiriden makaleleştirilmiştir. Hiroshi bu sunumunda sanat ve spor çalışmaları tarafından göz ardı edildiğini düşündüğü Olimpik Sanat Yarışmaları'na odaklanmıştır. Bu amaçla 20. yüzyılda sanat ve spor arasında hangi sınırların çizildiğini ve her ikisine de hangi kültürel değerlerin

ve işlevlerin atandığını incelemiştir. Karşılaşılan on dördüncü akademik çalışma aynı yıl Guillain (2005) tarafından yayınlanan “*Olimpik Sanat Yarışmaları’nın Sonu: Spor ve Sanat Birbirine Yabancılaştığında (The End of the Olympic Art Contest: When Art and Sport Became Strangers to Each Other)*” başlıklı makaledir. Guillain bu çalışmasında Olimpik Sanat Yarışmaları’nın sonunu getiren nedenler üzerinde araştırma yapmıştır. Olimpik amatörlüğün ihlali, katılımcı eksikliği, organizasyonel eksiklikler, sanat bağlamında modern toplumun evrimi gibi birçok neden üzerinde durmuştur. Bunların analizini yaparak etki düzeyleri üzerinde tartışmıştır. Bu çalışma Olimpik Sanat Yarışmaları’nın sonunu getiren nedenler üzerine yazılmış en önemli çalışmalardan biridir.

Yine Guillain (2006) tarafından yayınlanan “*1924 Paris*” başlıklı makalede Guillain Olimpik Sanat Yarışmaları’nın kuruluş aşamaları ve 1924 Paris Olimpiyat Oyunları Organizasyon Komitesi (POGOC) hakkında bilgilendirme yapmıştır. Sonrasında yarışmalarda yer alan beş branşı birbirinden ayırarak hepsini kendi içinde incelemiş, kazanan yarışmacıları ve eserlerini sunmuştur. Çalışma ilgili etap hakkında öz bilgileri vermektedir. Dolayısıyla kapsamı daha da genişletilebilir. Aynı yıl Lennartz (2006) tarafından yayınlanan “*1920 Antwerp*” başlıklı makalede Lennartz, 1920 Antwerp Olimpik Sanat Yarışmaları hakkında genel bilgileri kısaca vermiştir. Madalya kazanan sanatçıları ve eserlerini ise liste şeklinde sunarak çalışmasını bitirmiştir. Bu çalışmanın iki sayfa halinde oldukça öz bilgilerden oluştuğunu ve detaylara yer vermediğini belirtebiliriz.

Müller (2006) tarafından yayınlanan “*1906 Paris: Sanatçıların Davet Edilmesi (1906 Paris: Inviting the Artists)*” başlıklı makalede araştırmacı, Coubertin tarafından düzenlenen ve Olimpik Sanat Yarışmaları’nın kabul edildiği 1906 Paris Sanat, Edebiyat ve Spor Konferansı’nı detaylıca ve tüm yönleriyle ele almıştır. Yazar, konferansla ilgili neredeyse hiçbir karanlık nokta bırakmamıştır. Bu bakımdan ilgili çalışma oldukça değerlidir. Karşılaşılan on sekizinci akademik çalışma aynı yıl Barker (2006) tarafından yayınlanan “*1948 Londra*” başlıklı makaledir. Philip Barker bu çalışmasında 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları’nı araştırmıştır. Bu bağlamda yarışmaları, hazırlık sürecinden başlayarak son aşamasına kadar incelemiştir. Madalya kazananlara ve eserlerine ise yer vermemiştir.

Wassong (2006) tarafından yayınlanan “*Sanat Yarışmaları’nın Ortadan Kaldırılması (The Elimination of the Art Contest)*” başlıklı makalede Wassong, öncelikle bu yarışmaların kaldırılmasında 5. IOC Başkanı Avery Brundage’in etkisini incelemiştir. Avery Brundage’in bu kararın baş mimarı olduğunu belirterek ilgili süreçteki IOC toplantılarını ve bu yarışmaların kaldırılmasını istemeyenlerin çeşitli girişimlerini kısaca olarak sunmuştur.

Zawadzki (2006) tarafından yayınlanan “*1936 Berlin*” başlıklı makalede yazar, 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları’nı incelemiştir. Bu yarışmaların kurallarına yer verdikten sonra beş farklı kategoride madalya kazanan sanatçıları ve eserlerini liste şeklinde sunmuştur. Bu açıdan çalışma önemli olmakla beraber bu teze kıyasla incelediği konulara kısaca değinmiştir diyebiliriz. İncelenen bir başka çalışma da öncekiyle aynı yıl Hiroshi (2006) tarafından yayınlanan “*Modern Olimpiyat Oyunları’ndaki Sanat Yarışmaları Üzerine Tarihsel Bir İnceleme: Sanat ve Spor Arasındaki Uzlaşmanın İmkansızlığı Üzerine (A Historical Inquiry on the Art Competitions in the Modern Olympic Games: On the (Im)possibility of Reconciliation between Art and Sport)*” başlıklı makaledir. Bu çalışma sanat yarışmalarının tarihine ışık tutmak ve güzellik, sanat gibi fikirlerin çağdaş kültür ve toplumda talep edilme ve aynı zamanda dışlanma biçimlerini inceleme girişimidir. Modern Olimpiyat Oyunları’nın, spor adına güzellik ve sanatı bir araya getirme girişiminin bir sonucu olarak hangi çelişki ve çatışmaların ortaya çıktığı sorusuna da cevap aranmıştır. Yazar, Olimpik Sanat Yarışmaları’nın başlangıç aşamasını, etaplarını ve bitişine sebep olan nedenleri ortaya koymuştur. Bu makalenin Hiroshi’nin 2005’teki çalışmasıyla oldukça benzer olduğunu belirtmek önemlidir.

İncelenen yirmi ikinci akademik çalışma Stanton (2006) tarafından yayınlanan “*1932 Los Angeles*” başlıklı makaledir. Stanton ilgili makalede Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları’nın hazırlık ve kurallarının oluşturulma aşamalarını, açılış töreni ve yarışma sürecini, kazananları ve eserlerini incelemiştir.

Wassong vd (2008) tarafından yayınlanan “*Olimpik Sanat Yarışmaları 1912-1948, İcatları ve Sona Ermeleri (Olympic Art Contests 1912-1948, Their Invention and Demise)*” başlıklı makalede öncelikle sanatın Olimpiyatlar’a dahil edilme sürecinde Coubertin’in girişimlerinden bahsedilmiştir. Daha sonra Olimpik Sanat

Yarışmaları'nın prototipi olan 1911 Paris Uluslararası Mimarlık Yarışması incelenmiştir. Bu yarışmaların ilkinin düzenlendiği 1912 Stockholm Olimpiyatları ele alınmış; kazanan sanatçılar, eserleri ve yarışmaların bitiş süreci analiz edilmiştir. Burada yarışmaların son bulmasında en önemli kişi olarak görülen Avery Brundage'e de yer verilmiştir. Yarışmalar son bulduktan sonra düzenlenen Olimpik Sanat Sergileri'ne ve 1991 Olimpiyat Tüzüğü'nde kabul edilen Kültür Olimpiyatları'na da değinilmiştir. Bu çalışma 1920 Antwerp, 1924 Paris, 1928 Amsterdam, 1932 Los Angeles, 1936 Berlin ve 1948 Londra etapları hakkında bilgi vermemiştir. Sanat yarışmalarının bitişine sebep olan nedenler de kapsamlı olarak ele alınmamış, sadece Avery Brundage'in "*Olimpik Amatörlük Prensibi*"¹ tutkusuna yer verilmiştir. Yarışmaların fikri kökenlerine de değinilmediğini belirtmek önemlidir.

Bir başka çalışma ise Garcia (2008) tarafından yayınlanan "*Olimpiyat Oyunları'nda Kültürel Programlamanın Yüz Yılı: 1912-2012 (One Hundred Years of Cultural Programming within the Olympic Games: 1912-2012)*" başlıklı makaledir. Garcia'ya göre Olimpiyat Oyunları 100 yıllık Olimpik kültür ve sanat programını içermektedir. Bu program ev sahibi şehirlerin kültür politikalarını da belirlemekte ve bunlara katkıda bulunmaktadır. Garcia, Pierre de Coubertin'in 1906'daki ilk konseptinden başlayarak Sydney 2000, Atina 2004 ve Pekin 2008 Oyunları vesilesiyle gerçekleştirilen son uygulamalara kadar Olimpiyatlar'ın kültürel programlamanın tarihsel bir anlatımını sunmaktadır. Çalışma, Kültür Olimpiyatları olarak adlandırılan ve dört yıla yayılan programın Olimpik hareket içinde ve 2012'ye giden yolda Londra gibi gelecekteki ev sahibi şehirler için taşıdığı mevcut zorlukların ve beklentilerin kısa bir gözden geçirilmesiyle sona ermektedir. Bu çalışmanın, amacı doğrultusunda Olimpik Sanat Yarışmaları'na kısaca değindiğini belirtebiliriz.

Brezilyalı Capinussu (2008) tarafından yayınlanan "*Olimpiyat Oyunlarında Sanat ve Kültür: İnsan Yaratıcılığının Geri Kazanımı (Art and Culture at the Olympic Games: The Recovery of Human Creativity)*" başlıklı makale, Pierre de Coubertin'in atletizm müsabakalarına paralel bir Kültür Olimpiyatı yerleştirme çabalarına rağmen 1896 Atina'sında ve sonrasındaki üç Olimpiyat'ta gerçekleştirilemeyen ve ancak

¹ Olimpiyat Oyunları'nda Amatörlük Prensibi: İster sanat ister spor yarışmalarında olsun, Olimpiyat Oyunları'na katılan yarışmacıların çalışmaları karşılığında ücret almamaları gerektiğini savunan Olimpizm ilkesidir (Ingraham 2018).

1912’de başarılıabilen Olimpiyat Oyunları’nın temsiliyetinde sanat ve kültürün çeşitli tezahürleri ile önemini vurgulamaktadır. Capinussu’ya göre bu oyunlar müzik, dans, şarkı ve bale şenliklerine paralel olarak ilerlediği Antik Yunan’da görülen prosedürleri yansıtmaktadır. Çalışma aynı zamanda sunulan eserlerin icrasında sahtekarlık şüphesi nedeniyle kültürel etkinliklerde yarışmanın durdurulduğu 1948 Olimpiyat Oyunları’na kadar olan etapların kazananlarının küçük bir incelemesini de içermektedir. Capinussu, son bölümde İOA’ya da kısaca değinmektedir. İlgili çalışmanın bu tezle kıyaslandığında ele aldığı konulara kısaca değindiğini söylemek mümkündür.

Ayan (2008) tarafından yayınlanan “*19. Yüzyıl Sonrası Resim Sanatında Spor Temalı Eserler ve Hareket*” başlıklı yüksek lisans tezinde spor disiplininde resim sanatının nasıl somutlaştırıldığı örneklerle incelenmiştir. Hareket kavramı ve kompozisyon anlatımı üzerinden spor ve sanat arasındaki ilişki ele alınmıştır. Bu bağlamda bu çalışmada 1912 Stockholm Olimpik Sanat Yarışmaları’ndan 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları’na kadar olan Olimpik Resim Yarışmaları’ndan birkaç eser incelenmiştir. Ancak bu bölüm bu yarışmaların oldukça minimal bir kesitini sunmaktadır. Çünkü bu çalışmada temel amaç Olimpik Sanat Yarışmaları’nı incelemek değildir. Bu nedenle bu tezde ilgili çalışmadan yararlanılmamıştır.

Hiroshi (2009) tarafından yayınlanan “*Modern Olimpiyat Oyunları’nda Sanat Yarışmaları: Sanat ve Spor Arasındaki Sınır Sorununu Yeniden Düşünmek (The Arts Competitions in the Modern Olympic Games: Rethinking the Boundary Problem between Art and Sport)*” başlıklı makalede, Hiroshi öncelikle Modern Olimpiyat Oyunları’nın kuruluş sürecini anlatmıştır. Sonrasında Olimpik Sanat Yarışmaları’nın kuruluşunu ve bu yarışmaların etaplarını kısaca incelemiştir. Son olarak yarışmaların bitiş sebepleri üzerine tartışma yapmıştır. Çalışmanın ele aldığı konulara kısaca değindiğini söylemek doğru olacaktır. Bu makalenin Hiroshi’nin 2005’te yayınladığı “*Olimpiyat Sanat Yarışmaları Üzerine Tarihsel Bir Araştırma, 1912-1948: Sanat ve Spor Arasındaki Sınır Tartışmasına Bir Bakış (A Historical Research on the Olympic Art Competitions, 1912-1948: In Wiew of the Boundary Dispute between Art and Sport)*” başlıklı makale ve 2006’da yayınladığı “*Modern Olimpiyat Oyunları’ndaki Sanat Yarışmaları Üzerine Tarihsel Bir İnceleme: Sanat ve Spor Arasındaki Uzlaşma (İmkânı) Üzerine (A Historical Inquiry on the Art Competitions in the Modern Olympic*

Games: On the (Im)possibility of Reconciliation between Art and Sport)” başlıklı makale ile oldukça benzer oldukları söylenebilir.

Gricius (2010) tarafından yayınlanan “*Ressam Jean Jacoby ve Heykeltıraş Frantz Heldenstein: Bilinmeyen Bir Çift Luksemburg Madalyalı ve Olimpiyat Yarışmaları’nın Öyküsü (Painter Jean Jacoby and Sculptor Frantz Heldenstein: A Pair of Unknown Luksemburg Medalist and the Story of Olympic Art Competitions)*” adlı makalede ise araştırmacı, 1924 Paris ve 1928 Amsterdam’da altın madalya kazanan Luksemburglu ressam Jean Jacoby ve yine 1924 Paris’te gümüş madalya kazanan Luksemburglu heykeltıraş Frantz Heldenstein’in hayatlarını incelemiştir. Ancak Jacoby’nin hayatını detaylı olarak anlatırken Heldenstein’i kısaca anlatmıştır. Gricius bu araştırmasında Olimpik Sanat Yarışmaları’na da değinmiştir. Özellikle sanat yarışmaları öncesi süreci Coubertin’den alıntılarla anlatmıştır. Bu çalışmanın ele aldığı konu itibarıyla oldukça değerli olduğunu belirtebiliriz.

Karşılaşılan yirmi dokuzuncu akademik çalışma aynı yıl Kramer ve Stanton (2010) tarafından yayınlanan “*Olimpik Sanat Yarışmalarından Kayıp Hazine (Lost Treasures from The Olympic Art Competitions)*” başlıklı makaledir. Kramer ve Stanton bu çalışmada 1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları’nda gümüş madalya ile ödüllendirilen Büyük Britanyalı Dorothy Margaret Stuart’ın “*Kılıç Şarkıları (Sword Songs)*” isimli eserini gün yüzüne çıkarmışlardır. dört şiir ve 29 dörtlükten oluşan bu eser tamamen aydınlatılmış ve bir bütünün parçası olan her şiir kendi içinde ele alınmıştır.

Bahsedilecek otuzuncu akademik çalışma aynı yıl Hugson (2010) tarafından yayınlanan “*Spor ve Sanatı Yeniden Birleştirmek: Olimpiyat Posterlerinin Potansiyeli (Re-Uniting Sport and Art: The Potential of Olympic Posters)*” başlıklı makaledir. Hugson’a göre Modern Olimpiyat Oyunları’nın kurucusu Baron Pierre de Coubertin, Olimpiyatlar’ın spordan daha fazlası olduğunu düşünmektedir. Olimpiyat Oyunları’nın temelinde yatan fikri yani olimpizmi hem sporda hem de sanatta mükemmellik arayışıyla ilgili bir “*insanlık kültürü*” olarak görmektedir. Bu çalışma Coubertin’in spor ve sanatın birlikteliğine yönelik tutkusunu modern zamanlarda sürdürmek için Olimpiyat posterlerinin nasıl kullanıldığını ve kullanılmaya devam edilebileceğini incelemektedir. Olimpiyat afişlerinin, onları etkin bir şekilde

destekleyen siyasi rejimlerden bağımsız olarak ele alınamayacağı gibi sorunlu sorular tartışmada ele alınan anahtar noktalardır. Bu çalışma Olimpik Sanat Yarışmaları'na kısaca temas etmekte ve amacı bağlamında bu tezden farklılık göstermektedir.

Bir diğer çalışma aynı yıl Langer (2010) tarafından yayınlanan “*Olimpiyat Oyunları'nın Sanat Yarışmaları'nda Müzik (Hudba V Umeleckych Soutezich Olympijskych Her 1912-1948)*” başlıklı yüksek lisans tezidir. Langer'e göre Olimpik Sanat Yarışmaları 20. yüzyılın ilk yarısında sanat ve spor arasındaki ilişkilerin kurulmasında önemli bir rol oynamıştır. O zamandan bu yana unutulmuş olsalar da Olimpiyat Oyunları'nın bugünkü görünümünü, sanatsal ve kültürel boyutunu etkilemişlerdir. Birkaç istisnanın ötesinde müzik alanındaki yarışmalar kalite eksikliğinden oldukça etkilenmiştir. Çekoslovakya birkaç bağımsız ve bireysel girişimin ardından ilk kez 1932'de sanat yarışmalarına katılmıştır. Ardından 1936 ve 1948'de daha organize halde katılım sağlanmıştır. Josef Suk, Jaroslav Kricka ve Jan Kapr gibi besteciler ve onların birbirinden farklı eserleri sayesinde Çekoslovakya iki Olimpiyat madalyası da dahil olmak üzere birçok önemli başarıya imza atmıştır. Bu çalışma amacı doğrultusunda ilerlemiştir. Olimpik Sanat Yarışmaları'nın müzik kategorisi etaplarını detaylıca ortaya koyuyor olması sebebiyle önemli bir tezdır.

Gold ve Revill (2011) tarafından yayınlanan “*Kültür Olimpiyatları: Panegyris'in Yeniden Canlandırılması (The Cultural Olympiads: Reviving the Panegyris)*” başlıklı kitap bölümünde yazarlar hem yaz hem de kış Olimpiyat Oyunları'nın kültürel boyutlarını incelemişlerdir. İkiliye göre temel Olimpiyat ritüelleri ile açılış ve kapanış törenlerinin gösterileri küresel medyadan aşına olunan konular olsa da oyunların diğer kültürel bileşenlerinin çok az bilindiği kabul edilmektedir. Nitekim akademik literatürde bile kültürel programla ilgili “*ihmal edilmiş*” ya da “*unutulmuş*” sıfatları sıklıkla kullanılmaktadır. Yazarlar klasik mirasın doğasını kısaca tartıştıktan sonra modern Olimpiyat Hareketi'nin kurucularının neden sanata önem verdiklerini ve bunun 1912 ile 1948 yılları arasında Olimpiyat şehirlerinin müzik, edebiyat, mimari, resim ve heykel alanlarında sanat yarışmaları düzenlenmesiyle nasıl ifade edildiğini araştırmaktadırlar. Eserin çeşitli bölümlerinden anlaşılacağı üzere bu kültürel boyutun inişli çıkışlı bir tarihi olduğu söylenebilir. Sanatsal yarışmaların sergiler lehine terk edilmesi 1948'den sonra gerçekleşmiş ve

ardından ilgili festivallerin doğası ve süresi yeniden yorumlanmıştır. Amacını gerçekleştiren bu makale bu çalışmaya oranla incelediği bölümlere kısaca değinmiştir.

Başka bir akademik çalışma olarak Edgar (2012) tarafından yayınlanan “*Olimpik Sanat Yarışmaları’nın Estetiği (The Aesthetics of the Olympic Art Competitions)*” başlıklı makaleyi ele alabiliriz. Edgar bu çalışmasında Pierre de Coubertin’in Olimpik Sanat Yarışmaları’nda hem sporu hem de sanatı ahlaki yenilenmenin araçları olarak gördüğünü ifade etmiştir. Yazar bu anlayışı, sanat ve sporu modernizmin gerekli tezahürleri olarak değerlendirmekte başarısız olduğu için eleştirmektedir. Ona göre sanat yarışmaları gelenekçi bir estetikten beslenmiş ve dolayısıyla Olimpizm içinde oldukça muhafazakâr bir rol oynamıştır. Bunun aksine sporla ilgili modernist sanat, Olimpik Hareketi ticari ve milliyetçi çıkarların yozlaştırıcı sömürsünden potansiyel olarak koruyan eleştirel bir yansıma kaynağı olabilirdi. Edgar, sonuç bölümünde ise bu tür eleştirel düşüncenin kaynağı olarak hem modernist bir anlayışa sahip olan hem de mevcut ifadelerinden farklı olarak sporla ilgili olan Kültür Olimpiyatları’na duyulan ihtiyacı savunmaktadır. Edgar bu çalışmasında Olimpik Sanat Yarışmaları’nı sanat felsefesi bağlamında incelemiştir. Modern sanat sorununu da kısaca ele almıştır. Yarışma süreçlerine ise değinmemiştir.

Karşılaşılan otuz dördüncü akademik çalışma Lobach ve Ershova (2014) tarafından yayınlanan “*Olimpik Sanat Yarışmaları (Olympic Art Contest)*” başlıklı bildiridir. Yazarlar iki sayfa ve oldukça kısa olan bu çalışmada 1912-1948 yılları arasında düzenlenen Olimpik Sanat Yarışmaları’nı tanımlamayı ve analiz etmeyi amaçlamışlardır.

Culleton (2014) tarafından yayınlanan “*Rekabet Eden Kültür Kavramları: 1924 Paris Olimpiyat Oyunları’nda İrlanda Sanatı (Competing Concepts of Culture: Irish Art at the 1924 Paris Olympic Games)*” başlıklı makalede yazar, 1912-1948 yılları arasında düzenlenen Olimpik Sanat Yarışmaları tarihi hakkında kısa bilgiler vererek İrlanda sanatını ve İrlanda’nın bu yarışmalardaki yerini incelemiştir. İrlanda’nın bu oyunların dördünde yarıştığını ve toplam 31 İrlandalı sanatçının dokuz ayrı sanat dalında katılım sağlayarak 43 eser sunduklarını belirtmiştir. Culleton’a göre İrlanda toplamda bir gümüş iki bronz olmak üzere toplam üç madalya kazanabilmiştir.

Otuz altıncı akademik çalışma aynı yıl Radchenko (2014) tarafından yayınlanan “*Olimpik Sanat Yarışmaları: Organizasyon ve Yürütme (Olympic Art Competitions: Organization and Conducting)*” başlıklı makaledir. Bu çalışma Olimpiyat Oyunları’nın tam bir bileşeni olarak sanat yarışmalarının ön koşullarını, özelliklerini ve gelişim sorunlarını analiz etmektedir. Radchenko’ya göre sanatı spor ile birleştirmeyi hayal eden Baron Pierre de Coubertin 1904 yılında Olimpiyat Oyunları programına sanat yarışmalarını dahil etmeyi önermiştir ancak bu fikir hemen desteklenmemiştir. Coubertin’in ciddi girişimleri sonucu 1912’den itibaren 1948’e kadar Oyunlar sırasında atletlerin yanı sıra sanatçılar da yarışmıştır. Her bir alanda (mimari, heykel, resim, müzik ve edebiyat) onlarca adayın ödül için başvurduğu Olimpik Sanat Yarışmaları, dünyaca ünlü ve özel başarıları olmayan ancak Olimpizm ideallerine bağlı olan kişileri de kapsamıştır. Fakat tek tip gerekliliklerin olmaması, jürinin kazananları belirleme konusundaki farklı yaklaşımları ve “*amatör katılımcılar olmalıdır*” şartı nedeniyle bu yarışmaların yürütülmesi kültürel festivaller lehine kaldırılmıştır. Bu çalışmanın bu tezle kıyaslandığında incelediği konulara kısaca değindiğini söyleyebiliriz.

Kramer ve Stanton (2015) tarafından yayınlanan “*Kazimier Wierzynski’nin Olimpiyat Defnesi (The Olympic Laurel of Kazimierz Wierzynski)*” başlıklı makalede yazarlar, Kazimier Wierzynski’nin altın madalyalı “*Olimpik Defne (Laur Olimpijski)*” isimli eserini incelemişlerdir. Bu eserin “*Sporcuların Geçit Töreni (Defilada Atletow)*”, “*İkinci Rüzgâr (Oddech)*”, “*Futbol Maçı (Match Footballowy)*”, “*Yüz Metre (100 m)*”, “*Paddock ve Porritt (Paddock i Porritt)*”, “*Sırıkla Atlama (Skok o Tyczce)*”, “*Sırıkla Atlama Birincisi Charles Hoff’un Onuruna Fanfar (Fanfara Na Czesc Karola Hoffa Rekordzisty w Skoku o Tyczce)*”, “*Erminio Spalla (Erminio Spalla)*”, “*Başlangıçta! (Panie Na Start!)*”, “*Nurmi (Nurmi)*”, “*Spartalı (Spartanin)*”, “*Disk Atan Kürekçi (Dyskobol)*”, “*Kros Yarışı (Bieg Na Przelaj)*”, “*Amundsen’in Şarkısı (Piesh o Amundsenie)*” ve “*Akademi Korosu (Gaj Akademos)*” başlıklarına sahip 15 farklı şiirden oluştuğunu ifade etmişlerdir. Her bir şiir Olimpik sporlarla ya da Olimpik sporcularla yakından bağlantılıdır. Özellikle Modern ve Antik Olimpiyat etkinliklerinden sahnelerin tasvir edildiğini belirtmek önemlidir. Yazarlar her bir şiirin Lehçe yazılmış orijinallerinin yanı sıra çeşitli kişilerin yaptığı çevirilerini de

sunmuşlardır. Ortaya konan bilgiler ışığında bu çalışmanın oldukça değerli olduğunu ifade edilebilir.

Karşılaşılan bir diğer akademik çalışma aynı yıl Lytvynets vd (2015) tarafından yayınlanan “*Modern Olimpiyat Oyunları Programlarında Sanat Yarışmaları (Art Competitions in the Programs of Modern Olympic Games)*” başlıklı makaledir. Yazarlar bu çalışmada öncelikle 20. yüzyılın Antik Olimpiyat geleneğinin sürdürülerek sanatın Olimpiyatlar’a dahil ediliş sürecini incelemişlerdir. Yarışma etaplarını ele almışlar ve bu yarışmalarda dağıtılan madalya sayısını istatistiki olarak sunmuşlardır. Çalışmanın konusu ile ilgili çok kısa ve öz bilgiler verdiğini söyleyebiliriz.

Başka bir çalışma olan ve öncekiyle aynı yıl Kazmierczak (2015) tarafından yayınlanan “*Sosyo-Kültürel Boyutta Olimpizm, Kültür ve Sanat (Olimpizm, Kultura I Sztuka w Wymiarze Społeczno – Kulturowym)*” başlıklı kitap bölümü, yazara göre Baron Pierre de Coubertin’in Helen Olimpiyat Oyunları modeline dayanarak Modern Olimpizm’in dirilişindeki başarıları anlatan sosyo-tarihsel bir nitelik taşımaktadır. Kazmierczak Modern Olimpizm fikrine, yarışmaların eşzamanlı olarak düzenlenmesi yoluyla “*ruh ve beden*” yani spor, sanat ve edebiyat arasındaki uyumu sağlayan önlemlerin eşlik ettiğini vurgulamaktadır. Ona göre 2015 yılı itibariyle spor ve kültür arasındaki uyum sayısız sanat ve edebiyat yarışmaları, sergiler, konserler, eğitim programları ve hepsinden önemlisi modern medya teknikleri sayesinde milyonlarca kişiye ulaşan Olimpiyat Oyunları’nın açılış ve kapanış törenleri aracılığıyla göstermektedir. Bu çalışma bu teze kıyasla araştırdığı konulara kısaca değinmiştir.

Kırkıncı çalışma Kramer ve Stanton (2016) tarafından yayınlanan “*Olimpik Sanat Yarışmaları’na Yeniden Bakış (Revisiting the Olympic Art Competitions)*” başlıklı makaledir. Yazarlar burada yarışmaların, madalya kazanan ve kayıp olan veya az bilinen eserlerini ortaya koyma amacıyla hareket etmişlerdir. Hollandalı Gerhardus Westerman’ın 1932’de bronz madalya kazanan eseri “*Süvari (Horseman)*”, Fransız Henriette Brossin de Polanska ve onun 1920 Antwerp’te gümüş madalya kazanan eseri “*Atlayış (L’Elan)*” ve 1932 Los Angeles’ta mansiyon kazanan Amerikalı Armin Hansen’in “*Zirvenin Üzerinde (Over The Top)*” isimli çalışması bu makalede aydınlatılan eserlere örnek olarak verilebilir.

Sonraki akademik çalışma aynı yıl Stanton (2016) tarafından yayınlanan “*1912 Olimpik Sanat Yarışmaları’nın Kayıp Eserlerinin Ortaya Çıkışı (Lost Artwork from the 1912 Olympic Art Competition Emerges)*” başlıklı makaledir. Stanton bu araştırmasında öncelikle 1912 Stockholm Olimpik Sanat Yarışmaları’nın resim kategorisinde altın madalya kazanan Carlo Pellegrini’nin isim analizini yapmıştır. Sonrasında resmi raporda neden G. Pellegrini ismiyle yer aldığından başlayarak üç frizden oluşan ve altın madalya kazanan “*Kış Sporları (Winter Sports)*” isimli eserini tüm yönleriyle aydınlatmıştır.

Karşılaşılan kırk ikinci akademik çalışma aynı yıl Wilant (2016a) tarafından yayınlanan “*1928’de Olimpiyat Sanat Yarışmalarında Madalya Kazanan Bir Kadın: Heykeltıraş Renée Sintenis (A Female Medallist at the 1928 Olympic Art Competitions: The Sculptress Renée Sintenis)*” başlıklı makaledir. Wilant’a göre Olimpik Sanat Yarışmaları 20. yüzyılın ilk yarısında 36 yıl boyunca Olimpiyat programının bir parçası olmuştur. Spor tarihi araştırmalarına göre askıya alınmalarının nedenlerinden biri bilinmeyen sanatçıların katılımıdır. Spor tarihçileri tarafından kullanılan kaynakların dikkatli bir analizi sanatçılar hakkında çok az şey bilindiğini ortaya koymaktadır. Özellikle kadın sanatçılar hakkında çok daha az bilgi bulunmaktadır. 1928 Olimpik Sanat Yarışmaları’nın madalya sahibi Alman heykeltıraş Renee Sintenis örneğini incelemek bu araştırma boşluğunu ele almak için bir girişimdir. Heykeltıraş hakkında yapılan biyografik araştırma, başarılı kariyeri, etkili eserleri ve bir kadın sanatçı olarak toplumsal konumuyla ilgili sanat tarihi kalıntıları sunmakta ve bunu yaparken de spor tarihçilerinin yayınlarını desteklemektedir. Makale ayrıca kadın sanatçıların Olimpik Sanat Yarışmaları’na hangi koşullar altında katıldıklarını göstererek sanat yarışmalarında kadınların IOC’nin gündeminde bir konu olmadığını kanıtlamaktadır. Daha da önemlisi Pierre de Coubertin’in sanatsal aile ortamının Olimpik Sanat Yarışmaları’ndaki kadın sanatçılar hakkındaki düşüncelerini etkilediğini de göstermektedir.

Sonraki çalışma aynı yıl Masterson (2016) tarafından yayınlanan “*Sanat ve Spor İlişkisi: Coubertin’in Görüşlerinin Günümüzdeki Geçerliliği (The Relationship of Art And Sport: The Relevance of Coubertin’s Views Today)*” başlıklı kitap bölümüdür. Masterson, çalışmasında Pierre de Coubertin’in fikirlerini ve bu fikirlerin 1912’den

1948'e kadar Olimpiyat Oyunları'na sanat yarışmalarının dahil edilmesine katkısını incelemiştir. Ayrıca Olimpiyat Tüzüğü'nün 39. maddesini de sunmuştur. Çalışmanın esas amacı ise Coubertin'in görüşlerinin sanat ve spor ilişkisi üzerine son dönemdeki düşüncelerle olan ilgisini ortaya koymaktır. Bu çalışma Olimpik Sanat Yarışmalarının felsefi yönü ve fikri kökenlerine kısaca temas etmektedir.

Kırk dördüncü akademik çalışma Lytvynets vd (2017) tarafından yayınlanan “*Modern Çağın Olimpiyat Oyunları'nda Sanat Yarışmaları'nın Öne Çıkanları ve Ödül Alanları (The Prominent Winners and Prize-Winners of Art Competitions at the Olympic Games of the Modern Age)*” başlıklı makaledir. Yazarlar bu çalışmada 1912'den 1948'e kadar Olimpiyat Oyunları sırasında düzenlenen Olimpik Sanat Yarışmaları'nın önde gelen isimlerinin başarılarını vurgulamışlardır. Bu kazananlar arasında Pierre de Coubertin, Avery Brundage gibi IOC liderlerinin bulunduğunu da belirtmişlerdir. Aynı zamanda bu yarışmalarda kazanılan madalya sayısı konusunda da istatistiki bilgiler sunmuşlardır. Bu çalışmanın oldukça kısa bir çalışma olduğu, yüzeysel istatistiki bilgiler sunduğuda söylenebilir.

Aynı yıl Wilant (2017) tarafından yayınlanan “*Pierre de Coubertin'in Olimpik Sanat Yarışmaları Konsepti: Sanat Tarihi ve Daha Önce Yayınlanmamış Kaynakların Aynasında Kökenler, Modeller ve Sanatsal Etkiler (Pierre de Coubertin's Concept of the Olympic Art Competitions: Origins, Models and Artistic Influences in the Mirror of Art History and Previously Unpublished Sources)*” başlıklı bitirme tezinin tam metnine ulaşabilmek için verilen çabalar sonuç vermemiş olup yalnızca iki sayfalık “İçindekiler” bölümüne ulaşılabilmiştir. Bu veriden yola çıkarak Wilant'ın çalışmasında “*Olimpik Sanat Yarışmaları Projesinin Tanıtımı*”, “*Spor Tarihi Üzerine Akademik Araştırmalarda Olimpiyat Sanat Yarışmaları'nın Tartışılması*”, “*Olimpiyat Sanat Yarışmaları'nın Bağlamsallaştırılması*”, “*Olimpik Sanat Yarışmaları Kavramını Oluşturan Farklı Yönlerin Yayınlanması*” ve “*Olimpik Sanat Yarışmaları Konsepti ve Bu Konseptin Kökeni ile İlgili Makaleler Hakkında Son Açıklamalar*” gibi kısımların ana başlıkları oluşturduğu görülmektedir. “*Olimpik Sanat Yarışmaları'na İlişkin Akademik Söylemdeki Kör Noktaların Belirlenmesi*”, “*Sanatla İlgili Soruları Göz Ardı Etmek*”, “*Sanat Tarihçisi Olmadan Olimpiyat Sanat Yarışmalarını Tartışmak*”, “*Spor Tarihçileri Tarafından Başvurulan Kaynakların Gözden Geçirilmesi*” ve “*Sanat Tarihi*

Kaynakları Ekleme ve Yeni Kaynaklar Keşfetme” gibi kısımlar ise alt başlıkları oluşturmaktadır. Wilant, tezinde Olimpik Sanat Yarışmaları projesini tanıtmıştır. Konu ile ilgili akademik kaynakları tartışmış ve yarışmaları oluşturan farklı yönleri ait yayınları ele almıştır. Kör noktaları belirlemiş, spor tarihçilerinin başvurduğu kaynakları inceleyerek yeni sanat tarihi kaynakları eklemenin ve keşfetmenin önemine değinmiştir.

Kırk altıncı akademik çalışma aynı yıl Aragon ve Perez (2017) tarafından yapılan “*Coubertin ve Modern Olimpiyat Oyunları’nda Sanatsal Yarışmalar (Coubertin Y Los Concursos Artísticos En Los Juegos Olímpicos Modernos)*” başlıklı makaledir. Yazarlar bu çalışmada Coubertin’in, Modern Olimpiyat Oyunları’nın resmi programına sanatsal yarışmaları dahil etmeye verdiği önemi analiz etmişlerdir. Coubertin’in sanat ve edebiyatı Olimpiyat Oyunları’na uyumlu bir şekilde katma fikrinin nasıl, ne zaman ve neden ortaya çıktığını incelemişlerdir. Yazarlara göre Stockholm 1912 Olimpiyat Oyunları’nda spor ve sanatsal yarışmalar ilk kez kutlanmış ve böylece Coubertin’in özlemini yerine getirmiştir. Ancak sanatsal yarışmaların düzenlendiği yedi Olimpiyat etkinliğinden sonra IOC 1949 yılında bunları kaldırmaya ve yerlerine “*Kültür Olimpiyatları*”, “*Sergiler*” ve “*Fuarlar*” koymaya karar vermiştir. Bu çalışmanın metodolojisi tarihseldir. Aynı zamanda birincil ve ikincil kaynaklara dayanmaktadır. Sonuç olarak, Coubertin’e göre modern Olimpiyat Oyunları’ndaki sanatsal müsabakalar spor müsabakalarıyla aynı statüye sahip olacak kadar önemlidir. Bu çalışma amacı doğrultusunda hareket etse de bu tezle kıyaslandığında diğer birçok çalışmada olduğu gibi Olimpik Sanat Yarışmalarına kısaca değinildiğini söylemek mümkündür.

Bir diğer çalışma ise Culleton (2017) tarafından İrlanda Kültürel Miras Günü’nde yapılan konuşmanın “*Kampüsteki Sesler: Claire Culleton, Olimpiyat Oyunları’nda İrlanda Sanatı Üzerine (Voices on Campus: Claire Culleton on Irish Art at the Olympic Games)*” adıyla makale olarak yayınlanmış halidir. Culleton bu konuşmasında 2014’te yayınlanan ve kendisine ait olan “*Rekabet Eden Kültür Kavramları: 1924 Paris Olimpiyat Oyunları’nda İrlanda Sanatı (Competing Concepts of Culture: Irish Art at the 1924 Paris Olympic Games)*” başlıklı metninden bahsetmiştir. Bu bağlamda iki çalışma oldukça benzerdir.

Yine Polonyalı Porada (2017) tarafından yayınlanan “*Olimpiyat Sanat Yarışmaları’nda Polonyalı Kadın Sanatçılar (Polskie Artystki W Olimpijskich Konkursach Sztuki I Literatury 1928-1948)*” başlıklı makalede yazara göre, Polonyalı kadın sanatçılar ilk kez 1928 yılında Amsterdam’da düzenlenen Olimpik Sanat Yarışmaları’nın edebiyat kategorisinde yarışmalara katılmışlardır. Daha sonra 1932, 1936 ve 1948 yıllarında resim ve baskı resim, heykel ve müzik yarışmalarında yer almışlardır. Polonyalı kadın sanatçılardan ikisi heykel, biri müzik, on beşi ise resim ve grafik sanatlar bölümlerinde katılım sağlamışlardır. Yazara göre 1928 ve 1948 yılları arasındaki dört Yaz Olimpiyatı’nda toplam on sekiz Polonyalı kadın sanatçı yer almış ve bunlardan Jani Konarska grafik dalında gümüş, Grazyna Bavewicz ise müzik dalında onur ödülü kazanmıştır. Porada’ya göre bu sanatçılar Polonyalı sporcular gibi Olimpiyatçı olarak adlandırılmayı hak etmektedirler çünkü 1912-1948 yılları arasında Olimpiyat Oyunları’nın resmi programında Olimpik Sanat Yarışmaları yer almakta olup, kazanan sanatçılar kazanan sporcularla aynı madalyalarla ödüllendirilmişlerdir.

Aynı yıl Ingraham (2018) tarafından yayınlanan “*Rekabet mi sergi mi? Olimpik Sanat ve Kültür Politikası Söylemi (Competition or Exhibition? The Olympic Arts and Cultural Policy Rhetoric)*” başlıklı makalede Ingraham, Olimpik Sanat Yarışmaları’nın tarihini ve nihai olarak sona ermesini bir kültür politikası çalışması olarak ele almıştır. Yarışmaların oluşumuna katkıda bulunan retorik faktörleri dikkate almadan hiçbir kültür politikası anlayışının yeterli olmayacağını savunmuştur. Bu bağlamda ileri sürdüğü bu argümanla birlikte kültür politikası çalışmalarını bugüne kadar neredeyse tamamen ihmal ettiği retorik alanına açmak için disiplinler arası bir savunma yapmıştır. Bu çalışma Olimpik Sanat Yarışmaları’nı politika ve kültür kavramları bağlamında ele alması sebebiyle bu tezden farklılıklar göstermektedir.

Ellinci akademik çalışma Gricius (2018) tarafından yayınlanan “*İki Olimpiyat Altın Madalyası Kazanan Tek Sanatçı (The Only Artist to Win Two Olympic Gold Medals)*” başlıklı makaledir. Gricius bu çalışmasında 2010’da yayınladığı makalede olduğu gibi Olimpik Sanat Yarışmaları tarihinin en başarılı sanatçısı olan Luksemburglu Jean Jacoby’nin hayatını çok daha detaylı olarak ele almış ve ileri bir seviyeye taşımıştır. Verileri genişletmiş ve neredeyse tüm yönleri aydınlatmıştır.

Karşılaşılan elli birinci akademik çalışma aynı yıl Wilant (2018) tarafından yayınlanan “*Sanat Olimpik Bir Disiplin Olduğunda: Sanat Tarihi Perspektifinden Olimpik Sanat Yarışmaları Kavramı İçin Olası Bir Model Olarak Güzel Sanatlar Salonu (When Art Was an Olympic Discipline: The Fine Art Salon as a Possible Model for the Concept of the Olympic Art Competitions from an Art History Perspective)*” başlıklı makaledir. Wilant’a göre 1948 yılında Londra’da yedinci Olimpik Sanat Yarışmaları düzenlenmiştir. Bu tür sanatsal yarışmaların Pierre de Coubertin tarafından kavramsallaştırıldığı ve 20. yüzyılın ilk yarısında Olimpiyat programının bir parçası olduğu gerçeği yaygın olarak bilinmemektedir. Uluslararası spor tarihçileri 1980’lerden bu yana Olimpik Sanat Yarışmaları’nın farklı yönlerini araştırmış olsalar da böyle bir kavramın olası sanatsal etkilerini yeterince ele almamışlar ve bu nedenle bunları bir olgu olarak incelemişlerdir. Özellikle Pierre de Coubertin’in babası Charles Louis Fredy de Coubertin’in, döneminde ünlü bir ressam olduğu gerçeği göz ardı edilmiştir. Bu makale, babanın sanatsal geçmişini izler ve onun Güzel Sanatlar Salonu ressamı olarak Pierre de Coubertin’in Olimpik Sanat Yarışmaları konseptini nasıl etkilediğini gösterir. Ardından, Güzel Sanatlar Salonları ile Olimpik Sanat Yarışmaları’nın organizasyonel unsurlarını karşılaştırarak ilginç paralellikleri ortaya koyar. Kullanılan kaynaklar açısından bu makale sanat tarihi kaynaklarının yanı sıra Coubertin ailesinin torunlarının arşivlerinde keşfedilen yayınlanmamış materyallere dayanır. Bu çalışma Olimpik Sanat Yarışmaları’nın fikri temellerine temas etmesi sebebiyle önem arz etmektedir.

Sonraki çalışma aynı yıl Hitotsubashi Üniversitesi’nden Profesör Ozaki (2018) tarafından yayınlanan “*Olimpiyatlar, Sanatsal Yarışmalar, Müzik (Olympics, Art Competitions, Music)*” başlıklı makaledir. Ozaki’ye göre modern çağda Olimpiyat Oyunları, spor alanının ötesinde rakipsiz küresel ve görkemli bir etkinlik haline gelmiştir. Müzik ise bu ihtişamın yaratılmasında önemli bir rol oynamaktadır. Özellikle ayrıntılı açılış seremonisi gibi törenlerde belirgin olan bu özellik ilk Modern Olimpiyat Oyunları’ndan bu yana zaten mevcuttur. Modern Olimpiyat Oyunları’nın ilk resmi marşı olan Yunan besteci Spiro Samara’nın Olimpiyat İlahisi, yüzden fazla kişiden oluşan bir koro tarafından söylenmiştir ve başlangıcından itibaren Modern Olimpiyat Oyunları müzikle iç içedir. Ozaki’ye göre “*Olimpiyatlar ve Müzik*” hakkında konuşulduğunda, Olimpiyatların zaman ve mekânında “*Müziğin yeri*

nedir?”, “Sporla ilişkisi nedir?”, “Orada toplanan insanlarda hangi duyguları uyandırır?”, “Oyunlar’dan sonra hatıra olarak ne kalacaktır?” gibi çeşitli sorular sorulabilir. Ancak rastgele ortaya atılan bu soruları yanıtlamak kolay değildir. Belki de bu temanın şimdiye kadar çok az ele alınmasının nedeni budur. Sorulan bu sorular ışığında Ozaki’nin çalışması, müziğin Olimpiyat Oyunları’ndaki konumunu, evrimini ve dönüşümünü incelemiş ve bu oyunların “sanatsal etkinliklerinin” özellikle de müzik bölümünün evrimine odaklanmıştır. Ozaki’ye göre sanatsal etkinliklerin müzik bölümüne odaklanan çalışmalar İngilizce literatürde nadirdir ve Japonca literatürde de bulunmamaktadır. Ozaki bu çalışmasında aynı zamanda Japonya’nın II. Dünya Savaşı öncesi sanatsal yarışmalara ve müzik etkinliklerine katılımının geçmişi ile gerçekleşmeyen Tokyo Olimpiyatları’na odaklanmıştır. Bu çalışmanın Langer (2010)’in “*Olimpiyat Oyunları’nın Sanat Yarışmaları’nda Müzik (Hudba V Umeleckych Soutezich Olympijskych Her 1912-1948)*” başlıklı yüksek lisans teziyle benzerlikler gösterdiğini söyleyebiliriz. Ozaki’nin çalışması Olimpik Sanat Yarışmaları’na katılan Japon sanatçıları da inceliyor olması sebebiyle ilgili yüksek lisans tezinden farklılıklar göstermektedir.

Karşılaşılan elli üçüncü akademik çalışma aynı yıl Waic ve Skoda (2018) tarafından yayınlanan “*Bir Bestenin Öyküsü: Josef Suk – Olimpiyat Madalyası Sahibi ve Sokol Bestecisi (The Story of a Composition: Josef Suk – Olympic Medallist and Sokol Composer)*” başlıklı makaledir. Yazarlara göre I. Dünya Savaşı’ndan sonra ortaya çıkan yeni bir ülke olan Çekoslovakya’da hem spor hem de sanat yeni bir Çek kimliğinin gelişmesine hizmet etmiştir. Bu süreçte bir fiziksel kültür kolektifi olan “*sokol hareketi*”² önemli bir sosyal organizasyon olarak hizmet etmiştir. Sokollar, spor müsabakaları ve sanatsal gösteriler gibi kültürel faaliyetler aracılığıyla Çek milliyetçiliğini kutlayan festivaller olan sletlere sponsor olmuşlardır. 1920’de kutlanan “*Sokol Buluşmaları 7 (Sokol Slet VII)*”, yeni bir Çekoslovak ulusal kimliğinin evriminde kilit bir olay olarak hizmet etmiş ve Çek ulusal kültürünün geniş çaplı tanıtımında hem sportif hem de sanatsal yarışmalar içermiştir. Besteci Josef Suk bestelerinde ulusal kimlik duygusunu uyandırmış ve sokol sletlerini önemli kültürel

² Sokol Hareketi tarihinin Prag Jimnastik Kulübü’nün 1862’de Miroslav Tyrs tarafından kurulmasıyla başladığı kabul edilmektedir. Tyrs, Sokol Hareketi ile halkını jimnastiğe teşvik ederek tüm Slav halklarını kültürel ve ulusal bakımdan iyileştirmeyi amaçlamıştır (Uğurlu ve Şinforoğlu 2021).

mekanlar olarak tanıtmıştır. Ulusal spor ve sanat da dahil olmak üzere spor ile sanat arasındaki bağlantı iki savaş arası dönemde Olimpiyat Oyunları'nda düzenlenen kültürel yarışmalarda (özellikle müzik yarışmalarında) da ifadesini bulmuştur. Suk'un marşlarından biri 1932 yılında Los Angeles'ta düzenlenen Olimpiyat sanat festivalinde verilen tek madalyayı (gümüş) kazanmıştır. Ancak Suk'un marşı, Çekoslovak Sokol Birliği temsilcilerinden belirsiz bir tavır almıştır. Suk'un müziğini kabullenişleri zamansız bir olguyu gözler önüne sermektedir. Bu durum, demokratik bir örgütün liderliğinin, örgütün imajına uygun olması için yayın olarak kutlanan sanatsal çalışmaları kontrol etme ve hatta sansürleme girişimi olarak adlandırılabilir.

Wilant (2019) tarafından yayınlanan “*Charles de Coubertin'in Bir Tablosunda Olimpiyat Tarihini Şifresini Çözmek (Decoding Olympic History in a Painting by Charles de Coubertin)*” başlıklı makalede Wilant'a göre, Pierre de Coubertin, öldüğünde uluslararası spor tarihçilerinin bugüne kadar Olimpiyat Oyunları'nı araştırmalarını sağlayan etkileyici miktarda yazı bırakmıştır. Olimpiyat tarihiyle ilgili yazılı kaynakların yanı sıra diğer kaynaklar da spor tarihçilerinin araştırmalarında küçük bir rol oynamaktadır. Özellikle sanat eserleri gibi görsel kaynaklar göz ardı edilmiş ve sonuç olarak tam potansiyelleriyle kullanılmamıştır. Pierre de Coubertin'in sanatsal aile geçmişi dikkate alınmadığı sürece bu gözlem önemli görülmemektedir. Babası Charles de Coubertin'in bir ressam olması görsel kaynaklara yeni bir ışık tutmakta ve bu kaynaklara daha ayrıntılı bir şekilde bakılmasını gerekli kılmaktadır. Bu çalışma Charles de Coubertin'in Lozan'daki Olimpiyat Müzesi'nde sergilenen resimlerinden birine odaklanmaktadır. Resim, Olimpiyat tarihi belgeleri ve sanat tarihi kaynaklarından yararlanılarak çözümlenmektedir. Bunun ötesinde Coubertin ailesinin torunlarının arşivlerinde sanatçı tarafından ortaya konulan eserler de keşfedilmiştir. Bu kaynakların birleşimi, Charles de Coubertin'in, oğlu Pierre de Coubertin'in fikirlerinin yakın bir gözlemcisi olduğunu ve Olimpiyat tarihindeki gelişmelere tanıklık ettiğini göstermektedir. Bu makale yazarın 2018'de yayınladığı “*Sanat Olimpik Bir Disiplin Olduğunda: Sanat Tarihi Perspektifinden Olimpik Sanat Yarışmaları Kavramı İçin Olası Bir Model Olarak Güzel Sanatlar Salonu (When Art Was an Olympic discipline: The Fine Art Salon as a possible Model for the Concept of the Olympic Art Competitions from an Art History Perspective)*” başlıklı makale ile benzerlikler göstermektedir. Bu araştırma Coubertin'in Olimpik Sanat Yarışmaları'nı

tasarlamasında Charles de Coubertin'in etkilerinin yadsınamaz olduğunu ortaya koyması nedeniyle bu tez için oldukça önemli bir çalışmadır.

Elli dördüncü akademik çalışma, aynı yıl Osgood (2019) tarafından yayınlanan “*Dünya Arenası: Olimpiyat Sanat Yarışmaları ve Uluslararası Edebiyat Spor (The World Arena: The Olympic Art Competitions and the Sport of International Literature)*” başlıklı doktora tezidir. Tüm çabalara rağmen bu tezin tam metnine ulaşamadığını belirtmek gerekir. Buna rağmen çeşitli kaynaklardan çalışma ile ilgili veriler elde edilebilmiştir. Miles, bu tezinde dünya arenasında yirminci yüzyıl edebiyatına rekabetçi, atletik bir ruhun hâkim olduğunu, yazarların uluslararası sporda modernitenin bir imgesini bulduklarını iddia etmektedir. Ona göre bu yeni “*atletik edebiyat*” türünün çeşitli yazarları için spor, yüzyılı tanımlayan küresel siyasi çatışmaları ve edebi başarının kazanıldığı uluslararası kültürel alanı yansıtmaktadır. Miles, bu türün kökenlerinin izini sürmek amacıyla projesini yazar ve sanatçıların Olimpiyat Oyunlarında madalya için yarıştığı 1912-1948 yılları arasındaki Olimpik Sanat Yarışmalarının tarihini yeniden ele almak üzere kurduğunu belirtmektedir. Aynı zamanda araştırmasının Lozan’daki Olimpiyat Çalışmaları Merkezinin arşivlerinden ve Olimpiyat sonuçlarını içeren kendi dijital veri tabanından yararlanarak “*İlham Perileri Pentatlonu*” nun gizli tarihini ortaya çıkartan kural kitaplarını, resmi raporları ve sergi kataloglarını da içerdiğini ifade etmektedir. Bu bağlamda yaklaşık 300 jüri üyesi, 3.000 yarışmacı ve sayısız festival katılımcısının listesini ortaya koymuştur. Miles, Olimpiyatların yazarlara ve sanatçılara atletleri örnek almaları için ilham verdiğini belirtmiştir. Ernest Hemingway, Ralph Ellison, Marianne Moore, James Joyce gibi yazarların yanı sıra Laura Knight, George Grosz, Miles Davis gibi sanatçı ve müzisyenleri inceleyen çalışma, sanatta Olimpiyat altını kazanmak ve dünya edebiyatında şampiyon olabilmek için nelerin gerektiğini de araştırmaktadır (Anonim t.y.b).

Bir diğer akademik çalışma aynı yıl Porada ve Kalamacka (2019) tarafından yayınlanan “*Baron de Coubertin’in, Olimpik Sanat Yarışmaları’nın Düzenlenmesine Katkısı (Przyczynek Barona Pierre’a De Coubertina Do Organizacji Olimpijskich Konkursów Szt)*” başlıklı makaledir. Yazarlar, Coubertin’in sanatsal yetenekleri hakkında çok az şey bilindiğini ifade etmişlerdir. Bu bağlamda Coubertin’in sanatsal

yeteneklerini ailesinden aldığını, ressam bir babanın oğlu olarak doğmasının güzel sanatları Olimpiyat Oyunları'na dahil etme fikrini açıkladığını belirtmişlerdir. Yazarlara göre Coubertin, antik kültür kalıplarıyla büyümesi sebebiyle spor ve sanatın ortak kökenleri olduğuna inanmaktadır. Bu açıdan ilk ciddi girişimi 1906'da yapmış, 1912'de yarışmaları başlatmıştır. 1948'de ise bu yarışmalar son bulmuştur. Bu çalışma Coubertin ailesinin sanat geleneği hakkında bilgi veriyor olması sebebiyle önemlidir. Özellikle yarışma etapları hakkında çok az bilgi verildiği görülmüştür.

Ele alınan elli yedinci akademik çalışma Skoda (2020) tarafından yayınlanan “1912-1948 Olimpiyat Oyunları'ndaki Sanat Yarışmaları ve Çekoslovak Katılımı (*Art Competitions at the Olympic Games 1912-1948 and the Czechoslovak Participatio*)” başlıklı makaledir. Bu makale 1912 ile 1948 yılları arasında Modern Olimpiyat Oyunları programında yer alan sanat yarışmalarını ele almaktadır. Bu yarışmaların Yaz Olimpiyatları içindeki varlığının felsefi arka planını ve “*Kalokagathia*”³ fikriyle ilişkini ortaya koymaktadır. Çalışma, bu yarışmaların ortaya çıkış nedenlerini ve Modern Olimpik Hareket'in kurucusu Pierre de Coubertin'in bu fikri nasıl ileriye götürdüğünü anlatmaktadır. Skoda'ya göre güzel sanatlar, müzik, heykel, edebiyat ve mimari olmak üzere beş sanat disiplini vardır. Skoda, yarışmaların tarihini kronolojik olarak anlatmaktadır. Ayrıca popülerliklerinin giderek nasıl arttığını göstermektedir. Sonrasında ise 1950'lerde sanat yarışmalarının Olimpiyat Oyunları programından çıkarılma nedenlerini ortaya koymaktadır. Skoda'ya göre Çek ve Çekoslovak sanatçılar yarışmalara sık sık katılmışlardır. Antwerp 1920 ve Amsterdam 1928 hariç olmak üzere II. Dünya Savaşı'ndan sonra Londra 1948'de düzenlenen Olimpiyatlar'a kadar Çekoslovakya'yı çok sayıda sanatçı temsil etmiştir. Toplamda elliden fazla Çekoslovak sanatçının eseri sunulmuştur. Bazıları oldukça başarılıdır. Hatta 1930'larda Josef Suk ve Jaroslav Kricka isimli iki besteci ve Jakub Obrovsky isimli heykeltıraş Olimpiyat madalyası ile ödüllendirilmişlerdir. Skoda, bu başarılarla daha yakından bakmış ve kazanan eserleri sunmuştur. Modern Olimpiyat Hareketi'nin tarihinde sanat yarışmalarının az bilinen ancak önemli bir bölümünü ortaya koymayı, Çek ve Çekoslovak sanatçıların başarılarını hatırlamayı amaçlar.

³ Klasik Yunan yazarları tarafından özellikle askeri bağlamda “*centilmen kişisel davranış*” idealini tanımlamak için kullanılan bir ifadedir (Anonim 2024a).

Elli sekizinci akademik çalışma aynı yıl Dalkılıç (2020) tarafından yayınlanan “*Antik Yunan Döneminde Spor*” başlıklı yüksek lisans tezidir. Türkiye Ulusal Tez Merkezi’nde “*Olimpiyatlar ve Sanat*” kavramı çeşitli varyasyonlarla aratılmıştır. Çıkan tek sonuç bu tezdır. Ancak bu tezde Olimpik Sanat Yarışmalarından bahsedilmemekle birlikte çeşitli bölümlerde antik Yunan sporunun dönemin sanat eserlerine yansımaları incelenmiştir. Bu bağlamda tez, bu çalışmaya fayda sağlamamıştır.

Bahsedilecek elli dokuzuncu akademik çalışma Osgood (2021) tarafından yayınlanan “*Bronzun Peşinde: Olimpiyat Sanat Yarışmaları’nda Modernizm Eski Muhafızlara Karşı (Going for the Bronze: Modernism vs. the Old Guard at the Olympic Art Competitions)*” başlıklı makaledir. Osgood bu makalesinde Olimpizm ile modern sanat arasındaki çekişmenin, modernizmin yüksek kültürü içindeki konumu hakkında şaşırtıcı ama temel bir şeyi ortaya çıkardığını belirtmektedir. Bir tarafta modernizm diğer tarafta ise “*Eski Muhafızlar (Geleneksel Unsurlar)*” yer almaktadır. Çatışma buradan kaynaklanmaktadır. Bu çalışma konusu itibariyle bu tezden çeşitli yönlerden farklılıklar göstermektedir.

Çinli araştırmacı Mei (2023) tarafından yayınlanan “*Spor ve Sanatın Birlikteliği: Unutulmuş Olimpik Sanat Yarışmaları 1912-1948 (The Marriage of Sport and Art: The Forgotten Olympic Art Competitions 1912-1948)*” başlıklı makale, bu çalışma adına incelenen altmışıncı ve son çalışmadır. Menting’e göre Olimpik Hareket ve sanat her zaman el ele gitmiş ve birbirini tamamlamıştır. Modern Olimpik Hareket’in ilk yıllarında, 1912-1948 yılları arasında düzenlenen “*İlham Perileri Pentatlonu*” Olimpiyat Oyunları’nın resmi bir etkinliğidir. Sporda böyle bir sanatsal etkinliğin nasıl organize edileceği ve nasıl değerlendirileceği sorusu büyük önem taşımaktadır. Tarihsel araştırmalar, vaka çalışmaları ve karşılaştırmalı çalışmalar kullanan bu makale, IOC’nin sanat yarışmaları düzenleme ve sergiler planlama konusundaki resmi uygulamasına odaklanmıştır. Bunu 20. yüzyılın ilk yarısında düzenlenen sanat yarışmalarının ve aynı dönemdeki sanat salonu etkinliklerinin tarihsel arka planıyla birleştirerek yapmıştır. Aynı zamanda Olimpiyatlar ve sanat arasındaki etkileşimi ve IOC’nin Olimpik Kültür anlayışını araştırmıştır. Araştırma kaynakları olarak ise resmi IOC raporları, konferans belgeleri, gazeteler, sanat

broşürleri, Coubertin'in kendi eserleri ve anıları ile diğer birincil belge ve görselleri kullanmıştır. Bu çalışmanın Olimpik Sanat Yarışmaları ile ilgili karşılaşılan en güncel çalışma olduğunu ve incelediği konulara kısaca değindiğini söyleyebiliriz.

İncelenen tüm bu akademik çalışmalar doğrultusunda Petersen (1986)'in "*Olimpiyat Sanat Yarışmaları 1912-1948: Proje Açıklaması (Die Olympischen Kunstwettbewerbe 1912-1948: Eine Projektbeschreibung)*", Burnosky (1994)'nin "*Olimpiyat Oyunları'nda Sanatın Tarihi (The History of the Arts in the Olympic Games)*", Brown (1996)'ın "*Pierre de Coubertin Modernizminin Olimpik Keşfi, 1894-1914: Estetik, İdeoloji ve Gösteri (Pierre de Coubertin's Olympic Exploration of Modernism, 1894-1914: Aesthetics, Ideology and the Spectacle)*", Good (1998)'un "*Olimpiyat Oyunları Kültür Olimpiyatı: Kimlik ve Yönetim (The Olympic Games Cultural Olympiad: Identity and Management)*", Hiroshi (2005)'nin "*Olimpiyat Sanat Yarışmaları Üzerine Tarihsel Bir Araştırma (A Historical Research on the Olympic Art Competitions (1912-1948): In Wiew of the Boundary Dispute between Art and Sport)*", Guillain (2005)'in "*Olimpik Sanat Yarışmaları'nın Sonu: Spor ve Sanat Birbirine Yabancılaştığında (The End of the Olympic Art Contest: When Art and Sport Became Strangers to Each Other)*", Guillain (2006)'in "*1924 Paris*", Lennartz (2006)'in "*1920 Antwerp*", Barker (2006)'in "*1948 Londra*", Wassong (2006)' un "*Sanat Yarışmaları'nın Ortadan Kaldırılması (The Elimination of the Art Contest)*", Zawadzki (2006)'nin "*1936 Berlin*", Hiroshi (2006)'nin "*Modern Olimpiyat Oyunları'ndaki Sanat Yarışmaları Üzerine Tarihsel Bir İnceleme: Sanat ve Spor Arasındaki Uzlaşmanın İmkansızlığı Üzerine (A Historical Inquiry on the Art Competitions in the Modern Olympic Games: On the (Im)possibility of Reconciliation between Art and Sport)*", Wassong vd (2008)'nin "*Olimpik Sanat Yarışmaları 1912-1948, İcatları ve Sona Ermeleri (Olympic Art Contests 1912-1948, Their Invention and Demise)*", Garcia (2008)'nin "*Olimpiyat Oyunları'nda Kültürel Programlamanın Yüz yılı: 1912-2012 (One Hundred Years of Cultural Programming within the Olympic Games: 1912-2012)*", Capinussu (2008)'nun "*Olimpiyat Oyunları'nda Sanat ve Kültür: İnsan Yaratıcılığının Geri Kazanımı (Art and Culture at the Olympic Games: The Recovery of Human Creativity)*", Ayan (2008)'in "*19. Yüzyıl Resim Sanatında Spor Temalı Eserler ve Hareket*", Hiroshi (2009)'nin "*Modern Olimpiyat Oyunları'nda Sanat Yarışmaları: Sanat ve Spor Arasındaki Sınır Sorununu Yeniden*

Düşünmek (The Arts Competitions in the Modern Olympic Games: Rethinking the Boundary Problem between Art and Sport)”, Hugson (2010)’un “*Spor ve Sanatı Yeniden Birleştirmek: Olimpiyat Posterlerinin Potansiyeli (Re-Uniting Sport and Art: The Potential of Olympic Posters)*”, Lobach ve Ershova (2014)’nın “*Olympic Art Contests (Olimpik Sanat Yarışmaları)*”, Culleton (2014)’un “*Rekabet Eden Kültür Kavramları: 1924 Paris Olimpiyat Oyunları’nda İrlanda Sanatı (Competing Concepts of Culture: Irish Art at the 1924 Paris Olympic Games)*”, Lytvynets vd (2015) nin “*Modern Olimpiyat Oyunları Programlarında Sanat Yarışmaları (Art Competitions in the Programs of Modern Olympic Games)*”, Kazmierczak (2015)’ın “*Sosyo-Kültürel Boyutta Olimpizm, Kültür ve Sanat (Olimpizm, Kultura I Sztuka W Wymiarze Społeczno – Kulturowym)*”, Lytvynets vd (2017)’nin “*Modern Çağın Olimpiyat Oyunları’nda Sanat Yarışmaları’nın Öne Çıkanları ve Ödül Alanları (The Prominent Winners and Prize-Winners of Art Competitions at the Olympic Games of the Modern Age)*”, Aragon ve Perez (2017)’in “*Coubertin ve Modern Olimpiyat Oyunları’nda Sanatsal Yarışmalar (Coubertin Y Los Concursos Artísticos En Los Juegos Olímpicos Modernos)*”, Culleton (2017)’un “*Kampüsteki Sesler: Claire Culleton, Olimpiyat Oyunları’nda İrlanda Sanatı Üzerine (Voices on Campus: Claire Culleton on Irish at the 1924 Paris Olympic Games)*”, Porada ve Kalamacka (2019)’nın “*Baron de Coubertin’in, Olimpik Sanat Yarışmaları’nın Düzenlenmesine Katkısı (Przyczynę Barona Pierre’a de Coubertina do Organizacji Olimpijskich Konkursów Szt)*”, Osgood (2021)’un “*Bronzun Peşinde: Olimpiyat Sanat Yarışmalarında Modernizm Eski Muhafızlara Karşı (Going for the Bronze: Modernism vs. the Old Guard at the Olympic Art Competitions)*” ve Mei (2023)’nin “*Spor ve Sanatın Birlikteliği: Unutulmuş Olimpik Sanat Yarışmaları 1912-1948 (The Marriage of Sport and Art: The Forgotten Olympic Art Competitions (1912-1948))*” başlıklı çalışmaları gerek bir bütün olarak gerekse alt başlıklarıyla bu çalışmaya çok önemli katkılarda bulunmuşlardır. Bu araştırmada, ilgili kaynaklardaki konular daha detaylı olarak incelenmiş ve bir arada ele alınmıştır. İlgili çalışmalarda karanlık kalan noktalar aydınlatılmış, konu daha anlaşılır hale getirilmiştir. Bu tezde tüm bu çalışmaların üzerinde bir bilgi birikimi ve bütünün olduğu söylenebilir. İlgili çalışmaların birçoğunun birbirleri ile benzer olduklarını da belirtmek önemlidir.

Brown (1996)'ın “*Pierre de Coubertin Modernizminin Olimpik Keşfi, 1894-1914: Estetik, İdeoloji ve Gösteri (Pierre de Coubertin's Olympic Exploration of Modernism, 1894-1914: Aesthetics, Ideology and the Spectacle)*”, Paauw (2001)'un “*İsaac İsrail: 1928 Sanat Yarışması'nın Altın Madalya Kazananı (Isaac Israels: Gold Medal Winner in the 1928 Art Competition)*”, Stanton (2001)'ın “*1912'nin Sanatçılarının İzinde (In Search of the Artists of 1912)*”, Stanton (2001-2002)'ın “*Arayış Devam Ediyor: 1912'nin Sanatçıları (The Search Continues Artists of 1912)*”, Stanton (2002)'ın “*Tarihteki Tek Kadın Sanatçı: 20. Yüzyıl Olimpik Sanat Yarışmaları'nda Altın Madalya Kazanan Tek Kadın Sanatçı (The Only Lady Artist in History: The Only Female Gold Medalist in the Olympic Art Competitions of the 20th Century)*”, Kramer (2004)'ın “*Olimpik Sanat Yarışmaları'nın Kayıp Şampiyonlarının Peşinde (In Search of the Lost Champions of the Olympic Art Contests)*”, Kramer (2005)'ın “*Olimpiyat Müziği: Olimpik Sanat Yarışmalarının Unutulmuş Bestecileri (Musica Olympiaca: The Forgotten Composers of the Olympic Art Competitions)*”, Guillain (2005)'ın “*Olimpik Sanat Yarışmaları'nın Sonu: Spor ve Sanat Birbirine Yabancılaştığında (The End of the Olympic Art Contest: When Art and Sport Became Strangers to Each Other)*”, Guillain (2006)'ın “*1924 Paris*”, Lennartz (2006)'ın “*1920 Antwerp*”, Barker (2006)'ın “*1948 Londra*”, Wassong (2006)'un “*Sanat Yarışmaları'nın Ortadan Kaldırılması (The Elimination of the Art Contest)*”, Zawadzki (2006)'nin “*1936 Berlin*”, Stanton (2006)'ın “*1932 Los Angeles*”, Gricius (2010)'un “*Ressam Jean Jacoby ve Heykeltıraş Frantz Heldenstein: Bilinmeyen Bir Çift Luksemburg Madalyalı ve Olimpiyat Yarışmaları'nın Öyküsü (Painter Jean Jacoby and Sculptur Frantz Heldenstein: A Pair of Unknown Luksemburg Medalist and the Story of Olympic Art Competitions)*”, Kramer ve Stanton (2010)'un “*Olimpik Sanat Yarışmalarından Kayıp Hazineleler (Lost Treasures from the Olympic Art Competitions)*”, Hugson (2010)'un “*Spor ve Sanatı Yeniden Birleştirmek: Olimpiyat Posterlerinin Potansiyeli (Re-Uniting Sport and Art: The Potential of Olympic Posters)*”, Culleton (2014)'un “*Rekabet Eden Kültür Kavramları: 1924 Paris Olimpiyat Oyunları'nda İrlanda Sanatı (Competing Concepts of Culture: Irish Art at the 1924 Paris Olympic Games)*”, Kramer ve Stanton (2015)'un “*Kazimierz Wierzynski'nin Olimpiyat Defnesi (The Olympic Laurel of Kazimierz Wierzynski)*”, Kramer ve Stanton (2016)'un “*Olimpik Sanat Yarışmaları'na Yeniden Bakış*”

(*Revisiting the Olympic Art Competitions*”, Stanton (2016)’un “1912 Olimpik Sanat Yarışmaları’nın Kayıp Eserlerinin Ortaya Çıkışı (*Lost Artwork from the 1912 Olympic Art Competition Emerges*)”, Wilant (2016a)’ın “1928’de Olimpiyat Sanat Yarışmalarında Madalya Kazanan Bir Kadın: Heykeltıraş Renée Sintenis (*A Female Medallist at the 1928 Olympic Art Competitions: The Sculptress Renée Sintenis*)”, Masterson (2016)’ın “Sanat ve Spor İlişkisi: Coubertin’in Görüşlerinin Günümüzdeki Geçerliliği (*The Relationship of Art and Sport: The Relevance of Coubertin’s Views Today*)”, Culleton (2017)’un “Kampüsteki Sesler: Claire Culleton, Olimpiyat Oyunları’nda İrlanda Sanatı Üzerine (*Voices on Campus: Claire Culleton on Irish at the 1924 Paris Olympic Games*)”, Porada (2017)’nın “Olimpiyat Sanat Yarışmaları’nda Polonyalı Kadın Sanatçılar (*Polskie Artystki W Olimpijskich Konkursach Sztuki I Literatury 1928-1948*)”, Gricius (2018)’un “İki Olimpiyat Altın Madalyası Kazanan Tek Sanatçı (*The Only Artist to Win Two Olympic Gold Medals*)”, Wilant (2018)’ın “Sanat Olimpik bir Disiplin Olduğunda: Sanat Tarihi Perspektifinden Olimpik Sanat Yarışmaları Kavramı İçin Olası Bir Model Olarak Güzel Sanatlar Salonu (*When Art Was an Olympic Discipline: The Fine Art Salon as a Possible Model for the Concept of the Olympic Art Competitions from an Art History Perspective*)”, Ozaki (2018)’nin “Olimpiyatlar, Sanatsal Yarışmalar, Müzik (*Olympics, Art Competitions, Music*)”, Waic ve Skoda (2018)’nin “Bir Bestenin Öyküsü: Josef Suk – Olimpiyat Madalyası Sahibi ve Sokol Bestecisi (*The Story of a Composition: Josef Suk – Olympic Medallist and Sokol Composer*)”, Wilant (2019)’ın “Charles de Coubertin’in Bir Tablosunda Olimpiyat Tarihini Şifresini Çözmek (*Decoding Olympic History in a Painting by Charles de Coubertin*)” ve Skoda (2020)’nin “1912-1948 Olimpiyat Oyunları’ndaki Sanat Yarışmaları ve Çekoslovak Katılımı (*Art Competitions at the Olympic Games 1912-1948 and the Czechoslovak Participatio*)” başlıklı çalışmaları ise yine bu teze çok önemli katkılarda bulunmakla beraber daha lokal çalışmalardır. Bu çalışmalar bu araştırmanın lokal ve minimal kısımlarına ışık tutmuşlardır. Her bir çalışma elde edilen geniş ve kapsamlı bilgi birikiminin birer parçasıdır ve önemlidir.

Tüm bu araştırmalar neticesinde bu araştırma “Olimpik Sanat Yarışmaları” ile ilgili bir bütünü ifade eden bir çalışma haline gelmiştir. 1986’dan başlayıp 2024’e kadar uzanan bu süreçte yapılan akademik çalışmaların elden geçirilmesi ve

yorumlanması, bir bilgi birikimi ve kütlenin oluşmasını sağlamıştır. Bu tez, konusu itibariyle MÖ 12. veya 13. yüzyılda meydana gelen Truva Savaşı'ndan başlamış ve 2024 yılına uzanmıştır. Bu bağlamda Olimpik Sanat Yarışmaları'nı kendisine konu edinen çalışmalar içerisinde, bu yarışmaların fikri kökenlerini detaylıca ortaya koyabilmek adına Pierre de Coubertin'in soyağacını en detaylı ve kapsamlı inceleyen bir çalışmanın oluşturulduğu söylenebilir. Coubertin'in İtalyan atası Felice de Fredis'in, 1506'da ünlü "*Laocoön ve Oğulları (Laocoön and His Sons)*" heykelini buluşundan başlayarak Pierre de Coubertin'e uzanan süreç detaylıca okuyucuya sunulmuştur. Coubertin'in aile boyutu çok derinlere inilerek incelenmiştir. Önemli olan bir diğer noktada tüm bu soyağacında yer alan kişilerin sanatla olan ilişkilerinin de ortaya koyulmasıdır. Alanyazında bu noktalara temas eden başka bir çalışmaya rastlanmamıştır.

Olimpik Sanat Yarışmaları'nı konu edinen çalışmalar içerisinde Pierre de Coubertin'in çocukluğundan başlayarak ölümüne kadar olan süreçte sanatla temas noktalarını bu denli açıklayıcı, genişletilmiş ve kapsamlı olarak ortaya koyan başka bir çalışma olmadığı da söylenebilir. Onun ev ortamı, eğitim süreci, yetişkinlik ve yaşlılık sürecinde sanata dair tüm temasları incelenmiştir. Çocukluğunda odasında bulunan piyanosundan ve onu öğrenişinden, Cizvit Okulu'ndaki entelektüel müsabakalara katılışından, gittiği konserlerden, sanat çevrelerindeki arkadaşlıklarından, sanatsal aktivitelerinden, yetişkinlik sürecinde dünyanın birçok ülusunun sanat tarihlerini incelemesine kadar daha onlarca örnek bu çalışmada yer almıştır. Örneğin; Arap Dünyası'nın sanat anlayışını İslam peygamberi Muhammed'den başlayarak incelemiş ve makale haline getirmiştir. Başka bir örnek olarak, Bizans Sanatı'nı ele almış ve Ayasofya'nın mimari yapısını, sanki kendisi o yapının mimarıymış gibi açıklamış ve bunu detaylıca kamuoyuna sunduğu bir makale yapmıştır. Uzak Doğu'dan Arap yarımadasına, Avrupa'dan Amerika'ya kadar birçok ulusun sanat tarihi hakkında yazmış, çizmiş ve söylemiştir. İşte ortaya konulan bu çalışmaların ve tüm sanatla temas noktalarının bu tezde yer aldığını açıkça söyleyebiliriz.

Olimpik Sanat Yarışmaları'nın madalya kazanan sanatçıların tümüne yer verip hayatlarını aydınlatan ilk çalışmanın bu tez olduğunu belirtebiliriz. Bu şampiyonlardan herhangi birini seçip onu konu edinen birçok lokal çalışma mevcuttur.

Bu bağlamda bu sanatçıların tamamı tek bir çalışma altında toplanarak sunulmuştur. Buna ek olarak bu çalışma yarışmaların son bulmasına sebep olan neredeyse tüm unsurları bir araya toplayıp detaylıca ve genişleterek incelemiştir.

Son olarak bu çalışma, Olimpik Sanat Yarışmaları çerçevesinde MÖ 12. veya 13. yüzyıldan başlayarak Kültür Olimpiyatları'na kadar uzanan süreci derinlemesine ve kapsamlı olarak ortaya koyan ilk çalışma olma özelliği göstermektedir.

Tüm bu bilgiler ışığında “*Modern Olimpiyat Oyunları'nda Farklı Bir Boyut: Spor ve Sanatın Birlikteliği*” başlıklı bu yüksek lisans çalışmasının kapsamını; Modern Olimpiyat Oyunları'nın kurucusu Pierre de Coubertin tarafından Olimpiyatlar'a dahil edilen ve edebiyat, heykel, resim, mimari ve müzik dallarında yapılan Olimpik Sanat Yarışmaları'nın Antik Çağ'daki öncülleri, Pierre de Coubertin'in bilinçaltı ve çocukluk dönemini etkileyen sanatsal unsurlar ve atalarının sanat tarihindeki yerleri, Coubertin'in spor ve sanatın birleşmesi yönündeki ilk girişimleri ve ilham noktaları, 1906 yılında düzenlenen Paris Sanat, Edebiyat ve Spor Konferansı ve bu konferans bağlamında 1908 Londra Olimpiyatları için oluşturulan ilk Olimpik Sanat Yarışmaları kuralları, bu kuralları takiben 1910'da IOC tarafından düzenlenen ve Olimpik Sanat Yarışmaları'nın bir prototipini oluşturan Uluslararası Mimarlık Yarışması, 1912 Stockholm Olimpiyatları ile başlayan ve sonuncusu 1948 Londra Olimpiyatları'nda yapılan Olimpik Sanat Yarışmaları ve bu yarışmalarda madalya kazanan veya yarışmalara katılım sağlayan önemli sanatçıların yaşamları, bu yarışmaların son buluşu ile birlikte düzenlenmeye başlanan Olimpik Sanat Sergileri, sanat kavramının Olimpiyat tüzüklerindeki yeri, son olarak ilk kez 1991 Olimpiyat Tüzüğü'nde yer alan ve ilk kez 1992 Barcelona Olimpiyatları'nda uygulanan Kültür Olimpiyatları'na kadar olan sanat ve Olimpiyat ilişkisi oluşturmaktadır.

Olimpiyat Oyunları dünyanın zirve spor organizasyonudur. Ev sahibi ülke seçilmenin akabinde kurulan Olimpiyat Oyunları Organizasyon Komiteleri (OGOC) bütçe planlaması, tesislerin inşaatı, ulaşım, konaklama, güvenlik, eleme yarışları, kayıt ve akreditasyon, açılış ve kapanış törenleri, yönetim organları, medya ve yayın, finansal ve operasyonel değerlendirme vb. gibi birçok unsuru komite toplantılarında ele almaktadırlar. Bu bağlamda 1912 Stockholm, 1920 Antwerp, 1924 Paris, 1928 Amsterdam, 1932 Los Angeles, 1936 Berlin ve 1948 Londra OGOC'lar de

gerçekleştirdikleri toplantılarda yukarıda bahsi geçen tüm iş ve işlemler ile spor müsabakalarına ek olarak Olimpik Sanat Yarışmaları'nı da gündemlerine almışlardır. Bu bağlamda Olimpiyat Oyunları'nın çok kapsamlı bir spor organizasyonu olduğunu ve 1912-1948 yılları arasındaki 36 yıllık süreçte Olimpik Sanat Yarışmaları'nı da kapsadığını; sanat yarışmalarının, Olimpiyat Oyunları'nın ve komite gündemlerinin küçük bir kısmını oluşturduğunu belirtmek önemlidir.

İKİNCİ BÖLÜM

2. KURAMSAL TEMELLER

2.1. Genel Kavramlar

Çalışmayı daha anlaşılır kılmak amacıyla “*spor*”, “*sanat*”, “*Olimpizm*” ve “*Olimpiyat Oyunları*” kavramlarının okuyucuya sunulması faydalı olacaktır.

2.1.1. Spor

Spor kavramının sözcük manasına bakıldığında Latince “*Disportare*” ve “*Desport*” şeklinde “*dağıtmak*” ve “*birbirinden ayırmak*” anlamını veren kelimelerden oluştuğu görülmektedir. 17. yüzyıldan itibaren bu kavramın birinci hecesi değişmiştir ve “*Sport*” şeklini almıştır. Spor denildiğinde kişinin aklına yüzmek, koşmak, yürümek, bisiklete binmek veya takımların birbirlerine karşı yaptıkları mücadeleler gelebilir. Spor kişiler arası ilişkileri arttıran bir unsur, zevk ve estetik, bir bilim ve teknik, serbest zaman faaliyeti, eğitim ve eğlence aracı, profesyonel bir uğraşı, politika aracı, bir seyir vasıtası, toplumlar arası ilişkileri arttıran ve üretime katkı sağlayan bir unsur, bir meslek, reklam aracı ve yarışma olarak tarif edilebilir (Heper 2012: 11-13).

Spor, amaç ve mücadeleler için sürdürülen fiziksel yarışmalardır ve geçmişte ve günümüzde her kültürün önemli bir parçasıdır (Anonim 2024b). Modern zamanlarda toplumların en etkili ve yaygın kurumlarından biri spordur diyebiliriz. Üyeleri eğitilmiş, sağlıklı olan toplumları ise modern toplum olarak adlandırabiliriz. Bu bağlamda spor kavramı da modern toplumu oluşturmada çok etkin bir olgudur. Sporun bilinçli olarak yaygınlaştırılması ve insanların spor yapıyor olması ile ülkelerin gelişmişlik düzeyleri arasında önemli bir bağlantı olduğu söylenebilir (Yetim 2000).

TDK Güncel Türkçe Sözlüğü’ne göre ise spor “*bedeni geliştirmek amacıyla belirli kurallara göre kişisel veya toplu olarak gerçekleştirilen hareketlerin tümü*” ve “*belirli kurallara göre kişisel, ikili veya takım olarak gerçekleştirilen, rekabete dayalı bedensel veya zihinsel yarışmaların tümü*” olarak tarif edilmektedir (Anonim t.y.c).

2.1.2. Sanat

Sanat, beceri veya hayal gücünün ifadesi yoluyla bilinçli olarak yaratılan görsel veya işitsel nesneleri veya deneyimleri ifade etmektedir. “*Sanat*” terimi resim, heykel, baskiresim, çizim, dekoratif sanatlar, fotoğraf, müzik ve enstalasyon gibi çeşitli medyaları kapsamaktadır (Anonim 2024c).

TDK’nin Güncel Türkçe Sözlüğü’ne göre ise sanat “*duygu ve düşünceleri göze ve gönle hitap edecek şekilde söz, yazı, resim, heykel vb. ile ifade etme konusundaki yaratıcılık*” veya “*Belli bir uygarlığın veya topluluğun anlayış ve zevk ölçülerine uygun olarak yaratılmış anlatım*” olarak tarif edilmektedir (Anonim t.y.d).

2.1.3. Olimpizm

Olimpizm, Haziran 1894’te Paris’te Uluslararası Atletizm Kongresi’ni düzenleyen Modern Olimpiyat Oyunları’nın kurucusu Pierre de Coubertin tarafından tasarlanmıştır. Olimpizm beden, irade ve zihin niteliklerini dengeli bir bütün içinde birleştiren ve yücelten bir yaşam felsefesidir. Sporu kültür ve eğitimle harmanlayan Olimpizm, çabanın verdiği hazzı, iyi örnek olmanın eğitici değerine ve evrensel temek etik ilkelere saygıya dayalı bir yaşam biçimi yaratmayı amaçlar (Anonim 1991: 7).

Olimpizm; mükemmellik, saygı ve dostluk kavramları üzerine inşa edilmiş bir felsefi sistemdir. Bu değerler, olimpiik hareketin daha iyi bir dünya inşa etmek amacıyla, spor, kültür ve eğitimi teşvik etme faaliyetlerini üzerine inşa ettiği temeli oluşturmaktadır (Anonim t.y.e). Anonim (1991)’e göre de Olimpizm’in amacı, insan onurunun korunmasıyla ilgili barışçıl bir toplumun kurulmasını teşvik etmek için sporu her yerde insanın uyumlu gelişiminin hizmetine sunmaktır. Zaman içerisinde bu kavramlar evrim geçirmiştir ve günümüzde daha çağdaş terimlerle ifade edilmektedir. Öncelikle mükemmellik için çabalamak ve insanları olabileceklerinin en iyisi olmaya teşvik etmek gerekmektedir. Kişinin kendisine, kurallara, rakiplerine, çevreye, halka vb. saygı göstermesi esastır. Bunlara ek olarak insanları dört yıllık periyotlarla bir araya getiren Olimpiyat Oyunları’na özgü bir etkinlik olan “*dostluk*” kavramını kutlamak gerekmektedir. Bu durumlarda esasen rekabetler bir kenara bırakılır. Olimpizm’de insanları birleştiren şeyler, bölen şeylerden daha fazladır. Olimpik Hareket’in amacı, dostluk, dayanışma ve adil oyun ruhuyla karşılıklı anlayışı

gerektiren Olimpiyat ruhu içinde ve hiçbir ayırım gözetmeksizin uygulanan spor yoluyla gençleri eğiterek barışçıl ve daha iyi bir dünya inşa edilmesine katkıda bulunmaktır (Anonim t.y.e).

2.1.4. Olimpiyat Oyunları

Olimpiyat Oyunları'nın Antik Olimpiyatlar ve Modern Olimpiyatlar olarak ikiye ayrıldığı söylenebilir. Antik Olimpiyat Oyunları yaklaşık olarak MÖ 776'da başlamıştır. Koşu yarışları, güreş, pentatlon, boks, dört atlı araba yarışları, pankrasyon, at yarışı, erkekler için pentatlon, zırhlı yarış, katır arabası yarışı, iki atlı araba yarışı, müjdeciler ve trompetçiler için yarışmalar, taylar için yarış gibi branşları içermektedir. (Young 2004: 20-21, 52). Dört yılda bir Olimpiya'da düzenlenmektedir ve tanrı Zeus'a adanmıştır. Arkaik çağ ile başlamış ve erken Orta Çağ'a kadar 12 asır boyunca sürmüştür. Ancak Roma İmparatoru 1. Theodosius tarafından, pagan uygulamalar olarak görülmesi sebebiyle MS 393'ten itibaren kaldırılmıştır. Rönesans boyunca çeşitli aydınların Antik kaynaklara yönelmesi, Modern Olimpiyat Oyunları'nın kuruluşuna zemin hazırlayan birçok olayı başlatmıştır (Yıldıran 2014). Bu süreçte birçok Olimpiyat denemesi olduğu görülmektedir (Ruhl 1997). Pierre de Coubertin'de bu rüzgârdan etkilenmiştir (Yıldıran 2014). Coubertin hiçbir şeyin kendisini Olimpiya kadar derin düşündürmediğini ifade eder (Coubertin 1909: 89). Bununla beraber 18. yüzyılda Alman arkeolog Johann Winckelmann'ın Olympia'da yürüttüğü kazılarda Pan-Helenik merkezin tespit edilmesiyle (Weiler 2004) Coubertin'in geniş tarihselciliği özellikle 1870-1875 yılları arasında ateşlenmiştir ve hiç sönmemiştir (Segrave 2019). Özellikle Much Wenlock Olimpiyat Oyunları'ndan çok etkilenmiştir (Coubertin 1890). 23 Haziran 1894'te düzenlediği kongre ile düzenlenen kongre de Antik Olimpiyat Oyunları'nı tekrar canlandırmayı başararak Modern Olimpiyat Oyunlarını başlatmıştır (Eyquem 1966: 136).

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

3. MATERYAL VE YÖNTEM

Bu araştırmada nitel araştırma yöntemi ve bu kapsamda tarihsel araştırma metodu kullanılmıştır. Nitel araştırma; doküman analizi, gözlem ve görüşme gibi veri elde etme metodlarının kullanıldığı, olayların bütüncül bir şekilde gün yüzüne çıkarılması amacıyla izlenen bir yöntem türüdür (Orak 2020). Nitel araştırma sosyoloji ile içli dışlıdır ve kişilerin yaşantılar karşısında niçin böyle davrandığını, davranışların ve tutumların altında ne gibi nedenler olduğunu, kişilerin ve toplumların birbirlerinden ve etraflarında olan bitenden ne derece etkilendiğini, nasıl oluşup geliştiğini, sosyal grupların nasıl ilişki kurduğunu incelemektedir. Bu bağlamda insanların yorumları, algıları, tecrübeleri ve duyguları gibi öznel verilere de yönelmektedir. Aynı zamanda olaylar ve durumlarla ilgili anlamlar oluşturma telaşındadır. Nitel yöntem sosyal bir olayı kendi ortamı, oluşumu içerisinde tanımlama ve olayların perde arkasını kavrama çabasıdır. Verilerin kapsamlı analizini de yapmaktadır. Bu veriler toplanırken görüşme, gözlem, doküman/metin analizi, verilerin analizi, içerik analizi, betimsel analiz gibi veri toplama yöntemlerini kullanılmaktadır (Baltacı 2019).

Nitel araştırma metodu kapsamında bulunan tarihsel araştırma yöntemi ise bir problemin ya da inceleme alanının belirlenmesi, daraltılması, soruların hazırlanması, verilerin elde edilmesi, sınıflandırılması, işleminden geçirilmesi, soruların cevaplanması ve sonuçların yazılması aşamalarına sahiptir. Bu süreç tarihsel araştırma yönteminin dün, bugün ve gelecek zaman ile ilişkisini ortaya koymaktadır. Bu yöntem geçmişte gerçekleşen bir olayı inceleyen, detaylarını ve günümüzle ilişkisini ortaya çıkaran bir yaklaşımdır. Geçmişin tanımı ve analizi yapılmaktadır. Kullanan kişiler verileri analiz eder, bir detay üzerinde ayrıntılı olarak çalışır ve konuyu içselleştirir. Bu bağlamda araştırmacı araştırma nesnesini kavramsallaştırır, kanıtları saptar, onları düzenler ve bir senteze varır. Kapsamlı bir alanyazın taraması ile kanıtları belirler ve toplar. Birçok katalog, referans çalışması, indeks kullanarak alanyazına hâkim olur (Orak 2020).

Geniş bir kitle tarafından bilinmese de öncelikle Modern Olimpiyat Oyunları'nın resmi yayın organı *Revue Olympique*'de Olimpik Sanat Yarışmaları'nın gerçekleşme süreci ile ilgili birçok makalenin yayınlandığını görebiliyoruz. 1906 Paris Sanat, Edebiyat ve Spor Danışma Konferansı'nda dahil olmak üzere Olimpik Sanat

Yarışmaları'nın tarihinin başlangıcından sonuna kadar olan sürecin yüzlerce yayınlı birlikte incelendiğini ve her türlü bilginin yayınlandığını görebiliyoruz. Bu yayınların birçoğu Pierre de Coubertin'e ait olmakla birlikte IOC tarafından yayınlanmıştır. Pierre de Coubertin'in 1904'te Le Figaro dergisinde yayınlanan "*Roma Olimpiyatları (L'Olympiade Romaine)*" isimli makalesi Olimpik Sanat Yarışmaları tarihindeki dönüm noktalarından birini oluşturmaktadır. Aynı zamanda Coubertin'in 1909 da yayınladığı "*21 Yıllık Kampanya (Une Campagne de vingt-et-un-ans)*" ve 1931'de yayınladığı "*Olimpiyat Anıları (Memoires Olympique)*" gibi kitapların bazı bölümleri de yine Olimpik Sanat Yarışmaları'na değinmektedir. Özellikle Coubertin'in bahsedilen bu çalışmaları ve daha fazlası bu çalışma için birincil kaynağı oluşturmaktadır.

Bu süreçte IOC'nin diğer üyelerinin yayınları da büyük önem arz etmektedir. Mesela Olimpik Sanat Yarışmaları'na katılan ve madalya kazanan IOC üyesi Ferenc Mezö'nün veya 1912 Stockholm Olimpik Sanat Yarışmaları'nın altın madalyalı ismi Walter Winans'ın mektubu veya IOC'nin 5. Başkanı olan Avery Brundage'in çeşitli yazıları önemli kaynaklardır. Bu kaynaklar arasında 1910'da IOC tarafından düzenlenen ve Olimpik Sanat Yarışmaları'nın prototipi olarak kabul edilen 1910 Uluslararası Mimarlık Yarışması jürisinin başında bulunan Gaston Trelat'ın yazıları yer almaktadır. Tüm bunlara ek olarak Coubertin ve IOC üyelerinin yanı sıra ISOH üyeleri veya yayıncıları olan Stephan Wassong, Ruud Paauw, Philip Parker, Pierre Gricius, Jean Yves Guillain, Volker Kluge, Bernard Kramer, Richard Stanton, Karl Lennartz, Joachim Klaus Rühl, Ansgar Molzberger, Yvan de Navacelle de Coubertin, Natalie Camps Y Wilant ve Thomas Zawadzki gibi yazarların Olimpik Sanat Yarışmaları veya sporda sanat kavramına dair yazdıkları makaleler konu ile ilgili çok çeşitli bilgiler sunmaktadır. Yine Olimpiyat Tarihçileri Billy Henry, John J. MacAloon, Marie Therese Eyquem gibi yazarların kitapları da Olimpik Sanat Tarihi ile ilgili bilgiler sunar.

Bu tezde kullanılan "www.olympedia.org" sitesi bir grup özel Olimpiyat tarihçisi ve istatistikçinin yıllar süren çalışmalarının ürünüdür. Bu kişilerin çoğu Olimpiyat Oyunları tarihinde önde gelen bir otorite olarak kabul edilen William James Mallon'ın eski başkanı olduğu ISOH'un üyesidirler ve uzun yıllardır Olimpiyat

sonuçlarını ve tüm Olimpiyat sporcularını içeren bir veri tabanını derlemek üzere çalışmaktadırlar. Bu sitenin çalışanları 1990'ların sonlarında birbirlerini e-posta yoluyla bulmuşlar ve bağımsız veya çok benzer projeler üzerinde çalıştıklarını keşfetmişlerdir. Yaklaşık 1998'den beri birlikte çalışmışlar ve siteyi oluşturmak için kullanılan veri tabanı bu yaklaşık 250 kişinin yıllık çalışmalarının ürünüdür. 1998'den bu yana çalışmalarının yöntemi, her birinin veri tabanının çeşitli yönleri üzerinde çalışması ve ardından çalışmayı düzenlemek için diğerine göndermesi üzerine kuruludur. Bu şekilde şimdiye kadar bilinen Olimpiyat sporcularına ilişkin en eksiksiz ve en doğru veri tabanını derlediklerine inanılmaktadır. Bu site bünyesinde çalışan önemli kişilere 1972 Münih ve 1976 Montreal Olimpiyatları'nda eskrim ve epe branşında yarışan George Masin, ISOH kurucularından biri olan ve 1991-2000 yılları arasında iki dönem boyunca bu kuruluşun ilk başkanı olarak görev yapan ve ISOH'un IOC tarafından resmi olarak tanınmasını sağlayan kişilerden biri olan Ian Buchanan ve yukarıda da bahsedildiği üzere eski golfçü William James Mallon gösterilebilir (Anonim t.y.f). Aynı zamanda kendi beyanlarında IOC'nin resmî sitesi olduğunu belirten “www.olympics.com” adresi de bu çalışmada kullanılmıştır. Bu iki sitede de özellikle Olimpik Sanat Yarışmaları galiplerinin isimleri aratılmıştır. İkincil olarak ise Olimpiyat Oyunları ile Olimpik Sanat Yarışmaları etaplarına ulaşılmıştır.

1912 Stockholm, 1920 Belçika, 1924 Paris, 1928 Amsterdam, 1932 Los Angeles, 1936 Berlin ve 1948 Londra Olimpiyat Oyunları Resmi Raporları detaylı olarak incelenmiş, özellikle “*Sanat Yarışmaları*” bölümleri bu çalışmaya önemli veriler sağlamıştır. İsveç Ulusal Arşivi olan “*Riksarkivet*”, 1912 Stockholm Olimpik Sanat Yarışmaları kapsamında Stockholm Olimpiyat Oyunları Organizasyon Komitesi (SOGOC)'nin kendi aralarında ve çeşitli İsveçli sanatçılar ile düzenledikleri toplantıların raporlarını, komitenin Pierre de Coubertin ile gerçekleştirdiği mektuplaşmaları ve Olimpik Sanat Yarışmaları'nın düzenlenmesi sürecindeki soğuk savaş ortamını tam manasıyla ortaya seren orijinal belgeleri sunması sebebiyle bu çalışmada ayrı bir öneme sahiptir.

Bu araştırma kapsamında çeşitli ulusların tez merkezlerinde, ulusal kütüphanelerinde ve araştırma merkezlerinde İngilizce ve kendi dillerinde olmak üzere “*Olimpik Sanat Yarışmaları (Olympic Art Competitions)*”, “*Olimpik Sanat Yarışmaları*

(*Olympic Art Contests*)”, “*Olimpik Sanatlar (Olympic Arts)*” ve “*Olimpiyatlar ve Sanat (Olympic and Art)*” anahtar kelimeleri aratılmıştır. Bu bağlamda Avustralya kütüphaneleri, üniversiteleri, müzeleri, galerileri ve arşivlerindeki koleksiyonları bünyesinde barındıran, Avustralya Ulusal Kütüphanesi ile Avustralya çapındaki yüzlerce ortak kuruluş arasında bir iş birliği ile oluşturulan “*Truva (Hazine)*”, “*Kanada Kütüphanesi ve Arşivleri (Library and Archives Canada)*”, “*Alman Milli Kütüphanesi (Der Deutschen National Bibliothek)*”, “*Google Akademik (Google Scholar)*”, 3000’den fazla araştırma deposunda 70 milyon belgeye erişim sağlayan “*Bielefeld Akademik Arama Motoru (Bielefeld Academic Search Engine) (BASE)*”, dünya çapında yayınlanan açık erişimli bitirme ve lisansüstü tezleri bulmak için mümkün olan en iyi kaynak olmayı amaçlayan, 1100’ün üzerinde kolej, üniversite ve araştırma kurumundan meta veriler alan, bünyesinde 6.911.340 adet tez bulunduran “*Açık Erişim Tezler ve Bitirme Tezleri (Open Access Theses and Dissertations)*”, Dublin Üniversitesi Koleji’nde verilen tüm önemli tezlerin kopyalarını bünyesinde barındıran, tüm konu alanlarında binlerce ciltlik araştırmayı içeren “*Dublin Üniversitesi Koleji Kütüphanesi (Library of University College Dublin)*”, Japon Üniversiteleri ile Ulusal Akademik Dereceler için Üniversite Değerlendirme Enstitüsü tarafından verilen doktora tezlerini ve Japonya’daki makaleleri, kitapları, dergileri ve diğer tezleri içeren “*CiNii*”, Arjantin, Brezilya, Şili, Kosta Rika, Kolombiya, Ekvador, El Salvador, İspanya, Meksika, Panama, Peru ve Uruguay’daki 100’den fazla üniversiteden ve araştırma kurumundan gelen bilimsel makaleler, yüksek lisans ve doktora tezlerini bünyesinde barındıran “*Latin Amerika Açık Bilim Ağı (La Referencia)*”, günümüzde 90.000 yetkin kaynağı, altı milyar dijital sayfayı kapsayan ve altı yüzyıla yayılmış bir içerik koleksiyonu oluşturan, dünyanın en büyük tez koleksiyonunu içeren, 20 milyon sayfa ve üç asırlık, küresel, ulusal, bölgesel ve özel gazeteler, 450.000’den fazla e-kitap, dünyanın en önemli bilimsel dergi ve süreli yayınların zengin toplu koleksiyonlarını ve büyük kütüphaneler, müzelerin yanı sıra “*Kraliyet Arşivleri (Royals Archives)*” gibi çeşitli kuruluşlardan alınan dijitalleştirilmiş tarihi belgelerden oluşan Kuzey Amerika Merkezli “*ProQuest*”, “*Türkiye Ulusal Tez Merkezi*” ve yasal bağlamda bir emanet kütüphanesi olan ve Britanya ile İrlanda’daki her basılı yayının bir kopyasını alma hakkı bulunan “*Galler Ulusal Kütüphanesi (The National Library of Wales)*”, “*Küresel EDT Araması (Global ETD Search) (NDLTD)*” veritabanları

taranmış ve bu çalışma ile ilgili birçok akademik çalışmayı sunmuşlardır. Bu veri tabanlarının sundukları kaynakların tamamı tartışılmış ve okuyucu her bir çalışma hakkında bilgilendirilmiştir.

“*Ermeni Elektronik Tezler ve Doktora Tezleri Açık Erişim Deposu (Open Access Repository of the Armenian Electronic Theses and Dissertations)*”, “*Fransızca Tezler İçin Arama Motoru (Le Moteur de Recherche Des Theses Françaises)*”, “*Belçika Kraliyet Kütüphanesi (Royal Library of Belgium)*”, “*Brezilya Tezler ve Lisansüstü Tezleri Dijital Kütüphanesi (Biblioteca Digital Brasileira de Teses Dissertações)*”, “*Finlandiya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi Tezleri ve Yayınları (Theseus: Theses and Publications of the Universities of Applied Sciences)*”, “*Melinda: Finlandiya Kütüphanelerinin Birlik Kataloğu (Melinda: Union Catalogue of Finnish Libraries)*”, Hong Kong Üniversitesi’nin mevcut araştırma bilgi sistemi olarak kabul edilen “*HKÜ Akademisyenler Merkezi (HKU Scholars Hub)*”, Hint tezleri deposu olarak kabul edilen “*Shodhganda*”, Montreal Üniversitesi, Lyon Üniversitesi, Şili Üniversitesi ve Avrupa, Afrika, Latin Amerika’daki 32 üniversitenin ortak projesi olan dijital tez deposu “*Sibertez (Sybertesis)*”, İtalya’nın en büyük tez veri tabanı olarak kabul edilen “*Çevrimiçi Tez (TesiOnline)*”, “*Litvanya Akademik Elektronik Kütüphanesi (Lietuvos Akademine Elektronine Biblioteka)*”, 48 veri kaynağından üç milyon yayın, 500 bin araştırma verisi, 100 araştırma yazılım ögesini kapsayan, 900 kuruluşla bağlantılı, kapsamlı ve açık bir araştırma veri tabanı olan “*Hollanda Araştırma Portalı (Netherlands Research Portal)*”, Yeni Zelanda’nın en kapsamlı araştırma makaleleri ve ilgili kaynakları içeren “*Yeni Zelanda Araştırma (NZ Research)*”, “*Pakistan Araştırma Havuzu (Pakistan Research Repository)*”, Peru’daki depolardan doktora, yüksek lisans ve lisans tezlerini bir araya toplayan “*Renati*”, “*Portekiz Açık Erişim Bilimsel Depoları (Repositorios Científicos de Acesso Aberto de Portugal)*”, “*Sırbistan’daki Ulusal Tez Merkezi (National Repository of Dissertations in Serbia)*”, İspanya Merkezli “*Doktora Tezleri Veritabanı (Consulta de la Base de datos de Tesis Doctorales)*”, bünyesinde 86934 adet doktora tezi bulunduran “*İsveç Üniversitesi Tezleri (Swedish University Dissertations)*”, İsviçre Ulusal Kütüphanesi NL’nin çevrimiçi kataloğu olan “*Helvetica*”, “*Tayvan Ulusal Tezler ve Doktora Çalışmaları Dijital Kütüphanesi (National Digital Library of Theses and Dissertations in Taiwan)*”, Britanya Kütüphanesi’nin araştırma havuzu olarak kabul

edilen “*ETHOS*”, ABD merkezli olan ve öğrencilerin tezlerini mümkün olduğunca geniş çapta görünür hale getirmeyi amaçlayan “*EBSCO Açık Doktora Tezleri (EBSCO Open Dissertations)*” veri tabanlarında yapılan incelemeler sonucu bu çalışma ile ilgili bir akademik çalışmaya rastlanmamıştır. Belçika Merkezli “*Bictel/e (Fransızca Tezler)*”, “*Orta Asya Tez Havuzu*” ve “*Dart Avrupa E-Tezler Portalı*” veri tabanlarına ise ulaşılmaya çalışılmış ancak başarı sağlanamamıştır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

4. ARAŞTIRMA BULGULARI

Araştırma bulguları öncelikle sanat yarışmalarını Olimpiyat Oyunları'na dahil eden Pierre de Coubertin'in atalarının sanatsal açıdan incelenmesiyle başlamaktadır. Ardından Olimpik Sanat Yarışmaları için yapılan öncü girişimleri incelemektedir. Bu girişimlerin akabinde Olimpiyat Oyunları'ndaki sanat yarışmaları etaplarını detaylandırılmaktadır. Son olarak sanat yarışmalarının bitişini ve sonrasını ele almaktadır.

4.1. Felice de Fredis'in Üzüm Bağlarından Coubertin Şatosuna Sanat

Pierre de Coubertin henüz çocukken annesinin kütüphanesinde bulunan ve Truvalı rahip Laocoön'un ölümüne ayrılmış, Romalı Şair Publius Vergilius Maro tarafından yazılan “*Aeneis*” isimli destansı bir şiir kitabı bulur (Eyquem 1966: 13). Bu kitapta Laocoön, Truvalıları, Yunanlılar tarafından inşa edilen ve içi düşman askeri dolu olan Akha Atı'nı⁴ şehirlerine sokmamaları konusunda uyarır ve bir direniş başlatır. Bunun üzerine Yunanlıları koruyan tanrılar Truva rahibi Laocoön ve oğullarının üzerine denizlerden iki yılan gönderirler. Bu yılanlar Laocoön'un önce oğullarını sonra kendisini sararak boğar. Herkes Laocoön'un kutsal Truva atına karşı oluşunun bedelini ödediğini düşünmektedir (Anonim 1820: 109, 117-118). Pierre de Coubertin çocukken bu efsaneyi “*gerçeği, henüz anlayamayanlara çok erken söyleyenlerin kaderi*” olarak yorumlamıştır (Eyquem 1966: 14).

Roma İmparatorluğu komutanı, filozof ve büyük bir ansiklopedist olan ve MS 79'da ölen doğabilimci Gaius Plinius Secundus Maior'a göre Rodoslu üç seçkin sanatçı Hagesander, Polydorus ve Athenodorus⁵ “*Laocoön ve Oğulları*” (Bkz. Şekil 1) isimli bir heykel yaparlar. Plinius'a göre bu eser resim ya da heykel sanatı içerisinde en yüksek değere sahip eserdir. Hem ana figür hem de çocuklar ve muhteşem kıvrımlara sahip yılanlar tek bir mermer bloktan yontulmuştur. Eser, zamanın Roma İmparatoru “*Titus*” un sarayında sergilenmiştir (Anonim 1855: 320).

⁴ Truva Atı.

⁵ Plinius bu üç kişilik gruba dair tek antik tanıktır (Anonim 1855: 320).

Bu eser asırlar sonra 14 Ocak 1506 Çarşamba günü Romalı bir beyefendi, kamu görevlisi ve bir çiftçi olan aristokrat Felice de Fredis tarafından (Volpe ve Parisi 2009) kendi üzüm bağında yer alan “*Yedi Salon Meydanı (Place de Sette Sale)*” denen

Şekil 1. Laocoön ve Oğulları (Laocoön and His Sons) (Anonim 2024d)

Eserin bulunduğu yer Collesium’un birkaç sokak ötesindedir⁶. Günümüzde tam üstünde bir bina bulunmaktadır. Bu binanın ve duvar işçiliğinin genel özellikleri 16. yüzyıla ait bir yapı olduğu hipotezini desteklemektedir. Muhtemelen bu bina, temellerinin inşası için yapılan kazılar sırasında Laocoön’ü bulmuş olan Felice de Fredis’in eseridir. İlgili yapı Via Poliziano da bulunmaktadır. Via Poliziano geçmişte iki isim daha almıştır: Bir dönem Via Bounarroti⁷, sonrasında ise Leonardo da Vinci (Volpe ve Parisi 2009). Bu bölgeye rönesansın önemli sanatçılarının adının verilmesi, muhtemeldir ki ünlü Laocoön heykelinin burada bulunması ile ilişkilidir.

Anonim (2021)’e göre “*Laocoön ve Oğulları*” heykelinin keşfi rönesans sanatçıları ve heykeltıraşları arasında büyük yankı uyandırmış, İtalyan Rönesans sanatını ve bir sonraki yüzyılda Barok heykeltıraşlığını önemli ölçüde etkilemiştir. Heykelin uyandırdığı etki olağanüstüdür. Bunun izlerini onu tarif eden kişilerin mektuplarında ve Avrupa’da dolaşmaya başlayan çizimlerde ve gravürlerde bulmak

⁶ Bu çalışmanın yazarları tarafından binanın yerini saptamak amacıyla Google Earth üzerinden kontrol yapılırken farkedilmiştir.

⁷ Michelengelo, Laocoön keşfedildiğinde Papa 2. Julius tarafından heykeli kontrol etmek üzere görevlendirilir (Volpe ve Parisi 2009).

mümkündür. Heykelin güçlü dinamizmi, kahramanca ve eziyetli hali, Michelangelo, Titian, El Greco ve Andrea del Sarto gibi birçok sanatçıya ilham kaynağı olmuştur. Birçok heykeltıraş, tam boyutta dökümler ve kopyalar yaparak eser üzerinde çalışmışlardır. Geleceğin papası Clement VII Kardinal Guilio de Medici'nin Floransalı heykeltıraş Baccio Bandinelli'ye bugün Uffuzi'de hayranlıkla izlenebilecek bir kopya sipariş ettiği bilinmektedir. Fransa Kralı 1. Francis dahi bir kopyaya sahip olmak istemiş ve bu nedenle 1540 yılında Fontainebleau şatosuna gönderilmek üzere bronz bir reproduksiyon elde etmek için Bolognalı heykeltıraş Francesco Primaticcio'yu Roma'ya göndermiştir. Heykelin cazibesi Gian Lorenzo Bernini, Orfeo Boselli, Winckelmann ve Goethe gibi sanatçı ve entelektüelleri yüzyıllar boyunca meşgul etmiş ve 18. yüzyılda heykel üzerine düşünmenin dayanak noktası haline gelmiştir.

Sanat dünyasına “*Laocoön ve Oğulları*” heykelin kâşifi olarak katılan Felice de Fredis'in asıl önemi ise Modern Olimpiyat Oyunları'nın kurucusu Pierre de Coubertin'in ailesinin bilinen ilk İtalyan atası olmasıdır (Eyquem 1966: 13). MacAloon (2006)'a göre de Felice de Fredis, 14. yüzyılda daha erken dallanmış gibi görünen Fransız Fredy (daha sonra Fredy de Coubertin) soyuna dayanan İtalyan asil soyunun bilinen en eski üyesidir. Coubertin ailesinin bir üyesi olan Geoffroy de Navacelle (1972)'ye göre ise Coubertin ailesinin Fransız kolunun kurucusu Pierre de Fredy'nin ataları çok erken bir tarihte İtalya'dan gelmiş olabilir (Akt., MacAloon 2006). Bu iki kaynak gibi daha birçok kaynak bunu doğrulamaktadır. Profesör Boulongne'ye göre de bilinen tüm biyografi yazarları Coubertin ailesinin Roma kökenli olduğunu kendilerinden emin bir şekilde belirtmektedirler⁸ (Boulongne 1975: 39). Bir şekilde sanat “*Laocoön ve Oğulları*” heykeli vasıtasıyla Felice de Fredis'i bulmuş ve Coubertin ailesi ile birlikte asırlar sürece yolculuğuna başlamıştır. Belirtmek gerekir tüm Coubertin çocukları bu heykeli görmek için Vatikan'a gitmişlerdir. Aynı zamanda Vergilius'un Aenesis'indeki “*Laocoön*” bölümlerini okumuşlardır. Pierre de Coubertin'in ise babasının, bu heykelin Papa'ya

⁸ Boulogne'a aynı zamanda tüm belgelere rağmen Coubertin'in Roma kökenleri konusunda temkinli davrandığını belirtmektedir (Boulogne 1975: 40).

bağışlanışını tasvir eden tablosunun⁹ eskiler ile olan aile bağlantısıyla her gün yüzleşerek büyümüştür (MacAloon 2006).

İtalyan Felice de Fredy ile aynı soydan olan Coubertin ailesinin ilk Fransız üyesi Pierre de Fredy, 1470'li yıllarda Katolik Kral 11. Louis'in kahyasıdır. Üstün ve sadık hizmetlerinden dolayı 1477'de Kral tarafından asilleştirilmiş ve dokuz taraktan oluşan bir armayı¹⁰ kullanmasına izin verilmiştir (Eyquem 1966: 14, 16). Pierre de Fredy'nin torununun torunu olan ve Coubertin ailesinin en prestijli dört atasından ilki kabul edilen François Fredy de Coubertin (1668-1742) ise kralın teğmeni ve Saint Louis Kraliyet ve Askeri Nişanı Şövalyesi'dir (Coubertin 2015). Ünlü Şair Cyrano de Bergerac'ın kuzeni olan Marie Cryno'nun torunu Marie Morel ile evlenmiştir. Dolayısıyla Pierre de Coubertin aya ve güneşe seyahat eden şair olarak tanımlanan Cyrano de Bergerac'ın kanını da taşımaktadır (Eyquem 1966: 14).

François Fredy de Coubertin'in oğlu Nicolas de Coubertin (1718-1794) ise Fransa ordusunda Kral 15. Louis ve Kral 16. Louis için kırk bir yıl hizmet etmiş bir albaydır. Üstün hizmetlerinden dolayı o da babası gibi Saint Louis Kraliyet ve Askeri Nişanı Şövalyesi olmuştur. Nicolas de Coubertin'in abisi Pierre Fredy de Coubertin'in torunu olan Bonnaventure Julien Fredy de Coubertin¹¹ (1778-1871) ise diplomat ve komutandır. İmparator Napoleon tarafından Onur Lejyonu Şövalyesi ve Kral 18. Louis tarafından ataları gibi Saint Louis Kraliyet ve Askeri Nişanı Şövalyesi yapılmıştır. Kral 18. Louis Haziran 1821'de evlenmesine izin vermiştir ve onu kalıtsal olarak "*Baron*" yapmıştır. Bonnaventure'nin asıl önemli yanı ise iyi bir ressam ve aynı zamanda Coubertin Kalesi'nde konserler veren iyi bir müzisyen ve kemancı olmasıdır. Sanatçı kişiliğini, oğlu ve aynı zamanda Pierre de Coubertin'in babası olan Charles de Coubertin'e¹² (1822-1908) aktarmış olmalı ki Charles babasının yolundan gitmiştir ve ressam olmaya karar vermiştir. Charles aynı zamanda çevresi tarafından mükemmel bir sanatçı olarak tarif edilmektedir (Coubertin 2015). Charles de Coubertin

⁹ Bu tuval Salon 1846'da sergilenmiştir (MacAloon 2006).

¹⁰ 11. Louis tarafından kurulan Saint Michel Kraliyet Nişanı (Eyquem 1966: 14, 16).

¹¹ I. Baron De Coubertin (Coubertin 2015).

¹² 2. Baron de Coubertin (Coubertin 2015).

eserlerinde daha çok dini sahnelerin yanı sıra ailenin günlük yaşantılarına da yer vermiştir (Wilant 2016b).

Pierre de Coubertin'in annesi Agathe-Gabrielle de Crisenoy de Coubertin de çok kültürlü bir kadındır ve mükemmel bir müzisyen ve ressam olarak tarif edilmektedir. Çok güzel bir sese sahiptir. Şiire ve destanlara meraklıdır. Aynı zamanda Pierre de Coubertin'in ablası Marie de Coubertin de bir müzisyendir (Eyquem 1966: 8-10, 13, 16).

Coubertin, “*Laocoön ve Oğulları*” heykelinin kâşifi İtalyan bir ata, şövalyelik gelenekleriyle büyümüş Fransız atalar, ressam, kemancı ve müzisyen bir dede, ressam bir baba; ressam, müzisyen ve şiire meraklı bir anne ve müzisyen bir ablanın yakını olarak 1 Ocak 1863 tarihinde neredeyse tüm üyelerine sanatçı denebilecek bir ailede dünyaya gelir (Wassong 2013). Küçük yaşlarından itibaren odasında piyano bulunmuş ve o, ilerleyen yaşlarda müzik eğitimi alarak piyano çalmayı öğrenmiştir¹³. Aynı zamanda Coubertin, annesinin okuduğu şiir ve destan kitaplarını çok küçük yaşlarda okumaya başlamıştır. Ayrıca babası Baron Charles de Coubertin'in, dört katlı olan evlerinde bir resim atölyesi bulunmaktadır. Coubertin bu atölyeye sık sık girmektedir. Burası ona göre hayranlık uyandıran bir ilham yeridir (Eyquem 1966: 12-13, 21). Coubertin'in resim yapmayı da bilmektedir. Coubertin.org sitesinin sunduğu sanal tur imkânı ile Coubertin'in kendisine ait resim tablolarını da görmek mümkündür.

Başlangıçta Baron de Charles 19. yüzyılın Oryantalist tarzında resimler yaparken muhtemelen eşinin de etkisiyle akademik ve dini konulara yönelmiştir (Coubertin 2015). Aynı zamanda eserlerinde aile yaşantılarına da yer vermiştir (Wilant 2016b). Paris'teki “*Çağdaş Sanatçılar Salonu (Salon Des Artistes Contemporains)*” nda kırk yılı aşkın bir süre boyunca sergi açmış ve çok sayıda ödül kazanmıştır. Güzel Sanatlar Bakanı tarafından “*Onur Lejyonu (Legion d'honneur)*” ile ödüllendirilmiştir. Eserlerinin birçoğu müzelerde ve kiliselerde bulunmaktadır ve dünya sergilerinde sergilenmiştir. Charles de Coubertin'in en önemli eserlerinden biri 1868'de yaptığı “*Misyonerlerin Ayrılışı (Le Départ des Missionnaires)*” tablosudur. Bu eserde yabancı bölgelere doğru yola çıkmak üzere olan misyonerler uğurlanmaktadır. Eser aynı

¹³ Muhtemelen Pierre de Coubertin'in annesi ve ablası da piyano çalmaktadır.

zamanda Coubertin ailesini de içerir. Marie de Coubertin elini beş yaşındaki kardeşi Pierre'in omzuna atmış onu korumaktadır. Bu eser aynı zamanda 1900 Paris Olimpiyatları'nın da dahil edildiği “*Dünya Sergisi (EXPO)*” nde sergilenmiş ve ödül almıştır (Coubertin 2015). Coubertin'in sanatçı kişiliğini muhtemelen özellikle annesinden ve babasından aldığı, bu bağlamda sanatçı atalarının genlerini taşıdığı, spor ve sanatın birlikteliğine giden yolun ilk taşlarını çocukluk döneminde döşemeye başladığı anlaşılmaktadır.

Coubertin'in sanatla ilişkisi, ailesinin onu rahip olması amacıyla Externat Saint Ignace Cizvit Okulu'na göndermesiyle beraber kısmen sekteye uğramıştır diyebiliriz. Çünkü bu okullar tutkuların bastırılması, içsel ihtiyat ve mantıksal muhakemenin kazanılmasını gerektiren ahlaki eğitimi nedeniyle farklıdır. Bu bağlamda ailesi onun negatif gruplara dahil olmasını istemediği için yedi yıl boyunca bu okulun duvarları arasında yaşamıştır. Burada ahlaki eğitim ön planda olsa da onun sanatsal yönüne etki eden ve onu geliştiren deneyimler de yaşamıştır. Örneğin retorik konusunda iyi bir eğitim almıştır. Bu bağlamda okumaya ara vermemiş, eğitimine başladıktan bir yıl sonra Thomas Hughes'un İngiliz klasiği “*Tom Brown'un Okul Günleri (Tom Brown's School Days)*” kitabını Fransızca çevirisinden okumuştur. Bunun dışında İngilizce de dahil olmak üzere çeşitli diller öğrenmiş ve akabinde aynı eseri İngilizce olarak okumuştur. Aynı dönemlerde Hippolyte Tain'in 1859-1870 yılları arasında yazdığı ve 1871'de yayınlanan “*İngiltere Üzerine Notlar (Notes sur l'Angleterre)*” adlı eseri de okuduğunu belirtmek önemlidir. Bu bağlamda Coubertin'in kitaplarla ve edebiyatla olan ilişkisi onun edebi yönünü geliştiren unsurlar olmuştur. Cizvit Koleji'nde entelektüel bir atlet haline gelmiştir. Fiziksel müsabakaları entelektüel unsurlarla ilişkilendirebilmek için gerekli deneyimi burada kazanmıştır. Coubertin bu okulda ritüeller konusunda da eğitim alır. Bu durum da onun Olimpiyat Oyunları'nın yenileyicisi olarak benimsediğini ritüellerin oluşturulmasına katkıda bulunmuştur. Örneğin 1894 kongresinde Olimpiyat Oyunları'nı kabul ettirebilmek amacı ile ilahi ve etkileyici bir ortam yaratmış ve bunu müzik gibi sanatsal unsurlarla başarmıştır. (Miragaya 2006: 127, 129).

Coubertin, Cizvit Okulu'nu bitirdikten sonra Saint Cyr Askeri Uzmanlık Okulu'na yazılır. Daha sonra burada okumak istemediğini fark etmiş ve “*Özgür*

Siyasal Bilimler Okulu (Ecole Libres Des Sciences Politiques)” na kaydolmuştur (MacAloon 1981: 40). Coubertin sportif faaliyetlerle bu süreçte ilgilenmeye başlamıştır. Uzun yıllar süren spor çalışmalarının ardından 1891 yılında sporcuların okumaya karşı ilgilerinin olmadığını, beden ve akıl arasındaki birlikteliğin yeniden tesis edilmesi için sporcular arasında bir edebiyat yarışması düzenlenmesi gerektiğini söyler (Stanton 2000: 2-3; Akt., Hiroshi 2009).

Coubertin özellikle resim sergilerini ziyaret etmeyi sevdiğini belirtir. Ayrıca ona göre Kaliforniya sanatsal duyguya sahiptir. Kalem ve fırça onların ellerinde güçlü ve hızlı olarak yükselmektedir. Bu bağlamda Kaliforniyalılara ait olan ve burayı emeğin, sanatın ve şarkının altın ülkesi olarak ifade eden bir şiiri de yazısında paylaşır. Coubertin, sanatsal zevklerin sportif zevklerle aynı anda geliştiğini belirtmiştir. Ona göre artık birçok öğrencinin piyanosu vardır ve birçoğu da resim ya da suluboya yapmaktadır. O, Atina Akropolü’nde, bir gün önce stadyumda bir yarış kazanmış olan birini kalemle resim çizerken görmüştür. Bu kişinin Olimpiyat zeytin ağacının yanı sıra eskizlerle dolu bir albüm getirdiğine de şahit olmuştur. Coubertin 1897’de San Francisco’da, Olimpiyat Kulübü’nde konserler ve jimnastik etkinliklerinin bir arada düzenlendiği etkinliklere katılır. Bu etkinliklerde trapezler gitar eşliğinde çeşitli gösteriler yapmışlardır. Olimpiyat Kulübü ile aynı blokta bulunan Bohemian Club’ta sanatçılar ile bir arada oyunlar oynamış, sohbet edip gülerek eğlenmiştir. Bu bağlamda Coubertin’in hayatı boyunca sanatçılar ile yakın dostluklar kurduğunu ve onlarla aynı ortamlarda sık sık bulunduğunu söylemek mümkündür. Coubertin, Olimpiya’daki kazıların yakın takipçisi olmuştur. Montfaucon, Winckelmann, Richard Chandler, Fauvel, Lord Spencer Stanhope’un bu göreve talip olduklarını ifade etmiştir. Ona göre toprağın sakladığı ürünler henüz düşünülemezken bile bu kişiler Antik Yunan ruhunun, sanatçıların başyapıtlarıyla birlikte Olimpiya’da gömülü olduğu hissiyle kazılar yapmak istemişlerdir. Bu kazılar ve bu kazılar sonucunda toprak altından çıkarılan sanatsal eserler Coubertin’in sanatçı ruhunu derinden etkiler. Coubertin, sanatçıların kompozisyonlarını orada gösterdiğini, şairlerin ve tarihçilerin eserlerini orada okuduğunu da belirtir. Ona göre Yunan Krallığı’nın kurucularının Atina’yı başkent seçmeleri parlak bir önseziyle hareket ettiklerini göstermiştir. Ancak bu fikri sonuna kadar götürebilmeleri için geleceği tereddüt ve çekince duymadan edebiyat ve sanatın

ellerine teslim etmeleri gerekmektedir (Coubertin 1897: 26, 55-56, 58, 64, 104, 106, 135).

Coubertin 1899 yılında Georges Hohrod takma adıyla “*Bir Mitingin Romanı* (*Le Roman d'un Rallie*)” isimli eserini “*Yeni İnceleme* (*La Nouvelle Revue*)” dergisinde beş bölüm şeklinde yayınlamıştır. Coubertin bu romanında politika ile genç bir çocuğun psikolojik gelişimini harmanlayarak okuyucuya sunmuştur (Coubertin 1899).

Coubertin, 1900'deki evrensel serginin sanatsal değerlendirmesini yapmış ve bu biriken zenginlik içinde Fransa'ya düşen inisiyatif ve keşif payını tespit etmeye çalışmıştır. Aynı zamanda Fransa'da belagat ve şiir, roman, tiyatro, basın ve eleştiri, tarih ve sosyoloji, yazım reformu kavramlarını incelemiştir (Coubertin 1900: 123-148, 171-192).

Coubertin Fransız tiyatro olaylarını da yakından takip eder (Coubertin 1901a: 259-261; Coubertin 1903a). Edebiyat ve sanat kurumlarının Fransa ve ABD arasındaki entelektüel bağları güçlendirdiğini belirtir (Coubertin 1901a: 146). O, Fransız şair ve oyun yazarı Edmon Rostand'ın durumunu ve onun yazdığı bir şiiri de incelemiştir (Coubertin 1901a: 252-256). Ayrıca George Sand takma adıyla bilinen Fransız romancı, anı yazarı ve gazeteci Amantine Lucile Aurore Dupin de Francueil'le de ilgilenmiş, onun hakkında yazılar yazmıştır (Coubertin 1901a: 256-257). Coubertin sanatın eğitimdeki öneminden sıklıkla bahsetmiştir (Coubertin 1901b: 297-310).

Coubertin'in 1899 yılında Georges Hohrod takma adıyla yazdığı ve La Nouvelle Revue dergisinde yayınlanan “*Bir Mitingin Romanı*” başlıklı romanı 1902'de kitaplaştırılmıştır (Coubertin 1902a: 1). O, Fransız yazarlar Victor Hugo, Auguste Comte, Alexandre Dumas ve Balzac'a yazılarında yer vermiştir (Coubertin 1902b: 123-155). Aynı zamanda çeşitli görsellerin iğne ve iplik kullanılarak sayılabilir delikli kumaşlara aktarılması sanatı olan “*Goblen Sanatı*” yla da ilgilenmiştir (Coubertin 1902b: 223-242). Pierre de Coubertin, Venedik'te gerçekleşen üzücü bir sanatsal felakete şahit olmuştur. Coubertin'e göre San Marco Meydanı'nda, bazilikanın yanında bulunan kampanil çökmüş ve bazilikanın kendisi kurtulmuş olsa da birçok heykel ve sanat eseri tahrip olmuştur. Kule yeniden inşa edilecektir. Bu yerin dünya çapında sahip olduğu prestij sayesinde her taraftan bağışlar yağmaya başlamıştır. Bu

bağlamda bu iyi niyet gösterisinde sanat eserlerinin modern dünyada yarattığı uluslararası dayanışmanın kanıtı görülmektedir ve bu dayanışma iyi, yararlıdır. İnsanları bölen güçlü duygular gibi onları birleştiren güçlü duyguların olması da memnuniyet vericidir (Coubertin 1902c).

Coubertin, İtalyanların rönesans döneminden itibaren sınır güvenliğinin yanı sıra kamu düzenini sağlamak için asker kiraladıklarını belirtir. Bu tür olayların sanıldığı gibi İtalyanlar üzerinde ağır bir yük oluşturmadığını ifade etmiştir. Coubertin'e göre bunun kanıtı, savaşların gürültüsüyle dolu bu dönemin aynı zamanda zenginlik ve sanat dönemi olmasıdır. Medici'lerin lüksü; Ariosto ve Tasso'nun kalemi; Raphael, Titian, Correggio ve Carracci'nin fırçaları; Michelangelo ve Leonardo da Vinci'nin dehası, o sıkıntılı günlerde İtalyanların tüm faaliyetlerinin beyinsel çabaya yoğunlaştığını, ne yıkıldıklarını ne de endişelendiklerini, hayata güven duyduklarını, güzelliğe aşık olduklarını ve siyasi biçimlere kayıtsız kaldıklarını açıkça göstermektedir. Ona göre bu İtalyanların ahlaki birliklerinin yolunu açan şeydir (Coubertin 1903b; Coubertin 1903c: 23-24). Pierre de Coubertin aynı zamanda yaratıcı projeleri geliştirmek için genç sanatçıları belirli bir süre boyunca misafir etmeyi amaçlayan ve 1666'da Jean-Baptiste Colbert tarafından kurulan “*Fransız Akademisi (Académie de France)*” nin kuruluş ve gelişim sürecini de takip etmiş ve hakkında yazılar yazmıştır (Coubertin 1903c: 186-196; Coubertin 1903d). Edebi türlerin gelişimiyle de ilgilenmiştir (Coubertin 1903c: 214-235). Buna ek olarak Fransız Halk Tiyatrosu'nun kurucusu Maurice Pottecher'i de inlecemiştir (Coubertin 1903a).

Coubertin, “*Fransız İlkelleri Sergisi (L'Exposition des Primitifs Français)*” ni de takip eder. Ona göre bu sergide izleri kaybolmuş ve yaptıklarıyla Fransa'yı onurlandıran bir atalar silsilesi yer alır. Coubertin'e göre 12. yüzyıldan itibaren Fransa'nın edebi ve sanatsal hegemonyası evrensel bir gerçektir. Ancak resim sanatı yabancılara bağımlı kalmıştır. Bu bağlamda ilgili sergi iki bölüme ayrılmıştır. İlk bölümde öncelikle 1359'dan 1604'e kadar 250 yıllık dönemi kapsayan 236 çizim ve resim; ikinci olarak en eskisi Jean Fouquet'nin kendi portresi olmak üzere 1450 civarına tarihlenen birkaç emaye; üçüncü olarak heykeller; dördüncü olarak ise 15. yüzyıl ile 16. yüzyılın sonuna kadar Fransız atölyelerinde üretilen yün ve ipek duvar halıları yer alır. Serginin ikinci bölümünde ise tezhipli el yazmaları yer almıştır

(Coubertin 1904a: 198-199). Coubertin Amerika'daki Özgürlük Heykeli'nin tasarımını da yapmış olan Fransız Heykeltıraş Frederic Auguste Bartholdi'nin hayatını da ele almış ve yazmıştır (Coubertin 1904a: 201-215). O, ilk kez Olimpik Sanat Yarışmaları'nı Olimpiyat Oyunları'na dahil etme fikrinden bahsederek bu yarışmaların ilkinin 1908 yılında Roma'da yapılacağını belirtir (Coubertin 1904b).

Coubertin, Fiziksel gücün amaçlarından birinin sanatsal güzellik yaratmak olduğunu ifade eder. Bu açıdan güreş sporunun sanatsal olduğunu söylemiş ve onun canlı heykeller yarattığını belirtir (Coubertin 1905: 40).

Pierre de Coubertin Olimpik Sanat Yarışmaları'nın kabul edildiği 1906 Paris Sanat, Edebiyat ve Spor Danışma Konferansını yazılarında sürekli olarak dile getirmiştir. Konferans sürecini sık sık kamuoyuna aktarmıştır (Coubertin 1906a: 204; Coubertin 1906b; Coubertin 1922: 58; Coubertin 1929: 10; Coubertin 1931: 77-82; Coubertin 1933: 166-168). O, Ünlü Fransız tiyatro oyuncusu Sarah Bernhardt'ı da incelemiştir. Buna ek olarak kamuoyunun dikkatini ulusal propaganda açısından güzel sonuçlar doğuracak olan sanatsal turlara çekmeye çalışmıştır. Fransız tiyatrosunun geçmişte ve o dönemdeki üstünlüğünün neredeyse tartışılmaz olduğunu ifade etmiştir. Coubertin'e göre hiçbir modern ırk dramatik sanatlarda Fransa kadar uzun ve dolu bir kariyere sahip olmamıştır. Coubertin, Fransız sanatçıların bir devlet gemisi ile tüm dünyada yolculuk yaparak bir dizi ünlü eseri sergileyebileceklerini belirtmiştir (Coubertin 1906c).

Coubertin askeri erdemlerin, yasal kapasitenin ve ailenin düzgün bir şekilde oluşturulmasının büyük bir ulusun kaderini belirlemeye yetmediğini düşünmektedir. Bu nedenle fatihlerin her zaman etraflarını edebiyatçılar, şairler, filozoflar ve müzisyenlerle çevrelediklerini ve savaşlar arasında sanatın gelişmesini ve düşüncenin serpilmesini sağlamaya özen gösterdiklerini ifade eder (Coubertin 1907a). Ayrıca İslam peygamberi Muhammed'den başlayarak Arap sanatını detaylıca inceleyip makale haline getirecek kadar dünya sanatlarıyla ilgilenir (Coubertin 1907b).

Eserlerinde sanatın önemine değinmiş ve Olimpiyat Oyunları'na dahil olma sürecini detaylıca açıklamıştır (Coubertin 1909: 192-200).

Coubertin aile, mülkiyet ve devlet kavramlarının yanına sanat ve felsefeyi de eklemiştir. Ona göre güzellik arayışı ve sanatsal duyu insanın temel unsurlarından biri halini almıştır. O aynı zamanda sanatın peşinde koşmak ve ruhun sorunlarını incelemenin büyük ırkların tarihindeki her bölümün ayrılmaz bir parçası olduğunu düşünür (Coubertin 1912: 61, 111).

Coubertin, Georges Hohrod isminin yanına Martin Eschbach ismini de ekleyerek bu iki takma isimle 1912 Stockholm Olimpik Sanat Yarışmaları'nın edebiyat kategorisinde “*Spora Övgü (Ode to Sport)*” şiiriyle yarışmış ve altın madalya kazanmıştır (Anonim 1913a: 808; Anonim 2020a: 7).

Coubertin'e göre sanat, sağlık, spor ve eğitim; aydınlık yakınlaşma, Helenizm ve Helenizm'in ardındaki tüm eksiksiz uygarlıkların en derin temellerini oluşturmaktadır. Ayrıca Coubertin koro şarkılarının sanatın en mükemmel formu olduğunu belirtmiştir (Coubertin 1917).

Coubertin, İsviçreli ünlü roman yazarı Benjamin Vallotton'u ve İsviçreli ünlü besteci Gustave Doret'i incelemiş, onlara övgüler dizmiştir. İsviçreli yazar, sahne yönetmeni ve tiyatro yöneticisi Rene Morax tarafından Lozan'dan 20 km uzaklıktaki Jorat bölgesinde kurulan “*Jorat Tiyatrosu (Le Theatre Du Jorat)*” nu birçok yönden incelemiştir (Coubertin 1919a: 18-21, 28-29).

Coubertin, Olimpik Sanat Yarışmaları'nın her ne kadar 1912'ye kıyasla daha iyi bir halde olsalar da yeterli olmadıklarını belirtmiştir. Coubertin'e göre yazarlar spor konularından korkmuşlardır. Müzisyenler ise yarışmalara katılmamışlar, mimarlar “*Spor Sarayı (Palais des Sports)*” etrafında oyalanmışlardır. Heykeltraşlara gelince, onlar oldukça keyifli maceralar yaşamışlardır. Jüriler ise teknik bilgi eksikliği nedeniyle tamamen doğru olan ancak yeterince sanatsal bulmadığı eserleri reddetmiştir. Coubertin 8. Olimpiyat Oyunları'ndaki sanat yarışmalarının sporun ilham verici değerinin kesin bir kutsanması olacağını ve genç yetenekleri cüretkarlık konusunda cezbedeceğini söylemiştir (Coubertin 1920: 20).

Pierre de Coubertin, antik zamanda Olimpik Sanat Yarışmaları yapıldığını ve bu yarışmaların MÖ 396'da Olimpiyatlar'a eklendiğini belirtmiştir. Aynı zamanda antik Olimpiyat Oyunları'nda yer alan din, felsefe ya da vatansever sembolizme ek

olarak sanatın, Yunan kentinin temelini oluşturan tüm duygu ve uygulamaların yüceltilmesini sağladığını ifade eder. Spor bir sanat üreticisi ve sanat için bir fırsat olarak görür. Ona göre sporda sanat güzellik üretmiştir çünkü yaşayan bir heykel olan sporcuyu ortaya çıkarır. Spor; kendisine adanmış binalar, gösteriler ve festivaller aracılığıyla sanatla birlikte güzellikler sunar. O, Antik ve Modern Olimpiyat Oyunları'ndaki sanatsal çalışmaları kısaca karşılaştırmıştır. Bunu özellikle her iki dönemdeki atletlerin ressamların tuvallerine nasıl yansıdıklarını inceleyerek yapmıştır. Bu bağlamda spora sanatçıların eşlik etmesi gerektiğini ifade etmiş ve spor sanatı sergilerinin gerekliliğine değinmiştir. Ayrıca sanat ve spor ilişkisini güçlendirebilmek adına bina ve araziler, dekorasyon, geçit törenleri, armoniler, ödül töreni ve 1910'da yapılan Paris Uluslararası Mimari Yarışma'nın kazananları onuruna verilen 16 Mayıs 1911 Kutlaması'ndan da bahsetmiştir (Coubertin 1922: 19-20, 146-154).

Coubertin, edebiyat ve sanat alanında Avrupa'nın herhangi bir rakibi olmadığını söyler. Ona göre Avrupa, dehalarının yeni eserleriyle sürekli zenginleşen bir müze gibidir. Geçmiş, bugünü ezmeden Avrupa'ya hükmetmektedir. Avrupa, edebiyat ve sanat birbirlerini beslemekte ve süslemektedir. Sonuç olarak insanlar her yerde Avrupa düşüncesinden ilham almaya ve onun yolundan gitmeye başlamışlardır. Coubertin bunlara ek olarak romantizmin gelişmesi, Wagnerciliğin yükselişi ve Pasteur'un keşifleri gibi gelişmelerin Avrupa'nın alnına eşsiz bir taç yerleştirdiğini ifade eder (Coubertin 1923: 9).

Coubertin, Asya İmparatorlukları'na ilgi duymuş ve onların tarihlerini incelemiştir. Doğu İmparatorlukları'ndan olan Çin, Tibet, Annam, Japonya, Kore; güney imparatorluklarından Hindistan, Seylan (Sri Lanka), Burma, Siyam, Kamboçya, Sumatra ve Java, Afganistan; batı imparatorluklarından ise Keldani, Pers, Ermenistan ve Gürcistan'ı çeşitli yönleriyle ele almıştır (Coubertin 1926a: 1-92). Sonrasında Mısırlılar, İbraniler, Fenikeliler, Helenler, Roma, Bizans, Araplar, Venedik, Papalık Devleti, Osmanlıları incelemiştir (Coubertin 1926b: 1-190). Aynısını Keltler, Roma, Frenkler, Almanlar, İngiltere, İskandinavlar, Slavlar, Capetianlar için de yapmıştır (Coubertin 1926c: 1-157). Coubertin incelediği devletlerin ya da imparatorlukların birçoğunun sanat tarihlerine de değinir. İlerleyen süreçte modern demokrasilerin oluşumunu ve gelişimini de araştırır. 5. Charles, 1. Francis, 4. Henry, 8. Henry,

İngiltere Kraliçesi Elizabeth, 14. Louis, 3. Napolyon, 2. William gibi devlet insanlarına ek olarak Afrika, İsviçre, İngiliz İmparatorluğu gibi konuları ele almıştır. Ele aldığı kişilerin ve devletlerin birçoğunun sanatsal yönlerini de sunmuştur (Coubertin 1926d: 1-220). Bu bağlamda Pierre de Coubertin birçok devletin ve önemli liderlerin sanatsal yönleri hakkında bilgi sahibidir.

Coubertin, anılarında, Atina 1896'da dahil olmak üzere tüm etaplarda Olimpik Sanat Yarışmaları düzenlemeyi istediğini ancak çeşitli sebeplerden dolayı bunun ertelendiğini belirtir (Coubertin 1931: 78).

Coubertin, Antik sporun başkenti olan Olympia'da Herodot'un kendi tarih kitabını okuduğunu, Aetion'un kendi resimlerini, Oenopides'in ise kendi astronomik tablolarını sergilediğini belirtmiştir. Coubertin'e göre bu durum, Helen uygarlığını destekleyen ve spor, yurttaşlık bilinci ile sanatın oluşturduğu muhteşem üçyağın güçlü bir sembolüdür. Bu durum aynı zamanda Helen uygarlığının ve birey ile kent, dayanışma ile kişisel çıkar arasında kurabildiği ve koruyabildiği dengenin de en güçlü unsuru olmuştur. Coubertin, Antik Yunan'ın İktinus gibi bir mimarın etrafında toplanan sanatsal ve edebi bir çiçeklenmenin, Herodot ve Thucydides gibi tarihçilerin, Aeschylus ve Sophocles gibi dramatik şairlerin, Sokrates gibi filozofların, onları anlamaya ve taklit etmeye çalışan öğrencilerin 1932 yılı itibarıyla hiçbir devletin bir araya getiremediği prestij unsurları olduğunu düşünmektedir. Bu bağlamda Yunan dünyasının hayranlık uyandırdığını da söyler. O, MÖ 413'ten 399'a kadar Antik Yunan Makedon Krallığı'nın kralı olan Makedonyalı Archelaus'u da bilmektedir. Coubertin'e göre panhelenizmin bir takipçisi olan Archelaus kaleler inşa ederken, yollar yaparken ve ordusunu disipline ederken edebiyat ve sanatı aktif bir şekilde teşvik etmiştir. Coubertin, Büyük İskender'in Yunan düşüncesinden hiç vazgeçmediğini, akıl ve insani denge kültürünü sürdürdüğünü düşünmektedir. Ona göre İskender'e seyahatleri sırasında coğrafyacılar ve topograflar, kaşifler ve doğa bilimcilerin yanı sıra edebiyatçılar, şairler ve hatipler, sanatçılar ve müzisyenler eşlik etmiştir. Bu bağlamda Coubertin tüm Helen uygarlığının Büyük İskender'le birlikte seyahat ettiğini ifade eder (Coubertin 1932: 45). Coubertin, Bizans İmparatoru 1. Justinianus'u incelerken onun döneminde yapılan Ayasofya'nın yeni bir sanatın doğuşunu kutsamakla kalmadığını, aynı zamanda mimari sanatını eşi benzeri görülmemiş bir seviyeye çıkardığını söyler.

Ayasofya üzerinden Bizans sanatının yeniliklerine de kısaca değinmiştir. Aynı zamanda Bizans'ın 29 Mayıs 1453'te düştüğünü ve son ana kadar kültürün ve sanatın sığınağı olarak kaldığını belirtmiştir. Coubertin'e göre Bizans'ın üniversiteleri, okulları pırıl pırıl parlamaktadır. Yazarları, akademisyenleri, filozofları sayısızdır. Yenilikçi fikirler mimarlarına ve dekoratörlerine ilham vermektedir (Coubertin 1932: 18, 35, 39, 45, 72-73, 88-89).

Pierre de Coubertin 4 Ağustos 1935'te Berlin Olimpiyatları münasebetiyle, Olimpiyatlar'ın önemini yorumlamak amacıyla Lozan'da bir radyo konuşması yapmıştır. Bu konuşmasında Coubertin sanat ve düşüncenin güzelliğine de değinmiştir. Hâkim olanın ruh olduğunu, kasların ancak hizmetkar olarak kalabileceğini ifade etmiştir. Coubertin burada Berlin Olimpiyatları'nın Beethoven'ın 9. Senfonisi ile açılacağını bildiğini söyler. Hiçbir şeyin onu bundan daha fazla memnun edemeyeceğini çünkü bu senfoninin çocukken onu heyecanlandırıldığını ve etkilediğini ifade eder. Eserin armonileri sayesinde ilahi olanla iletişim kuruyormuş gibi hissettiğini belirtir. Gelecekte, gençliğin özlemlerinin ve sevinçlerinin gücünü aktarmaya uygun olan koro şarkılarının, Olimpiyat gösterilerine giderek daha fazla eşlik etmesini temenni etmiştir (Coubertin 1935: 3).

Coubertin'in, ömrünün son dönemlerinde ailevi sefaletinin yanı sıra bir edebiyatçı olarak başarılı olmak ve memleketi Fransa'da tanınmak için duyduğu ateşli arzu da hüsrana uğramıştır. 2 Eylül 1937'de Cenevre'de bir parkta 74 yaşında hayatını kaybetmiştir (MacAloon 2006).

4.2. Modern Olimpiyat Oyunları'nın Kurulması ve 1896 Atina Olimpiyatları

Modern Olimpiyat Oyunları'nın kuruluş sürecini kronolojik olarak anlatabilmek için Antik Olimpiyatlar'ın Coubertin için ne denli önemli olduğunu bilmek gerekir. Bu bağlamda Coubertin'in Modern Olimpiyat Oyunları'nı canlandırmak için ilk ilhamını Antik Olimpiyat Oyunları'ndan aldığını söyleyebiliriz.

Coubertin Olimpiya'ya hayranlık duymaktadır. Antik zamanlarda Delphi ve Eleusis'in sadece birer mabet olduklarını, Thermopylae'nin kahramanların isimlerini ölümsüzleştirdiğini, Akropolis'in büyük bir şehir hikayesine sahip olduğunu ancak Olympia'nın şehirlerden, askeri kahramanlardan, eski dinlerden daha üstün olarak

bütün bir medeniyeti temsil ettiğini belirtmiştir (Coubertin 1897: 105). Tarihteki hiçbir şeyin kendisini Olimpiya kadar derin düşündürmediğini ifade ederek Olimpiya'nın kendi gözündeki değerini açıkça ifade etmiştir (Coubertin 1909: 89). Bununla beraber 18. yüzyılda Alman arkeolog Johann Winckelmann'ın Olympia'da yürüttüğü kazılarda Pan-Helenik merkezin tespit edilmesiyle (Weiler 2004) Coubertin'in geniş tarihselciliği özellikle 1870-1875 yılları arasında ateşlenmiştir ve hiç sönmemiştir (Segrave 2019). Antik Çağ Coubertin tarafından sürekli dile getirilmiştir ve bunu yazılarında görmek mümkündür. Modern Olimpiyatlar'ın Antik Oyunlar'ın mirasçısı olduğu su götürmez bir gerçektir. Her ikisi de yüksek bir dini ve ahlaki düzlemde kurulmuş, en zirveyi görmüş, siyaset ve profesyonelliğin etkisinde çürüme belirtileri göstermiştir (Henry 1948: 4). Weiler (2004)'e göre Coubertin'in yazılarında bulunan bu Philhellenik ruh 1957'de IOC tarafından resmi ilahi olarak kabul edilen eserde kendini gösterir. Yunan şair Kostis Palamas tarafından “*Olimpiyat İlahisi*” olarak metne dökülen ve eski Yunanlılara atıfta bulunan bu eser 1896 Yunan Ulusal Günü açılış töreni için ilk IOC başkanı Yunanlı Demetrius Bikelas'ın yakın arkadaşı Spiros Samaras tarafından bestelenmiştir. Bu eser “*Antik Çağın ölümsüz ruhu*” dizesiyle başlar ve biter.

Henry (1948: 28)'ye göre ise Yunanistan'ın seçkinleriyle birlikte sanatçılar resimlerini sergilemek, şairler ve tarihçiler eserlerini okumak, diplomatlar ise müzakerelerini yürütmek için Alpheus kıyılarında toplanırlar. Bu durum sporun ikincil bir konu olduğunu düşündürtebilir ancak bu ziyaretçiler aslında sporculara saygılarını sunmak amacıyla oraya gelmişlerdir. Şampiyon sporcuların heykelleri caddelere dikilmiş, isimleri mermerlere kazınmıştır. Şampiyonlar memleketine şehir surlarında açılan bir gedikten zafer girişi yapmışlardır.

Antik zamanlardaki bu çok yönlü kutlamalardan yaklaşık 12 asır sonra, Coubertin'in analizlerine göre egzersizler terk edilmiştir ve erkekler dikkat dağıtıcı zevklerin arayışına girmişlerdir. Basitçe, 15. yüzyılın sonunda her yerde şiddetli egzersiz ve erkeklik oyunlarının modasının geçmiş ve erkekler oyalanmak ve zevk almak için başka yerlere bakmaktadırlar. İngiltere ve Fransa'da durum böyledir. İlerleyen süreçte 18. yüzyılın sonuna doğru da durum farksızdır. Egzersiz ve erkeklik oyunlarının modası geçmiş olup erkekler eğlence ve zevki başka yerlerde aramaya

devam etmişlerdir. 19. yüzyıl sona ererken ise büyük bir entelektüel faaliyet ve gerçek bir fiziksel atalet dönemine girilmiştir. Bu ince karışıklık Fransa'nın acı çekmesine sebep olan bazı dengesizliklerin gerekçesi olabilir. Coubertin'e göre bu bağlamda o günün İngiltere'si de ne Tudor'ların açık hava zevklerinin tadını çıkaran ne de Thomas Arnold'un ve atletik eğitimin yaratıcılarının İngiltere'sidir. Fransa'da ise tenis kortları terk edilmiş ve aynı durum spor aktivitelerinin başına da gelmek üzeredir (Coubertin 1894a).

Fransanın acı çekmesine sebep olan bu dengesizlikler aslında Coubertin'in Olimpiyatları canlandırmak için bir diğer ilham kaynağını oluşturmuş ve Coubertin bu ilhamı esas olarak savaş sonrasındaki bir dönemden almıştır. Ülkesi Fransa 1870'te Almanya'ya yenilir. Tüm Fransız gençleri gibi Coubertin'de hayal kırıklığı yaşar ve bu durumdan dolayı rahatsız, memnuniyetsizdir. Bu bakımdan Coubertin daha iyi bir Fransa'ya giden yolun iyi Fransız bireyler yetiştirmekten geçtiğini düşünmüştür. Britanya'nın, küçüklüğüne nazaran çok büyük toprakları yönetmesi onu etkilemiş, bu başarının sırrını öğrenmek için harekete geçmiştir. Coubertin'in keskin zekasının, parasının ve imkanlarının olması onu şanslı kılar (Henry 1948: 6). Pierre de Coubertin İngiliz toplumu ile ilk kez 1875'te 12 yaşındayken Thomas Hughes'un İngiliz klasığı *"Tom Brown'un Okul Günleri"* kitabını Fransızca çevirisinden okuduğunda temas kurmuştur. Bu kitapta yayılmış ve güçlü Britanya İmparatorluğu'nun gelecekteki liderleri olan ve yeşil İngiliz oyun sahalarında durmaksızın eğlenen genç dinç İngiliz oğlanları imajı, genç Coubertin'i hayatı boyunca derinden etkiler. Coubertin bu kitabı İngilizce olarak da birkaç kez okumuştur. Aynı zamanda Hippolyte Taine'in 1859-1870 yılları arasında yazdığı ve 1871'de yayımlanan *"İngiltere Üzerine Notlar (Notes sur l'Angleterre)"* adlı eserini de okumuştur. Bu kitap Anglofili'den bahseder ve bu düşünce 1880'ler, 1890'lar boyunca Coubertin üzerinde doğrudan ve dolaylı olarak güçlü bir etki yaratmış olabilir (Miragaya 2006: 129).

Coubertin uzun yıllar boyunca İngiliz ve Amerikan gençliğinin okul hayatlarını incelemiştir. İngiltere'deki devlet okullarında verilen eğitimin birçok açıdan eleştirilebilir olduğunu düşünse de bu okulların güçlü ve kuvvetli beden ve karakter eğitimi sağladığından şüphe edilmeyeceğini dile getirir. Ona göre Kraliçe Victoria döneminde Britanya İmparatorluğu'nun muazzam ve güçlü bir şekilde genişlemesinde

bu eğitimin payı büyüktür ve bu ilerleme ve gelişimin başlangıcı 1840'ta Birleşik Krallık'ta okul reformlarının yapıldığı dönemdir. Bu reformlarda fiziksel oyunlar ve sporlar en önemli yeri tutmakta ve kaslar ahlaki bir eğiticinin işini yapmak için kullanılmaktadır. Bunlar aynı zamanda “*kasları ahlaki eğitimin başlıca faktörü haline getirmek*” olarak tabir edilen Grek medeniyetinin en karakteristik ilkelerinden birinin modern gereksinimlere göre uyarlanmasıdır (Coubertin vd. 1897: 2).

Coubertin, İngiltere ziyaretleri sırasında genç İngilizleri yetiştiren kişinin Rugby okulunun eski müdürü Thomas Arnold olduğunu fark etmiştir (Henry 1948: 7). 1828'den 1842'ye kadar İngiltere'de Rugby Okulu'nun müdürlüğünü yapan Dr. Thomas Arnold, Coubertin'in her zaman özdeşleştiği erkek çocuklara yönelik bir eğitim sisteminin akıl hocası olması sebebiyle Modern Olimpiyat Oyunları'nın gelişiminde özel bir öneme sahiptir. Thomas Arnold Coubertin tarafından tanrılaştırılan bir karakterdir ve Coubertin onu yaşamı boyunca kahramanı, peygamberi ve babası olarak görmüştür. Esasen Thomas Arnold'un mirasını Fransa'ya getirmek için 1887'de “*21 Yıllık Kampanya*” sına başlamıştır. Coubertin'e göre; okul sporları, öğrenci özyönetimi ve mezuniyet sonrası atletizm derneklerinden oluşan “*Arnoldian*” sistem, Fransa'nın 1871 felaketinden sonra toparlanmasını sağlayacak ve İngilizlerin yaptığı gibi kalıcı bir demokratik toplum yaratacaktır (Miragaya 2006: 131-132).

Coubertin'e göre Arnold'ın okulunda gerçek hayat mevcuttur. Buradaki çocuklar gerçekçi olmayan şeylerle ilgilenmemişler ve Fransız çocukları gibi birdenbire hazırlıksız bir şekilde modern varoluşun koşuşturmacasına itilmemişlerdir. Rugby okulundaki çocuklar daha güçlü çocuklara boyun eğmek, büyüklerin koyduğu iyi ya da kötü kuralları kabul etmek, okul organizasyonlarında yer almak için savaşmak zorunda kalmışlardır. Bu bağlamda Coubertin'e göre Thomas Arnold öldüğünde fikirlerinin zaferi kesindir ve etkisi adım adım büyüyerek okullardan enerjik ve namuslu erkekler çıkmasını sağlamıştır. Coubertin'e göre imparatorlukların inşa edildiği, İngiltere'yi büyük yapan ve Fransızlarda eksik olan ruh budur. Bu sebeple Thomas Arnold Anglo-Sakson gücünün kaynağını oluşturmaktadır. Arnold'ın yetiştirdiği ve bu pedagojik reformun geliştiği ilk nesil kamu işlerini yönetmeye ve seçkin kurumlarda çalışmaya başladıktan sonraki süreçte idealler ve yöntemler

değişmiş, kamu refahı ülkeye hâkim olmuş, ulusun güçleri koordine ve disipline edilmiş, yaşamın tüm mekanizmalarında canlanma gerçekleşmiş ve tüm bu gelişmeler sömürgelere ulaşacak denli geniş mesafelere yayılmıştır. Coubertin bu sistemi Fransız yurttaşlarına sunacak yeni bir pedagojik reform için çalışmaya başlamış ve eğitim sisteminin en altından başlamaya karar vermiştir. Alan olarak ise Fransız gençleri ile Britanya'daki genç nesil arasında temas kurulmasını sağlayacağına inandığı atletizmi seçer (Henry 1948: 8-9).

Coubertin'e göre Fransa'da bunların tam tersine son zamanlara kadar bedensel çaba entelektüel güçlerin mükemmelleştirilmesi için vazgeçilmez bir yardımcı olarak görülmüştür. Gençlerin karakter gelişimiyle ilgili olarak, irade gücü ile beden gücü arasında yakın bir bağlantı olduğu aksiyomu hiç kimsenin aklına gelmemiştir. Fransızlar, Coubertin tarafından komşu ülkelerin faydalar elde ettiği o fiziksel canlılığın, o hayvani ruhun bir kısmının Fransız okul sistemine dahil edilmesinin Fransa için ne kadar iyi olacağını düşünmeye sevk edilmişlerdir (Coubertin vd 1897: 2).

Belirtmek gerekir ki bu süreçte Alman atletizmi de gelişmektedir. Coubertin'e göre Almanlar, Fransızlarla beraber İngilizlerin de kavramaktan aciz oldukları bir sevinç içerisinde askeri atletizmi gerçekleştirmektedirler. İngilizler dünyanın neresine giderlerse gitsinler yanlarına bir tenis raketi ve İncil almışlar ve onlardan asla ayrılmamışlardır. Almanlar da yurtdışına çıktıklarında yanlarında jimnastik götürürler. Coubertin, bir halkın zihin yapısı, hırsları ve eğilimleri ile ülkelerindeki fiziksel egzersizi anlama ve düzenleme biçimleri arasında yakın bir ilişki olduğunu düşünmektedir. Ona göre Fransız okul birlikleri de güçlendirilmeli ve var olmayan alanlarda yenileri kurulmalıdır. Ayrıca Fransa Üniversitesi'ne bağlı kalınmalı, az gürültü çıkarıp çok iş yapılmalı, hiçbir destek alınmamalı ve tam bağımsızlık korunarak yavaş ve emin adımlarla uygulamaya geçilmelidir (Coubertin 1994: 68, 69, 71, 78). Görüldüğü üzere Coubertin, Fransa için en etkili unsurun dışarıdan öykünme olduğuna inanır. Ona göre spor açısından da gelecek budur. Bu bağlamda Coubertin genç Fransız atletizmciler ile kas kültüründe öncü uluslar arasında temaslar kurmak istemiştir. Coubertin bu konunun tam olarak Olimpizm'i geri getirmekle eşdeğer olduğunu ifade etmektedir (Coubertin 1909: 89).

Coubertin'e göre bu amaçla 1888 yılında başlatılan çalışmalar hızla ilerlemiştir. Girişimlerinin başarısı için etkili bir şekilde çalışabilmek amacıyla diğer ülkelerdeki başarıları inceleme zorunluluğu hissetmiş ve bu sebeple çok seyahat etmiş, doğal olarak dikkatlerinin büyük kısmını beden eğitime vermiş olan insanlarla temaslar kurmuştur (MacAloon 1981: 157). Aynı yıl içinde Coubertin spor kariyerine tam olarak 1888 yılında Jules Simon tarafından hayata geçirilen “*Jules Simon Komitesi (Comite Jules Simon)*” un genel sekreteri olarak başlamıştır (Lennartz 2002).

1889 yılında Paris'teki evrensel sergide beden eğitimi ile ilgili bir bölümünde bulunduğu uluslararası bir konferans toplanmıştır. Fransız Hükümeti bu organizasyonu Coubertin'e emanet eder. Coubertin ise bu sorumluluğu hakkıyla yerine getirebilmek amacıyla yurtdışındaki farklı okullarda ve üniversitelerde fiziksel egzersizlerin nasıl ele alındığını öğrenmek için her yere soru şeklinde mektuplar gönderir. O, aynı zamanda amacı doğrultusunda Fransa'da erkek sporlarına olan ilgiyi arttırabilmek için “*Atletik İnceleme (Revue Athletique)*” dergisini kurmuştur. Bu yayın ilk olarak Ocak 1890'da çıkmıştır ancak Coubertin daha Mayıs 1889'da bu yayın için hazırlıklar yapmaya başlamıştır. Delgrave yayınevi, onun ücretsiz editörlük yapması koşuluyla dergiyi basmayı ve yönetmeyi kabul etmiştir. Coubertin ayda altmış dört sayfalık bu sorumluluğu “*zahmetli*” bulsa da teklifi reddetmek istemez ve iki yıl boyunca bu görevi sürdürerek kendisi de on dört makale yazar (MacAloon 1981: 157). Aynı zamanda Coubertin 1890 yılında, spor kariyerini ilerleterek 1887'de “*Fransız Koşu Dernekleri Birliği (Union des Scoietes Françaises de Curses a Pied)*” adıyla kurulan “*Fransız Atletik Spor Dernekleri Birliği (Union des Societes Françaises des Sports Athletiques) (USFSA)*” nin genel sekreteri olmuştur. USFSA her türlü spor disiplini uygulayan, spor birlikleri olarak tabir edilen birkaç küçük eski spor kuruluşunun bir birliğidir. Bu birliğin kuruluş aşamalarına bakıldığında öncelikle Fransa'da 20 Nisan 1882'de kurulan “*Fransa Yarış Kulübü (Racing Club de France)*” ve 13 Aralık 1882'de kurulan “*Fransız Stadyum Kulübü (Club Stade Français)*” 29 Kasım 1887 tarihinde, yine 1887'de (biraz daha önce de olabilir) kurulan Francs-Coueurs ile birleşerek “*Fransız Koşu Dernekleri Birliği (Union des Societes Françaises de Curses a Pied)*” i oluşturmuştur. Daha sonra başkanları Georges de Saint-Clair'in önerisiyle üyeler, 29 Kasım 1889'da isimlerini USFSA olarak değiştirdiler (Lennartz 2002).

USFSA 1890'lar da ünlü çağdaşı “*Amatör Atletizm Birliği (AAA)*” ne eşdeğer bir Fransız spor yönetim organı olarak görev yapmıştır (Barney 1992).

Fransız spor dünyasında yaşanan tüm bu gelişmelere rağmen Coubertin spor çevrelerinin her yerinde çeşitli anlaşmazlıklarla karşılaşır. Belirli spor türünün taraftarları ve düşmanları arasında süren çeşitli savaşlar yaşanmaktadır. Coubertin'e göre bu çatışmaların sebebi aşırı uzmanlaşma eğiliminden kaynaklanmaktadır. Neredeyse her bir spor diğerini küçümser. Bunun dışında ticari bir ruh sportif anlayışı tehdit etmektedir. Coubertin'e göre atletizmin ikinci kez ölmesini engellemek için onu arındırmak ve birleştirmek gerekmektedir (Coubertin vd 1897: 3). Coubertin bu amaçlar doğrultusunda ve hayatını spora adanmış olması sebebiyle 1889 yılında Le Havre'daki bazı vatandaşların kendisini parlamentoya sokma çabalarını geri püskürterek Fransız sporunu geliştirmeye yönelik çalışmalarına devam etmiştir. Davetin gurur verici niteliğine rağmen Coubertin, spor kampanyası lehine bu daveti geri çevirmiştir¹⁴ (MacAloon 1981: 154).

Coubertin, yeteneklerini 1889 ve 1894 yılları arasında iki cephede birden geliştirmiştir. Bir yandan çabalarını genel beden eğitiminden spora kaydırarak, kendisini o dönemde Fransa'da spora yönelik çok sayıda ama dağınık kıpırdanmaları organize etme girişimlerinin merkezine yerleştirilirken diğer taraftan, uluslararası bağlantılarını çoğaltmış ve onları gelecekteki IOC'nin tohumları olarak bir araya getirmeye başlamıştır. Coubertin bu çabaları aynı projenin iki yüzü olarak görmüş ve Fransa'da sporun popülerleştirilmesinin onun uluslararasılaştırılması yoluyla sağlanacağı kanaatine varmıştır. (MacAloon 1981: 154).

Belirtmek gerekir ki Coubertin'e göre ne zaman yeni bir fikir ortaya çıksa, pratik bir biçim alsın ve gerçeklik haline gelse, bu özel fikrin neden henüz gerçekleşmeyi bekleyen diğer düşüncelerin arasından sıyrılıp ortaya çıktığını açıklamak kolay değildir. Ancak Olimpiyat Oyunları'nın yeniden canlandırılmasında durum böyle değildir. Çünkü Olimpiyatlar'ın yeniden canlanması kendiliğinden oluşan bir hayalin değil, 19. yüzyılın kozmopolit eğilimlerinin bir sonucudur. 19. yüzyıl her yerde atletizmin uyanışına tanık olmuştur. Aynı zamanda çağın en büyük

¹⁴ 1893 ve 1898'de ek girişimlerde bulunulmuş ancak Coubertin bu teklifleri de reddetmiştir (MacAloon 1981: 154).

icatları olan demiryolları ve telgraflar, tüm milletlerden insanları iletişim haline getirmiştir. Tüm dillerden insanlar arasında daha kolay ilişki kurulması doğal olarak ortak çıkarlar için daha geniş bir alan açmıştır. İnsanlar daha az izole bir yaşam sürmeye başlamış, farklı ırklar birbirini daha iyi tanımayı ve anlamayı öğrenmiştir. Sanat, sanayi ve bilim alanlarındaki güçlerini ve başarılarını karşılaştırmaya başlamışlardır. Bu sayede aralarında onları daha büyük başarılarla teşvik eden bir asil rekabet ortaya çıkar. Evrensel sergiler, dünyanın en ücra köşelerindeki ürünleri tek bir noktada bir araya toplamıştır. Bilim ve edebiyat alanında meclisler ve konferanslar ise tüm ulusların en seçkin entelektüel emekçilerini bir araya getirmiştir. Coubertin'e göre farklı milletlerden sporcular da birbirleriyle ortak bir zeminde buluşmaya başlamalıdır. İsviçre, İngiltere, Amerika, Roma, Paris gibi yerlerde yaşanan sporsal gelişmeler yavaş yavaş sporu daha uluslararası hale getirmiştir. Bu açıdan Olimpiyat Oyunları'nın yeniden canlandırılması mümkün hatta gerekli hale gelmiştir (Coubertin vd 1897: 1-2). Coubertin, Olimpiyat Oyunları'nı yenileme arzusundan ilk kez ABD'de, kendisine duyduğu saygı ve sevgiye rağmen sözlerini şüpheyle karşılayan arkadaşı William Milligan Sloane'a bahseder (Eyquem 1966: 127).

Coubertin çok okur ve çok seyahat eder. Bu seyahatleri onu Britanya'ya ve ABD'ye, çalışmaları ve okumaları ise onu Yunanistan'ın altın çağına kadar götürür. İngiltere'deki Rugby okuluna yaptığı ziyaretin ardından daha iyi bir insanlık inşa etme projesinde ilgisini çekebileceğini düşündüğü kişilerin Paris'te bir araya gelmesini sağlayacak kampanyayı başlatırken durmaksızın yazmış, konuşmuş ve dinlemiştir. Coubertin'in Billy Henry'e yazdığı mektuba göre bu girişimde kendisine yardımcı olacak bir kamuoyu dahi yoktur. Arkadaşları ise duruma kayıtsız kalmışlardır (Henry 1948: 26-27).

Coubertin, Olimpiyat Oyunları'nı tüm sporları yüceltmek ve güçlendirmek, bağımsızlıklarını ve sürekliliklerini sağlamak, bireysel sporcuları yüceltmek, topluluğun kas aktivitesi için gerekli olan bireyin varlığı ve yeteneklerin genel rekabetinin sürdürülmesine katkı sağlamak amacıyla canlandırmak istemektedir (Eyquem 1966: 137). Onu yenilemeden önce zihninde inşa etmeye çalışır. Coubertin'e göre Almanya nasıl ki altı yıllık bir kazı çalışması ile Olimpiya'dan geriye kalan eserleri gün yüzüne çıkardıysa Fransa'da onu yeniden canlandırabilirdi (Coubertin

1909: 89). Ona göre Modern Olimpiyatlar oldukça modern olmalıdır, eskide kalan geleneklere yer verilmemelidir. Antik çağlardan alınacak tek şey kutsal ateşkes olmalıdır (Coubertin 1894a). Coubertin'in Olimpizm'inin ana idealleri eşitlikçi şövalyelik arzusu, dini atlet ve felsefe ile sanatın bütünleşmesinden oluşmaktadır. Olimpiyat Oyunları siyasi, sosyal, ırksal ve dini geçmişlerine bakılmaksızın beş kıtadan tüm erkek sporcuları bir araya getirmeyi hedefler (Weiler 2004). Bu noktada, belirtilmelidir ki Antik Olimpiya'yı temel alan atletizm yarışmaları düzenleme ya da en azından Yunan yarışmaları modelini pedagojik bir programa dahil etme planları Olimpiya bölgesinin tekrar keşfedilmesinden önce de mevcuttur (Weiler 2004). Ruhl (1997)'a göre Coubertin Olimpiyat Oyunları'nı canlandırmak isteyen birkaç kişiden yalnızca biridir. Ruhl (1997), bu bağlamda birtakım araştırmalar yapmış ve toplam 13 organizasyon bulmuştur. Bu organizasyonları kronolojik olarak “*Organizasyon adı – yeri – tarihi*” şeklinde listelemiştir. Liste şöyledir;

Tablo 1. Olimpiyat Oyunları Fikrine Dayanan Spor Organizasyonları (Ruhl 1997)

Sıra	Organizasyon Adı	Düzenlenen Yer	Düzenlenen Tarih
1	Robert Dover'ın Olimpiyat Oyunları (Robert Dover's Olympic Games)	Cotswold, Birleşik Krallık	1612- 1999
	Drehberg Olimpiyat Oyunları (Drehberg Olympic Games)	Dessau Yakınında, Almanya	1776 – 1799, 1840 - 1842, 1989-
3	Rondeau'daki Olimpiyat Oyunları (Les Jeux Olympiques au Rondeau)	Grenoble, France	1832-1954
4	Ramlösa Olimpiyat Oyunları (Ramlösa Olympic Games)	İsveç	1834, 1836
5	Montreal Olimpiyat Oyunları (Montréal Olympic Games)	Kanada	1844
6	Much Wenlock Olimpiyatları (Much Wenlock Olympian)	Much Wenlock, İngiltere	1850'den beri
7	New York Olimpiyat Oyunları (New York Olympic Games)	New York	1853

Tablo 1 (Devamı). Olimpiyat Oyunları Fikrine Dayanan Spor Organizasyonları

8	Shropshire Olimpiyat Oyunları (Shorpshire Olympian Games)	Shropshire, İngiltere	1860-1862, 1864.
9	Evangelis Zappas Olimpiyat Oyunları (Evangelis Zappas Olympic Games)	Atina, Yunanistan	1859, 1870, 1875, 1888/1889
10	Ulusal Olimpiyat Oyunları (National Olympic Games)	İngiltere	1866-1868, 1874, 1877, 1883
11	Liverpool Büyük Olimpiyat Festivalleri (Liverpool Grand Olympic Festivals)	Liverpool, İngiltere	1862-1967
12	Morpeth Olimpiyat Oyunları (Morphet Olympic Games)	Northumberland, İngiltere	1870-1958
13	Palic Gölü Olimpiyat Oyunları (Lake Palic Olympic Games)	Subotica Yakınında, Sırbistan	1880-1914

Segrave (2019)'ye göre Coubertin'in Olimpiyat Oyunları'nın Modern Çağ'da düzenlenen ilk Olimpiyatlar olmadığını bilmektedir. Bu oyunların en ünlüleri, 1850'de William Penny Brookes tarafından İngiltere'nin Shorpshire kentinde kurulan ve Brookes'un 1890'daki ölümüne kadar düzenlenen Much Wenlock Olimpiyat Oyunları ile zengin toprak sahibi Evangelos Zappas'ın sponsorluğunda 1859, 1870, 1875 ve 1890 yıllarında düzenlenen Yunan Olimpiyat Oyunları'dır.

Coubertin elbetteki aynı anda ve aynı iş üzerinde birbirlerinden habersizce çalışan kişiler olabileceğini bilmektedir. Bu girişimler içinde İngiltere'deki Much Wenlock Olimpiyatları'nı diğerlerinden ayıran şey onu saran şiir örtüsü ve ondan yayılan antik kokudur. Özellikle Dr. William Penny Brookes'un "*Much Wenlock Olimpiyat Topluluğu (Much Wenlock Olympian Society)*" nun tüzüğünün başına yazdığı cümleler Coubertin'i derinden etkiler. Brookes bu yazısında derneğin amacının egzersizi teşvik ederek Wenlock sakinlerinin fiziksel, ahlaki ve entelektüel niteliklerinin geliştirilmesine katkıda bulunmak olduğunu belirtmiştir. Buna ek olarak bu yarışmalar edebi ve sanatsal üretimle beraber güç ve beceri başarılarını

ödüllendirmek için tasarlanmıştır. Brookes aynı zamanda Orta Çağ'daki bazı şövalyelik geleneklerini benimsemiş ve turnuvarın galibinin bir hanımefendinin elinden sembolik defneyi almak için diz çökmesini de şart koşmuştur (Coubertin 1890). Coubertin 1890'da kampanyasının henüz başındayken William Penny Brookes'un daveti üzerine Galler sınırındaki Deploy Shorpshire'ı ziyaret etmiştir (Eyquem 1966: 133). Burada kendisine ve ülkesine refah dileyen bir pankart ile karşılaşılır. Bu oyunlarda aynı zamanda köküne şampanya serpilene bir meşe ağacı dikme geleneği de mevcuttur. Bu ağaçlar Yunanistan Kralı, Almanya İmparatoriçesi gibi önemli şahsiyetlerin onuruna dikilmekte ve onların isimlerini taşımaktadır (Coubertin 1890). Burada Coubertin onuruna da bir meşe ağacı dikilmiş ve meşeye Pierre de Coubertin ismi verilmiştir. Bu sırada Fransa bayrağı çekilerek Marseillaise çalınmıştır (Eyquem 1966: 133). Coubertin'e göre Much Wenlock belediyesinin sunduğu imkanları sunacak çok az yer vardır. Buraya ayak basar basmaz çok özel bir yer olduğu anlaşılmaktadır. Brookes festivalin başında bir konuşma yapmış ve ülke gençlerinin egzersizleri, erkekçe oyunları, sağlık ve yaşam veren sporları efemine ve çeşitli eğlenceler için terk etmeleri halinde imparatorluğun özgürlüğünün, etkisinin, gücünün ve refahının sonunun geleceğini belirtmiştir. Coubertin'e göre bu sözler unutulmazdır ve kehanet niteliğindedir (Coubertin 1890). Bunlarla beraber Dr. Brookes Yunanistan'ı çok sevmektedir. Bu sebeple 1860'ta Atina'ya, bir koşu yarışının galibi için Olimpiyat adıyla süslenmiş bir kupa göndermiştir. Coubertin, aynı zamanda etkisinde kaldığı Brookes'u USFSA onursal üyesi yapmıştır (Eyquem 1966: 133).

25 Kasım 1892'de USFSA'nın beşinci yıldönümü Fransa Cumhurbaşkanı'nın himayesi altında kutlanmıştır. Spor etkinliklerinin ardından Sorbonne'da resmi bir oturum gerçekleştirilmiş. Coubertin, programı, dün ile bugün arasında bir köprü kurmadan önce, dinleyicilerin fark edilmeden geçmişe, geçmişe dair ebedi olana kaymalarını sağlayacak şekilde tasarlamıştır (Eyquem 1966: 129). Ayrıca kongrenin gerçekleştiği amfiteatro Fransız ve Rus bayraklarıyla süslenmiştir. Fransa-Rusya ittifakının kongreden 10 ay önceden kurulduğunu söylemek önemlidir. Sözde USFSA'nın beşinci yıldönümünü kutlanmaktadır ancak Coubertin anılarında buna inanmamamız gerektiğini belirtir (Coubertin 1931: 7). Konferans üç bölüme ayrılmış olup “*Antik Çağ'da Fiziksel Egzersizler*” konusu Georges Bourdon; “*Orta Çağ'da Fiziksel Egzersizler*” konusu Jean Jules Jusserand; “*Modern Dünya'da Fiziksel*

Egzersizler” konusu ise Pierre de Coubertin tarafından sunulmuştur (Coubertin 1931: 9). Coubertin Olimpiyat Oyunları’nı kurma niyetini ilk kez burada kamuoyuna açıklar (Eyquem 1966: 129).

Coubertin konuşmasının sonunda savaşın ortadan kalkacağını söyledikleri için ütopyacı olarak adlandırılan insanlar olduğunu ve bu adlandırmayı yapan kişilerin pek de haksız olmadıklarını vurgular. Bunun yanında savaş ihtimalinin azaldığına inanan kişilerinde olduğunu ve bunları ütopyacı olarak görmediğini ifade etmiştir. Telgrafın, demiryollarının, telefonun, tutkulu bilimsel araştırmaların, kongrelerin ve sergilerin barış için tüm antlaşmalardan ve diplomatik sözleşmelerden daha fazlasını yaptığını söyler. Bunun akabinde atletizmin daha fazlasını yapacağını umduğunu dile getirmiştir. Bir futbol maçını izlemek için 30.000 kişinin yağmur altında koştuğunu gören kişilerin bu sözlerinin abartılı olmadığını anlayacağını ifade etmiştir (Eyquem 1966: 131). Kürekçileri, koşucuları ve eskrimcileri ihraç etmeleri gerektiğini, geleceğin serbest ticaret anlayışının bu olduğunu dile getirir. Bu unsurların Avrupa’nın gelenekleri arasına girmeleri halinde barış davasının yeni ve güçlü bir destek almış olacağını belirtir. Bu düşüncelerin, kendisini programın ikinci bölümünü düşünmeye teşvik ettiğini belirterek orada bulunanlardan destek istemiştir. Hep birlikte bu görkemli çalışmayı modern koşullara uygun bir temelde devam ettirebileceklerini ve yeniden başlatabileceklerini ummuştur (Coubertin 1909: 90). Bu çalışma “*Modern Olimpiyatların Yeniden Kurulması*” dır (Eyquem 1966: 131). Coubertin, yaptığı bu konuşmanın ardından bazı eleştiriler ve düşmanlıklar olacağını tahmin ettiğini belirtir. Dinleyiciler Coubertin’in sembolik ifadeler kullandığını düşünülmüşlerdir (Coubertin 1909: 90). Bu bağlamda alay gibi görünen bazı sorular sorulmuştur. Soruların bazıları şunlardır:

- ❖ Olimpiyat Oyunları ile tam olarak neyi kastettiniz? Bu, modası geçmiş mızrak dövüşlerinin sahte sporcular ile bir tiyatro olarak yeniden canlandırılması mı? Coubertin “*hayır*” cevabını verir.
- ❖ O zaman gerçek bir Olimpiyat Oyunları mı? Sporcular çıplak mı olacak? Kadınların partiye katılması yasaklanacak mı? Peki kimler katılacak? Eskiden

Yunanlıların yaptığı gibi sadece Fransızlar mı katılacak?¹⁵ Coubertin bu soruya “*Hayır, bu oyunlar küresel ölçekte olacak*” cevabını verir. Bunun üzerine kendisine “*Yani Kızılderililer, Zenciler ve Çinliler göreceğiz*” şeklinde bir cümle ile karşılık verilmiştir (Eyquem 1966: 131).

Coubertin kendi konuşmasını Olimpiyat Oyunları’nın restorasyonunu gerçekleştirme kararını açıklayarak bitirmiş ancak herhangi bir muhalefet, protesto, ironi ya da ilgisizlikle karşılaşmamıştır. Hatta alkışlanmış ve onaylanmıştır. Ona büyük başarılar dileyenler olmuştur ancak kimse gerçekten onu anlamamıştır. Coubertin’e göre bu, tam ve mutlak bir kavrayışsızlığın başlangıcıdır. O gün orada bulunanlar iyilikseverlikle doludurlar ancak Coubertin’in düşüncelerini kavrayamamış ve bu unutulmuş oyunları yorumlayamamışlardır. Olimpizmi, onun ruhunu, özünü, ilkesini, onu saran ve 1500 yıldır mezarda olan eski biçimlerden ayıramamışlardır (Coubertin 1931: 9). Bu bağlamda kongre başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Bu kongrede Coubertin’in gelecekte eşi olacak olan Marie Rothan’da bulunmaktadır. İkilinin babaları akrabadır ve iki aile birbirlerini sık sık ziyaret etmişlerdir. Marie, kongre sonrası Coubertin’e, öne sürdüğü fikirlerin katılımcıların aklının bir köşesinde kaldığını, bu fikirlerin ancak yavaş yavaş başarıya ulaşacağını, bu seferki tepkileri önemsememesi gerektiğini söylemiştir. Bu bağlamda Marie, Coubertin’i en çok dinleyen kişi olmuştur (Eyquem 1966: 132). Bu açıdan bakınca hayatını Olimpiyat Oyunları’na adayan Coubertin’in Marie’yi tercih etmesinin en temel sebebi bu kongre sonrası yaptığı konuşma ve ona Olimpiyatlar’ın kurulması konusunda destek olması olabilir.

Kongredeki başarısızlık Coubertin’de baş etmesi zor bir yalnızlık yaratmıştır. Coubertin, bir multimilyoner olması halinde bu sorunu çözebilme olasılığı olduğunu ancak mütevazî kaynakları ile bunun zor olduğunu dile getirir. Bir başka problem ise geçmişten süregelen çeşitli sporların iş birliği yapamamasıdır. Esasen hepsi aynı kas sevinci ve bedensel gelişim temeline dayanmaktadır ve psiko-fizyolojik kaideleri aynıdır. Ancak 19. yüzyıl sporcuları bir sporun tekniğinin diğerininkine aykırı olması sebebiyle pratikte birbirlerine zarar verdiklerine inanmaktadırlar. Onlara göre eskrimciler boks yapmamalı ve kürekçiler bar kaldırmamalıdır. Hatta o zamanın

¹⁵ Burada Antik Olimpiyat Oyunları kastedilmektedir. Bu oyunlara sadece Yunanlılar katılabiliyordu. Pierre de Coubertin’in Fransız olması sebebiyle kişiler bu şekilde bir yaklaşım sergilemişlerdir.

binicileri, yaya olarak koşma ya da futbol oynama fikrine karşı tiksinti duymuşlardır. Coubertin 1888’de “*Okul Sporlarını Yaygınlaştırma Komitesi*” ni kurmak için onları bir araya getirmişti ve kendi tahminine göre onlar ortak bir proje için ilk kez bir araya gelmişlerdi. 1889 Kongresi’nde listesini hazırladığı Müsabakaları Düzenleme Komitesi, onları bu kez Eğitim Bakanlığı’nda resmi olarak bir araya getirmişti. Bu toplantıda Coubertin, onların birbirlerine temkinli bir şaşkınlıkla baktıklarını ifade etmiştir (Coubertin 1931: 10).

Coubertin’e göre 1892-1893 yıllarında Olimpiyatlar’ın estorasyonu fikri kamuoyunda hiçbir etki yaratmamıştır. Kültürlü olarak tanınan insanlar kadınların yeni Olimpiyat Oyunları’na seyirci olarak kabul edilip edilmeyeceğini ve Antik ağ’ın zayıf cinsiyetinin arenaya girişinin engellenmesi adına genel çıplaklığın dayatılıp dayatılmayacağını sormuşlardır. Ona göre bu soruların alaycı sorulardır. Coubertin, Kasım 1892’deki toplantıdan önce amacının; oluşturduğu projenin, hükümetlerin ve üniversitelerin resmi delegeler göndererek katılacağı bir kongrenin başarısını sağlayacak kadar ilgi çekeceği fikrine dayandığını ifade etmiştir. Bu bağlamda, bu olumsuz sonuç onda hayal kırıklığı yaratmıştır (Coubertin 1931: 11-12).

Coubertin, 1893’n sonbaharında dört aylığına ABD’ye gitmiş ve Olimpiyat Oyunları’nın yeniden başlatılması fikrinin hiçbir yerde olması gereken sempatiyi uyandırmadığını grmştir. Coubertin sadece “*sevgili dostum William Milligan Sloane bu fikirden heyecan duydu*” demiştir. Sloane, 27 Kasım 1893’te (Anonim 1894), Coubertin’in ABD’den ayrılışının arifesinde New York’taki niversite Kulübü’nde bir akşam yemeği vermiş ve konuklarını hem spor hem de tarih açısından en açık fikirli insanlar arasından büyük bir özenle seçmiştir. Coubertin’e göre bu ortamda çok sıcak bir sohbey, samimi bir ilgi ancak kesin bir başarısızlık için bariz bir art niyet vardır (Coubertin 1931: 16). 7 şubat 1894’te (Anonim 1894) aynı izlenim Londra’da da yaşanır. Sir John Astley, Coubertin’in planlarını tartışmak üzere “*Sport Club (Spor Kulübü)*” ta bir arkadaş toplantısı düzenlemiş ancak katılanların sayısı giderek azalmıştır. Coubertin bu durumu “*bahar rahatlatıcı bir umut vadetmeden ilerliyordu*” diyerek özetler. Coubertin geri çekilmeyi düşünmez. Ayrıca durum zor olsa da Yeni Zelanda ve Jamaika gibi ülkelerden iyi haberler gelmektedir. Esasen Coubertin’in iki endişe kaynağı vardır: Birincisi niversitelerin alışmıyor olmasıdır

ve Coubertin bu konuda delegelere çok güvenmiştir. İkincisi ise Almanya'dan destek gelmemesidir. Coubertin Cermen desteğini daha gerekli bulur. Bu amaçla Paris'teki Alman askeri ateşesini ve daha sonra da ünlü Albay Schwartzkoppen'i ziyaret etmiştir. Albayın tavsiyesi üzerine kendisine büyük bir sporcu olarak bahsedilen Prusyalı bakan Bay de Podbielski'ye iki mektup yazmış ancak hiç cevap alamamıştır. Ayrıca Almanya'nın bu işe girecek olması Fransız spor derneklerinin desteklerini bırakma riskini doğuracaktır. Coubertin *“böyle bir doktrinin saçma olduğunu düşünüyordum ama ne yapabilirdiniz ki”* diyerek duygularını ifade eder. O, aynı zamanda oturdukları yerden yumruk sallamanın yanlış bir vatanseverlik olduğunu da belirtir (Coubertin 1931: 16-17).

1892'deki başarısızlıktan sonra amacından vazgeçmeyen ve pes etmemeye karar veren Coubertin zaman kaybetmeden bir kongre daha planlamaya karar vermiştir. Kendi deyimine göre bu kez hile yapacaktır (Coubertin 1931: 11-12). Bu bağlamda USFSA dosyalarında amatörlüğü incelemek üzere bir kongre önerisi olduğunu belirtmiştir. Daha sonra bu projeyi tekrar ele alarak 1 Ağustos 1893'te komiteye sunarak derneğe kabul ettirmiştir (Coubertin 1909: 90). Bu proje aslında USFSA'nın ilk üyelerinden, sadık çalışanlarından ve ikna olmuşlarından biri olan Adolf de Pallisaux tarafından ortaya atılır. Projenin gerçek sahibi Pallisaux, Coubertin'in sadık dostlarından ve yol arkadaşlarından biridir. Coubertin'e göre *“amatörlük”* modern mumyalamanın bir örneği olarak Boulak müzesine taşınabilecek taktire şayan bir mummydır. Yarım yüzyıl geçmesine rağmen maruz kaldığı aralıksız manipülasyondan zarar görmemiş görünmektedir. Coubertin bu sorunu ele alarak on yıldan daha kısa bir sürede sorunun temeline ineceklerine ikna olmuştur. Ancak Coubertin'e göre, düzenlenecek kongrenin asıl amacı değerli bir ekran sağlayacak olmasıdır (Coubertin 1931: 11-12).

Coubertin amacı doğrultusunda yabancı şahsiyetlerle yazışmalar yapar (Eyquem 1966: 133). Ona göre yurtdışındaki görev görünüşte daha zor olsa da gerçekte daha kolay ve daha az nankördür. Kısa sürede Paris kulüpleri ile Belçika kulüpleri arasında bağlantılar kurulmaya başlanmıştır. İngiltere'yle ise samimi bir anlaşmaya varmak çok kısa sürer. AAA başkanı Bay Charles Herbert birçok şeyi kolaylaştırmış. Coubertin'in çabalarını bilmekte olup bu çabaları teşvik etmiştir. O,

birçok federasyon ve ülke ile iyi ilişkiler geliştirmiştir. Ona göre son aşamada 1893 baharında durum öyle iyileşmiştir ki yeni bir kongre toplanabilmesi için gerekli zemin oluşmuştur. Bu amaçla çeşitli spor derneklerinden ve ülkelerden Haziran 1894 kongresi için Paris'e delege göndermelerini istemiştir. Ayrıca samimi dostlarını ve yazıştığı kişileri de yardıma çağırır. Coubertin bir kez daha itiraf etmektedir ki kongre programını asıl amacını gizleyecek şekilde hazırlamıştır. Modern Olimpiyat Oyunları'nın kuruluşunu ifade eden iddialı bir projeden söz etmekten özenle kaçınmıştır (Coubertin vd 1897: 6).

Coubertin, 1894 kongresine hazırlanırken en büyük desteği meslektaşı olan Princeton Üniversitesi hocası Profesör Sloane'dan almıştır (Henry 1948: 32). Bu bağlamda Coubertin, William Milligan Sloane'dan *"bu olaylar sırasında tek danışmanım ve sırdaşımdı"* diye bahseder (Coubertin 1909: 92). İngiliz meslektaşı Charles Herbert programın teknik kısmıyla ilgilenmiştir ancak pek hevesli değildir. Coubertin'e göre bedensel güç ve dinçliği çocuklarının özel mülkü olarak gören İngiltere bu konuda hevesli değildir. Ancak yine de Coubertin, büyük öneme sahip kişilerin ilgisini çekmeyi başarmıştır. Sparta Dükü, Belçika Kralı, Galler Prensi, İsveç Veliht Prensi ve Avrupa siyaset dünyasının önde gelen birçok ismi kongrede onursal üyelikleri kabul etmişlerdir (Henry 1948: 32). USFSA'nın Haziran 1894'te yapacağı kongrenin ismi *"Uluslararası Amatörlük İlkelerinin İncelenmesi ve Yayılması Kongresi"* olmuştur ve bu kongre Coubertin'e amacına ulaşma fırsatı tanıyacaktı (Eyquem 1966: 133).

Bu kongrenin hazırlanmasından İngiltere için AAA başkanı Charles Herbert, Amerika için Princeton Üniversitesi Profesörü William Milligan Sloane, Fransa ve Kıta Avrupası için ise Coubertin sorumlu olmuştur (Coubertin 1909: 90-91). Coubertin'e göre bu sistem kendi propagandasında kendisine yardımcı olunması için tasarlanmıştır. Diğer iki meslektaş sadece Coubertin'i memnun edebilmek için bu görevi kabul ederler. Charles Herbert, AAA'nın idari başkanı olarak, tümüyle organize bir propaganda ağına sahiptir. William Milligan Sloane ise Amerikan atletizmine ve transatlantik akademik dünyaya ulaşabilecek güce sahiptir (Coubertin 1931: 13).

Coubertin'e göre Herbert, genelge gönderilebilecek İngiliz ve sömürge derneklerinin adreslerini vermekle yetinmiştir. Aynı zamanda Olimpiyat hareketinde

uygulanabilir ya da yararlı hiçbir şey görmemektedir. Zaman ilerledikçe yeni zorluklar ortaya çıkmıştır. Coubertin'in tahmin ettiği üzere ilk olarak Fransız Jimnastik Dernekleri Birliği Başkanı Bay Sansboeuf, herhangi bir Almanın katılması halinde delegelerini kongreden çekeceği konusunda Coubertin'i uyarır. Coubertin ise kongreden Almanların dışlanması kabul edilebilir bulmaz. Zaten Alman elçiliği askeri ateşesi Maximilian von Schwartzkoppen ile yaptığı çeşitli görüşmelere rağmen davet edebilecek herhangi bir Alman bulamamıştır. Rastgele yazdıkları mektuplara cevap gelmemiştir. Berlin'deki bir spor gazetesinde yayınlattığı bir çağrıya rağmen destek bulamamış ve atletizm etkinlikleriyle çok ilgilendiği söylenen Bay de Podbielski, sıradan bir “*alındı*” mesajı iletmiştir. Baron von Reiffenstein¹⁶ kongredeki tek Almandır ancak resmi bir delege olmadığı için Sansboeuf bu durumdan rahatsız olmamıştır (Coubertin 1909: 92-94).

Coubertin ayrıca bu kongrenin ciddiyetini gösterebilmek için kongreyi Sorbonne'da yapmaya karar verir. Ona göre Sorbonne salonlarında söylenecek olan “*Olimpiyat Oyunları*” kelimeleri izleyiciler üzerinde daha etkileyici ve daha ikna edici olacaktır. (Coubertin vd 1897: 7).

Coubertin böylece 15 Ocak 1894'te dünyanın dört bir yanından atletizm ve spor federasyonlarına bir çağrı göndermiştir. Bu çağrıyı kongre programına da ilişirmiştir. Coubertin bu yazısında USFSA'nın himayesinde 17 Haziran'da Paris'te düzenlenecek Uluslararası Kongre programının bildirilmesinden duyulan onuru dile getirmiş ve amacın iki yönlü olduğu ifade etmiştir. Her şeyden önce atletizmin geçmişte onu farklı kılan asil ve şövalyece karakterini korumanın önemli olduğunu, atletizmin böylece Yunan ustalar tarafından atfedilen takdire şayan rolüne modern insanların eğitiminde de etkin bir şekilde devam edebileceğini ifade etmiştir. İnsan kusurluluğunun Olimpiya atletini bir sirk gladyatörüne dönüştürme eğiliminde olduğunu belirterek çoğu ülkede amatörlerin, kar ve profesyonellik tehlikesine karşı kendilerini savunmak için uzlaşma ve çelişkilerle dolu karmaşık mevzuatlar hazırladığını ancak bu kuralların çoğu zaman ruhundan çok lafzına saygı gösterildiğini belirtmiştir (Coubertin 1894a). Reformun gerekli olduğunu ve yapılmadan önce

¹⁶ Baron von Reiffenstein: Coubertin'in Londra'da yaşayan Alman bir arkadaşıdır (Kluge 2019).

tartışılması gerektiğini, kongrenin gündeminde yer alan konuların amatör kurallar içinde var olan bu uzlaşma ve çelişkiler ile ilgili olduğunu dile getirmiştir. Bununla beraber Olimpiyat Oyunları'nın modern yaşamın gereksinimlerine uygun bir temelde ve koşulda yeniden kurulmasının, her dört yılda bir dünya uluslarının temsilcilerini bir araya getireceğini, bu barışçıl ve nazik yarışmaların enternasyonalizmin en iyi biçimini oluşturduğunu düşünmenin mantıklı olacağını söyler (Coubertin 1909: 91-92). Coubertin ayrıca USFSA'nın, sonuçları önemli olabilecek bir inisiyatif olarak kas cumhuriyetinde hiçbir ülkeye ve hiçbir topluma ait olmayan bir önceliği gasp etmeye çalışmadığını dile getirir. Basitçe USFSA'nın, ilkelerinin ve tutumunun netliğinin yanı sıra hem Fransa'da hem de yurtdışında onurlandırdığı yüksek dostluklar bulunmaktadır. Ayrıca bu kurumun, gerekliliği her geçen gün daha fazla hissedilen bir reform hareketinin işaretini verme yetkisine sahip olduğunun düşünüldüğünü ifade ederek derneğin genel menfaatler doğrultusunda ve küçük hırslar gibi herhangi bir art niyet olmaksızın hareket ettiğini ifade etmiştir (Coubertin 1894a). Kongre 17 Haziran Pazar günü Paris'te açılacak ve sekiz gün sürecektir. Herkes metin veya konuşma göndermekte serbesttir. Herhangi bir koşul belirtilmemiş olup kulüplerin, bildirilerine yönetmeliklerini ekleme zorunluğu getirilmiştir (Anonim 2000: 301).

Bu davetten rahatsızlık duyan çeşitli spor derneklerinin de olduğunu belirtmek önemlidir. Örneğin; Belçika Jimnastik Derneği yapılan çağrıya gücenmekle kalmamıştır. Her zaman jimnastik ve sporun iki karşıt şey olduğuna inandığını ve ilkeleriyle bağdaşmadığı için spora karşı olan düşmanlığını dile getirmiştir. Bununla da yetinmeyip Avrupa jimnastik çevrelerinde Coubertin'in girişimlerine karşı güçlü bir propaganda düzenlemiştir. Bu propagandaya Fransız Jimnastik Dernekleri'nin eski başkanı Ernest Callot'da olumlu bir şekilde yanıt vermiştir. Buna rağmen birçok ülkenin jimnastik derneklerinin çağrıya olumlu yanıt verdiğini belirtmek önemlidir. İsveç ise Olimpiyat fikrinin en çok taraftar bulduğu ülke olmuştur. İsveç şimdiden Viktor Balck aracılığıyla gelecekteki Olimpiyatlar'dan birine ev sahipliği yapma onuruna erişmek amacındadır (Coubertin 1909: 94).

Delegelerin kongreye tam katılım sağlayabilecekleri şüphelidir ve Coubertin bu konuda umutlarını kaybetmek üzere olduklarını belirtir. Çünkü Almanya, İsviçre ve Hollanda hiç tepki vermemiş, diğer ülkeler ise bahaneler üretmeye başlamışlardır.

Coubertin tekrar tekrar başa dönmek, davet etmek ve ısrar etmek zorunda kaldıklarından bahseder. Bu durumu “*Yazmak zorunda kaldığımız mektup sayısı korkunçtu*” diyerek ifade eder. Ancak başarı gelmiş ve kongre hiç beklenmeyen yerlerden dahi destek bulmuştur. Bu bağlamda kongre 16 Haziran 1894’te 2000 kişinin önünde Apollon İlahisi eşliğinde açılmıştır (Coubertin vd 1897: 7).

Belirtmek gerekir ki Pierre de Coubertin 15 Ocak 1894 tarihli davetiye mektubunda kongrenin 17 Haziran’da açılacağını söylerken (Anonim 2000: 301) 1897 tarihli bir başka yazısında açılışın 16 Haziran tarihinde yapıldığını ifade eder (Coubertin vd 1897: 7). Bu bağlamda kongre programında çeşitli sebepler dolayısıyla birtakım değişiklikler yapılmış olabilir. Bir başka olasılık da Coubertin’in hafızasının 1897’deki yazısında onu yanıltıyor olabileceğidir.

1894 Uluslararası Amatörlük İlkelerinin İncelenmesi ve Yayılması Kongresi’nin programı Fransızca ve İngilizce olarak basılmıştır (Coubertin 1909: 91). Toplam sekiz konu tartışılacaktır ve bu konular şöyledir;

1. Amatörün tanımı: Bu tanımın temeli. Uluslararası bir tanımın olasılığı ve faydası.
2. Askıya alma, diskalifiye etme ve yeniden kalifikasyon. Bunları motive eden olaylar ve bunları doğrulama yolları.
3. Amatörlük açısından özellikle at yarışı ve güvercin atıcılığı açısından farklı sporlar arasında bir ayırım yapmak doğru mudur? Bir spor dalında profesyonel, başka bir sporda amatör olunabilir mi?
4. Ödül olarak verilen sanat eserlerinin değeri. Bu değeri sınırlamak gerekli mi? Kazandığı sanat eserini satan kişiye karşı ne gibi önlemler alınabilir?
5. Saha kabullerinden elde edilen kaynakların meşruiyeti. Bu para kurumlar arasında veya rakipler arasında paylaşılabilir mi? Seyahat ödeneği olarak kullanılabilir mi? Ekip üyeleri, rakip kurum ya da kendi kurumu tarafından ne ölçüde tazmin edilebilir?
6. Amatörün genel tanımı tüm spor dallarına eşit şekilde uygulanabilir mi? Velespit, kürek, atletik sporlar vb. ile ilgili herhangi bir özel kısıtlama içeriyor mu?
7. Bahisler. Amatörlükle bağdaşır mı? Gelişmesi nasıl engellenir?

8. Olimpiyat Oyunları'nın yeniden başlatılma olasılığı. Hangi koşullarda yeniden başlatılabilirler? (Coubertin 1931: 13-14).

İlerleyen süreçte kongre programı iki bölüme ayrılmış ve kongre programına iki yeni paragraf eklenmiştir. İlk bölüm “*Amatörlük ve Profesyonellik*” başlığı altında, yukarıda çoğaltılan yedi maddeyi içerirken ikinci bölüm “*Olimpiyat Oyunları*” başlığı altında yine yukarıda belirtilen sekizinci madde ve yeni eklenen iki maddeden oluşmaktadır:

9. Yarışmacılara uygulanacak koşullar. Temsil edilen sporlar. Maddi organizasyon, periyodik düzenleme, vb.
10. Olimpiyat Oyunları'nın yeniden başlatılmasını hazırlamakla görevlendirilecek uluslararası bir komitenin atanması.

Coubertin bu noktada başarısından emin olmadığı bir maceraya atıldığını belirtmiştir (Coubertin 1931: 15).

Coubertin sekizinci maddenin kongreye hükmedeceğini bilmektedir ve bu sayede asıl amacını gizlemiştir (Coubertin 1909: 91-92). Kongre Sorbonne’da açıldığında toplam 49 kuruluşu temsilen 79 delege mevcuttur (Henry 1948: 33). Toplamda ise 2000 kişi vardır. Coubertin ayrıca halkın dikkatini çekmeyi amaçlamış ve bu sebeple ana törenin kongrenin ilk gününde yapılmasını istemiştir (Coubertin 1909: 95-96). Kürsüde ise bakanlar, elçiler, Fransız Akademisi üyeleri, üniversitenin en yüksek yetkilileri ve spor temsilcileri yerlerini almışlardır (Eyquem 1966: 135).

Kongre, Berlin Fransa büyükelçisi Alphonse Chodron de Courcel’in konuşmasıyla açılmıştır. Bu konuşma Antik Olimpiyatlar’ı çağrıştırırken gelecekteki Olimpiyat Oyunları’nı da ima eder. Courcel, Olimpiyat Oyunları fikrine gülünmemesi gerektiğini ve bu fikrin tüm ülkelerin spor dernekleri arasında bir bağlantı kuracağını belirtir. Bu oyunların Antik Yunan’daki Olimpiyatlar gibi periyodik olarak yapılacağını ifade ederek modern ve en popüler oyunlara ev sahipliği yapacağını dile getirir (Eyquem 1966: 136). Baron de Courcel’in konuşmasından sonra Madam Adam aracılığıyla şair Jean Aicard’ın “*güç ve hak*” konusunu ele alan ve Coubertin tarafından muhteşem olarak nitelenen şiiri okunmuştur (Coubertin 1909: 96). Coubertin ise tüm çabasını açılış oturumuna ve Delphi harabelerinde keşfedilen Apollon İlahisi’nin koro

ile ilk seslendirilişine yoğunlaştırmıştır (Coubertin 1931: 18). Coubertin ailesinden miras kalan sanatçı kişiliğini kullanmıştır (Coubertin 1909: 96). Oturum bir önceki yıl Delphi’de keşfedilen, Theodore Reinach tarafından transkripsiyonu yapılan ve Gabriel Faure tarafından bestelenen “*Apollo İlahisi*” nin arplar eşliğinde koristler tarafından seslendirmesiyle sona ermiştir (Eyquem 1966: 136). Operra sanatçısı Jeanne Remacle sahneye adım attığında ve ilahi sesleri duyurduğunda düşünce tamamen silinmiş, katılımcılar sadece kendilerini ortamın ahengine bırakmışlardır. Sanatın güçlü etkisi kendisini göstermiştir. Bu ilahi sırasında birkaç dakikalığına da olsa tüm kalplerin birleşerek tek bir kalp olarak atması, Olimpiyat Oyunları’nın yeniden gündeme gelmesini sağlar (Eyquem 1966: 136). Coubertin’in amacı da zaten bu ilahi ortamı yaratmak ve katılımcıların Antik Yunan’ı ruhlarında hissetmelerini sağlamaktır. Bu fikir tamamen Pierre de Coubertin’e aittir. Coubertin o anı “*hayranlık uyandıran, muazzam bir etki*” olarak tarif etmiştir. Orada bulunan 2000 kişi ilahiyi dini bir sessizlik içinde dinlemişlerdir (Coubertin 1909: 96). Bu kutsal armoniyi duymak büyük dinleyici kitlesini umulan atmosfere sürükler. Uzak çağlardan gelen kadim atmosfer bir tür incelikli duygu halinde havaya yayılmış ve Helenizm bu şekilde geniş kitlelerin içine sızmıştır. Coubertin’e göre o ilk saatlerde kongre başarıya ulaşmıştır. Coubertin bundan böyle bilinçli ya da bilinçsiz, hiç kimsenin Olimpiyat Oyunları’nın yenilenmesine karşı oy kullanmayacağına emin olduğunu belirtir (Coubertin 1931: 18). Hissedilen bu duygulardan sonra aynı amfitiyatroda Olimpiyatlar’ın yeniden başlatılmasını kabul etmek nispeten basit olacaktır (Eyquem 1966: 136).

Kongrede “*Amatörlük İnceleme Komisyonu*” ve “*Olimpiyat Sorunları İnceleme Komisyonu*” olmak üzere iki komisyon oluşturulmuştur. Ayrıca tüm oturumlar Sorbonne’da gerçekleştirilmiştir (Coubertin 1909: 97-98). Ancak kongrede Olimpiyat Oyunları fikri öne çıkmış (Coubertin vd 1897: 8) ve Olimpiyat Oyunları’nın yeniden başlatılmasına oybirliği ile karar verilmiştir (Coubertin 1909: 97-98). 23 Haziran’da topluluk, Olimpiyat Oyunları’nın yeniden başlamasının hem atletizm açısından hem de ahlaki ve uluslararası açıdan sağladığı faydalardan şüphe olmayacağı konusunda oybirliği ve coşkuyla karar almış olup oyunların yeniden doğuşu bu şekilde kabul edilmiştir (Eyquem 1966: 136).

Kongrede Coubertin çok fazla tartışmaya maruz kalmadan takip edilmiştir. Dört yıllık periyod, yarışmaların sadece modern doğası, okul çocuklarını hariç tutması¹⁷ ve son olarak Olimpizm'in kendi ülkelerindeki temsilcileri olacak uluslararası komitenin atanması gibi daha önce karar verdiği temel ilkeleri sırasıyla oylamaya sunmuştur (Coubertin 1931: 19). Coubertin, özellikle finansal propaganda açısından gereklilik olarak hissettiği gezici olma ilkesini¹⁸ sadece öngörmekle kalmamış, aynı zamanda bu değişikliğin sosyolojik etkisini de göz önünde bulundurmuştur. Ekim 1894'te IOC bülteninde yazdığı bir yazıda her ulusun dehasının, festivalleri düzenleme biçiminin, fiziksel egzersizleri yapma şeklinin, Modern Olimpiyat Oyunları'na gerçek karakterini kazandıracak ve belki de onu öncekilerden üstün kılacak şey olduğunu ifade etmiştir. Coubertin'e göre örneğin Roma'da kutlanan Olimpiyatlar'ın Londra ya da Stockholm'de olduğu gibi olmayacağı açıktır (Eyquem 1966: 138). Ona göre her ne şartta olursa olsun dört yıllık periyod bozulamaz ve her Olimpiyat düzenlenmiş sayılır. Sorulması gereken soru, Olimpiyatlar'ın “oyunlar” aracılığıyla düzenlenip düzenlenmediğidir (Coubertin 1919b). Örnek vermek gerekirse 1916 Berlin Olimpiyat'ları I. Dünya Savaşı sebebiyle kutlanmamıştır ancak bu oyunlar 6. Olimpiyat Oyunları olarak anılmaktadır. Keza aynı durum 12. Olimpiyat Oyunları olan 1940 Tokyo ve 13. Olimpiyat Oyunları olarak kabul edilen 1944 Londra içinde geçerlidir. Dört yıllık periyod sadece 2020 Tokyo Olimpiyat Oyunları'nın pandemi sebebiyle ertelenmesi neticesinde bozulmuştur.

14 üyeden oluşan IOC'de bu kongrede kurulmuştur (Coubertin vd 1897: 8). Coubertin IOC üyelerinin seçiminde de inisiyatifi kendisi almıştır. Tamamen devamsız olan kişilerden bir liste oluşturmuş ve bu liste kongre tarafından kabul edilmiştir. Seçilen kişilerin isimleri herkes tarafından bilinir. Bu isimler kongrenin onursal üyeleri listesinde yer aldığından herkes tarafından işlerine sadık kişiler olarak bilinmektedirler. Coubertin bu durumu açıklarken başlangıç döneminde serbest bir ele ihtiyacı olduğunu dile getirmiştir. Çünkü aksi halde birtakım çatışmalar olacağı kesindir. Coubertin'e göre her halükârda başarıdan faydalanmak ya da yön değiştirmek için dümeni ele geçirmek isteyenler olacaktır ve insan hukuku bunu gerektirmektedir

¹⁷ Coubertin, Demetrius Bikelas ve İsveçli Bergh'in çocukların da yarışmalara alınması fikrini tehlikeli bulmaktadır (Coubertin 1931: 19).

¹⁸ Burada Olimpiyat Oyunları'nın her dört yılda bir farklı ülkede yapılması kastedilmektedir.

(Coubertin 1931: 20). Coubertin IOC'nin tüm delegelerine bağımsızlık zırhı dayatır ve herhangi bir yerden yardım almamaları ve görevi kötüye kullanmamalarını ister. Aynı zamanda Coubertin, Olimpiyat Oyunları'ndan ve IOC'den hükümetlerin etkisini uzak tutmak için bağımsızlık gerektiğine inanmaktadır ancak onlarla bağ kurulması ve hükümetin değişkenliklerinden haberdar olunması gerektiğini de düşünmektedir. Olimpiyatlar ancak hükümetlerin desteğiyle başarılı olabileceğinden, IOC resmi destek sağlayabilmek için kamu makamlarına gerekli temsilleri de yapmak durumundadır (Eyquem 1966: 138).

Yönetmeliğe göre IOC'nin üç temel görevi vardır: Birincisi Olimpiyat Oyunları'nın düzenli bir şekilde kutlanmasını sağlamak, ikincisi Olimpiyat Oyunları'nın kutlanmasını şanlı geçmişine yakışır ve yenileyicilerinin ilham verdiği yüksek fikirlerle uyumlu bir şekilde daha mükemmel bir hale getirmek ve son olarak tüm etkinlikleri organize etmeyi ve genel olarak modern atletizmi arzu edilen hedefe yönlendirecek tüm önlemleri almak (Anonim 1913b). IOC üyeleri, ülkelerinin spor federasyonlarının Olimpiyat kurumundaki temsilcileri değil, Olimpiyatlar'ın kendi ülkelerinin federasyonları nezdindeki temsilcileri ve elçileridir. Bu sebeple kendi ülkelerindeki spor hareketlerinin önde gelen merkezleriyle sık ve yakın ilişkiler kurmaları gerekir. Hiçbir zümreye boyun eğmeyen, hatta herhangi bir sporu diğerine tercih etmeyen bir kurumu temsil etmelerinden dolayı herkesle iyi geçinmeli ve ortak amaç için sempati kazanmak zorundaydılar. Amacın ruhunu, kapsamını iyi bilmeli ve Olimpiyatlar'ın mantıksal ve yararlı doruk noktasını görebilmeliydiler (Anonim 1903).

Coubertin ilk Oyunlar'ın 1900'de Paris'te yapılmasını istese de altı yıllık bekleme süresinin var olan heyecanı söndürme olasılığı sebebiyle Demetrius Bikelas ile birlikte Atina'yı önermiştir. Bu bağlamda ilk Olimpiyat Oyunları'nın 1896'da Atina'da yapılmasına karar verilmiştir (Coubertin 1909: 97-98). Belirtmek gerekir ki Bikelas ilk oyunların kendi ülkesinde yapılmasını istemekle birlikte ülkesini bu tür bir maceraya sürüklemeye sorumluluğundan da çekinmektedir. Coubertin ise ilk oyunlar için Atina'nın ve 1896 tarihinin seçilmesinin ilk planlarına uymadığını ifade etmiştir. Bunun sebebi ise Yunanistan'ın gençlik gücü konusunda yanılgıya düşmüş olması ve bu ülkenin dünya spor etkinliklerinin açılışıyla başa çıkabilecek durumda

olmayacağını düşünmesidir. Coubertin, kendi yazılarında belirttiği üzere ilk Olimpiyatlar'ın 1900'de Paris'te yapılması isteğini 15 Haziran 1894 tarihli "*Paris İncelemesi (Revue de Paris)*" dergisinde açıkladığını ifade etmektedir (Coubertin 1931: 19-20). Bu metnin hem orijinali hem de 1894'te Amerikan "*The Chautauquan*" dergisinde yayınlanan İngilizce çevirisi de incelenmiş olup her iki metinde de Coubertin'in ilk oyunların 1900'de Paris'te yapılmasını istediğine dair bir beyanına rastlanmamıştır (Coubertin 1894a; Coubertin 1894b). Çok büyük ihtimaldir ki Coubertin'in hafızası onu yanıltmaktadır. Ancak belirtmek gerekir ki Coubertin'in ilk oyunları 1900'de Paris'te yapmak isteme ihtimali yüksektir (Coubertin 1909: 97-98).

Coubertin, kongrenin kapanış yemeğinde yaşadığı sevincini dile getirmiş ve bir insan olarak hayatının ilk on yılındaki umutlarını gerçekleştirdiğini ifade etmiştir. Eskiden Coubertin'in okuduğu okuldan olanların, Coubertin ve ekibinin, toplantılarını Sorbonne'un ortasında yaptıklarını gördüklerinde üzüldüklerini, Coubertin ve ekibini asi olarak gördüklerini belirtmiştir. Coubertin, onların kalıplaşmış felsefelerinin yıkılacağını anladıklarını belirtmiş ve kendilerinin asi olduğunu kabul etmiştir. Zaten Olimpiyat Oyunları ve Pierre de Coubertin, özveri, insan sevgisi, efor kültü, barış arayışı, bağımsızlık, özgürlük, güzellik ve ihtişam duyguları ile karakterize edilmişlerdir (Eyquem 1966: 138-139).

Bu süreçte Coubertin, Olimpiyatlar'ın kuruluşuna destek verenler olduğu gibi karşı çıkanların da olduğunu belirtirken özellikle Yunanistan'daki Harilaos Trikupis bakanlığının oyunlara muhalefet ettiğini ifade eder (Coubertin 1918). Bir başka muhalefet ise Stefanos Skouloudis'ten gelir. 1896 Atina Olimpiyat Oyunları Organizasyon Komitesi'nde görev yapan Stefanos Skouloudis atılan temelleri yıkmaya çalışır. Diğer üç başkan yardımcısını üç kez evine çağırılmış ve onları Coubertin'in hesapladığı bütçenin ötesine geçildiğine, masrafların çok fazla, karın ise sıfır olacağına ikna etmiştir. Güvenlerini yeterince sarstıktan sonra komitenin geri kalanına feshin gerekli olduğunu, Coubertin ve ekibinin ekselanslarının kararına uyacaklarını duyurmuştur. Bu karardan emin olduğunu düşünmüştür ancak Veliaht Prens 1. Konstantin, saf ve geniş Helen karakterli olan Olimpiyat Oyunları'nın organizasyonunda kendi yetkilerini kullanmış, Skouloudis ve onun tarafında yer alanların girişimlerini geçersiz kılmıştır. Trikupis, resmi isteklerinin bu şekilde

geçersiz kılındığına inanmamış ve üzgün bir şekilde geri çekilmiştir. Olimpiyat Oyunları'na karşı gerçek bir kin beslemektedir. Öyle ki oyunların arifesinde Nice'e gider. Ölüm haberi Atina'ya, oyunlar sırasında, ışıkların ve müziğin parıltısı arasında, şenlikli bir akşamda ulaşmıştır (Coubertin 1931: 29-30).

Veliaht Prens 1. Konstantin geçici mekanizmaları mümkün olduğunca az değiştirerek hemen komiteyi yeniden düzenlemiştir. Yeni işbirlikçiler arasına dönemin başbakanı olan Theodore Delyannis ve Aleksandros Zaimis de dahil olmuştur. Komitede var olan iki sekreteri korumuş ve onlara Constantin Mano ve George Streit'i eklemiştir. Bu kişilerin ilerleyen dönemde önemli bir siyasi kariyer yapacaklarını belirtmek önemlidir. Prens, kardeşlerini teknik komisyonların başına geçirmiş ve son olarak eski Atina belediye başkanı olan Bay Timoleon Philemon'u genel sekreter olarak atamıştır. Onu hemen Bay Georgios Averof'u ziyaret etmek ve Perikles döneminde olduğu gibi oyunların gerçekleşeceği stadyumu mermerden yeniden inşa etmek için gerekli kredileri almak üzere İskenderiye'ye göndermiştir (Coubertin 1931: 30).

Atina'daki komite Coubertin'den bir davet metni ve özellikle de davetiyenin gönderilmesi gereken dernek, federasyon, grup vs. listesini ister. Bu metinde Coubertin 16 Haziran 1894 tarihinde Paris'teki Palais de la Sorbonne'da Fransa Cumhuriyeti Senatörü Bay Baron de Courcel başkanlığında toplanan Uluslararası Atletizm Kongresi'nin Olimpiyat Oyunları'nın yeniden kurulmasına ve ilk kez 1896 yılında Atina'da düzenlenmesine karar verdiğini belirtir. Yunanistan tarafından büyük bir hevesle kabul edilen bu kararın ardından, Atina'da Yunanistan Kraliyet Prensi Majesteleri'nin başkanlığında kurulan Yunan Komitesi'nin, kendilerini 5-15 Nisan 1896 tarihleri arasında Atina'da düzenlenecek olan ve ekinde program ve koşulların bulunduğu 1896 Olimpiyat Oyunları'na davet etmekten onur duyacaklarını dile getirir. Paris'teki IOC ile önceden mutabık kalınarak yapılan bu daveti kabul etmelerini de rica eder. Davetiyeler Yunan Komitesi Genel Sekreteri Bay Timoleon Philemon tarafından imzalanmıştır. Davetiyelere ek olarak Coubertin'in hazırladığı ve Zappeion toplantısında onayladığı oyunların programı da bulunmaktadır. Ancak Coubertin'e göre nedenini hiçbir zaman tam olarak bilemediği bir şekilde binicilik yarışması geri çekilmiştir (Coubertin 1909: 121)

Coubertin, insanların, Oyunların başlangıçta basit atletizm yarışmaları olduğunu düşündüklerini ifade ederek Atina Olimpiyatları'nda atletizme ek olarak jimnastik, eskrim, güreş, atıcılık, yatıcılık, kürek, yüzme, bisiklet, binicilik ve tekler, çiftler çim tenisi gibi atletik oyunların olduğunu belirtmiştir. Tüm bu branşların yer aldığı 1896 Atina Olimpiyat Oyunları programı 12 Kasım 1894'te komite tarafından oluşturulmuştur ve programda yer alan spor kategorilerine eşit bir şekilde yer vermektedir. Coubertin bu programın IOC yönetim kuru tarafından, yani Bay Demetrius Vikelas, Ernest Callot ve kendisinin onayıyla yayınlandığını belirtmektedir. Coubertin'e göre Oyunların gerçekleşme sürecinde özellikle Vikelas çok gayretli çalışmış ve faaliyetleri hiç bitmemiştir. Ocak ve Şubat 1895'te Atina'ya dönen Vikelas Coubertin'e haftada üç kez mektup göndermiş, irtibat subayı olarak görev yapmış ve Olimpiyat Oyunları'na ilk destek veren ülkeleri duyurmuştur. Ancak Coubertin'e göre velodrom için planlar, stadyumdaki oturma düzenlemeleri, davetiye formu, pist hakkında tavsiyeler gibi bekleyen işler bulunmaktadır (Coubertin 1931: 31-33).

Macaristan, 1896'daki kuruluşunun 1000. yıldönümü kutlamalarına hazırlanmakla meşgul olmasına rağmen Olimpiyat Oyunları'na gereken ilgiyi gösterir (Coubertin 1931: 33). Bu bağlamda Macaristan'da işler sorunsuz ilerlemiş ve Ferenc Kemeny son derece başarılı işler çıkarmıştır (Coubertin 1909: 123). Victor Balck ise Stockholm'de iyi iş çıkardığını ve prensin oyunlarla ilgilendiğini belirtmiş ve *“biraz endişeliyiz ama elimizden geleni yapacağız”* mesajını Coubertin'e iletmıştır (Coubertin 1931: 33). Coubertin Victor Balck'ın da başarılı olduğunu ifade eder. Amerika'dan Profesör William Milligan Sloane iki güçlü ekip getirmiştir. Belçika'da ise Jimnastik Federasyonu'nun Olimpiyat Oyunları'na karşı yürüttüğü kampanya meyvelerini vermiştir. Maxime de Bousies, Coubertin'e bazı çevrelerin düşmanlığı ve soğukluğuyla karşılaştığını yazmıştır. Bu bağlamda sadece birkaç Belçikalı bisikletçinin oyunlara katılacağını ifade etmiştir (Coubertin 1909: 123). Aynı zamanda Alexandre de Boutowski Rusya'daki çabaları hakkında rapor vermiş ve oyunların büyük bir ilgisizlikle karşılaştığını belirtmiştir. Basınlarının, 2 Şubat 1895 itibarıyla beden eğitimi sorununu, otorite sahibi bir gazetede yer almaya değmez bulduklarını belirtmiştir. İngiltere'den gelen haberler cesaret vericidir. O sırada Yunanistan'ın maslahatgüzarları olan Bay Ekhtor Romanos ve Oxford'da öğrenci olan Constantin Manos, Yunanistan kolonisi arasında sempati uyandırır ve para toplar (Coubertin 1931:

34). Coubertin'e göre yine de tam bir sonuç alındığı söylenemez. Bu bağlamda kendi adına başlıca İngiliz gazetelerine acil mektuplar göndererek önemli İngiliz derneklerinin desteğini talep eder. Genel olarak gazeteler bu belgenin yayınlanmasına ironi ile karışık da olsa sempatik düşüncelerle eşlik etmişlerdir. Coubertin'e göre Olimpiyat Oyunları'na inanamamaktadırlar. Öte yandan, periyodik Pan-İngiliz Oyunları'nı savunmakta ve gecikmeden organize edilmelerini tavsiye etmektedirler (Coubertin 1909: 123).

Coubertin'e göre çoğu zaman ürkek ya da yanlış yönlendirilmiş, ancak bir miktar umudun olmadığı bir ülke neredeyse yoktur. Kural olarak tüm bu yazışmalar Coubertin aracılığı ile Atina'ya iletilmiş ve bu durum Bay Timoleon Philemon'u oldukça rahatsız etmiştir. Coubertin'e göre Philemon aktif ve kurnaz bir adamdır. İyi bir yöneticidir ancak kıskanç ve gururludur. Kendisini yetersiz hissetmekte ve bu durumdan rahatsızlık duymaktadır. Paris'te ise hükümet, bir yıl geçmesine rağmen harekette habersizdir. Bu sebeple Fransız atletlerin Atina'ya gitmesi için bir sübvansiyonda bulunulmamıştır. Coubertin, başkanlığını Alphonse Chodron de Courcel, aktif sekreterliğini ise Raoul Fabens'in yaptığı Fransa Ulusal Olimpiyat Komitesi (FNOC) kendileri tarafından oluşturduğunu belirtmiştir. “Atış Dernekleri Birliği (*Union des Scoietes de Tir*)” nin başkanı Daniel Merillon, katılmayı kabul ettikten sonra birlik organizasyonunda yer almak için bir neden olmadığına karar vererek ciddiyetle geri adım atmıştır. Şaşırtıcı olan ise konuyla ilgili mesajlarının gösterdiği öfke olmuştur. Ancak tüm bu yaşananlardan sonra sağduyu galip gelmiş ve Fransız atletler Atina'ya doğru yola çıkmışlardır. Coubertin'e göre Almanlar ise Atina'da Fransızlar ile buluşmak zorunda olduklarını bilmektedirler ve artık bu konuda sinirli değildirler. Almanya'daki Olimpik Hareketin kurucusu olan Willibald Gebhardt'ın titiz çalışmaları sonucu Almanlar da Atina'ya doğru yola çıkmışlardır (Coubertin 1931: 33-35).

Oyunlar, beklenen spor kalitesinden oldukça uzaktır. Oyunlara yalnızca 13 ülkeden 176 sporcu katılmıştır ve dünyanın en iyi sporcularının çoğu tanıtımdaki eksikliklerden yarışmadan haberdar olamamış, dolayısıyla yarışmamıştır (Anonim t.y.g). Katılım sağlayan ülkeler Avustralya, Avusturya, Bulgaristan, Danimarka, Fransa, Almanya, Büyük Britanya, Yunanistan, Macaristan, İtalya, İsveç, İsviçre ve

Amerika Birleşik Devletleri'dir. Yarışmalara hiç kadın sporcu katılmamıştır.¹⁹ Yunanistan 102 sporcu ile en çok katılımı sağlayan ülke olurken Almanya 19 sporcu ile ikinci, Amerika ise 14 sporcu katılımı ile üçüncü sırada yer almıştır (Anonim t.y.h). Modern Olimpiyat Oyunları o zamanlar Yunanistan'da kullanılan Jülyen Takvimi'ne göre 25 Mart 1896, dünyanın çoğu ülkesi tarafından kullanılan ve daha modern olan Gregoryen (Miladi) Takvimi'ne göre ise 6 Nisan 1896'da yapılan açılış töreni ile başlamıştır (Anonim t.y.g). Açılışta Kral George (1. Yeoryos) Olimpiyatlar'ın eski haline gelişini “*Modern çağın ilk Olimpiyat Oyunları'nın açılışını ilan ediyorum*” diyerek müjdelemiştir. Bu cümlelerin ardından toplar gürlemiş, güvercinler stadyumu doldurmuş, korolar Yunan sanatçı Spiridon Samaras tarafından bestelenen “*Olimpiyat Marşı*” nı seslendirmiş ve yarışmalar başlamıştır. Almanların Olimpiyat Oyunları'na katılımında büyük pay sahibi olan Willibald Gebhardt, Coubertin'i, “*Bütün bunlar senin eserin*” diyerek onore etmiştir (Coubertin 1931: 36).

Modern Olimpiyatlar'ın ilk etkinliği Princeton'da öğrenci olan Amerikalı Frank Lane tarafından kazanılan 100 metrenin ilk yarışı olur. İlk şampiyonluk ise Olimpiyatlar'da yarışmak üzere Cambridge'den ayrılan Harvard öğrencisi James Connolly tarafından üç adım atlamada kazanılmıştır. Connolly, MS 369 yılında Antik Olimpiyat Oyunları'nın boks branşında Ermenistanlı Varasdates tarafından kazanılan şampiyonluktan bu yana Olimpiyat şampiyonluğu kazanan ilk sporcu olmuştur. Amerikalılar 800 metre, 1500 metre ve maraton dışında tüm atletizm yarışlarını kazanarak üstün başarı elde ederler. Maraton yarışı ise Pheidippides efsanesine dayanmaktadır. Pheidippides'in daha muhtemel yazılışı Philippides'dir. Heredot'a göre Philippides, savaşta Atina için yardım istemek üzere Sparta'ya, savaştan sonra ise zaferi duyurmak üzere Maraton'dan Atina'ya koşar. Diğer ayrıntılar kabataslaktır ancak modern efsaneye göre Pheidippides/Philippides savaşta zaferi “*Sevinin, fethediyoruz*” sözleriyle anlatmak için Atina'ya gelir ve hemen ardından ölür. Bu efsanenin artık uydurma olduğu düşünülmektedir ancak Maraton'dan Atina'ya kadar

¹⁹ Dönemin ruhu, erkek egemen toplum, sağlık ile ilgili görüşler, annelik rolleri vb. gibi birçok nedene bağlı olarak kadınlar spor aktivitelerinden genel olarak dışlanmış olsalar da Olimpiyat Oyunları çerçevesinde tarihçiler tarafından daha çok kabul edilen ana neden oyunların Coubertin tarafından denetlenmesi, Coubertin'in de dönemin ruhuna uygun olarak kadın sporları fikrini onaylamaması ve kadınları dışlamış olmasıdır (Miragaya 2006: 148).

olan yaklaşık 25 millik mesafeyi kapsayan yarışın ortaya çıkmasına neden olmuştur. İlk Maraton yarışında, başta 800 metre ve 1.500 metre yarışlarını kazanan Avustralyalı Teddy Flack olmak üzere birkaç lider sporcu bulunur. Yarışın ortalarında Yunan bir çoban olan Spyros-Louis liderliği ele geçirmiş ve sonuna kadar korumuştur. Stadyuma yaklaştığında, haberciler antik giriş holüne gelerek “*Hellene! Hellene! (Bir Yunanlı! Bir Yunanlı!)*” diye bağırarak kalabalığı çılgına çevirir. Binlerce yıllık geleneğe dayanan Olimpiyat gururu, o zamana kadar Yunan atletlerin sonuçlarından dolayı hayal kırıklığına uğramış olan ev sahibi kalabalık tarafından fark edilmiştir. Louis, yarışı kazanmış ve birçok farklı Yunan tüccar tarafından hediye ve zenginlik teklif edilen bir kahraman olmuştur. O ise sadece suyunu taşımasına yardımcı olacak bir araba istemiş ve küçük kasabası Marousi’deki çobanlığına geri dönmüştür. Oyunlar 13 Nisan 1896’da son bulurken Amerika 11 altın, yedi gümüş ve iki bronz olmak üzere toplam 20 madalya kazanarak birinci olmuştur. İkinci sırada ise 10 altın, 18 gümüş ve 19 bronz madalya olmak üzere toplam 47 madalya kazanan Yunanistan yer almıştır. Üçüncü sırada ise altı altın, beş gümüş ve iki bronz madalya olmak üzere toplam 13 madalya kazanan Almanya yer almıştır. 1896 Olimpiyat Oyunları’nın sonunda yabancı katılımcılar da dahil olmak üzere tüm yarışmacılar ve seyirciler Atina’nın Olimpiyatlara daimî ev sahipliği yapması konusunda hemfikir olmuştur. Özellikle Amerikalı sporcular Atina’nın kalıcı bir yer olması gerektiğini düşünmektedirler. Bu bağlamda 14 Nisan 1896’da Veliaht Prens Konstantinos’a bir mektup yazarlar. Bu mektubu aynı zamanda 3 Mayıs’ta The New York Times’ta yayınlanarak gelecekteki tüm Olimpiyat Oyunları’nın Atina’da yapılmasını önermişler fakat bu gerçekleşmemiştir. Çünkü Coubertin Olimpiyat Oyunları’nın kapsamının uluslararası olmasını ve çeşitli şehirlere yayılmasını istemektedir ve bu fikri her zaman desteklemiştir (Anonim t.y.g).

Coubertin’e göre iki temel sorun vardır. Bu sorunlardan biri Atina’nın daimî merkez olması, diğeri ise her dört yılda bir bu gurur verici ve avantajlı ziyaretçi akımını kabul etmesi düşüncesiyle sarhoş olmuş popüler milliyetçilik anlayışıdır. Coubertin çeşitli yerlerde bu ilk Oyunlar’ın görkemini, teknik zorluklarını ve aksilikleri, seyircilerin coşkusunu anlatmıştır. Ayrıca Kraliyetin, Olimpiyat Oyunları’nı düzenleme tekeli Yunanistan’a verme girişimlerinden, bazı yeraltı entrikalarından ve bu bağlamda bazı meslektaşlarının hevesinin kırılmasından da

bahseder. Nihai başarısızlığa mahkûm olan böyle bir planın pratik olmadığını fark etmemiş olsaydı kendisinin de bu fikre teslim olacağını açıkça belirtmiştir. Ona göre hangi açıdan bakılırsa bakılsın Atina, çerçevenin ve kaynakların periyodik olarak yenilenmesini gerektiren böyle bir çabayı dört yıldan dört yıla süresiz olarak yenileme imkanına sahip olamazdı. Kendilerini aniden en görkemli geçmişlerinden ödünç alınmış canlı bir vizyonla karşı karşıya bulan öfkeli bir halka aklın sesini duyurmaksa oldukça güçtür. Tüm Yunan dünyası bu manzara karşısında ürpermiştir. Bir tür ahlaki seferberlik yaşanmıştır. Ana ülkeden acı dolu bir sınırla ayrılmış olan Athos Dağı'nın keşişleri bile oyunların kutlanması için bağışlarını göndermişlerdir. Yurtdışında ise Olimpiyatlar'ın yeniden başlaması hala parlak ve renkli bir haber olmaktan öteye gidememiş olsa da Helen zihniyeti üzerinde güçlü ve samimi bir etki yaratmıştır. Öyle ki bir yıl sonra Girit'in kurtarılması nedeniyle Türk-Yunan savaşı patlak verdiğinde, oyunlar bu savaşa büyük katkıda bulunmakla ve yurtdışındaki Yunan kolonilerinden delegeleri yüce görüşmeler için Atina'ya getirerek bu savaşçı girişimin hazırlanmasında bir sis perdesi görevi görmekle suçlanır. Coubertin'e göre bu suçlamalarda az çok gerçeklik payı vardır. Bu durumun en fazla, olayların doğası gereği önceden hazırlanmış bir hareketi biraz hızlandırdığı söylenebilir. Giritliler özgürlüklerini talep etmek için ilk kez silaha sarılmamaktadırlar. Ve davalarının arkasında adaletin gücü vardır. Çünkü bu olayda Yunan güçlerinin uğradığı ezici yenilgiye rağmen sonuç, Girit'in durumunda bir iyileşmenin, tam özerkliğin ve gelecekte Yunanistan'la birleşmenin yolunu açan bir rejimin kurulmasıdır. Coubertin'e göre her ne olursa olsun bu siyasi sonuçlar sebebiyle Avrupa hükümetleri yenilenen Olimpizm'e pek de sıcak bakmamışlardır. Bu durum IOC'nin, özellikle de Coubertin'in işini zorlaştırmıştır. Ona göre 2. Olimpiyat'ın durumu iyi görünmemektedir. Olimpiyat işbirlikçileri ve Coubertin'in meslektaşları tedirgindir. Yunan kamuoyu topyekûn “*gezici olma ilkesi*” planına karşıdır. Coubertin bu durumda eskisinden daha yalnız olduğunu ve 1894 Kongresi'ni hazırladığı zamankinden bile daha fazla kendisine güvenmek zorunda kaldığını açıkça ifade etmiştir (Coubertin 1931: 37-38).

Atina basını modern Olimpiyat Oyunları'nın yeniden kurulması fikrini Zappas kardeşlerin kuruluşuna bağlamaya ve parlamentodan, gelecekteki kutlamaların düzenliliğini sağlayacak bir yasa çıkarmasını talep etmeye yönelik çaba

harcamaktadırlar. En hassas nokta ise Kral George'un, 400 çeşit yemeğin bulunduğu davetin sonunda yaptığı konuşmada Atina'nın gelecekteki yarışmalar için istikrarlı ve kalıcı bir mekân olarak seçilmesi olasılığına doğrudan bir gönderme yapmış olmasıdır. Kralın bu sözleri IOC üyelerini tedirgin eder. Aynı zamanda, Amerikalı ekip üyeleri tarafından imzalanan ve aynı amacı taşıyan bir tür dilekçenin de dolaştığını belirtmek önemlidir. Coubertin'e göre meslektaşlarının çoğu boyun eğmekten ve dağılmaktan başka yapacak bir şeyleri olup olmadığını merak etmektedirler. Coubertin tüm bu yaşananlar için daha sonra *"devam etmeye karar verdim ve iyi de yaptım"* demiştir (Coubertin 1909: 127).

Coubertin'in herşeyden önce tüm sporcuların katıldığı final ziyafetinde yaptığı konuşmada Yunan Kralı George'a karşı durması gerekmiştir. Ufukta iki ihtimal görünür: Ya istifa edecek ya da boyun eğecektir. Ancak o ikisini de yapmamaya karar verir. Kendi deyimiyle böyle durumlara direnmek kolay değildir ve aptalı, anlamayan adamı oynamaya karar vermiştir. Kraliyet konuşmasını bir değişiklik bahanesiyle görmezden gelir. Yarısı Yunanca, yarısı Fransızca olarak yapılan konuşma, Atina'nın, Oyunlar'ın daimî evi olması önerisini tam olarak tekrarlamamıştır. Ayrıca Coubertin, Amerikalı sporculardan hükümdarın girişimini desteklemek üzere imzalamaları istenen bildiriden de haberdar değildir. Basın bu konuda çok gürültü koparmıştır ancak Coubertin hiç birşey istemeyen ve bu nedenle hiçbir şey duymayan sağır bir adamı oynamaya devam etmiştir. Oyunların kapanışının akşamında Kral'a, halka açık bir mektup gönderir. Bu mektupta, 1894'te yapılan çağrının enerji ve ihtişam içinde cevap bulmasında pay sahibi olan korumaları ve eylemleri için Atina şehrine ve Yunan halkına teşekkür eder. Paris'te kutlanacak olan 2. Olimpiyat Oyunları'na atıfta bulunarak çalışmaların devamını ve IOC'nin kalıcılığını açıkça belirtmiştir. Mektup oldukça kısadır. Coubertin'e göre bu mektubun Fransızca, Almanca ve İngilizce olarak yayınlanması garanti edildiğinden Yunanca yayınlanıp yayınlanmaması önemli değildir. Biçim elbette protokolün gereklerine göre yumuşatılmıştır ancak yine de bu hareket nadir görülen bir küstahlıktır. Monarşizmin hâkim olduğu komite üyeleri arasında bir telaş oluşmuştur çünkü Coubertin meslektaşlarına önceden ne bir şey sormuş ne de bir şey sunmuştur. Atina Olimpiyatları'nın genel sekreteri Philemon ona sırtını dönmüştür ve Coubertin pek güvende değildir. Ancak hiçbir şey yaşanmamıştır. IOC bu çetin sınavı herhangi bir istifa ya da çatlak olmadan atlatır. Oyunları Atina'nın

yararına tekeline almanın imkansızlığını çok iyi anlayan Veliaht Prens Konstantin, Philemon'un akılsızca bir girişimde bulunmasına neden olduğu Kral George'un izinden gitmemiştir. Böylece kriz geçmiş ve 2. Olimpiyat olan Paris Olimpiyatı ufukta belirmiştir (Coubertin 1931: 38-40).

Coubertin bu başarısından sonra Atina ve halkın bazı üyeleri tarafından kötü sözlerle anılmıştır. Kendisinden “*Yunanistan ’ın tacındaki tarihi mücevherlerden birini çalmaya çalışan bir hırsız*” diye bahseden hakaret dolu birçok mektup almıştır. Bu durum, kendi deyimiyle Fransa’ya döndüğünde keyifli bir tatil geçirmesini engellememiş ve finhelenik vicdanına rahatsızlık veren en ufak bir pişmanlık belirtisi hissetmemiştir (Coubertin 1909: 128).

Coubertin’e göre bir ağacın gücünün, dallarının uzunluğu ya da yüksekliğinden ziyade köklerinin derinliği ile değerlendirilmesi gerektiğine dair eski bir söz vardır. Bu söz, Paris’teki Sorbonne’da resmen ilan edildiği o unutulmaz günden itibaren geçen yıllar boyunca büyüyen Olimpik hareket için özellikle geçerlidir. 23 Haziran 1894’te Olimpiyat Oyunları kurulduğunda, o zamana kadar çok az şey gösterilmiş olsa da çok fazla iş yapılmıştı. Coubertin’e göre toprak iyi kazılmış ve işlenmiştir ama ekilen mükemmel tohumlar henüz toprakta kıpırdamaya başlamamışlardır. Bununla birlikte hareketin yaratıcılarının kehanet dolu gözleri, sonuçta ne tür bir bitkinin ortaya çıkacağını zaten öngörmüştür. Ona göre kendisi dahi ektiği tohumların hangi boyutlara ulaşacağını öngörememiştir. Tohum bir saksıya ekilmiştir ancak hızla büyüyen fidanın açık toprağa nakledilmesi gerekli görülmüştür. Böylece geniş kapsamlı kökleri, sıradağlar, geniş nehirler ve hatta okyanusun kendisi tarafından durdurulmadan dünyanın her köşesine iletilebilecektir (Anonim 1912a).

Coubertin’e göre hem Antik hem Modern Olimpizm’in ilk temel özelliği birer din olmalarıdır. Bir heykeltraşın heykel yaptığı gibi egzersiz yaparak vücudunu yontan antik atlet tanrıları onurlandırmıştır. Modern atlet de aynı şeyi yaparak vatanını, ırkını ve bayrağını yüceltmektedir. Bu sebeple Coubertin, yenilenmiş Olimpizm etrafında, enternasyonalizm ve demokrasi tarafından dönüştürülmüş, genişletilmiş dini duyguyu ve sadece hırslı genç Helenleri kaslarının zaferinden Zeus sunaklarının ayaklarına götüren aynı ruhu yeniden tesis etmekte haklı olduğuna inanmaktadır. Coubertin, Modern Olimpiyat Oyunları’nı, bu oyunlara karşı direnç gösteren, onları sadece teatral

etkinlikler, işe yaramaz gösteriler, uluslararası kas yarışmalarının ciddiyeti ve saygınlığıyla bağdaşmayan şeyler olarak gören bir halka ve bir kitleye birbiri ardına dayatmak zorunda kalmış olduğunu belirtmiştir. Buna alışmanın yavaşça gerçekleşeceğini ifade etmiştir. Coubertin'e göre Olimpizm'in ikinci özelliği eşitlikçi kökenli bir aristokrasi ve bir elit olmasıdır. Çünkü Olimpizm yalnızca bireyin fiziksel üstünlüğü ve antrenman yapma isteğiyle belirli bir dereceye kadar artan kas olanakları tarafından belirlenmektedir. Ancak sporcu bağlamında sadece elit olmak yeterli değildir. Bu elitliğin yanında şövalyelik de olmalıdır. Çünkü şövalyeler kendi işlerinde zaten güçlü olan, basit yoldaşıktan daha güçlü bir bağla birleşen cesur ve enerjik adamlardır. Her şeyden önce silah arkadaşlarıdır. Coubertin'in şövalyelik ruhu; rekabet, karşılıklı yardımlaşma, manasız efora karşı olma, nazik ama şiddetli mücadele fikri üzerine kurulmuştur. Coubertin'e göre Antik Çağ'ın Olimpiyat ruhu tam olarak böyledir. Ayrıca Olimpiyat Oyunları'nda alkışlar yalnızca başarıya göre ve herhangi bir ulusal tercih olmaksızın ifade edilmelidir. Bu durumda tüm ayrıcalıklı milli duygular askıya alınmalı ve geçici olarak izne çıkarılmalıdır. Ateşkes fikri de Olimpizm'in önemli bir unsurudur ve ritim fikriyle yakından ilişkilidir. Çünkü Olimpiyat Oyunları, insan nesillerinin birbiri ardına gelişini onurlandıran insan baharının dört yılda bir yapılan kutlamasıdır. Coubertin'e göre insan baharı, tüm dişlilerini tamamlamış ve tam harekete geçmeye hazır mükemmel bir makineye benzetilebilecek genç yetişkinde ifade edilmektedir. Olimpiyat Oyunları bu kişilerin onuruna düzenli olarak kutlanmalı ve sürdürülmelidir çünkü yakın gelecek ve geçmişin geleceğe uyumlu bir şekilde bağlanması ona bağlıdır. Coubertin, genç yetişkini onurlandırmak için, onun etrafında bu amaç için belirlenmiş düzenli aralıklar ve kavgaların, anlaşmazlıkların ve yanlış anlamaların geçici olarak durdurulduğunu ilan etmekten daha iyi ne olabileceğini sorgulamıştır. O ayrıca rakip orduların, savaşın ortasında adil ve nazik bir "*Kas Oyunları*" kutlaması için bir an durakladığını görmekten mutluluk duyacağını belirtir. Coubertin'e göre Olimpiyat Oyunları'nda önemli bir unsur daha mevcut olmalıdır ve bu sanat ve düşüncenin güzelliğidir. Coubertin bu nokta da ruhu davet etmeden insan baharının kutlanıp kutlanmayacağını sorgular. Ona göre ruh egemendir ve kaslar onun tebaasıdır. Tabi ki bu durum ancak sanatsal ve edebi yaratımın en yüksek biçimleriyle ilgili olmak koşuluyla geçerli olmalıdır. Coubertin ayrıca barışı sağlamanın en iyi yolunun Olimpiyatlar olduğunu

dile getirir. İnsanların birbirlerini sevmelerini istemenin çocukça olduğunu bilir ancak birbirlerine saygı duymalarının da ütopyik olmadığını dile getirir (Coubertin 1935:1-3).

Segrave (2019)'ye göre Olimpiyatlar'ın daha önceki yinelenmelerinde eksik olan şey sadece bir etiket ya da bir marka kimliği değil, yeni bir ifade aracını kolaylaştıracak ve teşvik edecek semiyotik ve organizasyonel altyapıdır. Bu oyunlar yerel yan gösterilerden biraz daha fazlasını küreselleşmiş gösterilere dönüştürmüşlerdir. 19. yüzyıldaki düzenlenen bir dizi Olimpiyat sözde Olimpiyatlar'dır. Bunların dönemin ruhu içindeki yeri dağınık, belirsiz ve kötü tanımlanmış olarak kalmıştır. Sonuçta bu durum herhangi birinin daha fazla gelişmesi ve istikrarlı bir kimlik ve statü kazanmasını engellemiştir. Segrave (2019), Olimpiyat Oyunları'nın düzenli olarak kutlanmasının giderek daha açık milliyetçi ve ticari gündemlere hizmet etmek için işlev gören bir popüler estetik biçimi olduğunu iddia etmektedir. Daha önce istikrarsız bir agonetik form olan Olimpiyat Oyunları'nın artık aşına olunan küresel ritüele dönüşmesi için çeşitli önemli törensel, ideolojik, sanatsal ve performatif unsurların devreye sokulması gerekir. Ayrıca yeni ortaya çıkan Olimpiyat projesinin en önemli özelliklerinden biri yoğun bir serileştirilme sürecidir. Ayrıca Modern Olimpiyat Oyunları'nın törenleri de tefrika edilmiştir. Törenler Olimpiyatlar'ın önemsiz hatta tamamlayıcı unsurları değil, ayrılmaz ve hayati boyutları olmuştur. Törenlerin Olimpiyatlar'a kattığı ciddiyet ve ağırlıklılık, izleyicileri Antik Yunan'a geri götürmüştür. Coubertin'in gözünde modern ritüeller, Olimpiya'daki Antik Altis'te gerçekleştirilen cenaze törenleri ve kutsal ayinlerin Yunan Olimpiyatları'nı yücelttiği gibi Modern Olimpiyatlar'ı kutsallaştırır. Coubertin, Olimpiyat eserini birçok yönden devam etmekte olan bir çalışma olarak ele alır. Bu çalışmanın cazibesi, ortak izleyiciliği davet etmesi, bir topluluk hissi ve süregelen bir ilgi uyandırmasında yatmaktadır (Segrave 2019). Coubertin'e göre törenler anlaşılabilir şekilde çözülmesi gereken en önemli bölümlerden biridir. Aynı zamanda törenler Olimpiya Oyunları'nı basit dünya şampiyonalarından ayıran en temel unsurdur. Bu törenler düzenlenirken kibirden kaçınılması ve iyi zevk ve ölçülük sınırları içerisinde kalınması da önem arz eder (Anonim 1910a).

Sonuç olarak Coubertin'in Olimpiyat Oyunları, önceki yinelenmelerin sistematik olmayan ve istikrarsız sunumunu çürütmüştür. Bunun yerine sofistike bir

izleyici kitlesine serileştirilmiş biçimde giderek daha fazla hitap edecek öngörülebilir, sürekli ve tutarlı bir elit uluslararası spor modeline ikamet etmiştir. Coubertin, Modern Olimpiyat Oyunları'nın, ilk olarak Antik Olimpiya topraklarından doğan ve kısa bir süre için romantikleştirilmiş şövalyelik modelinde yeniden doğan milenyum ötesi bir kozmolojinin anlamlı ve tanımlanabilir bir ifadesi olduğunu ileri sürerek, Olimpiyat vizyonunu popülerleştirmiş ve meşrulaştırmıştır. Coubertin, 19. yüzyıldaki eserini diğer tüm uluslararası spor etkinliklerinin ve şampiyonaların üzerine çıkarır. Kendi rekabetçi ve uluslararası spor versiyonuna kutsal ve ayrıcalıklı bir hava kazandırmayı bilir (Segrave 2019).

Son olarak şunu belirtmenin önemli olacağına inanıyoruz. Coubertin 11 yaşındayken ailesi tarafından bir Cizvit okulu olan Externat Saint Ignace'a kaydettirilmiştir. Bunun sebebi rahiplik kariyerinin Katolik aileler için prestijli bir meslek olmasıdır. Coubertin bu okulda yedi yıl geçirmiştir. Bu okulun Coubertin'in yaşamı ve kariyeri üzerindeki etkisini şöyle sıralamak mümkündür:

1. Coubertin retorik konusunda iyi bir eğitim almıştır. Bu da onu çok sayıda yayınlanmış yazısıyla üretken bir konuşmacı ve yazar haline getirir.
2. Coubertin İngilizce de dahil olmak üzere çeşitli diller öğrenmiştir. Bu da İngiliz kültürüne doğrudan ve sık sık erişmesini ve İngilizce konuşulan ülkelerle temasını düzeltmesini kolaylaştırmıştır.
3. Coubertin dini bir okulun çeşitli ritüelleri konusunda iyi eğitim almıştır. Bu da Olimpiyat Oyunları'nın yenileyicisi olarak benimsediği ritüellerin oluşturulmasına katkıda bulunmuştur.
4. Coubertin okul içinde katılmak zorunda olduğu yarışmalarda ve müsabakalarda başarılı olmuştur. Bu da onu entelektüel bir atlet haline getirerek entelektüel müsabakaları fiziksel müsabakalarla ilişkilendirmek için gerekli deneyimi kazanmasını sağlamıştır.
5. Coubertin insanları bir araya getirmek için muazzam bir kapasite gerektiren büyük bir kurumun kurucusu ve başkanı olarak gelecekteki görevine hazırlık yaparcasına okuldaki akademilerde memur olarak görev yapmıştır.

6. Coubertin Latince ve Yunanca'da çok iyi olduğunu kanıtlamıştır. Bu da onun Antik Yunan ve Roma kültürüyle temasa geçmesini kolaylaştırarak onu hayaline götüren bir bağ kurmasını sağlamıştır (Miragaya 2006: 127-128).

Coubertin, Olimpiyat Oyunları ile ilgili olarak tüm bu projenin tek yazarı olduğunu açıkça bildirmektedir. Bu konuda ona yardımcı olanlara ve ona katılanlara teşekkürü bir borç bildiğini ifade eder (Coubertin vd 1897: 8). Sonuç olarak Coubertin'in dünyanın dört bir yanındaki kritik karar alıcıları koordine etme ve dikkatlerini çekme becerisi, Oyunların 1896'da Atina'da yeniden doğmasına, 1900'de Paris'te ve 1904'te St Louis'de devam ederek bugüne dek ulaşmasını sağlamıştır (Garcia 2008).

4.3. Olimpik Sanat Yarışmaları

Olimpik Sanat Yarışmaları'nın hayata geçirilebilmesi birçok öncü girişim yapılmıştır. Bu girişimler Olimpik Sanat Yarışmaları'nı doğurmuş ve 36 yıl boyunca toplam yedi etapta gerçekleşmesini sağlamıştır.

4.3.1. Öncü girişimler ve 1906 Paris sanat, edebiyat ve spor danışma konferansı

Modern Olimpiyat Oyunları'nı başarıyla yeniden canlandıran Pierre de Coubertin, Olimpiyat idealinin esas olarak estetik bir kavram olduğunu iddia etmiş ve bu bağlamda bu ideali sürekli olarak rafine ederek geliştirmiştir. Ayrıca kendi sanat ve güzellik algısını da keskinleştirerek bunların fiziksel aktiviteler içindeki önemini teşvik etmiştir. Amacı hem bireylerin hem de toplumun gelişimini desteklemektir. Coubertin'e göre spor, yalnızca estetik amaçlarla değil, esas olarak eğitici etkileri ve her bireyin gelişimi üzerindeki etkisi nedeniyle güzel olmalıdır (Guillain 2005).

16-24 Haziran 1894 tarihinde Paris'teki Sorbonne'da düzenlenen kongre, resmi programa göre amatörlük ilkesinin incelenmesi ve yayılması ile Olimpiyat Oyunları'nın yenilenmesine adanmış ve Olimpiyat Oyunları'nın yeniden canlandırılması kararı da burada alınmıştır. Ancak sanat henüz Olimpiyat Oyunları için bir yarışma olarak düşünülmemektedir. Bu konunun yol açabileceği sorunların farkında olan Coubertin, giriş konuşmasında beden ve zihnin uyumuna ilişkin eski

idealin yeniden canlandırılması konusuna sadece genel bir biçimde değinmiştir (Gricius 2010).

Coubertin'in sanat etkinliklerini Modern Olimpiyatlar'a taşımasının kavramsal motivasyonu, Antik Olimpiya'daki aynı adı taşıyan oyunlara ve tüm halkın ayinlere, spor müsabakalarına ve sanatsal performanslara katılmak üzere bir araya geldikleri şenlikli toplantılar olarak bilinen Antik Panegyris²⁰'e dayandırılabilir (Gold ve Revill 2011: 80). Antik Olimpiyatlar MÖ 776'da başladığında, insanlar Tanrıları memnun etmek ve övmek için rekabet halinde bir araya gelmişlerdir (Young 2004: 52). Bu toplantılar; şarkılar, hitabet, heykeltraşlık, drama, güreş, boks, ayak ya da araba yarışları ve benzeri etkinlikler eşliğinde gerçekleştirilmiştir (Miller 2004; Akt., Ingraham 2018). Yani Helenik dönemde spor ve sanat gibi modern göstergelerin farklı statü ya da sermayeye sahip ayrı uygulamalar olarak kabul edilmesi düşünülememektedir. Her ikisi de daha ziyade Tanrıları memnun etmenin ve onlara şükretmenin bir yolu olarak insan formunun ve ruhunun erdemliliğini kutlamaktadır. Bu ilke Modern Olimpiyat Oyunları'nın temelini oluşturduğundan Coubertin'in, sportif programların yanı sıra sanat olarak adlandırılan unsurları da oyunlara dahil etmeye çalışması mantıklı görünmektedir (Ingraham 2018).

1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları'nın edebiyat kategorisinde “*Olimpiyat Oyunları'nın Tarihi (L'historie des Jeux Olympiques)*” adlı eseriyle altın madalya kazanan Dr. Ferenc Mezö'ya göre bazı akademisyenlerin Olimpiya'da sanat yarışmalarının yapıldığına dair şüpheleri vardır. Mezö bu kişilerin haklı olmadıklarını belirtir. O, MS 4. yüzyılda yaşamış olan filozof ve tarihçi Dikaiarchos'un Antik Sanat Yarışmaları'yla ilgili bir eser yazdığını da ifade eder. Dikaiarchos bu eserinin üçüncü kitabında sadece Olimpiyat yarışmalarını ele almış ancak bu kitap kaybolmuştur. Sadece başlığının biliniyor olması ise üzücü bir durumdur. Mezö'ya göre Dikaiarchos'un kendisi de Olimpiya'da bir hatip olarak yer alır. Büyük tarihçi Herodot'da MÖ 444'te Olimpiyat Oyunları'na katılmış ve Marathon'da Pers ordusunu yenen Atinalıların başarılarını yücelttiği eserinin bazı bölümlerini burada okumuştur. Philostratos'un dediği gibi Herodot o zamanlar Olimpiya'da Olimpiyat galiplerinden

²⁰ Panegyris, Yunan dininde, belirli bir tanrıyı onurlandırmak için belirli tarihlerde yapılan toplantılardır. Bu toplantılar tek bir kasabanın sakinlerinin yaptığı toplantılardan Olimpiyat Oyunları gibi büyük ulusal toplantılara kadar çeşitlilik göstermektedir (Anonim t.y.i).

daha ünlüdür. Heredot'u tanıyanlar, Perslere karşı kazanılan zaferleri yücelttiğini söylemişlerdir. Bu bağlamda Heredot'un bu başarısından sonra en büyük filozofları, şairleri, sanatçıları; kendilerini, eserlerini, fikirlerini oraya gelenlere ve Olimpiyat halkına tanıtabilmeleri için Olimpiya'ya davet etmek moda olmuştur. Yunan ruhunun ve sanatının büyük temsilcilerinin, kazanan atletlerle aynı şekilde taçlandırıldığına dair veriler mevcuttur ve Antik Olimpiyat Sanat Yarışmaları bu şekildedir (Mezö 1957). Aynı zamanda Hanna (1999: 109)'da antik Olimpiyat Oyunları'nda atletlerin, filozofların, bilginlerin, şairlerin, müzisyenlerin, heykeltıraşların ve yüksek profilli liderlerin Coubertin'in Olimpizm ruhu olarak adlandırdığı şekilde yeteneklerini sergilediklerinden bahsetmektedir (Akt., Garcia 2008). Coubertin'in sanat yarışmalarına duyduğu coşkunun motivasyonlarından biri Antik Olimpiyatlar'a duyduğu ilgidir. Eğer Antik Olimpiyatlar sanat yarışmaları içeriyorsa, Modern Olimpiyat Oyunları da içermelidir (Edgar 2012).

Anonim (2020a)'e göre Coubertin'in sanatı Olimpiyat Oyunları'na dahil etme çabası, Antik Çağlar'da spor etkinliklerinin yanı sıra kültürel yarışmaların da düzenlendiği göz önüne alındığında oyunların köklerine bir dönüş niteliği taşır. Antik zamanda Nemean, İsthmian ve Pythian Oyunları'nda da durum böyledir. Antik Olimpiyat Oyunları'nda spor dışı tek yarışma MÖ 396 yılındaki 96. Olimpiyat'a eklenen “*müjdecî ve trompetçi*” yarışmasıdır (Young 2004: 21). Gricius (2010)'a göre ise durum böyle değildir. Müzik, antik Olimpiya'da bir yarışma olarak olmasa da önemli bir rol oynamakla beraber en güçlü sesli müjdeciler ve en iyi trompetçiler yarışmak için değil sadece kazananları duyurmak gibi önemli bir görev için seçilmişlerdir.

Gricius (2010)'a göre heykeltıraşların, şarkıcıların, yazarların ve filozofların Antik Olimpiya'da buluştuklarını Antik Olimpiyatçılar için dikilen gerçek boyutlu heykellerden anlayabiliriz. Pindar'ın Olimpiyat şampiyonuna bir anıt olarak bestelediği 14 zafer ilahisi de bu görüşü desteklemektedir. Bu bağlamda bu eserleri yeniden gün ışığına çıkaran ve 1875-1881 yılları arasında bu kazılara başkanlık eden Alman bilim adamı Ernst Curtius'un kazılarının muhtemelen Coubertin'in Modern Olimpiyat Oyunları'na sanatı da dahil etme fikrinin kaynağını oluşturduğu söylenebilir.

Pierre de Coubertin'in bir diğ er ilham kaynağı ise Much Wenlock Olimpiyat Oyunları'nın kurucusu William Penny Brookes'tur ve dolayısıyla Much Wenlock Olimpiyat Oyunları'dır. Bu oyunlar kriket maçları ve at sırtında halkalara vurma gibi atletik etkinliklerin yanı sıra edebi ve sanatsal yarışmaları da iç ermektedir (Guttman 2002: 9; Akt., Edgar 2012).

Sanat ve sporu birleştirmek görüldüğü üzere yeni bir fikir değıl restore edilmesi gereken eski bir gelenektir. Coubertin, Olimpiyat Oyunları'nı modern biçimde canlandırmaya çalışırken Olimpik harekete sanatsal bir unsur eklemeyi amaçlamıştır. Bu sanatsal unsurların Coubertin tarafından Olimpik Sanat Yarışmaları'nın başlangıcından önce de Olimpiyat idealinin evrensel boyutu nedeniyle şiddetle savunulan bir mesele olduğ unu hatırlamak önemlidir. Bu durum bilim ve eğıitim ile sanat ve edebiyatı bir potada eriten, çeşitli kültürlerin tüm yönlerini içeren bir insanlık macerasıdır. Coubertin, sporu sanat ve kültürle birleştirerek Modern Olimpiyatlar'ın kalıcılığını arttırmayı hedefler. Onun fikri, diğ er tüm spor müsabakalarını aşacak büyüklükte uluslararası bir etkinlik yaratmaktır ancak bu fikir sadece araçsal değıldir. Coubertin hem sporun hem de sanatın eğıitimsel değıerine içtenlikle inanmakta ve beden ile zihni uyumlu bir şekilde birbirine bağılamanın g zelliğ ni teşvik etmektedir. O, zihin ve bedenin uyumlu bir şekilde eğıitilmesine yönelik eğıitim konseptini ve bu ikisinin birlikteliğ nin hem katılımcıları hem de seyircileri motive edeceğ ini savunmuştur. Aynı zamanda, bireysel ve toplumsal ilerlemenin bir biçimi olarak güzellik duygusunu desteklemiştir. Ona göre bu güzellik duygusu, gizli evrensel ahlaki hakikatleri ortaya çıkarmak için bir katalizör görevi görecek, materyalist olmayan hazzı teşvik edecek, hepsinden  emlisi birey, doğı ve toplum arasındaki uyumu teşvik edecektir (Guillain 2005).

Olimpizm, Coubertin tarafından genellikle insan bedeninin eşzamanlı olarak eğıitilmesi ve bir araya geldiklerinde, uyumlu bir şekilde eğıitilmiş insanın tezahürleri olarak görülen akıl ve ruhun geliştirilmesi olarak tanımlanmıştır. Bu temelde Coubertin'in hayali modern toplumda sanatçıların ve sporcuların yeniden karşılıklı olarak ilham alabilecekleri bir ortam yaratmaktır. Buradan, Coubertin'in Olimpiyat Oyunları'nı sanat ve spor arasında uluslararası düzeyde tanınan bir birliktelik geliştirmeyi umarak hayata döndürdüğü sonucuna varılabilir (Garcia 2008). Bu açıdan

Coubertin'in Olimpik Sanat Yarışmaları'nı hem sporu hem de sanatı ahlaki yenilenmenin araçları olarak gördüğünü söyleyebiliriz. Sporunun güzelliğine odaklanarak sanatı sporla birleştirmek, temelde sporun sadece fiziksel değil ahlaki gelişime de katılmasını sağlayan bir gelişmedir (Edgar 2012). Aynı zamanda kültür politikaları söz konusu olduğunda, özellikle de spor ve sanatı yöneten politikalar söz konusu olduğunda agonizmin (rekabet) erdemini benimsemek, rekabetin kazananlar ve kaybedenlerden oluşan bir sonuca yönelik olması gerektiğini, kendi içinde erdemleri olabileceğini kabul etmek anlamına gelmektedir. Bunu Baron Pierre de Coubertin'den daha iyi bilen çok az kişi vardır (Ingraham 2018).

Pierre de Coubertin 1891'de "*Revue Athletique*" dergisindeki bir makalesinde, o günkü sporcuların klasik yazarların güzelliğine karşı tüm duygularını kaybetmiş olmalarından büyük üzüntü duyduğunu belirtir. Bu bağlamda kas ve zihin arasındaki ilişkiyi yeniden tesis etmek için sporcular arasında bir edebiyat yarışması önerir (Stanton 2000: 2-3; Akt., Hiroshi 2009). Çünkü Coubertin, entelektüellerin kürek çekmekten ya da ata binmekten aciz göründüklerinden, futbolcuların klasik yazarların güzelliklerini hissedemediklerinden ve 1500 metre koşucusunun iyi bir Fransızca cümle bile kuramadıklarından yakınmaktadır (Stanton 2000: 2; Akt., Edgar 2012). Belirtmek gerekir ki bu edebiyat yarışması sanatçılar için değildir. Daha ziyade sporcuların kendileri için düzenlenecek bir yarışmadır (Edgar 2012).

Coubertin birinci hedefi olan Olimpiyat Oyunları restorasyonu fikrini gerçekleştirmiş ve ardından yeni bir hedef belirlemiştir. Ona göre yeni bir adım daha atmanın zamanı gelmiştir. Coubertin'e göre Olimpiya'nın ihtişamlı zamanında edebiyat ve sanat, sporla uyumlu bir şekilde birleşerek Olimpiyat Oyunları'nın büyüklüğünü sağlamıştır ve aynı şey gelecek içinde geçerlidir. Amaç, geçmişin başarısız bir taklidini canlandırmak değildir. İçinde bulunulan yüzyıl, canlı ve kalıcı olmak için Modern Olimpiyatlar'ın geçmişten insani olanı, yani değişmez olanı almasını istiyorsa bunu engelleyecek hiçbir şey bulunmamaktadır. Coubertin'e göre eskiden şairler ve ressamlar eserlerini sergilemek için Olimpiya'ya gelirler. Artık buna gerek olmadığı dile getirilmektedir. Burada amaç atletizmin teknik kısmını hafifletmek ve ona hak ettiği değeri vermektir. Coubertin'e göre kalem ve fırça zanaatkarları yeteneklerini, asalet ve güzellik kaynaklarını ortaya çıkarmaları bağlamında bir fırsat

yaratmaları sebebiyle kendisine ve ekibine minnettar olacaklardır (Coubertin 1904b). Böylece Coubertin IOC'nin kurulmasından ve Olimpiyat Oyunları'nın yeniden canlandırılmasından 10 yıl sonra hem bedenin hem zihnin aynı anda geliştirilmesini savunarak Olimpiyat Oyunları'nın ikinci ayağı olan “*ilham perileri pentatlonu*”²¹ ndan bahsetmiş ve bunun Olimpiyat Oyunları'na dahil edilmesini önermiştir (Wassong vd 2008; Anonim 2020a: 6).

Coubertin'in sanat yarışmalarını Olimpiyatlar'a dahil etmesi, onun büyük Olimpik canlanmada estetik bir ideale olan bağlılığı ışığında daha anlamlı hale gelmektedir (Durry 1996). Muhtemelen Coubertin'in, zihin ve bedenin benzer şekilde estetik uyumu içinde sanat ve sporun güzelliğini bütünleştirmeyi amaçlayan vizyonu eğitim reformuna olan tutkusuna dayanmakla birlikte, 19. yüzyılın ortalarında popüler bir İngiliz sanat eleştirmeni ve kamusal entelektüel olan John Ruskin'in çalışmalarından etkilenmiştir. Ruskin'in ekonomi politiği, “*değerli olanın yiğitçe sahiplenilmesi*” olarak geniş ve etik açıdan doymuş bir zenginlik anlayışına dayanır (Ruskin 1967: 73; Akt., Ingraham 2018). Ruskin'e göre bir ulusun sanatı, ulusal zenginliğinin endeksini diğer her şeyden daha iyi ortaya koymaktadır. Zira iyi sanat, güzel olan, ancak iyi insanlardan çıkabilir. O halde bir şeyleri güzelleştirmek gerekir. Çünkü o şeyi güzelleştirildiğinde bu ona değer kazandırmaktadır. Ancak Coubertin için olduğu gibi Ruskin için de güzelleştirmeye gelen değer sadece ilgi çekici olmayan doğal bir sonuçtur ve önemli olan güzelliştir (Ruskin 1967: 88; Akt., Ingraham 2018).

Kruger (1996), Ruskin'in Coubertin üzerindeki etkisini detaylandırmıştır. Buna ek olarak Ruskin'in kendisi sanat yarışmalarına ilgi göstermezken, Coubertin'in oyunların güzelleştirilmesi konusundaki ısrarında Ruskin'in ekonomi politik anlayışının açıkça görüldüğünü ortaya koymuştur (Akt., Ingraham 2018). Olimpik Sanat Yarışmaları, Olimpiyat Oyunları'nı güzelleştirmenin bir yoludur. Sosyal ya da ekonomik kazanç için kullanılabilecek bir ödülü de beraberinde getirmeleri, Ruskin'in ekonomi politiğinin geçerliliğinin bir kanıtıdır. Ayrıca belirtmek gerekir ki güzellik

²¹ İlham Perileri Pentatlonu edebiyat, heykel, resim, mimari ve müzik dallarında yapılan Olimpik Sanat Yarışmaları'nı ifade etmektedir.

olgusu, Coubertin'in Olimpiyatlar'da görmek istediği katma değeri yaratmaktadır (Ingraham 2018).

Coubertin, Olimpik Sanat Yarışmaları'nın 1896 Atina, 1900 Paris ve 1904 St. Louis Olimpiyatları'nda neden yer almadığından açıkça bahsetmektedir. Coubertin'e göre 1896 Atina Olimpiyatları'nın ciddiyeti sanat ve edebi eserlerin oyunlarda yer almasını engellemiştir. Her şeyi aynı anda yapmak mümkün değildir ve aşama aşama ilerlemek gerekmektedir. 1900 Paris Olimpiyatları'nın "*Dünya Sergisi (EXPO)*" ile birleşmesi, çok fazla ayrıntı, yeni biçim ve fikir içermesi, edebiyat ve sanatın Olimpiyatlar'a dahil edilmesini anlamsız kılacaktır. 1904 Olimpiyatları için Chicago, programlarında edebiyat ve sanata yer vermiş ancak oyunların St. Louis'e taşınması sanat yarışmalarını bir kez daha ertelemiştir (Coubertin 1931: 78). Coubertin bu fikrin hayata geçirilmesinin bir kez daha ertelenmesini istememektedir ve bu sebeple Mayıs 1906'da "*Sanat, Edebiyat ve Spor Danışma Konferansı*" toplamaya karar vermiştir (Coubertin 1977). Pierre de Coubertin bir sanat yarışmasının, atletik yarışmaları tamamlaması gerektiğini düşünmektedir ve bu yarışmaları Modern Olimpiyat Oyunları'nın orijinal konseptinin bir parçasıdır. İlk üç Olimpiyat'ı atletizm etkinlikleri olarak gerçekleştirmenin meşakkatleri başlı başına zorlayıcıdır. Bu sebeplerle sanat yarışmaları beklemek durumunda kalmıştır (Edgar 2012).

1906 Konferansı Olimpiyat Sanatları tarihinde bir mihenk taşı olarak kabul edilmektedir (Wassong vd 2008). Bu konferansla birlikte sanat ve sporun birleşmesi, sporun yontulması, Olimpiyatlar'ın incelik ve güzellikle süslenerek eski geleneklere dönmek amaçlanır (Anonim 1910b). Bu amaçla edebiyatçılar ve sanatçılar Olimpizm etrafında toplanmaya davet edilirler (Coubertin 1918). Bu bağlamda Coubertin, Le Figaro'nun ofisinde, konferans davetiyesini gösterdiği ve erken yaşta vefat eden arkadaşı Andre Beaunier'in gülümseyişini unutamadığını belirtmektedir. Coubertin bir yandan da bu konferansı, istemediği ve desteklemediği 1906 Atina Ara Olimpiyatları'na gitmemek için bir bahane olarak kullanmıştır (Coubertin 1977).

Coubertin, Mart 1906'da kaleme aldığı mektubunda IOC üyelerine 1906 Atina Ara Olimpiyatları'na katılamayacağını belirtir. Ara Olimpiyatlar'a katılamayacak olanların kendisine haber vermesini isteyerek 26 Mayıs'taki törene davette bulunmuştur. Bu törenin "*Sanat, Edebiyat ve Spor Danışma Konferansı*" ile aynı

zamana denk geleceğini belirterek kendilerinden, ülkelerinden davet edilmesinin faydalı olacağını düşündükleri 10 edebiyatçı ve sanatçının isim ve adreslerini en kısa sürede kendisine göndermelerini istemiştir (Anonim 2000: 607). Bu mektuba rağmen IOC üyelerinin büyük çoğunluğu Paris Konferansı'na gelmek yerine 1906 Atina Ara Olimpiyatları'na katılmayı tercih etmişlerdir (Wassong vd 2008). Coubertin aynı zamanda üniversitelerin, spor federasyonlarının ve spor kulüplerinin başkanlarına da bir mektup gönderir. Spor etkinliklerindeki edebi ve sanatsal unsurları teşvik ettiği mektubunu bu arzuyu yerine getirme olasılıklarını değerlendirmelerini rica ederek bitirir (Anonim 1906a).

Coubertin, sanatçılar için de bir davet mektubu kaleme almıştır. Sanatçılardan, IOC adına 23, 24 ve 25 Mayıs 1906 Çarşamba, Perşembe ve Cuma günleri Comedie Française'te²² Güzel Sanatlar Devlet Müsteşarı Dujardin Beaumetz ve Comedie Française yöneticisi Jules Claretie'nin onursal başkanlığında sanat ve edebiyatın Olimpiyat Oyunları'na ne ölçüde ve ne şekilde katılabileceğini incelemek üzere toplanan konferansa katılımlarını rica eder. Davetlilerin uzmanlığının ve otoritesinin sağlayacağı katkıdan duyacağı memnuniyeti dile getirerek konferans programını takdim etmiştir (Anonim 2000: 608). Konferansta mimari, dramatik sanat, kareografi, dekorasyon, edebiyat, müzik, resim ve heykel konuları tartışılacaktır (Anonim 1906b). Coubertin için bu kongre o kadar önemlidir ki bu kongreyi 4. Olimpiyat Kongresi olarak tanımlar (Müller 2006). Belirtmek gerekir ki bu tanımlama tartışmaların düzeyi ve katılımcıların kalitesi ile de doğrulanmıştır (Wassong vd 2008).

Konferans programı; 23 Mayıs Çarşamba günü sabah 09.00 ve öğleden sonra 14.00'da genel toplantılar, 24 Mayıs Perşembe komite toplantıları, 25 Mayıs Cuma sabah 09.00 komite toplantıları ve öğleden sonra 14.00 genel toplantı olacak şekilde planlanmıştır (Anonim 2000: 610).

20. yüzyılın başında ortaya çıkan sanatsal konsept basittir. Bu bağlamda atletik vücudun güzelliği sanatçılar için bir ilham kaynağı olmuş, ayrıca sosyal, bilimsel ve rasyonel ilerlemenin bir sembolü haline gelmiştir. Atletik sporlar birçok sanatçı tarafından benimsenen iki kavram olan hareket ve yeniliği yansıtmıştır. Sanat ve spor

²² Dünyanın en köklü ulusal tiyatrosu olan Fransız Ulusal Tiyatrosu (Anonim t.y.j).

arasındaki ittifak ise gelişmekte olan ulusal-sosyal reformu besleyen estetik bir hareketin kaynağında yer almaktadır. Olimpizm, elitist kùltür biçimlerinin ve popüler kùltürün ikili ifadesiyken Helenizm ise iyi, toplum ve birey arasındaki üçlü denge yoluyla insani uyum arayışı için bir modeldir. Tüm bu ilkeler Olimpiyat Oyunları'nda sanat ve sporu birleştirerek hayata geçirilmelidir (Guillain 2005). Bu bağlamda Pierre de Coubertin, 1906'da Paris'te düzenlenen konferansta beden ve zihnin birleşimini önermiştir. Bununla birlikte bu fikrin Olimpik hareket içinde tanıtılması da önem arz etmektedir (Guillain 2006). Belirtmek gerekir ki 1906 Paris Konferansı, tamamen Coubertin'in fikridir. Gerçekleşmesini o sağlamıştır ve danışma konferansı terimini ise bilerek seçer. Çünkü hedefi doğrultusunda entelektüel çevrelerin desteğini sağlamak istemektedir (Wassong vd 2008).

Konferans 23 Mayıs Çarşamba saat 10.00'da Comedie Française'in halka açık fuayesinde açılmıştır (Anonim 1906c). Buradaki yer yetersizliğinden dolayı Touring Club²³ binası da IOC'ye tahsis edilmiştir. Çok sayıda Fransız sanatçı, yurtdışından sanatçılar ve yazarlar konferansa katılım sağlamışlardır (Coubertin 1906a: 192). Jean Richepin, Poilpot, Frantz Jourdain, Maurice Pottecher, Emile Blemont, Louis Bonnier, Moreau Vauthier, Raffaelli gibi birçok sanatçı ve şair bunlardan bazılarıdır (Bourdon 1906). Ayrıca devlet görevlileri de konferansa katılım sağlar (Anonim 1906c). Tüm bu katılımlara ek olarak yurtdışından birçok sanat temsilcisi desteklerini mektuplarla beyan ederler. Maurice Barre ve Romain Rollan bunlardan bazılarıdır. Birçok IOC üyesi konferansa yazar ve sanatçı ismi göndermişlerdir. Ancak Nobel Ödülü sahibi Selma Lagerlof gibi olumsuz yanıt veren kişilerde mevcuttur (Müller 2006). Nisan ayında gönderilen kongre davetiyesinden sonra konferansa katılım için çok kısa zaman olması ve yol masraflarının çok olması caydırıcı bir unsur olmuş olabilir. Bu nedenle konferansa çok az sayıda yabancı katılımcı iştirak etmiştir. Coubertin bu durumu davetlerin doğru kişilere ulaşmamasına bağlamaktadır. Coubertin'in sanatsal rehberlik konusunda IOC'deki meslektaşlarına fazla güvendiğı söylenebilir. Bu konferansta IOC, Coubertin ve üç Fransız üye dışında sadece İngiliz Courcy Laffan tarafından temsil edilmiştir (Wassong vd 2008). ABD'den ise sadece İnmart Bernart konferansa

²³ 1890 yılında bir grup bisikletçi tarafından kurulan, 1983 yılında kapatılan, amacı turizmi geliştirmek olan eski bir Fransız derneğidir (Anonim 2024e).

katılım sağlamıştır (Anonim 1906c). Bu bağlamlarda konferansta yaklaşık olarak 60 kişi bulunduğunu belirtmek önemlidir. Coubertin'e göre konferanstaki temel engel “*klasik*” korkusudur çünkü o dönemler klasik kavramı, kalıplaşma kavramıyla eşdeğer kabul edilmektedir (Coubertin 1931: 80).

Coubertin konferansın açılış konuşmasını kendisi yapmış, konferansın açılış amacını hatırlatarak sanat ile sporu bir araya getirmek için gerekli hazırlıkları yapmanın kendilerine düştüğünü belirtmiştir (Coubertin 1933: 166-167). O, ilk olarak edebiyatın ve sanatın Olimpiyat Oyunları'na, ikinci olarak ise günlük spor etkinliklerine dahil edilmesi olmak üzere iki görevleri olduğunu belirtir (Coubertin 1909: 194). Ayrıca konferansta; mimarlık, heykel, resim, müzik ve edebiyat alanında yapılacak yarışmalarla ilgili görüş ve tavsiyeler alınacak, bu yarışmalar atletizmden esinlenen eserleri onurlandıracaktır. Bu bağlamda sanatçıların, spor duygusunu eserlerine daha iyi yansıtabilmeleri için sporu bizzat deneyimlemeleri gerekmektedir. Bu sayede gelecek nesiller sporcu düşünürler görecektir (Coubertin 1933: 167-168).

Coubertin açılış konuşmasında artık hiç kimsenin o günlerde halk festivali olarak adlandırılan şeyde yer alan kötü ve sıradan dekora, gülünç alaylara, kötü kakofoniye²⁴ isyan etmediğini belirtmiştir. Bu yarışmaların iyi bir zevkten yoksun olduklarını ifade etmiştir. Coubertin'in istediği şey, yaptıkları şeyin ne anlama geldiğinin halk tarafından takdir edilmesini sağlayarak iyi zevkin yeniden tesis edilmesini başarmaktır. Coubertin ayrıca küçük girişimlerin büyüyerek çoğaldığını, iyi birer rehber olmaları gerektiğini ifade ederek bu sayede kamuoyunun kendilerinin tayin ettikleri yolu takip edeceğini dile getirmiştir (Coubertin 1933: 167-168).

Çeşitli sanatçılardan konferansa destek gelmiştir. Bu bağlamda ilk Fransız halk tiyatrosu “*Bussang Halk Tiyatrosu (Theatre du Peuple de Bussang)*” nun kurucusu Maurice Pottecher, Coubertin'e desteklerini bildirmiştir (Anonim 1906c). Pottecher'in tiyatrosu, yozlaşmış zevkin çökmüş bir ifadesi olarak reddedilen çağdaş burjuva tiyatrosuna karşı durmuştur. Bu halk tiyatrosu, yukarıdan paternalist²⁵ bir şekilde yönlendirilebilir olsa da en düşük ortak paydayı değil, sınıf ayrımları arasında köprü

²⁴ Uyumsuzluk, ahenksizlik (Anonim 2023a).

²⁵ Paternalizm veya babacılık, toplum veya aile yönetimlerinde kararların rehber ve ideal kabul edilen kişi veya kişilerce alınmasını öngören yönetim sistemi (Anonim 2024f).

kuran ve ortak ulusal kimlik duygusunu aşıl原因an halk ve elit bir kültürün birleşimini aramaktadır. Tiyatro ve koro performanslarının sadeliği, açıklığı ve ihtişamında kendini gösteren güzellik deneyiminin evrenselliği sınıf farkını aşacak ve hem izleyicilerde hem de icracılarda uygun duyguları harekete geçirecektir. Bu bağlamlarda Pottecher'in kendisi de Ağustos 1906'da Bussang'da, Coubertin'in başkanlığında bir spor festivalinin halk tiyatrosu versiyonu gerçekleştirmiştir (Brown 1996). Louis-Albert Bourgaunt-Ducoudray, müziğin bazı festivallerde yer aldığını ve hak ettiği değeri görmesi gerektiğini belirtmiştir. Frantz Jourdain ise mimarlığın sporla i içe olmasının heyecan verici olduğunu ifade eder (Bourdon 1906). Çünkü Modern Olimpiyat Oyunları'nın tüm branşlara hitap edebilmesi için mimarlara önemli görevler düşmektedir ve yeni tasarımlara her zaman ihtiyaç duyulacaktır (Anonim 1909a). “*şairler Topluluğu (Societe Des Poetes)*” nun başkanı Emile Blemont'da Coubertin'e olan desteğini açıklamıştır (Bourdon 1906).

25 Mayıs Cuma günü konferansın bitimine doğru Coubertin  gün boyunca konuşulanlar ve alınan kararlara ilgili bir açıklama yapar (Anonim 1906c). Bu açıklamada, mimaride spor salonları ve stadyumların nasıl olması gerektiğinin incelendiğini belirtmiştir. Modern spor salonu, birçok branşı içinde barındıran antik salona benzemelidir²⁶. Ayrıca Coubertin modern stadyumun da tüm ihtiyaçları karşılaması gerektiğini ve bu sebeple antik stadyumun örnek alınmayacağını ifade eder. Spor dernekleri ise fiziksel etkinlikleri glgelememek şartıyla dramatik sanatı geliştireceklerdir (Coubertin 1909: 194-195). Daha nce Coubertin'e desteğini açıklayan Maurice Pottecher, gerçekleştireceği tiyatro gösterilerine fiziksel egzersizleri dahil etme kararı almıştır (Anonim 1906d).

Coubertin'e göre dans sanatı oldukça ilerlemiştir ve oyunlara adaptasyonu zaman ve emek gerektirecektir (Coubertin 1909: 195). Tüm bu gelişmelerin dışında Olimpiyat Oyunları'nın gerçekleştirileceği alanların görsel olarak daha dikkat çekici hale getirilmesi ve spor etkinliklerine destek olunması amacıyla iekilerden yardım alınacaktır (Anonim 1906d). Sanat sayesinde atletizm duygusunu bilen edebiyatçılar güçlü duygular hissedecek ve atletik şiiri bir yenilik olarak grecektirler. Müzik ise

²⁶ Bu bağlamda Frantz Jourdain, Louis Bonnier, Trelat, G. Gauntier, Joseph Dupon ve Octave Raquin ilerici bir tipte sürekli geliştirilebilir bir spor salonu hazırlamayı kabul etmişlerdir (Anonim 1906d).

spora doğrudan katkı sağlayacak olup özellikle açık hava koro müziği büyük öneme sahip olacaktır²⁷. Ayrıca bestecilere, atletizm ve spor onuruna kaside ve kantatlar yazmaları çağrısında bulunulmuştur. Konferansta resim ve heykel sanatı da unutulmaz. Modern spor salonları ressamalara ve heykeltıraşlara yeni modeller ve mekanlar sağlayacak, bu sayede genç sporcuların eğitimlerine katkıda bulunacaklardır (Coubertin 1909: 201). Tüm bu gelişmelerden sonra Coubertin hedefe ulaşmanın tek yolunu açıklamış ve sanatçıların sık sık atletik ortamlarda bulunmalarının başarıyı getireceğini ifade etmiştir (Coubertin 1909: 198-199).

Katılımcılar, konferansta sanat ve spor arasındaki iş birliği yollarına değinirler (Wassong vd 2008). Bunun sonucunda mimari, heykel, resim, edebiyat ve müzik dallarında Olimpik Sanat Yarışmaları düzenlenmesi fikrini oy birliği ile kabul etmişlerdir (Coubertin 1909: 202). Bu bağlamda Olimpik Sanat Yarışmaları'nın ilki 1908 yılında yapılacaktır²⁸ (Anonim 1913a: 806). Bu yarışmalar atletizmle aynı temelde olacak ve eserler atletizmden esinlenecektir. Yarışmalara katılan eserler bir jüri tarafından değerlendirilecek olup Olimpiyat Oyunları süresince sergilenecektir (Coubertin 1909: 194). Kazananlar, kazanan sporcular gibi genel törene katılacaklar ve altın Olimpiyat madalyası ödülünü alacaklardır (Anonim 1906d).

Rahip de Courcy Laffan, IOC'nin bu girişiminin açacağı ufukları belirterek Modern Olimpiyatlar'ın derece derece geliştiğini ifade etmiştir. Jules Clariete'nin, Comedie Français'in, bu yeni hareketi her zaman sevinç ve gururla hatırlayacağını ifade eden sözleri ile konferans sona ermiştir (Anonim 1906d). Coubertin'e göre IOC sanat yarışmalarını tek başına yapmış olsaydı gülünç duruma düşecekti. Bu sebeple IOC, yüksek itibara sahip üyelerden oluşan bir konferans düzenlemiş ve bu sayede halktan gerçek bir destek görmüştür. Spor ve sanat festivali amacına ulaşmış, Olimpizm, tüzüğünü tamamlamıştır (Coubertin 1931: 81).

²⁷ Müzikal bağlamda Bourgaud-Docuodray, Rabaud, Radiguer, Arthur Goquard ve Max d'Ollone eski ve yeni müzik parçalarını araştırarak bir repertuar hazırlamayı kabul etmişlerdir (Anonim 1906d).

²⁸ Londra Kraliyet Sanat Akademisi'nin bu fikri gerçekten desteklemesi bir sonraki Olimpiyatlar için Londra'ya muhtemel hale getirmiştir (Coubertin 1931: 81).

25 Mayıs Cuma günü 1906 Sanat, Edebiyat ve Spor Danışma Konferansı sona ermiştir. IOC bir gün sonra 26 Mayıs Cumartesi günü yaklaşık 2.000 kişinin katıldığı bir festival düzenler (Müller 2006). “*Sorbonne Sarayı (Palais de la Sorbonne)*” nda Madam Bartet, Bay Mounet, Bay Truffier’in birbiri ardına Victor Hugo’dan okumalar yaptığı, Griset yönetimindeki Amatör Koro Topluluğu’nun antik ve modern şarkılar söylediği, Dr. Leon Petit’in bir bilimsel konferans verdiği ve en son Profesör Dubois ve Decanchy’nin bir eskrim maçı yaptığı tören IOC’nin yapacağı sanat yarışmalarının ilk örneğini oluşturur (Coubertin 1909: 199-200). Müller (2006)’e göre spor, bilim ve güzel sanatların bir araya getirilmesi Olimpizm’in üç temel unsurunu ortaya koymaktadır.

Coubertin bu törende IOC tarafından, spora verdikleri büyük hizmetlerden dolayı Comedie Française’e ve Fransız Yarış Kulübü’ne Olimpiyat madalyası verildiğini belirtir. Ayrıca Coubertin’e birçok destekte bulunan Maurice Pottecher bir katkı daha yapmış, halk tiyatrosuna eskrim, ayak yarışları vb.’den oluşan bir atletizm programı dahil etmiştir. 4 Ekim’de güzel sanatlardan sorumlu devlet müsteşarı Dujardin-Beaumetz’in yönetiminde bir Olimpiyat Festivali düzenlenmiştir. Bu festivalde Alexandre Georges’un bir kantatı çalınmıştır. Festivalde ayrıca sporla ilgili sanat eserlerinden oluşan bir sergiyle beraber antik dövüş ve Yunan danslarından oluşan bir başka sergi kurulmuştur. Coubertin bir zamanlar boşanmış olan kasların ve zihnin yeniden birleşmesinin 1906 yılında bu şekilde kutlandığını belirtmektedir (Coubertin 1909: 2000). Bu bağlamda konferans, sanat yarışmalarını Olimpiyat Oyunları’na dahil ederek amacını gerçekleştirir. Güzel sanatlar pentatlonu, Yunanlıların Antik Olimpiyatlar’da başardıkları gibi atletik yarışmaları mükemmelleştirmeyi hedeflemiştir (Wassong vd 2008). Ancak Wassong vd (2008)’nin Coubertin’in, Antik Olimpiyat Oyunları’nın sanat yarışmaları içermediğini bilip bilmediğini sorguladığını belirtmek önemlidir. Ayrıca Coubertin 1906 Paris Konferansı’nda bir diğer önemli kararı da hayata geçirmiştir. Artık Olimpiyatlar’a katılanlar açılış törenlerine spor kıyafetleriyle ve çoğu durumda spor ekipmanlarını taşıyarak gireceklerdir (Wassong vd 2008).

1906 konferansında gündemde sadece ilham perileri pentatlonu için önerilen beş sanat kategorisi tartışılmamıştır. Aynı zamanda belli standartları karşılamaları için

yarışmaların gerekli bir tamamlayıcısı olacak koreografler, alaylar, geçit törenleri, koordineli grup hareketleri ve dekorasyon, stantlar, rozetler, çelenkler ile ilgili toplantılar da yapılmıştır (Anonim 1906c). Bu danışma konferansı Modern Olimpiyatlar'ın köşe taşlarından biri olmuştur. Olimpizm'in kapsamlı bir estetik şemasını resmen ortaya koymuştur. Daha sonra Coubertin, kültürel retimi Olimpik hareketin doğal bir parçası haline getirmiştir (Guillain 2005).

Konferansın sonuçlarından biri de Coubertin'in ünlü sanatçı Auguste Bartholdi'ye, fiziksel rönesansın anısına sipariş ettiği anıtın akıbetidir. Konferanstan en az iki yıl önce verilen bu sipariş sonrası Bartholdi tasarımı tamamlamış ancak ömrü yetmediği için bir model yapamamıştır. Ancak geride bu anıt ile ilgili üzerinde çalışılabilecek birçok veri bırakmayı da ihmal etmez. 1906 Konferansı'nın IOC'yi teşvik etmesiyle birlikte yarım kalan bu projeyi tamamlamak ve gerekli şartnameyi hazırlamak üzere mimar ve heykeltaşlardan oluşan bir komisyon kurulur (Anonim 1906c).

Konferans'tan bir yıl sonra ise Coubertin, 1907'nin ilkbaharında Paris'teki “zel Mimarlık Okulu (*Ecole Speciale d'Architecture*)”²⁹ nda ilginç bir girişimde bulunduğunu ve bu okulun eğitim direktörü Gaston Trelat'ın 1906 konferansının çalışmalarına önemli bir katkıda bulunduğunu dile getirmiştir. Coubertin'e göre Trelat, ğrencilere, Paris banliyölerinde bir spor tesisi tasarlanmasını amaçlayan bir kompozisyon konusu verir. Öğrencilere alanın boyutları, erişim koşulları sunulur. Egzersizler için öngörülen alanlara ve soyunma odaları, lavabolar vb. için gerekli binalara ek olarak müzik ve edebiyat seçmeleri için bir alan ayırmaları talimatı verilmiştir. Coubertin'e göre bu, ağdaşlaştırılmış “*Antik Spor Salonu (Gymnasium)*” nun kurulması yönünde atılan açık bir adımdır (Coubertin 1907c).

23 Mayıs arşamba günü, Comedie Français'de toplanan sanat, edebiyat ve spor danışma konferansı Olimpik Rönesans'ın ikinci aşamasını oluşturur (Anonim 1906b). Çünkü bu kongre, kas ve ruhun birleşiminin en büyüğü ve en verimli si olmuştur (Anonim 1906e). Konferans dünyanın dört bir yanından en sıcak desteği

²⁹ 1865'te Emile Trelat tarafından kurulan ve 1870 yılından bu yana kamu yararına çalışan özel bir mimarlık yüksek ğretim kurumudur (Anonim t.y.k).

almış ve bu program sempatik bir yankı uyandırmıştır. Coubertin'e göre ikinci aşama tamamlanmış görünmektedir. Bu nedenle Coubertin'e göre 23 Haziran 1894 tarihinin hemen ardından 25 Mayıs 1906 tarihi gelecektir (Anonim 1906b).

4.3.2. 1908 Londra gerçekleşmeyen olimpiik sanat yarışmaları

1896 Atina, 1900 Paris ve 1904 St. Louis Olimpiyatları'na önceki bölümlerde açıklandığı üzere çeşitli sebeplerle sanat yarışmaları dahil edilememiştir. Ancak Olimpizm, 1900 Paris ve 1904 St. Louis Olimpiyatları'nın ardından yeni bir soluğa ihtiyaç duymaktadır (Anonim 2020a: 6). Bu bağlamda sanat yarışmaları mümkün hale geldiğinde Roma bu proje için talip olmuştur. İtalyan Kont Brunetta d'Usseaux'un başında bulunduğu komite 1908 Olimpiyatları'nı Roma'da yapmak için çağrıda bulunmuş ve başarılı olmuştur (Coubertin 1904b). Ancak İtalya Ulusal Olimpiyat Komitesi (INOC), 1906'da Vezüv Yanardağı'nda meydana gelen beklenmedik patlamanın yol açtığı mali güçlükleri gerekçe göstererek Olimpiyat Oyunları'nı iptal eder (Hiroshi 2009). Ardından Oyunlar'ın Londra'ya taşınması³⁰ (Müller 2006), sanat yarışmalarının doğaçlama yapılması anlamına gelmektedir ve bu da oyunların sanatsal yönüne zarar verecektir.

IOC, Olimpiyatlar'da sanat yarışması fikrini harekete geçirebilmek ve bir yasaya dönüştürebilmek amacıyla 1908 Olimpiyatları'nın organizatörleri ve Kraliyet Sanat Akademisi yardımıyla 1908 için bir program hazırlar. Yarışma konularını İngilizler seçmiştir. Bu bağlamda sadece resim, heykel, mimari kategorilerini içermektedir (Anonim 1910b). Bu programda müzik ve edebiyat yarışmaları ise es geçilmiştir (Hiroshi 2009).

Bu programın resim kategorisinde A ve B sınıfı olmak üzere iki sınıf mevcuttur. A sınıfında “*Bir Zafer Alayı*” veya “*Yunanlılar ve Amazonların Savaşları*” konusu, B sınıfında ise “*Modern Atletizm (Bir Futbol Maçı)*” veya “*Klasik Atletizm (Disk Atma)*” veya “*Herkül ve Antaeus*” konuları konuları işlenecek olup kazananlara Olimpiyat altın madalyası verilecektir.

³⁰ Yaşanan aksiliklerin ardından IOC'nin 1908 Olimpiyatları için Londra'yı seçmesinin Olimpik Sanat Yarışmaları bağlamında olumlu tarafı ilk kez sanat yarışması kurallarının oluşturulmasıdır (Hiroshi 2009).

Heykel kategorisinde yine A ve B sınıfları mevcuttur ve konular resim kategorisindeki konular ile aynıdır.

Mimarlık yarışması ise tüm mimarlara açıktır ve biraz daha kapsamlıdır. Mimarlar bir sütun dizisi ve soyunma odaları ile çevrili, bir ucunda kubbeli bir salon ve diğer ucunda bir antre bulunan 100 fit uzunluğunda ve 83 fit genişliğinde bir yüzme havuzu veya önü 50 fit genişliğinde bir caddeye bakan ve tam donanımlı bir spor salonuna sahip bir şehir evi veya nüfusu 20.000 olan bir taşra kasabası için bir dönümlük bir arazide yer alacak; eskrim salonu, jimnastik salonu, yüzme havuzu, atış poligonu, beşli kort ve mümkün olduğunca diğer spor dalları için bir mekan içerecek ve 2.000 Euro maliyetle inşa edilecek bir spor kulübü binası opsiyonlarından birini seçeceklerdir.

Tüm kazananlara Altın olimpiyat madalyası verilecektir. Ek olarak her yarışmacıya Olimpiyat diploması ve hatıra madalyası verilecektir. Resimler, heykel eserleri ve mimari çizimler yarışmacıların mülkiyetinde kalacak ve Olimpiyat süresince stadyuma bağlı sergide sergilenecektir (Anonim 1907).

Coubertin'e göre Londra Olimpiyat Oyunları kapsamında düzenlenen heykel, resim ve mimarlık yarışması kuralları, sanatın Olimpiyat etkinliklerine etkili bir şekilde yeniden dahil edilmesine işaret eden bir dönüm noktasıdır. Sanat ve spor arasındaki eski birlik 1906 konferansında yeniden kurulmuştur. Şimdi ise ilkelerinin uygulanması gerekmektedir. Coubertin'e göre bu başarılmıştır. Coubertin, 1908 yönetmeliğinin, İngiltere Kraliyet Akademisi üyesi olan ve başkanlığını bu akademinin başkanı Sir Edward Pynter'ın yaptığı seçkin sanatçılardan oluşan bir komite tarafından hazırlandığını ifade ederek yarışmanın sonuçlarının parlak olmasını ve pek çok genç sanatçının yeni bir şeyler denemek için bu fırsatı değerlendirmesini istediğini belirtir (Coubertin 1907c). Ancak Ekim 1907'de tamamlanan bu program zaman yetersizliği nedeniyle uygulanabilir değildir (Anonim 1910b). Bu bağlamda Olimpik Sanat Yarışmaları 1908 yılında gerçekleşmemiştir. Önerilen yarışmanın çok resmi olması da bir diğer etkidir (Wassong vd 2008). Böylece 4. Olimpiyat Oyunları'nda bu yarışmalar ile ilgili hiçbir şey yapılamamıştır (Anonim 1913a: 806). Büyük Britanya Ulusal Olimpiyat Komitesi, 1908 Oyunları'na ilişkin resmi raporunda, gelecekteki Olimpiyat Oyunları'nda sanat yarışmaları'nın duyurusunun en az üç yıl

önceden kamuoyuna yapılması ve sonuçların Olimpiyat Oyunları sırasında bir sergide sergilenmesi gerektiğini belirtmiştir (Wassong vd 2008).

4.3.3. 1910 Paris uluslararası mimarlık yarışması

1906 Sanat, Edebiyat ve Spor Konferansı'nın önemli sonuçlarından biri de Mayıs 1910'da IOC tarafından ilan edilen bir mimari yarışma olmuştur. Fransız Cumhurbaşkanı'nın himayesinde IOC tarafından düzenlenecek 1910 Paris Uluslararası Mimari Yarışması'nın amacı "*Modern Bir Olimpiya*" için planlar geliştirmektir. Yarışmacılar, Olimpiyat Oyunları programında yer alan sportif ve sanatsal etkinlikler için binalar ve alanlar, yönetim ve sporcular için tesisler geliştireceklerdir. Kazananlara altın Olimpiyat madalyası verilecek olup jüri; sanat, teknik ve spor gibi farklı alanlardan olan beş uzmandan oluşacaktır (Anonim 1910c).

Yarışmacılardan, tasarlayacakları planlar için istenen bazı özellikler mevcuttur. Öncelikle "*Modern Olimpiya*" da Olimpiyatlar'ın geziciliği ilkesine yer verilmeyecektir. Bu nedenle sporda doyumluk yaşanabilir, modern spor terkedilebilir ve seyirci kaybı yaşanabilme olasılığı mevcuttur. Bu bağlamda ortamın güzelliği ve sanat iş birliği ile insanları Olimpiya'ya çekilmesi gerekmektedir. Çim alanların ve terasların düzenlenmesi sanat ve zevk gerektirmelidir. Fantezi ve düzen olmalı, teknik gerekliliklere saygı gösterilmelidir (Anonim 1910d).

Kurulacak olan Modern Olimpiya'nın yönetiminde dokuz üyeden oluşan ve Olimpiyatlar arası dönemde de Olimpiyat dışı grupların düzenleyeceği sanat ve spor festivallerini yönetecek bir komisyon kurulacaktır. Her OGOC spor, sanat yarışmaları, festivaller ve performanslar, finans ve hukuk işlerini yönetebilmeleri için tesisler yapılacaktır (Anonim 1909b).

Modern Olimpiya'nın müzik seçmeleri, tiyatro gösterileri ve sergi galerileri için bir kapalı alan içermesi gerekmektedir. İklimsel olan bu konuda "*Theatre du Peuple*" a benzer bir formül bulunabilir. Ayrıca Modern Olimpiya; tablolar, karikatürler ve heykel sergilerini de içerecektir (Anonim 1910b).

Modern Olimpiya'daki büyük koro kitleleri, genç müzisyenlerin bestelemek isteyecekleri Olimpik senfoniler için temel oluşturacaktır. Bu bağlamda akustik

sorunlar için mimarların yardımı çok önemlidir. Modernizmi ile özgün, gelenekselliği ile heybetli rolüne uygun bir Olimpiya yaratmak mimarlara düşmektedir. Bir mimar çıkacaktır ve Olimpiyatlar'ın önemine ve güzelliğine uygun bir kalıcı ev verecektir. IOC'nin açtığı mimarlık yarışması bu sebeple umut vericidir. Aynı zamanda kas ve sanat arasındaki mutluluğu güçlendirmeyi amaçlamaktadır (Anonim 1910a).

Sanat ve dua şehri olan Olimpiya belirli aralıklarla ziyaret edilmekteydi. Bu bağlamda Modern Olimpiya'da böyle olmalıdır. Olimpiya'nın atmosferi ziyaretçileri cezbetmeli ve onlara ilham vermelidir. Bu etkiyi sağlamak; heykel, resim ve dekoratif sanatlar yardımıyla mimariye kalmıştır. Olimpiyat kenti görkemli ve onurlu bir bütün oluşturmalıdır. Bu görünüm spor ve sanattan oluşan ikili karakteri yansıtmalıdır (Anonim 1909c).

İstenilen özelliklerin açıkça belirtildiği mimarlık yarışmasının genel komiserliğini Gaston Trelat yapmıştır. Aynı zamanda yarışma, Gaston Trelat'ın direktörlüğünü yaptığı "*École spéciale d'Architecture*" tarafından yönetilmiş olup ödül Lozan'dan iki mimara halka açık olarak verilmiştir (Anonim 1910c; Trelat 1911).

Trelat (1911)'a göre Olimpik Mimari Yarışması, sanat yarışmaları için bir başlangıç teşkil etmektedir. Yarışmada Konrad Hippenheimer, Zürih şehrini bahçeler ile donatmış olup şehre tiyatrolar, amfityatrolar, müzeler, konser salonları ve bir de felsefe okulu eklemiştir. Bay Eugene Monod ve Alphonse Laverriere'nin çalışması olmasa altın Olimpiyat madalyasını Bay Hippenheimer alacaktır. Bu ikili Cenevre kıyısında bir mekân seçmiş ve projelerini su ve kara sporları olarak ikiye ayırmışlardır. Su sporları alanları; yüzme havuzu, yat limanı, kürek çekme alanı ve büyük tribünleriyle göl boyunca uzanırken, futbol ve tenis sahaları gibi kara sporları alanları ise tepelerin yarısına kadar çıkmaktadır. Stadyum ise daha yukarıda yer almaktadır. Yönetim ve senato sarayı ve müştemilatları akıllıca düzenlenmiştir. Bir zafer caddesi Olimpiya'ya eşlik etmektedir ve bu caddede geçit törenleri yapılabilme imkânı mevcuttur çünkü tüm Olimpiya'yı baştan başa dolaşmaktadır. Bu çalışma sonsuz verimli öneriye kapı açmaktadır ve genç mimarlara örnek olacaktır. Bu durum, Olimpiyatlar'a büyük yenilik getirecek olan Sanat Yarışmaları'nın da onayıdır.

4.3.4. 1912 Stockholm olimpik sanat yarışmaları

1908 Londra Olimpiyat Oyunları'na dahil edilen ancak zaman yetersizliği nedeni ile yapılamayan Sanat Yarışmaları'ndan sonra konu tekrar tartışmaya açılmış olup 1909 Berlin ve 1910 Luksemburg toplantılarında, 1912 Olimpiyat Oyunları ile bağlantılı olarak doğrudan atletik sporlardan esinlenen eserleri kapsayacak şekilde mimari, heykel, resim, müzik ve edebiyat alanlarında bir sanat yarışmasının yapılması yönünde görüş bildirilmiştir (Anonim 1913a: 806).

IOC'nin kurucu üyelerinden İsveçli Victor Balck, Stockholm'ün oyunları kazanması halinde sanat yarışmaları düzenleneceği sözünü vermiştir. Bu sözden ötürü olacak ki IOC, 28 Mayıs 1909 Berlin'de yapılan oturumda İsveç'in başkentini 1912 Olimpiyat Oyunları'na ev sahipliği yapmak üzere seçer. Bunu takiben Veliaht Prens Gustaf Adolf'un onursal başkan, Victor Balck'ın başkan ve Johannes Sigfrid Edström'ün başkan yardımcısı olarak görev yaptığı SOGOC hemen çalışmalara başlamıştır (Molzberger 2012). Bu bağlamda SOGOC birçok toplantı gerçekleştirmiştir. Komite bu toplantıların bazılarında, diğer birçok konunun yanında, ilk defa düzenlenecek olan Olimpik Sanat Yarışmaları konusunu da tartışırken kimi toplantılarda ise bu konuya hiç yer vermemiştir.

Olimpik Sanat Yarışmaları konusu, SOGOC tarafından ilk kez 14 Şubat 1910'daki toplantıda tartışılır. Kısa bir tartışmanın ardından yarışmaların düzenlenmesi için herhangi bir planın başlatılmaması kararlaştırılır ve konu ertelenir (Anonim 1910e). Yaşanan bu gelişmelerin ardından 28 Şubat 1910'da bir toplantı daha gerçekleştirilmiştir. Albay Balck meslektaşlarına Coubertin'den, 1912 Olimpiyat Oyunları'nda sanat yarışmalarının uygulanmasına yönelik bir mektup aldığını bildirmiştir. Albay Balck, bu mektubun içeriğini ve böyle bir yarışma için düşündüğü koşulları anlatır. Bunun üzerine Veliaht Prens, farklı ülkelerde var olan farklı anlayışlar ve eğilimler göz önüne alındığında, sanatla ilgili bir yarışmayı düzenlemenin oldukça riskli olacağını belirtmiştir. Ayrıca konuya açıklık getirmek amacıyla çeşitli sanatçı örgütlerine mektup gönderilerek görüşlerinin alınmasını teklif etmiştir. Komite üyeleri ise bu tavsiyelere uymuş ve Veliaht Prens'in talepleri doğrultusunda hareket etmiştir (Anonim 1910f). Olimpik Sanat Yarışmaları ile ilgili tavsiye almak üzere İsveç Kraliyet Bilimler Akademisi gibi çeşitli kurum ve kuruluşlar, Özgür Sanatlar Kraliyet

Akademisi, Sanatçılar Birliği, İsveç Mimarlık Birliği, İsveç Teknoloji Birliği ve birkaç sanatçı seçilmiştir. Hepsine Mart 1910'da gönderilen bir mektupta, Coubertin'in 1912'de Stockholm'de bir sanat yarışması düzenlenmesi talebi bildirilmiştir. Bu mektupta ayrıca yarışma yerine bir serginin tercih edilip edilmeyeceği konusunda daha önce yapılan bir tartışma anlatılmış olup bu konuda da bir açıklama yapılması istenir (Molzberger 2012).

Kraliyet Akademisi, IOC tarafından belirlenen sınırlamalar çerçevesinde bir sanat yarışması düzenlenmesi halinde bunun mimariden başka bir alanı kapsamasının mümkün olmadığını, öte yandan böyle bir yarışmada heykel ve resim eserlerinin esas olarak atletik yaşamı yüceltmeye yönelik illüstrasyonlar olarak değerlendirileceğini ve bu nedenle de sanatçının her şeyden önce atletizm teknikleri hakkında bilgi sahibi olmasını gerektireceğini belirtmiştir. Sonuç olarak söz konusu eserlerin yalnızca sanat eseri olarak değerlendirilmeyecek olup yarışmanın sanatsal açıdan anlamsız olacağını ifade etmiştir. Kraliyet Akademisi ayrıca Stockholm'de uygun bir sergi mekânı bulmanın zorluğuna ve Olimpiyat Oyunları'nın yapılacağı yerin yakınında böyle bir mekânın inşa edilmesinin mümkün olmadığına dikkat çekmiştir. Bu nedenle Akademi, SOGOC'a söz konusu sanat yarışmalarının düzenlenmemesini tavsiye eder. İsveç Sanat Derneği, mimarlık söz konusu olduğunda plana karşı ciddi bir itirazda bulunulamayacağını ancak resim ve heykele ilişkin düzenlemeler açısından durumun oldukça farklı olduğunu belirtmiştir. Diğer sanatların aksine mimarlığın her zaman az ya da çok pratik bir amaca hizmet ettiğini ifade etmiştir. Öte yandan bir resim ya da bir heykel yarışması söz konusu olduğunda, yarışmanın temel amacının sadece ama sadece sanat olmasının her zaman vazgeçilmez bir koşul olduğunu belirtir. Derneğe göre mevcut durum böyle görünmemektedir ve söz konusu başarılı sanat eserleri Olimpiyat ödüllerini sadece ya da hatta esas olarak sanatsal değerleri nedeniyle almadıkları için yarışmalar amaçsız hale gelecektir. Ancak dernek Olimpiyat Oyunları ile bağlantılı bir sanat sergisi düzenlenmesini de tavsiye eder. İsveç Teknoloji Derneği Mimarlık Bölümü, Modern Olimpiyat Oyunları'nın sanatın yardımıyla klasik prototiplerine uygun olarak şekillendirilmesi önerisinin çekiciliğini tam olarak algılamış olsa bile özellikle organizasyon için gerekli olan büyük makinalar ve büyük masraflarla birlikte beklenebilecek nispeten küçük sonuçlar sebebiyle önerilen yarışmanın düzenlenmesini tavsiye edemeyeceği yanıtını vermiştir. Ancak bölüm,

yarışma ya da sergi alternatifleri arasında belirli bir programa uygun olarak uluslararası bir mimarlık yarışmasının seçilmesini önermiştir. Sanatçılar Derneği hem yarışmaya hem de sergiye karşı çıkarken, Sanatçılar Sendikası sergi konusuna sempati duyduğunu ifade etmiştir. Özgür Sanatçılar Derneği cevabında, sağlıklı ve atletik sporlara sanatsal ilgi uyandırma önerisinin çok cazip görünmesine rağmen bir sanat yarışması şeklinde gerçekleştirilmesinin mümkün olmadığını belirtir. Öte yandan dernek 1912 Olimpiyat Oyunları ile bağlantılı bir sanat sergisinin çok uygun bir önlem olacağını ifade etmiştir (Anonim 1913a: 807). Bu bağlamda 2 Mayıs 1910'da SOGOC toplantısında yapılan tartışmalar sonucunda komite önce sanat yarışmaları konusunun iptal edilmesine karar verirken sonrasında bu fikirden vazgeçip bu yarışmaların uygulanmasındaki zorluklar hakkında Coubertin'i bilgilendirmeye karar verir (Anonim 1910g). Coubertin, İsveçlilerin tavırlarından etkilenmemiştir. SOGOC'un 17 Mayıs 1910'daki toplantısında Albay Balck, IOC başkanından sanat yarışmalarının Oyunlar'ın programına dahil edilmesini talep eden bir mektup daha aldığını belirtir. Kont Clarence von Rosen de sanatçı Gustaf Fjaestad'ın konunun hayata geçirilmesine büyük ilgi duyduğunu şahsen ifade ettiğini ve diğer sanatçıların da bu konuda bir şeyler yapılması arzusunu bireysel olarak dile getirdiklerini belirtmiştir (Anonim 1910h).

İlerleyen süreçte, Haziran 1910'da Luksemburg'ta yapılan IOC oturumunda Balck, Olimpiyat hazırlıklarının gidişatı hakkında bir rapor vermiştir. İsveç sanat uzmanlarının olumsuz tutumundan Coubertin'e ilk kez bahsetmiştir. Bunun üzerine Coubertin İsveç delegasyonunu sert bir şekilde azarlar ve sanatsal yarışmaların programda yer almaması halinde Stockholm Olimpiyat Oyunları'nı görmezden gelmekle tehdit eder (Molzberger 2012). Coubertin, Olimpiyatlar ile sıradan dünya şampiyonaları arasında tek bir fark olduğunu ve bu farkın spor etkinliklerinin sanatsal etkinliklerle el ele yürüdüğü Antik Yunan Olimpiyatları'nda olduğu gibi sanat yarışmaları olduğunu söyler. Olimpiyat fikrine yabancı olan İsveçli edebiyat ve sanat kuruluşlarının kendilerinden ne istendiğini anlamamaları ve bundan ürkmelerinin gayet doğal olduğunu ifade eder. Ayrıca SOGOC, eğer sanat yarışmalarını organize etme sözünü vermeseydi 5. Olimpiyat Oyunları'nın kendilerine verilmemiş olacağını da Viktor Balck'a sert bir dille belirtmiştir (IOC'nin 1910 Luksemburg Toplantısı Tutanakları; IOC Arşivi'nden Akt., Molzberger 2012)

Sonuçta Coubertin, İsveç sanat derneklerinin sözde uzman statüsü hakkında ne düşündüğünü ve SOGOC'un aslında başka seçeneği olmadığını, çünkü yarışmanın gerçekleştirilmesinin sadece IOC'nin yönergelerine uymaktan ibaret olduğunu göstermiştir. SOGOC sadece sanat uzmanlarına başvurarak Coubertin'in fikri hakkında şüphelerini açıkça dile getirmişlerdir ve bu da onu kişisel düzeyde etkilemiştir. Olimpik Sanat Yarışmaları'nın gelecekte uygulanmasına ilişkin 1906 Paris'te alınan kararın hemen hemen sadece Coubertin'e ait bir karar olduğunu belirtmek önemlidir. Balck, Coubertin'in azarlaması üzerine hemen geri adım atmış ve kişisel olarak sanat yarışmalarının destekçisi olduğunu ancak yerel sanat çevresinin direnişine rağmen Stockholm Olimpiyatları'ndaki yarışmaları yürütmek için IOC'nin desteğine ihtiyaç duyduğunu söylemiştir. Clarence Von Rosen ve Lüksemburg'da misafir olarak bulunan Johannes Sigfrid Edström de Balck'ın görüşünü paylaşmış ve sanat yarışmaları için çalışacaklarına dair söz vermiştir. Ancak Lüksemburg'da verilen sözlerin Stockholm'e döndükten kısa bir süre sonra unutulduğu görülür. Konu, sonraki aylarda SOGOC oturumlarında birkaç kez ertelenmiştir. Balck'ın etrafındaki kişiler bir kez daha İsveç sanat derneklerinden yardım istemeyi önererek eski yönlerine geri dönmüşlerdir (Molzberger 2012).

8 Ağustos 1910'da düzenlenen SOGOC toplantısında Albay Balck'ın, Veliakt Prens'in, organizasyon komitesinin bazı üyeleriyle yapacağı toplantıda sanat yarışmalarının düzenlenmesine ilişkin endişelerini dile getireceğini açıklamasının ardından kısa bir tartışma yaşanmış ve bu tartışma sırasında Direktör Bernhard Fredrik Burman, söz konusu etkinliğin programdan çıkarılmasını talep etmiştir. Mimar Torben Andreas Grut, yalnızca bir sanat sergisinden bahsetmiş ve bu bağlamda stadyumun gelen sanat eserleriyle süslenme olasılığını vurgulamıştır. Direktör Edström ise etkinliğin SOGOC tarafından düzenlenme ihtimali yoksa, IOC'ye danışılmasını ve onlara devredilmesini talep eder. Ancak komite raporuna göre bu ikinci olasılık İsveç'i yoksul gibi gösterecektir. Görüşler bölünmüş olduğundan, komite tarafından Albay Balck ve Ofis Müdürü Von Sandeberg'e sanat çevrelerinin liderleriyle irtibata geçmeleri ve konuyu gelecekteki bir toplantıda incelemeleri talimatı verilmiştir (Anonim 1910i). Ancak 22 Ağustos 1910'da toplantıdaki toplantıda sanat yarışmaları konusu gündeme gelmez (Anonim 1910j).

Özellikle Balck, bir yandan Coubertin'e verdiği söze sadık kalması gerekirken diğer yandan İsveçlilerin kendi oyunlarına istenmeyen bir müdahale olarak gördükleri yarışmaları düzenlemek konusunda SOGOC'daki diğer meslektaşları gibi isteksiz olduğu için sanat yarışmaları konusunda bir ikilem içindedir. İsveçliler muhtemelen kararın uygulanması için yeterli zaman kalmayana dek konuyu erteleyebileceklerini düşünmüşlerdir ancak İsveçliler bu noktada Coubertin'i hafife almıştır (Molzberger 2012).

Coubertin, sanat yarışmaları konusunda birkaç ay sessiz kalsada Aralık 1910 tarihli bir mektupla SOGOC'a, kesinlikle taviz vermek istemediğini belirtmiştir. 15 Aralık tarihli mektupta Coubertin, IOC'nin, Olimpik Sanat Yarışmaları konusundaki kararından geri adım atmasının beklenemeyeceğini ve 1912'de beş farklı sanat dalında spora bağlı konuları ele alan sanat yarışmaları gerçekleştirmenin bir onur olacağını ifade etmiştir. Sanat yarışmasını düzenleme konusunda karşılaşılan zorlukların İsveç'e özgü olduğunu ve SOGOC'un henüz yeni ve tam anlaşılamamış olan sanat yarışmalarının arifesinde olduğunu belirtir. Bu koşullar altında SOGOC'a bir öneride bulunur. Coubertin bu öneriyi, IOC'nin, Budapeşte'deki bir sonraki toplantısında onaylayacağından emindir ve bu teklifi bunu bilerek yapmıştır. Coubertin'in önerileri dört maddede toplanır. Birinci madde de Olimpiyat ile bağlantılı olarak Paris'teki 1906 kongresinin kararına uygun olacak şekilde beş farklı sanat dalında doğrudan spor fikrinden esinlenen eserleri konu alan sanat yarışmalarının düzenleneceğini belirtir. İkinci madde de bu beş yarışmada ödül kazananların her birinin 5. Olimpiyat madalyası alacağını ifade eder. Buna ek olarak sanat yarışmalarının kazananlarının, madalyalarını, spor etkinliklerinin kazananları ile aynı koşullarda ve saygınlıkta alacaklarını, ayrıca ödül kazanan eserlerin Olimpiyat Oyunları süresince sergileneceğini, yayınlanacağını veya icra edileceğini söyler. Üçüncü madde de yarışmaya ancak daha önce yayınlanmamış veya sergilenmemiş eserlerin katılabileceğini ve Mart 1912 tarihinden önce jüriye sunulmuş olmaları gerektiğini belirtmiştir. Dördüncü madde de ise SOGOC'un, 5. Olimpiyat için bu tür bir yarışmanın ilk organizasyonu ile ilgili zorlukları göz önünde bulundurarak IOC'ye, bu yarışmanın düzenlenmesi, jüri oluşturulması vb. konularda gerekli adımları atmasını ve IOC Bürosu ile iletişim kurmak üzere üç kişilik bir komite atanmasını teklif

etmesini önermiştir.³¹ Coubertin bu önerilerden sonra bu görev için SOGOC'un maruz kalacağı harcamanın 5.000 frankı geçmeyeceğini ve bu meblağın kolayca temin edilebileceğini söylemiştir. Ayrıca bu şekilde kendisinin de şahsen etkileneceğini, kapsamlı bir şekilde çalışması gerekeceğini, hem SOGOC'a yardım etmek hem de Olimpiyat Oyunları'nın yönetimi ile ilgilenmek gibi iki önemli görevi olacağını ve bu görevlerin ağırlığından kaçmayacağını anlatır. Son olarak sanat yarışmaları meselesinin geri dönülemez bir mesele olduğunu, mutlaka uygulanması gerektiğini ve geri adım atmayacaklarını dile getirmiştir (Anonim 1910k).

IOC Başkanı'nın açık sözlerine rağmen SOGOC saldırgan tutumunu sürdürmüş ve Coubertin'in uzattığı eli reddetmiştir. İsveçliler yarışmaları düzenlemek istememekle beraber IOC'nin, kendi projelerine müdahale etmesini de istememektedirler. Bu sebeple 12 Ocak 1911'de bir danışma konferansı daha düzenlemişler ve sanat camiasından 30 kadar temsilciyi ofislerine davet etmişlerdir (Molzberger 2012). Konferansa sanat yarışmaları için SOGOC delegeleri ve Georg Von Rosen, Gustaf Cedeström, Ludvig Looström ve Tor Hedberg gibi üst düzey Stockholm kültür temsilcileri, ayrıca İsveç Olimpiyat Stadyum'u mimarı Torben Grut ve sanatla ilgilenen yaklaşık 15 kişi katılmıştır. Albay Balck, geçen yıl Lüksemburg'da yapılan kongrede IOC'nin, 1912 Olimpiyat Oyunları ile bağlantılı olarak bir sanat yarışması düzenlenmesini neredeyse oybirliği ile desteklediğini ifade eder. Bu konuşmanın akabinde toplantıya tercüme edilmiş olarak sunulan Baron de Coubertin'in 15 Aralık 1910 tarihli mektubu okunur. Mektubun okunmasının ardından Baron Cedeström böyle bir sanat yarışmasının düzenlenmesini şiddetle reddetmiştir ve prensip olarak sanatçılar arasındaki her türlü rekabete karşı çıkmıştır. Ona göre önerilen yarışmada yalnızca sergilenmemiş veya yayınlanmamış çalışmalar değerlendirilecek ve konu seçimindeki sınırlamalar göz önüne alındığında, katılım son derece sınırlı olacaktır. Ancak böyle bir sanat yarışması gereklilik arz ediyorsa daha belirgin bir formatta bir yarışma önermek mantıklı olacaktır. Örneğin; yüzme havuzu, tenis sahaları gibi spor alanları için tasarımların yer aldığı bir mimari yarışma yapılabileceği gibi stadın süslenmesi için heykel önerilerinin yapıldığı bir yarışma da yapılabilir. Cedeström sporun ilham verici doğasını kabul etmekle beraber bu

³¹ Buradan Coubertin'in hem IOC adına SOGOC'ye hem SOGOC adına IOC'ye önerilerde bulunduğu anlaşılmaktadır.

yarışmaya mevcut şekliyle sanatçılar olarak başka bir şekilde yaklaşamayacaklarını ifade etmiştir. Prens Eugen Napoleon Nikolaus ise IOC tarafından kendilerine baskı yapılmaması gerektiğini, meselenin yarışmaların düzenlenip düzenlenmemesi değil kendilerinin bunu uygun bulup bulmadıkları olduğunu belirtir ve böyle bir davetin yapılmasına şiddetle karşı çıktıklarını ekler. Ona göre IOC böyle bir tören düzenleyebiliyorsa ve bunu istiyorsa kendi yapmalıdır. Ancak sanat yarışmalarının bu şekilde gerçekleştirilmesi çok zor bir girişim olacaktır ve başarılması mümkün değildir. Mimar Grut'a göre ise bu yarışmanın gerçekleşmemesi büyük bir şans olacaktır. Eğer bu yarışmalar düzenlenirse tam bir fiyasko olmakla birlikte her ülke yaşanan bu durumdan sorumlu olacaktır. Başkan Rosen ise IOC'nin teklifinin takdirle karşılanması gerektiğini söylemiştir. Bir sanat yarışmasına yönelik davetin kendilerinden ziyade dışarıdan gelmesi daha iyi olacaktır. Bu tür bir yarışmayı temsil edici ve tatmin edici bir şekilde düzenleme konusunda yeterince yetkin olmadıklarını belirterek böyle bir organizasyonun başarısızlık riskine maruz kalınmasındansa onurlu bir geri çekilmenin daha iyi olacağını söyler. Tartışmanın sonunda toplantı katılımcıları, ülkenin sanat çevrelerindeki fikir birliğinin şu anda böyle bir yarışma lehinde olmadığı gerekçesiyle, önerilen sanat yarışmalarının yapılmasına oy birliği ile karşı çıktıklarını belirttiler. Konferans bir sonraki aşama olarak bir sanat sergisi meselesini konuşmuştur. Sanat sergisi düzenlenme olasılığı da gereken ilgiyi görmemiştir. Ayrıca zaten IOC'nin gündeminde bir sanat sergisi düzenleme konusu yer almamaktadır (Anonim 1911a).

Görüldüğü üzere İsveçliler Coubertin'in taleplerine çözüm getirememiştir. Lakin SOGOC başkanı Victor Balck'a göre ise sadece, sanat yarışmalarını IOC'nin mi yoksa SOGOC'un mu düzenleyeceği tartışmaya açıktır. Bunun üzerine SOGOC bir sonraki toplantısında nihai bir karar alacağını ifade eder. Victor Balck 26 Ocak 1911'de IOC başkanını bu konuda dostane bir mesajla bilgilendirmiştir (Balck'tan Coubertin'e 26 Ocak 1911 tarihli mektup; IOC Arşivi'nden Akt., Molzberger 2012). Ancak SOGOC sekreteri Kristian Hellström'ün yeterince düşünmeden davranması nedeniyle bu diplomasi başarıya ulaşamamıştır. Balck'ı ikna edemeyen ve sanat yarışmalarına karşı olan Hellström, yine 26 Ocak 1911'de Coubertin'e bir mesaj yazar. Hellström bu mektubunda Coubertin'in 15 Aralık 1910'da gönderdiği mektuba geç cevap veriyor olmaları sebebiyle özür dilediklerini ifade etmiş ve 1912 Stockholm

Olimpiyat Oyunları vesilesiyle bir sanat yarışması düzenlenmesi konusunda görüşlerine başvurdıkları bazı İsveçli sanatçıların buna karşı çıktıklarını üzümlere belirttiğini söylemiştir. Komitenin nihai kararını 6 Şubat 1911’de yapılacak bir sonraki toplantıda alacağını ve sonucu mümkün olan en kısa sürede bildireceklerini eklemiştir (Hellström’den Coubertin’e 26 Ocak 1911 tarihli mektup; IOC Arşivi’nden Akt., Molzberger 2012).

Pierre de Coubertin, Hellström’den bu mektubu alır almaz aynı gün bir cevap mektubu gönderir. Bu mektupta Coubertin, Hellström’e, komitesi adına attığı adımın ciddiyetinin farkında olmadığını belirtmiştir. Yirmi yıllık çalışmasını ve kendisinin gözünde Olimpiyatlar’ın olmazsa olmazını, yani spor, edebiyat ve sanat ittifakını ve 1906 konferansının kararlarını konuyla ilgisi olmayan İsveçli sanatçılar buna karşı çıkıyor diye feda edeceğini nasıl düşündüklerini oldukça sert bir üslupla sormuştur. Kendilerinin sanat yarışmaları ile ilgili SOGOC’un yaşadığı zorlukları göz önünde bulundurarak komiteyi minimum maliyetle yükümlü kılan ve girişimin tüm zorluklarıyla ilgilenmeyi IOC’ye bırakan bir dizi kuralı daha önce önerdiklerini ifade etmiştir. Hellström’e, yine de bu düzenlemenin İsveçli sanatçılar karşı çıktığı için kabul edilemeyeceğini nasıl söyleyebildiğini sert ifadelerde belirterek 6 Şubat’ta bir araya gelecek olan SOGOC’un dikkatlice düşünmesini rica etmiştir. Bu durumun olağanüstü olduğunu ve reddedilmekten ziyade teşekkür edilmeyi beklediklerini de eklemiştir. Beş sanat yarışmasının artık Olimpiyatlar’ın temel bir yasası olduğunu ve konuyu tartışmanın SOGOC’un hakkı olmadığını söylemiş olup bu yarışmanın reddedilmesi halinde kendisinin 1912 Olimpiyatları’na tamamen kayıtsız kalacağını ve bu oyunların kendisi için bir anlam ifade etmeyeceğini de dile getirmiştir. Fransa, İsviçre ve Amerika’dan birçok sanatçının 1912’de sunmak üzere resim ve heykel eserleri üzerinde çalıştıklarını belirterek IOC’ye bu beş sanat yarışmasını kendi başına ve SOGOC dışında düzenlenmesi için resmi bir bildirimde bulunacağını dile getirmiştir. Bunun bir savaş olduğunu, bunu kendilerinin istediğini ve bu kadar basit bir şeye ısrarla karşı çıkılmasının gerçek bir meydan okuma olduğunu söyler. Yirmi yıl boyunca zamanını ve parasını hesaba katmadan harcadığını ve bunun sonucunda ortaya çıkarttığı değerin bir grup İsveçli sanatçı tarafından engellenmesini mesleki bir kıskançlık olarak tarif etmiş olup kimsenin kendilerinden pes etmelerini bekleyemeyeceğini ve asla pes etmeyeceklerini söylemiştir. Coubertin’e göre sanat

yarışmalarının ihtişamından yoksun kalan Olimpiyat Oyunları sadece bir dünya şampiyonası olmaktan öteye geçmemektedir. Bu bağlamda Coubertin bu tarz organizasyonlara asla katkıda bulunmayacağını dile getirir. Coubertin majestelerinin bu olaydan haberdar olması halinde SOGOC'ı kınayacağını belirterek komiteden, oylayacakları kararın son derece ciddi olması sebebiyle toplantıya katılan tüm kişileri uyarmalarını; Brunetta, Blonay ve kendisinin sunduğu taslak yönetmeliklerini kabul etmelerini ister (Anonim 1911b).

Coubertin 31 Ocak 1911 günü bir mektupta Victor Balck'a yollamıştır. Bu mektuba göre IOC başkanı yine esasa ilişkin kesinlikle kararlı ancak ton olarak daha ılımlı olduğunu göstermiştir. Ancak ilk başta IOC'deki meslektaşına SOGOC sekreterinin patavatsızlığından şikâyet eder. 15 Aralık 1910'da gönderdiği eksiksiz ve dostane mektuba Bay Hellström'ün gönderdiği cevabın kuru ve inanılmaz olması sebebiyle oldukça incindiğini ifade etmiştir. Bir kez daha İsveçli sanatçıların bu sorunla hiçbir ilgilerinin olmadığını, bu hususun IOC ve SOGOC'ı ilgilendirdiğini, her iki komitenin de 1906 konferansına bağlı olduklarını söylemiştir. Coubertin bu prensibi tartışmaya gerek olmadığını, sadece uygulama üzerinde tartışabileceklerini dile getirmiştir. Bu konuda SOGOC'un gösterdiği inatçılığın çok üzücü bir çatışmaya yol açacağını, bu yola başvurmadan önce bir kez daha düşünmelerini ister (Coubertin'den Balck'a 31 Ocak 1911 tarihli mektup; İsveç Ulusal Arşivi'nden Akt., Molzberger 2012).

Bu iki mektup Stockholm'de büyük bir etki yaratır. SOGOC'un 6 şubat 1911'deki bir sonraki toplantısında ilgili mektup komiteye sunulmuştur. Profesör Cedeström ve Tiyatro şefi Hedberg tarafından düzenlenen toplantının açıklayıcı bildirisi sunulduktan sonra, ülkenin sanat çevrelerindeki fikir birliğinin şu anda böyle bir yarışma lehinde olmadığı ve önde gelen İsveçli sanatçıların desteğı olmadan düzenlenmesinin aşılamaz zorluklarla ilişkilendirileceğı gerekçesiyle sanat yarışmalarının Olimpiyat programında yer almamasına karar verilmiştir. Ancak Baron Coubertin'in alternatif önerisi doğrultusunda böyle bir yarışma düzenlemeye karar vermesi halinde 5.000 Frank'a kadar bir meblağın IOC'nin emrine verilmesi kabul edilmiştir. Bununla beraber Coubertin'in 15 Aralık tarihli mektubunda belirttiğı üzere IOC ile irtibat kurmak üzere İsveç'ten üç kişilik bir komite atanması üzerine Kont

Rosen bu üç kişinin Veliaht Prens, Albay Balck ve Mimar Grut olmasını önermiştir. Yine de Veliaht Prens, SOGOC'un, düzenlemelerde yer almaya istekli olduğu şeklinde yorumlanabilecek böyle bir komitenin kurulmasını reddetmiş, bunun dikkate alınmamasını istemiştir. IOC yarışmayı tamamen kendi başına organize etmelidir. Ayrıca SOGOC'dan herhangi bir bilgi almak isterse her zamanki gibi sekreteryaya ile iletişime geçmesi gerekmektedir. Veliaht Prens tarafından yapılan bu öneri SOGOC tarafından kabul edilmiştir (Anonim 1911c).

Coubertin, İsveçlilerle varılan anlaşmayı sanat yarışmalarının reklamını yapmak için kullanmıştır. Mart 1911'de yeni Olimpiyat disiplininin ayrıntılarına ilişkin öneriler Revue Olympique'de yayınlanmıştır. Bu yayında Olimpik Sanat Yarışmaları'nın o güne kadar ki yolculuğunu anlatır (Anonim 1911d). Yarışmaların resmi duyurusu ise Eylül 1911'de Almanca, İngilizce ve Fransızca olarak yine Revue Olympique'de yayınlanmıştır. Bu duyuruda 5. Olimpiyat'ın mimarlık, heykel, resim, müzik ve edebiyat dallarında yarışmalar içereceği ve jürinin sadece daha önce yayınlanmamış veya sergilenmemiş ve sporla doğrudan bağlantılı olan konuları değerlendireceği belirtilmiştir. Beş yarışmanın her birinin birincisine 5. Olimpiyat altın madalyası verileceği, seçilen eserlerin mümkün olduğunca Olimpiyat Oyunları sırasında sergileneceği, yayınlanacağı veya icra edileceği dile getirilmiştir. Ayrıca yarışmacıların bu yarışmalardan birine veya birkaçına katılma niyetlerini 15 Ocak 1912 tarihinden önce bildirmeleri gerektiği ifade edilmiş ve sergilenecek eserlerin 1 Mart 1912 tarihinden önce jürinin elinde olması istenmiştir. El yazmalarına, planlara, çizimlere veya tuvallere herhangi bir boyut veya biçim sınırlaması getirilmeyeceği ancak heykeltraşların, yüksekliği, uzunluğu ve genişliği 80 santimetreyi geçmeyen kil modeller göndermeleri gerektiği eklenmiştir. Daha fazla bilgi için ise Pierre de Coubertin'in 20, Rue Qudinot adresine veya Stockholm Olimpiyat Oyunları'na başvurulması istenmiştir (Anonim 1911e).

SOGOC, İsveçlilerin eserlerin sunumu için uygun bir sergi salonu bulma görevlerinin dışında Coubertin'in projesine sadece mali açıdan dahil olmaları nedeniyle bundan böyle Olimpik Sanat Yarışmaları'nın desteklenmesi görevinin finans bölümüne verilmesi gerektiğine karar verir. Bu konuda sorumlu SOGOC delegesi olarak finans bölümü üyesi Walter Murray seçilir (Anonim 1912b). Ayrıca

Olimpik Sanat Yarışmaları' na katılım için son başvuru tarihi Coubertin tarafından 1 Nisan 1912'ye ertelenmiştir (Anonim 1912c).

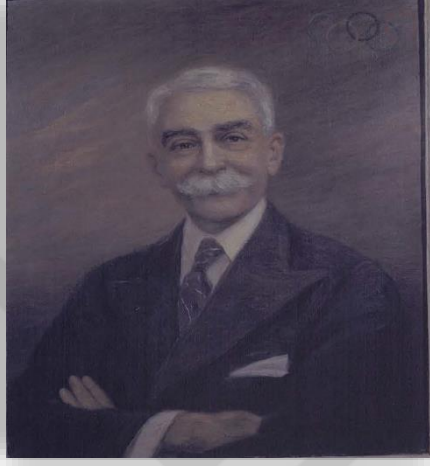
Bu süreçte ödül alan eserlerin tamamının sergilenmesi amacıyla SOGOC finans bölümü sorumlusu Murray'in, Haziran 1912'de SOGOC'a, stadyumun yakınındaki 300 sek karşılığında bir sergi salonu kiralama planları hakkında bilgilendirmesinin ardından İsveç tarafında sergi hazırlıkları tamamlanmıştır (Anonim 1912d). Burası Karlavagen 10 adresindeki özel bir binadır (Anonim 1913a: 809). SOGOC, orada ödül alan eserlere ek olarak sportif amaçlı İsveç sanat eserleri ile Olimpiyat Oyunları ödül ve madalyalarının da sergilenmesine karar verir (Anonim 1912d).

1912 Stockholm Olimpiyat Oyunları'nın spor yarışmaları 5 Mayıs 1912'de başlamış ve resmi açılış töreni 6 Temmuz 1912'de yapılmıştır (Anonim t.y.l). 1912 Stockholm Olimpik Sanat Yarışmaları da yine spor yarışmalarıyla birlikte 5 Mayıs 1912'de başlar (Anonim t.y.m). Olimpik Sanat Sergisi'nin açılış günü ise belirsizdir. 1912 Stockholm Sanat Olimpiyatları'na çeşitli makaleler, müzik besteleri, resimler, heykel ve mimari eserler belirlenen süre içerisinde gönderilmiş ve bu eserler IOC tarafından atanan jürinin incelemesine sunulmuştur. Stockholm'deki sanat yarışmalarına sadece 35 sanatçı kayıt yaptırmıştır Tahmin edileceği üzere, aralarında hiç İsveçli olmadığını belirtmek önemlidir (Hiroshi 2009). Coubertin 20 Temmuz 1912'de kazananları SOGOC'a bildirir (Wassong vd 2008). Ancak Murray'den Coubertin'e gönderilen mektupların da gösterdiği gibi ilk kazananlar Nisan 1912'de seçilir (Murray'dan Coubertin'e 28 Nisan 1912 tarihli mektup; IOC Arşivi'nden Akt., Molzberger 2012).

Burada belirtmek gerekir ki jüri üyeleri hakkında mevcut belgelerde bilgi bulunamadığından, jürinin sadece IOC başkanından oluştuğu varsayılabilir (Molzberger 2012). Bu bağlamda Anonim (1912e)'e göre de Stockholm Olimpik Sanat Yarışmaları jürisine bir anonimlik karakteri dayatılmıştır. Bu karakter Coubertin'in istediği ortamı kendisine yaratmıştır. Bu sayede tüm kararları kendisi almış olabilir. Wassong vd (2008)'e göre de 1912 Stockholm Sanat Yarışmaları'nda muhtemelen bir jüri yoktur ve dolayısıyla Coubertin hangi eserlerin madalyayı hak ettiğine kendisi karar vermiş ve belki de bu kararları verirken danışmanlık hizmeti almış olabilir.

Edebiyat yarışmaları

Stockholm 1912 Olimpik Sanat Yarışmaları edebiyat yarışmasına sekiz yazar katılmıştır (Wassong vd 2008). Altın madalyayı Georges Hohrod ve Martin Eschbach isimli alman yazarlar “*Spora Övgü (Ode To Sport)*” isimli eser ile kazanmışlardır (Anonim 1913a: 808). Sonrasında bu iki yazarın gerçek kişiler olmadığı, takma isimler

Şekil 2. Pierre de Coubertin (Anonim 2000: 5)

ile yarışmaya katılım sağlayan IOC Başkanı Pierre de Coubertin olduğu ortaya çıkmıştır (Bkz. Şekil 2). Bu isimler Alsas’daki, özellikle o dönemde Almanya’nın bir parçası olan Haut-Rhin’deki iki küçük kasabanın isimlerinden alınmıştır. Alsas’lı bir kadın olan Marie Rothan’la evlenen Coubertin, o bölgeyi ve Hohrod ve Eschbach kasabalarını çok iyi bilmektedir (Anonim 2020a: 7). Yine Müller (2006), Hohrod ve Eschbach takma adlarının, Coubertin’in karısının memleketi olan Colmar yakınlarındaki Luttenbach

köyünün iki komşu köyü olduğunu keşfeder. Gricius (2010)’a göre de Coubertin takma isimlerle yayınladığı bir eser için edebiyat madalyasını kendisine ayırmıştır.

Coubertin’de 1919’da kasidenin yazarının kendisi olduğunu kabul eder. Yani o, kendisini bir altın madalya ile onurlandırmıştır (Wassong vd 2008). Hiroshi (2009), IOC başkanının kendisi için altın madalya almasını saçma olarak nitelemektedir. Ayrıca Ödülün Almanya’ya mı yoksa Fransa’ya mı verildiği sorusu da ilgilileri sonsuza dek meşgul edecektir (Wassong vd 2008). Yarışmaya Almanca ve Fransızca olarak iki dilde teslim edilen (Anonim 1912e). Dokuz kıtadan oluşan, resmi raporda Almanca olarak basılan ve Coubertin’in edebi yönünü yansıtan eser şöyledir:

1. Ey spor, Tanrı vergisi, hayat iksiri! Zor zamanlara neşeli bir ışık saçan, çoktan geçmiş günlerin habercisi olan. İnsanlığın, gençliğin şehvetiyle gülümsediği yerde, yükselen güneş tanrısının dağların zirvelerini kızarttığı ve yüksek ormanı parlak renkte batırdığı yerde.

2. Ey spor, sen çok güzelsin! Bedeninizi asil şekle sokar, yıkıcı tutkuları ondan uzak tutar ve sürekli egzersiz yaparak onu çelikleştirirsiniz. Uzuvarlarına güzel bir uyum ve hareketlerine hoş bir ritim veriyorsunuz. Zarafeti güçle, esnekliği kuvvetle birleştiriyorsunuz.
3. Ey spor, sen adaletsin! İnsan tüm sosyal kurumlarda eşitlik ve adalet için boşuna mücadele eder; her ikisini de yalnızca seninle bulur. Atlayıcı, sıçrayışını bir inç ya da koşu süresini dakikalarca artıramaz. Performansının sınırlarını yalnızca bedeninin gücü ve iradenin gerilimi belirler.
4. Ey spor, sen cesaretin ta kendisisin! Kasların ve iradenin gücü için tek bir çözüm vardır ve o da cesaret etmektir! Gerçek cesaret gözü kara pervasızlık değildir, sadece kazanılmış güce güvenmektir. Sadece arsız kumarbaz kendini şansa bırakır; senin araban hesaptır, liyakattir!
5. Ey spor, zafer sensin! Sizin tarafınızdan verilen övgü ve tanıklığın tam bir değeri vardır, çünkü bunlar yalnızca gerçek dürüstlikle kazanılır. Haksız rekabet ve izinsiz hile kesinlikle hoş karşılanmamaktadır. Ve palmye ağacını sadece kurnazlık ve hileyle kazanmak isteyen aşağılanarak cezalandırılacaktır.
6. Ey spor, sen neşe kaynağısın! Çağrınız duyulur duyulmaz vücut sevinçten titrer, gözler parlar ve kan damarlarında akar. Berrak düşünceler etrafa doğru uçar ruh tüm baskılardan kurtulur ve hayatın tam zevkiyle yüksek sesle sevinir.
7. Ey spor, sen doğurganlıksın! Maksatlı yollarla insan ırkını yüceltiyorsun. Hasta mikropları nasıl boğacağını ve saflığını zehirlemekle tehdit eden lekeleri nasıl sileceğini biliyorsun. Ve gücü kabaran atlet, kendisi gibi görkemli zaferler kazanabilecek oğullar yetiştirmeyi arzular.
8. Ey spor, sen bir ilerlemesin! Hizmetinize layık olduğunu göstermek isteyen kişi, beden ve ruhen kendini sürekli geliştirmeli, her türlü aşırılıktan kaçınmalı ve her zaman başarılarını artırmak için çaba göstermeli ve yine de en yüksek iyilik olan sağlığı korumalıdır. *“Sağlıklı bir ruh sağlıklı bir bedende yaşamak ister”* sözünü hatırlayarak.
9. Ey Spor, sen Barışsın! Güç, düzen ve özdenetimin ortak geliştirilmesinde kendilerini kardeş olarak hisseden insanların etrafında bir bağ oluşturursunuz. Sizin aracılığıyla gençlik kendine saygı duymayı ve diğer insanların özelliklerini takdir etmeyi ve onlara değer vermeyi öğrenir. Birbirimizi ölçmek,

birbirimizi aşmak, amaç budur, Barış içinde bir rekabet (Anonim 1913a: 809-811).

Edebiyat yarışmasının açık ara galibi olarak görülen “*Ode To Sport*” komitenin gözünde tam da yarışmanın gerektirdiği türden bir ilham kaynağı olması sebebiyle büyük bir değere sahiptir. Mümkün olduğunca doğrudan spor fikrinden esinlenmektedir. Sporu hem çok edebi hem de çok sportif bir şekilde över. Bir noktada, havacılık üzerine yazılan uzun bir şiirle karşılaştırılmıştır. Havacılık üzerine yazılan bu şiirin de birçok meziyeti vardır. Ancak “*Spora Övgü*” özellikle tüm kıtalara yayılan spor duygusunun özü nedeniyle ondan daha üstündür. Başka avantajları da mevcuttur. Böyle bir esere yöneltilebilecek ve yöneltilmesi gereken tek eleştiri hangi ülkeden veya dilden geldiğinin bilinmemesidir. Çünkü Almanca ve Fransızca olmak üzere iki dilde sunulmuştur. Bu metinlerden birinde diğerinin basit çevirisi hemen fark edilmektedir. Düşüncenin Latin kökenli olduğu, dilin ise apaçık Cermen esintileri taşıdığı görülmektedir. Belki de Hohrod ve Eschbach bunu Olimpiyat edebiyatının insanları güzellik kültüründe bir araya getirme görevi olduğunu göstermek için söylemişlerdir. Her şey iyi ve güzel, ancak bu örneği takip etmenin tehlikeli olacağı düşünülmektedir. Sunulan eserlerin kararlı bir ulusal dehanın damgasını taşıması ve sınırları aşmaya çalışmaması tercih edilmektedir (Anonim 1912e).

1912 Olimpiyatları’ndaki edebiyat yarışmalarına Pierre de Coubertin’in yakın arkadaşlarından ve 1906 Sanat, Edebiyat ve Spor Danışma Konferansı’nın katılımcılarından ve en büyük destekçilerinden olan “*Halk Tiyatrosu*” nun kurucusu Fransız oyun yazarı Maurice Pottecher’de katılmış ancak başarılı olamamıştır (Bourdon 1906). Pottecher’in Coubertin’in sanat fikirleri üzerinde en güçlü etkenlerden biri olduğu unutulmamalıdır (Stanton 2001).

Heykel yarışmaları

1912 Stockholm Olimpiyat Oyunları heykel yarışmasına sekiz eser katılmıştır. Yönetmelikler nakliyyede sorun yaşanmaması için eserlerin boyutlarına sınırlamalar getirmişlerdir. Eser 80 santimetreden uzun ya da geniş olmayacaktır (Wassong vd 2008). Bu yarışmada altın madalyayı ABD’li Walter Winans (Bkz. Şekil 3) “*Bir Amerikan Paçası (An American Trotter)*” isimli heykelcik ile kazanır (Bkz. Şekil 4)

(Stanton 2001). Walter Winans'ın eseri tamamen farklı bir konsepte dayanmaktadır.

Burada sportif olan şey detaylardır. Eserden genel bir fikir çıkmaz ancak verilen izlenim güzel ve mükemmel eğitilmiş bir hayvanın çelik gibi kaslarının ve koşumlu bir tırıs yarışması için gerekli duruşa sahip, dar koltuğa alışkın bir adamın çevik, düşünceli soğukkanlılığının görüldüğü yaklaşan bir yarışın izlenimidir. Burada sanatçının kusursuz bir profesyonel doğruluğu gereklidir. Onun ata basitçe poz verdirip

Şekil 3. Walter Winans (Anonim 2024g)

silüetinin ve anatomisinin sırrını yakalayabileceği hayal edilememektedir. Modelin içerdiği sinirsel gücün izlenimini vermek için paçayı kendinizin kullanması gerekir.

Şekil 4. Bir Amerikan Paçası (An American Trotter) (Giannini 2024)

Herkes Bay Walter Winans'ın bugüne kadar çok az rastlanan, spor sanatına bağlılığın çoğalacağı sporcu sanatçılardan biri olduğunu bilmektedir. Ama Bay Walter Winans'ın zevklerini ve alışkanlıklarını bilmiyor olsaydık bile eseri bu özellikleri ortaya çıkaracaktır. Kelimenin tam anlamıyla bu, en iyi haliyle spor heykeltraşlığı olarak tanımlanmaktadır (Anonim 1912d).

Heykel yarışmasında gümüş madalyayı ise “*Modern Bir Stadyumun Girişi Modeli (Model of the Entrance to a Modern Stadium)*” isimli eseriyle Fransız George Dubois kazanmıştır (Stanton 2001). Dubois bu modeli tamamlar ancak sadece eskizlerini ve bununla beraber farklı bir dosyada ek bir finansman teklifi sunar. Bu stadyum kapısı 14 metre yüksekliğinde ve 16 metre genişliğinde olacaktır (Wassong vd 2008). Bay Georges Dubois, pratik bir insan olarak modeline, temsil ettiği anıtın geçici bir yapı olarak alçıdan ya da kalıcı olarak sert taştan nasıl ve ne kadar maliyetle inşa edilebileceğini gösteren açıklayıcı bir not eklemiştir. Burası mimari açıdan biraz korkutucu görüldüğü için eleştirilebilecek bir modern stadyum girişidir. Öte yandan

dekorasyon mutlu bir simgeciliğe sahiptir. Bir uçak, zarif ve özgün çizgileriyle bütünü taçlandırmaktadır. Solda atletleri, koşucuları, disk atıcıları vb. düşünerek gençliklerini yaşamaya gelen yaşlı insanların temsil ettiği geçmiş, sağda ise çocuklarını spor alanlarına getiren annelerin temsil ettiği gelecek tasvir edilmiştir. Arka planda, tepelerle desteklenmiş bir amfiteyatronun katmanları yer almaktadır. Tek kanatlı bir uçak gökyüzüne doğru açılı bir şekilde yükselmektedir. Bu model, uygulanması halinde güçlü bir etki yaratacak olan bu proje için çok küçük kabul edilmiştir. Bu mimari heykelin, gençlerin eğitime adanmış birçok binayı süslemek için harika bir yol olacağı ve heykeltraşlara yol göstereceği umulmaktadır (Anonim 1912e). Bu illüstrasyonun görselinin hiçbir kaynakta yer almadığını belirtmek önemlidir (Kramer 2004). Kramer & Stanton (2016)'a göre de Fransız Heykeltraşın 1912 tarihli eseri henüz bulunamamıştır. Ancak SOGOC finans bölümü sorumlusu Murray'in mektubuna göre Dubois'in gümüş madalya kazanan eseri sanat yarışmaları sergisinde gösterilmek üzere Mayıs 1912'de İsveç'in başkentine gönderilmiştir (Molzberger 2012).

Belirtmek gerekir ki sanatçı doğum yeri olan Paris'te ağırlıklı olarak heykeltraş olarak çalışmış, ünlü şahsiyetlerin portre büstlerini ve madalyonlarını yapmıştır. “*Bu Çağ Acımasızdır (Cet age est sans pitie) (1889)*”, “*Gelecek Yüzyıllar (Siecles futurs) (1891)*” ve “*Hatanın Ardından (Après la faute) (1899)*” gibi eserler tasarlamıştır. En ünlü eseri 1910 yılında yaptığı Chopin heykelidir. Orijinali “*Luksemburg Bahçesi (Jardin du Luksemburg)*” da bulunmaktadır ve kaybolduğu söylenir. “*Paris Monceau Parkı (Paris Parc de Monceau)*” nda Chopin'i, piyanonun başında, ayaklarının dibinde kişiselleştirilmiş bir ilham perisiyle temsil eden heykel Dubois'in olabilir (Kramer 2004). Ayrıca Müller (1983: 58)'e göre Dubois 1906'daki Paris Sanat, Edebiyat ve Spor Danışma Konferansı'na da katılmış ve mimarlık alanındaki tartışmalarda aktif olarak yer almıştır (Akt., Kramer 2004).

Burada şunu belirtmek gerekir ki Coubertin'in tek jüri olduğu 1912 Stockholm Olimpik Sanat Yarışmaları'na Almanya adına katılarak edebiyat kategorisinde kendisine altın madalya vermesi gibi literatürde karşılaşılan diğer politik hamleleri de düşünüldüğünde kendi ülkesinden bir yarışmacının da madalya almasını istemiş olabileceği düşünülebilir. Fransa'ya ödül verebilmek adına heykel alanında ikinci bir

kontenjan açılmış görünmektedir. Diğer branşlarda sadece birincilere ödül verilir. Coubertin birincilere müdahale etmemiş olsa da heykelde gümüş madalya vermiştir.

Heykel yarışmasının katılımcılarından bir diğeri olan ancak başarılı olamayan İtalyan Rembrand Bugatti, ünlü otomobil üreticisi Ettore Bugatti'nin kardeşidir. Rembrandt Bugatti ağırlıklı olarak Paris ve Antwerp'te yaşamıştır. Onun Olimpik sanat yarışmasına katkısına dair kesin bir şey söylemek mümkün değildir. Muhtemelen en ünlü eseri, ünlü “*Bugatti Type 41*” in kaput süsü olarak kullanılan dans eden bir fil heykelidir. Bir diğer yarışmacı Kanadalı heykeltıraş Robert Tait McKenzie’de heykel kategorisinde sanat yarışmalarına katılmıştır. “*Çabanın Sevinci (The Joy of Effort)*” başlıklı bir madalyon tasarlamıştır (Wassong vd 2008). Jüri, Philadelphia’dan Profesör Tait McKenzie’nin büyük madalyonunu, büyüklüğü ve tamamen orijinal olup olmadığına dair şüphelerin olması sebebiyle kabul etmez (Anonim 1912e). Profesör McKenzie’nin eserini daha önce sergileyip sergilemediği konusunda da şüpheler mevcuttur. McKenzie’nin bu tasarımı Stockholm’deki stadyumun duvarında bulunmaktadır (Wassong vd 2008).

Resim yarışmaları

Resim yarışması en az katılımın olduğu alandır ve sadece dört sanatçı eserlerini göndermiştir (Wassong vd 2008). Resim dalında altın madalyayı İtalyan Carlo

Şekil 5. Carlo Pellegrini
(Stanton 2016)

Pellegrini (Bkz. Şekil 5) “*Kış Sporları (Winter Sports)*” isimli eseriyle kazanmıştır (Stanton 2016). Bu sanatçının 1912 Stockholm Olimpiyatları Resmi Raporu’nda ön adının baş harfi hatalı olarak “G” şeklinde yazılmıştır. Aynı şekilde soy adı da Pelligrini olarak yanlış yazılmıştır (Anonim 1913a: 809). Carlo Pellegrini’nin doğum beyannamesinin keşfedilmesi 1912 Resmi Raporu’nda adının neden G. Pelligrini olarak listelendiğini açıklığa kavuşturabilir. Carlo Pellegrini’nin doğum beyannamesine göre adı “*Carlo Gio Batta Pellegrini*” dir. “*Gio*” Giovanni’nin “*Batta*” ise Battista’nın kısaltılmış halleridir. Dolayısıyla Carlo Pellegrini 1912 Stockholm

Olimpik Sanat Yarışmaları'na göbek adı olan Giovanni ile katılmış olabilir. Buna dair bir kanıt bulunamamış olsa da bu yarışmalardaki takma isimlerin yaygın kullanımı göz önüne alındığında bu durum akla yatkın görünmektedir (Stanton 2016). Sanatçının doğru ön adı olan Carlo, IOC üyesi Raymond Gafner'in Mart 1987 Revue Olympique dergisinin 223. sayısındaki makalesinde doğru olarak verilmiştir (Gafner 1987). Wassong vd (2008)'ne göre de doğru isim Carlo Pellegrini'dir.

“*Ode To Sport*” eserinde takdir edilmiş olan kalite, Bay Pellegrini'nin “*Winter Sports*” isimli eserinde de mevcut görünmektedir. Bu çalışmada her şey sportif olup manzaranın içinden kas aktivitesinin canlandırıcı bir esintisi gibi geçer. Uzaktaki manzara sadece bir sanatçı tarafından değil, saf ve güzel karın zevklerini iyi bilen bir açık hava meraklısı tarafından işlenmiştir. Resme bakınca bu hissedilebilmektedir. Kompozisyonu ve düzeni son derece övgüye değer, orijinal ve aynı zamanda klasik bulunmuştur. Figürler hassas ve zariftir, ancak parlak renklerin tekrar tekrar kullanılması öyle bir tondadır ki, bir tuhafiye dükkanında bunlara uygun bir eş bulmak zor olacaktır. Eserin etkisi hakkında bir fikir edinmek için, örneğin bir spor otelinin lobisini süslediklerini hayal etmek gerekmektedir. İzlenimin çarpıcı olduğu bu şekilde fark edilebilir. Bay Pellegrini, katıldığı yarışmanın ruhunu tamamen kavramış görünmektedir. Spor fikri Bay Pellegrini'nin eserinde yüceltilmiştir. Yine de bazı noktalarda eksiklikler görülür. Resimdeki buzul tırmanıcıları, kayakçıların profesyonel hassasiyetine sahip değildir. Doğada asla var olamayacak bir yarık boyunca biraz modaya uygun bir şekilde tırmanmaktadırlar (Anonim 1912e). SOGOC finans bölümü sorumlusu Murray'e göre, Pellegrini'nin altın madalya kazanan eseri de sanat yarışmaları sergisinde gösterilmek üzere Mayıs 1912'de İsveç'in başkentine gönderilmiştir (Molzberger 2012).

Belirtmek gerekir ki resim yarışmalarına Bugatti Rembrandt'ın hocası Rus ressam Paul Troubetzkoy'da katılmıştır ancak sanat yarışmasına katkıları hakkında net bir şey söyleyebilmek mümkün değildir (Wassong vd 2008).

Mimari yarışmaları

Mimarlık dalındaki yarışmada jüriyi Fransız Bakanlar Kurulu Başkanı Ernest Monis himaye etmiştir. Jürinin başkanlığını ise Paris Ulusal Kütüphanesi'nin direktörü Theophile Homolle üstlenmiştir (Wassong vd 2008). Bu yarışmada İsviçreli Eugene Monod ve Alphonse Laverriere (Bkz. Şekil 6) “*Modern Bir Stadyumun İnşaat Planı (Building Plan of a Modern Stadium)*” isimli eserleriyle altın madalyayı kazanmışlardır (Stanton 2001). Eugene Monod ve Alphonse Laverriere'in bu eseri 1910 yılında IOC tarafından yapılan mimari yarışmada ödül kazanan “*Modern Olimpiya*”nın bir devamı niteliğindedir. Çalışmalarıyla İsviçre dışında uzun zamandır tanınan Bay Monod ve Bay Laverriere, yetiştirilme tarzları ve mizaçları

Şekil 6. Alphonse Laverriere (Anonim 2024h)

itibariyle son derece Latin kökenlidirler. Bu stadyum çalışmasının, Bay Torben Grut tarafından Olimpiyatlar için Stockholm'de inşa edilen İskandinav Stadyumu ile tezat oluşturuyor olması dikkat çekicidir. Projeleri, temel düzenini antik Helen stadyumundan ziyade Roma tiyatrosundan ödünç alması bakımından benzersizdir. Stadyumun çeşitli unsurlarını hem kullanışlı hem de hoş bir şekilde birleştirmeye çalışmışlardır. Açık bir kolonadla³² çevrili bir tür podyum, yalnızca izleyicileri pistlerde ve merkezi çimenlikte sahnelenecek oyunlara ve egzersizlere çekmek için değil, aynı zamanda geçit törenlerinin, dramatik ve diğer performansların ortaya çıkmasında önemli bir rol oynamak için tasarlanmıştır. Böyle bir yapının iyi bir etki için kullanılabileceğini görmek oldukça kolaydır (Anonim 1912e).

1912 Stockholm Olimpiyatları mimarlık yarışmasına Fransız mimar Frantz Jourdain'de katılmış olup madalya alamamıştır (Stanton 2001). Frantz Jourdain aynı zamanda 1906 Paris Sanat, Edebiyat ve Spor Danışma Konferansı katılımcılarından

³² Önünde sütunların bulunduğu üstü örtülü uzunlamasına salon (Anonim t.y.n).

(Bourdon 1906). Bu yarışmaya katılan ancak ödül alamayan bir başka tanınmış isim ise Konrad Hippenmeier'dir (Stanton 2001). Hippenmeier, IOC'nin 1910'da düzenlediği Paris Uluslararası Mimarlık yarışmasına da katılmış ancak burada olduğu gibi yine Eugene Monod ve Alphonse Laverriere'in ardından ikinci sırada yer almıştı (Trelat 1911). Mimari yarışmasına katılanlar listesinde muhtemelen Vinuski olarak kaydedilen yarışmacı ise Polonyalı mimar Antoni Wiwulski'dir. Kendisinin sanat yarışmalarına katkısı bilinmemektedir (Wassong vd 2008).

Müzik yarışmaları

Müzik yarışması İsveç Veliaht Prensi Gustaf Adolf yönetimi altında yapılmıştır (Wassong vd. 2008). Bu yarışmada bir İtalyan olan Ricardo Barhelemy "*Olimpik Zafer Marşı (Olympic Triumphal March)*" isimli eseriyle altın madalyayı almaya hak kazanır (Henry 1948: 134). Belirtmek gerekir ki müzisyenler Olimpik Sanat Yarışmaları'na gerekli ilgiyi göstermemişlerdir ancak bu durum Olimpik yürüyüşün armonilerini ve Ricardo Barhelemy'nin değerini azaltmamaktadır. Onun karşısında tartışılmaya değer hiçbir yarışmacı yoktu. Eğer o olmasaydı madalyanın verilmemesi düşünülmekteydi. Barthelemy ödülü hak etmiştir çünkü güzel ve her şeyden önce ona ilham veren koşullara uygundur. Bu son nitelik büyük önem taşımaktadır. Spor müziği, bir spor etkinliğine karakterinin altını çizecek şekilde eşlik etmek için kullanılabilecek müziktir. Büyük bir hıza sahip askeri marşlar, mükemmel bir uyuma sahip opera koroları vardır ki bunlar, örneğin bir Olimpiyat'ın açılışının ya da kapanışının seyircilerle dolu bir stadyumun ortasında hükümdar tarafından ciddi bir şekilde ilan edilmesi gibi bir durumun gerekliliklerini pek karşılayamaz. Bu tür koşulların bir ruhu vardır ve bu ruh müzisyenin anlamak ve uygun sonoritelerle dönüştürmek için çaba gösterebileceği bir ruhtur (Anonim 1912e). Şunu da belirtmek gerekir ki Barthelemy'e ait madalyalı eserinin kayıt altına alınması bir yana halka açık olarak icra edilip edilmediği bile şüphelidir (Kramer 2005).

Barthelemy'nin eserinin yanı sıra 1912 Stockholm'de ikinci bir Olimpiyat marşı daha mevcuttur. Dr. H. Alexandersson "*Olimpiyat Oyunları Zafer Yürüyüşü (Olympic Games Triumphal March)*" isimli eseriyle SOGOC tarafından düzenlenen bir yarışmada birinci olarak altın madalya kazanır. Bu marş Stockholm Olimpiyat Oyunları'nın açılışında çalmıştır. İkisini birbirine karıştırmamak gerekir (Guegold

1996: 22). Müzik yarışmasına katılan bir başka tanidik isim İsviçreli müzik organizatörü ve besteci Max d'Ollone'dir (Stanton 2001). Ollone'de 1906 konferansına katılım sağlayanlardan biridir (Anonim 1906d).

Genel tablo

Tablo 2. 1912 Stockholm Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları (Anonim 1913: 808-809; Gafner 1987)

Brans	Madalya Türü	Kazanan	Ülke	Eser Adı-Konu
EDEBİYAT	Altın	Georges Hohrod ve Martin Eschbach	Almanya	“ <i>Spora Övgü</i> ” (Ode to Sport)
	Gümüş	-	-	-
	Bronz	-	-	-
HEYKEL	Altın	Walter Winans	ABD	“ <i>Bir Amerikan Paçası</i> ” (An American Trotter)
	Gümüş	Georges Dubois	Fransa	“ <i>Modern bir stadyum girişi modeli</i> ” (Model of the Entrance to a Modern Stadium)
	Bronz	-	-	-
RESİM	Altın	Carlo Pelligrini ³³	İtalya	“ <i>Kış Sporları</i> ” (Winter Sports)
	Gümüş	-	-	-
	Bronz	-	-	-
MİMARİ	Altın	Eugene Monod ve Alphonse Laverriere	İsviçre	“ <i>Modern bir stadyumun İnşaat planı</i> ” (Building-plan of a Modern Stadium)
	Gümüş	-	-	-

³³ 1912 Stockholm Olimpiyatları Resmi Raporu’nda G. Pelligrini olarak yazılmıştır (Anonim 1913a: 809). Doğru isim Carlo Pellegrini olmalıdır (Gafner 1987).

Tablo 2 (Devamı). 1912 Stockholm Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları

	Bronz	-	-	-
MÜZİK	Altın	Ricardo Barthelemy	İtalya	“ <i>Olimpik Zafer Marşı</i> ” (Olympic Triumphal March)
	Gümüş	-	-	-
	Bronz	-	-	-

Değerlendirme ve kapanış

1912 Stockholm Olimpik Sanat Yarışmaları’nda potansiyel madalya sayısı 15 olup bu madalyaların sadece altısı ödül olarak verilmiştir. İtalya iki altın madalya ile ilk sırada yer alırken ABD, Almanya, İsviçre birer altın madalya almıştır. Fransa ise bir gümüş madalya kazanmıştır (Stanton 2001).

The Western Daily Press gazetesi Haziran 1912’de sanat dalında kazananların madalyalarını sporcularla aynı anda ve aynı saygınlıkta 15 Temmuz 1912’deki ödül töreni sırasında Kral V. Gustaf’ın elinden alacaklarını duyurmuş olsa da (Anonim 1912f) SOGOC’un kayıtları kazanan sanatçıların stadyumdaki merkezi törende onurlandırılmadığını göstermektedir. Mesela “*An American Trotter*” adlı heykeliyle altın madalya kazanan Walter Winans, 17 Eylül 1912’de SOGOC’a yazdığı mektupta kazandığı diplomayı aldığını ancak madalyanın henüz kendisine ulaşmadığını ifade eder (Winans 1912). İsveç Ulusal Arşivi olan Riksarkivet’te, kazanan diğer sanatçılardan gelen ve altın madalyaları ne zaman alabileceklerini soran 1912/1913 sonbahar/kış mektupları da mevcuttur (Molzberger 2012). Daha sonradan Pierre de Coubertin olduğu ortaya çıkan Georges Hohrod ve Martin Eschbach da buna örnek olabilir. IOC başkanı altın madalyayı kendisine verdikten sonra halkın önünde alamamıştır (Kramer 2004: 79; Akt., Molzberger 2012). 1912 Stockholm Olimpiyat Oyunları Resmi Raporu’nda da Olimpik Sanat Yarışması kazananları için bir ödül töreninden bahsedilmemektedir (Anonim 1913a: 806-811).

Sanat Yarışmaları’nın prömiyeri göz kamaştırıcı olmaktan uzak olsa bile Coubertin için yine de bir başlangıç olarak kabul edilebilir. Pierre de Coubertin’in, sanat yarışmalarını, İsveçlilerin muhalefeti karşısında ve sanattan çok sporla ilgilenen

IOC üyelerinin neredeyse hiç yardımı olmadan hayata geçirdiği unutulmamalıdır (Molzberger 2012). Yeni disiplinin ilk uygulamasından sonra Coubertin geriye dönüp baktığında en azından her şeye rağmen Stockholm’de “*kas ve zihnin birlikteliği*” ne giden ilk adımın atıldığını ifade etmektedir (Coubertin 1931: 124).

IOC tarafından her Olimpiyat’ın bir parçası olarak düzenlenen edebi ve sanatsal yarışmaların oluşturulmasının ardındaki düşünce henüz tüm yarışmacılar tarafından anlaşılmış görünmemektedir. Öte yandan, kendilerine dayatılan koşulları etraflıca düşünmemişlerdir. Bu gerçekler sürpriz değildir. Bu durum yeni şeyler için her zaman geçerlidir. Yenilikler genel zihniyet tarafından hemen kabul görmezler çünkü alışkanlıklara uymazlar. Belirtmek gerekir ki edebiyat alanında teknik eserler, resim alanında ise renkli fotoğraflar yer almıştır. Kuralların gerektirdiği şekilde daha önce yayınlanmamış ya da doğrudan spor fikrinden esinlenmemiş çizimler ve yazılar sunulmuştur. Bununla birlikte yönetmeliklerin gereklilikleri oldukça açık olup kriterlere uymayan çalışmalar tereddütsüz bir biçimde reddedilmiştir (Anonim 1912e).

1912 Stockholm Olimpiyat Oyunları’nın resmi kapanış töreni 15 Temmuz 1912’de yapılmış olup spor yarışmaları 12 gün daha devam etmiş ve 27 Temmuz 1912’de sona ermiştir (Anonim t.y.l). Sanat yarışmaları ise Coubertin’in, kazananları 20 Temmuz 1912’de SOGOC’a bildirdiği kabul edilirse (Wassong vd 2008) 20 Temmuz 1912’de sona ermiştir. Ancak Anonim (t.y.m)’e göre bu yarışmalar da spor yarışmalarıyla birlikte 27 Temmuz 1912’de sona ermiştir. Olimpik Sanat Sergisi’nin kapanış günü ise belirsizdir.

4.3.5. 1920 Antwerp olimpik sanat yarışmaları

Sanat Yarışmaları 1912 Stockholm ve I. Dünya Savaşı nedeniyle gerçekleşmeyen 1916 Berlin Olimpiyatları’ndan sonra Antwerp’teki 7. Olimpiyat Oyunları’nda da yer alır. Bu karar 1919’daki, IOC’nin Lozan oturumunda teyit edilmiştir. Belçika’nın bu şehrinin Orta Çağ’a kadar uzanan bir sanat geleneği bulunmaktadır (Lennartz 2006). Bu bağlamda 1912 Stockholm’de ortaya çıkan olumsuz tepkilerin aksine Antwerp Olimpiyat Oyunları Organizasyon Komitesi (AOGOC), sanat yarışmalarını, savaş sonrası ulusal prestijlerinin bir sanat ülkesi olarak yeniden kazanılması açısından memnuniyet ile karşılar (Hiroshi 2009).

Bu nokta da şunu belirtmek gerekir ki 1920 Antwerp Olimpiyat Oyunları Resmi Raporu daktiloda yazılmış ve Alfred Verdyck tarafından oyunlardan birkaç yıl sonra yayınlanmıştır. Bu belge sanat yarışmalarına gereken önemi vermemektedir ve sadece raporun 80. sayfasında yarışmanın kazananlarını açıklamak ile yetinmiştir (Kramer 2004). Hiroshi (2009)'ye göre de 1920'de AOGOC'un mali yetersizliği sebebiyle bu oyunların kayıtları eksik bir şekilde günümüze ulaşmıştır. Resmi rapor incelendiğinde sanat yarışmaları ile ilgili olarak kazananların isimleri dışında bir kayıt bulunmadığı görülmektedir.

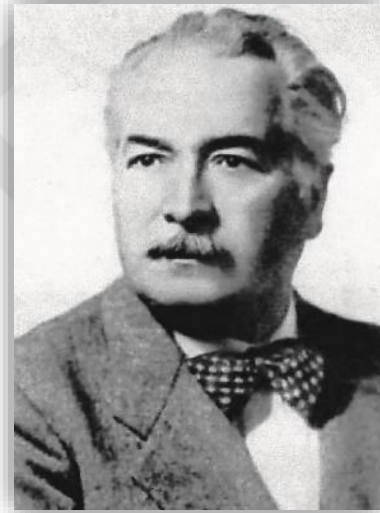
Eylül 1919'da AOGOC Başkanı Kont Henri de Baillet-Latour, NOC'lara, sanat yarışmalarına katılacak sanatçıları göndermeleri için bir davetiye iletir. Baillet-Latour, bu davetiyede sanat ve edebiyatın Olimpiyat kutlamalarına katılmasını ve sporla ilişkilendirilerek fayda sağlamasını ve yüceltilmesini arzu ettiğini ifade eder. Ayrıca edebi ve sanatsal içerikler için de bir broşür tasarladıklarını, dileyenlerin bu broşürü davetiye ekinde bulabileceğini belirtmiştir. Bu davetiye sekiz sayfa uzunluğunda Fransızca ince bir broşür şeklindedir. Bu broşürde sanat komitesinin üyeleri de tanıtılmıştır. Komitenin başkanlığını Antwerp Güzel Sanatlar Komiseri Alderman C. Weiler, başkan yardımcılığını C. Van Overbergh, sekreterlik görevini de G. Donnet yapacaktır. Komitede bu isimlerin yanı sıra beş üye daha mevcuttur. IOC üyesi olan tüm Avrupa ülkelerinin yanı sıra bazı Avrupa dışı ülkelerin de sanat yarışmalarına katılmalarına izin verilir. Yarışmalar mimarlık, resim ve grafik sanatlar, heykel, müzik ve edebiyat alanında yapılacaktır. Teslim edilecek eserlerin daha önce yayınlanmamış olması, sportif bir motife sahip olması, 1 Mart'a kadar kaydedilmiş olması ve 1 Mayıs'tan itibaren jürinin değerlendirmesine sunulması gerekmektedir. Kayıtlar, ilgili NOC'a yapılacaktır. İlgili NOC bulunmayan ülke sanatçıları ise IOC üyesi bir diğer ülkeye başvuru yapabileceklerdir (Lennartz 2006).

Bu oyunlara, muhtemelen Olimpiyat Oyunları'nın politika ile bağlantılı olmaya başlaması sebebiyle Almanya ve savaş müttefikleri katılmamıştır. Ayrıca Bolşevik Rusya Antwerp'e davet edilmemiş olup Çarlık Rusya'sı davet edilmiştir. Bu dönemde davetiyelerin IOC tarafından değil ev sahibi ülkelerin OGOC'ları tarafından yapıldığını unutmamak gerekir (Hiroshi 2009).

1920 Antwerp Olimpiyat Oyunları spor yarışmaları 23 Nisan 1920’de başlar ve resmi açılış töreni 14 Ağustos 1920’de yapılır (Anonim t.y.o). Sanat Yarışmaları ise yine spor yarışmaları ile aynı anda 23 Nisan 1920 tarihinde başlar. Bu Sanat Yarışmaları’na 18 ülke katılmış olup başvuru sayısı hakkında herhangi bir bilgiye ulaşılamamıştır (Anonim t.y.p).

Edebiyat yarışmaları

Edebiyat kategorisinde altın madalyayı İtalyan Raniero Nicolai kazanmıştır (Bkz. Şekil 7) (Anonim 1957: 80). Nicolai, klasik edebiyat eğitimi almıştır (Anonim t.y.r). Bir yazar, şair ve hevesli bir sporsever olarak öne çıkmıştır (Anonim t.y.s). I. Dünya Savaşı’nda savaş malulü olmuştur. 1920 Antwerp Olimpik Sanat Yarışmaları’nda edebiyat kategorisinde altın madalyayı “*Olimpiyat Şarkıları (Canzoni Olympioniche)*” isimli eseriyle 27 yaşındayken kazanır (Anonim 1957: 80). Bu eser 1920’de “*Yaşama Övgü (Elogio Della Vita)*” adlı kitapta yayınlanmıştır. Nicolai, 1923’te ise bu kitabın ikinci baskısına, bu erken zaferden dolayı bir baskı hissi yaşadığına dair bir itiraf ekler. Bu başarıdan sonra edebi yazıları ve gazetecilik makaleleri artık spor temasıyla sınırlı hale gelmiştir. 1938’de yazdığı “*Modern Olimpiyat Oyunları Tarihi (History of the Modern Olympic Games)*” adlı el yazması bu konuda İtalyanca yazılmış ilk eser özelliğini taşımaktadır. Nicolai, 1933-1939 yılları arasında INOC’un Basın Ofisi başkanlığını yürütmüştür. Daha sonra aynı görevi Propaganda ve Basın Ofisi’nde de yapar. Ayrıca Benito Mussolini’ye, tüm İtalyan Olimpiyat altın madalyası sahiplerinin bronz bir heykelle onurlandırılması fikrini önermiş ancak bunda başarılı olamamıştır. Aynı zamanda Roma’daki 1960 Oyunları’nın gayretli bir savunucusu olmuştur. “*Spor ve Eğlence (Sport and Diporto)* (1928)” ve “*İlham ve Güzel Sanatlar (Ispirazione ed Arti Plastche)* (1947)” gibi edebi eserleri daha sonra unutulmuştur (Anonim t.y.s).

Şekil 7. Raniero Nicolai (Anonim t.y.r)

Edebiyat kategorisinde gümüş madalyayı kazanan İngiliz Theodore Andrea Cook olur (Anonim 1957: 80). Kendisi İngiliz sanat eleştirmeni ve yazardır. Radlej Koleji'nde eğitim görmüştür. Burada futbol ve kürek takımlarının kaptanlığını yapmıştır. Cook, aynı zamanda Oxford'daki Wadham Koleji'nde de eğitim görmüş ve 1889'daki “*Tekne Yarışı (Boat Race)*” nda Oxford adına kürek çekmiştir. Daha sonra Oxford'da “*Üniversite Eskrim Kulübü (University Fencing Club at Oxford)*” nı kurmuştur. Cook, 1906 Atina Ara Olimpiyatları'nda İngiliz eskrim takımının kaptanlığını da yapmış ancak yarışmamıştır. Ayrıca 1908 Londra Olimpiyat Oyunları Resmi Raporu'nun editörlük görevini de yürütmüştür. Bununla beraber 1909-1915 yılları arasında altı yıl boyunca IOC'de görev yapmıştır. Pierre de Coubertin'in Alman ve Mihver Devletleri üyelerini IOC'de tutmasını protesto ederek istifa etmiştir (Anonim t.y.t). Cook, 1920 Antwerp Olimpik Sanat Yarışmaları'nda gümüş madalya ödülünü “*Antwerp Olimpiyat Oyunları (Olympic Games of Antwerp)*” ile ilgili yaptığı edebiyat çalışmasıyla kazanmıştır (Anonim 1957: 80). Oldukça hüzünlü olan şiirinde 1. Dünya Savaşı'nda ölenlerin anısını Antwerp'teki yarışmalarla ilişkilendirir (Anonim t.y.u). Ayrıca 1910-1928 yılları arasında “*Saha (The Field)*” dergisinin editörlüğünü yapar. Olimpiyat Oyunları ile ilgili de birkaç kitap yazmıştır. Özellikle de 1906 Atina Ara Olimpiyatları'ndaki Britanya takımına dair bir anlatı olan “*Branwen'in Gezisi (The Cruise of the Branwen)*” kitabı dikkat çekmektedir (Anonim t.y.t).

Edebiyat kategorisinde bronz madalyayı ise Belçikalı Maurice Bladel kazanmıştır (Anonim 1957: 80). Maurice Van Bladel bir yazardır ve soyadından “*Van*” ı çıkarmış, daha çok Maurice Bladel olarak tanınmıştır (Anonim t.y.v). Kendisinin hayatı ve çalışmaları hakkında çok az şey bilinmektedir. Ünlü ansiklopedi ve bibliyografyalarda hakkında çok az bilgi bulunmaktadır. “*Belçika Bibliyografyası (A Bibliographie de Belgique) (1919)*” nda yazarın 1915 yılında yayımlanan “*Vampirler (Wampires)*” isimli bir eserinden bahsedilmektedir. “*Ulusal Birlik Kataloğu (The National Union Catalog) (1969)*” ise yazarın “*Flaman Ressamlar (Flemish Painters) (1924)*” ve “*Georges Eckhoud (1924)*” isimli iki araştırma eserinden bahsedilir (Kramer 2004). Ayrıca Bladel, biri Lina Bianchini tarafından Antwerp'teki Fransız Kraliyet Tiyatrosu'nda seslendirilen “*Balad (Ballade)*” başlıklı şiirler yazmıştır (Anonim t.y.v). Maurice Bladel 1920 Antwerp Olimpik Sanat Yarışmaları'nda bronz madalya ödülünü “*Tanrıların Övgüsü (La Lounange Des Dieux)*” isimli eseriyle

kazanmıştır (Anonim 1957:80). Belirtmek gerekir ki bu eser kayıptır (Kramer & Stanton 2016). Ayrıca kendisi ünlü bir şarkıcı olan Nyza Bladel ile evlenmiştir (Anonim t.y.v).

Heykel yarışmaları

1920 Antwerp Olimpik Sanat Yarışmaları heykel kategorisinde altın madalyayı Belçikalı Alberic Collin kazanır (Bkz. Şekil 8) (Anonim 1957: 80). Kendisi Antwerp Akademisi'nde sanat eğitimi almıştır (Anonim t.y.y). Münzevi bir şekilde yaşamış ve çalışmıştır (Anonim t.y.z). 21 yaşındayken 1912 Stockholm Sanat Olimpiyatları heykel kategorisinde yarışan (Wassong vd 2008) ve zaten önemli bir hayvan heykeltraşı olarak tanınan İtalyan Rembrandt Bugatti ile tanışmıştır. İki heykeltraş

Şekil 8. Alberic Collin (Anonim t.y.z.)

Antwerp Hayvanat Bahçesi'nde düzenli olarak birlikte çalışmış ve Bugatti, Collin'e canlı hayvan modellerini yakından gözlemleyerek çalışmanın önemini öğretmiştir. Akıl hocası gibi Collin de hayvanları tek başlarına ya da küçük gruplar halinde resmetmeyi ve günlük faaliyetlerine odaklanmayı tercih etmiştir. Çalışmaları ayrıca ayrıntılı bir anatomik modeli yeniden yaratmaya çalışmak yerine hayvanın genel formu ve hareketlerine odaklanmıştır (Anonim t.y.y). Alberic Collin, 1920 yılında Antwerp Olimpik Sanat Yarışmaları heykel kategorisinde altın madalyayı “*Güç (La Force)*”

isimli eseriyle kazanır (Bkz. Şekil 9) (Anonim 1957: 80). Bu eser şu ana kadar tespit edilememiştir. Collin aynı zamanda 1922-1927 yılları arasında “*Fransız Sanatçılar Salonu (Salon des Artistes Français)*” nun da bir üyesidir (Anonim t.y.z). En ünlü eserleri arasında “*Dişi Aslan ve Yavruları (Lionne et Lionceaux) (1931)*” eseri ve 1935'te Brüksel'deki uluslararası sergide sergilenen anıtsal bir fili tasvir ettiği eseri bulunmaktadır (Saur 1998: 308; Akt., Kramer 2004).

Heykel kategorisinde gümüş madalyayı Belçikalı Simon Goossens kazanmıştır (Anonim 1957: 80). 1916-1921 yılları arasında Antwerp Güzel Sanatlar

Akademisi'nde eğitim görmüştür (Anonim t.y.aa). 1920 Antwerp Olimpik Sanat Yarışmaları'nda gümüş madalyayı “*Patenciler (Les Patineurs)*” isimli eseriyle kazanır (Anonim 1957: 80). Goossens, 29 cm yüksekliğinde ve 33 cm uzunluğunda bronz bir figür olan eseriyle gümüş madalya kazandığında hala eğitimine devam etmektedir. 1920'lerin ortalarında daha ileri çalışmalar için Paris'e gider. Aynı zamanda İtalya, Danimarka, Avusturya ve Almanya'ya geziler yapar. 1941-1958 yılları arasında Güzel Sanatlar Profesörü ve 1952'de de Antwerp'teki Sanat Akademisi ve Kentsel Gelişim ve İnşaat Enstitüsü'nde seramik profesörü olarak görev yapmıştır. Aralarında çok sayıda politikacı, sanatçı ve sporcu portresinin de bulunduğu anıtsal heykelleri ve büstleriyle tanınmaktadır (Anonim t.y.aa).

Şekil 9. Güç (La Force) (Anonim 2017a)

Heykel kategorisinde bronz madalyayı Belçikalı Alphonse de Cuyper kazanmıştır (Anonim 1957: 80). De Cuyper'in kimliği tartışmalıdır çünkü aynı dönemde aynı adı taşıyan bir başka sanatçı daha mevcuttur. Cuyper, Antwerp Yüksek Enstitüsü'nde eğitim görmüştür. 1909'dan itibaren ise Antwerp Teknik Okulu'nda heykel ve doğrudan oyma dersleri vermiştir. Sonraki on yıllar boyunca Belçika'da çeşitli vesilelerle “*Oedipus*”, “*Bir Erkek Gövdesi (A Male Torso)*”, “*Bir Çocuk Başı (A Child's Head)*” ve “*Fedakârlık (Sacrifice)*” gibi eserlerini sergilemiştir (Anonim t.y.ab). Cuyper, 1920 Antwerp Olimpik Sanat Yarışmaları'nda bronz madalya ödülünü “*Gülle Atıcı ve Koşucu (Lanceur de Poids et Coureur)*” isimli eseriyle kazanır (Anonim 1957: 80). Bu eser bulunamamıştır (Kramer 2004). Cuyper ayrıca bu eser ile aynı isimlerle 1928 Amsterdam ve 1936 Berlin'de de sanat eserleri sunmuştur. Bu sunulan eserler muhtemelen 1920 Antwerp'te sunulan heykellerdir. Çünkü 1936 Berlin Sanat Olimpiyatları'nın kataloğunda heykelin 1920'de yapıldığı belirtilmektedir. Aralarında “*Gistel*”, “*Aalst*”, “*Bree*” ve “*Heusden*” gibi eserlerinde bulunduğu birçok savaş anıtı tasarlamıştır. Antwerp'te erkek okulunun yetimleri için tasarladığı anıt hala görülebilmektedir. Cuyper, eserlerine nadiren kendi imzasını atar (Anonim t.y.ab).

1928’de yaptığı “*Kış Manzarası (A Winter-Landscape)*” isimli eseri 1986’da bir müzayede de 75.000 Belçika Frangı’na alıcı bulmuştur. “*Looper*” isimli eseri ise bir koşucuyu starttan hemen sonra doğrulma aşamasında göstermektedir (Kramer 2004).

Resim yarışmaları

1920 Antwerp Olimpik Sanat Yarışmaları’nın resim kategorisinde hiçbir eser altın madalya ödülüne layık görülmemiştir. Gümüş madalya ödülünü ise Fransız

Şekil 10. Eva Henriette Brossin de Polanska
(Anonim 2024i)

Madame Brossin de Polanska kazanmıştır (Bkz. Şekil 10) (Anonim 1957: 80). Henriette Brossin de Méré-de Polanska esasen Polonya asıllıdır (Anonim t.y.ac). İsmi literatürde “*Brossin de Polanska*”, “*Brossin de Blanska*” ve “*Brossin de Mere*” olmak üzere üç farklı varyasyonla bulunmaktadır (Kramer 2004). 1909’da çalışmak için Paris ve

İtalya’ya gitmiştir. 1912 yılına kadar Henri Martin’in atölyesinde, daha sonra Stefania Lazarska’nın atölyesinde çalışmıştır. 1914’ten sonra Roma’da ve 1917’den sonra ise İtalyan Rivierası’nda yaşamıştır. 1921’de İsviçre vatandaşı olmuştur. Polanska ağırlıklı olarak portreler, natürmortlar ve sahne dekorasyonları için çeşitli taslaklar tasarlamıştır. En ünlü eseri “*Cenevre Gölü (Lac Lemman)*” isimli eseridir (Anonim t.y.ad). Polanska, 1920 Antwerp Olimpik Sanat Yarışmaları’nda gümüş madalyayı “*Atlayış (L’Elan)*” isimli eseriyle kazanır (Bkz. Şekil 11) (Anonim 1957: 80). 2011 yılında internet ortamında bir resim ortaya çıkmış ve bu resmin Polanska’nın “*Atlayış (L’Elan)*” adlı tablosu olup olamayacağı sorusu gündeme gelmiştir (Kramer & Stanton 2016). İki engelli koşucuyu gösteren tablonun madalyayı kazanan tablo olduğu düşünülmektedir (Anonim t.y.ac). O zamandan beri bu resim internette onun resmi olarak yayılmıştır. Bununla ilgili hiçbir uyarı alınmamış, herhangi bir itiraz dile getirilmemiş ve konuyla ilgili herhangi bir soru da sorulmamıştır. Çeşitli yazarların tahminlerine göre bu resim gerçekten de gümüş madalyalı bir resim olabilir ancak

gerçek tam anlamıyla bilinmemektedir. Çünkü bu bilgi doğrulanamamış, eserin Bayan Polanska'ya ait olduğu da kanıtlanamamıştır (Kramer & Stanton 2016).

Resim kategorisinde bronz madalya ödülünü ise Belçikalı Alfred Ost kazanmıştır (Anonim 1957: 80). Bir kaptan ailesinin çocuğu olarak dünyaya gelen Alfred Ost, ailesi Mechelen'e yerleştikten sonra sanatsal yeteneklerinin üzerine gitmiş ve bu yeteneklerini geliştirmiştir. İlk çalışmalarında günlük kırsal yaşamdan görüntüler, özellikle de atlar ve tören alayları yer almaktadır. I.

Dünya Savaşı sırasında tarafsız olan Hollanda'ya kaçan Ost, burada litografi becerilerini geliştirmiştir. Savaşın sona Antwerp'in Borgerhout banliyösüne dönen Ost'un eserleri daha ciddi ve duygusal konuları betimlemiştir. Ost ayrıca uzun yıllar ilkokulda resim öğretmeni olarak da çalışmıştır (Anonim t.y.ae).

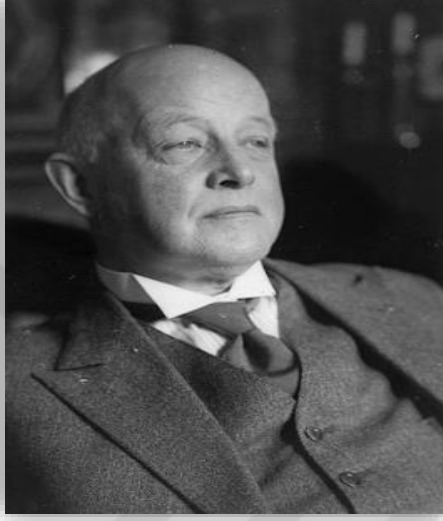

Şekil 11. Atlayış (L'Elan) (Anonim 2017b)

Alfred Ost 1920 Antwerp Olimpik Sanat Yarışmaları'nda bronz madalyayı "*Futbol Oyuncusu (Jouer De Football)*" isimli eseriyle kazanmıştır (Anonim 1957:80). Bu eserin motifi 1910 yılına dayanmaktadır. Manchester ve Liverpool arasındaki bölgenin takımı olan "*Kuzey Göçebeleri (Northern Nomads)*" ile Belçika'nın "*Saint-Gilloise Birliği (Union Saint-Gilloise)*" takımları arasında Brüksel'deki uluslararası bir turnuvanın finalinde oynanan ve İngiliz takımının 2-0 kazandığı maçtan etkilendiğini ifade etmiştir. Litografinin boyutu yaklaşık 87 x 123 cm'dir. Baskılardan biri Belçika spor müzesi olan Sportimonium'da sergilenmektedir (Anonim t.y.af). Alfred Ost, II. Dünya Savaşı patlak verdiğinde Borgerhout ve Brasschaat'taki meslektaşlarının yanına taşınmış ve karakalem duvar süsleme çalışmaları gerçekleştirmiştir. Savaşın sona ermesinden kısa bir süre sonra zatürre ile karışık hale gelen kanserden ölmüştür. Çalışmalarının çoğu, Ost'un, eserlerini düzenli olarak sergilediği Antwerp Zooloji Derneği'ne bağışlanmıştır (Anonim t.y.ae).

Mimari yarışmaları

1920 Antwerp Olimpik Sanat Yarışmaları mimari kategorisinde hiçbir eser altın ve bronz madalyaya layık görülmemiştir. Gümüş madalyayı ise Norveçli Holger Sinding Larsen kazanmıştır (Bkz. Şekil 12) (Anonim 1957: 80). Larsen, Oslo ve Berlin'deki teknik üniversitelerde mimarlık eğitimi almıştır. Kariyeri boyunca

Şekil 12. Holger Sinding Larsen
(Anonim 2024j)

“Valerenga’da Kilise (Church at Valerenga) (1902)”, “Holmenkollen’da Bir Şapel (A Chapel at Holmenkollen) (1903)”, “Toyen’de Bir Müze (A Museum at Toyen) (1904-1917)” ve “Lomen’de Bir Kilise (A Church in Lomen) (1914)” isimli eserleri tasarlamıştır. 1907-1924 yılları arasında Oslo Üniversitesi’nde inşaat müfettişliği yapmış ve oditoryumun restorasyonundan sorumlu olmuştur. Ayrıca ünlü Akershus Kalesi’nin restorasyonunu da yönetmiştir (1905-1922). Çalışmalarına dayanarak 1926’da kalenin antik inşaat tarihini de

yayınlanmıştır. Kardeşlerinden Kristofer Andreas Lange Sinding-Larsen (1873-1948) tanınmış bir Norveçli ressamdır. Bir diğer kardeş Christian Magnus Falsen Sinding-Larsen (1866-1930) ünlü bir doktor ve hastane müdürü, Birger Fredrik Sinding-Larsen (1867-1941) ise askeri bir subaydır. Babaları Nils Ulrik Alfred Sinding-Larsen (1839-1911) devlet memuru, Askeri Akademi’de öğretmen, gazeteci ve yazardır (Anonim t.y.ag).

Larsen 1920 Antwerp Olimpik Sanat Yarışmaları’nda bronz madalyayı “Jimnastik Okulu Projesi (Projet Pour Une Ecole De Gymnastique)” isimli eseriyle kazanır (Anonim1957: 80). 1919 yılında planlanan bu ulusal jimnastik okulu projesinin spor alanlarını ve stadyumunu tamamlamak üzere görevlendirilmiştir. Ek gereksinimler yeniden planlama yapmayı gerektirmiş ve sunulan taslağa dahil edilmiştir. Özel zorluklardan biri, zamanın görüşlerine göre iki cinsiyeti kesin olarak ayırmaktır. İnşa edilen alan 3.800 m², kapalı alan 70.000 m³ ve bina içindeki antrenman ve jimnastik alanları ise 2.400 m² olmalıdır. Dış cephe için ise granit

kaplama planlanmıştır. Ancak tasarım gerçekleştirilemez. Ayrıca belirtmek gerekir ki Larsen'in kazandığı gümüş madalya daha sonra saklandığı Mimarlık Müzesi'nden kaybolmuştur (Anonim t.y.ah). Holger Sinding Larsen'in Olimpik Sanat Yarışmaları tarihinde madalya kazanan tek Norveçli olduğunu belirtmek de önem arz etmektedir (Anonim t.y.ag).

Müzik yarışmaları

1920 Antwerp Olimpik Sanat Yarışmaları'nın müzik kategorisinde altın madalyayı Belçikalı Georges Monier kazanmıştır (Bkz. Şekil 13) (Anonim 1957: 80). Monier esasen bir obuacıdır ve 1903-1907 yıllarında Brüksel Konservatuari'nda eğitim görmüştür (Anonim t.y.ai). Aynı zamanda haftalık sanat dergisi “7 Sanatlar (7 Arts)” ın kurucularındandır ve bu derginin müzik bölümünü yönetmektedir (Anonim t.y.aj). Monier, 1920 Antwerp Olimpik Sanat Yarışmaları'nda altın madalyayı “*Olimpik (Olympique)*” isimli çalışmasıyla kazanmıştır (Anonim 1957: 80). Bu eserin notaları kayıptır (Kramer 2005). Monier'in Antwerp'te kazandığı altın madalya onun ilk kamusal başarısı olarak gösterilmektedir ve ününe ün katmıştır. Daha sonra bir grup avangart bestecinin sözcüsü olmuş ve 1922'de Brüksel'deki bir gruba katılmıştır. Monier, daha sonra Avrupa'yı dolaşarak Fransa, İtalya, Avusturya, İngiltere ve İsviçre'yi ziyaret eder (Anonim t.y.aj). Sonrasında kalıcı olarak Paris'e yerleşir ve diğer müzik insanları ile birlikte yeni bir müzik notasyonu üzerinde çalışır (Anonim t.y.ai).

Şekil 13. Georges Monier
(Anonim t.y.ai)

Müzik kategorisinde gümüş madalyayı ise İtalyan Oreste Riva kazanmıştır (Anonim 1957: 80). Oreste Riva bir oda müziği bestecisidir. Parma Konservatuari'nın kompozisyon ve viyolonsel bölümlerinden mezun olmuştur. Ayrıca Riva, Mirandola, Verona ve Castagnaro belediye orkestralarının şefi olarak çalışmıştır. 1909'dan 1921'e kadar Brescia'daki “*Isidoro Capitanio*” orkestrasının yöneticiliğini yapar. Orkestranın başarılı bir şekilde geliştirilmesinin ardından yönetimle yaşadığı anlaşmazlıklar

nedeniyle istifa eder (Anonim t.y.ak). Riva 1920 Antwerp Olimpik Sanat Yarışmaları'nda gümüş madalyayı “*Epinikion (Epinicion)*” isimli çalışmasıyla kazanmıştır (Anonim 1957: 80). Bu eser soprano, erkek koro ve dört flüt, üç trompet, üç trombon, bir arp için klasik unsurlar içeren dokuz dakika uzunluğunda bir eserdir (Anonim t.y.ak). Bu eserin de kaydına ulaşılammıştır (Kramer 2005). Kramer (2005)'e göre Oreste Riva, kişiliğinin ve çalışmalarının ortaya çıkmasına inatla direnen az sayıdaki Olimpiyat madalyası sahibinden biri olmuştur. Ayrıca müzik kategorisinde hiçbir eserin bronz madalyaya layık görülmediğini belirtmek de önemlidir (Anonim 1957: 80).

Genel tablo

Tablo 3. 1920 Antwerp Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları (Anonim 1957: 80)

Brans	Madalya Türü	Kazanan	Ülke	Konu
EDEBİYAT	Altın	Raniero Nicolai	İtalya	“ <i>Olimpiyat Şarkıları</i> ” (Canzoni Olympioniche)
	Gümüş	Andrea Cook	Büyük Britanya	“ <i>Antwerp Olimpiyat Oyunları</i> ” (Olympic Games of Antwerp)
	Bronz	Maurice Bladel	Belçika	“ <i>Tanrıların Övgüsü</i> ” (La Louange Des Dieux)
HEYKEL	Altın	Alberic Collin	Belçika	“ <i>Güç</i> ” (La Force)
	Gümüş	Simon Goossens	Belçika	“ <i>Patenciler</i> ” (Les Patineurs)
	Bronz	Alphonse de Cuyper	Belçika	“ <i>Gülle Atıcı ve Koşucu</i> ” (Lanceur de Poids et Coureur)

Tablo 3 (Devamı). 1920 Antwerp Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları

RESİM	Altın	-	-	-
	Gümüş	Madame Brossin de Polanska	Fransa	“Atlayış” (L’Elan)
	Bronz	Alfred Ost	Belçika	“Futbol Oyuncusu” (Jouer De Football)
MİMARİ	Altın	-	-	-
	Gümüş	Holger – Sidding Larsen	Norveç	“Jimnastik Okulu Projesi” (Projet Pour Une Ecole de Gymnastique)
	Bronz	-	-	-
MÜZİK	Altın	Georges Monier	Belçika	“Olimpiyat” (Olympique)
	Gümüş	Oreste Riva	İtalya	“Epinikion” (Epinicion)
	Bronz	-	-	-

Değerlendirme ve kapanış

1920 Antwerp Olimpik Sanat yarışmalarında potansiyel olarak dağıtılması beklenen 15 madalyanın 11’i dağıtılmış, dört madalya verilmemiştir. Bu bağlamda resim kategorisinde hiçbir eser altın madalyaya, yine mimari kategorisinde hiçbir eser altın ve bronz madalyaya, müzik kategorisinde ise hiçbir eser bronz madalyaya layık görülmemiştir. 1920 Antwerp Olimpik Sanat Yarışmaları’nda ülkeler bazında Belçika iki altın, bir gümüş ve üç bronz madalya kazanarak ev sahibi ülke olmanın avantajını kullanmış ve birinciliği kazanmıştır. İtalya bir altın ve bir gümüş madalya ile ikinci sırada yer alırken Büyük Britanya, Fransa ve Norveç birer gümüş madalya kazanarak üçüncü sırada yer almışlardır (Anonim 1957: 80).

Ev sahibi Belçika birinci olmanın yanı sıra verilen toplam madalyaların yarısından fazlasını da kazanarak sanat ulusu olarak prestijini arttırmayı başarmıştır (Hiroshi 2009). Belirtmek gerekir ki 1920 Olimpik Sanat Yarışmaları için bir katalog oluşturulduysa dahi bulunamamıştır (Kramer 2004).

1920 Antwerp Olimpiyat Oyunları resmi kapanış töreni 30 Ağustos 1920 tarihinde yapılmış olup spor yarışmaları ise 12 Eylül 1920 tarihinde sona ermiştir (Anonim t.y.o). Antwerp'teki Olimpik Sanat Yarışmaları'da yine spor müsabakalarıyla birlikte 12 Eylül tarihinde son bulmuştur (Anonim t.y.p). 1920 Antwerp Olimpiyatları'nda herhangi bir Olimpik Sanat Sergisi yapılmadığını belirtmek önemlidir.

4.3.6. 1924 Paris olimpik sanat yarışmaları

1924 Paris Olimpiyat Oyunları'ndan önce, Olimpik Sanat Yarışmaları'nın, NOC'lar ve yetkililer tarafından tam olarak kabul gördüğünü söylemek zordur. 1912 Stockholm Olimpik Sanat Yarışmaları'nda sınırlı sayıda sanatçı eserlerini sunmuştu. İsveçli sanatçılar sanat yarışmaları fikrine bile karşı çıkmışlardı. Savaş sonrası dönemde Olimpiyatlar yeniden başladığında AOGOC başkanı Kont Baillet-Latour'un kişisel katılımı sayesinde sanat yarışmalarına katılan sanatçı ve ulus sayısında anlamlı bir yükseliş gerçekleşmişti. Buna rağmen sanatsal yarışmalar uluslararası basında zayıf bir şekilde yer almıştı (Guillain 2006).

FNOC'dan Marquis Melchior de Polignac, Paris'te yapılacak Olimpik Sanat Yarışmaları'nın sorumlusu olarak seçilmiştir. Polignac, sanat komisyonu başkanlığı görevinde, yazar Jean Giraudoux gibi tanınmış entelektüeller tarafından desteklenmiştir. Kurulan sanat komisyonunun ilk görevi, Paris'teki tüm büyükelçileri ve yabancı ülke bakanlıklarını yaklaşan Paris Olimpiyatları'na bir güzel sanatlar yarışması ekleneceği kararından haberdar etmek olmuştur (Guillain 2006). Ancak bu projenin gerçekleşmesi için uluslararası jürilerin oluşturulması ve bir programın tanımlanması gerekmektedir. Bu bağlamda Fransa'nın en tanınmış sanatçılarının bazılarının deneyimlerini ve bağlantılarını Paris Olimpiyat Oyunları Organizasyon Komitesi (POGOC)'nin hizmetine sunmaları istenmiştir. Ayrıca 1923'ün Kasım ve Aralık aylarında mimarlık, resim, heykel, edebiyat ve müzik yarışmaları için çeşitli yönetmelikler hazırlanmıştır ancak katılımcılara ve yarışmacılara eserlerini sergileyebilecekleri bir alan tahsis etme konusunda sıkıntılar mevcuttur. Çünkü kamu makamlarının, komisyona, yarışmacıların eserlerini sergileyebilecekleri bir yer tahsis etmesi mümkün görünmemektedir (Anonim 1924: 603).

1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları için uluslararası gazetelere verilen ilanlarda sanatçılardan sadece spor fikrinden esinlenen eserleri göndermeleri istenmiştir. 1924 Paris Olimpiyatları öncesinde sergilenen sanat eserleri kabul edilmeyecektir. Bu nedenle katılımcıların, eserlerinin daha önce yayınlanmamış olduğunu beyan etmemeleri halinde başvuruları değerlendirmeye alınmayacaktır (Guillain 2006).

Belirtmek gerekir ki mimarlar, heykeltıraşlar ve müzisyenler esasen Olimpik Sanat Yarışmaları fikrini kabul etme konusunda isteksizdirler ve bu yarışmaları şöhrete giden kısa bir yol olarak görmekteydiler. Yine de heykeltıraşlar, sanatlarının insanlık kültürüne dönüşümünü memnuniyetle karşılamışlardır. Müzisyenler ise sanat yarışmalarının, kapalı salonlar için tasarlanan müzikten farklı olarak yeni ve güçlü açık hava müziklerine yol açacağını ummaktadırlar. Yalnızca Fransız edebiyatçılar girdikleri bu yoldan korkarlar. Çünkü diğer dört kategori evrensel ifade biçimleriyle edebiyatın, dil sorununu nasıl aşacağını merak ederler. Bu sebeplerle sanat komisyonu ortada soru işareti bırakmayacak bir düzenleme üzerinde yoğunlaşmıştır. Broşür şeklindeki bu düzenlemeler İngilizce ve İspanyolca olmak üzere iki yabancı dile çevrilmiştir. Aynı zamanda sanat komisyonu tarafından tüm yabancı gazete ve yayınlara gönderilmiştir (Anonim 1924: 603). Ayrıca Polignac, 1923 yılında IOC'nin İsviçreli üyesi Baron de Blonay'a ve Belçika'dan Kont Baillet-Latour'a şahsen mektup yazarak ülkelerinin basınını Olimpik Sanat Yarışmaları'nı yeniden tesis eden 1906 Sanat, Edebiyat ve Spor Danışma Konferansı'nın yönergesini desteklemeleri için teşvik etmelerini istemiştir (Guillain 2006).

1924 Paris Olimpiyat Oyunları'nın spor yarışmaları 4 Mayıs 1924'te başlamış ancak resmi açılış töreni daha sonra 5 Temmuz 1924'te yapılabilmektedir (Anonim t.y.al). Açılış töreninde müzik unutulmamıştır. Tören boyunca sürekli olarak çeşitli ve canlı marşlar çalınmıştır (Anonim 1924: 603). Olimpik Sanat Yarışmaları'da yine spor müsabakalarında olduğu gibi 4 Mayıs 1924 tarihinde başlamıştır (Anonim t.y.am). Olimpik Sanat Sergisi ise 15 Mayıs 1924'te açılışını yapar (Mei 2023).

1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları daha kapsamlı bir kültürel programın bir parçasıdır. Bu programda lirik festivaller, müzik konserleri, halk baleleri ve tiyatro oyunları gibi birçok resmi ve gayri resmi sanatsal etkinlik yer alır (Guillain 2006).

1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları sergisi “*Paris, Champs-Élysées Büyük Saray (Paris, Grand Palais Des Champs-Élysées)*” da gerçekleşmiştir (Mei 2023). Bu sergi, Olimpik Sanat Yarışmaları için yeterli tesisi sağlamak amacıyla yapılan sayısız müzakereden ve başarısız girişimden sonra dört odada gerçekleştirilmiştir (Guillain 2006). 15 Mayıs’taki sergi açılışı, Halk Eğitimi Bakanı ve Güzel Sanatlar Bakanı Bay Henry de Jouvenel’in başkanlığında; Baron Pierre de Coubertin, Kont Clary, Melchior de Polignac ve IOC’dan çok sayıda üyenin katılımı ile gerçekleşmiştir. Sanat ve Dış İlişkiler Komisyonu başkanı Polignac, bakana çeşitli resim, heykel ve mimari salonlarında rehberlik etmiştir. Programın koşulları tam olarak yerine getirilmiştir ve bu sergideki her şey hareketi, mücadeleyi, çabayı ve yaşamı temsil eder. Zamane sanatçılarının sporda, Antik Çağ kadar bol ve yeni bir ilham kaynağı bulabilecekleri böylece kanıtlanmıştır. Ayrıca sanat komisyonu, yönetmeliklerden farklı olarak tanınmış ustaların bazı eserlerini de sergiye eklemiştir (Anonim 1924: 603).

Sanat komisyonu katılımı arttırmak amacıyla her bir sanat disiplini için o dönemin önde gelen sanatçı ve yazarlarını içeren uluslararası bir jüri atamıştır. Mimarlık kategorisinde Tony Garnier ve The van Rysselberghe, müzik kategorisinde Bela Bartok ve Maurice Ravel, edebiyat kategorisinde Paul Claudel ve Gabriele d’Annunzio, heykel kategorisinde Paul Landowski ve Antoine Bourdelle, resim kategorisinde ise Maurice Denis ve Foujita gibi isimler sanat yarışmaları jürisinde yer almışlardır (Guillain 2006).

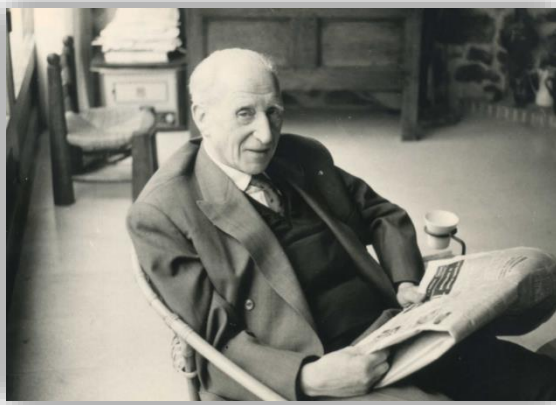
1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları’na 24 ülkeden 193 sanatçı katılmıştır ve (Hiroshi 2009) 283 eser sunulmuştur. Ev sahibi Fransa tüm kategorilerde toplam 83 eser sunarak sanat yarışmalarına en çok katkıyı yapan ülke olmuştur (Anonim 1924: 604). Polignac başkanlığındaki sanat komisyonu sunulan 283 eserin çoğunu spora herhangi bir atıfta bulunmadıkları için değerlendirme dışı bırakmıştır (Gricius 2010). 1924 Paris Olimpiyat Oyunları Resmi Raporu’na göre de POGOC’a 283 eser ulaşmıştır. Bunların yaklaşık üçte biri sportif niteliğe uymadığı için jüriler tarafından elenmiştir. Sadece 158’i katalogda yer almıştır. Ayrıca iki hafta arayla yapılan üç oturum, eserlerin değerlendirilmesine ayrılmıştır. Bu bağlamda toplam 189 eser yarışmalara katılmıştır (Anonim 1924: 603-604). Ayrıca belirtmek gerekir ki Paris’e

Sovyetler Birliği davet edilmemiştir. Buna rağmen bazı Sovyet sanatçılar eserlerini sunmuşlardır (Hiroshi 2009).

Edebiyat yarışmaları

Edebiyat jürisinin başkanlığını Jean Richepin yapmıştır (Anonim 1924: 604). Aynı zamanda edebiyat jürisinin Gabriele d'Annunzio, Paul Claudel, Jean Giraudoux, Selma Lagerlöf, Maurice Maeterlinck, Marcel Prevost ve Paul Valery gibi çok sayıda ünlüden oluştuğu belirtilmektedir. Aralarında iki Nobel ödülü sahibi Selma Lagerlöf ve Maurice Maeterlinck'in de bulunduğu bu edebiyat devlerinin her birinin karar alma sürecinde gerçekten hazır bulunup bulunmadığı şüphelidir (Stanton 2000: 83; Akt., Stanton & Kramer 2010). Jüri toplam üç okuma oturumunun ardından 28 Haziran 1924'te madalyalarını vermiştir. Edebiyat kategorisinde 10 ülkeden 32 eser yarışmaya katılmıştır (Anonim 1924: 603-604).

1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları edebiyat kategorisinde altın madalyayı Fransız Geo-Charles kazanmıştır (Bkz. Şekil 14) (Anonim 1924: 607). Geo Charles ismi, Grenoble yakınlarında kendi müzesi bulunan ve Olimpiyat edebiyatçısı olarak tanınan Charles Guyot'un takma adıdır. Guyot aynı zamanda aktif bir sporcudur. 20 yaşında Paris'e gelmiş ve bir yayınevinde çiraklık yapmaya başlamıştır. İki yıl sonra I. Dünya Savaşı'nda seferber olmuştur. Savaşın sona Paris'te reklam komisyonculuğu yapmaya başlamış ve sık sık Montparnasse'ın bohem mahallesine

Şekil 14. Geo-Charles (Anonim 1963)

giderek “*Kamaleon (Le Chameleon)*” adlı edebi kabareyi kurmuştur. Jean Cocteau ve Andre Malraux gibi önemli yazarlarla ve Tsuguharu Foujita ve Frans Maserell gibi sanatçılarla dost olmuştur. Guyot aynı zamanda bilgili bir sanat koleksiyoncusudur ve “*Montparnasse İncelemesi (Montparnasse Review)*” adlı

avangart bir dergi kurmuştur (Anonim t.y.an). Guyot, 1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları'nda altın madalya ödülünü “*Olimpiyat Oyunları (Jeux Olympiques)*”

isimli çalışmasıyla kazanmıştır (Anonim 1924: 607). Spor, dans, şiir ve müziği bir araya getiren bu eser aslında bir sahne oyunudur. Bu oyunun Aralık 1925'te Brüksel'de “Kraliyet Sirki (*Cirque Royal*)” nde oynanması planlanır (Guillain 2006). Bugün bu eser hala kayıptır (Kramer & Stanton 2016). Basılı baskısı arkadaşı Foujita tarafından resimlenmiştir. Ayrıca Guyot radyo sunuculuğu ve köşe yazarlığı da yapmıştır. Birçoğu sporla ilgili olmak üzere çeşitli şiir koleksiyonları yayınlamıştır (Anonim t.y.an).

Edebiyat kategorisinde iki gümüş madalya ödülü verilmiş ve bu ödülleri Büyük Britanyalı Dorothy Margaret Stuart ve Danimarkalı Joseph Petersen kazanmıştır (Anonim 1924: 607). Az tanınan İngiliz şair Margaret Stuart “*Kılıç Şarkıları (Sword Songs)*” adlı eseriyle gümüş madalyayı kazanmıştır. Margaret Stuart aynı zamanda Kraliyet Edebiyat Derneği üyesidir (Kramer 2004).

Dorothy Margaret Stuart'ın “*Kılıç Şarkıları (Sword Songs)*” isimli eseri, 1925 yılında Methuen & Co of London tarafından yayınlanan küçük bir kitapçıkta yer alır. Bu kitapçıkta Stuart bu eseri henüz çocukken kendisine kılıç ilmini sevmeyi öğreten Yüzbaşı Alfred Hutton'un anısına ithaf etmiştir. Kitabın ön iç kapağında ise bu eserin Temmuz 1924'te Paris'te düzenlenen 8. Olimpiyat Oyunları'nın uluslararası edebiyat yarışmasında gümüş madalya aldığı belirtilmiştir (Staton & Kramer 2010).

Bu eser dört şiir ve 29 dörtlük uzunluğundaki bir epilogdan oluşmaktadır. Her şiir insanlık tarihinin farklı dönemlerindeki, şairenin kuşkusuz hayranlık duyduğu kılıca ışık tutmaktadır. Bu dört şiirin başlıkları şöyledir:

1. “*Gladius*” (Roma, MS 103).
2. “*İki Elli Kılıç (The Two-Hand Sword)*” (Edinburg, 1495 civarı).
3. “*Tek Elli Kılıç (The One-Hand Sword)*” (St. Germain-en-Laye, 1547).
4. “*Küçük Kılıç (The Small Sword)*” (Dunkerque, 1785 civarı).

Birinci şiir “*Gladius*”, Antik Roma'nın kanla kaplı arenasında geçen dramatik bir kılıç dövüşünü anlatırken, ikinci şiir “*İki Elli Kılıç (The Two-Hand Sword)*” denizin ötesindeki ovalardan gelen ve açgözlülükle bir dövüş arayan kibirli bir Hollandalı olan Sir John Cockbewis'i anlatmaktadır. Üçüncü şiir “*Tek Elli Kılıç (The One-Hand Sword)*” ise İskoçya'dan, saraydaki sıkılmış bir toplumun rekabet ve kıskançlıklarıyla birlikte Orta Çağ Fransa'sına geçerek yine dramatik bir düelloyu konu edinir.

Dördüncü şiir “*Küçük Kılıç (The Small Sword)*” ise uğursuz bir yıldızın altında doğan bir süvari yüzbaşısının, küstah bir süvari ile yaşadığı sorunlara mizahi olarak değinmiştir (Stanton & Kramer 2010).

Bir diğer gümüş madalya sahibi Joseph Petersen daha çok Antik ya da Orta Çağ motiflerini sık kullanan bir yazar olarak tanınmıştır. Bir papazın oğlu ve Norveçli şair Johann Sebastian Welhaven’in torunudur. Petersen yaşadığı dönemde daha çok gazeteci ve yabancı muhabir olarak yaptığı çalışmalar ile tanınmış olsa da eserleri, antik kültürler hakkındaki bilgisi ve onlarla özdeşleşmesi nedeniyle çağdaş eleştirmenler tarafından saygı görmüştür. Olimpiyat madalyalarını da Antik Yunan atlet motiflerini kullanarak kazandığını belirtmek önemlidir (Anonim t.y.ao). Petersen, 1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları edebiyat kategorisinde gümüş madalyayı “*Euryale*” isimli eseriyle kazanır (Anonim 1924: 607). Bu eser Olimpiya’nın efsanevi kökenlerinden bahseden bir düz yazıdır. Euryale, Yunan mitolojisinde, Medusa ve Stheno’un kız kardeşi olan üç Gorgon’dan biridir. Eser Kitap olarak ise 1928 de basılmıştır (Anonim t.y.ap).

Ekleme gerekir ki Petersen 1932 Los Angeles ve 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları’nda da birer gümüş madalya kazanacaktır (Anonim 1933: 761; Anonim 1951a: 507). Bu bağlamda Olimpiyat tarihinde üç Olimpiyat Oyunu’nda madalya kazanan tek Olimpik Sanat Yarışmaları galibi olarak adını Olimpiyat tarihine yazdıracaktır (Anonim t.y.ap).

Edebiyat kategorisinde bronz madalya ödülünü İrlandalı Oliver Gogarty ve Fransız Charles Anthoine Gonnet paylaşırlar (Anonim 1924: 607). Oliver Gogarty öğrenciyken mükemmel kabul edilen bir kriket ve futbol oyuncusu olmakla birlikte yine mükemmel kabul edilen bir yüzücüdür (Anonim t.y.ar). İrlanda Bağımsızlık Savaşı sırasında özgürlük aktivistleri ve savaşçıların yanı sıra firar eden veya serbest bırakılan mahkumlar için güvenli ev olarak adlandırılan bir yeri desteklemiştir. Yazarlığın yanı sıra doktor, sporcu ve siyasetçi olan Gogarty, 1922-1936 yılları arasında İrlanda Parlamentosu’nda senatör olarak görev yapmıştır (Anonim t.y.as). 1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları edebiyat kategorisinde bronz madalyayı “*Tailteean Oyunlarına Övgü (Ode Pour Les Jeux de Tailteann)*” adlı eseri ile kazanmıştır (Anonim 1924: 607). Bu şiirini İrlanda’nın bağımsızlığını kutlamak

amacıyla 1924 yılında düzenlenen ve bir tür İrlanda Olimpiyat Oyunları olan Tailteann Oyunları'nın yeniden canlandırılması vesilesiyle İrlanda hükümetin talebi üzerine yazmıştır. Eser Paris'te derece aldıktan sonra Louis O'Brien'in düzenlemesiyle Dublin'deki oyunların açılışında seslendirilir ancak daha sonra Gogarty'nin, bu şiiri için “çöp” tabiri kullandığı söylenmektedir (Anonim t.y.ar). Kramer (2004), bu eser ile ilgili herhangi bir kanıt gösterilemeyeceğini belirtmiştir ancak bu esere ulaşmak mümkündür (Gogarty 1924). Gogarty, hayatının ilerleyen dönemlerinde Meslektaş James Joyce'un “*Ulysses*” adlı romanındaki “*Buck Mulligan*” karakterine ilham kaynağı olmuştur. Gogarty, Eylül 1939'da New York'a göç etmiş olup 79 yaşında burada vefat etmiştir (Anonim t.y.as).

Edebiyat kategorisinde kazanılan bronz madalyanın paydaşlarından bir diğeri ise Fransız yazar Charles Anthoine Gonnet'dir (Anonim 1924: 607). Gonnet, 1921-1927 yılları arasında Fransız Rugby milli takımında oynamıştır. Gonnet ayrıca 1924 Paris Olimpiyatları'nda Olimpik Sanat Yarışmaları'na katılımının yanı sıra Fransız milli rugby takımında yedek olarak yer almış ancak hiçbir maçta oynamamıştır (Anonim t.y.at). 1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları'nda bronz madalyayı “*Olimpiya Tanrısına Doğru (Vers le Dieu d'Olympie)*” isimli eseriyle kazanmıştır (Anonim 1924: 607). Aynı zamanda bölgesel olarak atletizm, binicilik, yüzme ve boks sporlarıyla ilgilenmiştir (Anonim 2024k; Anonim t.y.au). En ünlü romanı olan “*Merhaba, Adaların Şarkısı (Aloha, Le Chant Des Îles)*” da dahil olmak üzere romanlarının çoğu ancak II. Dünya Savaşı'ndan sonra yayınlanabilmiştir (Anonim t.y.au).

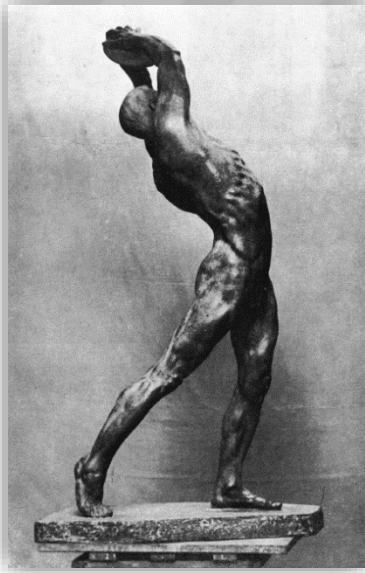
Heykel yarışmaları

Heykel jürisi 27 Mayıs'ta toplanmıştır. Jürinin başkanlığını Andrew Michel yapar. Heykel kategorisinde 14 ülkeden 67 eser yarışmaya katılmıştır. Altın madalyayı Yunan Constantinos Dimitriadis kazanır (Bkz. Şekil 15) (Anonim 1924: 604, 609). Heykeltraş Dimitriadis; Atina, Münih ve Paris'te eğitim görmüştür. Paris ve Londra'da iki stüdyoda çalışmıştır (Anonim t.y.av). Klasik antik dönem modellerinin yanı sıra Auguste Rodin gibi daha modern heykeltraşlardan ilham almıştır. 1924'te Paris Olimpik Sanat Yarışmaları'nda “*Finlandiyalı Disk Atıcı (Discobole Finlandais)*”

heykeli ile altın madalya kazanmıştır (Bkz. Şekil 16) (Anonim 1924: 610). Dimitriadis, Paris'te aynı başlığa sahip iki eser sunduğu için ödülü hangi eserin aldığı tam olarak bilinmemektedir (Anonim t.y.ay). Kazandığı düşünülen heykel New York'taki “*Randall'sın Ada Parkı (Randall's Island Park)*” nda bulunmaktadır. Bu eserin bir kopyası ise ilk Olimpiyat'ların yapıldığı Atina'daki Panathinaikos Stadyumu'nun önüne yerleştirilmiştir. 1930'da Atina Güzel Sanatlar Okulu'nun müdürü olmak üzere Yunanistan'a dönmüştür. Görevi sırasında Akademi'nin ilk şubelerini kurmuş ve 1936'da İtalya'da düzenlenen Venezio Bienali³⁴'ne Yunanistan'ın katılımını başlatmıştır. 1932'de Atina'daki Sygtagma Meydanı'nda bulunan “*Meçhul Askerin Mezarı (Tomb of the Unknown Soldier)*” üzerinde çalışmıştır. 1936'da Atina Akademisi'nin tam üyesi seçilmiş ve

Şekil 15. Kostas Dimitriadis
(Anonim t.y.av)

Şekil 16. Finlandiyalı Disk Atıcı
(Discobole Finlandais) (Anonim 1924: 611)

1937'de “*Sanat ve Edebiyatta Ulusal Mükemmellik (National Excellence in Arts and Letters)*” ödülüne layık görülmüştür (Anonim t.y.av).

Heykel kategorisinde gümüş madalya ödülünü Lüksemburglu Frantz Heldenstein almıştır (Anonim 1924: 609). Heldenstein'in babası Lüksemburg Büyük Dükü'nün hizmetçiliğini yapmıştır. Büyükbabası Frantz Heldenstein ise bir eczacıdır ve Lüksemburg'un sanat çevresinin en aktif üyelerindendir. Aynı zamanda sanat topluluğunun kurucularından biridir (Gricius 2010). Bu bağlamda Heldenstein'in ailesinin kültür meraklısı olduğu söylenebilir (Anonim

³⁴ İki yılda bir düzenlenen sanat etkinliği.

t.y.az). Frantz Heldenstein esas olarak heykel ile ilgilenmiştir. Karlsruhe'deki mesleki eğitiminin ardından Münih ve Paris'te iç mimarlık eğitimi de almıştır. I. Dünya Savaşı'ndan sonra Profesör Bouchet'in öğrencisi olmuş ve dönemin en ünlü heykeltıraşlarından bazılarıyla tanışmıştır (Gricius 2010). 1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları'nda gümüş madalya ödülünü “*Olimpiyat'a Doğru (Vers l'Olympiade)*” adlı eseriyle kazanmıştır (Anonim t.y.aaa). Bu eser sağ elinde bir cirit tutan ve sol elinde tuttuğu defne yaprağını düşünen bir cirit atıcısını tasvir etmektedir (Gricius 2010). Bu heykel 1,85 m boyutunda bir alçı modeldir. 2008'de Lüksemburg'da düzenlenen bir sergi için ilk kez bronz olarak dökülmüştür. Şu anda Coque Spor ve Kültür Merkezi'nde sergilenmektedir. Heldenstein'in kızıda (1926) babası gibi heykeltıraş olmuştur (Anonim t.y.az). Aynı zamanda kardeşi Willy Heldenstein'de 1928'de St. Moritz'de düzenlenen Kış Olimpiyatları'nda kızak yarışçısı olarak yer almıştır (Anonim t.y.aaa).

Heykel kategorisinde iki bronz madalya verilmiştir. Bu madalyaları Fransız Claude-Leon Mascaux ve Danimarkalı Jean Rene Gauguin paylaşmıştır. Fransız heykeltıraş Claude-Léon Mascaux, Paris'te bronz madalyayı “*7 Spor Madalyası (7 Medailles Sportives)*” isimli eseri ile kazanmıştır (Anonim 1924: 609). Ayrıca 1925'te Paris'te düzenlenen “*Dekoratif Sanatlar Sergisi (Exposition des Arts Decoratifs)*” nde yedi spor madalyasından oluşan bir setle “*Büyük Ödül (Grand Prix)*” kazanmıştır. Mascaux, “*Julian Akademisi (Academie Julian)*” nde Henri Bouchard ve Paul Landowski ile çalışmıştır. 1920'ler ve 1930'larda ağırlıklı olarak bronz çalışan bir heykeltıraş ve madalya gravürçüsüdür ancak porselen sanatı da tasarlamıştır. Madalyaları Paris'teki “*Fransa Ulusal Kütüphanesi (Bibliothèque National de France)*” ve Londra'daki Victoria & Albert Müzesi'nin madalya koleksiyonunda bulunmaktadır (Anonim t.y.aab). 1924 Paris Olimpiyat Oyunları Resmi Raporu'nda toplam 10 madalyasının resmi yer almaktadır (Anonim 1924: 612). Ancak metinde “*7 Medailles Sportive*” den bahsedilmektedir (Anonim 1924: 610). Bu madalya koleksiyonu güreş, atletizm, atlama, koşu, jimnastik, yüzme ve havacılık konularını sembolize eden 1924 yılına ait hayvan motifli yedi madalya olabilir (Anonim 1924: 612). Gümüş veya yaldızlı bronzdan yapılmış olan bu madalyaların çapı 12 cm, ağırlıkları ise 247 gr'dır (Anonim t.y.aab).

Heykel kategorisinde verilen iki bronz madalyadan diğeri ise Rene Gauguin almıştır (Anonim 1924: 609). Fransa doğumlu Jean Rene Gauguin, ünlü ressam Paul Gauguin ve Danimarkalı Mette Gad'ın oğludur. Hayatının büyük bir bölümünü marangozluk eğitimi aldığı ve denizci olarak çalıştığı Danimarka'da geçirmiştir. Ancak kariyerini kendi kendini yetiştirmiş bir heykeltıraş olarak yapmıştır. Gauguin, 1909'da Danimarka vatandaşı olur (Anonim t.y.aac). Son kez 10 yaşındayken gördüğü babasının ölümünden sonra Avrupa'da kapsamlı seyahatler yapar. Bu süreçte heykele yönelmiş, ahşap ve bronzun yanı sıra seramikçi olarak da çalışmıştır. 1923'te Bing & Grondahl porselen fabrikasında kıdemli sanatçı olmuştur. Sonraki yıllarda, örneğin Serves şirketi için ağırlıklı olarak fayans tasarlamıştır (Anonim t.y.aad). 1921-1936 yılları arasında spor yapan erkek figürlerinden oluşan en az dört adet gerçek boyutlu heykel üretmiştir (Anonim t.y.aac). 1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları heykel kategorisinde “*Boksör (Boxeur)*” isimli eseriyle bronz madalyayı kazanmıştır (Anonim 1924: 609). İki metreden daha yüksek olan heykel şu anda Kopenhag'daki Devlet Sanat Müzesi'nde bulunmaktadır. Ayrıca Arhus'taki stadyumun önünde duran alçı ve çimentodan bir modeli de mevcuttur (Anonim t.y.aad).

Resim yarışmaları

Resim jürisi de heykel jürisi gibi 27 Mayıs tarihinde toplanmıştır. Jürinin başkanlığını ise Oliver Sanisere yapmıştır. Resim kategorisinde dokuz ülkeden 62 eser yarışmaya katılmıştır. Altın madalyayı ise Lüksemburglu ressam Jean Jacoby kazanmıştır (Bkz. Şekil 17) (Anonim 1924: 604, 607). Jean Jacoby gençliğini, huzurlu manzaraları kişide derin bir etki bırakan Alsace bölgesinde geçirmiştir. Jacoby'nin öğretmenleri kısa sürede onun ressamlık yeteneklerini keşfetmiş ve geliştirmişlerdir. 1909'da Strasbourg'daki Güzel Sanatlar Enstitüsü'ne kaydolmaya karar vermiştir ve Temmuz 1911'e kadar klasik sanat eğitimi almıştır. 14 Ekim 1912'de ise Alsace

Şekil 17. Jean Jacoby (Passino 2024)

Şekil 18. Köşe (Corner)
(Lozan Olimpiyat
Müzesi’nden Aktaran
Stromberg 2012)

Lorraine’deki lise ve normal okullarda resim öğretmenliği yapmasını sağlayan diplomasını almıştır. Jacoby çok geçmeden öğretmenlikten memnun kalmadığını fark etmiş ve 1913’te serbest meslek sahibi bir sanatçı olarak kendisini kanıtlamıştır. Jacoby 1923’te sanatsal spor ile ilgilenmeye başlamış ve L’Equipe’in selefi olarak görülen Fransız gazetesi L’Auto tarafından düzenlenen bir yarışmada ödül kazanmıştır. Çok geçmeden 1924’te düzenlenen Paris Olimpik Sanat Yarışmaları resim kategorisine “*Köşe (Corner)*” (Bkz. Şekil 18), “*Rugby*” (Bkz. Şekil 19) ve “*Başlangıç (Start)*” (Bkz. Şekil 20) isimli üç eserle katılmış ve komisyon muhtemelen bu üç çalışmayı tek bir çalışma olarak değerlendirip “*Spor Çalışması (Etude de Sport)*” adıyla altın madalyaya layık görmüştür. Bu başarıyla beraber Jacoby uzun yıllar boyunca Luksemburg’un tek resmi Olimpiyat şampiyonu olarak kalmıştır (Gricius 2018). Yine Gricius (2018)’a göre Jacoby çalışmalarında sporun içerdiği tüm dinamiği nasıl yakalayacağını bilmektedir. Sadece olağanüstü bir sanatsal yeteneğe sahip değildir. Aynı zamanda sporun metodik süreçleri hakkında sadece bir gözlemci olarak edinilemeyecek kadar çok şey bilmektedir.

Jacoby eserlerinde sık sık sporu resmetmiş ve Luksemburg için posta pulları tasarlamıştır. Bu pullar Helsinki’deki 1952 Olimpiyat Oyunları ve 1952 Dünya Bisiklet Şampiyonası anısına basılmıştır (Anonim t.y.aae).

Jacoby 1924 Olimpik Sanat Yarışmaları’nda altın madalyayı kazandıktan sonra çalışmalarına ara vermeyecek ve 1928 Amsterdam’da bir altın madalya, 1932 Los Angeles ve 1936 Berlin’de de birer mansiyon ödülü alacaktır. Olimpik sanat yarışmalarında iki altın madalya, iki mansiyon ödülü kazanan Jacoby gelmiş geçmiş

Şekil 19. Ragbi (Lozan
Olimpiyat Müzesi’nden
Aktaran Stromberg 2012)

en başarılı Olimpiyat Sanatçısı olmayı başaracaktır. Ayrıca ikinci eşi Maria Jacoby de 1936 Berlin Olimpiyat Oyunları'nın resim kategorisinde sanat yarışmalarına katılacaktır (Anonim t.y.aaf).

Şekil 20. Başlangıç (Start) (Gricius 2018)

Resim kategorisinde gümüş madalya ödülünü İrlandalı Jack Butler Yeats kazanmıştır (Anonim 1924: 607). Yeats İrlandalı bir ressam ve yazardır. Ressam John Butler Yeats'ın oğlu ve 1923 Nobel Edebiyat Ödülü'nü kazanan şair William Butler Yeats'ın kardeşidir. Jack Yeats ilk yıllarında gazetelerde illüstratör olarak çalışmış, 1894'te ilk Sherlock Holmes çizgi romanını yayınlamıştır. 1906'da ise yağlı boya

resme geçiş yapmıştır. Yirminci yüzyılın başında ABD'ye taşınmış ve 1910'da İrlanda'ya dönmüştür (Anonim t.y.aag). 1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları'nda gümüş madalyayı “*Yüzme (Natation)*” isimli tablosuyla kazanır (Anonim 1924: 607). Bu eser 1923 yılında yapılmıştır. Tuval üzerine yağlı boya olarak 61 x 91 cm boyutlarında yapılan bu eser İrlanda Ulusal Galerisi'nde bulunmaktadır. Eserin teması “*Liffey Yüzüşü (Liffey Swim)*” dür. Bu yüzme yarışı Dublin'deki Liffey nehrinde yapılan uzun mesafeli bir yüzüştür ve ilk kez 1920 yılında düzenlenmiştir. Resim, O'Connell Köprüsü bölgesindeki izleyicileri göstermektedir ve 2019'daki 100. edisyon için yeniden tasarlanmıştır. Ressamın kendisini ve eşini de seyirciler arasında ölümsüzleştirdiği belirtilmektedir (Anonim t.y.aah). Yeats, 1920'lerin sonunda ünlü Avusturyalı ressam Oskar Kokoschka ile yakın bir dostluk kurmuş ve 1930'larda roman ve dramalar yazmaya başlamıştır. İrlanda manzaralarını, atları, sirkleri ve gezgin oyuncularını resmettiği tabloları nedeniyle yaygın olarak “*Ulusal Ressam*” olarak görülmektedir. Tarzı, geleneksel manzara stilinden dışavurumculuğa, sınırlı renk yelpazesine sahip suluboyalardan kalın boya katlarıyla yağlıboya resimlere kadar uzanmaktadır (Anonim t.y.aag).

Resim kategorisinde bronz madalyayı Hollandalı Johannes Van Hell kazanmıştır (Anonim 1924: 607). Johan van Hell Hollandalı bir görsel sanatçı ve müzisyendir. Kendisi küçüklükten itibaren görsel sanat ve müzik sanatlarını

birleştirmek istemiştir. Bunu kendisi de belirtir. Bu bağlamda resim yaptığı dönemlerde çoğunlukla müzikal çalışmalarını da yürütmüştür. 1909'dan itibaren ve hayatı boyunca hem resim hem de müzik dersleri vermiştir. İlk eşi Pauline Wijnman (1889-1930) yetenekli bir ressam, ikinci eşi Caroline Lankhout (1895-1947) ise bir konser piyanistidir. Her iki eşi de onun bu tutkularını ve onun sosyalist davaya olan bağlılığını paylaşmışlardır. Müzikal bağlamda klarnet çalmayı öğrenmiş ve baroktan caza kadar çeşitli müzikal denemeler yapmıştır. Sık sık küçük topluluklarda çalmış ve sonraki yıllarda oda müziğine yönelmiştir. Bu müzikal çalışmalarla beraber çoğunlukla arkadaşlarının ve aile üyelerinin yağlıboya portrelerini, manzaraları ve evinden manzaraları resmetmiştir. Bunların bazıları suluboyadır (Anonim t.y.aai). 1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları'nda bronz madalyayı "*Paten (Patineurs)*" isimli eseriyle kazanmıştır (Anonim 1924: 607). 1925'ten itibaren, resmettiği kişilerin özelliklerinde betimlenen sosyal mesajları göstermek için geometrik yaklaşımları benimsemiştir. Aynı zamanda litografiler de üretir. Tüm bunlardan sonra II. Dünya Savaşı öncesi ve sonrasındaki yıllarda, ikinci eşinin Yahudi bir babaya sahip olması nedeniyle eserlerinin üretimi azalmış ancak savaştan sonra yine artmıştır. 1952'de diyabet hastalığının yol açtığı ağır bir enfeksiyonun ardından hayatını kaybeder (Anonim t.y.aai).

Belirtmek gerekir ki dönemin en ünlü ressamı, özellikle de sanat için sanat hareketine mensup olanlar bu tür bir yarışmaya katılmakla ilgilenmemişlerdir. Egemen sanat okulları³⁵ tarafından oluşturulan dogmalar, genellikle Olimpik hareketin iyimser ideallerine şiddetle karşı çıkmışlardır. Bunlarla beraber Fransız ressam Jacques-Henri Lartigue, 20. yüzyılın en önemli fotoğrafçılarından biri olmasına rağmen 1924 yılında sunduğu bir dizi spor eseri için ödüllendirilmemiştir. Yirmili yıllarda spor gravürleri ve posterleriyle tanınan Georges Villa, eskrim eserleri sunmuş ancak bunlar da Olimpiyat madalyasına layık görülmemiştir (Guillain 2006).

Mimari Yarışmaları

Mimari yarışmalar kategorisinde yedi ülkeden 21 eser katılım sağlar. 1906 Paris Sanat, Edebiyat ve Spor Danışma Konferansı ve 1912 Stockholm Olimpik Sanat

³⁵ Dada / Sürrealizm / Ekspresyonizm / Soyut Sanat.

Yarışmaları'nın katılımcısı olan mimar Frantz Jourdain'in (Bourdon 1906; Stanton 2001) başkanlığını yaptığı mimarlık jürisi (Anonim 1924: 604) önce hiçbir başvurunun Olimpiyat madalyasına layık olmadığına karar vermiştir. Pierre de Coubertin'in kararın yumuşatılmasını istemesi sonucunda jüri eserleri tekrar gözden geçirerek bir gümüş bir bronz madalya vermiştir (Guillain 2006).

Mimari yarışmalar kategorisinde gümüş madalya ödülünü Macaristanlı Dezsö Lauber (Bkz. Şekil 21) ve Alfred Hajos (Bkz. Şekil 22) ortak bir çalışma ile kazanmışlardır (Anonim 1924: 605). Dezsö Lauber'in asıl mesleği mimarlıktır. Ancak

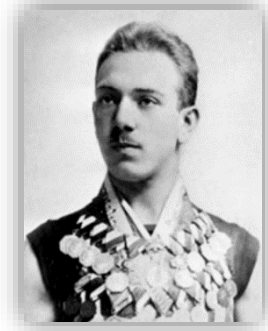
Şekil 21. Dezsö Lauber
(Anonim 2023b)

kızak, buz pateni, futbol, bisiklet ve tenis dahil olmak üzere birçok spor dalını aktif olarak yapmıştır. Bir inşaat mühendisi de olan Lauber, 1908-1909 yıllarında Macaristan'daki ilk golf sahasını tasarlayıp inşa etmiştir. İlk Macar golf turnuvası burada düzenlenmiştir. Lauber, daha sonra bu kulübün sekreteri olmuş ve 1906-1915 yılları arasında Macar Ulusal Olimpiyat Komitesi (HNOC)'nin sekreterliğini yapmıştır. Lauber aynı zamanda 1908 Londra Olimpiyatları'nda tek erkekler teniste de yarışır (Anonim t.y.aaj). 1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları'nda da, iki kez

Olimpiyat yüzme şampiyonu olan Alfred Hajos ile birlikte tasarladıkları “*Stadyum Planı*” (*Plan d'un Stade*) ile gümüş madalya ödülünü alır (Bkz. Şekil 23) (Anonim 1924: 605). Lauber, 1936'da Baden-Baden'de düzenlenen bir golf sergisinde de yarışacaktır ve 1936 Berlin Olimpiyatları ile bu sayede zayıfta olsa bir bağlantı kuracaktır (Anonim t.y.aaj).

Asıl adı Arnold Guttman olan Alfred Hajos 13 yaşında bir çocukken babasının Tuna Nehri'nde boğulduğunu görmüştür. Onun iyi bir yüzücü olma arzusu onda ilk kez bu şekilde başlar. Artan Macar milliyetçiliği ve ülkenin yaklaşık 1000 yıllık varlığıyla birlikte soyadını “*Hajos (Denizci)*” olarak değiştirmiştir. 17 yaşındayken 1895'te Viyana'da düzenlenen 100 metre serbest stil Avrupa Şampiyonası'nı kazanmıştır. Ertesi gün Avusturya-Macaristan şampiyonluğunu da başarılarına eklemiştir (Anonim

t.y.aak). Hajos, 1896 Atina Olimpiyat Oyunları'nda, Zea K öfrezi'nde ve sadece 13 santigrat derecede yapılan yüzme yarışmalarına katılır. Tarih 11 Nisan 1896'dır. Burada Hajos 100 m ve 1.200 m serbest stil yarışlarını kazanır. 1.200 metre olan yarış için dokuz katılımcı tekneyle açık suya taşınmış ve yarışmacılar buradan kıyıya doğru yüzmüşlerdir. Hajos, soğuk sudan dolayı kendisine kramp girmesi halinde ne olacağını düşünerek titrediğini ifade etmiştir. Yaşama isteğinin kazanma arzusunun önüne geçtiğini de eklemiştir (Anonim t.y.aal).

Şekil 22. Alfred Hajos
(Anonim t.y.aak)

Hajos birkaç ay sonra, vatandaşı Grafi'nin diskalifiye edilmesiyle birlikte Avrupa şampiyonluğunu korumuştur. 1897'de Avrupa Şampiyonası'nda beşinci olmuş ve ardından diğer sporlara daha fazla önem vermiştir. Disk atma ve engelli koşu gibi çeşitli dallarda bir dizi Macar atletizm şampiyonluğu kazanmıştır. Ayrıca futbol oynar, Macaristan şampiyonluğu kazanır ve milli takımda yer alır. 1899'da Budapeşte Teknik Üniversitesi'nden mimar olarak mezun olur. Ayrıca 1906-1 908 yılları arasında Macar takımının antrenörlüğünü de yapmıştır (Anonim t.y.aak). Hajos, 1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları'nda eski tenisçi Dezsö Lauber'le birlikte tasarladığı "*Plan d'un Stade*" tasarımı ile gümüş madalya kazanmıştır (Anonim 1924: 605). Bu eser 50.000 seyirci kapasiteli bir Macar Stadyumu'nun antik tarzda oluşturulmuş bir halidir. Bu proje I. Dünya Savaşı ve bu savaşın sonuçları nedeniyle engellenmiştir. Hajos ayrıca 1912 Stockholm'de heykel kategorisinde altın madalya kazanan Walter Winans ile birlikte Olimpiyatlar'da hem spor hem sanat yarışmalarında madalya kazanan bir diğer

Şekil 23. Planlanan Stadyumun önünden bir manzara (Anonim 1924: 605)

Olimpiyatçı olmuştur. Hajos ödül alan stadyum tasarımının dışında da birçok spor tesisi tasarımını imza atmıştır. En bilinenleri arasında Budapeşte'nin yüzme stadyumu ve Ujpest FC Stadyumu bulunmaktadır. Hajos, 1928 Amsterdam ve 1932 Los Angeles Sanat Olimpiyatları'nda

da yarışacak ancak ödül alamayacaktır. Hajos aynı zamanda 1953 yılında IOC tarafından Olimpiyat Liyakat Madalyası ile ödüllendirilecektir (Anonim t.y.aak).

Mimari kategoride bronz madalyayı ise Monacolu Julien Medecin kazanır (Anonim 1924: 605). Bir mimarın oğlu olan Julien Médécin, 1917’de “*Güzel Sanatlar Okulu (Ecole des Beaux-Arts)*” na kabul edilmiştir. 1921 yılında, bir kır evinin planlarını içeren çalışması ile mezun olmuştur. Sonraki yıllarda Paris ve Nice’de mimar olarak çalışmış ve Monte Carlo şehrinin mimarı olmuştur. Julien Medecin Monacolu olup Olimpiyat madalyası kazanan tek kişidir. Bir mimar olan Médécin, bu bronz madalyayı Fontvieille’deki Monte Carlo Stadyumu için tasarladığı bisiklet pisti, rugby ve futbol sahası ve deniz havuzundan oluşan stadyum ile kazanmıştır (Anonim t.y.aam). Eserin ismi “*Monte Carlo Stadyumu (Stadium de pour Monte Carlo)*” dur (Anonim 1924: 605). Medecin, 1925 yılında Paris’te düzenlenen “*Uluslararası Modern Dekoratif ve Endüstriyel Sanatlar Sergisi (Exposition Internationale des Arts Decoratifs et Industriels Modernes)*” nde Akdeniz kıyısındaki villaları andıran lüks bir konut olan “*Monaco Pavyonu (Pavillon de Monaco)*” nu inşa etmiştir. Üç kapılı ana cephesi Joseph Bouchon tarafından tuhaf fresklerle boyanmış, iç mekânı ise Emile Wery tarafından meyve ve çiçeklerle resmedilmiştir. 1944’te “*Hükümet Diplomalı Mimarlar Derneği (Societe des Architectes Dilomes Du Gouvernement) (S.A.D.G.)*” ne katılmıştır ve Onur Lejyonu Şövalyesi olarak atanmıştır (Anonim t.y.aam).

Müzik yarışmaları

Müzik jürisinin başkanlığını Charler Marie Widor yapmıştır (Kramer 2005). Jüride toplam 43 üye hazır bulunmuştur. Müzik yarışmasına beş ülkeden toplam yedi sanatçı katılmıştır. “*Champs-Elysees Tiyatrosu (Theatre des Champs-Elysees)*” nda toplanan müzik jürisi, hiçbir eserin Olimpiyat madalyalarına layık olmadığına karar vermiştir (Anonim 1924: 603, 604). Kramer (2005)’e göre yarışmaya katılan besteciler, Bela Bartok, Paul Dukas, Geroge Enescu gibi daha birçok isimden oluşan böylesine üst düzey bir jüri karşısında cesaret bulmaktan ziyade korkmuşlardır.

Genel tablo

Tablo 4. 1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları (Anonim 1924: 605, 607, 608, 610).

Brans	Madalya Türü	Kazanan	Ülke	Konu
EDEBİYAT	Altın	Geo Charles	Fransa	“Olimpiyat Oyunları” (Jeux Olympiques)
	Gümüş	Joseph Petersen	Danimarka	“Euryale”
	Gümüş	Margaret Stuart	Büyük Britanya	“Kılıç Şarkıları” (Sword Songs)
	Bronz	Oliver Gogarty	İrlanda	“Tailteann Oyunlarına Övgü” (Ode Pour Les Jeux de Tailteann) ³⁶
	Bronz	Charles Anthoine Gonnet	Fransa	“Olympia Tanrısına Doğru” (Vers le Dieu d’Olympie)
HEYKEL	Altın	Konstantinos Dimitriadis	Yunanistan	“Finlandiyalı Disk Atıcı” (Discobole Finlandais)
	Gümüş	Francois Heldenstein	Lüksemburg	“Olimpiyat’a Doğru” (Vers l’Olympiade)
	Bronz	Claude-Leon Mascaux	Fransa	“7 Spor Madalyası” (7 Medailles Sportives)
	Bronz	Jean Rene Gauguin	Danimarka	“Boksör” (Le Boxeur)
RESİM	Altın	Jean Jacoby	Lüksemburg	“Spor Çalışması” (Etude de Sport)
	Gümüş	Jack Butler Yeats	İrlanda	“Yüzme” (Natation)
	Bronz	Johannes Van Hell	Hollanda	“Paten” (Patineurs)

³⁶ Resmi raporda “Tailteam” şeklinde yazılmıştır (Anonim 1924: 607). Yazım yanlış olması muhtemeldir.

Tablo 4 (Devamı). 1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları

MİMARİ	Altın	-	-	-
	Gümüş	Dezö Lauber and Alfred Hajos	Macaristan	“Stadyum Planı” (Plan d’un Stade)
	Bronz	Julien Medecin	Monaco	“Monte Carlo Stadyumu” (Stadium de pour Monte Carlo)
MÜZİK	Altın	-	-	-
	Gümüş	-	-	-
	Bronz	-	-	-

Değerlendirmeler ve kapanış

1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları’nda beş kategori için toplam 15 madalya verilmesi planlanır ama bazı eserlerin birbirine denk olarak görülmesi sebebiyle bazı kategorilerde ödüller çift gümüş veya çift bronz şeklinde verilir. Bu durum normal şartlarda verilen madalya sayısını arttıracaktır ancak mimaride altın madalya ve müzik kategorisinde hiç madalya verilmemesi nedeniyle toplam 14 madalya verilebilmiştir. Bu bağlamda potansiyel 15 madalyanın altında kalmıştır. 1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları’nda ev sahibi ülke Fransa birinciliği alamasa da en çok madalyayı almayı başarmıştır. Ülkeler bazında madalya sıralamasında Luksemburg bir altın, bir gümüş madalya ile birinci olurken; Fransa bir altın, iki bronz madalya ile ikinci; Yunanistan bir altın madalya ile üçüncü; Danimarka ve İrlanda birer gümüş ve birer bronz madalya ile dördüncü; Büyük Britanya ve Macaristan birer gümüş madalya ile beşinci; Hollanda ve Monaco’da birer bronz madalya ile altıncı olmuşlardır (Anonim 1924: 605, 607, 608, 610).

Beş kategoride oluşturulan jürilerin kötü kararlar aldıkları düşünülmektedir. Bu sebeple IOC, 1926 Lizbon’da sanat yarışmaları için kendi üyeleri arasından bir jüri oluşturma kararı almıştır (Hiroshi 2009). Ayrıca gazeteler yarışmadaki sanat eserlerinin kalitesi konusunda muğlak ifadeler kullanmışlardır. Bazı makaleler, heykel ve resim alanındaki bu Olimpik Sanat Sergisi’nde yer alan eserlerin çoğunun spor hayatını resmetmek ya da yontmak için güçlü bir arzu ifade ettiklerini belirtirken bazıları ise eserlerin spor kültürünü ya da Olimpik Hareketi yansıtmakta başarılı olmadığını yazmışlardır (Guillain 2006).

Guillain (2006)' e göre 1924 Olimpiyat Oyunları, sanat yarışmalarının zirvesi olarak kabul edilmektedir. Çünkü sanat yarışmaları ilk kez dünya çapında önemli bir sanatsal etkinlik olarak görülmüştür. Sonraki 1928 Amsterdam Olimpiyatları'nın coğrafi ve jeopolitik bağlamı Olimpik Sanat Yarışmaları'nın giderek gerilemesini kısmen açıklayacaktır. Bu sanatsal yarışmalar aynı zamanda amatörlüğün dogmatik olarak korunmasının ve modern sanatta spor ve sanat alanlarının katı bir şekilde ayrılmasına yol açan radikal bir evrimin kurbanı olacaktır. Olimpizmin bu sonraki evrimi Olimpik Sanat Yarışmaları'nın sonunu getirecek ve bir şekilde 1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları'nın özel ve baskın statüsünü açıklayacaktır.

1924 Paris Olimpik Sanat Sergisi 30 Haziran 1924 tarihinde sona ermiştir (Mei 2023). 1924 Paris Olimpiyat Oyunları resmi Kapanış töreni ise 27 Temmuz 1924'te gerçekleştirilmiştir. Spor müsabakaları ve Olimpik Sanat Yarışmaları'da resmi kapanış töreninin yapıldığı 27 Temmuz 1924 tarihinde sona ermiştir (Anonim t.y.al; Anonim t.y.am).

1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları için bir katalog hazırlanmış olsa bile henüz bulunamadığını belirtmek önemlidir (Kramer & Stanton 2016). Gricius (2010)'a göre de Paris'teki 1924 Olimpik Sanat Yarışmaları o zamana kadar düzenlenen sanat yarışmaları içinde en başarılısı olmuştur.

4.3.7. 1928 Amsterdam olimpik sanat yarışmaları

Baron Pierre de Coubertin'in 1925'te emekli olmasının ardından ilk Olimpiyat Oyunları, Belçikalı bir aristokrat olan yeni IOC Başkanı Henri de Baillet-Latour yönetiminde 1928'de Amsterdam'da düzenlenmiştir. Baillet-Latour, sanat yarışmaları ruhunu sefî Coubertin'den devralmıştır (Hiroshi 2009). Amsterdam Olimpiyat Oyunları Organizasyon Komitesi (AOGOC), Olimpik Sanat Yarışmaları'nın organizasyonuna büyük bir özen göstermiştir. Bu amaçla sanat bölümü oluşturulmuştur. Amsterdam Belediye Müzesi Müdürü Cornelis Wilhelmus Hyginus Baard ise bu bölümün başkanı olarak görevlendirilmiştir. Genel sekreter olarak da Lahey'den Bay J. W. Teillers seçilmiştir. Sanat bölümünün yapacağı çalışmaları belirlemek amacıyla Belediye Müzesi'nde bir toplantı düzenlenmiştir. Bu toplantıda Bay Baard'ın başkan ve Bay Teillers'in genel sekreter olarak görev yaptığı bir çalışma

komitesi ve beş kategorinin her birinden sorumlu bir danışma komitesi kurulmuştur. Çalışma komitesi üyelerinden Jonkheer Jan Feith, kamuoyuna hitaben “*Olimpik Sanat Nedir?*” başlıklı bir kitapçık yazarken, komite ise “*Sanat Yarışmalarının Genel Kuralları*” nı hazırlamıştır. Aynı zamanda komite, çeşitli NOC’ları bu yarışmalara katabilmek adına birçok görüşme yürütmüştür. Bu görüşmeler sonucunda 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları’na katılacak eserlerin NOC’lar tarafından seçilmesine ve seçilen tüm eserlerin Olimpik Sanat Yarışmaları’na koşulsuz kabulüne karar verilmiştir (Anonim 1930: 877-883).

Genel kuralların basılı nüshaları 700 adet Fransızca, 400 adet Almanca, 450 adet İngilizce, 200 adet İspanyolca basılarak büyük ölçüde yurtdışına gönderilirken Hollandalı yetkililere 400 adet verilmiştir. Bu yönetmeliklere ek olarak beş dilde hazırlanmış başvuru formları da dağıtılmıştır. Bu başvuru formlarında sanatçıların, sergilenecek eserlerine alıcı çıkması halinde eserini satmak isteyip istemediği de sorulmuştur (Anonim 1930: 883). Bu son cümle oldukça önemlidir, çünkü sanat yarışmalarının son bulma sürecinin başlangıcı tam olarak bu noktadır. Sanat eserlerinin para ile satılabilecek olması ve buna Olimpiyat Oyunları’nın aracılık ediyor olması, IOC içindeki amatörlük savaşçılarının tepkisine neden olacak, tartışmalar büyüyecek ve sanat yarışmaları son bulacaktır.

1912-1924 yılları arasında düzenlenen Olimpik Sanat Yarışmaları’nda sadece beş kategori bulunurken Amsterdam’da bu beş kategori, 13 alt kategoriye ayrılır. Edebiyat kategorisi lirik eserler, dramatik eserler ve epik eserler olmak üzere üçe; heykel kategorisi heykeller, madalyalar ve rölyefler olmak üzere ikiye; resim kategorisi resimler, çizimler, grafik sanatlar olmak üzere üçe; mimari kategorisi mimari tasarımlar, şehir planlamaları olmak üzere ikiye; müzik kategorisi ise orkestra için besteler, solo ve koro için besteler, enstrümantal müzik ve oda müziği için kompozisyonlar olmak üzere üçe ayrılır (Anonim t.y.aan). Yarışmaların bu şekilde genişletilmesinin sunulan eser sayısını ve verilen Olimpiyat Madalyalarının sayısını arttıracığı tahmin edilmektedir (Hiroshi 2009).

Amsterdam Olimpiyatları Sanat Yarışmaları’nda ödül kazanan eserlerin sergilenme biçimine ilişkin bazı önemli değişiklikler meydana gelmiştir. İlk olarak, Amsterdam Belediye Müzesi’nde düzenlenecek olan ödüllü sergi, yarışma kategorileri

yerine uluslara göre sınıflandırılmıştır. 16 yıl aradan sonra Olimpiyat Oyunları'na geri dönen Alman sanatçıların ödüllü eserleri de özel bir sergi salonunda yer almıştır. Olimpiyatlar sona erdikten sonra bu “*Alman Odası*” Düsseldorf’a taşınmış ve oradaki halkın dikkatini çekmiştir. Bu durum Alman halkı arasında spor ve sanatın birleştirilmesine yönelik bir coşku uyandırır. Bu durum 1936 Berlin Olimpiyatları'nda gözlemlenecek olan sanat yarışmaları fanatizminin de arka planını oluşturur (Hiroshi 2009). Düzenlenecek olan bu sergi sadece plastik sanatları içerir ve yarışmaya katılmayan sanatçıların da eserlerine açık hale getirilmiştir (Anonim 1930: 885).

Belirtmek gerekir ki 1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları'nda jürilerin kötü kararlar aldığını düşünen IOC, 1926'da Lizbon'da yaptığı toplantıda sanat yarışmaları için uluslararası jürileri kendi üyelerinden atamıştır (Anonim 1930: 885).

1928 Amsterdam Olimpiyat Oyunları'nın spor yarışmaları 17 Mayıs 1928'te başlamıştır. Resmi açılış töreni ise daha sonra 28 Temmuz 1928'te yapılabilmıştır (Anonim t.y.aao). Açılış töreninde trompetler çalınmış, korolar çeşitli kantatlar seslendirmiştir. Yani burada müzik sanatından yararlanılmıştır (Anonim 1930: 67). Olimpik Sanat Yarışmaları ise Olimpik spor müsabakaları ile aynı anda, 17 Mayıs 1928 tarihinde başlamıştır (Anonim t.y.aan). Olimpik Sanat sergisi ise 12 Temmuz 1928'de³⁷ (Anonim 1930: 888), Amsterdam Stedelijk Müzesi'nde (Mei 2023) açılmıştır. Resmi rapora göre yaklaşık 1150 eser sergilenmiştir (Anonim 1930: 889). Sadece resim, heykel ve mimari kategorisindeki eserler sergide yer almıştır. Bu bağlamda sanat yarışmalarına 18 ülkeden yaklaşık olarak 450 mimari model, çizim ve fotoğraf; 80'e yakını madalya ve rölyef olmak üzere yaklaşık 175 heykel; yaklaşık 460 resim, çizim ve grafik çalışması; 40 edebi eser ve 22 müzik eseri olmak toplam yaklaşık 1205 çalışma katılmıştır (Anonim 1930: 889; Anonim ty.aao).

Edebiyat yarışması

1928 Amsterdam Olimpik Sanat yarışmaları edebiyat kategorisinde sporla bağlantılı olan ve 20.000 kelimeyi aşmayan eserler kabul edilir. Hangi konunun sportif bir konu olarak değerlendirileceğini açıklığa kavuşturmak için bu konular eserin ana

³⁷ Mei (2023)'e göre sergi 12 Haziran 1928'de açılmıştır. Bu sebeple Mei (2023), Amsterdam Olimpiyat Oyunları Resmi Raporu ile çelişmektedir.

özelliğini oluşturmaya bile uygun kabul edilmiştir. Örneğin; bisikletçilik, yayacılık, binicilik, yatçılık, kürekçilik, patencilik, kayakçılık, dağcılık, yüzme, boks, eskrim, futbolculuk, tenisçilik, jimnastik vb. ile ilgili olan edebi eserler sunulabilir. Aynı zamanda bu kategoride yayıncılar ve ticari teşebbüsler tarafından yapılan başvurular kabul edilmemiştir. Edebiyat yarışmaları:

- a. Lirik ve spekülâtif eserler (şiir, şarkı, kaside, ilahi, balad, kantat, lirik düzyazı, deneme vb.)
- b. Dramatik eserler (trajedi, dram, komedi, fars, libretto, gösteri, diyalog, senaryo vb.)
- c. Epik eserler (roman, kısa öykü, destan, masal vb.)

olmak üzere üç alt kategoriye ayrılmış, bu alt kategorilerin her birinde en iyi üç eser için madalya verilmiştir. Edebiyat yarışmasına on ülkeden 20 lirik, beş dramatik ve 15 epik olmak üzere toplam 40 eser katılmıştır. Başkanlığını IOC adına İsveç'ten Kont Klarence de Rosen ve Lizbon'dan Kont de Penha Garcia'nın yaptığı edebiyat yarışması jürisi ise 11 üyeden oluşmaktadır. El yazmaları ve kitaplar okunduktan sonra geri gönderilirken, jürinin bazı üyeleri, özellikle lirik eserler ve epik eserlerde beklentileri aşan birçok eser olduğunu belirtmişlerdir. Ödül alan eserler, aldıkları puana göre üstün değerde görülmüştür. Dramatik eserler hakkındaki görüşler ise pek olumlu olmamıştır. Bu nedenle bu alt kategoride sadece ikincilik ödülü verilebilmiştir (Anonim 1930: 893-894, 889).

Lirik eserler

Lirik eserler alt kategorisinde altın madalya ödülünü Polonyalı Kazimierz Wierzynski kazanmıştır (Bkz. Şekil 24) (Anonim 1930: 894). Yahudi kökenli olan Wierzynski, I. Dünya Savaşı'ndan sonra Galiçya'dan Varşova'ya taşınmış ve Polonya'nın bağımsızlığı için mücadele etmiştir. Krakow Üniversitesi'nde filoloji ve daha sonra Viyana'da Slav ve Alman dilleri ve felsefe okumuştur (Anonim t.y.aap). 1920'lerde "*Skamander*" şairler grubunun kurucularından biri olarak birkaç önemli izlenimci şiir eserleri yayınlamıştır (Anonim t.y.aap). Aynı zamanda Polonya Edebiyat Akademisi üyesidir (Anonim t.y.aap). Şair ve gazeteci olan Kazimierz Wierzynski altın madalyayı "*Olimpiyat Defnesi (Laur Olimpijski)*" isimli lirik eseriyle kazanır

(Anonim 1930: 894). Bu eser 15 farklı şiirden oluşmaktadır (Kramer & Stanton 2015). Spora adanan bu eserin ilk bölümleri 1925/1926 yıllarında yayınlanmış olup 1927 yılında bir şiir koleksiyonu olarak basılmıştır (Anonim t.y.aar). Tüm bu şiirler Olimpik sporlarla ve Olimpik sporcular ile ilgilidir. Bu şiirlerden biri ünlü uzun mesafe koşucusu Paavo Nurmi hakkında yazılmıştır (Kramer & Stanton 2015). Bu şiir, izlenimci bir şiirdir (Anonim t.y.aar). Ayrıca ünlü İspanyol kaleci Ricardo Zamora ve sırkla atlamada Norveçli dünya rekortmeni Charles Hoff gibi diğer sporcuların da betimlemelerini içermektedir. Diğer konular arasında kadınların sporda eşit haklara sahip olması ve spor etkinliklerinin artan önemi de yer alır. Wierzynski 1939'da önce Fransa'ya, daha sonra Portekiz, Brezilya ve ABD'ye göç etmiş ve 1969'da Londra'da ölmüştür (Anonim t.y.aar).

Şekil 24. Kazimierz Wierzynski
(Anonim t.y.aar)

Lirik eserler alt kategorisinde gümüş madalyayı Alman Rudolf George Binding kazanmıştır (Anonim 1930: 894). İsviçre doğumlu olan Rudolf Binding seçkin üst sınıfın önde gelen düşünürlerindendir (Anonim t.y.aas). Babası Karl, Basel Üniversitesi'ne atanmış, uluslararası alanda tanınan bir ceza hukuku profesörüdür. Aile 1870'te Freiburg'a, I. Dünya Savaşı'ndan sonra Strasbourg'a ve ardından Leipzig'e taşınmıştır. Tübingen, Heidelberg ve Berlin'e hukuk ve tıp eğitimi alan ve I. Dünya Savaşı sırasında süvari subay olarak görev yapan Binding, daha sonra yazarlık yapmaya başlamış, aynı zamanda at yarışları ile ilgilenmiş ve at yarışçısı ve yetiştiricisi olmuştur. Yazar daha sonra Starnberg'deki ölümüne kadar Frankfurt am Main yakınlarındaki Buchschlag'da yaşar. Savaştan sonra muhafazakâr burjuvazinin gözde şairi olmuş ve üst orta sınıf ve elitist önde gelen düşünürler arasında sayılmıştır (Anonim t.y.aat). 1924'te "*Bir Sevgili İçin Binicilik Talimatları (Reitvorschrift für eine Geliebte)*" adlı şiirsel romanı yayınlanmış ve bu roman ile 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları'nda gümüş madalyayı kazanmıştır (Anonim 1930: 894). Bu roman, yazar tarafından epizot olarak adlandırılan son derece stilize düzyazı ile yazılmış 45 kısa lirizmden oluşmaktadır. Bölümlerin başlıkları "*At Sesi (Horse Chatte)*", "*At*

Sürmek Evet Demektir (Horse Riding Is Saying Yes)”, “*At Seçimi (Choice Of Horse)*”, “*Avludan Çıkarken (Riding Out Of The Yard)*”, “*Atın Adımları (Paces Of The Horse)*” ve “*Muhammed’in Atları (Mohammad’s Horses)*” şeklindedir. Bu eser Binding’in ölümünden sonra birçok kez basılır (Anonim t.y.aat). 1933’te “*Bir Alman’ın Cevabı (Antwort eines Deutschen)*” isimli yazısında yabancı eleştirilerine karşı Adolf Hitler’i savunmuş ancak bir yıl içinde bu düşüncelerinden uzaklaşmıştır. Yine de Naziler onu gönüllü bir propaganda aracı olarak kullanmaya devam eder. 1938 yılında 70 yaşındayken tüberküloz nedeniyle hayatını kaybetmiştir (Anonim t.y.aas).

Lirik eserler alt kategorisinde bronz madalyayı Danimarkalı Johannes Weltzer kazanmıştır (Anonim 1930: 894). Johannes Weltzer, Danimarkalı dışavurumcu bir yazar ve şairdir. 1918’de mezun olduktan sonra 1920-1925 yılları arasında karşılaştırmalı edebiyat eğitimi almıştır. Eğitiminin yanı sıra 1920-1921 yılları arasında Kopenhag Halk Kütüphanesi’nde ders vermiş ve bir süre redaktör olarak çalışmıştır. 1920’lerde Almanya, Belçika, Paris, Leningrad ve Moskova’ya çeşitli geziler yapmıştır (Anonim t.y.aau). İlk eseri “*Acı (Smerte)*” adlı dramadır. “*Şimdi Parlayan (Glodende Nu)*” adlı şiir derlemesi ise 1927’de yayınlanmıştır. 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları’nda bronz madalyayı havacılık öncüsü Charles Lindbergh’e bir övgü niteliği taşıyan (Anonim t.y.aav) “*Kahramanca Senfoni (Symphonia Heroica)*” adlı eseriyle kazanır (Anonim 1930: 894). Bu eser 22 sayfalık ayrı bir kitapçık olarak 1929’da yayınlanmıştır. Ölümünden iki yıl sonra, savaşlar arası radikal şiir ortamının atmosferini yansıtan otobiyografisi “*Görünmeyen Gündelik Hayatlar (De Usandsynlige Hverdage)*” yayınlanmıştır (Anonim t.y.aav).

Dramatik eserler

Dramatik eserler alt kategorisinde hiçbir eser altın ve bronz madalyaya layık görülmemiştir. Gümüş madalyayı ise İtalyan Lauro de Bosis kazanmıştır (Bkz. Şekil 25) (Anonim 1930: 894). Lauro de Bosis, antik metinleri İtalyancaya çeviren bir filozof ve filologtur (Anonim t.y.aay). Ailesi Ancona’dan gelmektedir. Babası Ado Ifo sanayici ve aynı zamanda şairken annesi ise Amerikan kökenli bir yazar ve şiir aşığıdır. Kız kardeşlerinden biri Arap ve İslam araştırmaları alanında tanınmış bir bilim insanı, erkek kardeşlerinden biri ise I. Dünya Savaşı’nda öldürülen madalyalı bir pilottur. Lauro de Bosis yedi yaşında şiir yazmaya başlar. İlerleyen süreçte Roma’daki kimya

bölümünden mezun olur. 1924 ve 1926 yılları arasında uzun süre ABD’de kalmış, İngiliz edebiyatından çeviriler yapmış, dersler vermiştir. Ayrıca Harvard’da İtalyanca öğretmenliği yapmıştır. Liberal bir muhafazakâr ve monarşist olarak başlangıçta İtalyan faşistlerine kesinlikle karşı değildir fakat 1927’de hayal kırıklığına uğramış bir halde “*Ícaro*” isimli manzum dramasını yazmıştır (Anonim t.y.aaz). 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları’nda gümüş madalyayı bu eser ile kazanır (Anonim 1930: 894). “*Ícaro*”, 1927’de 11 heceli İtalyan ölçüsü kullanılarak bestelenmiş lirik bir dramdır. Bu eser uçak kazasında ölen kardeşine adanmıştır. Burada Íkarus, zalim Minos tarafından reddedilen özgürlük için hayatını feda eden bir şairdir. Fransız 16. yüzyıl şairi Philippe Desportes’in bu konudaki bir sonesinden esinlenen eser, Bosis ile ilişkisi olan Amerikalı aktris ve tiyatro yazarı Ruth Draper tarafından İngilizceye çevrilmiştir (Anonim t.y.aaz).

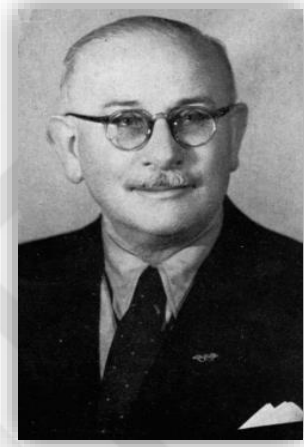
Şekil 25. Lauro de Bosis
(Anonim t.y.aaz)

Bosis, aralarında John Erskine ve daha sonra “*Zirveye Giden Yol (The Ides Of March)*” adlı romanını kendisine ithaf edecek olan Thornton Wilder’in bulunduğu Amerikalıların eserlerini çevirmeye devam eder. Daha sonra faşizme karşı muhafazakâr bir ittifak oluşturmaya çalışan gizli bir grubun üyesi olur ama solcu anti-faşistleri gruba dahil etmek konusunda isteksizdir. Muhafif grup, Bosis’in ABD’de bulunduğu bir sırada siyasi polis tarafından basılmıştır. Bosis daha sonra İsviçre, Paris ve Londra’da yaşamış ve burada bir uçak satın almıştır. Korsika’dan havalandırarak Roma üzerine anti-

faşist bildiriler bırakmayı planlar ancak bir kazadan sonra planı ortaya çıkar. İngiliz takma adıyla Almanya’dan bir uçak daha satın almıştır. Ekim 1931 başlarında Marsilya yakınlarından havalandırarak ve Roma üzerine 400.000 bildiri bırakmıştır. Dönüş yolunda, İtalyan askeri uçakları tarafından takip edilirken muhtemelen yakıtı bitmiş ve düşmüştür. Ne uçak ne de Bosis’in cesedi bulunabilmiştir (Anonim t.y.aaz).

Epik eserler

Epik eserler alt kategorisinde altın madalyayı Macar Ferenc Mezö kazanmıştır (Bkz. Şekil 26) (Anonim 1930: 894). Ferenc Mezö, Budapeşte Üniversitesi klasik bilimler mezunudur. Budapeşte’de öğretmenlik ve lise müdürlüğü yapmıştır. 1908’den itibaren özellikle Yunan tarihi ve Macar sporu üzerine bir dizi kitap yayınlamıştır (Anonim t.y.aaaa). Mezö 1928 Olimpik Sanat Yarışmaları’nda altın madalyayı “*Olimpiyat Oyunları’nın Tarihi (L’histoire des Jeux Olympiques)*” isimli eseriyle kazanmıştır (Anonim 1930: 894). 1928 Olimpik Sanat Yarışmaları kataloğunda da belirtildiği üzere, jüriye çalışmalarının sadece bir kısmı ulaşabilmiştir. Altın madalya kazanan bu kitap 1929’da Macarca, aynı yıl İngilizce, 1930’da Theodore Lewald’ın önsözüyle, 1935’te ise Antik Olimpiyat şampiyonlarının isimlerinin istatistiksel bir listesi ve Franz Miller’in Modern Çağ Olimpiyat Oyunları’nın kısa bir açıklaması ile birlikte Almanca baskılarda yayınlanmıştır (Anonim t.y.aaab). 1932’den itibaren HNOC’un genel sekreteri olarak görev yapmıştır. II. Dünya Savaşı’ndan sonra Macar Bilimsel Spor ve Fiziksel Kültür Derneği Başkanı (1945-1946), Din ve Eğitim Bakanlığı Spor Baş Müfettişi (1945-1948) ve Kültür Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı (1945-1953) olarak çalışmıştır. 1956 yılında, hareketin ilk yıllarında Olimpiyatlar’da madalya kazanan isimleri anlamlandırmaya çalışan “*Modern Olimpiyat Oyunları (The Modern Olympic Games)*” adlı önemli bir çalışma yayınladı. Önemli bir kitap koleksiyonunun yanı sıra bir Olimpiyat Müzesi’ne de sahiptir (Anonim t.y.aaaa). Sanat yarışmaları son bulduktan sonra onları tekrar diriltmek için birçok girişimde bulunsa da başarılı olamamıştır (Anonim t.y.aaab). Mezö, Ocak 1948’de IOC’ye seçilmiştir ve Kasım 1961’deki ölümüne kadar görev yapmıştır. Özel hayatı bile Olimpik Hareket’e yakından bağlıdır ve kızlarından birine “*Olimpiya*” adını vermiştir (Anonim t.y.aaaa).

Şekil 26. Ferenc Mezö
(Anonim t.y.aaab)

Epik eserler alt kategorisinde gümüş madalyayı Alman Ernst Weiss kazanmıştır (Anonim 1930: 894). Weiss, Avusturya doğumlu bir Yahudi’dir. Tıp eğitimi almış ve ilk zamanlarında gemi doktoru olarak çalışmıştır. Ünlü Çek yazar Franz Kafka ile 1913

yılında tanıştıktan sonra romanlar yayınlamaya başlar. I. Dünya Savaşı'ndan sonra doktor olarak Prag'a yerleşen Weiss, 1921'de serbest yazar olarak Berlin'e taşınmıştır (Anonim t.y.aaac). Yazar Ernst Weiss 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları'nda gümüş madalyayı “*Orlamünde'li Boetius (Boeitus con Orlamünde)*” isimli eseriyle kazanmıştır (Anonim 1930: 894). Bu roman yoksul bir asilzadenin oğlu olan Boetius'un, aygırı Cyrus'u evcilleştirerek onaylanmasını konu alır. Boeitus daha sonra memleketi Brüksel'e geri döner ve bir türbin fabrikasında proleter işinde çalışmaya başlar. Bu eserin sadece sporla ilgili olan binicilik, eskrim, yüzme gibi bölümleri Amsterdam'a gönderilmiştir. Amsterdam'daki jüri için gerekli dört kopyayı hazırlamak büyük çaba gerektirmiştir. Öykü 1930'dan sonra çoğunlukla “*Aristokrat*” başlığı altında tekrar yayınlanır. Bugüne kadar e-kitap olarak bile çok sayıda yeni baskısı yapılmıştır (Anonim t.y.aaad). Weiss 1933'te tekrar Prag'a ve ardından Paris'e göç etmiştir. Doktor olarak daha fazla çalışmadığı için, çoğunlukla göçmen dergileri için kitaplar ve makaleler yazmıştır. Alman Nazi birlikleri Paris'e girdiğinde, bileklerini keserek ve zehir yutarak intihar etmiştir (Anonim t.y.aaac).

Epik eserler alt kategorisinde bronz madalyayı ise Hollandalı Carel Scharten ve Hollandalı Margo Scharten-Antink ikilisi alır (Anonim 1930: 894). Şair olan Carel Scharten, “*Rehber (De Gids)*” adlı edebiyat dergisinde eleştirmen ve editör olarak çalışmıştır. Bir romancı olarak çıkışını 1908 yılında Margo Scharten-Antink'le yazdığı “*Bir Ev Dolusu İnsan (Een Huis vol Menschen)*” ile yapmıştır (Anonim t.y.aaae). Margo Antink ise bir öğretmendir. Süreli yayınlar için kısa öyküler yazmış ve ilk romanını 1889'da yayınlamıştır (Anonim t.y.aaaf). Çift, birçok dini ve İtalyan etkisi taşıyan romanlarıyla oldukça popüler olmuştur. Bu durum, 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları'na katıldıkları ve bronz madalya kazandıkları “*Maremmen'den Gelen Soytarı (De Nar Uit De Maremmen)*” için de geçerlidir (Anonim 1930: 894). Bu eserdeki Maremma bölgesi, İtalya'nın güney Toskana bölgesinde yer alan bataklık ve sağlıksız bir kıyı bölgesidir. Bu kitaplarında üç bölümde Giovanni Fattori'nin (1825-1908) hayatı ve çalışmaları ile 1920'lere kadar İtalya'daki sosyalist hareketten esinlenen bir ressamın hikayesini anlatırlar (Anonim t.y.aaag). Scharten ve eşi 1924'te Firenze'ye yerleşmiş ve ölümlerine kadar orada yaşamışlardır (Anonim t.y.aaae).

Heykel yarışmaları

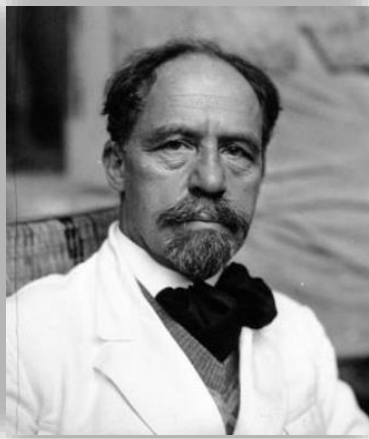
1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları'nın heykel kategorisinde de sporla bağlantılı konuları temsil eden ve yüksek sanatsal talepleri karşılayan eserler kabul edilmiştir. Başkanlığını IOC adına Paris'ten Kont Clary ve Krakow'dan Prens Casimir Lubomirski'nin yaptığı heykel jürisi yedi üyeden oluşmaktadır. Heykel kategorisi de resim ve sanat arasındaki bağlantıyı geniş anlamda yorumlama amacı gütmektedir. Bu bağlamda sporun doğrudan temsil eden eserlerin yanı sıra, tercihen sportif bir tavırla temsil edilen gelişmiş bir insan vücudunun temsilleri ve spor sonrası dinlenme anları da eserlere aktarılabilir. Heykel yarışmaları;

- a. Heykeller
- b. Kabartmalar ve madalyonlar

olmak üzere iki alt kategoriye ayrılmıştır. Her iki alt kategoride de en iyi üç esere ödül verilmiştir. Yarışmada 80'e yakını madalya ve rölyef olmak üzere toplam 255 heykel yarışmıştır (Anonim 1930: 898-899).

Heykeller

Heykeller alt kategorisinde altın madalyayı Fransız Paul Landowski kazanmıştır (Bkz. Şekil 27) (Anonim 1930: 901). Paul Landowski Fransız Ulusal Akademisi'nden mezun olmuştur. David heykeli ile 1900'de “*Roma Ödülü (Prix de Rome)*” nı kazanmıştır. Paris ve çevresinde 45'in üzerinde anıt üreterek uzun soluklu

Şekil 27. Paul Landowski
(Anonim t.y.aaai)

bir kariyer yapmıştır. Bunlar arasında “*Tournelle Köprüsü (Pont de la Tournelle)*” ndeki “*Yeni Sanat Aziz Genevieve (Art Nouveau Aziz Genevieve)*” figürü de bulunur. Ayrıca şu anda Kuzey Fransa'daki “*Chalmont Tepesi (Butte de Chalmont)*” nde bulunan 2. Marne Savaşı konulu Fransız Anıtı “*Hayaletler (Les Fantomes)*” i de tasarlamış ve yapmıştır (Anonim t.y.aaah). Aynı zamanda 1920'de onur lejyonu şövalyesi olmuştur (Anonim t.y.aaai). 1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları heykel jürisinde yer aldığını

belirtmek önemlidir (Guillain 2006). 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları'nda altın madalyayı “*Boksör (Boxeur)*” isimli eseriyle kazanmıştır (Bkz. Şekil 28) (Anonim 1930: 901). Bu heykel, 1920 yılında modellik yapan Fransız profesyonel boksör Georges Carpentier'i göstermektedir. Bronz heykelin bir m yüksekliğinde bir versiyonu, Boulogne-Billancourt'da Landowski'nin eserlerine adanmış olan “1930'lu Yıllar Müzesi (*Musee des Annees Trente*)” nde bulunmaktadır. Madalya kazanan eserin sergi kataloğunda listelenmemesi ve 1928 Amsterdam

Şekil 28. Boksör (Boxeur) (Anonim 2022)

Olimpiyat Oyunları Resmi Raporu'nda gösterilmemesi dikkat çekicidir (Anonim t.y.aaai). En tanınmış eseri, inşaat mühendisi Heitor da Silva Costa ile birlikte 1931'de tamamladığı Rio de Janeiro'daki “*Kurtarıcı İsa (Christ The Redeemer)*” heykelidir. Landowski aynı zamanda 1933-1937 yılları arasında Roma'daki Fransız Akademisi'nin müdürlüğünü de yapmıştır. Landowski gibi çocukları da ünlü birer sanatçı olmuşlardır. Ressam Nadine (1908-1943), besteci kültür politikacısı Marcel (1915-1999) ve piyanist ressam Françoise (1907-2007), Landowski'nin çocuklarıdır (Anonim t.y.aaah).

Heykeller alt kategorisinde gümüş madalyayı İsviçreli Milo Martin kazanmıştır (Anonim 1930: 901). Martin, gravürcü ve litograf Emile Martin'in oğludur. Heykeltraş olan Martin, Cenevre ve Roma'daki Endüstriyel Sanatlar Okulu'nda eğitim görmüş ve abisi ressam Rene Martin'e katılmıştır. 1921 yılında fotoğrafçı Germaine Odot ile evlenmiş ve oğulları Francis'in doğumundan sonra da çalışmalarına devam etmiştir. Martin'in heykellerinin favori teması çıplaklıktır (Anonim t.y.aaaj). Martin 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları'nda gümüş madalyayı “*Dinlenen Atlet (Athlete Au Repos)*” isimli eseriyle kazanır (Anonim 1930: 901) ancak bu eser kesin olarak doğrulanamaz. Sanat kataloğuna göre, “*Dinlenen Atlet (Athlete Au Repos)*” isimli eser Charles Stern'den ödünç alınmıştır. Bu bağlamda Cenevre gölü kıyısındaki Villa Stern'in bahçesinde yer alan bir heykel veya model olabilir. İkinci başvurusu olan “*Le*

Baron Pierre de Coubertin” heykeli çalışma kataloğuna kaydedilmiş ancak Amsterdam’da sergilenmemiştir. Martin ayrıca 1928 Kış Olimpiyatları için de bir hatıra madalyası tasarlamıştır (Anonim t.y.aaak).

Heykeller alt kategorisinde bronz madalyayı ise Alman Renee Sintenis kazanmıştır (Anonim 1930: 901). Alman tipograf, grafik sanatçısı ve şair Emil Rudolf Weiss ile evli olan heykeltıraş Renée Sintenis bronz, pişmiş toprak ve gümüşten yaptığı hayvan heykelleriyle tanınmıştır. 1,80 m boyunda, androjen bir görünüme ve baskın bir kişiliğe sahiptir (Anonim t.y.aaal). Berlin Uygulamalı Sanatlar Okulu’nda eğitim gördükten sonra Berlin’de kalmıştır (Anonim t.y.aaam). Sintenis ayrıca insan eylemlerini konu alan küçük heykeller de üretir. Koşucu “*Nurmi*” ve “*Futbolcu (Footballeur)*” eserleri sık sık kopyalanmıştır (Anonim t.y.aaal). 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları’nda bronz madalyayı “*Futbolcu (Footballeur)*” isimli eseri ile kazanmıştır (Anonim 1930: 901).

Renee Sintenis Berlin Sanat Akademisi’ne üye olarak kabul edilen ilk kadın heykeltıraş olmuştur. 1931 yılında kabul edildiği akademiden 1934 yılında ırkçı nedenlerden dolayı dışlanmıştır. Ayrıca 1932 Los Angeles Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları’na “*Polo Oyuncusu (Polo Players)*” isimli eseri ile katılacaktır (Anonim t.y.aaam). Eserlerinin çoğunu dejenere olarak değerlendirildiği için sergileyememiş ancak daha sonra çalışmalarına devam etmesine izin verilmiştir. 1945 yılında evi ve eserlerinin çoğu bir bomba saldırısı nedeniyle tahrip olmuştur. Savaştan sonra Sintenis, Berlin Güzel Sanatlar Akademisi’nde profesör olarak ders vermiştir. 1981’de Alman Federal Postası, 100. Doğum günü vesilesiyle bir pul bastırmıştır (Anonim t.y.aaal).

Kabartmalar ve madalyonlar

Kabartmalar ve madalyonlar alt kategorisinde altın madalyayı Avusturyalı Edwin Griener kazanmıştır (Bkz. Şekil 29) (Anonim 1930: 901). Avusturyalı Edwin Griener, çellist Karl Griener ve opera sanatçısı Helene Schott’un oğludur (Anonim t.y.aaan). Ancak geçici olarak yetimhanede büyümüştür. Çıraklık eğitiminden sonra Viyana’daki Uygulamalı Sanatlar Okulu’nda eğitim görmüş ve 1912’den itibaren serbest olarak çalışmıştır. 1920-1933 yılları arasında Künstlerhaus’un bir üyesidir (Anonim t.y.aaao). Özellikle resmi Avusturya ve

Lihtenştayn paralarının tasarımlarıyla tanınır. Aynı zamanda seçkin bir kürekçidir ve çift kürekte 1927 Avusturya Şampiyonası'nı kazanmıştır (Anonim t.y.aaan). Grienauer

Şekil 29. Edwin Grienauer
(Anonim t.y.aaar)

sporuna adanmıştır. Arka planda sekiz kişilik bir kürek takımı görülürken, ön planda kazanan bir sporcu bayrak sallamaktadır. Üçüncü madalyada ise çıplak bir sporcu görülmektedir (Anonim t.y.aaan). Dördüncü madalya Künstlerhaus için 1926'da yapılmış bir çalışmadır ve “*Ejderha Dövüşü*” başlığını taşımaktadır (Anonim t.y.aaao). Grienauer ilerleyen süreçte 1932 Los Angeles

Olimpik Sanat Yarışmaları'na da sekiz eserle katılacaktır. 1935'te profesör olmuş 1945'ten itibaren Viyana'da Güzel Sanatlar Akademisi'nde ders vermiştir. Grienauer, 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları'na da katılacak ve burada bir bronz madalya ödülü alacaktır (Anonim t.y.aaan). Aynı yıl resim kategorisinde de Olimpik Sanat Yarışmaları'na katılır (Anonim t.y.aaao). Grienauer'in hayatı boyunca çok sayıda

1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları'nın madalyalar ve kabartmalar alt kategorisinde 4 madalya sunmuştur (Bkz. Şekil 30) ve altın madalyayı kazanmıştır (Anonim 1930: 901). Bu madalyalardan birinin mi yoksa genelinin mi altın madalyayı kazandığı belirsizdir (Anonim t.y.aaao). Bu madalyalardan ikisi somut bir neden için yaratılmıştır. Madalyalardan birincisi 27 Haziran 1927'de Viyana'da düzenlenen ve bir meleğin üç sporcuya zeytin dalı hediye ettiği kürek sporu ödül töreni için hazırlanmıştır. Bu madalyalardan ikincisi 60. yılı sebebiyle kürek

Şekil 30. Madalyalar (Medals) (Anonim 1930: 890)

büyük heykeller, büstler, madalyalar ve madeni paralar tasarlamış ve yapmış olduğunu belirtmek de önemlidir (Anonim t.y.aaan).

Kabartmalar ve madalyonlar alt kategorisinde gümüş madalyayı Hollandalı Chris Van Der Hoef alır (Anonim 1930: 901). Hollandalı sanatçı Chris van der Hoef çok yönlü bir sanatçı olup çeşitli zamanlarda tasarımcı, gravürcü, litograf, seramikçi, dekoratif sanatçı ve heykeltıraş olarak çalışmıştır (Anonim t.y.aaap). Bir taş ustası şirketinde ve Amsterdam’da zanaatkarlar için bir akşam okulunda eğitim görmüştür. Daha sonra birkaç çömlek üreticisi ve bir ev mobilyası şirketinde tasarımcı olarak çalışmıştır (Anonim t.y.aaar). Bir heykeltıraş olarak çoğunlukla mat beyaz çömleklerde hayvan figürleri tasarlamış ve yapmıştır. Aynı zamanda bir madalya sanatçısı olarak, üç boyutlu heykellere yaklaşan iki boyutlu bir şekilde birkaç madalya tasarlamıştır (Anonim t.y.aaap). Van der Hoef ayrıca sofrta takımları gibi işlevsel nesneler de tasarlar. Bunlarla beraber çok sayıda derneğin üyesidir. Grafik sanatçısı ve ressam Gerrit van der Hoef (1879-1954)’in kardeşidir (Anonim t.y.aaar).

Van der Hoef, 1928 Amsterdam Oyunları için diploma ve günlük program kitapçığının ön sayfasını hazırlar (Anonim t.y.aaap). Olimpik Sanat Yarışması’nda gümüş madalyayı ise “*Olimpiyat Madalyası Taslağı (Médaille pour les Jeux Olympiques)*” ile kazanmıştır (Anonim 1930: 901). Gönderdiği yedi madalyadan ikisi katalogda gösterilmektedir. Gümüş madalya ile ödüllendirilen eser aslında “*ödül madalyası*” için bir tasarımdır. Ön yüzünde maraton kulesi üzerinde Olimpiyat ateşi, arka yüzünde ise süslemeler arasında stilize bir palmye dalı görülmektedir. Bronz döküm madalyanın çapı 83 mm’dir. İkinci madalya 1927 yılında Hollanda Doğu Hint Adaları’na yapılan ilk hava posta uçuşu vesilesiyle oluşturulmuştur. Bulutların üzerinde uçan bir güvercinin yer aldığı madalya 166 mm çapında bronz dökümdür (Anonim t.y.aaar). Van der Hoef’in ilerleyen süreçte 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları’na da üç madalya tasarımı ile katılacağını belirtmek önemlidir (Anonim t.y.aaap).

Kabartmalar ve madalyonlar alt kategorisinde bronz madalyayı ise Alman Edwin Scharff kazanmıştır (Anonim 1930: 901). Scharff, grafik sanatçısıdır ve München New Secession’un kurucu üyelerinden biridir (Anonim t.y.aaas). 1902’den itibaren Münih’teki Uygulamalı Sanat Okulu’na devam etmiş olup 1907’de İtalya,

Fransa ve İspanya'ya seyahat etmek için burs almış ve ardından 1912-1913 yılları arasında Paris'te yaşamıştır (Anonim t.y.aaat). I. Dünya Savaşı sırasında ağır yaralanmış ve bir yılını hastahane de geçirmiştir. Savaştan sonra ise heykeltıraşlığa yönelerek 1923'ten itibaren Berlin'de profesörlük yapmıştır. Bu süreçte kübizm ve ekspresyonizmin bir karışımını benimsemiştir (Anonim t.y.aaas). 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları'nda bronz madalyayı “*Plaket (Plaque)*” isimli eseriyle kazanır (Anonim 1930: 901). Scharff, kendi izni olmadan bu eserin dört kopyasının bronz dökümünün yapıldığından şikayetçi olur. Eserinin bir kopyasını Reichssportwart arşivine vermiş, kopyalardan biri Amsterdam'a gitmiş ve ikisi de kendisinde kalmıştır. Ayrıca bu masrafları da kendisi karşılamıştır. Belirtmek gerekir ki bu madalya, kalıcı Olimpiyat şampiyonu için tasarlanan birkaç madalyadan biridir (Anonim t.y.aaat).

Alman heykeltıraş Edwin Scharff, her ikisi de o zamana kadar kayıp olan iki eseriyle Nazi dejenere sanat sergisinde sınıflandırılmıştır. 1933 yılında öğretmenlik görevinden alınmış (Anonim t.y.aaas), ardından Düsseldorf'a nakledilmiştir. Başlangıçta Alman Nasyonal Sosyalist İşçi Partisi üyesi olmasına rağmen 1937'de sonra çalışmasına izin verilmemiş ve sonunda partiden yasaklanmıştır (Anonim t.y.aaat). Toplamda 46 eseri dejenere sanat olarak imha edilmiş, savaştan sonra ise Hamburg'daki Devlet Sanat Okulu'nda öğretmenliğe devam etmiştir. Eserleri 1955 ve 1959'da Kassal'deki “*Belge 1 (Documenta 1)*” ve “*Belge 2 (Documenta 2)*” de gösterilmiştir. 1999 yılında ise Neu-Ulm'da bir Edwin Scharff Müzesi açılmıştır (Anonim t.y.aaas).

Resim yarışmaları

1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları'nın resim kategorisinde de yine sadece spor bağlantılı olan ve yüksek sanatsal talepleri karşılayan eserler kabul edilmiştir. Başkanlığını IOC adına Brüksel'den Miguel de Beistegui ile Lizbon'dan Kont de Penha Garcia'nın yaptığı resim jürisi 11 üyeden oluşur. Spor ve sanat arasındaki bağlantının geniş bir anlamda yorumlanması amaçlanmıştır. Böylece, örneğin bazı sportif başarıların doğrudan resmini veren eserlerin yanı sıra, tercihen sportif bir tavırla temsil edilmesi gereken güzel gelişmiş insan vücudunun resimlerine de yer verilir. Spor sonrası dinlenme tavırları da buna dahildir. Sporla bağlantılı,

örneğin spor kıyafetli veya spor dünyasının önde gelen isimlerinin portreleri de kabul edilmiştir. Resim kategorisi:

- a. Resimler (Yağlı Boya, tuval veya ahşap)
- b. Çizimler (Bir veya daha fazla renkte kağıt veya benzer malzeme üzerine)
- c. Grafik Sanatı (Gravürler, litograflar vb.)

olmak üzere üç alt kategoriye ayrılmıştır. Resim kategorisinde 18 ülkeye ait yaklaşık 460 resim, çizim ve grafik çalışması ile başvuru yapılmıştır. Jüri üyeleri sergilenen sanat eserlerini hem ayrı ayrı hem de toplu olarak inceledikten sonra ödüller hakkında kararını vermiştir (Anonim 1930: 896-897, 889).

Resimler

Resimler alt kategorisinde altın madalya ödülünü Hollanda'lı Isaac Israels kazanmıştır (Bkz. Şekil 31) (Anonim 1930: 897). Babası ünlü ressam ve suluboya sanatçısı Jozef Israels (Paauw 2001) kadar tanınmasa da şöhretini empresyonist bir

Şekil 31. Isaac Israel (Paauw 2001)

ressam olarak kazanmıştır (Anonim t.y.aaau). Babası Jozef Israels'e göre İsaac'ın kendine özgü nitelikleri vardır ve babasından daha iyi bir ressam olacaktır. Ancak İsaac okulu genç yaşta bırakmış ve ailesiyle birlikte Fransa, İtalya ve Avusturya'ya seyahatler yapmıştır. 16 yaşındayken ilk tablosu olan anıtsal “*Kolonilerin Taşınması (Het Transport Der Kolonialen)*” satılmıştır. Başlangıçta babası gibi resim yapmaktadır ve sıradan hayata ilgi duyan, ağırbaşlı ve incelikli bir ressamdır (Paauw 2001).

Yahudi kökenli bir Hollandalı olan Israels başlangıçta Lahey'deki atölyesinde ve sanat akademisinde babasının izinden gitmiş ancak 1885'te Amsterdam'a taşınmıştır (Anonim t.y.aaau). Arkadaşı George Breitner ile birlikte Amsterdam İzlenimcileri'nin en tanınmış üyesi olmuştur (Anonim t.y.aaav).

İsaac büyüdüğünde ve başka arkadaşları olduğunda Amsterdam ve Paris'in ışıltılı şehir hayatını keşfetmiş ve başka bir yol benimsemiştir. Haagse Okulu'nun ve

babasının çalışmalarının gerçekçiliği onun için yetersiz hale gelir. Büyük şehri kafa karıştırıcı karmaşası, zevki ve varoşlarıyla modern yaşamın bir metaforu olarak tasvir etmek ister. 19. yüzyılın sonlarında kahvehanelerde, sokaklarda ve tiyatrodaki yaşama zevkinin başarılı bir izlenimcisi olur. Hareketi yakalamışsa resim onun için bitmiştir. Her ayrıntının dikkatle yansıtıldığı tam bir resim yapmaya hiç ilgi göstermemiştir. Gözü, alışılmadık optik açılara sahip bir kamera gibi çalışmaktadır. Bu sebepten eleştirmenler onu, hayata bakışının çok yüzeysel olduğu konusunda suçlamışlardır (Paauw 2001).

Isaac 1903-1915 yılları arasında Paris ve Londra’da uzun süre kaldıktan ve 1921’de Hollanda Hint Adaları’nda bir yıl geçirdikten sonra tekrar Amsterdam’a yerleşmiştir. (Anonim t.y.aaau). Uzun süre babası Jozef Israels’in gölgesinde yaşamıştır. Belirtmek gerekir ki İsaac Israels kadınlara hayranlık duymaktadır ve onlara karşı çok özel ve iyimser bir bakış açısı vardır. Bu nedenle çok sayıda portre yapmıştır. Kadınları dikkat çekici bir şekilde doğal, sağlıklı ve güzel olarak resmetmiştir. Bunlardan biri de meşhur Mata Hari’dir. İsaac’ın çok seyahat ettiğini ve rahat yaşayan bir adam olduğunu belirtmek de önemlidir (Paauw 2001).

Israels 1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları’na da katılmış ancak madalya kazanamamıştır (Anonim t.y.aaau). 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları’nda ise altın madalyayı “*Kızıl Süvari (Cavalier Rouge)*” isimli eseriyle kazanmıştır (Bkz. Şekil 32) (Anonim 1930: 897). Israels özellikle yüzücüler, koşucular ve atletlerle birlikte ödül almaktan dolayı çok keyif aldığını ve bunun kendisine gençlik hissi verdiğini ifade eder (Paauw 2001). “*Kızıl Süvari*” mühendis Jacobus Pieter Leeuwenburgh’un kendi atı üzerindeki bir tasviridir. Leeuwenburgh resmi beğenmediği için reddeder. Bunun üzerine Israels resmi 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları’na göndermiş ve altın madalya kazanmıştır. Bu resim Hollanda çağdaş

Şekil 32. Kızıl Süvari (Cavalier Rouge) (Hamer 2017)

basınında da sürekli olarak olumsuz eleştiriler almıştır. Hollanda kataloğuna göre “*Kızıl Süvari*” başlıklı iki tablo vardır. Biri Amsterdam’dan Bay Grelum’a, diğeri ise Utrecht’ten sanat tüccarı Scherjon’a aittir. İkinci tablo altın madalya ile ödüllendirilen tablodur ve 1920 ile 1928 yılları arasında 80 x 75 cm formatında tuval üzerine yağlıboya olarak yapılmıştır (Anonim t.y.aaau). 1928 Olimpik Sanat Yarışmaları’nda kazanan eserlerin sonrasında satıldığını unutmamak önemlidir (Amsterdam 1930: 883).

Israels, ilerleyen süreçte 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları’na da katılır (Anonim t.y.aaau). Sonrasında 4 Ekim 1934’te evinin yakınlarında bir otomobil tarafından ezilmiş ve birkaç gün sonra hayatını kaybetmiştir (Paauw 2001).

Resimler alt kategorisinde gümüş madalyayı Büyük Britanyalı Laura Knight kazanmıştır (Anonim 1930: 898). İngiliz ressam Dame Laura Knight, Harold Knight’in eşidir. Ressam, grafik sanatçısı ve empresyonisttir. Çıplak bir kadınla otoportre çizmeye cesaret eden ilk kadındır. En çok 20. yüzyılın başlarında yaptığı dansçı, aktör ve sirk oyuncusu porteleriyle tanınmıştır. Laura ve Harold’ın, aralarında George Bernard Shaw, Thomas Edward Lawrence ve Augustus John’un da bulunduğu etkili bir arkadaş çevreleri vardır. Ayrıca Laura, Bernard Shaw’ın portresini de yapmıştır. (Anonim t.y.aaay).

Kanadalı Joe Shears, Laura’ya boksör resimleri için model olur. Kanada Savaş Anıtları Fonu tarafından 1916’da Londra’nın güney batısındaki Surrey’de Godalming yakınlarındaki Witley Kampı’nda askerlerin fiziksel eğitimlerini resmetmek üzere görevlendirilmiştir. Shears o sırada ordu şampiyonudur. Bu resim “*Kampta Boks*” gibi çeşitli başlıklar altında sergilenmiştir. Knight’ın “*Turlar Arasında (Between Rounds)*” isimli bir başka tablosu daha mevcuttur. Laura neredeyse bir “*boksör ressamı*” olarak adlandırılabilir (Anonim t.y.aaaz). 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları’nda da gümüş madalyayı “*Boksör (Boxeur)*” isimli eseriyle kazanmıştır (Anonim 1930: 898). En iyi dönemini iki dünya savaşı arasında yaşamıştır. 1929’da 18. yüzyıldan bu yana Kraliyet Akademisi’ne giren ilk kadın olarak Britanya İmparatorluğu Nişanı’nın Dame Komutanı ünvanını almıştır. II. Dünya Savaşı’ndan sonra Knight, Nünberg’de üçüncü Reich liderlerinin yargılandığı duruşmaların resmi savaş ressamı olmuştur. Knight

ilerleyen süreçte 1948 Olimpik Sanat Yarışmaları'na da katılacak olup burada yine bir boks eskizi ile mansiyon ödülü alacaktır (Anonim t.y.aaay).

Resimler alt kategorisinde bronz madalyayı ise Alman Walther Klemm kazanmıştır (Anonim 1930: 898). Walther Klemm ünlü bir Alman tahta oymacısı ve illüstratördür. Paten konusu özellikle ilgi alanıdır. Bunu resimlerinde ve gravürlerinde tasvir etmiştir (Anonim t.y.aaaaa). Viyana Üniversitesi'nde sanat tarihi okumuş, Uygulamalı Sanatlar Okulu ile Sanat Akademisi'nde çizim dersleri almıştır (Anonim t.y.aaaab). 1910'da "*Berlin Ayrılması (Berlin Secession)*" a üye olmuştur ve 1913'ten itibaren Weimar'daki Görsel Sanatlar Okulu'nda ders vermiştir (Anonim t.yaaaaa). 1919-1921 yılları arasında Devlet Bauhaus'undaki grafik baskı atölyesinde form ustası olarak çalışmıştır (Anonim t.y.aaaab).

Reich Kültür Müdürü Edwin Redslob, Klemm'den 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları için tenis kortunda paten için gravürler ve grafikler hazırlamasını ister (Anonim t.y.aaaab). Klemm 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları'nda bronz madalya ödülünü "*Paten (Patinage)*" konulu "*Tenis Kortunda Buz Pateni (Skating on the Tennis Court)*" isimli eser ile kazanmıştır (Anonim 1930: 898). Resim, sergiden sonra Reich İçişleri Bakanlığı tarafından satın alınır. Görünüşe göre bakanlık tabloyu daha sonra NOC'un selefi olan Drafl'a satmış ya da vermiştir. Çünkü IOC üyesi Theodor Lewald tabloyu daha sonra Alman takımının ataşesi olarak görev yapan Friedrich Wilhelm von Lindeiner'e teşekkür hediyesi olarak vermiştir (Anonim t.y.aaaab). Walther Klemm II. Dünya Savaşı'ndan sonra, 1952'de onursal senatör seçildiği Weimar Sanat Akademisi'nin yeniden inşasında öncü bir rol oynar (Anonim t.yaaaaa).

Çizimler

Çizimler alt kategorisinde altın madalyayı 1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları resim kategorisi altın madalyalı, tanınmış isim Lüksemburglu Jean Jacoby kazanmıştır (Anonim 1930: 898). Jacoby, 1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları'nda altın madalya kazandıktan sonra 1926'da Berlin'e taşınmıştır ve burada Alman yayınevi olan Ullstein tarafından işe alınmıştır. Berlin o zamanlar çok kozmopolit bir şehirdir ve Jacoby kısa sürede orada yaşayan sanatçılar, aktörler ve sporcularla

arkadaşlık kurmuştur. “*Berlin Sanatçılar Birliği (Berliner Künstlerbund)*” nin bir üyesi olarak Bellevue Sarayı’ndaki sergilerde eserlerini sunmuştur. Berlin camiasındaki

Şekil 33. Ragbi (Anonim 2024l)

aktif rolüne rağmen Lüksemburg’daki “*Sanatçılar Derneği (Cercle Artistique)*” ndeki yükümlülüklerini asla ihmal etmez. Bu Berlin dönemi, Jacoby’nin sanat kariyerinin doruk noktası olur ve bu durum orada yaptığı eserlerin sayısı ile de doğrulanır. “*Berlin Gazetesi (Berliner Zeitung)*” nin sanat

danışmanı olarak sadece bu gazete için çalışmamış, aynı zamanda diğer tüm yayınlar içinde illüstrasyonlar yapmıştır (Gricius 2010). 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları’nda altın madalya kazanan karakalem çalışması “*Rugby*” isimli eseriyle hayatının doruk noktası olan Berlin dönemini taçlandırmıştır (Bkz. Şekil 33) (Anonim 1930: 898; Gricius 2010). Gricius (2010), bu dönemde Jacoby’nin sanatsal olarak olgunlaşmış ve tutkusu doğrultusunda kendini sanatsal olarak tam anlamıyla ifade edebilmeye başladığını belirtmiştir.

Çizimler alt kategorisinde gümüş madalyayı ise Fransız Alex Virot kazanmıştır (Anonim 1930: 898). Alex Virot’un ressamlık yetenekleri, Olimpiyat madalyası sahibi gazeteci Geo Andre tarafından keşfedilmiştir ve “*Spor Aynası (Miroir des Sports)*” için illüstrasyonlar yapmak üzere işe alınmıştır. Bu yayın için 1928 Amsterdam Olimpiyatları’nı takip ederken Olimpik Sanat Yarışmaları için on çizimden oluşan bir dizi eskiz sunmuş ve gümüş madalya ile ödüllendirilmiştir (Anonim t.y.aaaac). Eserinin adı resmi rapora “*Futbol Hareketleri (Gestes de Football)*” olarak geçmiştir (Anonim 1930: 898). Bu eser günümüzde kayıptır (Kramer & Stanton 2016).

Virot, 1928 Olimpiyat Oyunları’ndan kısa bir süre sonra “*Uzlaşmaz (L’Intransigeant)*” dergisine katılmıştır. Önce karikatürist olarak çalışırken sonrasında dergiye makaleler yazmaya başlamıştır. 1929’da Fransa Bisiklet Turu’nun radyoda yorumlanmasına öncülük etmiş ve bu görevini hayatının geri kalanında da

sürdürmüştür. Otuzlu yıllar boyunca hem radyo ve gazeteler için spor haberleri yapmış hem de genel muhabir olarak çalışmıştır. Hem İtalya'nın Etiyopya'yı işgalini hem de İspanya İç Savaşı'nı takip etmiştir. 1938'de Dünya Kayak Şampiyonası'nı takip ederken Viyana'ya yönlendirilmiş ve burada Nazi sansüründen kaçarak Almanya'nın Avusturya'yı işgali hakkında haberler yapmıştır. Viro, 1942'de Fransız Direnişi'ne katılır ve kurtuluşa kadar Doğu Fransa dağlarına sığınarak yakalanmaktan kurtulur. Savaşın sona ermesinin ardından Fransız ulusal yayın kuruluşu “*Fransız Radyo ve Televizyon Yayıncılığı (Radiodiffusion-Télévision Française) (RTF)*” ye haber departmanı başkanı olarak katılmış ancak çalışanlarıyla yaşadığı bir dizi anlaşmazlık nedeniyle bu görevi kısa sürmüştür. Viro, daha sonra popüler bir haftalık radyo spor programı sunmak üzere Lüksemburg Radyosuna katılmıştır. İlerleyen süreçte Viro'un 1957'de Fransa Bisiklet Turu ile ilgili haber sunarken içinde yolcu olarak bulunduğu motosiklet yoldan çıkarak Ax-les Thermes kasabası yakınlarındaki bir vadiye düşmüş, Viro olay yerinde hayatını kaybetmiştir (Anonim t.y.aaaac).

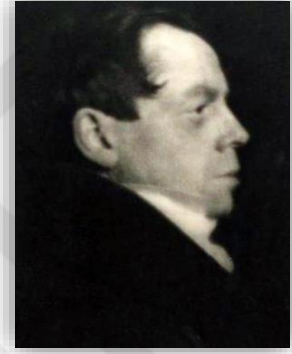
Çizimler alt kategorisinde bronz madalyayı Polonyalı Wladyslaw Skoczylas kazanmıştır (Anonim 1930: 898). Wladyslaw Skoczylas, Orta Çağ sanatı tarzındaki gravürleriyle tanınan Polonyalı bir grafik sanatçısı, ressam, illüstratör ve sanat eleştirmenidir. 1901'den itibaren Viyana'daki Uygulamalı Sanatlar Okulu'nda heykel, ardından Krakow-Union Güzel Sanatlar Akademisi'nde heykel ve resim eğitimi almıştır. Aynı zamanda Paris'te heykel ve Leipzig'de grafik eğitimi görmüştür. Birkaç yıl boyunca Zakopane'de yaşamış ve burada Orman Endüstrisi Okulu'nda çizim dersleri vermiştir. 1918'den itibaren Varşova'ya yerleşmiş ve burada Teknik Üniversite Mimarlık Fakültesi'nde, Sanat Okulu'nda ve daha sonra Güzel Sanatlar Akademisi'nde gravür eğitimi görmüştür. Skoczylas, Polonya ağaç baskı ekolünü yaratan parlak bir ressamdır. Çok fazla resim yapmamıştır ancak yaptığı zaman da manzara, portre ve tür sahnelerine odaklanmıştır (Anonim t.y.aaaad).

1928 Amsterdam Olimpiyat Oyunları resmi raporuna göre Skoczylas bronz madalyayı “*Posterler (Posters)*” isimli çalışması ile almıştır (Anonim 1930: 898). Aslında yarışmaya gönderdiği eser tek bir çalışma değildir ve gönderdiği dört suluboya resim serisi için bu ödülü almıştır denebilir (Anonim t.y.aaaae). 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları edebiyat kategorisinin “*epik eserler*” alt kategorisinde

“Olimpiyat Oyunları Tarihi (*L’Histoire des Jeux Olympique*)” isimli eseriyle altın madalya kazanan ve daha sonraki yaşamına Olimpiyat Tarihçisi olarak devam eden Macar Dr. Ferenc Mezö (Anonim 1930: 894), Wladyslaw’ın bronz madalyasını başlangıçta “*Haydut (Rogue)*” isimli esere atfetmiş ve daha sonraki pek çok yazar da bunu benimsemiştir (Anonim t.y.aaaae). Resmi raporda ise bronz madalya kazanan eser için “*Posterler (Posters)*” ismi kullanılmıştır (Anonim 1930: 898).

Grafik eserler

Grafik eserler alt kategorisinde altın madalya ödülünü Büyük Britanya’lı William Nicholson kazanmıştır (Bkz. Şekil 34) (Anonim 1930: 898). Sir William Nicholson tanınmış bir ressamdır ve olağanüstü olarak nitelenen bir portre, natürmort ve manzara sanatçısıdır. Aynı zamanda da ünlü bir oduncu olması ilginçtir. Newark-on-Trent’te doğan Nicholson’ın babası kasabanın muhafazakâr milletvekilidir. 1920’lerde birkaç çocuk kitabı yazmış olup damadı Robert Graves’in birkaç kitabı için illüstratör olarak hizmet vermiştir (Anonim t.y.aaaaf). Nicholson 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları’nda altın madalyayı “*On İki Sporlu Almanak (Un Almanach de douze Sports)*” adlı taş baskı eser ile kazanmıştır (Bkz. Şekil 35) (Anonim 1930: 898). “*On İki Sporlu Almanak (Un Almanach de douze Sports)*” isimli eser Rudgay Kipling tarafından yazılan şiirlerle birlikte 1897 gibi erken bir tarihte yayınlanmıştır. Parşömen üzerine 44,1 x 36,1 cm boyutlarındaki lüks baskı, her biri 20’ye 20 cm boyutlarında, elle renklendirilmiş, imzalı ve tarihli 12 gravür içermektedir. Her bir sayfanın başlıkları okçuluk, kayıkçılık, boks, antrenörlük, avcılık, balıkçılık, kriket, golf, atıcılık, yarış, avcılık ve paten şeklindedir (Anonim t.y.aaaag). Nicholson, 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları’nda resimler alt kategorisinde de yarışmış fakat başarılı olamamıştır. Nicholson, 1936’da Doğum Günü Onur Listesi’nde şövalye ilan edilmiştir. Daha sonraki yaşamını, gerilim yazarı Dick Francis ve “*Söğütlerdeki Rüzgâr*” la ünlenen Kenneth Grahame gibi bazı ünlü yazarların da evi olan Blewbury, Berkshire’da geçirmiştir (Anonim t.y.aaaaf).

Şekil 34. William Nicholson (Anonim t.y.aaaag)

Grafik eserler alt kategorisinde gümüş madalyayı İsviçreli Carl Moos kazanır (Anonim 1930: 898). İsviçreli grafik, illüstratör ve afiş sanatçısı Carl Moos, portre

Şekil 35. On İki Sporlu Almanak (Un Almanach de douze Sports) (Liss Güzel Sanatlar Koleksiyonundan aktaran Anonim 2015)

ressamı Franz Moos'un oğlu olarak Münih'te doğmuştur. Reklam siparişlerinin pazarlanması için ilk sanatçı gruplarından biri olan “*Altı (The Six)*” yı kurmuştur. Spor afişleri serisiyle öne çıkan Moos, aynı zamanda askerlerin yaşamını konu alan kartpostallar ve Münih bira fabrikaları için kartpostallar da resimlemiştir. Münih'teki Ticari Çizim ve Modelcilik Okulu'ndaki eğitiminin ardından Münih günlük basınında illüstratör olarak çalışmıştır. I. Dünya Savaşı sırasında Münih'ten ayrılarak Zürih'e yerleşmiş ve burada yağlıboya, suluboya ve farklı grafik teknikleriyle dağ manzaraları ve tür resimleri üretmiştir. Wagner'in Tannhauser Operası için yaptığı dışavurumcu

tasarımlar 1925'te Zürih'te sergilenmek üzere kullanılmıştır (Anonim t.y.aaaaah). Moos, 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları'nda gümüş madalyayı “*Posterler (Posters)*” isimli afişiyile kazanmıştır (Anonim 1930: 898). Bu posterler 1928'de St. Moritz'de düzenlenen Kış Olimpiyatları gibi çeşitli İsviçre yarışmaları ve uluslararası yarışmalar için üretilmiştir. Amsterdam'a toplam beş poster göndermiş ve bunlardan iki tanesi resmi katalogda gösterilmiştir. Ödül, atletizm konulu poster için verilmiştir. Moos, 1933 yılına kadar Orell Füssli Matbaacılık ve Kitapçılık şirketinin sanat yönetmenliğini de yapmıştır (Anonim t.y.aaaaah).

Grafik eserler alt kategorisinde bronz madalyayı ise Alman Max Feldbauer almıştır (Anonim 1930: 898). Max Feldbauer 1896'ya kadar Münih'teki Uygulamalı Sanatlar Okulu ve Sanat Akademisi'nde eğitim görmüştür (Anonim t.y.aaaaai). Kendisi bir empresyonisttir (Anonim t.y.aaaaaj). Jugend dergisi için çalışmanın yanı sıra, Münih'teki Kadın Sanatçılar Derneği'nin Bayanlar Akademisi'nde resim öğretmeni olarak çalışmıştır. 1908'den itibaren “*Münih Ayrılması (München Secession)*” nın üyesi olan sanatçı (Anonim t.y.aaaaai), 1913'te “*Toprak Parçası (Die Scholle)*” ve “*Yeni Ayrılık (New Secession)*” adlı sanatçı gruplarının, 1916'da da “*Yeni Münih Ayrılığı*

(*New Munich Secession*)”nın kurucuları arasında yer almıştır. Ressam Elise Eigner ile evlidir. Feldbauer çoğunlukla köylü sahneleri, asker ve at resimlerinin yanı sıra ruh hallerini de resmetmiştir. 1928’de Dresden Güzel Sanatlar Akademisi’nin başkanı olmuştur (Anonim t.y.aaaaj). Jugend Aynı yıl 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları’nda bronz madalyayı “*Posta Arabası (Mailcoach)*” isimli eseriyle kazanmıştır (Anonim 1930: 898). Anonim (t.y.aaaai)’e göre eserin ismi, farklı başlıklar altında sunulduğu için netlik göstermemektedir. Kramer ve Stanton (2016)’a göre bu eserin günümüzde kayıptır.

İlerleyen süreçte Feldbauer’in Alman İmparatorluğu’ndaki Nazi rejimi sırasında sergi açması yasaklanmış ve 1944’te Münih’teki evi bombalanmıştır (Anonim t.y.aaaaj). Yine de aynı yıl Hitler tarafından en önemli ressamların yer aldığı “*Tanrının Lütü (Gottbegnadeten)*” listesine dahil edilmiştir (Anonim t.y.aaaai). Feldbauer daha sonra taşraya, Oberschneiding’e taşınmış ve 1948’de burada hayatını kaybetmiştir (Anonim t.y.aaaaj).

Mimari yarışmaları

1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları’nın mimari kategorisinde stadyumlar, spor alanları, oyun alanları, kapalı kortlar, kulüp binaları, kayıkhaneler, jimnastik salonları, yüzme havuzları vb. gibi amacı sporun icrası ile bağlantılı olan ve yalnızca sanatsal gerekliliklere uyan mimari planlar uygun bulunmuştur. Mimari yarışmada eserler; binalar için en az bire 200 ve araziler için en az bire 500 ölçekli çizimler, daha fazla açıklama yapmak için ise daha büyük ölçekli detay çizimler, sulu boya, perspektif çizimler, modeller, icra edilen işlerin fotoğrafları şeklinde sunulmuştur. Diğer kategorilerde olduğu gibi mimari kategorisi de:

- a. Mimari Tasarımlar
- b. Şehir Planlama tasarımları.

olmak üzere iki alt kategoriye ayrılmıştır. Başkanlığını IOC adına New York’tan General Charles Hitchcock Sherrill ve Amersfoort’tan Binbaşı Pieter Wilhelmus Scharroo’nun yaptığı mimarlık jürisi sekiz üyeden oluşur. Bu jürinin görevi kesinlikle kolay değildir. Kataloğun 124 sayısını oluşturan ve 13 ülkeden gelen başvuruları incelemek için yaklaşık 450 model, çizim ve fotoğraf üzerinde çalışmak zorunda

kalmışlardır. Birkaç üye tüm günlerini bu çalışmaya adanmıştır. Tüm üyelerin katıldığı ve sergilenen eserlerin tartışıldığı toplantıda, sergilenen koleksiyonun mimarlık dünyasında şu anda bu alanda yapılanların çok ilginç bir temsilini sunduğu ve bu dala ilgilenenler için çok öğretici nitelikte olduğu yönünde genel bir izlenim dile getirilmiştir (Anonim 1930: 891-892).

Mimari tasarımlar

Mimari tasarımlar alt kategorisinde altın madalyayı Hollandalı Jan Wils (Bkz. Şekil 36) “*Amsterdam Olimpiyat Stadyumu (Olympic Stadium at Amsterdam)*” (Bkz. Şekil 37) isimli eseriyle alır (Anonim 1930: 892). Jan Wils bu çalışmasında sadece bir stadyum tasarımı değil o stadyumun çevresindeki binalar için de tasarımlar yapmıştır. IOC üyesi Pieter Scharroo ile iyi bağlantıları sayesinde Wils, 1928 Amsterdam Olimpiyat Stadyumu’nu tasarlamak için özel olarak seçilmiştir (Anonim t.y.aaaaak). Şehir, 1925 yılında geniş bir bataklık arazi sağladıktan sonra yeni bir stadyum inşa edilmesine karar vermiş ancak Wils’in planı tam olarak uygulanmamıştır. Organizatörler Wils’in planında yer alan hem tenis stadyumunun hem de Olimpiyat Köyü’nün inşasından feragat etmiştir. Yeni nesnellik tarzında inşa edilen Olimpiyat Stadyumu, kapalı tuğla cephesiyle o dönemde dünyanın en güzel stadyumu olarak kabul edilmiştir. Stadyumun hemen bitişiğinde kapalı alan sporları için ise iki salon inşa edilmiştir (Anonim t.y.aaaal). Stadyumun dikkat çeken özelliklerinden biri de 40 metre yüksekliğindeki “*Maraton Kulesi (Marathontoren)*” dir. Wils, Olimpiyatlar boyunca bu kulenin tepesinde ateş yakılmasını planlamıştır. Sosyalist Wils’in, geleneksel Yunan sembolü olan ateşin kulesini, Hollandalı Hristiyan politikacıların dinsiz olarak kabul ettikleri Olimpiyatlar’ın Hollanda’da yapılmasına büyük ölçüde karşı çıkmaları nedeniyle, kilise kuleleriyle yan yana getirmek için kullandığı düşünülmektedir.

Şekil 36. Jan Wils (Anonim t.y.aaaaal)

Wils ayrıca kısa süreliğine de olsa “*Stijl (De Stijl)*” hareketine olan üyeliği ile tanınmıştır. Bu Hollanda sanat hareketi ve dergisi 1917 ile 1931 yılları arasında

varlığını sürdürmüştür. Başlıca savunucuları arasında Theo van Doesburg, Piet Mondriaan ve Gerrit Schröder vardır. Bir anlaşmazlıktan sonra Wils, “*Stil (De Stijl)*”

Şekil 37. Amsterdam Olimpiyat Stadyumu (Olympic Stadium at Amsterdam) (Anonim 1930: 164).

den ayrılır ancak harekete sempati duymaya devam eder. Olimpiyat Stadyumu hala Wils'in en bilinen eseridir. Uzun süre Ajax da dahil olmak üzere çeşitli Amsterdam futbol kulüplerinin Avrupa maçları için ev sahibi stadyum olarak kullanılmıştır. Stadyumun 1990'larda yıkılması planlanmış ancak sonunda bir anıt olarak ilan edilmiş ve yenilenmiştir.

Wils'in diğer önemli tasarımları arasında Citroën için Olimpiyat Stadyumu'na bitişik olarak inşa ettiği iki şirket binası ve Amsterdam'daki Şehir Tiyatrosu bulunmaktadır (Anonim t.y.aaaal).

Mimari tasarımlar alt kategorisinde gümüş madalyayı ise Danimarkalı Ejnar Mindedal Rasmussen kazanmıştır (Anonim 1930: 892). Rasmussen neoklasik bir mimardır (Anonim t.y.aaaam). Ancak modern malzemeler de kullanmıştır (Anonim t.y.aaaan). Kopenhag'daki Danimarka Kraliyet Portre, Heykel ve Mimarlık Akademisi'nde eğitim görmüştür. Babası Daniel de bir mimardır (Anonim t.y.aaaam) ve Ollerup'taki Teknik Üniversite'nin yöneticisidir (Anonim t.y.aaaan).

Ejnar, 1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları'na, 1919-1920 yıllarında Ollerup'taki “*Ollerup Jimnastik Lisesi (Gymnastikhojskolen i Ollerup)*” nin yeniden modellenmesi için hazırladığı planlarla katılmıştır. Eklentiler yoluyla geleneksel inşaat teknikleri ve malzemeleriyle iki katlı üç kanatlı bir sistem geliştirmiştir. Zemin bodrum seviyesine indirerek spor salonu için çift yükseklik elde etmiştir. Ancak bu eser ile madalya kazanamaz (Anonim t.y.aaaan). Ejnar, 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları'nda ise gümüş madalyayı “*Ollerup' ta Yüzme Havuzu (Swimming Pool at Ollerup)*” isimli eseriyle kazanır (Anonim 1930: 892). 1925'te yapılan bu neo-klasik yüzme havuzu Danimarka'daki ilk kapalı yüzme havuzudur. Havuz ve kubbeli ışıklık çatısı betonarme olarak inşa edilmiş, havuzun etrafındaki sütunlar beyaz

çimentodan yapılmıştır. Bu havuz 2007 yılında yenilenerek yeniden açılmıştır (Anonim t.y.aaaan).

Mimari tasarımlar alt kategorisinde bronz madalyayı Fransız Jacques Lambert kazanmıştır (Anonim 1930: 898). Fransız peyzaj mimarı Lambert, 1911'den itibaren “*Ecole des Beaux-Arts*” da eğitim görmüş ve 1920’de Fontainebleau ormanındaki “*Paris Villası (Villa Le Parisien)*” ndan mezun olmuştur. 1926-1942 yılları arasında Paris’te mimar olarak çalışmıştır (Anonim t.y.aaaao). 1925’te Paris’te Versailles’ın yaklaşık 12 km kuzeyinde “*Jean Bouin Stadyumu (Stade Jean Bouin)*” nun inşasını planlamıştır. 2010 yılında yıkılan bu stat büyük bir tadilattan sonra yeniden açılmıştır (Anonim t.y.aaaap). Lambert 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları’nda bronz madalyayı “*Versay Stadyumu (Stadium at Versailles)*” isimli eseriyle kazanmıştır. Şimdiye kadar, sunulan bu çalışma hakkında herhangi bir belge bulunamamıştır ve eser kayıptır (Kramer & Stanton 2016). Lambert 1929’da Manhattan’ın oyun alanlarını ve parklarını incelemek üzere New York’a davet edilmiştir. İlerleyen süreçte “*Hükümet Onaylı Mimarlar Derneği (Societe Des Architectes Diplomes Du Gouvernement)*” üyesi olan Lambert, 1932’de Onur Lejyonu Subayı olarak atanmıştır. Babası George Lambert’da bir ressamdır ve her ikisi de Neuilly-sur-Seine mezarlığında aynı mezara gömülür (Anonim t.y.aaaao).

Şehir planlama tasarımları

Şehir planlama tasarımları alt kategorisinde altın madalyayı Alman Alfred Hensel kazanmıştır (Anonim 1930: 282). Peyzaj mimarı Alfred Hensel 1922-1945 yılları arasında Nünberg’de Parklar Departmanı’nın yöneticisi olarak çalışmıştır. Bu süre zarfında spor tesislerinin yanı sıra ağırlıklı olarak küçük tahsis alanları ve parklar inşa etmiştir. “*Zeppelin Sahasındaki Spor ve Halk Parkındaki Nünberg Stadyumu İnşaatı Hakkında Bir Açıklama (The Nuremberg Stadium in the Sports and People’s Park on the Zeppelin Field. A*

Şekil 38. Nunberg Stadyumu (Stadium at Nurenberg) (Anonim t.y.aaaas)

Description of its Construction)” isimli kitabı 1929’da yayınlanmıştır (Anonim t.y.aaaar). Nünberg Stadyumu’nun tüm kompleksi; ayrıca bir orman parkı, güneş ve hava banyosu tesisleri, bir doğa tiyatrosu ve dans halkası, 12 tenis kortu, bir ana dövüş arenası, koşu parkurları olan dört futbol antrenman sahası, 100 metrelik yüzme havuzu, bir çocuk havuzu ve bir güneş banyosu kafesinden oluşmaktadır. Nünberg Stadyum’u 1925-1928 yıllarında inşa edilmiş olup Haziran 1928’de açılmış ve 50.000 seyirci kapasitelidir. Özel olarak sekizgen zemin olarak tasarlanmıştır. Çatı 1980’lerin sonunda yeniden inşa çalışmaları sırasında çökmüştür (Anonim t.y.aaaas). Hensel bahsi geçen Nünberg Stadyumu’nun inşaat planları ile birlikte Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları’na katılmıştır (Anonim t.y.aaaar). Altın madalyayı “*Nünberg Stadyumu (Stadium at Nürnberg)*” isimli bu planlar ile almıştır (Bkz. Şekil 38) (Anonim 1930: 892). 1933’ten sonra Nürnberg’deki Parti Miting Alanı’nın tasarımında “*Nazi Silahlanma ve Savaş Üretimi Bakanı Albert Speer (Nazi Minister of Armaments and War Production Albert Speer)*” ile yakından çalışmıştır. II. Dünya Savaşı sırasında Hensel, gıda temini için kentsel yeşil alanlarda sebze yetiştirilmesini teşvik etmiştir (Anonim t.y.aaaar).

Şehir planlama tasarımları alt kategorisinde de gümüş madalyayı “*mimari tasarımlar*” alt kategorisinde “*Versay Stadyumu (Stadium at Versailles)*” isimli eseriyle bronz madalya kazanan tanınmış isim Jacques Lambert aynı eserle kazanmış ve tek eserle iki madalya elde etmiştir (Anonim 1930: 892).

Şehir planlama tasarımları alt kategorisinde bronz madalyayı Alman Max Laeuger kazanmıştır (Anonim 1930: 892). Mimar, ressam ve seramikçi Max Laeuger, “*Yeni Sanat (Art Nouveau)*” ın Almanya’daki en önemli temsilcileridir. 1900’de Paris Dünya Fuarı’nda altın madalya ve 1904 St. Louis Dünya Fuarı’nda Alman bölümünün tasarımı için bir başka altın madalya kazanmıştır. 1907’de ise “*Alman İş Birliği (Detuch Werkbund)*” nin kurucularından biri olmuştur. Karlsruhe Teknik Üniversitesi’nde figür çizimi ve dekorasyon profesörü olan Laeuger, aynı zamanda şehir planlamacısı, peyzaj mimarı ve köprü yapımcısı olarak da faaliyet göstermiştir (Anonim t.y.aaaat).

Laeuger, 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları’nda bronz madalyayı “*Hamburg Belediye Parkı (Municipal Park at Hamburg)*” isimli eseriyle kazanmıştır

(Anonim 1930: 892). Bu tasarım, şehrin ilan ettiği bir yarışma için hazırlanmıştır. Hamburg Belediye Parkı 1914'te açılmıştır ancak yarışma tasarımında yer alan unsurların birçoğu değiştirilerek uygulanmıştır. Nihai plan Hamburg'un inşaat müdürü Fritz Schumacher'den gelmiştir ve Schumacher, Laeuger'in tasarımına güçlü bir şekilde bağlı kalmıştır. Tesislerden sorumlu kişi ise bir başka Olimpiyatçı olan Otto Linne olmuştur. Laeuger, 1928'de "*At Sirtında Kadınlar*" isimli kalayla renklendirilmiş bir seramik de sunmuştur. Bu eser de 1925'te yapılmış olup "*Karlsruhe Baden Eyalet Müzesi (Badisches Landesmuseum Karlsruhe)*" koleksiyonunda bulunmaktadır (Anonim t.y.aaaa). İlerleyen süreçte Laeuger 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmalarına da katılacaktır. Laeuger ayrıca Seramik alanında 20. yüzyılın öncülerinden biri olarak kabul edilmektedir (Anonim t.y.aaat).

Müzik yarışmaları

1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları'nın müzik kategorisinde de yine yalnızca sportif bir düşünceden esinlenen ve hazırlanması bir saatten uzun sürmeyen eserler kabul edilmiştir. Spor ve müzik arasındaki bağlantıya ilişkin geniş görüşlü bir tutum benimsenmesi amaçlanmıştır. Örneğin, bir kahraman figüründen esinlenen bir beste, sanatçı için uygun olabilir. Piyano ya da askeri bando için canlı bir marş, spor yapan gençler ve yetişkinler için kulüp şarkıları ve basit korolar da değerli ya da kullanışlı olabilir. Orkestralar ve korolar için teknik ve ruhsal açıdan oyun alanlarında ya da bir stadyumda icra edilmeye uygun büyük eserler de düşünülmüştür. Bu kategoride yayıncılar ve ticari teşebbüsler tarafından yapılan başvuruların dikkate alınmadığını belirtmek önemlidir. Diğer kategorilerde olduğu gibi müzik kategorisi de:

- a. Piyano ya da orkestra eşliğinde ya da eşiksiz, bir ya da daha fazla kişi için şarkı besteleri
- b. Tek enstrüman için eşlikli ya da eşiksiz ve enstrümantal oda müziği için besteler
- c. Orkestra için besteler (Askeri bando veya bando)

olmak üzere üç alt kategoriye ayrılmıştır. Başkanlığını IOC adına Paris'ten Kont Clary ve Krakow'dan Prens Casimir Lubomirski'nin yaptığı müzik jürisi 10 üyeden oluşmaktadır (Anonim 1930: 894-895).

Müzik eserlerinin okunması ve incelenmesi oldukça zaman almıştır ancak eserler dağıtıldıktan sonra ve okunduktan sonra uzman üyelerin görüşleri o kadar net bir şekilde belirlenmiştir ki tüm yarışmacıları Amsterdam’a bir yolculuk yapmaya zorlamak ve bunun sonucunda zaman kaybetmek gereksiz görülmüştür. Genel olarak başvuruların jüri üyeleri üzerinde bıraktığı izlenim hayal kırıklığı yaratmıştır. Jüri sadece bir eseri bronz madalyaya layık görmüştür (Anonim 1930: 895-896). Müzik yarışmalarına dokuz ülkeden besteciler toplam 22 eser sunmuşlardır (Kramer 2005).

Şarkı besteleri

Müzik kategorisindeki “*Şarkı Besteleri*” alt kategorisinde hiçbir eser madalyaya layık görülmemiştir (Anonim 1930: 896).

Enstrümantal besteler

Müzik kategorisindeki “*Enstrümantal Besteler*” alt kategorisinde hiçbir eser madalyaya layık görülmemiştir (Anonim 1930: 896).

Orkestra besteleri

Müzik kategorisindeki “*Orkestra Besteleri*” alt kategorisinde ise sadece bronz madalya verilmiş olup bu ödülü Danimarkalı Rudolph Simonsen kazanmıştır (Bkz.

Şekil 39. Rudolph Simonsen
(Anonim t.y.aaaav)

Şekil 39) (Anonim 1930: 896). Danimarkalı besteci ve müzisyen Rudolf Simonsen, eğitimli orta sınıf bir Yahudi aileden gelmektedir. Yunanca, Latince ve İbraniceyi akıcı bir şekilde konuşabilmektedir. Konservatuardaki müzik eğitiminin ardından 1912’de hukuk diploması almıştır. Aynı zamanda piyanist olan Simonsen, 1916’dan itibaren Kopenhag Kraliyet Konservatuarı’nda dersler vermiş ve 1931’de bu kurumun başına geçerek bu görevi 1947 yılına dek sürdürmüştür (Anonim t.y.aaaav). Simonsen 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları’nda

bronz madalyayı “*Senfoni No.2 Hellas (Symphony No.2 Hellas)*” isimli eseri ile kazanmıştır (Anonim 1930: 896).

Simonsen, “Zion” (1915), “Hellas” (1921), “Roma” (1923) ve “Danimarka” (1925) olmak üzere dört senfoni yazmıştır. Danimarka Radyo Senfoni Orkestrası ile birlikte kaydettiği, yirmi dakikadan fazla süren ve “Oresteia”, “Yalnızlık (Loneliness)” ve “Pallas Atina (Pallas Athene)” olmak üzere üç bölümden oluşan ikinci senfonisinin 1954 tarihli bir kaseti bulunmaktadır. “Güney Jutland Senfoni Orkestrası (Sonderjyllands Symfoniorkester)” tarafından İsrail Yinon yönetiminde seslendirilen ve 2006’da kaydedilen “Zion” ve “Hellas” senfonileri 2009’da CD olarak yayınlanmıştır (Anonim t.y.aaaay).

1928 Amsterdam Sanat Sergisi Kataloğu, müzik yarışması ve katılımcıları hakkında ayrıntılar içermektedir. Belirtmek gerekir ki Simonsen dışında çoğunlukla tanınmayan besteciler ülkelerini temsil etmişlerdir. Mevcut tüm kayıtların listelendiği Alman Bielefelder Katalog’da Rudolf Simonsen’in eseri mevcuttur. Eserin sadece notaları değil, bir kaydı da mevcuttur. Simonsen’in madalya kazanan senfonisi DACACD 370/371 etiketi altında yayınlanmıştır. Eser “Genç Romantik Dönem Danimarka Senfonileri” setinin iki CD’sinden ilkinde yer almaktadır. Eylül 1954 tarihli ilgili kayıta Danimarka Radyo Senfoni Orkestrası’nı Launy Grondahl yönetmektedir (Kramer 2005). Kramer (2005) ayrıca neden uluslararası saygınlığa sahip birçok bestecinin müzik yarışmalarına katılmadığının sorgulandığını belirtmiştir. Ayrıca kendisi de Strauss, Pfitzner, Strawinsky, Janacek, Krenek, Hindemith, Berg, Honegger, Milhaud, Malipiero, Ravel, Respighi, Schönberg, Winberger ve Weill gibi isimlere neden bu yarışmalarda rastlanmadığını sorgulamıştır.

Genel tablo

Tablo 5. 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları (Anonim 1930: 892, 894, 896, 897, 898, 901)

Branş ve Alt Dallar	Madalya Türü	Kazanan	Ülke	Konu
EDEBİYAT				
Lirik ve Spekülatif Eserler	Altın	Kazimierz Wierzynski	Polonya	“Olimpiyat Defnesi” (Laur Olimpijski)

Tablo 5 (Devamı). 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları

	Gümüş	Rudolf George Binding	Almanya	“ <i>Sevgili İçin Binicilik Talimatları</i> ” (Reitvorschrift für eine Geliebte)
	Bronz	Johannes Weltzer	Danimarka	“ <i>Kahramanca Senfoni</i> ” (Symphonia Heroica)
Dramatik Eserler	Altın	-	-	-
	Gümüş	Lauro De Bosis	İtalya	“İcaro”
	Bronz	-	-	-
Epik Eserler	Altın	Ferenc Mezö	Macaristan	“ <i>Olimpiyat Oyunları’nın Tarihi</i> ” (L’histoire des Jeux Olympiques)
	Gümüş	Ernst Weiss	Almanya	“ <i>Orlamünde’li Boetius</i> ” (Boetius von Orlamünde)
	Bronz	Carel Scharren & Margo Scharren-Antink	Hollanda	“ <i>Maremmen’den Gelen Soyтары</i> ” (Maremmen’in Soyтары)
HEYKEL				
Heykeller	Altın	Paul Landowski	Fransa	“ <i>Boksör</i> ” (Boxeur)
	Gümüş	Milo Martin	İsviçre	“ <i>Dinlenen Atlet</i> ” (Athlete au repos)
	Bronz	Renée Sintenis	Almanya	“ <i>Futbolcu</i> ” (Footballeur)
Kabartmalar ve Madalyonlar	Altın	Edwin Grienauer	Avusturya	“ <i>Madalyalar</i> ” (Medailles)

Tablo 5 (Devamı). 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları

	Gümüş	Chris Van Der Hoef	Hollanda	“Olimpiyat Oyunları Madalyası” (Médaille pour les Jeux Olympiques)
	Bronz	Edwin Scharff	Almanya	“Plaquette” (Plaket)
RESİM				
Resimler	Altın	İsaac Israels	Hollanda	“Kızıl Süvari” (Cavalier Rouge)
	Gümüş	Laura Knight	Büyük Britanya	“Boksörler” (Boksörler)
	Bronz	Walther Klemm	Almanya	“Paten” (Patinage)
Çizimler	Altın	Jean Jacoby	Lüksemburg	“Rugby”
	Gümüş	Alex Viot	Fransa	“Futbol Hareketleri” (Gestes de Football)
	Bronz	Wladyslaw Skoczylas	Polonya	“Posterler” (Posters)
Grafik Eserler	Altın	William Nicholson	Büyük Britanya	“On İki Sporlu Almanak” (Un Almanach de douze Sports)
	Gümüş	Carl Moos	İsviçre	“Posterler” (Posters)
	Bronz	Max Feldbauer	Almanya	“Posta Arabası” (Mailcoach)
MİMARİ				
Mimari Tasarımlar	Altın	Jan Wils	Hollanda	“Amsterdam Olimpiyat Stadyumu” (Olympic Stadium at Amsterdam)

Tablo 5 (Devamı). 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları

	Gümüş	Ejnar Mindedal Rasmussen	Danimarka	“Ollerup’ta Yüzme Havuzu” (Swimming Pool at Ollerup)
	Bronz	Jacques Lambert	Fransa	“Versailles Stadyumu” (Stadium at Versailles)
Şehir Planlama Tasarımları	Altın	Alfred Hensel	Almanya	“Nurenberg Stadyumu” (Stadium at Nuremberg)
	Gümüş	Lacques Lambert	Fransa	“Versailles Stadyumu” (Stadium at Versailles)
	Bronz	Max Laeuger	Almanya	“Hamburg Belediye Parkı” (Municipal Park at Hamburg)
ŞARKI				
Şarkı Besteleri	Altın	-	-	-
	Gümüş	-	-	-
	Bronz	-	-	-
Enstrümantal Besteler	Altın	-	-	-
	Gümüş	-	-	-
	Bronz	-	-	-
Orkestra Besteleri	Altın	-	-	-
	Gümüş	-	-	-
	Bronz	Rudolph Simonsen	Danimarka	“Senfoni No. 2 Hellas” (Symphony No. 2 Hellas)

Değerlendirme ve kapanış

Toplam beş kategorinin 13 alt kategoriye ayrılması sebebiyle potansiyel verilecek madalya sayısı 39'dur. Ancak edebiyat kategorisinin dramatik sanatlar alt kategorisinde altın ve bronz madalya verilmemesi, aynı şekilde müzik kategorisinin üç alt kategorisinden sadece orkestra besteleri alt kategorisinde bir bronz madalya ödülü verilmesi sebebiyle toplam 29 madalya dağıtılabilmektedir. Madalya sıralamasında ev sahibi Hollanda birinci sırada yer alırken en çok madalyayı ise Almanya kazanmıştır. Ülkeler bazında madalya sıralamasında Hollanda iki altın, bir gümüş ve bir bronz madalya ile birinci; Almanya bir altın, iki gümüş ve beş bronz madalya ile ikinci; Fransa bir altın, iki gümüş ve bir bronz madalya ile üçüncü; Büyük Britanya bir altın ve bir gümüş madalya ile dördüncü; Polonya bir altın ve bir bronz madalya ile beşinci; Avusturya, Luksemburg ve Macaristan birer altın madalya ile altıncı; İsviçre iki gümüş madalya ile yedinci, Danimarka bir gümüş ve iki bronz madalya ile sekizinci ve İtalya bir gümüş madalya ile dokuzuncu sırada yer almıştır (Anonim 1930: 838, 894, 896, 897, 898, 901).

IOC, 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları sonuçlarının 1912 ve 1924'tekilerden açık ara üstün olduğunu dolayısıyla hiçbir karşılaştırma yapılamayacağını ve bu sanat yarışmalarından ancak en büyük övgüyle söz edilebileceğini belirtmiştir. Bu bağlamda katılan eserlerin sanatsal değerinin yüksek standartlarda olduğu, daha önceki büyük ve başarılı genel sergilerde ödül almış çok önemli sanat eserlerinin bu sergide ödül almayı başaramamış olmasından anlaşılabilmektedir. Öte yandan özellikle mimari katılımlarda görüldüğü üzere, spor ve sanat arasında hedeflenen koordinasyonun sağlandığı açıkça söylenebilmektedir (Anonim 1930: 887). Anonim (1930: 901)'e göre tüm ödüller resmi stadyumda açıklanmıştır. Çeşitli yarışmaların tamamına ilişkin değerlendirmede, çok başarılı olmayan bazı alt bölümler hariç, katılımlardan ve sonuçlardan memnun olunması gerekmektedir. Çünkü Olimpiyat Oyunları'nın babası Pierre de Coubertin'in fikrinin şu anda içinde bulunduğu gelişme aşaması ve mevcut ekonomik durum göz önüne alındığında, elde edilen başarıdan daha büyük bir başarı beklenememektedir. Bu sonuçlara göre eğer sanat yarışmaları fikrine istikrarlı bir şekilde yaklaşılsa, sanatçılar Olimpiyat idealleriyle giderek daha fazla tanışırsa ve Oyunlar'ı düzenleyen

komiteler yüksek sanatsal amacı göz önünde bulundurursa, sanat yarışmaları daha da ilerleyebilir ve daha coşkulu kutlanabilir.

Bu noktada belirtmek gerekir ki Amsterdam'da ödül kazanan eserlerin çoğu sergiden sonra satılmıştır. AOGOC tarafından düzenlenen kayıt formunda “*katılımcı eserini satmak istiyor mu?*” ibaresi yer almıştır. Bu durum katılımcıların teslim ettikleri eserleri satmak zorunda oldukları anlamına gelmemektedir ancak sonuç olarak ödül alan eserlerin çoğu Olimpiyat sonrasında olağanüstü fiyatlara satılmıştır. IOC üyeleri Olimpik amatörlük fikrini ihlal eden bu durumu ciddi bir şekilde kınamışlardır. Ardından, sunulan sanat eserlerinin satışını yasaklamak ve telif haklarını kısıtlamak için birtakım adımlar atmışlardır. Bu konu beklenmedik bir şekilde sanat ve spor arasındaki temel bir farka işaret etmektedir ki bu da yakın gelecekte Olimpik Sanat Yarışmaları'nın ciddi bir çıkmaza gireceğini göstermektedir (Hiroshi 2009).

1928 Amsterdam Olimpiyat Oyunları resmi kapanış töreni 12 Ağustos 1928'de gerçekleştirilmiş olup spor yarışmaları da bu tarihte son bulmuştur (Anonim t.y.aao). Olimpik Sanat Yarışmaları'da resmi kapanış töreninin yapıldığı ve spor müsabakalarının bitiş tarihi olan 12 Ağustos 1928'de sona ermiştir (Anonim t.y.aan). 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Sergisi'de yine 12 Ağustos 1928 tarihinde son bulmuştur (Anonim 1930: 882).

4.3.8. 1932 Los Angeles olimpik sanat yarışmaları

Modern Olimpiyatlar döneminde oyunların spor aşamalarının kamuoyunda vurgulanması doğal olmuştur. Ancak Modern Olimpiyatlar'ın yeniden canlandırılmasında, yeni hareketin kurucuları, tıpkı antik Yunan festivallerinde olduğu gibi sporun yanı sıra sanat alanında da yarışmalar düzenlemişlerdir. Sanat yarışmalarını ilerletmek daha zor olmuştur ancak OGOC'lar sorumluluklarının farkındadırlar ve oyunların kültürel yönünü korumanın ve teşvik etmenin değerine gereken önemi vermişlerdir (Anonim 1933: 749).

1928'de Amsterdam'da düzenlenen Olimpiyat Oyunları'nın sona ermesinin ardından, 1932 Los Angeles Olimpiyatları Organizasyon Komitesi (LAOGOC) işe koyulmuş ve bütçelerindeki ilk kalemlerden biri Olimpik Sanat Yarışmaları olmuştur. Bu zorlu bir görev olacaktır çünkü 1929'daki borsa çöküşü dünya ekonomisinin

finansal kalaslarını sarsmıştır. 1931'de bankalar kapanmaya başladığında dünya ulusları büyük buhranın doymak bilmeyen midesine gömülmüştür. Los Angeles şehri de bir istisna değildir ve o da buhranın yükü altında ezilmektedir. Bununla beraber söz konusu Olimpik Sanat Yarışmaları'nın düzenlenme sorumluluğu da ek bir yük getirmiştir ve LAOGOC bundan dolayı müzdariptir. Hollywood'un ilk zamanlardaki ışıltısına ve cazibesine rağmen, 1932'nin Los Angeles'ı kültürel açıdan hala dünya çapında bir şehir olmaktan uzaktır. Kültürel açıdan temel sanat altyapısı henüz başlangıç aşamasındadır. Pek çok kişinin gözündeki IOC'nin oyunları Los Angeles'a verme kararı risklidir. Dönemin ulaşım kısıtlamaları nedeniyle Güney Kaliforniya, Avrupalı topluluklar için çok uzaktır. Atlantik'i geçmek için gemide en az bir hafta, Kuzey Amerika kıtasını geçmek için ise birkaç günlük bir yolculuk daha yapmak zorundaydılar. Böylesine uzak bir yere seyahat etmenin Avrupalı katılımcılara getireceği ek maliyetler, mali kriz dönemlerinde büyük bir endişe kaynağı olmuştur (Stanton 2006).

Olimpik Sanat Yarışmaları düzenlemenin sorumluluğunu göz önünde bulunduran LAOGOC, oyunların kutlanmasıyla neredeyse üç yıl önce sanat yarışmaları ile ilgili çalışmalarını başlatarak bu konuya ne kadar önem verdiklerini göstermişlerdir. Bir sonraki adım, 10. Olimpiyat Oyunları'nın bu önemli faaliyetinin organizasyonunu üstlenecek özel komitenin başkanlığına, IOC'nin ABD üyesi ve Olimpik sanatların ilerlemesinde tanınmış bir lider olan General Charles Hitchcock Sherrill'in atanmasıdır. Planlar oluşturulurken, 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları örnek alınarak, öngörülen sanat yarışmaları ile bağlantılı olarak bir sanat sergisi düzenlenmesine karar verilmiştir. Bu hususla ilgili olarak General Sherrill tarafından Washington'daki Amerikan Sanat Federasyonu'na danışılmış ve Pittsburgh'daki Carnegie Enstitüsü'nün Sanat Bölümü Direktörü Bay Homer Saint-Gaudens'tan sanat yarışmaları ve sergisinin olası maliyetine ilişkin bir tahmin yapması istenmiştir. Bay Saint-Gaudens birkaç yıl boyunca Carnegie Enstitüsü'nde uluslararası resim sergileri düzenlemiştir ve bu nedenle böyle bir tahmin yapmak için özellikle yetkindir. Belirttiği miktar LAOGOC tarafından onaylanmıştır ve Amerikan Sanat Federasyonu'nun sorumluluğuna verilmiştir. Bu ulusal kuruluş, sorumluluğu üstlenmeyi kabul etmiştir (Anonim 1933: 749).

Sanat yarışmalarını organize etme görevi verilen General Charles Hitchcock Sherrill, zaten yoğun olan programı ve buna ek olarak 1932'nin başlarında ABD'nin Türkiye Büyükelçisi olarak atanması sebebiyle Olimpiyat sanat etkinliklerini yönetme görevlerinin çoğunu Bayan Leila Mechlin'e devretmek durumunda kalmıştır. Mechlin, etkinliklerin sahadaki organizasyonunu üstlenmiştir. Ayrıca Bay Guillaume Lerolle'ü Avrupa'yı gezmesi ve çeşitli uluslardan sanat etkinliklerine katılım talep etmesi için görevlendirmiştir. Ancak, Bay Lerolle'e verilen talimatlar aşırı derecede muğlaktır. Lerolle bazı NOC'lara gönderdiği ilk tebliğlerde neredeyse Avrupa'da sanat yarışmalarının boykot edilmesine yol açacaktır. Kendisine verilen görevin, çeşitli ülkelerin NOC'ları ile temasa geçerek yerel sanat yarışmaları vs. düzenlemelerini sağlamak ve Los Angeles'taki yarışmalar için sanat eserlerini bunların arasından seçmek olduğuna inanmaktadır. Hollanda NOC'a gönderdiği tebliğde çabalarıyla iş birliği yapmaları halinde Los Angeles Güzel Sanatlar Komitesi'nin sergi masraflarını karşılayacağını, aksi takdirde masrafları kendileri karşılamak zorunda kalacaklarını ifade etmiştir. Kolayca tahmin edilebileceği gibi tepkiler gecikmemiştir. Hollanda NOC şikayetlerini doğrudan IOC Başkanı Kont Baillet-Latour'a yapmıştır. Fransa NOC'tan William Garland'a da bir mektup gönderilmiştir. Yapılan bu şikayetlerin sonucunda General Sherrill, Bay Lerolle ile bir toplantı ayarlamış ve bu isyanı önlemek için kendisine gerekli açıklamaları yapmıştır. Ardından Bay Lerolle NOC başkanlarına, 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları'na katılacak veya Sanat Sergisi'ne katılacak eserlerin seçiminin tamamen NOC'lara ait olduğunu ifade eden bir mesaj göndermiştir. Bay Lerolle'ün işlevi meselesi çözüme kavuşunca, Olimpiyat ailesinin ulusları, katılım isteklerini yeniden kazanmışlardır. Daha sonra Los Angeles Olimpiyatları'na katılmaya layık sanatçıların ve sanat eserlerinin seçimi için kendi süreçlerini başlatmışlardır (Stanton 2006).

Sanat komitesi sanat yarışmalarını duyurabilmek amacıyla reklam çalışmaları yapmayı ihmal etmemiştir. 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları'nda heykel kategorisinin kabartmalar ve madalyonlar alt kategorisinde mansiyon ödülü alacak olan Hunt Direderich'in "*Polo*" isimli eserinin illüstrasyon olarak kullanıldığı 200 poster, Sanat Komitesi tarafından bastırılmıştır. Bu posterler Los Angeles şehri genelinde kütüphanelere, şube kütüphanelerine, üniversitelere, okullara, otellere ve insanların toplandığı diğer yerlere yerleştirilmiştir (Anonim 1933: 764).

Sadece birkaç değişiklik dışında, yarışmalara giriş kuralları esasen Amsterdam'daki kurallar ile aynıdır. Özetle, tüm sanat dalları için geçerli olan kurallar şöyledir:

1. Eserler, Los Angeles'ta düzenlenecek 10. Olimpiyat Oyunları'na katılmaya davet edilen ulusların yaşayan sanatçılarına³⁸ ait olmalıdır.
2. Sanat eserlerinin bir şekilde sporla ilgili olması gerekmektedir
3. Eserlerin 9. Olimpiyat süresince, yani 1 Ocak 1928'den bu yana üretilmiş olması ve Amsterdam'daki 9. Olimpiyat Oyunları'nda sergilenmemiş olması gerekmektedir.

1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları'nda eserlerin, sanatçının vatandaşlığını iddia ettiği NOC tarafından onaylanması gerekmektedir. Bu gereklilikleri karşılamayan eserlerin katılmasına izin verilmemiştir. Yönetmeliklere uymayan eserler sadece sergilenmek üzere “*Yarışma Dışı (Hors Concours)*” olarak katılım sağlayabilmişlerdir. ABD bölümünde, önde gelen bazı sanat müzelerinden ödünç alınan ve hem ilgiyi hem de standardı büyük ölçüde artıran bu türden önemli sayıda eser yer almıştır. Yarışmalara ise çoğunlukla yurtdışından gelen eserler katılmıştır (Stanton 2006).

1932 Los Angeles Olimpiyat Oyunları'nın resmi açılış töreni 30 Temmuz'da yapılır (Anonim t.y.aaaaz). Resmi açılış töreninde önceki Olimpiyatlar'da olduğu gibi müzikten yararlanılır ve 1200 kişilik bir Olimpiyat Korusu'na ek olarak 300 kişiden oluşan bir Olimpiyat Bandosu da açılış töreninde hazır bulunur (Anonim 1933: 341). Olimpik spor müsabakaları ve Olimpik Sanat Yarışmaları da resmi açılış töreninin yapıldığı 30 Temmuz 1932 tarihinde başlamıştır (Anonim t.y.aaaaz; Anonim t.y.aaaaaa). Olimpik Sanat Sergisi de yine Olimpiyat Oyunları ile eş zamanlı olarak 30 Temmuz 1932'de Exposition Park'ta, Olimpiyat Stadyumu'nun karşısında ve çok uzak

³⁸ Bu kural 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları'nda nihai olarak kabul edilmiştir. Bu bağlamda 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları'na kadar ki sanat yarışmalarına hayatını kaybetmiş sanatçılar da eserleriyle katılım sağlamışlardır. Sanat eserlerinin değeri ve kalitesi, normal şartlarda eser sahibinin fiziksel varlığından bağımsız olarak değerlendirilebilir. Ancak Olimpiyat Oyunları'nın doğası gereği sanat yarışmalarında da yaşayan sporculara ihtiyaç duyulmuştur (Hiroshi 2009).

olmayan bir mesafede bulunan Los Angeles Tarih, Bilim ve Sanat Müzesi'nde düzenlenmiştir (Mei 2023).

1932 Olimpik Sanat Yarışmaları'nda 24 ülkeyi 540 yarışmacı temsil eder (Anonim 1933: 755). Türkiye'nin de aralarında bulunduğu yedi ülke ise yarışma yarışma dışı olarak sadece Olimpik Sanat Sergisi'ne katılmışlardır. Toplam 1100 eser sergide yer almıştır. 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışması ve Sergisi'ne katılan ülkeler; Arjantin, Avusturya, Belçika, Bulgaristan, Kanada, Çekoslovakya, Danimarka, Fransa, Almanya, Büyük Britanya, Guatemala, Hollanda, Macaristan, İrlanda, İtalya, Japonya, Litvanya, Lüksemburg, Meksika, Norveç, Peru, Polonya, Romanya, Salvador, İspanya, İsveç, İsviçre, Türkiye, Uruguay, Venezuela ve Birleşik Devletleri'dir. Yağlı ve sulu boya tablolar, çizimler, baskılar, mimari tasarımlar, modeller, yuvarlak ve kabartma heykeller, madalyalar ve dekoratif sanatların birkaç örneği, cam, gümüş ve tekstil ürünlerinden oluşan sergiler, mümkün olduğunca geldikleri uluslara göre yerleştirilmiştir. Fransa, İngiltere, İsveç, Almanya, Hollanda ve ABD'ye özel galeriler tahsis edilmiştir. Japonya ile Güney ve Orta Amerika bir galeriyi paylaşmıştır. Letonya, Kanada, Romanya, İtalya, Lüksemburg, Çekoslovakya, Danimarka, Polonya, Meksika, Belçika, Avusturya, Macaristan ve İsviçre'den temsilcilerin eserleri iyi aydınlatılmış büyük bir galeride toplanmıştır (Anonim 1933: 752, 754-755).

Edebiyat yarışmaları

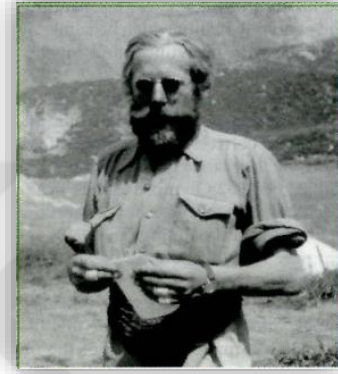
1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları'nın edebiyat kategorisi 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları'nda olduğu gibi alt kategorilere ayrılmamıştır. Edebiyat jürisi bir Amerikalı, iki İngiliz ve bir Fransız olmak üzere toplam dört üyeden oluşmaktadır (Anonim 1933: 761). 1932 Olimpik Sanat Sergisi Resmi Kataloğu'na göre edebiyat yarışmasına 8 ülkeden 18 sanatçı, toplam 18 eser ile katılmıştır (Anonim t.y.aaaaab). Bu kategoride yarışacak yarışmacılar:

1. Şarkı sözleri ve Tefekkür Eserleri (Şarkılar, vokal müzik, kasideler, ilahiler, kantatlar, baladlar, vb. olarak lirik düzyazı, denemeler vb.).
2. Dramatik Eserler (Trajediler, oyunlar, komediler, farslar, librettolar, açık hava oyunları, diyaloglar, senaryo, vb.).

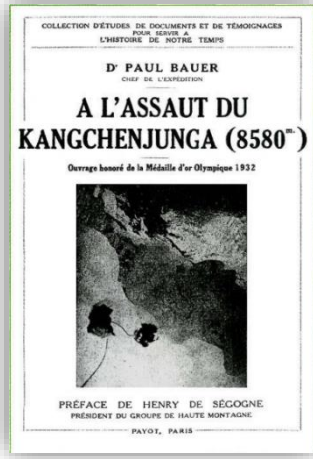
3. Epik Eserler (Romanlar, kahramanlık anlatı şiirler, kısa öyküler vb.)

kategorilerinden herhangi birine ait eserlerini sunabileceklerdir. Ayrıca başvuracak eserlerin içeriği sporla ilgili olmalı ve eser 20.000 kelimeyi geçmemelidir (Stanton 2006).

Bu kurallar çerçevesinde edebiyat kategorisinde altın madalya ödülünü Alman Paul Bauer kazanmıştır (Bkz. Şekil 40) (Anonim 1933: 761). Paul Bauer aslında bir dağcıdır ve Münih'te yaşamaktadır. 1929'da 8.586 m ile dünyanın en yüksek üçüncü dağı olan Kangchenjunga'ya 7.300 m'ye ulaşan bir keşif gezisi düzenlemiştir. 1931'de ikinci bir deneme yapmış ve bu sefer 7.756 m'ye tırmanmıştır. Burada bir dağcı ve bir şerpa düşerek, diğer iki dağcı ise hastalıktan ölmüştür. Bu yaşantıdan yola çıkan Bauer Los Angeles'ta altın madalyasını, yazmayı planladığı “Kangchenjunga'da (On Kangchenjunga)” adlı kitap için hazırladığı sekiz bölümlük bir taslak sunumuyla almıştır (Bkz. 41). Kitap 1931'de “Himalayalar ile Mücadele (The Struggle for the Himalayas)” adıyla yayınlanır. Bu kitabın 1952'de Münih'teki bir yayınevi tarafından yapılan baskı da dahil olmak üzere pek çok baskısı yapılmıştır. Bauer, muhtemelen milliyetçi ve Nazi egemenliğindeki Alman dağcılığının “hedefe ne pahasına olursa olsun ulaşılmalıdır” sloganı altındaki ana temsilcisidir. 1933'ten önce Nazilere sempati duyan Bauer, aynı yıl Nazi Partisi'ne katılmış ve 1934'te daha sonra adı “Nasyonal Sosyalist Reich Birliği için Fiziksel Egzersizler (Nasyonal Sosyalist Reichsbund for Physical Exercises)” olarak değiştirilecek olan Almanya Dağcılık ve Yürüyüş Birimi'ne liderlik etmiştir. Bauer, 1936'da Himalayalar'a bir keşif gezisi daha gerçekleştirir. 1937 ve 1938'de, 1937'deki dramatik Alman Nanga Parbat keşif gezisinin kurbanlarını bulmak için bir kurtarma operasyonuna liderlik eder. Hatta 6.185 m'de çığ altında kalan Kamp 4'e ulaşmayı

Şekil 40. Paul Bauer (Anonim 2006a)

Şekil 41. Kangchenjunga'da
(On Kangchenjunga)
(Anonim 2006a)

başarmıştır. Bauer, 1938'de dağcılık ve yürüyüş bölümünün liderliğinden emekli olmuştur. II. Dünya Savaşı sırasında Kafkasya'da bir dağ piyade taburunun komutanıdır. Savaştan sonra, hukuk mezunu mahkumlar ve savaş esirleri adına lobi faaliyetlerinde bulunmuştur (Anonim t.y.aaaaac).

Altın madalya kazanan Alman Sporcu Paul Bauer'in eşi, Paul Bauer'in ölmeden önce Olimpiyat Oyunları'na katılmaktan ve edebiyat yarışmalarında altın madalya kazanan ilk Alman olmaktan büyük gurur duyduğunu söylemiştir (Stanton 2006).

Edebiyat kategorisinde gümüş madalyayı, 1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları'nın edebiyat kategorisinde gümüş madalya kazanan tanınmış bir isim (Anonim 1924: 607), Danimarkalı Josef Petersen kazanmıştır (Anonim 1933: 761). Petersen bu madalyayı edebi şekilde düzenlenerek ele alınan arganotlar efsanesi üzerine modellenmiş olan “*Arganotlar (The Argonauts)*” başlıklı eser ile kazanmıştır. Eser aynı yıl kitap olarak yayınlanır (Anonim t.y.ap).

1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları'nın edebiyat kategorisinde hiçbir eserin bronz madalyaya layık görülmediğini belirtmek gerekir (Anonim 1933: 761).

Edebiyat kategorisinde, IOC'nin beşinci başkanı olacak olan ve Olimpik Sanat Yarışmaları'nın, Olimpiyat Oyunları'nın amatörlük prensibi ile çeliştiğini düşünen ve bu sebeple sanat yarışmalarının bitişinde en etkili kişi olacak olan, amatörlük savaşçısı Amerikalı Avery Brundage, “*Amatör Sporun Önemi (The Significance of Amateur Sport)*” isimli eseriyle mansiyona layık görülmüştür. Eserinin isminin amatörlükle ilgili olması ise oldukça manidardır (Anonim 1933: 761).

Heykel yarışmaları

1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları'nın heykel kategorisi ise:

1. Heykeller
2. Kabartmalar ve Madalyalar

olmak üzere iki alt kategoriye ayrılmıştır (Stanton 2006). Jüri dört Amerikalı üye ve İsveçli Carl Milles olmak üzere beş kişiden oluşmaktadır (Anonim 1933: 756). Ayrıca bu yarışmaya 16 ülkeden 144 kişi toplam 300 eser ile katılmıştır (Anonim t.y.aaaaad).

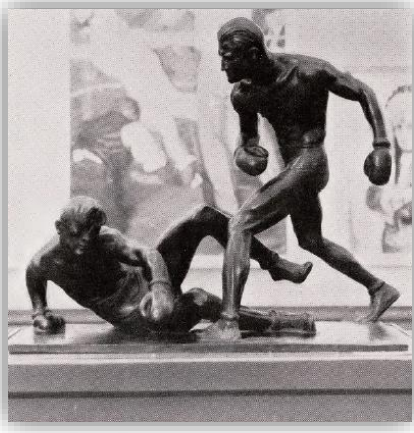
Heykeller

Heykeller alt kategorisinde altın madalya ödülünü Amerikalı Mahonri Young kazanmıştır (Bkz. Şekil 42) (Anonim 1933: 758). Salt Lake City’li bir heykeltıraş ve ressam olan Young, kilisenin ikinci başkanı ve Utah’ın ilk valisi Brigham Young’ın torunu olması nedeniyle seçkin bir Mormon ailesinden gelmektedir. Eğitimi ilerletmek için Paris’e gitmeden önce memleketinde ve New York’ta eğitim görür (Anonim t.y.aaaaae). 1905’te Utah’a döndükten sonra kariyerine heykeltıraş olarak başlar. New York’a taşındıktan sonra önemli başarılar elde etmiş ve çok sayıda ödül kazanmıştır (Anonim t.y.aaaaaf). 1912’de Salt Lake City’nin Tapınak Meydanı’ndaki Marta Anıtı’nı tasarlamış ve yapmıştır. 1916-1943 yılları arasında “*Sanat Öğrencileri Birliği (Art Students Leauge)*” nde ders vermiş ve “*Amerikan Resim Sanatında Realist İsyan (The Realistic Revolt in American Painting)*” adlı bir kitap yazmıştır. Başlıca eserleri Amerikan yerlilerinin anıtsal heykelleri ve 20th Century Fox Stüdyoları için yaptığı projelerdir. Daha sonra toplumsal gerçekçiliğe yönelmiş ve işçi ve köylüleri resmetmiştir. Çoğunlukla New York’ta yaşamış, ancak Mormon Kilisesi ile yakın temas halinde kalmıştır. Daha çok heykelleriyle tanınsa da aynı zamanda bir ressam ve grafik sanatçısıdır (Anonim t.y.aaaaae). Young Los Angeles’ta altın madalyayı “*Nakavt (The Knockdown)*” isimli eseriyle almıştır (Bkz. Şekil 43) (Anonim 1933: 758). Esasen Young, beşi sanat sergisi için olmak üzere resim, çizim ve heykel alanında toplam 16 eser sunar. 1931’de yapılan ve altın madalya kazanan eseri 65x78’cmlik bronz bir gruptur ve iki boksör heykelinden oluşur (Anonim t.y.aaaaaf). Bu eser bugün Utah, Provo’daki Brigham Young Üniversitesi Sanat Müzesi’nde korunmaktadır (Anonim t.y.aaaaae).

Şekil 42. Mahonri Young
(Anonim t.y.aaaaaf)

Heykeller alt kategorisinde gümüş madalyayı Macar Miltiades Manno kazanmıştır (Anonim 1933: 758). Miltiades Manno, 1912 yılında kürek dalında

Şekil 43. Nakavt (The Knockdown)
(Anonim 1933: 761)

Olimpiyatlar'a katılmıştır. Aynı zamanda 1912'de sanat yarışmalarına da katılan az sayıdaki sporcudan biridir. Yunan göçmeni bir aileden gelmektedir. Yüzme, bisiklet, futbol, kürek ve sürat pateni dahil olmak üzere birçok spor dalında başarılıdır. Futbolda, 1901 ve 1902'de ilk iki Macaristan şampiyonluğunu kazanan Budapesti TC'nin en golcü oyuncusudur. İki kez milli takımla dostluk maçlarında oynamıştır. Manno, sürat pateninde 1903 ve 1905 Avrupa

Şampiyonaları'nda ve 1903 Dünya Şampiyonası'nda ilk üçe girmiştir. Kürekte toplam 11 ulusal şampiyonluk kazanmış ve özellikle teklerde uluslararası başarılar elde etmiştir. 1907'de Münih Güzel Sanatlar Akademisinden mezun olduktan sonra grafiker, ressam ve heykeltıraş olan Manno, aynı yıl karikatürist ve portre ressamı olarak da tanınmıştır. II. Dünya Savaşı'nda Galiçya'da savaşıırken birkaç kez yaralanmış, daha sonra spordan emekli olmak zorunda kalmıştır. Bir sivil olarak Galiçya tiyatrosuna geri dönmüş ve savaş alanını çok sayıda resimle tasvir etmiştir. Daha sonra bu resimleri at saldırılarını gösteren heykeller yapmak için kullanmış, bunlardan bazıları müzayedelerde satılmıştır. Spor, Manno için en sevdiği konulardan biri olmaya devam etmiştir. 1928'de Ferencvaros TC'nin futbol departmanı için "*Turul Kuşu*" amblemini tasarlar. Daha sonra 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları'nda 10 adet resim, yedi çizim ve suluboya ve 10 heykel eseri olmak üzere toplam 27 eserle katılır (Anonim t.y.aaaaag). Altın madalyayı "*Güreşçi (Wrestling)*" isimli eseriyle heykel kategorisinde kazanmıştır (Anonim 1933: 758). Bu heykelin orijinali şu anda Budapeşte'deki Spor Müzesi'nde sergilenmektedir. Bu bronz eser 80 x 80 x 70 cm boyutlarındadır. Eserin modelleri Macar güreşçiler Bela Varga ve Laszlo Papp'tır. Başlangıçta seramik olarak yapılan heykel, 1932 Olimpik Sanat Yarışmaları için bronz olarak dökülmüştür (Anonim t.y.aaaaah).

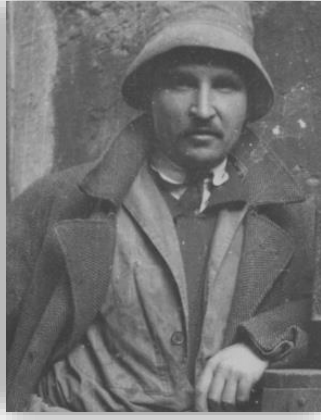
Manno 1935'teki ölümüne kadar Avrupa'da antisemitizmin yayılmasını da desteklemiştir. Bu nedenle II. Dünya Savaşı'ndan sonra hayatının üzerine bir sessizlik perdesi çekilmiştir (Anonim t.y.aaaaag).

Heykeller alt kategorisinde bronz madalyayı Çek Jakub Obrovsky kazanmıştır (Anonim 1933: 758). Annesi tarafından desteklenen Jakub Obrovsky, 15 yaşında Uygulamalı Sanatlar Okulu'nda eğitim görmeye başlamış ve ardından 1901-1905 yılları arasında Prag'daki Güzel Sanatlar Akademisinde eğitim görmüştür. 1908'de Prag'daki Temsilcilik Binası'nın yemekhanesi için mozaik ve diğer bazı fresk çalışmaları gibi dekorasyon işleri için sipariş almıştır (Anonim t.y.aaaaai). 1911-1913 yılları arasında özellikle çingene motifleri içeren yağlıboya resim çalışmalarına başlamıştır (Anonim t.y.aaaaaj). Obrovsky, 1919'da Prag Güzel Sanatlar Akademisinde profesör olmuş ve 1935-1937 yılları arasında akademinin müdürlüğünü yapmıştır. İlk gençlik yıllarından beri bu disiplinle ilgilenmesine rağmen heykel çalışmalarına ancak 1923'te başlar. Ağırlıklı olarak spor motifleri, kadın nüleri ve antik figürler yapar (Anonim t.y.aaaaai). Obrovsky Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları'nda altın madalyayı "*Odysseus*" isimli eseriyle kazanmıştır (Anonim 1933: 758). Eserin yarışmaya gönderilen versiyonu 90 cm yüksekliğindedir ve gerçek boyutlu kopyası 212 cm'dir. Eser I. Dünya Savaşı'ndan hemen sonra ortaya çıkmıştır. Bu eserin asıl adı "*Vrazdici Odysseys*" tur. Bu eser Yunan kahramanı Odysseus'un İthaka'ya dönüşünde düşmanlarına karşı verdiği mücadeleyi temsil eder. Spor motifini vurgulamak için Odysseus bir cirit atıcısı olarak sunulmuştur. Eser katalog da "*Odysseus*" olarak adlandırılmıştır (Anonim t.y.aaaaaj). Obrovsky ilerleyen süreçte FNOC üyesi olur. 1936 Berlin Olimpiyatları'na karşıdır ve buraya katılmayı reddeder (Anonim t.y.aaaaai).

Kabartmalar ve madalyonlar

Kabartmalar ve madalyonlar alt kategorisinde altın madalyayı Polonyalı Jozef Klukowski kazanmıştır (Bkz. Şekil 44) (Anonim 1933: 758). Heykeltıraş, ressam ve grafik sanatçısı olan Klukowski, Varşova ve Paris'te eğitim görmüştür. Başlıca ilgi alanları spor ve hayvan motifleridir (Anonim t.y.aaaaak). Heykeltraş olarak öncelikle granit üzerinde çalışmıştır (Anonim t.y.aaaaal). 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları'nda altın madalyayı "*Spor Heykeli II (Spor Sculpture II)*" isimli eseriyle

kazanır (Bkz. Şekil 45) (Anonim 1933: 758). 42 cm yüksekliğindeki “*Spor Heykeli 2*” nin ön yüzünde bir ödül töreni, sol ve sağ yüzlerinde ve arka yüzünde ise bir disk atıcı,

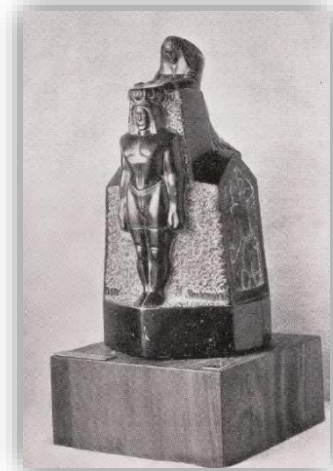

Şekil 44. Jozef Klukowski

(Anonim t.y.aaaaal)

bir gülle atıcı ve bir futbolcunun kabartmaları yer almaktadır (Anonim t.y.aaaaak). Bu heykel 1938 yılında Polonya’da yılın sporcusu seçilen kayakla atlamacı Stanislaw Maruszka’ya hediye edilir. Maruszka’nın babası kupayı II. Dünya Savaşı boyunca saklamış ve bu kupa 2000-2001 yıllarında Varşova’daki Spor ve Turizm Müzesi’nde Maruszka’nın kupalarının sergilendiği bir sergide yeniden keşfedilmiştir. Klukowski, 1944’te Varşova ayaklanmasına katılmış ve Sachsenhausen toplama kampından Bergen-Belsen’e götürülürken bir nakliye aracında öldürülmüştür (Anonim t.y.aaaaal). Klukowski, 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları’na da katılacak ve bir gümüş madalya daha kazanacaktır (Anonim 1937: 1122).

Kabartmalar ve madalyonlar alt kategorisinde gümüş madalyayı Amerikalı Frederick MacMonnies kazanmıştır (Anonim 1933: 758). Frederick MacMonnies ilk resim derslerini, kendisi de resim eğitimi almış olan annesinden alır. Amerika Birleşik Devletleri’nde ünlü heykeltıraş Augustus Saint-Gaudens’in yanında çırak olarak çalışmıştır. Ayrıca Ulusal Tasarım ve Sanat Akademisi’nde eğitim görmüştür. Daha sonra Paris’te “*Güzel Sanatlar Okulu (École Des Beaux-Arts)*” da okurken heykele yönelir. II. Dünya Savaşı’nın patlak vermesine kadar çoğunlukla Fransa’da yaşayan MacMonnies, burada çeşitli ödüller almış ve daha sonra ABD’ye dönmüştür. Amerikan “*Güzel Sanatlar (Beaux Arts)*” akımının en önde gelen temsilcilerinden biri olan MacMonnies, Amerikan tarihindeki olayları anımsatan çok sayıda anıt tasarlamış ve yapmıştır. En çok anıtsal eserleriyle tanınmasına rağmen, küçük heykeller ve madalyalar da

Şekil 45. Spor Heykeli II
(Sport Sculpture II) (Anonim
1933: 763)

yapmıştır (Anonim t.y.aaaaam). Meaux'da dikilen dönemin en büyük taş anıtını tasarlamıştır. İkinci eşi eski öğrencisi Alice Jones, 1900 Olimpiyat Oyunlarına katılan tenisçiler Marion ve Georgina Jones'un kız kardeşidir (Anonim t.y.aaaaan).

MacMonnies, 1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları'nda jüri üyeliği yapar. O, 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları'nda gümüş madalyayı “*Lindbergh Madalyası (Lindbergh Medal)*” isimli eseriyle kazanır (Anonim 1933: 758). Madalya 1931 yılında Madalyacılar Derneği tarafından belirli bir konu verilmeden sipariş edilmiştir. Sanatçı, konu olarak Charles Lindbergh'in Mayıs 1927'deki transatlantik uçuşunu seçmiştir. Ön yüzünde havacının bir portresi, arka yüzünde ise fırtına ve şimşeklerle savaşıyan yalnız bir kartal yazısı ve ölüm figürü yer almaktadır. Altın kaplama bronz madalyanın çapı 7,3 cm'dir. Bununla birlikte, sadece 3,2 mm çapında bir versiyonu da vardır. MacMonnies, 1929 borsa çöküşünde mali zorluklarla karşılaştıktan sonra zatürreden vefat etmiştir (Anonim t.y.aaaaam).

Kabartmalar ve madalyonlar alt kategorisinde bronz madalyayı Kanadalı Robert Tait McKenzie alır (Anonim 1933: 758). Robert McKenzie, Kanada doğumlu Amerikalı bir heykeltıraş, izci lideri, akademisyen-atlet, cerrah, asker ve beden eğitimcisidir. Babası William McKenzie, 1858 yılında İskoçya'nın Kelso kentinden Kanada'ya göç etmiş ve Almonte'de İskoçya Özgür Kilisesi'nin başkanı olmuştur. Tait McKenzie, ağır yaralıların fiziksel ve zihinsel rehabilitasyonunda öncü olarak I. Dünya Savaşı sırasında İngiltere, ABD ve Kanada'ya hizmet etmiştir. İzcilerin 1908'de ilk Philadelphia şubesinin kurulmasında aktif rol oynamıştır. McKenzie, izciliğin kurucusu Sir Robert Baden-Powell'in kişisel arkadaşısıdır ve erkek çocuklar için izcilik programına olan inancını onunla paylaşmıştır. Anatomi derslerinden önce konuları açıklamak için heykeli kullanır. Beden eğitimi derslerinde de öğrencilerine ve atletlere, koşu ya da dalma gibi durumlarda nasıl çömeceklerini, diski nasıl tutacaklarını ya da engelli koşuyu nasıl yapacaklarını öğretmek için bu yöntemi kullanmaya devam eder. Figürlerinin faydasının yanı sıra bir güzelliğe de sahip olduğu düşüncesi giderek daha belirgin hale gelmiştir. Yıllarca Olimpiyat Oyunları'ndaki güzel sanatlar yarışmalarına katılmıştır. En ünlü heykellerinden biri, “*İzci Çocuk*” olarak da bilinen “*İdeal İzci*” dir. Heykellerinden bazıları 1976 Montréal Olimpiyat Oyunları için bir dizi pul olarak seçilmiştir (Anonim t.y.aaaaao). 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışması'nda

bronz madalyayı “*Sporcuların Kalkanı (Shield of the Athletes)*” isimli eseriyle kazanmıştır (Anonim 1933: 758). McKenzie’nin beş Olimpik Sanat Yarışması’na katılan tek sanatçı olması dikkate değerdir (Anonim t.y.aaaaao).

Resim yarışmaları

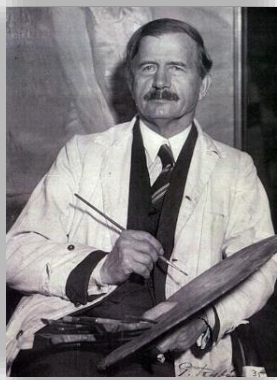
1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları resim kategorisi ise:

1. Resimler (Yağlıboya, tuval veya tahta üzerine)
2. Suluboyalar ve çizimler (Kağıt veya benzer malzeme üzerine, bir veya daha fazla renkte)
3. Grafik sanatı (Gravürler, litograflar, işaretler, vb.).

olmak üzere üç alt kategoriye ayrılmıştır (Stanton 2006). Jüri ise dört Amerikalı üye ve Meksikalı David Alfaro Siqueiros olmak üzere beş kişiden oluşmaktadır (Anonim 1933: 756). Resim yarışmalarına 19 ülkeden 322 sanatçı 665 eser ile katılım sağlamışlardır (Anonim t.y.aaaaap).

Resimler

Resimler alt kategorisinde altın madalyayı İsveçli David Wallin kazanmıştır (Bkz. Şekil 46) (Anonim 1933: 756). David Wallin katı dindar bir ailede büyümüş ve

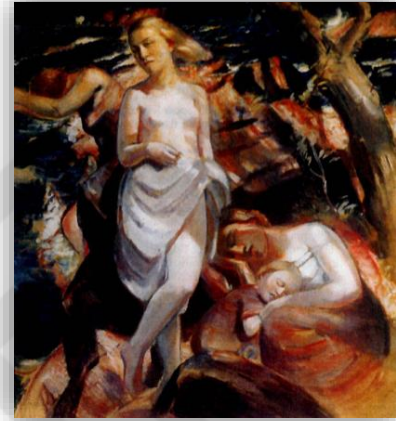
Şekil 46. David Wallin
(Anonim t.y.aaaaas)

ressam olabilmek için resim çırağı olmuştur. Daha sonra Stockholm'e taşınmış, burada 1898-1903 yılları arasında Sanat Akademisi'ne devam etmiştir. Wallin, 1905 yılında ressam ve grafik sanatçısı Elin Lundberg ile evlenmiş ve ikili, birlikte Paris ve Londra'ya gitmişlerdir. Wallin bir seyahat bursu kazandıktan sonra 1908-1910 yıllarını İtalya'da geçirmiş, ardından İsveç'e dönmeden önce 1913'e kadar yaşadığı Paris'te çalışmalarına devam etmiştir (Anonim t.y.aaaaar).

1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları'nda İsveçli sanatçılar eserlerini sadece yarışma dışı olarak sergilemeyi planlamışlar ancak bir yanlış anlaşılma sonucu resmi olarak yarışmışlardır (Anonim t.y.aaaaas). David Wallin'de altın madalyasını bu koşullarda, ortasındaki kadın figürü Botticelli'nin

Venüs'ünü anımsatan “*Arilds Sahilinde (Vid Arilds Strand)*” adlı tablosuyla kazanmıştır (Bkz. Şekil 47) (Anonim 1933: 756). Arild, İsveç'in güneyindeki Skåne eyaletinde sarp kayalıklara sahip bir balıkçı köyü ve sanatçı kolonisidir. Kare şeklindeki yağlıboya tablo 2001 yılında açık artırmada 36.000 İsveç kronuna, yani o zamanlar 4.000 avronun biraz altında bir fiyata satılır (Anonim t.y.aaaaas).

Wallin, İsveç melankolisini sanatında yansıtan en önemli İsveçli romantik ressam olarak kabul edilmektedir. Eleştirmenler onun altın madalya kazanan tablosunu Olimpiyat Sanat Yarışmaları'nın doruk noktası olarak değerlendirmektedirler. Wallin bu başarısının ardından gezici bir sergiyle turne yapmak üzere Amerika'ya davet edilir. Ayrıca sık sık ailesini, karısını ve yedi çocuğunu resmetmiştir. Kızlarından Bianca tanınmış bir ressam olurken, oğullarından Sigurd'da bir sanatçıdır. Wallin aynı zamanda başarılı bir portre ressamıdır ve aralarında politikacı Carl Hammerskjöld'ün de bulunduğu ünlü İsveçlilerin bir dizi portresini yapmıştır (Anonim t.y.aaaaar).

Şekil 47. Arild Sahilinde (Vid Arilds Strand) (Anonim 2006b)

Resimler alt kategorisinde gümüş madalyayı ise Amerikalı Ruth Miller kazanmıştır (Anonim 1933: 757). Ruth Blanchard, Miller olarak doğmuş ancak evlendikten sonra kocasının adı olan Fracker'ı benimsemiştir. Babası Kempster Blanchard Miller mühendis, yazar ve iş adamıdır. Ruth Miller'da babasının ilk adını kullanmış ve bazen ise Ruth Kempster olarak çalışmıştır. Ayrıca New York, Paris ve Firenze'de eğitim görmüştür. 1922 yılında Kaliforniya'ya gitmiş ve Los Angeles'taki Otis Sanat ve Tasarım Koleji ile Pasadena'daki Stickney Memorial Sanat Okulu'nda eğitimine devam etmiştir. Daha sonra bu okulda çalışmaya başlamış, portre dersleri vermiştir. Ayrıca klasik resmin yanı sıra duvar resimlerine de odaklanmıştır (Anonim t.y.aaaaat).

Ruth Miller Los Angeles'ta gümüş madalyayı “*Mücadele (Struggle)*” adlı tablosuyla kazanır (Anonim 1933: 757). Resimde, kafaları vücutlarına oranla çok küçük olan bir siyah ve bir beyaz serbest stil güreşçinin kavgası gerçekçi bir şekilde

tasvir edilmiştir. O dönemde ABD'de ırk ayrımcılığının hala yaygın olduğunu belirtmek gerekir. Ancak yine de eser ödüle layık görülmüştür. Bu eser bugün özel bir koleksiyonda yer almaktadır (Anonim t.y.aaaaau).

Resimler alt kategorisinde hiçbir eserin bronz madalyaya layık görülmediğini belirtmek önemlidir (Anonim 1933: 757).

Suluboyalar ve çizimler

Suluboyalar ve çizimler alt kategorisinde altın madalya ödülünü Amerikalı Lee Blair kazanmıştır (Bkz. Şekil 48) (Anonim 1933: 757). Lee Everett Blair 1932 yılında Los Angeles'taki Chouinard Sanat Enstitüsü'nde henüz 21 yaşında bir öğrencidir ve ressam, karikatürist ve illüstratör olarak önünde uzun bir kariyer vardır. Büyükbabası, babası ve amcası da Los Angeles şehrinin gelişimini önemli ölçüde şekillendiren büyük mimarlardır. Eşi Mary (1911-78) “*Walt Disney Prodüksiyon (Walt Disney Productions)*” un en ünlü grafik tasarımcılarından biridir. Çiftin Walt Disney (1901-66) ile olan yakın dostluğu, çoğunlukla film ve çizgi roman yapımlarında, özellikle de televizyon reklamları ve animasyonlarında yer almalarına yardımcı olmuştur. Ayrıca kardeşi Preston (1908-95) da Disney için animatörlük yapmaktadır (Anonim t.y.aaaaav).

Lee Blair kariyerine suluboya resimlerle başlar. 1932 Los Angeles'ta altın madalya ödülünü de “*Rodeo*” adlı suluboya çalışmasıyla kazanır (Bkz. Şekil 49) (Anonim 1933: 757). Bu çalışma, suluboya resmin Kaliforniya stilini meşhur etmiş ve ilerleyen süreçte Olimpiyatlar'dan sonra Blair'in eski okuluna, Los Angeles'taki Politeknik Lisesi'ne gönderilmiştir. Uzun süre kütüphanede asılı kalan resim, okul Sun Valley'e taşındığında muhtemelen kaybolmuştur. Eserin nerede olduğu bugüne kadar bilinmemektedir. Lee Blair 1938'den itibaren Walt Disney Prodüksiyon için renk ve animasyon uzmanı olarak çalışmıştır. Örneğin; “*Bambi*” ve “*Pinokyo*” filmlerinde görev alır. Bu çalışmaları için çok sayıda ödül kazanmıştır. Ayrıca bir süre Los Angeles'ta manzara resmi dersleri vermiştir. II. Dünya Savaşı sırasında donanma için eğitici filmler de üretmiş, savaştan sonra kendi şirketi “*Film/TV Grafikler, A.Ş. Şirketi (Film/TV Graphics, Inc. Company)*” ni kurmuştur. 1968'den itibaren tekrar ressam

olarak aktif olmuş ve bu bağlamda California Santa Cruz Üniversitesi'nde ders vermiştir (Anonim t.y.aaaaay).

Sulu Boya yarışmalarında altın madalya kazanan ABD'li Lee Blair, 1972 Münih Olimpiyat Oyunları'nın kapanış törenlerini izlerken bir arkadaşına ülkesini

Şekil 48. Lee Blair (Anonim t.y.aaaaay)

temsil etmenin verdiği ulusal gurur duygusunu bildiğini söyler. Bu onun hayatının en gurur verici anıdır. Blair, hayatının ilerleyen yıllarında bir gazeteye verdiği röportajda sanatçılar ve sporcular arasındaki tek farkın ödül anonsları sırasında sporcular sahadayken kendilerinin tribünde olmaları olduğunu söylemiştir. Blair ayrıca törene katılan yerel bir sanat eleştirmeninin kalabalığın gürültüsünden dolayı anonsları duyamadığından yüksek sesle şikâyet ettiğini belirtmiştir. Blair röportajı yapan kişiye, insanların kendisinin altın madalyalı bir Olimpiyatçı olduğunu

öğrendiklerinde karşılaştıkları şaşkınlığa güldüğünü söyler. İnsanlar onun yüz metre koşu yarışını mı yoksa başka bir yarışmayı mı kazandığını öğrenmek istemişler ve onlara bu başarının Olimpik Sanat Yarışmaları'nda kazanıldığı söylendiğinde hepsi hayretler içinde kalmıştır (Stanton 2006).

Suluboyalar ve çizimler alt kategorisinde gümüş madalyayı ise yine bir Amerikalı Percy Crosby kazanmıştır (Anonim 1933: 757). Percy Leo Crosby, bir yazar, illüstratör ve karikatüristtir (Anonim t.y.aaaaaz). New York'taki Pratt Enstitüsü ve “Sanat Öğrencileri Birliği (Art Students League)” nde eğitim görmüştür.

Şekil 49. Rodeo (Anonim 1933: 760)

Aynı zamanda kariyerine de “New York Global (New York Globe)” de spor köşe yazarı ve illüstratör olarak başlamıştır (Anonim t.y.aaaaaaa). En ünlü romanı olan “*Skippy*”

(1923-1945) 1931 yılında film haline getirilmiş ve yönetmen Norman Taurog'a Oscar kazandırmıştır (Anonim t.y.aaaaaz).

Crosby 1932'de Los Angeles'a "*Son Düzlük (The Home Stretch)*" isimli bir adet tablo göndermiştir. Bu eser yarışma dışı bir tablodur. Tablonun bir kopyası bulunamamıştır (Anonim t.y.aaaaaa). Crosby'nin 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları'na gönderdiği diğer eserler ise çizimlerden oluşmaktadır ve Crosby "*Çakı (Jacknife)*" isimli çizimiyle gümüş madalya kazanmayı bilmiştir (Anonim 1933: 757). Bu eser birkaç çizgiyle, atlayış gerçekleştiren bir figürün özünü göstermektedir. Crosby aynı zamanda Amerikan futbolu ve polo gibi sporları tercih etmektedir. Ancak atletizm, jimnastik, artistik patinaj ve diğer spor dallarından da sahneler çizmiştir (Anonim t.y.aaaaaaa). 1940'ların ortasında kendisine ağır alkolizm teşhisi konmuş ve şirketini, ailesini ve işini kaybetmiştir. 1948'de annesinin ölümünden sonra bir intihar girişiminden kurtulmuş, şizofren ilan edilmiştir. Bundan sonra, birkaç kez yeni el yazmaları ve çizimler satmaya çalışır ama başarılı olamaz. Daha sonra hayatının son 16 yılında New York'taki bir akıl hastanesinde haksız yere hapsedilmiştir ve kalp krizi nedeniyle aylarca komada kaldıktan sonra 73. doğum gününde ölmüştür. "*Skippy*" figürü Charles Schulz'un "*Peanuts*" çizgi romanı için önemli bir ilham kaynağı olarak kabul edilmektedir (Anonim t.y.aaaaaz).

Suluboyalar ve çizimler alt kategorisinde bronz madalyayı ise Hollandalı Gerard Westerman kazanmıştır (Anonim 1933: 757). Gerard Westermann, dışavurumculuk eğitimi almış Hollandalı bir manzara, natürmort ve portre ressamıdır. Genel olarak çalışmalarındaki konular portreler, figürler, atlar ve natürmortlardır ancak en ünlü resimleri atlar ile ilgili olanlar olmuştur. Westermann, eğitim gördüğü Amsterdam Devlet Akademisi'nde 1918-1945 yılları arasında ders vermiş ve bir dizi prestijli ödül almıştır. Zaman zaman Johs. Labasky takma adıyla da çalışmıştır (Anonim t.y.aaaaaab). Westerman, 1932 Los Angeles'ta düzenlenen sanat yarışmalarında bronz madalya ödülünü "*Atlı (Horseman)*" adlı çizimiyle kazanmıştır (Anonim 1933: 757).

Suluboyalar ve çizimler alt kategorisinde 1924 Paris ve 1928 Amsterdam altın madalyalı, Olimpik Sanat Yarışmaları tarihinin en başarılı sanatçısı kabul edilen Jean Jacoby de yarışmıştır. "*Gol Öncesinde (Before the Goal)*" isimli eseriyle Jacoby,

herhangi bir madalya kazanamamış olup mansiyon ödülü almıştır (Gricius 2018). Jacoby 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları'na da katılacak ve “*Abfahrtslauf (Ski)*” isimli eseriyle mansiyona layık görülecektir (Gricius 2018).

Grafik sanatlar

Grafik sanatlar alt kategorisinde altın madalyayı Amerikalı Joseph Golinkin kazanmıştır (Bkz. Şekil 50) (Anonim 1933: 758). Joseph Golinkin Chicago ve New

Şekil 50. Joseph Golinkin

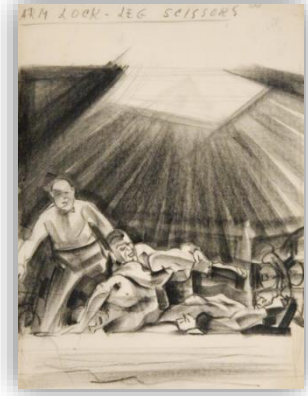
(Anonim t.y.aaaaaac)

York'ta eğitim görmüştür (Anonim t.y.aaaaaac). Sanat kariyerine ise gazete illüstratörü olarak başlamıştır. Daha sonra spor sahnelerinin, özellikle de Joe Louis'in 1938'de Alman boksör Max Schmeling'e karşı oynadığı rövanş maçı da dahil olmak üzere boks maçlarının, tilki avlarının ve “*Amerika Kupası (America's Cup)*” yarışlarının parlak ressamı olur. Resimlerinin çoğu 1920'ler ve 30'lardaki Amerikan yaşamının dans, caz konserleri ve portreler gibi yönlerini

gösterir. O aynı zamanda pul tasarımcısıdır (Anonim t.y.aaaaaad). Yağlı ve sulu boya resimler yapmış ve grafik sanatçısı olarak litografiler ve gravürler de tasarlamıştır (Anonim t.y.aaaaaac). Golinkin, 1932 Los Angeles'ta altın madalyayı “*Bacak Makası (Leg Scissors)*” adlı çalışması ile kazanmıştır (Bkz. Şekil 51) (Anonim 1933: 758). Bu eserin Los Angeles Times'ın 3 Ağustos 1932 tarihli sayısında son derece kötü olarak tanımlanan bir reproduksiyonu yayınlanmıştır. Bu reproduksiyon “*Oyunlar Dehada Rekabeti Teşvik Ediyor (Game Foster Competition in Genius)*” başlığını taşır (Kramer 2004). Bu eser sadece “*Bacak Makası (Leg Scissors)*” adıyla değil, “*Baş Makası (Head Scissors)*” adıyla da yayınlanır (Anonim t.y.aaaaaac). Golinkin 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları'na da iki eserle katılacaktır. Daha sonra I. Dünya Savaşı sırasında ABD donanmasında amiral olacak ve 1944'te USS Hilbert destroyerinin komutanlığını da yapacaktır (Anonim t.y.aaaaaad).

Grafik sanatlar alt kategorisinde gümüş madalyayı Polonyalı Janina Konarska kazanmıştır (Anonim 1933: 758). Janina Konarska-Słonimska bir grafik sanatçısı ve heykeltıraştır. “*Seideman*” adında varlıklı bir sanayici aileden gelmektedir. Varşova ve

Paris'te eğitim gördükten sonra 1924 yılında resmi olarak Konarska profesyonel adını almıştır. Yahudi olan ailesi Katolikliğe geçmiş, buna uygun olarak isimlerini de değiştirmişlerdir. Konarska, Polonya-Bolşevik savaşı sırasında hemşirelik yapmış ve yaralı askerlerle ilgilenmiştir. Sonraki yıllarda Varşova'daki Güzel Sanatlar Okulu'nda resim eğitimi almıştır. Burada yerel sanat ortamının önde gelen isimlerinden biri olmuş ve “Ryt” grubunun kurucuları arasında yer almıştır. Konarska'nın en sevdiği teknik renkli gravürdür ancak o, manzara resimleri ve kitap illüstrasyonları da yapmıştır. Azizleri ve hayvanları vurgulayan eserlerini başarıyla sergilemiştir. Daha sonra Skamander sanatçılar grubuna katılır ve burada zekâsıyla, güzelliğiyle takdir toplar. Konarska, 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları'na iki adet renkli gravür çalışması göndermiştir (Anonim t.y.aaaaaae). Gümüş madalyayı “*Stadyum (Stadium)*” isimli eseriyle kazanmıştır (Anonim 1933: 758). Diğer eser ise 1931 yılına ait “*Kayak (Narty)*” (Kayak, 30 x 25 cm) adlı bir gravürdür. Bu çalışma o dönemde kayakçıları gösteren bir dizi benzer çalışmadan biri olur. Konarska 1934'te Skamander Sanatçılar Grubu'nun bir başka üyesi olan Polonyalı şair ve yazar Antoni Słonimski ile evlenirken sanatsal faaliyetlerden de yavaş yavaş çekilmiştir. Daha sonra II. Dünya Savaşı sırasında Paris ve Londra'da sekiz yıl sürgünde kaldıktan sonra Polonya'ya dönerek kitap illüstrasyonlarına yoğunlaşmıştır (Anonim t.y.aaaaaae).

Şekil 51. Bacak Makası
(Leg Scissors) (Anonim
2024m)

Grafik sanatlar alt kategorisinde bronz madalyayı ise Alman Joachim Karsch kazanmıştır (Anonim 1933: 758). Joachim Karsch, post-ekspresyonizmi uygulayan bir heykeltıraş ve grafik sanatçısıdır. Yetim olarak büyümüştür. 1911-14 yılları arasında Wrocław'daki Uygulamalı Sanatlar Okulu'nda, ardından Berlin'de eğitim görmüştür (Anonim t.y.aaaaaaf). Sakatlığı nedeniyle II. Dünya Savaşı'ndan önce çürüğe ayrılır. Daha sonra Karsch iki yıl boyunca bir fabrikada çalışmış ve 1924'te önceki çalışmalarının çoğunu yok etmiştir. Bundan sonra tam anlamıyla bir heykeltıraş olarak kendi tarzını bulmuş ve bir bursla Roma'ya gitmiştir (Anonim t.y.aaaaaag). 1930'ların ortalarında Karsch mali açıdan çökmüş durumdadır (Anonim t.y.aaaaaaf). 1932 Los

Angeles'ta bronz madalyayı “*Bayrak Değişimi (Stabwechsel)*” adlı çizimiyle alır (Anonim 1933: 758). İlerleyen süreçte 1937'den sonra birçok eseri müze ve galerilerden kaldırılır. Bu bağlamda mali durumu istikrarsızlaşmıştır (Anonim t.y.aaaaaag). 1943'te Berlin'deki atölyesi bombalı bir saldırı sonucu tamamen yok olmuştur. Rus Ordusu Şubat 1945'te Grob Gandern'deki evini işgal edip eserlerini yok ettikten sonra, kendisi ve eşi Liesbeth sınır dışı edilmemek için birlikte intihar etmişlerdir (Anonim t.y.aaaaaaf).

Grafik sanatlar alt kategorisinde “*Böceklerin Güreş Karşılaşması (A Wrestling March of the the Insects)*” isimli eseriyle mansiyon ödülüne layık görülen Japon Ejiryo Naga'nın (Anonim 1933: 758), Olimpik Sanat Yarışmaları'na katılan ilk Japon olduğunu belirtmek önemlidir (Hiroshi 2009).

Mimari yarışmaları

1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları mimari kategorisi:

1. Şehir planlama tasarımları
2. Mimari tasarımlar

olmak üzere iki alt kategoriye ayrılmıştır. Yarışmacılar yarışma ve sergi için aşağıdaki çalışmaları sunabileceklerdir:

1. Bina için en az 1:200, açık alan için en az 1:500 ölçekli çizimler ve daha büyük ölçekte ayrıntılı çizimler,
2. Sulu boya resimler,
3. Perspektif resimler,
4. Dökümler,
5. Gerçekleştirilen çalışmaların fotoğrafları gönderilebilir (Stanton 2006).

Mimari jürisi, dört Amerikalı üye ve Finlandiyalı Eliel Saarinen'le birlikte toplam beş kişiden oluşur (Anonim 1933: 756). Mimarlık yarışmasına yarışma dışı eserler dahil olmak üzere 14 ülkeden 58 katılımcı, toplam 63 eser ile katılım sağlamışlardır (Anonim t.y.aaaaaah).

Şehir planlama tasarımları

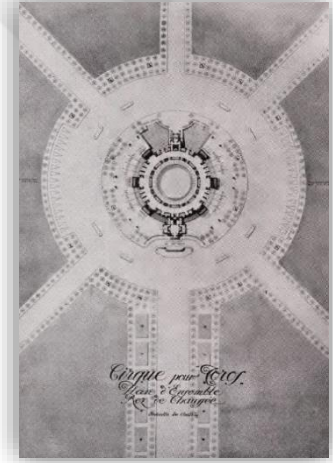
Şehir planlama tasarımları alt kategorisinde altın madalyayı Büyük Britanyalı John Hughes kazanır (Anonim 1933: 758). John Hughes bir inşaatçının oğludur ve Kuzey Galler'in küçük Llanrwst kasabasında büyümüştür (Anonim t.y.aaaaai). Liverpool Mimarlık Okulu'ndan gelen bir İngiliz mimardır. Almanya'yı ziyaret etmiş, tarzı bu deneyimden etkilenmiştir (Anonim t.y.aaaaaj). John Hughes 1932 Los Angeles'ta altın madalyayı "*Liverpool Şehri için Stadyumlu Spor ve Rekreasyon Merkezi Tasarımı*" (*Design for a Sports and Recreation Centre with Stadium, for the City of Liverpool*)" isimli eseriyle kazanmıştır (Anonim 1933: 758). 1931'de tasarladığı bu yapı tasarımı hayata geçirilememiştir (Anonim t.y.aaaaai). Ayrıca bu eser kayıptır (Kramer ve Stanton 2016). Hughes "*Sanat Dekoratifleri (Art Decoratifs)*"'nden esinlenmiş ve Liverpool Üniversitesi için bir yurt olarak hizmet veren "*Andrew'un Bahçeleri (Andrew's Gardens)*" ni tasarlamıştır. Ayrıca diğerlerinin yanı sıra Liverpool'un ünlü mimarı Sir Lancelot Keay ile de çalışmıştır (Anonim t.y.aaaaaj). Hughes, 1938 yılında Manchester Konut Ofisi müdür yardımcısı ve bundan sekiz yıl sonra da Westminster'daki bu ofisin müdürü olmuştur. Son görevi ise Galler'deki Konut ve Yerel Yönetim Departmanı'nın baş mimarlığıdır (Anonim t.y.aaaaai).

Şehir planlama tasarımları alt kategorisinde gümüş madalyayı Danimarkalı Houmoller Klemmensen alır (Anonim 1933: 758). Klemmensen, başlangıçta marangoz olarak eğitim almış, daha sonra Odense'deki teknik koleje ve Kopenhag'daki Sanat Akademisine devam etmiş bir mimar ve tasarımcıdır. Bu süre zarfında Avrupa'nın çeşitli ülkelerine de geziler yapar. 1932 yılında Kopenhag'da kendi işini kurmuş ve tek ailelik evlerle adını duyurmuştur. Danimarka ve Kuzey Almanya'da çok sayıda çok katlı şehir evi de planlamıştır. Savaşın sonra, basit ve sade çözümlerle karakterize edilen tasarımlarla "*prekast beton elemanlar*" da dahil olmak üzere yeni teknolojileri kullanmıştır. Klemmensen aynı zamanda mobilya da tasarlar (Anonim t.y.aaaaak). 1932 Los Angeles'ta gümüş madalyayı "*Stadyum ve Halka Açık Park Tasarımı (Design for a Stadium and Public Park)*" eseriyle kazanır (Anonim 1933: 758). Bu eser büyük ahşap paneller üzerine mürekkep çizimlerinden oluşmaktadır. Eser, bir körfezin yakınında yer alan ve diğer birçok spor tesisi ve park için büyük bir alanla çevrili bir Olimpiyat stadyumu modelidir (Anonim t.y.aaaaak).

Şehir planlama tasarımları alt kategorisinde bronz madalyayı Belçikalı Andre Verbeke kazanmıştır (Anonim 1933: 759). İlk yıllarında ortogonal kübistik bir tarzda çalışmış, daha sonra tarzı daha nesnel bir hale gelmiştir (Anonim t.y.aaaaaal). Ayrıca mimari tarzı da ortogonal kübist olarak tanımlanır ancak dogmatik değildir (Anonim t.y.aaaaaam). 1932 Los Angeles'ta bronz madalyayı “*Maraton Parkı İçin Tasarım (Design for a Marathon Park)*” eseriyle kazanmıştır (Anonim 1933: 759). Bu eserin kayıp olduğunu belirtmek önemlidir (Kramer ve Stanton 2016). Bununla birlikte, Maraton Parkı'nın bir modeli veya gerçekleştirilmesine ilişkin herhangi bir bilgi tespit edilememiştir. Verbeke'nin, 1932 Olimpiyat Oyunları sırasında hala Antwerp'teki Güzel Sanatlar Koleji'nde öğrenci olması muhtemeldir (Anonim t.y.aaaaaam). Daha sonra 1935'te Flaman kenti Sint-Niklaas'ta kendi ofisini kurmuş ve bu ofis aynı zamanda faaliyetlerinin merkezi olmuştur (Anonim t.y.aaaaaal).

Mimari tasarımlar

Mimari Tasarımlar alt kategorisinde altın madalyayı Fransız üçlü Gus Saacke, Pierre Montenot ve Pierre Bailly kazanır (Anonim 1933: 759). Gustave Saacké, 1925 gibi erken bir tarihte Paris'te, 2010 yılında yıkılan “*Jean Bouin Stadyumu (Stade Jean Bouin)*” nun inşasını planlamıştır. Ayrıca 1930'larda Venezuela'da, şu anda yerel Antropoloji ve Tarih Müzesi olan Maracay'daki bir banka binası da dahil olmak üzere çeşitli inşaat projelerinde yer almıştır. 1942 yılında, daha sonra Fransa Futbol Federasyonunun (FFF) merkezi olacak olan Alüminyum Teknik Merkezi'ni tasarlar. Fransız yönetmen Jean-Jacques Vierne'in büyükbabası olan Saacké “*Elmas Satıcıları Köşkü (Pavillon des Diamantaires)*” de dahil olmak üzere çok sayıda proje planlamıştır (Anonim t.y.aaaaaan).

Şekil 52. Toros Sirki İçin Tasarım (Design for a Cirque pour Toros) (Anonim 1933: 765)

Pierre Montenot ise başlangıçta Paris'te şehir evleri inşa etmektedir. 1930'dan itibaren kısa bir süre için Gustave Saacké ve Pierre Bailly ile bir ekip kurmuştur. Montenot'nun 1931 Koloni Sergisi için yaptığı pavyon Paris'te popüler bir yapıdır (Anonim t.y.aaaaaao).

Pierre Bailly, Gustave Saacké'le birlikte, Paris'teki 1925 “*Sanat Dekoratifleri Dünyayı Büyülediğinde (When Art Deco Beguiled the World)*” mimarlık sergisi için “*Elmas Satıcıları Köşkü (Pavillon des Diamantaires)*”, “*Jean Bouin Stadyumu (Stade Jean Bouin)*” nun yanı sıra Venezuela'daki konaklar ve diğer projeler de dahil olmak üzere çok sayıda proje planlamıştır (Anonim t.y.aaaaaap). Daha sonra 1917-1920 yıllarında “*Güzel Sanatlar Okulu (École des Beaux-Arts)*” nda öğrencilik yapmış ve ardından Versailles'a mimar olarak yerleşmiştir. 1928 yılında Gus Saacké'le Venezuela'ya gitmiştir (Anonim t.y.aaaaaar). 1930'dan itibaren kısa bir süre için Saacké ve Pierre Montenot ile bir ekip oluşturmuştur (Anonim t.y.aaaaaap). Bailly aynı zamanda ressam olarak da aktiftir. 1936 yılında ise Şeref Lejyonu Şövalyesi olarak atanır (Anonim t.y.aaaaaar).

Gus Saacke, Pierre Montenot ve Pierre Bailly üçlüsü altın madalyayı “*Toros Sirkisi İçin Tasarım (Design for a Cirque pour Toros)*” isimli eserleriyle kazanmışlardır (Bkz. Şekil 52) (Anonim 1933: 759). Anonim (t.y.aaaaaan), Anonim (t.y.aaaaaao) ve Anonim (t.y.aaaaaap)'e göre 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları Mimarlık Jürisi'nin Fransız üçlüye altın madalya vermesi garip karşılanır. Çünkü boğa güreşini Olimpiyat Hareketi ile ilişkilendirmek zordur.

Mimari tasarımlar alt kategorisinde gümüş madalyayı Amerikalı John Russell Pope kazanmıştır (Anonim 1933: 759). Mimar olan Pope tarihselciliğin bir temsilcisidir. Tasarımları neo-gotik ve Tudor tarzına, ama özellikle de neo-klasisizme dayanmaktadır. Tanınmış bir portre ressamının oğlu olan Pope, Columbia Üniversitesinde ve 1894'te mezun olduktan sonra Roma'daki Amerikan Akademisi'nde ve Paris'teki “*Güzel Sanatlar Okulu (École des Beaux-Arts)*” nda mimarlık eğitimi alır. 1900 yılında ABD'ye dönmüştür. Kısa bir süre sonra kendi işini kurar. Başlangıçta, özellikle Vanderbilt ailesi için özel malikaneler planlamış, daha sonra kendisine daha büyük projeler de verilmiştir (Anonim t.y.aaaaaas). 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları'nda gümüş madalyayı “*Payne Whitney Spor Salonu Tasarımı, New Haven, Connecticut (Design for the Payne Whitney Gymnasium, New Haven, Connecticut)*” isimli eseriyle kazanmıştır (Anonim 1933: 759). Pope, Neo-Gotik tarzda 1932 yılında inşa edilen bu spor salonuna ait 31 çizim ve fotoğraf sunmuştur. Dokuz katlı ve yaklaşık 50.000 m² kullanılabilir alana sahip olan bina,

yüzme, eskrim, basketbol, voleybol, squash, polo vb. olanaklarıyla bu türdeki en büyük spor tesislerinden biridir. Bu tesis John Hay Whitney tarafından babası Payne Whitney'in onuruna üniversiteye bağışlanır (Anonim t.y.aaaaaat). Pope, Washington'daki Ulusal Sanat Galerisi'nin batı kanadını ve aslında ancak 1937'de ölümünden sonra bitirilebilen ünlü Jefferson Anıtı'nı tasarlamıştır. Bu eser açıkça Roma Pantheonu'na dayanmaktadır. Bu nedenle Pope, tarihselciliğin son temsilcilerinden biri olarak modern stilistler tarafından sert bir şekilde eleştirilmiştir (Anonim t.y.aaaaaas).

Mimari tasarımlar alt kategorisinde bronz madalyayı ise Alman Richard Konwiarz kazanır (Anonim 1933: 759). Richard Konwiarz, Dresden Sanat Akademisi'nde eğitim görmüştür. Ayrıca Almanya'nın Breslau kentinde özellikle spor alanlarından sorumlu inşaat şefi ve şehir planlamacısıdır (Anonim t.y.aaaaaaau). 1932 Los Angeles'da bronz madalyayı “*Breslau Spor Parkı'nda Bir Silezya Mücadele Sahası İçin Tasarım (Design for a Schlesierkampfbahn in the Sport Park of Breslau)*” isimli çalışmasıyla kazanmıştır (Anonim 1933: 759). Eser 2016 itibarıyla kayıptır (Kramer ve Stanton 2016). Konwiarz'ın bu eserle 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları'na da katıldığını belirtmek önemlidir. Başlangıçta 35.000 koltuk kapasiteli olan stadyum 1926-1928 yıllarında inşa edilmiş ve 1935'ten 1939'a kadar da genişletilmiştir. “*Silezyalı Arena (Silesian Arena)*” olan adı 1933'te Hermann-Göring-Stadyumu, II. Dünya Savaşı'ndan sonra da Olimpiyat Stadyumu olarak değiştirilmiştir. Stadyumun Lehçe adı “*Stadion Olimpijski (Olimpiyat Stadyumu)*”, 1932 yılında Konwiarz'a verilen Olimpiyat bronz madalyasından türetilmiştir (Anonim t.y.aaaaaaau). Günümüzde bu stadyum sadece Speedway yarışları için kullanılmaktadır. UEFA Şampiyonası 2012 için genişletilme planları ise gerçekleştirilememiştir (Anonim t.y.aaaaaav).

Konwiarz II. Dünya Savaşı'ndan sonra kısa bir süre Dresden'de şehir planlama departmanının yöneticiliğini yapmış, emekliliğinin ardından Doğu Almanya'dan ayrılarak Hannover'e taşınmıştır. 1954 yılında Alman spor lideri Carl Diem ile “*Alman Olimpiyat Topluluğu (Deutsche Olympische Gesellschaft) (DOG)*” adına yapılan “*Altın Plan*” ın fikir babalarından biridir. Plan birçok kez yenilenmesine rağmen bugüne kadar kentlerin ve toplulukların spor tesisi ihtiyaçlarını belirlenmesine

yardımcı olmuştur. Diem, Konwiarz tarafından yönetilecek olan Köln'deki Spor Üniversitesi'ne spor tesisleri sağlayan bir kurum eklemeyi planlamıştır. Bu proje ancak Diem'in ölümünden sonra tamamlanabilmiştir. Konwiarz 75. doğum günü vesilesiyle DOG'un Gümüş Onur Plaketi'ni almıştır (Anonim t.y.aaaaau).

Müzik yarışmaları

1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları müzik kategorisi 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları'ndan farklı olarak alt kategorilere ayrılmamıştır. Bu bağlamda yarışmacılar yarışmaya:

1. Piyano veya orkestra için eşlikli veya eşiksiz, bir veya daha fazla kişi için şarkı besteleri
2. Tek enstrüman için, eşlikli veya eşiksiz ve oda müziği için besteler
3. Orkestra için besteler (yaylı çalgılar veya karma orkestra, nefesli çalgılar ve bando)

olmak üzere üç kriter çerçevesinde katılabileceklerdir. Ayrıca sunulan eserlerin icrasının bir saati geçmemesi gerekmektedir (Stanton 2006). Müzik jürisi ise dört Amerikalı ve bir Litvanya'lı üye olmak üzere beş kişiden oluşmaktadır (Anonim 1933: 761). Neticede 1932 Los Angeles Olimpik Müzik Yarışmaları'na 14 ülkeden 39 sanatçı, yaklaşık 42 eser ile katılmıştır (Anonim t.y.aaaaay).

Müzik kategorisinde hiçbir eserin altın ve bronz madalyaya layık görülmediğini belirtmek önemlidir. Gümüş madalya ödülünü ise Çek Josef Suk kazanmıştır (Bkz. Şekil 53) (Anonim 1933: 761). Çek besteci beşinci kez düzenlenen Olimpik Sanat Yarışmaları'na katılan ilk yüksek mevkili bestecidir (Kramer 2005). Josef Suk, tanınmış bir kemancıdır. Ünlü besteci Antonín Dvořák'ın damadı ve aynı adı taşıyan ünlü kemancı Antonin Dvorak'ın büyükbabasıdır. Suk, 1885-1992 yılları arasında profesörlük ve 1922'den itibaren rektörlük yaptığı Prag Konservatuarında eğitim görmüştür. İlerleyen süreçte eserlerinde ahenkli bir modernliğe ulaşan yüksek derecede bir karmaşıklık sergilemiştir. Suk, Çek modernizminin temsilcilerinden biri olarak genelde oda müziği ve orkestra müziği besteler. Ayrıca, mükemmel bir kemancıdır. Ünlü Çek yaylı çalgılar dördlüsünün bir üyesidir. Zaman zaman Jaroslav

adını da kullanmıştır. Çekoslovakya dışında hiçbir zaman hak ettiği değeri görememiştir (Anonim t.y.aaaaaz).

Suk 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları'nda bronz madalyayı “*Yeni Bir Hayata Senfonik Marş (Into a New Life Symphonic March)*” isimli eseriyle

Şekil 53. Josef Suk (Anonim t.y.aaaaaaa)

kazanmıştır (Anonim 1933: 761). Bu eser yaklaşık 6 dakika uzunluğundadır ve 1920 yılında Sokol Spor Hareketi için senfonik bir marş olarak yazılmıştır (Anonim t.y.aaaaaaa). Bu marş, Suk için alışılmadık bir marştır (Kramer 2005). Suk, eser muhtemelen müzikal açıdan tipik bir spor marşından daha karmaşık olduğu için Sokol yetkililerinin isteksiz tepkisinden yakınmıştır. Metin, 1930'dan önce akademisyen, kütüphaneci, şair ve çevirmen olan Petr Křička (1884-1949) tarafından yazılmış ve Petr Křička, koro dokusunu ekleyen besteci Jaroslav Křička'nın kardeşidir. İlk tam performans 1931 yılında

gerçekleşmiştir. Bu durum Çekoslovakya Olimpiyat Komitesi'nin Suk'un marşını kabul etmesini sağlar. Çünkü kurallar eserin son dört yıl içinde tamamlanmış olmasını gerektirmektedir. Nihayet 1934 yılında Çekoslovakya Sokolu bu marşı resmi bayram marşı olarak kabul etmiştir. “*Yeni Bir Hayata (Into a New Life)*”, 1938 tarihli tarihi bir kayıt olarak CD'de bulunan az sayıdaki besteden biridir. Eser 2012 Londra Olimpiyatları'nda “*Baloların Gecesi (Night of the Proms)*” nde çalınmıştır (Anonim t.y.aaaaaaa). Mevcut kayıtların listelendiği Alman Bielefelder Katalog'da Josef Suk'un eseri mevcuttur (Kramer 2005).

Genel tablo

Tablo 6. 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları (Anonim 1933: 756-759, 761)

Brans	Madalya Türü	Kazanan	Ülke	Konu
EDEBİYAT	Altın	Paul Bauer	Almanya	“Kangchenjunga'da” (Am Kangehenzonga)

Tablo 6 (Devamı). 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları

	Gümüş	Josef Petersen	Danimarka	“Arganotlar” (The Argonauts)
	Bronz	-	-	-
EDEBİYAT Mansiyon Ödülleri	-	Avery Brundage	ABD	“Amatör Sporun Önemi” (The Significance of Amateur Sport)
HEYKEL				
Heykeller	Altın	Mahonri Young	ABD	“Nakavt” (The Knockdown)
	Gümüş	Miltiades Manno	Macaristan	“Güreş” (Wrestling)
	Bronz	Jakub Obrovsky	Çekoslovakya	“Odysseus”
Heykeller Mansiyon Ödülleri	-	Ercole Drei	İtalya	“Futbol Oyuncusu” (Football Players)
	-	Antoni Kenar	Polonya	“Hokey Oyuncusu” (Hockey Player)
	-	Carl Fagerberg	İsveç	“Kaykaycı” (Skater)
	-	Rudolf Belling	Almanya	“Boksör” (The Boxer)
	-	Gerhard Henning	Danimarka	“Modern Kadın” (Modern Woman)
	-	Hunt Diederich	ABD	“Polo”
	-	Dudley Vaill Talcott	ABD	“Güreşçi” (Wrestler)
Kabartmalar ve Madalyonlar	Altın	Jozef Klukowski	Polonya	“Spor Heykeli 2” (Sport Sculpture 2)
	Gümüş	Frederick MacMonnies	ABD	“Lindbergh Madalyası” (Lindbergh Medal)
	Bronz	Robert Tait McKenzie	Kanada	“Sporcuların Kalkanı” (Shield of the Athletes)
RESİM				
Resimler	Altın	David Wallin	İsveç	“Arild Sahilinde” (Vid Arilds Strand)

Tablo 6 (Devamı). 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları

	Gümüş	Ruth Miller	ABD	“Mücadele” (Struggle)
	Bronz	-	-	-
Resimler Mansiyon Ödüller	-	Miss Antonia Matos	Guatemala	“Kano Yarışı” (Course de Pirogues)
	-	Charles Pears	Büyük Britanya	“Shamrock V”
	-	George Hill	ABD	“Sörf Balıkçılığı” (Surf Fishing)
	-	Michal Bylina	Polonya	“Binicilik” (Riding)
	-	Waclaw Borowski	Polonya	“Okçu” (The Archer)
Sulu Boyalar ve Çizimler	Altın	Lee Blair	ABD	“Rodeo”
	Gümüş	Percy Crosby	ABD	“Çakı” (Jackknife)
	Bronz	Gerhard Westerman	Hollanda	“Atlı” (Horseman)
Sulu Boyalar ve Çizimler Mansiyon Ödülleri	-	Blue Eagle	ABD	“Kızılderili Top Oyunu” (Indian Ball Game)
	-	Jean Jacoby	Lüksemburg	“Gol Öncesinde” (Before the Goal)
	-	Gosta van Hennig	İsveç	“Akrobat Kız” (Acrobat Girl)
	-	Prevost	Belçika	“Koşucular” (Coureurs)
Grafik Sanatlar	Altın	Joseph Webster Golinkin	ABD	“Bacak Makası” (Leg Scissors)
	Gümüş	Janina Konarska	Polonya	“Stadyum” (Stadium)
	Bronz	Joachim Karsch	Almanya	“Bayrak Değişimi” (Stabwechsel)

Tablo 6 (Devamı). 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları

Grafik Sanatlar Mansiyon Ödülleri	-	Gerald Spencer Pryse	Büyük Britanya	“Tazı Yarışı” (Greyhound Coursing)
	-	Armin Hansen	ABD	“Zirvede” (Over the Top)
	-	Lewis Cohen Daniel	ABD	“İz” (The Trail)
	-	Eijiryo Naga	Japonya	“Böceklerin Güreş Karşılaşması” (A Wrestling Match of the İnsects)
MİMARİ				
Şehir Planlama Tasarımları	Altın	John Hughes	Büyük Britanya	“Liverpool Şehri için Stadyumlu Spor ve Rekreasyon Merkezi Tasarımı” (Design for a Sports and Recreation Centre with Stadium, for the City of Liverpool)
	Gümüş	Houmoller Klemmensen	Danimarka	“Stadyum ve Halka Açık Park Tasarımı” (Design for a Stadium and Public Park)
	Bronz	Andre Verbeke	Belçika	“Maraton Parkı İçin Tasarım” (Design for a Marathon Park)
Mimari Tasarımlar	Altın	Gustave Saacké, Pierre Montenot, Pierre Bailly	Fransa	“Toros Sirkisi İçin Tasarım” (Design for a Cirque pour Toros)

Tablo 6 (Devamı). 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları

	Gümüş	John Russell Pope	ABD	“Payne Whitney Spor Salonu Tasarımı, New Haven, Connecticut” (Design for the Payne Whitney Gymnasium, New Haven, Connecticut)
	Bronze	Richard Konwiarz	Almanya	“ <i>Breslau Spor Parkı'nda Bir Silezya Mücadele Sahası İçin Tasarım</i> ” (Design for a Schlesierkampfbahn in the Sport Park of Breslau)
Mimari Tasarımlar Mansiyon Ödülleri	-	Herman Reinhard Alker	Almanya	“ <i>Üniversite Stadyumu İçin Bir Tasarım</i> ” (Design for the Hochschulstadion)
	-	Shirler Baker, John Branner ve Dan Ormsbee	ABD	“ <i>Stanford Stadyumu İçin Tasarım</i> ” (Design for the Stanford Stadium)
	-	Alvis Dyrak	Çekoslovakya	“ <i>Strahov Devlet Stadyumu İçin Tasarım</i> ” (Design for the State Stadium of Strahov)
	-	Louis Synen	Belçika	“ <i>Bir Sportif Merkez İçin Tasarım</i> ” (Design for a Centre Sportif)
	-	Karl Martin Westerberg	İsveç	“ <i>Stockholm'de Bir Toplum Evi Tasarımı</i> ” (Design for a Community House in Stockholm)
MÜZİK	Altın	-	-	-

Tablo 6 (Devamı). 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları

	Gümüş	Josef Suk	Çekoslovakya	“Yeni bir Hayata Senfonik Marş” (İnto a New Life Symphonic March)
	Bronz	-	-	-

Değerlendirme ve kapanış

1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları’nda edebiyat ve müzik yarışmaları alt kategorilere ayrılmazken heykel, resim ve mimari yarışmaları toplam yedi alt kategoriye ayrılmıştır. Yarışmalarda verilecek potansiyel madalya sayısı 27’dir (Anonim 1933: 757-759, 761). 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları’nda ise bu sayı 39’dur (Anonim 1930: 838, 894, 896, 897, 898, 901). Bu bağlamda Los Angeles’ta, Amsterdam’a göre dağıtılan madalya sayısının azaldığı görülür. Edebiyat kategorisinde hiçbir eser bronz madalyaya, müzik kategorisinde hiçbir eser altın ve bronz madalyaya, resim kategorisinin resimler alt kategorisinde ise hiçbir eser bronz madalyaya layık görülmemiştir. Bu nedenlerle toplam 23 adet madalya dağıtılmıştır. ABD madalya sıralamasında birinciliği almakla beraber en çok madalyayı da kazanan ülke olmuştur. Ülkeler bazında madalya sıralamasında ABD üç altın, dört gümüş ve bir bronz madalya ile birinci; Polonya bir altın ve bir gümüş madalya ile ikinci; Almanya bir altın ve iki bronz madalya ile üçüncü; Büyük Britanya, Fransa ve İsveç birer altın madalya ile dördüncü; Danimarka iki gümüş madalya ile beşinci; Çekoslovakya bir gümüş ve bir bronz madalya ile altıncı; Macaristan bir gümüş madalya ile yedinci; Belçika, Hollanda ve Kanada ise birer bronz madalya ile sekizinci olur (Anonim 1933: 756-759, 761).

Olimpik Sanat Yarışmaları tarihinde mansiyon ödülleri ilk kez Los Angeles’ta verilmiştir. Mansiyon ödülleri ülke sıralamasında ise ABD yedi mansiyon ile birinci; Polonya üç mansiyon ile ikinci; Büyük Britanya, Almanya ve Belçika ikişer mansiyon ile üçüncü; Çekoslovakya, Danimarka, Guatemala, İtalya, Japonya, Luksemburg ve Japonya ise birer mansiyon ile dördüncü sırada yer almışlardır (Anonim 1933: 756-759, 761).

1932 Los Angeles Olimpiyat Oyunları'nda sanatçılara verilen madalyalar ile atletlere verilen madalyalar aynıdır. Altın madalya aslında gümüş yaldız, gümüş madalya gümüş ve bronz madalya ise bronzdur. Ödüller, serginin halka açılmasından kısa bir süre sonra basına duyurulmuştur (Stanton 2006). Ödül madalyaları, sergi devam ederken Sanat Genel Müdürü ve NOC başkanları aracılığıyla dağıtılmıştır. Diplomalara daha sonra düzenlenmiş ve dağıtılmak üzere doğrudan her ülkenin NOC'una gönderilmiştir. Sadece birincilik, ikincilik ve üçüncülük ödülü alanlara madalya ve diploma verilirken, mansiyon alanlara sadece diploma verilmiştir. Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları'ndaki tüm ödüller, spor yarışmaları kazananlarına yapıldığı gibi, Olimpiyat Stadyumu'nda törenle ilan edilmiştir (Anonim 1933: 761, 764).

Yaklaşık 100 sayfalık resimli bir katalogtan 6.000 adet basılmış ve katalogun ücretsiz kopyaları her bir katılımcıya, NOC'lara, IOC yöneticilerine, bağış yapanlara, müzelere vs. gönderilmiştir (Anonim 1933: 763).

Hem madalya hem mansiyon ödülleri verilen yarışmada beş sanat kategorisinde görev alan 24 jüri üyesinin 18'inin Amerikalı olduğunu belirtmek önemlidir. Görünüşte Amerikalıların lehine bir ağırlık söz konusu olmuş olsa da jüriler tarafından verilen tartışmalı kararlara veya ödüllere ilişkin herhangi bir kayıt bulunmamaktadır (Stanton 2006).

1932 Los Angeles Olimpik Sanat Sergisi'ne açılış gününden itibaren çok yoğun bir katılım olmuştur. Sporcuların ve yetkililerin sergiye olan ilgisi, sergiyi görmeye gelenlerin sayısından da anlaşılmaktadır. Günlük ortalama ziyaretçi sayısı 15.000'dir. Pazar günleri bu sayı 24.000'e ulaşır. Toplamda ziyaretçi sayısı 384.000'i aşmıştır. Programda yapılacak ufak değişikliklerle bu sayının daha da arttırılabileceği tahmin edilmektedir.³⁹ 1912'den 1948'e kadar tüm Olimpik Sanat Yarışmaları kayıtlarından Los Angeles'ın Sanat Sergisi'ne en fazla ziyaretçi gönderen şehir olduğu anlaşılmaktadır (Stanton 2006). Olimpik Sanat Sergisi'nin Olimpiyat Stadyumu'na

³⁹ Müze, Olimpiyat Oyunları'nın bitiminden sonra öğleden sonraları ve Pazar sabahları açık olsaydı katılım büyük oranda artacaktı (Anonim 1933: 764).

yakın bir yerde yapılmış olmasının ziyaretçi sayının artmasında önemli bir rol oynadığı düşünülebilir.

1932 Los Angeles Olimpiyat Oyunları'nın kapanış töreni 14 Ağustos 1932'de gerçekleştirilmiş. Hem spor müsabakaları hem de Olimpik Sanat Yarışmaları bu tarihte sona ermiştir (Anonim t.y.aaaaz; Anonim t.y.aaaaaa). 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Sergisi'nin resmi kapanış töreninin ise yarışmaların son bulmasından yaklaşık iki hafta sonra, 31 Ağustos 1932'de olduğunu belirtmek önemlidir (Anonim 1933: 752).

4.3.9. 1936 Berlin olimpik sanat yarışmaları

Baron Pierre de Coubertin'in özel arzusu olan Olimpiyat Oyunları programına bir sanat yarışması eklenmesi fikri, farklı ülkelerin NOC'larına birtakım görevler yükler. Bu görevler arasında, fiziksel ve sportif yönlerin yanı sıra entelektüel ve kültürel yönlerin de giderek vurgulanması bulunmaktadır. Buna rağmen, dünya sanatçılarının böyle bir misyonun gerekliliğine ve amacına ikna olabilmeleri zaman almıştır. Sanat ve spor arasındaki yakın ilişkinin, kendi sanatsal formları için uygun bir ilham kaynağı olabileceğini fark etmeleri için hatırı sayılır bir zaman geçmesi gerekmiştir. İlk sanat yarışmasının düzenlendiği 1912 Stockholm Olimpiyat Oyunları'nın ardından, her festivalin organizatörü bu alandaki yükümlülüklerini tatmin edici bir şekilde yerine getirmeye çalışmıştır. Bu bağlamda 1936 Berlin Olimpiyat Oyunları Organizasyon Komitesi (BOGOC)'de bu gelişmeyi sürdürme, Olimpiyat Oyunları'nın önemine uygun bir sanat yarışması ve sergi düzenleme görevini üstlenmiştir. Bu proje, Los Angeles Oyunları'nın sona ermesinin hemen ardından ele alınmıştır. Genel nitelikteki hazırlık çalışmalarına başlanmıştır. Her şeyden önce Olimpiyat Sanat Komitesi için yetenekli ve etkili kişiler bulmak gerekmektedir. Eski “*Reich Sanat Müfettişi (Reich Inspector of Art)*”’nden komiteye başkanlık etmesi istenir. Diğer üyeler de onun yardımıyla Almanya'daki farklı sanat çevrelerinden seçilir. Bu noktada Nasyonal Sosyalist Devrim birçok değişikliği zorunlu kılmış ve Olimpik Sanat Komitesi'nin nihai oluşumunda izlenecek gelişim sürecini yönlendirmiştir (Anonim 1937: 1106). Reich Propaganda Bakanı'nın isteği üzerine, kendi bakanlığın bir temsilcisi Sanat Komitesi Başkanı olarak atanmıştır. Hans Weidemann bu görevi Kasım 1933'ten Mart 1934'e kadar geçici olarak yürütmüştür.

Ardından Ağustos 1934'te görevi kabul eden (Anonim 1937: 1106) hükümet üyesi Kurt Biebrach onun yerine geçmiştir (Zawadzki 2006).

Ana komite; farklı bölümlerin temsilcileri, Reich Güzel Sanatlar Odası'ndaki çeşitli bireysel grupların üyeleri, seçkin Alman sanatçılar, müzelerden temsilciler ve BOGOC delegelerinden oluşturulmuştur. Sanat departmanının ve Olimpik Sanat Yarışması ve Sergisinin teknik denetimi Frau Lobeck'e verilmiştir. Sanatın farklı alanlarına ilişkin aktif komitelerin üyeleri Reich Kültür Odasının ilgili şubelerinin tavsiyesi üzerine seçilmiştir. Zaman içinde çeşitli değişikliklere uğrayan ana komite, nihayetinde 12 üye ile oluşturulur (Anonim 1937: 1106-1107). Sanat Yarışmasına ilişkin ilk düzenlemeler ise daha önceki oturumlarda yapılan birkaç revizyonun ardından Şubat 1935'te Oslo'da gerçekleştirilen toplantıda IOC tarafından onaylanmıştır (Zawadzki 2006).

Bir diğer görev ise 1936 Berlin Olimpik Sanat Sergisi için gerekli hazırlıkları yapmaktır. Berlin'de böylesine kapsamlı bir sergi için yeterli salon bulunamamıştır. Bu nedenle öncelikle Sergi, Fuar ve Turist Trafığı Derneğinin Kiserdamm'daki salonlarından biri olan “*Salon 8*” seçilmiş ancak müdür Hanfstaengl başkanlığında oluşturulan ve BOGOC üyelerinin yanı sıra mimar Profesör Heinrich Tessenow, ressam Freiherr von König, heykeltıraş Arno Breker ve daha sonra Reich'in sanatsal düzenlemelerden sorumlu komiseri Hans Schweitzer'den oluşan sanat sergisi komitesi “*Salon 4*” ün sergi için daha uygun olacağını belirtmişlerdir (Anonim 1937: 1109-1111). Bu sergiye katılım davetleri 1935'in mart ayında tüm NOC'lara gönderilmiştir. IOC tarafından onaylanan sanat yarışmaları yönetmelikleri beş dilde yayınlanmış ve toplam 4.500 adet basılmıştır. 10 adet Almanca ve 10 adet Fransızca davetiye de Türkiye'ye gönderilmiştir. Ayrıca halkın Olimpik Sanat Yarışması ve Sergisi'ne şimdiye kadar gösterdiği ilginin az olması nedeniyle, profesyonel ve günlük yayınlarda çok sayıda makale ve radyo konuşmaları yoluyla Olimpiyat Oyunları'nın kültürel öneminin vurgulanması gerekmiştir (Anonim 1937: 1109-1111). Neticede 1936 Berlin Olimpik Sanat Sergisi, Reich Propaganda Bakanı Joseph Goebbels tarafından 15 Temmuz 1936'da açılmıştır (Gricius 2010). Serginin resmi açılış töreni ise Olimpiyat Oyunları'nın açılış tarihi olan 1 Ağustos 1936'dan bir gün öncedir (Anonim 1937: 1126). Bu açılışta Goebbels mimari ve heykel üzerine sergilenen eserleri övmüştür

(Gricius 2018). Goebbels, sanat sergisinin Olimpik Sanat Yarışmaları'nın sonuçlarını sergilemek amacıyla yapıldığını, sergiye katılan eserlerin spor ve sanat ilişkisini doğru şekilde bir araya getirdiğini ve son dört yıl içinde tasarlandıklarını ifade etmiştir. Halkların ve ulusların kaderini etkileyen büyük biçimlendirici ideallerin çağdaş sanatla ifade edilmesi gerektiğini, bir ülkenin yaşamının ciddiyetinin ve derinliğinin en iyi sanat ile ölçülebildiğini belirtmiştir. Bu bağlamda Olimpiyat Oyunları'nı kuran Pierre de Coubertin'in yaratıcı idealler ve biçimlendirici güçler arasındaki bu ilişkiyi, en başından beri Olimpiyat programının temel bir parçası olarak uluslararası bir sanat yarışması öngördüğünde fark ettiğini ve takdir ettiğini söylemiştir. Goebbels'e göre sanat ve spor, yaşamın modern olgularıdır ve her ikisi de temelde insanın ruhu tarafından koşullandırılmıştır. Goebbels son olarak Berlin'de düzenlenen Olimpik Sanat Yarışmaları'nın Almanya ve tüm ülkeler için bereketli olmasını diler. Alman halkının ve Führer'in bunu arzuladığını ifade eder. IOC başkanı Kont Baillet Latour ve BOGOC Başkanı Dr. Lewald' da bu vesileyle benzer duygularını dile getirmişlerdir (Anonim 1937: 1126-1127). Berlin Olimpik Sanat Sergisi sadece plastik sanatları içermektedir. Yarışma dışı eserlerinde sergilendiğini belirtmek önemlidir (Anonim 1937: 1114-1116; Zawadzki 2006).

1936 Berlin Olimpiyat Oyunları'nın resmi açılış töreni ise 1 Ağustos 1936 tarihinde yapılmıştır (Anonim t.y.aaaaaab). 1936 Berlin Olimpiyat Oyunları spor müsabakaları ve Olimpik Sanat Yarışmaları da yine resmi açılış günü olan 1 Ağustos 1936'da başlamıştır (Anonim t.y.aaaaaab; Anonim t.y.aaaaaac). Pierre de Coubertin bu oyunların Beethoven'ın 9. Senfonisi'nin finali ile açılacağını, kendisini en mutlu eden şeylerden birinin bu olduğunu, çünkü bu finalin çocukluğundan beri ona ilham ve ilahi olanla iletişim kuruyormuş hissiyatı verdiğini belirtmiştir. Ayrıca bu tarz uygulamaların Olimpiyatlar'a giderek daha fazla eşlik etmesini dilemiştir (Coubertin 1935: 4). Ayrıca Coubertin'in açılış töreninde Schiller'in "*Sevinç Şarkısı (Lide an die Freude)*"nın da çalınmasını istemesine rağmen açılış törenine bu iki performansın da dahil edilmesi uygun bulunmamıştır (Anonim 1937: 577). Açılış sırasında konuşma yapan Dr. Lewald, Olimpiyat Oyunları'nın ancak sporun bencil amaçlarla ve zevk için ya da boş bir heyecan arzusuyla değil, disiplin ve daha yüksek bir ideale bağlılıkla ve ahlaki görev olarak yapıldığı sürece spora adanabileceğini belirtmiştir. Sporun yalnız böyle bir durumda "*İlham Perileri*" tarafından onurlandırılacağını ifade etmiştir.

Ardından Lewald, Olimpiyat Oyunları'nı “*atletik yarışmaları, şiir ve güzel sanatlar ile birleştirmek*” olarak tanımlamıştır. Konuşmasını Alman şair Schiller'in, Beethoven'ın 9. Senfonisi'ndeki dehasıyla unutulmaz hale gelen dizeleriyle bitirmiştir. Bu dizeler; “*cennetin görkemi içinde, parlayan güneşler gibi mutlu, zafer kazanmış bir şövalye gibi sevinçli bir şekilde kardeşler olarak hitap edilen kişilere, hedeflerine doğru acele etmeleri gerektiğini*” söylemektedir (Anonim 1937: 560-562).

Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları'nda sunulan eserlerin 11. Olimpiyat döneminde, yani 1 Ocak 1932'den sonra üretilmiş olmaları gerekmektedir. Buna ek olarak 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları'nda sunulan eserler Berlin'de sunulamamaktadır (Anonim 1937: 1107).

1936 Berlin Olimpiyatları Resmi Raporu'na göre yarışma için sunulan plastik eser sayısı 667'dir (Anonim 1937: 1114) ancak yeniden yapılan hesaplamalar sonucu bu rakamın hatalı olduğu, yarışma için teslim edilen plastik eser sayısının 666 olduğu görülmüştür. Zawadzki (2006)'de 666 sayısını doğrulamaktadır.

Sanat Komisyonu yönetim ekibi Kurt Biebrach, Theodor Lewald, Carl Diem ve Edith Lobeck olmak üzere dört Alman üyeden oluşur. Mimarlık jürisi beş, resim ve grafik sanatlar jürisi sekiz, heykel jürisi beş, edebiyat jürisi yedi ve müzik jürisi ise dokuz üyeden oluşmaktadır (Anonim 1937: 1112). Tesadüfen en geniş kapsamlı olan plastik ve grafik sanatlar alanındaki başvuruları değerlendiren jüri, Olimpik Sanat Sergisi'nin açılışını takiben 17-29 Temmuz 1936 tarihleri arasında toplanmıştır. Teknik nedenlerden dolayı jüri “*mimarlık*”, “*resim ve grafik sanatlar*”, “*heykeltraşlık*” olmak üzere üç gruba ayrılmış ve bu gruplara sırasıyla Mimar Profesör Heinrich Tessenow, ressam Freiherr von König ve heykeltraş Profesör Georg Kolbe başkanlık etmiştir. Katkıları, jürinin üç oturumu sırasında değerlendirilmiş, diğer sanat dallarında olduğu gibi farklı eserlerin değerlendirilmesinde neredeyse tam bir oybirliği sağlanmıştır (Anonim 1937: 1118).

Edebiyat yarışmaları

1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları edebiyat kategorisi 1932 Los Angeles'tan farklı olarak üç alt kategoriye ayrılmıştır. Bu alt kategoriler:

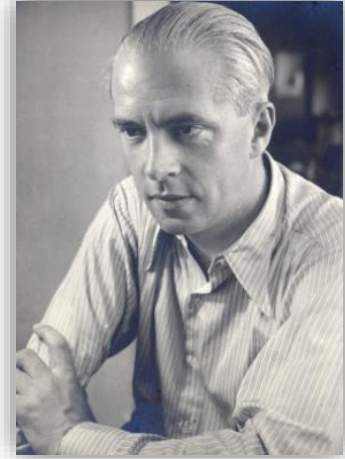
1. Lirik eserler (Şarkılar, kasideler, ilahiler, baladlar, lirik düzyazılar, denemeler)
2. Dramatik eserler (Trajediler, komediler, farslar, librettiler, açık hava oyunları, radyo oyunları, diyaloglar, senaryolar)
3. Epik eserler (Romanlar, kısa romanlar, epik düzyazılar, masallar) şeklindedir.

Edebiyat kategorisinde sunulan eserlerin 20.000 kelimeden fazla olmaması ve spordan ilham almış olmaları gerekmektedir (Anonim 1937: 1108). Bu kategoride son kayıt tarihi 1 Nisan 1936 olarak belirlenmiştir. Edebiyat jürisi yedi kişiden oluşmakla birlikte üç alt kategoride 12 ülkeden toplam 40 eser yarışmıştır (Berlin, 1936: 1111, 1113-1114; Zawadzki 2006). Jüri, 22 Haziran ve 1 Temmuz 1936 tarihleri arasında toplanmıştır. Toplantılara Reich Edebiyat Odası başkanı olan devlet müşaviri Hanns Johst başkanlık etmiştir. Yabancı temsilciler ise İsviçre’den Profesör Charly Clerc ve Guido Zernatto’nun Dışişleri Bakanlığı görevine atanması nedeniyle hazır bulunamaması üzerine yerine vekalet eden Avusturya’dan Dr. Henz’dir. Edebi kompozisyonların Berlin’de toplanmadan önce jüri üyeleri arasında dağıtılması yönündeki orijinal plandan çeşitli nedenlerle vazgeçilmiştir. Jüri, tüm inceleme süresi boyunca Berlin’de kalmaya istekli olduğunu beyan etmiş ve böylece çalışmaları, ayrılan süre zarfında toplam üç oturumda tamamlayabilmiştir. Jüri, eserleri değerlendirirken tatmin edici derecede birliktelik sergilemiştir. Sadece, Avusturya temsilcisinin protestosuna rağmen, “*dramatik sanatlar*” alt kategorisindeki eserlere talep edilen sanatsal standarda ulaşamadıkları için ödül verilmemesi kararı alınmıştır (Anonim 1937: 1118).

Lirik eserler

Toplam 14 eserin yarıştığı lirik eserler alt kategorisinde altın madalyayı Alman Felix Dhünen-Sondinger kazanmıştır (Bkz. Şekil 54) (Anonim 1937: 1113, 1122). Felix Dhünen, aktör, sahne ve sanat yönetmeni Franz Sondinger’in yazarlık takma adıdır. Sondinger önce Münih’te, daha sonra İtalya’da ve ardından Naumburg / Saale’de heykeltıraş olarak yaşamıştır. 1920’lerde Berlin’de aktörlük ve yönetmenlik yapmıştır. 1930’da Rönesans Tiyatrosu’nun müdürü olmuştur. 1933’ten itibaren Max Reinhardt Oyunculuk Okulu’nda ders vermiştir. Sondinger aynı zamanda tiyatro çalışmalarının yanı sıra Felix Dhünen adıyla yazmış ve özellikle 1934 tarihli “*Naumburg’lu Uta (Uta von Naumburg)*” oyunuyla tanınmıştır (Anonim t.y.aaaaaaad). Berlin’de düzenlenen

1936 Olimpiyat Oyunları'nda altın madalyayı “*Koşucu (The Runner)*” isimli eseriyle kazanır (Anonim 1937: 1122). Bu şiir, antik Yunan’daki Maraton savaşından sonra Atina’ya giderek zaferi duyuran haberciyi anlatmaktadır. Bu hikâyenin aynı zamanda Olimpiyat Oyunları’ndaki maraton koşusunun temelini oluşturduğunu belirtmek de önemlidir. Bu şiir 1939 yılında Hamburg’da basılmıştır. Sondinger henüz 43 yaşındayken sepsis nedeniyle hayatını kaybeder (Anonim t.y.aaaaaaad).

Şekil 54. Franz Sondinger
(Anonim t.y.aaaaaaad)

Lirik eserler alt kategorisinde gümüş madalyayı ise İtalyan Bruno Fattori kazanmıştır (Anonim 1937: 1122). Bruno Fattori esasen çok az bilinen bir sanatçıdır (Kramer 2004). Roma ve Bologna’da edebiyat eğitimi almış ve 1913 yılında doktorasını tamamlamıştır. I. Dünya Savaşı sırasında askerlik görevi yapmış ancak iki kez yaralandıktan sonra 1916’da terhis edilmiş, bunun için bir cesaret madalyası ile ödüllendirilmiştir. Savaştan sonra Senigallia ve Ascoli Piceno’da öğretmenlik yapan Fattori, daha sonra Pisa’ya taşınmıştır (Anonim t.y.aaaaaaae).

1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları’nda birçok eser takma bir isimle ya da sanat programında adlandırıldığı gibi bir “*motto*” ile sunulmuştu. İtalya da “*Tella tuta bonis metuenda supremis*”⁴⁰ sloganı altında “*Daedalus ve İcarus (Dédalo e Icaro)*” başlıklı bir eser ile katılım sağlamıştı. 1930 yılında ise Bruno Fattori tarafından “*Daedalus ve İkarus: Şiir (Dedalo e Icaro: Carme)*” adlı 28 sayfalık bir şiir kitabı yayımlanmıştır. Fattori’nin 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları’na katılımını, bu kitapçığın önsözü teyit edilmektedir (Anonim t.y.aaaaaaaf). İlerleyen süreçte Fattori, faşist Almanya ile İtalya arasındaki bağları güçlendirecek olan “*Goethe Şiir Ödülü (Premio Goethe di Poesia)*” ne layık görülmüştür. Öncelikle şiir yazmakla beraber 19. yüzyıldan Fransızca şiir çevirileri de yapar. Spor ve kendi şehri Pisa, eserlerinde önemli bir rol oynar (Anonim t.y.aaaaaaae). İtalyan faşizmi döneminde

⁴⁰ Güvenli dünyadan iyi tanrılar korkmalıdır.

Fattori, 1936 Olimpiyat Oyunları'nın sanat yarışmalarında gümüş madalya ödülünü “*Mavi Profil (Profili Azzurri)*” adlı şiiriyle kazanmıştır (Anonim 1937: 1122). Aynı zamanda Fattori 1933 yılında “*Mavi Çizgiler: Spor Şiirleri (Linee Azzurre: Liriche Sportive)*” adlı kitabını yayımlamıştır. Ödüllü şiiri bu kitapta yer alıyor olabilir (Anonim t.y.aaaaaaae). Kramer & Stanton (2016) bu eserin kayıp olduğunu belirtmişlerdir. Bu sebeple bu eserden herhangi bir alıntı sunulamamaktadır. Fattori'nin birçok eserinde savaş, merkezi bir role sahiptir (Kramer 2004).

Lirik eserler alt kategorisinde bronz madalyayı ise Avusturyalı Hans Helmut Stoiber kazanmıştır (Anonim 1937: 1122). Stoiber, daha sonra hukuk eğitimi almış ve Salzburg Eyalet Mahkemesi'nde yargıç olarak ceza ve doğa koruma hukuku alanında uzmanlaşmıştır. Hayatının büyük bölümünü doğa koruma davalarını destekleyerek geçirmiş, ayrıca biyoloji ve botanik alanlarında çalışmıştır. 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları'nda bronz madalya ödülünü, henüz 17 yaşındayken yazdığı (Anonim t.y.aaaaaaag) “*Disk Atıcı (The Discus)*” isimli eseriyle kazanır (Anonim 1937: 1122). Stoiber, ilerleyen süreçte 1952 Helsinki Olimpik Sanat Sergisi'ne kendi yayınladığı spor temalı 12 şiirden oluşan “*Neşeli Yıl (The Exhilarated Year)*” başlıklı bir koleksiyonla katılır (Anonim t.y.aaaaaaah). 1953 yılında Doğa Koruma Derneğine üye olur. Stoiber 2003 yılında “*Salzburg Doğa Koruma Birliği (Naturschutzbund Salzburg)*” nin Altın Onur Nişanı ile ödüllendirilmiştir. Ayrıca Avrupa Milli Parklar Federasyonu'nun en yüksek ödülü olan Alfred Töpfer Madalyası'nı da almıştır (Anonim t.y.aaaaaaag).

Dramatik eserler

Dramatik eserler alt kategorisinde katılım sağlayan eserlerden hiçbiri madalyaya layık görülmemiştir (Anonim 1937: 1122).

Epik eserler

Toplam 20 eserin yarıştığı epik eserler alt kategorisinde altın madalyayı Fin Urho Karhumaki kazanmıştır (Bkz. Şekil 55) (Anonim 1937: 1113-1114, 1123). Finlandiyalı yazar Urho Karhumaki 1913 yılına kadar öğretmenlik eğitimi gördükten sonra Helsinki'de Pallervo'da tarım danışmanı olarak çalışır. Dahil olduğu şirketin iflası nedeniyle 1935'ten ölümüne kadar borçlu kalır. Çoğunlukla roman ve çocuk

kitapları, ayrıca bazı oyunlar ve kısa öyküler yazar. Eserlerinde birkaç takma ad kullanmıştır. Bu adlar Jussi Haukka, Nalle ve Tavi Ylmaa'dır (Anonim t.y.aaaaaaai).

Şekil 55. Urho Karhumäki (Anonim 2023c)

Karhumäki 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları'nda altın madalyayı "Avoveteen" isimli eseriyle kazanmıştır (Anonim 1937: 1123). Edebiyat kategorisinde metinlerin 20.000 kelimeyle sınırlandırılması nedeniyle Karhumäki önce kitabın son üçte birlik kısmını yazmış ve kalan kısımların kısa bir özetini eklemiştir. Bu kitapta başkent Helsinki'de geçirdiği bir dönemden sonra hayal kırıklığına uğrayan genç

koşucu Yrjö, Kuzey'deki çiftliğine döner ve orada hem büyük aşkını hem de sportif başarısını bulur. Sonunda Olimpiyat Oyunları'nda 5.000 metre koşmaya hak kazanır. Kitap 1937'de Almanca olarak yayınlanmıştır. Bu eser önce "Hafta (Die Woche)" dergisinde, daha sonra sadece "Silahlı Kuvvetler (Wehrmacht)" de kullanılmak üzere "Koşucu Yrjö" başlığı altında bir kitap olarak yayınlanmıştır. Karhumäki aynı zamanda, 1938'de yazar adaylarının birçok kitabını yayınlayan "Gençlik Gücü Birliği (Nuoren Voiman Liitto)" edebiyat derneğinin yöneticiliğine atanmıştır. Yönetmen Saarikivi, romandan yola çıkarak ve Helsinki'de yapılması planlanan 1940 Olimpiyat Oyunları vesilesiyle 1939'da aynı isimle bir film çekmiştir (Anonim t.y.aaaaaaai).

Epik eserler alt kategorisinde gümüş madalyayı Alman Wilhelm Ehmer alır. Ehmer bu ödülü "Dünyanın Zirvesi İçin (For the Top of the World)" isimli çalışmasıyla kazanmıştır (Anonim 1937: 1123). Bu eser yazarın en ünlü eseridir ve 1936'da yazılmıştır. İngiliz dağcılar George Mallory ve Andrew Irvine'in Everest Dağı'na yaptıkları başarısız zirve tırmanışlarını anlatmaktadır. Her iki dağcı da bu keşif gezisinde hayatlarını kaybetmiştir. Ehmer II. Dünya Savaşı sırasında önce Fransa ve Norveç'te basın subayı, 1942'den itibaren asker gazetelerinde katip olarak ve aynı zamanda Berlin'deki Wehrmacht Yüksek Komutanlığı'nda asker olarak çalışmıştır. 1943'te II. Dünya Savaşı sırasında Berlin'e düzenlenen bir hava saldırısında sağ kolunu kaybetmiştir. İki oğlunun öldüğü ancak üç kızının hayatta kaldığı savaş sona

erdikten sonra gazeteci, gazete editörü ve aynı zamanda mütevazı bir başarıya sahip bir yazar olmuştur. Daha sonraki zamanlarda kısa bir süre hapis yattıktan sonra 1949'dan itibaren Lübeck'te editör olarak çalışmaya başlar. 1973'te Federal Almanya Cumhuriyeti Liyakat Nişanı ile ödüllendirilmiştir (Anonim t.y.aaaaaaaj).

Epik eserler alt kategorisinde bronz madalyayı ise Polonyalı Jan Parandowski kazanmıştır (Anonim 1937: 1123). Yazar, denemeci, edebiyat çevirmeni olan Parandowski, 1913'te Varşova Üniversitesinde arkeoloji ve klasik filoloji alanında başladığı eğitimine II. Dünya Savaşı sırasında ara vermiş ve savaştan sonra 1920 yılına kadar devam etmiştir. 1922-1924 yıllarında Alfred Altenberg yayıncılık şirketinde edebiyat müdürlüğü yapmış ve burada klasik edebiyattan bir dizi çeviri başlatmıştır. 1924-1929 yıllarında Yunanistan, Fransa ve İtalya'da eğitim görmüş ve 1929'da Varşova'ya dönmüştür. O, kültür, antik edebiyat ve rönesans hümanizminin güçlü bir destekçisidir (Anonim t.y.aaaaaaak). Parandowski 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları'nda bronz madalyayı "*Olimpiyat Diski (Dysk Olimpijski)*" isimli eseriyle kazanmıştır (Anonim 1937: 1123). Bu roman Olimpiya'daki Yunan Festivali'nin canlı bir tasvirini yapmakta ve sporun hem parlak hem de karanlık tarafını vurgulamaktadır. Eser 1933'te Lehçe yayınlanmış ve 1950'de Almanca da dahil olmak üzere altı dile çevrilmiştir (Anonim t.y.aaaaaaal). En çok antik dönemle ilgili çalışmalarıyla tanınan Parandowski, 1933-1978 yıllarında II. Dünya Savaşı sırasında ara verdiği Polonya PEN Kulübü'nün başkanlığını da yapmıştır (Anonim t.y.aaaaaaak). Varşova Ayaklanması sırasında tüm arşivi yanmıştır (Anonim t.y.aaaaaaal).

Heykel yarışmaları

1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları'nda heykel kategorisi:

1. Heykeller
2. Kabartmalar
3. Madalyonlar

olmak üzere üç alt kategoriye ayrılır. Eserlerin son kayıt tarihi 15 Mayıs 1936 olarak belirlenir. Heykel jürisi toplam beş kişiden oluşurken üç alt kategoride toplam 183 eser yarışmıştır. Jüriye heykeltıraş Profesör Georg Kolbe başkanlık etmiştir. Bu eserlerin

dışında toplam 21 eser ise yarışma dışı olarak sunulmuştur (Anonim 1937: 1107, 1111-1112, 1114-1116, 1118).

Heykeller

Toplam 115 eserin yarıştığı heykeller alt kategorisinde altın madalyayı İtalyan Farpi Vignoli kazanır (Anonim 1937: 1115-1116, 1122). İtalyan Farbi Vignoli, Bologna'daki Venturoli Akademisi'nde resim, heykel ve mimarlık eğitimi almıştır. Ağırlıklı olarak büyük heykeller ve rölyefler üretmiştir. Vignoli 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları'nda altın madalya ödülünü 1935'te Milano'daki Quadriennale'de sergilenen (Anonim t.y.aaaaaam) "*Sulky Sürücüsü* (*Sulky Driver*)" isimli eseriyle kazanmıştır (Bkz. Şekil 56) (Anonim 1937: 1122). Her ne kadar Arno Breker'in "*Decatlon Atleti* (*Decathlone Athlete*)" favori gösterilse de jüri daha az estetik ama yönetmeliklerin gerekliliklerine daha uygun olduğu düşüncesiyle Vignoli lehine karar vermiştir. Jüri üyeleri muhtemelen Hitler'in etki yaratma girişimlerine de karşı çıkmak istemişlerdir. Bu eser Olimpiyat Oyunları'ndan sonra Japon Baron Morimoura tarafından satın alınmış olup bugün Tokyo Ulusal Müzesi'nde sergilenmektedir. Vignoli, II. Dünya Savaşı'ndan sonra kendini önce suluboya resme adanmış fakat 1950'den itibaren heykele geri dönmüştür. 1950'lerin sonunda Bologna Sanat Akademisi için bir mimari kompleksin planlanmasında yer almıştır. 1980 ve 1990'larda tenisçi Björn Borg ve motosikletçi Giacomo Agostini'nin bronz heykelleri de dahil olmak üzere yeniden spor motifleri üretir. Bunun yanında Amerikalı aktörlerin birkaç portresini de yapar. Belirtmek gerekir ki Vignoli yaşamı boyunca oldukça geniş bir sanat faaliyeti yürütmüştür (Anonim t.y.aaaaaam).

Şekil 56. Sulky Sürücüsü (*The Sulky Driver*)
(Anonim 1937: 1123)

Heykeller alt kategorisinde gümüş madalyayı Alman Arno Breker kazanmıştır (Anonim 1937: 1122). Arno Breker, Weimar Cumhuriyeti döneminde Almanya'nın en

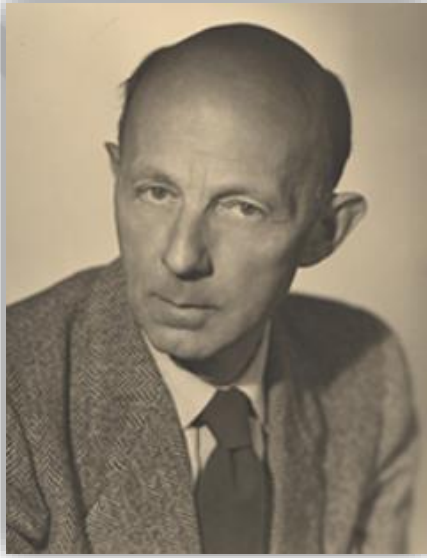
genç heykeltraşıdır. 1927’de ileri eğitim için Paris’e gitmiş, şehrin en iyi sanatçılarıyla dostluklar kurmuş ve Prusya Kültür Bakanlığı’nın 1932 Roma ödülünü kazanmıştır. Böylece Villa Massimo’da birkaç yıl çalışabilmiştir. 1934’te tekrar Almanya’da çalışmaya başlamıştır. Almanya’nın en tanınmış spor yöneticisi Carl Diem, Breker’i 22 yaşındaki dekatlet Gustav Stührk ile tanıştırmış ve Stührk, Breker’in favori modeli olmuştur (Anonim t.y.aaaaaaan). Breker 1936 Berlin Oyunları’nda gümüş madalyasını “*Dekatlon Atleti (Decathlon Athlete)*” isimli eseriyle kazanmıştır (Anonim 1937: 1122). Bu eser bugün hala Olimpiyat Stadyumu’nda kubbe odasının girişinde durmaktadır. Reich Şansöylesi Adolf Hitler, Breker’den heyecan duymuş ve 1935’ten itibaren ona yüksek maaşlı kamu işleri vermiştir. Breker 1937’de ise profesör olarak atanmıştır. Aynı zamanda Aryan halkını en iyi temsil eden ve yeni Alman anıtsal stilini şekillendiren bir heykeltraş olmuştur. Naziler çağının en iyi Alman heykeltraşıdır ve kendisine Berlin’de büyük bir stüdyo odası verilir. II. Dünya Savaşı’ndan sonra Breker, Nazi rejiminin destekçisi olmasına rağmen Nazilikten çıkarılır. Düsseldorf’a yerleşir ve artık kamu siparişleri almasa da sanayicilerden ve politikacılardan çok sayıda sipariş alır. Jürgen Hingsen, Ulrike Nasse-Meyfarth ve Walter Kusch gibi önemli Alman spor insanlarının heykellerini de yapmıştır (Anonim t.y.aaaaaaan).

Heykeller alt kategorisinde bronz madalyayı ise İsveçli Stig Blomberg kazanmıştır (Anonim 1937: 1122). Blomberg, Stockholm’de Theodor Lundberg ve Carl Milles Sanat Okulu’nda eğitim görmüştür (Anonim t.y.aaaaaaao). Stili büyük ölçüde Carl Milles Sanat Okulu’ndan etkilenmiştir (Anonim t.y.aaaaaaap). Jenny Lind bursu ile 1927-1930 yılları arasında Almanya, Fransa, İtalya, Kuzey Afrika ve ABD’ye çalışma gezileri yapmıştır. Daha sonra uzun süre Paris’te yaşamış ve Maison Watteau’da eğitim görmüştür (Anonim t.y.aaaaaaao). 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları’nda bronz madalyayı “*Güreşen Gençler (Wrestling Youths)*” isimli eseriyle kazanır (Anonim 1937: 1122). 1933 tarihli bu heykelin boyutları 93 x 64 x 49 cm’dir. Bu eserin bronz dökümleri “*Modern Müze (Moderna Museet)*” de ve Stockholm’deki Ulusal Müze’de bulunmaktadır. Eser, güreş tekniğine atfen “*Lindena*” olarak da adlandırılmaktadır. Blomberg’in “*Kararlı Çocuklar (Tampande Pojkar)*” isimli heykeli de güreşen gençleri göstermektedir (Anonim t.y.aaaaaaap).

Blomberg 1944'te Sanat Akademisi'ne üye olmuş, Ulusal Sanatçılar Örgütü ve İsveç Sanatçılar Derneği'ne katılmıştır. Aynı zamanda 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları'nda jüri üyeliği yapacaktır. 1951-1961 yılları arasında Stockholm'deki Sanat Akademisi'nde heykeltıraş profesörü olarak görev yapmıştır. Çok sayıda eseri İsveç'teki kamusal alanları ve binaları süslemektedir (Anonim t.y.aaaaaaao).

Kabartmalar

Toplam 26 eserinin yarıştığı kabartmalar alt kategorisinde altın madalyayı Alman Emil Sutor kazanmıştır (Bkz. Şekil 57) (Anonim 1937: 1116, 1122). Alman heykeltıraş Emil Sutor, Offenbach'ta heykeltıraşlık çıraklığını tamamladıktan sonra

Karlsruhe Güzel Sanatlar Akademisi'nde ve geçici olarak Leipzig ve Dresden'de eğitim görmüştür. 1919'dan itibaren Karlsruhe'de kendi atölyesini işletmiştir. Başlıca eserleri, Baden-Baden'deki “*Bernardur Kilisesi (Bernarduskirche)*”, Mannheim'daki “*St. Peter Kilisesi (Peterskirche) (St. Peter's Church)*” gibi sunaklar ve “*Hristiyan Liderler (Christian Leaders)*” dir. En ünlü eseri, “*Burda*” yayınevinin himayesi altında yaptığı ve her yıl en çok ilgi gören televizyon performansına verilen bronz döküm ve yaldızlı medya ödülü “*Bambi*” dir (Anonim

Şekil 57. Emil Sutor (Anonim 2023d) performansına verilen bronz döküm ve yaldızlı medya ödülü “*Bambi*” dir (Anonim t.y.aaaaaaar). Sutor 1936 Berlin Oyunları'nda altın madalyayı “*Engelciler (Hurdlers)*” isimli eseriyle kazanmıştır (Bkz. Şekil 58) (Anonim 1937: 1122). Aynı yıl Nazi Partisi'ne katılmıştır. 1939-1940 yıllarında Münih'te düzenlenen Büyük Alman Sanat Sergisi'nde parti çizgisine sadık sanat eserleriyle temsil edilmiştir. Savaştan sonra kısa sürede yeniden başarı kazanmıştır. Olimpiyat zaferi için aldığı meşe ağacı 70 yıldan fazla bir süre evinin bahçesinde büyümüştür (Anonim t.y.aaaaaaar).

Kabartmalar alt kategorisinde gümüş madalyayı ise 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları'nın kabartmalar ve madalyonlar alt kategorisinde “*Spor Heykeli 2 (Spor Sculpture 2)*” isimli eseriyle altın madalya kazanmış olan (Anonim 1933: 758)

Polonyalı Jozef Klukowski, “*Top (Ball)*” isimli eseriyle kazanır. Bu eser bir futbol maçını tasvir etmektedir (Anonim 1937: 1122).

Kabartmalar alt kategorisinde hiçbir eserin bronz madalyaya layık görülmediğini belirtmek önemlidir (Anonim 1937: 1122).

Şekil 58. Engelciler (Hurdlers) (Anonim 1937: 1125)

Madalyonlar

Toplam 42 eserin yarıştığı madalyalar alt kategorisinde hiçbir eser altın madalyaya layık görülmemiştir. Gümüş madalya ödülünü ise İtalyan Luciano Mercante kazanmıştır (Bkz. Şekil 59) (Anonim 1937: 1116, 1122). Mercante,

Şekil 59. Luciano Mercante (Anonim t.y.aaaaaaas)

Venedik'teki Kraliyet Akademisi ve Güzel Sanatlar Enstitüsü'ne kaydolduktan sonra Siena'daki kurumlara geçerek heykel ve mimarlık kurslarına katılır. Mimarlık bölümünden mezun olur (Anonim t.y.aaaaaaas). Daha sonra Roma'ya taşınmış ve 1924-1927 yıllarında Sanat Okulu'na devam etmiştir. 1930'lu ve 1940'lı yılların tipik portre heykelleriyle uğraştığı ilk aşamadan sonra madalya ve plaket üretme sanatını keşfetmiştir (Anonim t.y.aaaaaaat). İtalyan heykeltıraş 1936 Berlin Olimpiyatları'nda “*Madalyalar (Medals)*” isimli çalışmasıyla gümüş madalyayı kazanmıştır (Anonim

1937: 1122). Bu çalışma güreş, kürek, koşu ve yüksek atlama motifli dört adet tek taraflı madalyadan oluşmaktadır (Anonim t.y.aaaaaaas). Bu eser kayıptır (Kramer & Stanton 2016). Mirası ailesi tarafından Padua'daki “*Şehir Müzeleri (Musei Civici)*” ne bırakılmıştır (Anonim t.y.aaaaaaas).

Madalyalar alt kategorisinde bronz madalyayı ise Belçikalı Josue Dupon kazanmıştır (Anonim 1937: 1122). Josue Dupon, Antwerp'te eğitim görmüş Belçikalı

bir heykeltıraştır. 1905-1934 yıllarında Antwerp Akademisi'nde heykel eğitimi vermiştir. Jules Lagae ve Rembrandt Bugatti'nin yakın arkadaşdır ve en çok Antwerp Hayvanat Bahçesi'ndeki anıtsal bronz heykelleriyle tanınmaktadır (Anonim t.y.aaaaaaau). 1936 Berlin Olimpiyatları'nda bronz madalyayı “*Binicilik Madalyaları (Equestrian Medals)*” isimli eseriyle kazanır (Anonim 1937: 1122). Bu eser de kayıptır (Kramer & Stanton 2016). Belçika Sportimonium 96/3 dahi bu eserden bahsetmemiştir (Kramer 2004). Dupon Berlin'de binicilik konulu altı plaket sunmuş ve bronz madalyasını ancak ölümünden sonra alabilmiştir (Anonim t.y.aaaaaaav). Ayrıca Dupon, 1920'de Antwerp Olimpik Sanat Yarışmaları'nda heykel kategorisinde altın madalya kazanan Alberic Collin'in iyi bir arkadaşdır. Her iki Belçikalı heykeltıraş da “*Heykel Kataloğu (Catalogue de la Sculpture)*” nda (Brüksel) “*Hayvan Heykelleri (La Sculpture Animaliere)*” başlığı altında listelenmiştir (Kramer 2004).

Resim ve grafik sanatlar yarışmaları

1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları'nın resim kategorisi:

1. Resimler
2. Çizimler ve suluboyalar
3. Grafik sanat eserleri (Ahşap gravürler, bakır levha gravürler, gravürler, litografler)
4. Ticari grafik sanatı (Posterler, diplomalar, pullar, mühürler)

olmak üzere dört alt kategoriye ayrılmıştır. Son kayıt tarihi 15 Mayıs 1936 olarak belirlenmiştir. Resim ve grafik sanatlar jürisi sekiz üyeden oluşmakta ve jüriye ressam Freiherr von König başkanlık etmektedir. Bu dört alt kategoride toplam 402 eser yarışma amacıyla ve 37 eser ise yarışma dışı olarak katılım sağlamıştır (Anonim 1937: 1107, 1111-1112, 1114-1115, 1118).

Olimpik Sanat Sergisi'nin açılış günü olan 15 Temmuz 1936'da, Reich Kültür Odası Başkanı sıfatıyla Reich Propaganda Bakanı Dr. Joseph Goebbels bir açılış konuşması yapmış ve bu konuşmanın bir bölümünde resim sanatına değinmiştir. Goebbels'e göre ressam, fotoğraf ve film sanatının güçlü rekabetiyle yüzleşmek zorundadır. Bu nedenle çalışmalarını zor koşullar altında sürdürmektedir. Bu bağlamda sporcuların gözleri ve spor eylemi optik mercek tarafından korunabilmektedir.

Goebbels, bu korunmanın ressamdan da talep edildiğini ifade etmiştir. Bu nedenle spor alanındaki resimlerin değerlendirilmesinde tamamen yanlış standartların kullanıldığını ve bu durumun da resim ile spor arasında belirli bir yabancılaşmaya yol açtığını belirtmiştir. Ona göre bu durum ressamların neden spor alanında çok az sipariş aldıklarını ve diğer yandan neden sanatsal dürtü ya da içsel bir dürtü nedeniyle değil de sadece maddi nedenlerle spor motiflerine yöneldiklerini açıklamaktadır. Goebbels, sergilenen resimlerin çoğunun da gerçek olmaktan çok sembolik olduğunu belirtir. Tüm bunlara rağmen, spor ideallerinin ulusal bilince ne ölçüde nüfuz ettiğini en açık şekilde gösteren sanat dalının da resim sanatı olduğunu dile getirir (Anonim 1937: 1127).

Resimler

Toplam 184 eserin yarıştığı resimler alt kategorisinde hiçbir eser altın madalya ödülüne layık görülmemiştir. Gümüş madalya ödülünü ise Avusturyalı Rudolf Eisenmenger kazanmıştır (Bkz. Şekil 60) (Anonim 1937: 1114-1115, 1122). Romanya'nın Transilvanya bölgesinden Rudolf Eisenmenger, 1921'de ailesiyle birlikte Viyana'ya taşınmış ve burada eğitim görmüştür (Anonim t.y.aaaaaaay). Roma'da aldığı bursun ardından serbest sanatçı olarak Viyana'ya yerleşmiştir (Anonim t.y.aaaaaaaz). Klasik ve romantik resim tarzı Nazi yetkilileri tarafından da sevilmiş, bu sayede o dönemde baskı görmemiştir (Anonim t.y.aaaaaaay). 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları'nda gümüş madalyayı "*Bitiş Çizgisindeki Koşucular (Runners at the Finishing Line)*" adlı çalışmasıyla kazanmıştır (Bkz. Şekil 61) (Anonim 1937: 1122). Eser 1936'da tuval üzerine yağlıboya olarak yapılmıştır. Ayrıca oldukça yüksek bir fiyatla Tokyo'daki Sanat ve Spor Müzesi tarafından satın alınmıştır. Resim, 1938'de IOC'nin resmi yayın organı Revue Olympique dergisinde de renkli olarak yer alır ama bu renkli resmin sanat kataloğundaki resimden biraz farklı bir tarzda bir kopya olduğu görülmektedir (Anonim t.y.aaaaaaaz). Eisenmenger 1939-1945 yıllarında "*Viyana Sanatçı Evi (Wien*

Şekil 60. Rudolf Eisenmenger (Anonim t.y. aaaaaaz)

Şekil 61. Bitiş Çizgisindeki Koşucular
(Runners at the Finishing Line)
(Anonim 1937: 1121)

Künstlerhaus)” nin başkanlığını yapmıştır. Bu görevde Eisenmenger, Yahudi sanatçıları ve eserlerinin kurtarılmasını aktif olarak desteklemiştir. II. Dünya Savaşı’ndan sonra Viyana’da başarılı bir şekilde çalışmaya devam etmiş ve diğer ödülleri yanı sıra Viyana Devlet Operası’nın demir perdesinin tasarımı için düzenlenen yarışmayı kazanmıştır (Anonim t.y.aaaaaaay). 1951-1972 yıllarında Teknik Üniversite’de profesör ve geçici dekan olarak görev yapmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaz).

Resimler alt kategorisinde bronz madalyayı ise Japon Takaharu Fujita kazanmıştır (Anonim 1937: 1122). Yamaguchi vilayetinden olan Fujita, Takashima Hokkai ve Kyūho Noda’nın öğrencisidir. Bunten de dahil olmak üzere çeşitli sergilere eserleri kabul edilmiştir. Arkadaşlarıyla birlikte “*Yeni Japon Resim Grubu (Shin Nihonga Kenkyūkai)*” nu kurmuştur (Anonim t.y.aaaaaaa). 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları’nda bronz madalyayı “*Buz Hokeyi (Ice Hockey)*” isimli çalışması ile kazanmıştır (Anonim 1937: 1122). Naziler tarafından satın alındıktan sonra eserin akıbeti belli değildir. İlerleyen süreçte Fujita’nın tanınmış öğrencisi Ryū Seiho bu eseri restore etmeye çalışmıştır. Fujita aynı zamanda “*Yeni Sanatçılar Derneği (Shin Bijutsujin Kyoukai)*” nin kurulmasına da öncülük etmiştir. Daha sonra Kitakyushu şehrine taşınmış ve Saga Üniversitesinde öğretim görevlisi olarak hizmet vermiştir (Anonim t.y.aaaaaaa).

Çizimler ve suluboyalar

Toplam 89 eserin yarışmaya katıldığı çizimler ve suluboyalar alt kategorisinde hiçbir eser altın madalya ödülüne layık görülmemiştir. Gümüş madalya ödülünü ise İtalyan Romano Dazzi kazanmıştır (Bkz. Şekil 62) (Anonim 1937: 1115, 1122). Ünlü heykeltıraş Arturo Dazzi’nin oğlu olan Romano Dazzi, çocukluğundan itibaren olağanüstü bir çizim yeteneğine sahip olduğunu gösterir. Dazzi, 1923 yılında İtalyan Hükümeti tarafından askeri operasyonları belgelemek ve sömürge konulu çizimler

yapmak üzere Libya'ya gönderilmiş, burada Afrika dünyasına olan tutkusunu keşfetmiştir (Anonim t.y.aaaaaaaab). Bu tutku esasen hayvan resmine olan sevgisine dayanmaktadır. 1930 civarında Roma'daki Faşist Spor Akademisi için freskler üretmiş ve 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları'nda da ilgili eskizleri sunmuştur. Sportif açıdan bakıldığında, sporcuların hareketlerindeki hatalar eleştirilmiştir (Anonim t.y.aaaaaaaac). Dazzi, 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları'nda gümüş madalyayı “*Freskler İçin*

Şekil 62. Romano Dazzi
(Anonim (t.y.aaaaaaaac))

Dört Eskiz (Four Sketches for Frescoes)” isimli çalışmasıyla kazanmıştır (Bkz. Şekil 63) (Anonim 1937: 1122). II. Dünya Savaşı sonrasında Firenze’de yaşayan Dazzi’nin artık tanınmayan biri olduğunu belirtmek önemlidir (Anonim t.y.aaaaaaaac).

Çizimler ve suluboyalar alt kategorisinde bronz madalyayı Japon Sujaku Suzuki kazanmıştır (Anonim 1937: 1122). Sujaku Suzuki’nin gerçek adı Kotaro’dur.

Şekil 63. Romano Dazzi'nin gümüş madalya kazanan 4 eskizinden biri
(Anonim 1937: 1120)

Noda Kyuura’da eğitim almış ve Kawabata Resim Okulu’na devam etmiştir. 1920’de 2. İmparatorluk Sergisi’ne kabul edilmiştir. Ağırlıklı olarak ağaç baskılar, serigraflar, suluboyalar ve litografiler üretir. Eserlerinin çoğu kitap ve dergi illüstrasyonu olarak kullanılmış ve tercih ettiği motifler tarihi figürler olmuştur (Anonim t.y.aaaaaaaad). 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları'nda bronz madalyayı “*Japonya’da Klasik At Yarışları (Classical Horse Racing in Japan)*” isimli çalışmasıyla kazanmıştır (Anonim 1937: 1122). Kramer (2004)’e göre Japon sanatçı ve çalışmaları hakkında pek fazla bilgi bulunmamaktadır. Suzuki 1972’de beyin kanaması sebebiyle vefat etmiştir. Kardeşi Hisao’da bir ressamdır (Anonim t.y.aaaaaaaad).

Grafik sanatlar

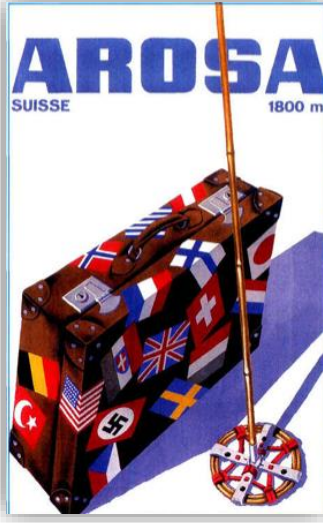
Toplam 85 eserin yarıştığı grafik sanatlar alt kategorisinde hiçbir eserin altın, gümüş veya bronz madalyaya layık görülmediğini belirtmek önemlidir (Anonim 1937: 1115, 1122).

Ticari grafik sanatlar

Toplam 44 eserin yarıştığı ticari grafik sanatlar alt kategorisinde altın madalya ödülünü İsviçreli Alex Diggelmann kazanmıştır (Bkz. Şekil 64) (Anonim 1937: 1115, 1122). Diggelmann oryantiringçi, baloncu, okçu ve İsviçre'nin en tanınmış grafik ve poster sanatçılarından biridir. Üç yıl ilkokul öğretmenliği yaptıktan sonra resim öğretmenliği eğitimine başlamıştır. Bern'deki meslek okuluna, Paris'teki “*Julian Akademisi (Academie Julian)*” ne ve Leipzig'teki Kitap Sanatı ve Grafik Sanatı Akademisi'ne devam etmiştir. Zürih'e döndükten sonra serbest grafik sanatçısı olarak çalışmıştır (Anonim t.y.aaaaaaae). Diggelmann 1936 Berlin Olimpiik Sanat Yarışmaları'nda altın madalya ödülünü “*Arosa I Levhası (Arosa I Placard)*” isimli çalışmasıyla alır (Bkz. Şekil 65) (Anonim 1937: 1122). Ayrıca Diggelmann'ın birçok eseri günümüze ulaşmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaf). Diggelmann daha sonra 1938'den itibaren kanton lisesinde öğretmen olarak çalışmıştır. II. Dünya Savaşı sırasında Kızıl Haç afişleriyle ünlenir. Savaşın sonra Avrupa Futbol Birliği için UEFA Kupası'nı ve Dünya Kayak Şampiyonası için hala kendi tasarımıyla verilen madalyaları tasarlar. Moritz'de düzenlenen 1948 Kış Olimpiyatları için resmi posteri ve dört resmi Olimpiyat pulundan ikisini de yine Diggelmann tasarlamıştır (Anonim t.y.aaaaaaae). Aynı zamanda Diggelman 1948 Londra Olimpiik Sanat Yarışmaları'na da katılacak ve burada bir gümüş bir bronz madalya kazanarak (Anonim 1951a: 536) üç gümüş madalyalı Josef Petersen ile birlikte Olimpiik Sanat Yarışmaları tarihinde üç madalya kazanan iki sanatçıdan biri olacaktır (Anonim t.y.aaaaaaaf). Diggelmann

Şekil 64. Alex Walter Diggelmann (Anonim t.y.aaaaaaaf)

Şekil 65. Arosa I Plakası
(Arosa I Placard) (Anonim
2006c)

yaşamı boyunca çeşitli Batı ve Güney Avrupa ülkelerine yaptığı gezilerde manzara suluboyaları yapmıştır. Duvar resimleri ve kitap illüstrasyonları da üretmiştir (Anonim t.y.aaaaaaae).

Ticari grafik sanatlar alt kategorisinde gümüş madalyayı Alman Alfred Hierl kazanmıştır (Anonim 1937: 1122). Afiş sanatçısı, aynı zamanda bir grafik tasarımcısı olan ve çoğunlukla posterler üreten Hierl (Anonim t.y.aaaaaaag), bu ödülü “*Avus’ta Uluslararası Otomobil Yarışı (International Automobile Race on the Avus)*” isimli çalışmasıyla kazanmıştır (Anonim 1937: 1122). Bu eser kayıptır (Kramer & Stanton 2016). Hierl, II. Dünya Savaşı’nın resmi savaş sanatçılığını da yapmıştır

(Anonim t.y.aaaaaaaag). En çok motor sporları ve motosiklet için yaptığı reklam afişleriyle tanınmaktadır. Genellikle karanlık olan çizimleri bitkin “*Hava Kuvvetleri (Luftwaffe)*” pilotlarını da göstermektedir. Hierl 1950’de henüz 40 yaşındayken vefat etmiştir (Anonim t.y.aaaaaaaah). Kramer (2004)’e göre Hierl hakkında çok az şey bilinmektedir. Madalyalı eserinin bir röprodüksiyonu mevcuttur ancak burada sanatçı tamamen karanlıkta kalmıştır.

Ticari grafik sanatlar alt kategorisinde bronz madalyayı alan Polonyalı Stanislaw Ostoja-Chrostowski olur (Anonim 1937: 1122). Ostoja-Chrostowski heykeltıraş, ressam ve grafik sanatçısıdır. Gravür konusunda uzmanlaşmıştır. İki savaş arası dönemin istisnai grafik sanatçılarından (Anonim t.y.aaaaaaaai). Polonya ve ABD’de çok sayıda sanatçı derneğinin üyesi olmuştur. Aynı zamanda litografileri ve gravürleri için çeşitli sanat ödülleri kazanmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaaj). Ostoja-Chrostowski 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları’nda bronz madalyayı “*Yatçılık Kulübü Sertifikası (Yatching Club Sertificate)*” isimli çalışmasıyla kazanır (Anonim 1937: 1122). 1937’de Sanatsal Grafik kürsüsüne atanmış ve 1946’dan itibaren II. Dünya Savaşı’ndan sonra Varşova’daki Güzel Sanatlar Akademisi’nde profesör ve ilk rektör olarak görev yapmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaaj). Aynı zamanda Ordu Bilgi ve

İstihbarat Karargahı'nda Bölüm II-999 başkanlığı ve Polonya-Sovyet Dostluk Cemiyeti Yüksek Konseyi üyeliği yapmıştır. Kızı Halina Chrostowska (1929-1990) da ressam ve grafik sanatçısı olmuştur (Anonim t.y.aaaaaaai).

Mimari yarışmaları

1936 Olimpik Sanat Yarışmaları'nda mimari kategorisi:

1. Mimari tasarımlar
2. Belediye planlaması için tasarımlar

olmak üzere iki alt kategoriye ayrılmıştır. Eserlerin son kayıt tarihi 15 Mayıs 1936 olarak belirlenmiştir (Anonim 1937: 1111, 1118). Toplam 81 eser katılım sağlamıştır (Anonim 1937: 1114-1116; Zawadzki, 2006). Mimari kategorisinde jüri beş üyeden oluşmuştur. Jüriye Mimar Profesör Heinrich Tessenow başkanlık etmiştir. Olimpik Sanat Sergisi'nin açılış günü olan 15 Temmuz 1936'da Reich Kültür Odası Başkanı sıfatıyla Reich Propaganda Bakanı Dr. Josseph Goebbels bir açılış konuşması yapmış ve bu konuşmanın bir bölümünde spor ve sanat arasındaki gerekli sentezin en ileri düzeyde, sanatların anası olarak gördüğü mimaride gerçekleştiğini belirtmiştir. Goebbels'e göre bu durum sadece sporun dünya çapında gelişmesinin, mimarlara spor tesislerinin ve stadyumların inşası için çok sayıda imkân vermiş olmasına bağlı değildir. Mimarın plan yapmaya başlamadan önce fiziksel kültürün doğasını ve özel gereksinimlerini derinlemesine araştırmasını gerekli kılması gibi daha önemli bir nedenden dolayı da doğrudur. Böylece mimarlar, sanatlarına sportif idealler için yüksek derecede bir anlayış getirmek zorunda kalmıştır (Anonim 1937: 1107, 1111-1112, 1118, 1126-1127).

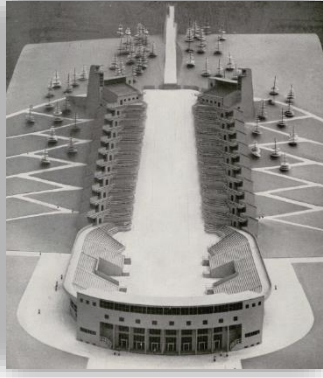
Mimari tasarımlar

Toplam 51 eserin yarıştığı mimari tasarımlar alt kategorisinde altın madalyayı Avusturyalı Herman Kutschera kazanmıştır (Bkz. Şekil 66) (Anonim 1937: 1114, 1119). Kutschera, İglau ve Brünn'de eğitim görmüştür (Anonim t.y.aaaaaaak). Daha sonra ise Münih ve Viyana'da mimarlık eğitimi alarak Viyana'da profesör olarak atanmıştır (Anonim t.y.aaaaaaal). Kutschera 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları'nda altın madalyayı "*Kayak Stadyumu (Skiing Stadium)*" isimli çalışmasıyla kazanmıştır (Bkz. Şekil 67) (Anonim 1937: 1119). Bu eser altın madalya

kazanmasına rağmen hiçbir zaman inşa edilmemiştir ve planları II. Dünya Savaşı sonrasında kaybolmuştur. Bununla birlikte, Kutschera'nın fikirleri daha sonra birçok kayakla atlama stadyumunda hayata geçirilmiştir. Kutschera daha sonra “*Viyana Şehir Salonu (Wiener Stadthalle)*” kapalı arenasının ve “*Viyana Uluslararası (Wien-Schwechat) Havaalanı*”nın mimarlarından biri olmuştur (Anonim t.y.aaaaaaaak). O dönemde Avusturya’da hala yasadışı olan Nazi partisi NSDAP’nin 1934’ten beri üyesidir (Anonim t.y.aaaaaaaal). Eğlenmek için kros ve dağ kayağı yapmayı tercih etmektedir (Anonim t.y.aaaaaaaak).

Şekil 66. Herman Kutschera (Anonim t.y.aaaaaaaal)

Şekil 67. Kayak Stadyumu (Skiing Stadium) (Anonim 1937: 1119)

Mimari tasarımlar alt kategorisinde gümüş madalyayı ise Alman Werner March kazanmıştır (Anonim 1937: 1119). Werner March, 1916 Berlin Olimpiyatları’nın yapılacağı 1913 Berlin Alman Stadyumu’nu inşa eden Otto March’ın oğlu ve kendisi gibi mimar olan Walter March’ın kardeşidir. Dresden Üniversitesi’nde ve ardından Berlin’deki Charlottenburg Teknik Üniversitesi’nde eğitim görmüş ve 1923’te mezun olmuştur. I. Dünya Savaşı sırasında asker olarak görev yapmıştır ve sonunda subay olmuştur. Daha sonra Nazilerle iş birliği yapmış ve 1933’te partiye katılmıştır (Anonim

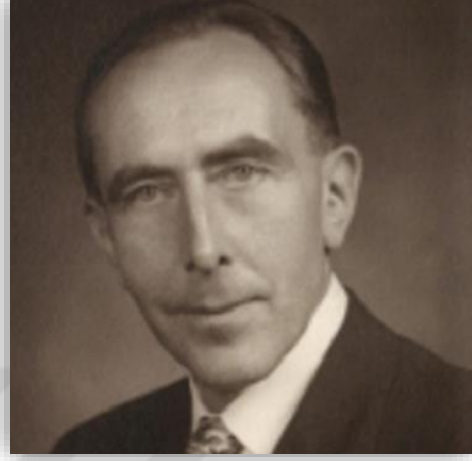
t.y.aaaaaaaam). Werner March, 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları’nda gümüş madalya ödülünü “*Reich Spor Sahası (Reich Sport Field)*” isimli eseriyle kazanmıştır. Belirtmek gerekir ki Werner March, kardeşi Walter March ile birlikte mimari kategorisinin belediye planlaması için tasarımlar alt kategorisinde yine ismi “*Reich Spor Sahası (Reich Sport Field)*” olan bir eserle altın madalya kazanacaktır. Bu iki eser muhtemelen aynıdır ancak çalışma, mimari tasarımlar alt kategorisinde Werner March adına, belediye planlaması için tasarımlar alt kategorisinde ise iki kardeş adına sunulmuş görünmektedir (Anonim 1937: 1119).

Werner 1936'da Berlin ve Münih Sanat Akademisi'nde profesörlük ünvanı almıştır. Daha sonra II. Dünya Savaşı'ndan önce Weimar'daki Bauhaus'un inşasında Walter Gropius'un asistanıdır. Dünya Savaşı'nda Amiral Canaris'in savunma departmanında çalışmış ve Hitler'in mimarı Albert Speer'in yakın bir sırdaşı olmuştur (Anonim t.y.aaaaaaaam). Aynı zamanda March, zamanını Minden Katedrali de dahil olmak üzere savaş sırasında hasar gören kilise ve katedrallerin restorasyonuna ayırmıştır. 1949'da Munster'de Devlet Merkez Bankası'nı inşa etmiştir ve 1960'ların başında Bağdat Spor Antikaları Müzesi'nin yanı sıra Kahire Spor Stadyumu'nu da inşa etmiştir (t.y.aaaaaaaan). Ayrıca 1953-1956 yılları arasında Batı-Berlin Teknik Üniversitesi'nde Şehir Planlama Profesörü olarak görev yapmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaam).

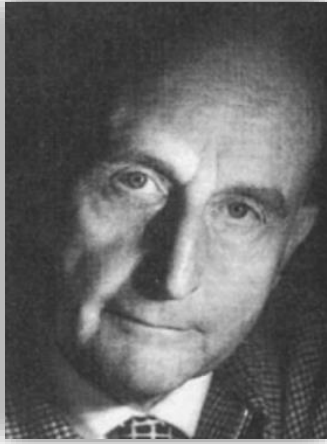
Mimari tasarımlar alt kategorisinde bronz madalyayı ise Avusturyalı ikili Herman Stiegholzer ve Herbert Kastinger kazanmıştır (Anonim 1937: 1119). Stiegholzer Viyana Güzel Sanatlar Akademisi'nde eğitim görmüş ve çoğunlukla Herbert Kastinger ile birlikte çalışmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaao). Herbert Kastinger'de Stiegholzer gibi Viyana'da eğitim görmüş ve kısa kariyerinde sadece meslektaşı Herman Stiegholzer ile çalışmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaap). İkili, Walter Groupius'un Dessau modelini örnek alarak Viyana'daki ilk çalışma ofisini inşa etmişlerdir. Her ikisi de esas olarak konut inşaat alanında çalışmıştır. Stiegholzer, özellikle yerleşim yerlerinin inşasıyla ilgilenmiştir ve bu konuda yazılar yazmıştır. Ekip, kentsel konut alanında da yeni konseptlere öncülük etmiştir (Anonim t.y.aaaaaaaar). İkili 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları'nda bronz madalya ödülünü ise "*Viyana'daki Spor Merkezi (Sporting Centre in Vienna)*" isimli çalışmalarıyla almıştır (Anonim 1937: 1119). Bu çalışma Viyana'nın Simmering semtinde otomobil, bisiklet ve binicilik sporları için yapılan Viyana Yarış Pistleri'ni içermektedir. Ancak bu proje hayata geçirilememiştir. Stiegholzer, ortağı Kastinger'in genç yaştaki ölümünün (Anonim t.y.aaaaaaaap) ardından II. Dünya Savaşı'ndan sonra bile ofisi tek başına yönetmeye devam etmiştir ve Viyana'da çok sayıda projeyi hayata geçirmiştir (Anonim t.y.aaaaaaaao).

Belediye planlaması için tasarımlar

Toplam 30 eserin yarıştığı belediye planlaması için tasarımlar alt kategorisinde altın madalyayı Walter March (Bkz. Şekil 68) ve mimari tasarımlar alt kategorisinde de gümüş madalya kazanan kardeşi Werner March alır (Bkz. Şekil 69) (Anonim 1937: 1119). Her iki kardeş de mimardır. Walter March 1920’lerde zaman zaman ABD’de Frank Lloyd Wright ile çalışır. 1931’de ABD vatandaşlığına geçmiştir. Orada “*Büyük New York (Greater New York)*” ta çok sayıda bina üzerinde çalışmıştır. Ayrıca seramik, mobilya ve diğer ahşap ve metal işleri tasarlamıştır (Anonim t.y.aaaaaaaas). Werner March ise Nazilerle iş birliği yaparak 1933’te Nazi Partisi’ne katılır (Anonim t.y.aaaaaaaat). Kardeşler 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları’nda altın madalya ödülünü “*Reich Sport Field*” ile kazanırlar (Bkz. Şekil 70) (Anonim 1937: 1119).

Şekil 68. Walter March (Anonim t.y.aaaaaaaas)

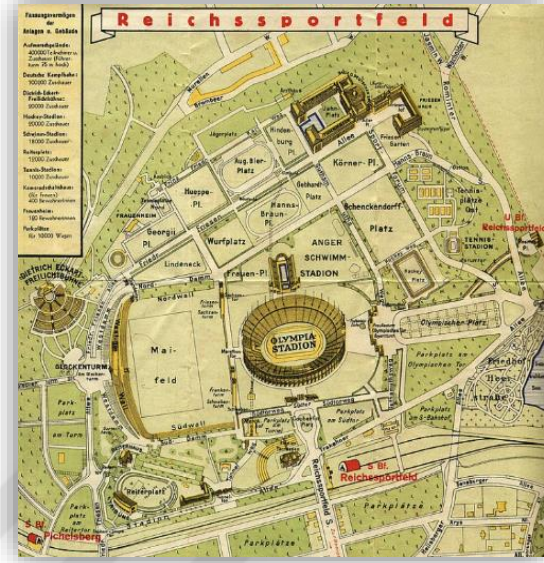

Şekil 69. Werner March (Anonim t.y.aaaaaaaan)

Walter March’ın adı birçok çağdaş Alman kaynağında geçmemektedir. 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları kataloğu da buna dahildir. Ancak 1936 Berlin Olimpiyatları Resmi Raporu’nda ve 1937 tarihli Revue Olympique’de katılımı belirtilmiştir. Bu durumun sebebi Walter March’ın ABD’ye taşınması olabilir (Anonim t.y.aaaaaaaas). Walter March daha sonra Carl Diem Enstitüsü’nün kurucu üyesi olmuştur (Anonim t.y.aaaaaaaat).

Belediye planlaması için tasarımlar alt kategorisinde gümüş madalyayı Amerikalı Charles Downing Lay kazanmıştır (Anonim 1937: 1119). Downing’in babası Oliver Ingraham Lay bir ressamdır. Downing, 1886-1900 yılları arasında Columbia Üniversitesi

Mimarlık Okulu'na devam ettikten sonra 1902 yılında mezun olduğu Harvard Peyzaj Mimarlığı Okulu'na geçmiştir. Lay, hemşerileri Henry Vincent Hubbard ve Robert Wheelwright'la beraber New York'ta bir peyzaj ajansı kurmuştur. Ayrıca 1910'dan itibaren “Peyzaj Mimarlığı (Landscape Architecture)” adlı profesyonel dergiyi yayınlamışlardır. Lay, ABD genelinde sayısız park, alt bölüm, özel mülk ve bahçe tasarlamış ya da tasarlanana katkıda bulunmuştur. Buna karşın onun etkisi en çok Doğu Yakası'nda görülmüştür (Anonim t.y.aaaaaaaau). Lay 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları'nda gümüş madalyayı ise “Deniz Parkı, Brooklyn (Marine Park, Brooklyn)” isimli eseriyle kazanmıştır (Anonim 1937: 1119). Brooklyn bölgesinde yer alan ve o dönem için 2,1 km² olan ve 1937'den sonra 7,4 km² büyüklüğünde olacak olan otlak ve tuzlu bu bataklık, Jamaika Körfezi'nin batı ucunda yer almaktadır. Alanın bir kısmı zengin Whitney ailesi tarafından bağışlanmıştır. Lay'in planı spor faaliyetlerine odaklanmıştır ancak hiçbir zaman uygulanamamıştır. Tasarım, sahilin büyük ölçüde yeniden şekillendirilmesini içermekte ve dönemin Alman “Kamu Parkları (Volksparke)” fikrini takip etmektedir. 1933'te bu plan nihai olarak reddedilmiştir (Anonim t.y.aaaaaaaav). Lay, 1939 New York Dünya Fuarı'nın danışman mimaridir ve Housatonic Nehri vadisindeki koruma etkinlikleri üzerinde çalışarak 1948 yılında Housatonic Vadisi Planlama Derneği'ni kurmuştur (Anonim t.y.aaaaaaaay). II. Dünya Savaşı sırasında ABD'nin askeri liderlerine Hava Kuvvetleri ve Deniz Kuvvetleri üslerinin kurulmasında danışmanlık yapmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaav).

Şekil 70. Reich Spor Sahası (Reich Sport Field) (Anonim 2024n)

Belediye planlaması için tasarımlar alt kategorisinde bronz madalyayı ise Alman Theo Nussbaum alır (Anonim 1937: 1119). Alman bahçe ve peyzaj mimarı Nussbaum ilk olarak Leipzig'de mezarlık idaresinde çalışmıştır. 1910'dan itibaren

Köln şehri için çalışarak burada esas olarak spor tesislerinden sorumlu olmuştur (Anonim t.y.aaaaaaaay). I. Dünya Savaşı sırasında Polonya'da mezarlık tasarımı ve inşasında çalışmıştır. Mezarlık ve spor kompleksi tasarımı konusunda uzmanlaşmıştır. 1920'de Köln Bahçe İdaresi'nin tasarım ofisine geçmiş, 1928'de Belediye Planlama ve Yapı Kontrol Ofisi'nin başına atanmıştır. Nussbaum, Köln'ün sol yakasında geniş çayırın ve daha küçük bir tekne göletinin yanında, kürek çekmek için kullanılan. Adenauer ve Decksteiner göletleri ile “*Lüksemburg Caddesi (Lüxemburger Strasse)*” nin ötesinde bugün hala mevcut olan iki göl de dahil olmak üzere çeşitli yapılar tasarlamıştır. Nussbaum bu açık hava tesisinde futbol kulübü 1. FC Köln ve Alman Spor Üniversitesi tarafından kullanılan “*Müngersdorf Stadyumu (Müngersdorfer Stadion)*” nu da tasarlar. 1930'ların ortalarında “*Aachen Göleti (Aachener Weiher)*” nde kalıcı bir geçit töreni alanı olan “*Maifeld*” in tasarlanmasındaki etkisi kariyerinin en yüksek noktasıdır (Anonim t.y.aaaaaaaaz). Nussbaum 1933'te peyzaj ofisi müdürlüğü için başvurmuş ancak başarılı olamamıştır. Ancak 1940-1945 yılları arasında burada başkan yardımcısı olabilmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaay).

Nussbaum 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları'nda bronz madalyayı “*Köln'deki Belediye Planlama ve Spor Merkezi (Municipal Planning and Sporting Centre in Cologne)*” isimli çalışmasıyla kazanmıştır (Anonim 1937: 1119). Ayrıca Nussbaum'un Berlin'de biri yarışma dışı olmak üzere toplam sekiz proje sunmuştur (Anonim t.y.aaaaaaaay). İlerleyen yıllarda, Nazi Partisi üyesi olması sebebiyle mesleki görevlerinden uzaklaştırılır (Anonim t.y.aaaaaaaaz).

Müzik yarışmaları

1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları'nda müzik kategorisi:

1. Piyano ve enstrümantal, eşlikli veya eşiksiz, solo veya koro şarkıları için besteler
2. Eşlikli veya eşiksiz bir enstrüman ve oda müziği için besteler
3. Her boyut ve grup için orkestra besteleri

olmak üzere üç alt kategoriye ayrılmıştır (Kramer 2005). Sunulan eserlerin Olimpiyat konseptiyle kesin bir ilişki içinde olması gerekmektedir. Yarışmaya aynı zamanda jimnastik hareketlerine eşlik eden veya bu hareketleri teşvik eden, bir spor idealini, bir

atletizm yarışmasını, bir sporcuyla yücelten, spor festivalleriyle bağlantılı olarak sunulması amaçlanan marşlar, şarkılar, koro müzikleri, danslar veya müzikal gösteriler katılabilecektir. Eserlerin uzunluğu bir saati geçmemelidir. Müzik yarışması için son kayıt tarihi 1 Nisan 1936 olarak belirlenmiştir. Bu bağlamda müzik kategorisine dokuz ülkeden 33 müzik bestesi katılmıştır. Müzik bestelerinin değerlendirilmesi 3-11 Haziran 1936 tarihlerinde yapılmıştır. Uluslararası jüri seçildikten ve katılmaya davet edilenlerden olumlu yanıtlar alındıktan sonra ünlü İtalyan müzisyen Ottorino Respighi'nin ani ölümü üzerine, İtalyan besteci Francesco Malipiero boşalan görevi üstlenmeyi cömertçe kabul etmiştir. Malipiero, jürideki ikinci yabancı üyeden biri olan tanınmış Fin besteci Yrjö Kilpinen'le birlikte Reich Müzik Odası Başkanı Profesör Peter Raabe başkanlığındaki jüride görev almıştır. Jüri dokuz üyeden oluşmuştur. Jüride tam bir denge ve tarafsızlık sağlamak amacıyla yedi Alman üyeye iki yabancı üyenin her birine eşit olacak şekilde bir oy hakkı verilmiştir. Görüş birliği ve kararlar, jüriler arasında fikir birliği olduğuna işaret etmektedir. Belirtmek gerekir ki Olimpik Müzik Yarışmaları'nda bir yenilik de ödül kazanan eserlerden bazılarının halk önünde seslendirilmesi için yapılan düzenlemedir (Anonim 1937: 1108, 1111-1112, 1116-1117). Kazanan müzisyenler onurlandırılacaktır. 15 Ağustos 1936'da Dietrich-Eckart Açık Hava Tiyatrosu'nda bir Olimpiyat konseri düzenlenecek ve ödül kazanan sanatçılar eserlerini 20.000 kişinin önünde icra edeceklerdir. Bu eserler icra edilmeden önce Richard Strauss'un Olimpiyat İlahisi isimli eseri, BOGOC başkanı Theodor Lewald tarafından yapılan bir girişin ardından seslendirilecektir (Zawadzki 2006).

Müzik kategorisinin yarışma sonuçlarının belirlenmesi oldukça karmaşık olmuştur. Jüriye sunulan 69 kompozisyondan sadece beşi bir sonraki tura kabul edilir fakat bunlar bile jüri üyelerinin beklentilerini karşılamış görünmemektedir. Böylece en çok takdir edilen 10 Alman besteciye beste siparişi verilmesine karar verilir. Bu teklif Hans Ludwig Brehme (1904-1957), Harald Genzmer (1909), Karl Gerstberger (1881-1951) ve Kurt Thomas tarafından kabul edilmiştir. Son olarak sadece Paul Höffer, Kurt Thomas ve Harald Genzmer'in besteleri uluslararası jüriye sunulmak üzere seçilmiştir. Bu arada sekiz ülkeden 28 yarışmacı tarafından 30 müzik eseri sunulduğu için, Werner Egk'den özellikle "*Olimpik Gençlik (Olympische Jugend)*" festivali için BOGOC adına yazdığı "*Olimpik Festival Müziği (Olympische Festmusik)*" bestesiyle katılması istenmiştir. Berlin jürisinde Genel Müzik Direktörü

Peter Raabe (1872-1954), Berlin Müzik Lisesi Müdürü Fritz Stein (1886-1951), kapanış töreni ve festival çerçevesinde Beethoven'ın 9. Senfonisi'ni yöneten Georg Schumann (1866-1952) ve Max Trapp (1887-1971) yer almıştır. Ayrıca Reich Müzik Odası sekreteri Heinz Ihler, Kemancı Gustav Havemann (1882-1960) ve besteci Heinz Tiessen (1887-1971) de vardır. Başlangıçta jüri için Kurt Thomas belirlenir ancak kendisi yarışmaya katıldığı için yerini Heinz Tiessen alır (Kramer 2005).

Solo ve koro besteleri

Toplam sekiz eserin yarıştığı solo ve koro besteleri alt kategorisinde altın madalyayı Alman Paul Höffer kazanmıştır (Bkz. Şekil 71) (Anonim 1937: 1113, 1123).

Şekil 71. Paul Höffer
(Anonim 2006d)

Höffer'in ilk öğretmeni ona piyano ve org öğreten babasıdır. Başlangıçta öğretmenlik eğitimi gören Höffer, Köln'de, I. Dünya Savaşı'ndan sonra ise Berlin'de müzik eğitimi alır. 1923'ten itibaren bir orkestra okulunda piyano öğretmeni olarak ders vermiş ve 1933'te Berlin'de profesör ünvanını almıştır. Nazi rejimi sırasında "*Reich Bakanı Josep Goebbels (Reichsminister Josep Goebbels)*" tarafından desteklenmiş, Nazi döneminin en önemli bestecileri listesinde yer almıştır (Anonim t.y.aaaaa).

Höffer, 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları'nda altın madalyayı "*Olimpik Yemin (Olympic Vow)*" adlı çalışmasıyla alır (Bkz. Şekil 72) (Anonim 1937: 1123). Bu eser Yunanca bir metne sahiptir ve Modern Olimpiyat Yemini'nin çevirisine dayanmaktadır. Çalışmada bariton anlatıcı, Olimpiyat yarışmacılarını yarışma kurallarına uymaya çağırır ve yarışmacılar da hep bir ağızdan bir yeminle cevap verirler (Anonim t.y.aaaaa). Höffer'in bu eseri de basılmıştır ancak artık mevcut değildir (Kramer 2004). 15 Ağustos'ta Dietrich Eckart

Şekil 72. Olimpik Yemin (Olympic Vow)
(Anonim 2006d)

Açık Hava Tiyatrosu'nda düzenlenen Olimpiyat Konseri'nde Paul Hoffer'in "*Olimpik Yemin (Olympic Vow)*" eseri canlı olarak icra edilmiştir (Anonim 1937: 1117). Höffer II. Dünya Savaşı'ndan sonra, Berlin-Charlottenburg'daki Müzik Yüksek Okulu'nun müdürü olmuştur. İlgi alanlarının merkezinde, çok aktif olduğu koro müziği yer alır. Aynı zamanda, yenilikçi iletişim olanaklarını gördüğü yeni radyo ortamına yönelmiştir (Anonim t.y.aaaaaa).

Solo ve koro besteleri alt kategorisinde gümüş madalya ödülünü Alman Kurt Thomas kazanmıştır (Anonim 1937: 1123). Alman besteci Kurt Thomas 1934-1939 yıllarında Leipzig Üniversitesi'nde hukuk ve müzik eğitimi almıştır. Daha sonra Berlin'deki Müzik Akademisi'nde profesör olarak çalışmıştır (Anonim t.y.aaaaaaab). 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları'nda gümüş madalyayı "*Olimpik Kantat, 1936 (Olympic Cantata, 1936)*" isimli çalışmasıyla kazanmıştır (Anonim 1937: 1123). Thomas'ın Opus 28'i olan dört bölümlü koro ve orkestra kantat, şair Karl Bröger'in (1886-1944) metnine dayanmaktadır (Anonim t.y.aaaaaaab). Nazilerle ilişkisi her zaman mesafeli kalan bu işçi sınıfı şairi, II. Dünya Savaşı'ndan sonra coşkulu savaş şiirleri yayınlamış ve daha sonra Almanya'nın savunması için işçi sınıfının özveriyle bağlılığını vurgulayarak ülkenin minnettarlığına hitap etmiştir. Bu tema seçimi, elbette faşist ideolojiye gönüllü olan basit, basmakalıp ama son derece empatik ve kült bir dille birleşmiştir. Bu eser yedi bölümden oluşmaktadır. Bu bölümler "*Prelüd*", "*Savaşçılar Şarkısı*", "*Meşale Taşıyıcı*", "*Çanın Çağrısı*", "*Yarışma*", "*Kutsal*", "*Sağlıklı Beden*" ve "*Beş Halka*" dır (Kramer 2005). Eserin basımı yapılmıştır fakat artık mevcut değildir (Kramer 2004). Kurt Thomas'ın ödül kazanan eseri de 15 Ağustos'ta Dietrich Eckart Açık Hava Tiyatrosu'nda yapılan Olimpiyat konserinde icra edilmiş ve eserin icrasını Kurt Thomas yönetmiştir (Anonim 1937: 1117).

Thomas 1939-1945 yılları arasında Frankfurt am Main'deki Sanat Lisesi'nin müdürlüğünü yapmıştır. Bu süre zarfında Nazi destekçisi olarak görülse de diktatörlük sırasındaki rolü hiçbir zaman tam olarak aydınlatılamaz. 1947-1955 yılları arasında Detmold'daki eski Kuzeybatı Alman Müzik Akademisi'nde profesör olarak görev yapan Thomas, 1956-1960 yıllarında Leipzig'de Thomas kantoru olarak çalışır. 1961-1968'de Köln ve Frankfurt'taki Bach Topluluğu'nun koro konserlerinin

direktörlüğünü yapar. Thomas 1965'ten itibaren Lübeck'te profesör olarak da çalışmıştır. Oğlu Werner Thomas-Mifune de çellist ve besteci olmuştur. Kurt Thomas'ın hayatı boyunca en çok koro çalışmalarıyla tanındığını belirtmek önemlidir (Anonim t.y.aaaaaaaab). Thomas Alman Protestan kilise müziğinin yenileyicisi olarak kabul edilmektedir (Kramer 2005).

Solo ve koro besteleri alt kategorisinde bronz madalyayı ise Alman Harald Genzmer kazanır (Anonim 1937: 1123). Alman müzisyen Harald Genzmer 1928-1934 yılları arasında Berlin'de tanınmış besteci Paul Hindemitch ile çalışmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaac). 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları'nda bronz madalyayı "*Koşucu (The Runner)*" isimli eseriyle kazanmıştır (Anonim 1937: 1123). Bu eser Marathon'da Perslere karşı kazanılan zaferin haberini Atina'ya taşıyan ve koşunun ardından yere yığılan Yunanlı habercinin hikayesini anlatır (Anonim t.y.aaaaaaaad). Bu eserin metni tenor Paul Schmidtman (1904-1967) tarafından yazılmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaac). Bu beste basılmamış, bestecinin kişisel bilgilerine göre Berlin Olimpiyatları sırasında bir iç etkinlikte yalnızca bir kez seslendirilmiştir. Bestecinin kendisi bile eserin detaylarını hatırlayamamaktadır (Kramer 2005). Genzmer Nazi döneminde Breslau'da ve Berlin'de çalışmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaac). Propaganda Bakanlığı'nın desteğiyle elektronik bir enstrüman olan Trautonium'u geliştirmiştir (Anonim t.y.aaaaaaaad). 1944'te Adolf Hitler'in önemli besteciler listesine alınır ve bu sayede askerlikten muaf tutulur. 1946'da Freiburg Breslau Müzik Yüksek Okulu'nda profesör olur. 1957-1974 yılları arasında Münih Müzik Yüksek Okulu'nda kompozisyon profesörlüğü yapmıştır. Hayatı boyunca orkestra, oda müziği ve koro eserleri yazmıştır. Deneyselliği ve sıra dışı orkestralarıyla tanınmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaac). Genzmer, "*müziğin yaşlı devlet adamı*" ve "*ılımlı modern müziğin önemli bir temsilcisi*" olarak kabul edilmektedir. Birçok eseri konser programlarında ve radyoda sıkça yer almaktadır (Kramer 2005).

Enstrümantal müzik

Toplam beş eserin yarıştığı enstrümantal müzik alt kategorisinde hiçbir eserin altın, gümüş ve bronz madalyaya layık görülmediğini belirtmek önemlidir (Anonim 1937: 1114, 1123).

Orkestra için kompozisyonlar

Toplam 20 eserin yarıştığı orkestra için kompozisyonlar alt kategorisinde altın madalyayı Alman Werner Egk kazanmıştır (Bkz. Şekil 73) (Anonim 1937: 1123).

Şekil 73. Werner Egk (Anonim 2006e)

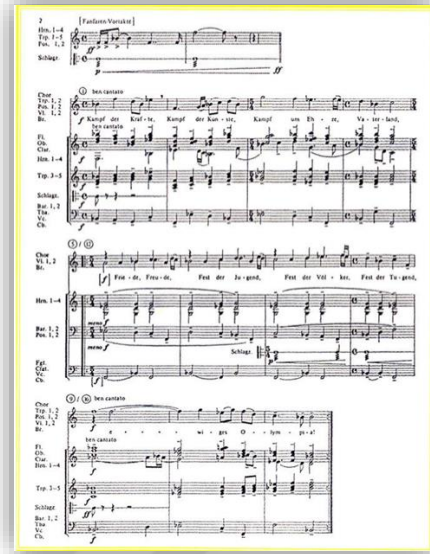
Werner Egk, Joseph Werner Mayer'in takma adıdır. “Egk” ismi, eşi kemancı Elisabeth Geborne Karl’ın baş harflerinden oluşur (Anonim t.y.aaaaaaaee). Bu takma isim 1937 yılında yasallaştırılmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaaf). Werner Egk, Neo-Klasisizm ve Modern Müzik Tiyatrosu tarzlarını temsil etmektedir. 1936-1940 yılları

arasında Berlin Devlet Operası “*Ihlamur Ağaçlarının Altında (Unter den Linden)*” da “*Orkestra Şefi (Kapellmeister)*” olarak görev yapmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaee). Werner Egk, 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları’nda altın madalyayı “*Olimpik Festival Müziği (Olympic Festive Music)*” isimli çalışmasıyla alır (Bkz. Şekil 74) (Anonim 1937: 1123). Sunulan eser aslında Carl Diem’in 1936’da “*Olimpik Gençlik*” ya da “*Gençliğin Zaferi*” olarak adlandırılan festival için bestelediği bale müziğidir. Bu eser sırasıyla “*Gençliğin Girişi*”, “*Silah Dansı*”, “*Ölülere Ağıt*” ve “*İlahi*” olmak üzere dört bölümden oluşur ve eserin uzunluğu toplam 24 dakikadır. Prömiyeri 1 Ağustos 1936’da bestecinin kendisi tarafından yönetilen güçlendirilmiş bir Berlin Filarmoni Orkestrası tarafından yapılmıştır. Sahne performansının koreografisi ünlü Alman dansçılar Mary Wigman, Gret Palucca ve Harald Kreutzberg tarafından tasarlanır (Anonim t.y.aaaaaaaee). Egk’nin bu eserinin el yazması notası Mainz’deki “*Schott’un Oğulları (Schott’s Sohne)*” arşivlerinde bulunmaktadır (Kramer 2004). Bu eser de 15 Ağustos’ta Dietrich Eckart Açık Hava Tiyatrosu’nda yapılan Olimpiyat konserinde icra edilmiş ve eserin icrasını Werner Egk yönetmiştir (Anonim 1937: 1117). 1939’da Nazi diktatörlüğü Reich Propaganda Bakanı Joseph Goebbels tarafından kendisine bir müzik ödülü verilir. II. Dünya Savaşı’ndan sonra Egk, 3. Reich’a sempati duyduğu iddiasıyla mahkemeye çıkarılır. Eylemsizlik suçlamasından asla kurtulamamıştır. 1950-1953 yılları arasında Berlin-Charlottenburg’daki Müzik

Okulu'nun müdürlüğünü, 1969-1971 yılları arasında ise Alman Müzik Konseyi'nin başkanlığını yapmıştır. En önemli eserleri “Peer Gynt”, “Circe” ve “Revizör (The Revisor)” dır (Anonim t.y.aaaaaaae).

Belirtmek gerekir ki “*Olimpik Gençlik*” in sahne yöneticisi Dr. Niedecken-Gebhardt'tır. O sırada Berlin Devlet Operası'nda şef olan Egk, Olimpiyat Müzik Yarışmaları'na katılmaya onun isteği üzerine karar verir. Niedecken Gebhardt, bestesini gecikmeli olarak sunması için Egk'ye kelimenin tam anlamıyla yalvarmıştır. Çünkü başka seçeneği olmadığını düşünmektedir. Bu durum Olimpik Sanat Yarışmaları'nın müzik kategorisinde “*ne pahasına olursa olsun Almanya için madalya*” sloganı altında yapıldığını kanıtlamaktadır. Ayrıca spor etkinlikleri gibi, stadyumda bayraklar ve ilahiler eşliğinde gerçekleştirilen madalya verme töreni, Olimpik Sanat Yarışmaları'nın organizatörlerin gözündeki yerini Egk'nın kendi anlatımıyla ortaya çıkarmaktadır. Egk'nın kazananların isimlerinde bir hata yapıp yapmadığı ya da yarışmanın üçüncüsü olan Çek besteci Kricka'nın törende bulunup bulunmadığı, yerine gerçekten solo ve koro besteleri alt kategorisinde altın madalya kazanan Alman Höffer geçip geçmediği tartışmalıdır (Kramer 2005).

Orkestra için kompozisyonlar alt kategorisinde gümüş madalyayı İtalyan Lino Liviabella kazanmıştır (Anonim 1937: 1123). Liviabella İtalyan bir besteci, piyanist ve profesördür. Müzisyen bir aileden gelmektedir. Baba tarafından büyükbabası Livio, Rossini'nin öğrencisi ve Tolentino'daki Aziz Nikolaos Bazilikası Korosu'nun şefidir. Liviabella'nın babası Orester, Roma'daki Aziz Cecilia Kraliyet Akademisi mezunudur. Macerata Katedrali'nin orgcusu ve şapel müziği yönetmenidir. Liviabella 1920 yılında Roma Üniversitesi'nden bakalorya derecesini almıştır. Kendini sadece müziğe adanma kararı, ailesiyle bazı anlaşmazlıklar yaşamasına sebep olmuştur. Bu

Şekil 74. Olimpik Festival Müziği
(Olympic Festive Music) (Anonim
2006e)

dönemde özel dersler vererek ve sinemalarda piyano çalarak ekonomik olarak bağımsız hale gelmiştir. 1928’de “*Pescara Müzik Lisesi (Pescara Liceo Musicale)*” ne müdür ve piyano profesörü olarak atanır. 1931’den itibaren Venedik’te ders verir (Anonim t.y.aaaaaaaag).

Lino Liviabella 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları’nda gümüş madalya ödülünü “*Muzaffer (The Victor)*” isimli eseriyle kazanmıştır (Anonim 1937: 1123). Senfonik bir şiir olan bu eser ilk kez Olimpiyatlar sırasında Liviabella’nın yönettiği Berlin Filarmoni Orkestrası tarafından seslendirilmiştir. Bu eser de 15 Ağustos’ta Dietrich Eckart Açık Hava Tiyatrosu’nda yapılan Olimpiyat konserinde icra edilmiş, eserin icrasını Lino Liviabella yönetmiştir (Anonim 1937: 1117). Eserin icrası yaklaşık 6 dakika sürmektedir. Bugün eserin notalarından örnekler mevcut değildir (Kramer 2005). Liviabella, 1940’ta Palermo Konservatuvarı’nda kontrpuan ve kompozisyon kürsüsü için yapılan bir yarışmayı kazanmıştır. 1942’de Bologna’ya yerleşip burada konservatuarda kontrpuan ve kompozisyon bölümü başkanı olarak görev yapmıştır. Ardından naip ve müdür yardımcısı olmuştur. Pesaro (1953-1959) ve Parma (1959-1963) Konservatuarları’nda çalışmış, ardından tekrar Bologna’ya dönerek konservatuarın müdürü olmuştur. 1960’tan itibaren senfonik müzik yayınlarını denetleyen Merkez Komite’nin üyesidir. Çeşitli dergiler için yazmıştır, oda müziği için çok sayıda beste, ses ve piyano için şarkı sözleri üretmiştir (Anonim t.y.aaaaaaaag).

Belirtmek gerekir ki Kramer (2005)’e göre Ottorino Respighi’nin öğrencisi olan İtalyan Lino Liviabella’yı denetleyen jüride ünlü İtalyan besteci Gian Francesco Malipiero bulunmaktadır. Malipiero’nun devraldığı bu görev daha önce İtalyan besteci Ontorino Respighi’ye teklif edilmiş ancak Respighi, 18 Nisan 1936’da enfeksiyon nedeniyle hayatını kaybetmiştir (Zawadzki 2006). Bu açıdan bakıldığında Malipiero ile Liviabella arasında dolaylı bir ilişki bulunduğu görülmektedir. Liviabella’nın gümüş madalyayı kazanmasında Malipiero’nun da etkisi olabilir.

Orkestra için kompozisyonlar alt kategorisinde bronz madalyayı ise Çek Jaroslav Kricka kazanmıştır (Anonim 1937: 1123). Kricka, Prag ve Berlin’de eğitim görmüştür. 1919-1945 yılları arasında Prag Konservatuvarı’nda profesörlük yapmıştır. Operaların yanı sıra film ve tiyatro müzikleri, senfoniler, oda müziği, korolar ve çocuk şarkıları bestelemiştir. Kricka, 1907-1910 yılları arasında Rusya’da yaşadığı için erken

dönem eserlerinde Rus etkisi belirgindir. Eserleri tüm müzik tarzlarını ve şarkı türlerini kapsamaktadır. Ayrıca birçok popüler yayın ve bilim yayını da yapmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaah).

Çekoslovak kaynakları, Kricka'nın 1930'da bir izci Jamboree'si⁴¹ için yazdığı “*İzci Marşı (Pochod Skautu)*” ile 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları'na katıldığını belirtmektedir. Ancak bu eserin ismi resmi raporda geçmemektedir. Ayrıca belirtmek gerekir ki Kricka, 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları'nda gümüş madalya kazanan Josef Suk'un yakın arkadaşısıdır. Kricka'nın kardeşi Petr ise Olimpik Sanat Yarışmaları'na katılma fikrini ortaya atan hevesli bir kayakçıdır. Petr, Suk'un madalya kazanan bestesinin metnini de yazan kişidir (Anonim t.y.aaaaaaaah).

Kricka 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları'nda bronz madalya ödülünü “*Dağ Suitsi (Mountain Suite)*” adlı eseriyle alır (Anonim 1937: 1123). Bu eser 1935'te bestelenmiş ve aynı yıl Kopenhag'da dünya prömiyeri yapılmıştır. Dört bölümden oluşan eserin ilk üç bölümü Moravya manzarasını ve folklorünü yansıtırken, sadece son bölüm spora adanmıştır. Bölümlerin programatik başlıkları ise “*Selamlama*”, “*Pastoral*”, “*Halk Şarkısı*” ve “*Kayak Finali*” dir. Senfoni orkestrası için yazılan partiyonun imzalı kopyası Prag'taki Çek Müziği Müzesi'nde muhafaza edilmektedir (Anonim t.y.aaaaaaaah). Eserinin notalarından örnekler mevcut değildir (Kramer 2005). Kricka'nın Berlin'de “*Gel Pilot Gel (Vam, letci, vam...)*” isimli bir marş daha sunduğunu belirtmek önemlidir (Anonim t.y.aaaaaaaah).

Aslında Kricka müzikal bir söz yazarı ve bestecidir. Özellikle şan ve piyano için yazdığı mizahi masallarla o kadar beğenilmiştir ki “*Çek çocukların klasik bestecisi*” olarak anılmıştır. Ancak Naziler kült, anıtsal, kahramanca, mücadeleci karakterli müziği tercih etmişlerdir. Bu tercihler Kricka'nın çalışmalarında da yer almaktadır. Belirtmek gerekir ki Kricka büyük olasılıkla siyasi nedenlerden dolayı 1936 Berlin Olimpiyat Konseri'nin bir parçası olamamıştır (Kramer 2005).

⁴¹ Ulusal veya uluslararası düzeyde toplanan büyük izciler topluluğunu ifade etmektedir (Anonim 2024o).

Almanların müziğe duydukları büyük ilgi Olimpik Müzik Yarışmaları'nda kendini göstermiştir. Ödül olarak verilen altı madalyanın dördünü Almanların kazanması bu ifadeyi desteklemektedir (Hiroshi 2009).

Genel tablo

Tablo 7. 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları (Anonim 1937: 1119, 1122-1123).

Brans ve Alt Dallar	Madalya Türü	Kazanan	Ülke	Konu
EDEBİYAT				
Lirik Eserler	Altın	Felix Dhünen-Sondinger	Almanya	“Koşucu” (The Runner)
	Gümüş	Bruno Fattori	İtalya	“Mavi Profil” (Profili Azzurri)
	Bronz	Hans Stoiber	Avusturya	“Disk Atma” (The Discus)
Dramatik Eserler	Altın	-	-	-
	Gümüş	-	-	-
	Bronz	-	-	-
Epik Eserler	Altın	Urho Karhumaki	Finlandiya	“Avoveteen”
	Gümüş	Wilhelm Ehmer	Almanya	“Dünya'nın Zirvesi İçin” (For the Top of the World)
	Bronz	Jan Parandowski	Polonya	“Olimpiyat Diski” (Dysk Olimpijski)
HEYKEL				
Heykeller	Altın	Farpi Vignoli	İtalya	“Sulky Sürücüsü” (Sulky Driver)
	Gümüş	Arno Breker	Almanya	“Dekatlon Atleti” (Decathlon Athlete)
	Bronz	Stig Blomberg	İsveç	“Güreşen Gençler” (Wrestling Youths)
Heykeller Mansiyon Ödülleri	-	Ansgar Almquit	İsveç	“Yürüyüşçü” (The Walker)

Tablo 7 (Devamı). 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları

	-	Lajos Petri	Macaristan	“Koşucu” (Runner)
	-	Hasegawa Yoshioki	Japonya	“Bir Şampiyonun Güreş Tekniği” (Wrestling Technique of a Champion)
	-	Franciszek Masiak	Polonya	“Yüzücü” (Swimmer)
	-	Knud Glerup	Danimarka	“Başlangıç” (At the Start)
	-	Mario Moschi	İtalya	“Futbolcu” (Football Player)
	-	Otto Hofner	Avusturya	“Güreş Maçı” (Wrestling Match)
	-	Josef Humplik	Avusturya	“Koşucu” (The Runner)
	-	Karl Stemolak	Avusturya	“Disk Atıcı” (Diskus Thrower)
	-	Hans Stangl	Almanya	“Kadın Yüzücü” (Woman Swimmer)
	-	Richard Martin Werner	Almanya	“Kadın Koşucu Başlangıçta” (Woman Runner at the Start)
	-	Karl Klimsch	Almanya	“Rahatlama” (Relaxation)
	-	Adolf Wamper	Almanya	“Cirit Atıcısı” (Speer Thrower)
	-	Gerhard Marcks	Almanya	“Kadın Yüzücü” (Woman Swimmer)
Kabartmalar	Altın	Emil Sutor	Almanya	“Engelciler” (Hurdlers)
	Gümüş	Jozef Klukowski	Polonya	“Top” (Ball)
	Bronz	-	-	-

Tablo 7 (Devamı). 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları

Kabartmalar Mansiyon Ödülleri	-	Otto Rost	Almanya	“ <i>Rugbi Maçı</i> ” (Rugby Match)
	-	Roberto Terracini	İtalya	“ <i>C.O.N.İ. Kalkanı</i> ” (Shield of the C.O.N.İ.)
Madalyalar	Altın	-	-	-
	Gümüş	Luziano Mercante	İtalya	“ <i>Madalyalar</i> ” (Medals)
	Bronz	Josue Dupon	Belçika	“ <i>Binicilik Madalyaları</i> ” (Equestrian Medals)
Madalyalar Mansiyon Ödülleri	-	Omero Taddeini	İtalya	“ <i>Madalyalar</i> ” (Medals)
	-	Günter von Scheven	Almanya	“ <i>Engelci</i> ” (Hurdler)
RESİM ve GRAFİK SANATLAR				
Resimler	Altın	-	-	-
	Gümüş	Rudolf Eisenmenger	Avusturya	“ <i>Bitiş Çizgisindeki Koşucular</i> ” (Runners at the Finishing Line)
	Bronz	Ryuji Fujita	Japonya	“ <i>Buz Hokeyi</i> ” (Ice Hockey)
Resimler Mansiyon Ödülleri	-	August Annus	Litvanya	“ <i>Hedefte Mücadele</i> ” (Struggle at the Goal)
	-	Eugenjusz Arct	Polonya	“ <i>Hokey</i> ” (Hockey)
	-	Karl Otto Müller	Almanya	“ <i>Buz Hokeyi Kalecisi</i> ” (The Ice Hockey Goal-Keeper)
	-	Georges Frederic	Belçika	“ <i>Okçular</i> ” (Archers)

Tablo 7 (Devamı). 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları

	-	G. Kramer	Hollanda	“Yağmurda Koşanlar” (Runners in the Rain)
Çizimler ve Suluboyalar	Altın	-	-	-
	Gümüş	Romano Dazzi	İtalya	“Freskler İçin Dört Eskiz” (Four Sketches for Frescoes)
	Bronz	Sujaku Suzuki	Japonya	“Japonya’da Klasik At Yarışları” (Classical Horse Racing in Japan)
Çizimler ve Suluboyalar Mansiyon Ödülü	-	Jean Lucien Nicolas Jacoby	Luksemburg	“Down-Hill Race” (Yokuş Aşağı Yarış)
Grafik Sanatlar	Altın	-	-	-
	Gümüş	-	-	-
	Bronz	-	-	-
Ticari Grafik Sanatı	Altın	Alex Diggelmann	İsviçre	“Arosa I Levhası” (Arosa I Placard)
	Gümüş	Alfred Hierl	Almanya	“Avus’ta Uluslararası Otomobil Yarışı” (International Automobile Race on the Avus)
	Bronz	Stanislaw Ostoja- Chrostowski	Polonya	“Yatçılık Kulübü Sertifikası” (Yatching Club Certificate)
MİMARİ				
Mimari Tasarımlar	Altın	Hermann Kutschera	Avusturya	“Kayak Stadyumu” (Skiing Stadium)
	Gümüş	Werner March	Almanya	“Reich Spor Sahası” (Reich Sport Field)

Tablo 7 (Devamı). 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları

	Bronz	Hermann Stiegholzer and Herbert Kastinger	Avusturya	“ <i>Viyana ’daki Spor Merkezi</i> ” (Sporting Centre in Vienna)
Mimari Tasarımlar Mansiyon Ödülleri	-	Constantino Constantini	İtalya	“ <i>Roma ’daki Mussolini Forumu ’nda Yüzme Havuzu</i> ” (Swimming Pool at the Mussolini Forum in Rome)
	-	Johann Rezac	Avusturya	“ <i>Portschach Su Sporları Merkezi</i> ” (Water Sport Centre at Portschach)
Belediye Planlaması için Tasarımlar	Altın	Werner March and Walter March	Almanya	“ <i>Reich Spor Sahası</i> ” (Reich Sport Field)
	Gümüş	Charles Downing	ABD	“ <i>Deniz Parkı, Brooklyn</i> ” (Marine Park, Brooklyn)
	Bronz	Theo Nussbaum	Almanya	“ <i>Köln ’deki Belediye Planlama ve Spor Merkezi</i> ” (Municipal Planning and Sporting Centre in Cologne)
Belediye Planlaması için Tasarımlar Mansiyon Ödülleri	-	Erwin Johannes Ilz ve Hans Pfan	Avusturya	“ <i>Tuna Adası ’nın Gelişimi</i> ” (Development of the Danube Island)
	-	Franz Peydl ve Josef Schilhab	Avusturya	“ <i>İşfos</i> ”

Tablo 7 (Devamı). 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları

MÜZİK				
Solo ve Koro Besteleri	Altın	Paul Höffer	Almanya	“ <i>Olimpik Yemin</i> ” (Olympic Vow)
	Gümüş	Kurt Thomas	Almanya	“ <i>Olimpik Kantat, 1936</i> ” (Olympic Cantata, 1936)
	Bronz	Harald Genzmer	Almanya	“ <i>Koşucu</i> ” (The Runner)
Enstrümantal Müzik	Altın	-	-	-
	Gümüş	-	-	-
	Bronz	-	-	-
Enstrümantal Müzik Mansiyon Ödülleri	-	Gabriele Bianchi	İtalya	“ <i>İki Doğaçlama</i> ” (Two Improvisations)
Orkestra için Kompozisyonlar	Altın	Werner Egk	Almanya	“ <i>Olimpik Festival Müziği</i> ” (Olympic Festive Music)
	Gümüş	Lino Liviabella	İtalya	“ <i>Muzaffer</i> ” (The Victor)
	Bronz	Jaroslav Kricka	Çekoslovakya	“ <i>Dağ Süiti</i> ” (Mountain Suite)
Orkestra için Kompozisyonlar Mansiyon Ödülleri	-	Gina Luca Tocchi	İtalya	“ <i>Rekor</i> ” (Record)
	-	Bunya Koh	Japonya	“ <i>Formosan Dansı</i> ” (Formosan Dance)

Değerlendirme ve kapanış

1936 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları, Olimpik Sanat Yarışmaları tarihinin 15 alt kategori ile en dallanmış olanıdır. Yarışmada potansiyel olarak verilebilecek 45 madalya bulunur ama edebiyat kategorisinin dramatik eserler alt kategorisinde hiçbir eser altın, gümüş ve bronz madalyaya; heykel kategorisinin kabartmalar alt kategorisinde hiçbir eser bronz madalyaya, madalyalar alt kategorisinde hiçbir eser altın madalyaya; resim kategorisinin resimler alt

kategorisinde hiçbir eser altın madalyaya, çizimler ve suluboyalar alt kategorisinde hiçbir eser altın madalyaya, grafik sanatlar alt kategorisinde hiçbir eser altın, gümüş ve bronz madalyaya; müzik kategorisinin enstrümantal müzik alt kategorisinde hiçbir eser altın, gümüş ve bronz madalyaya layık görülmemiştir. Bu nedenle 45 potansiyel madalyadan 13 tanesi verilmemiş, toplam 32 madalya dağıtılmıştır. Ev sahibi Almanya'nın madalya sıralamasında birinci olmakla beraber açık ara farkla en çok madalyayı da kazanan ülke olduğu görülür. 1936 Olimpik Sanat Yarışmaları'nda Almanya beş altın, beş gümüş ve iki bronz madalya ile birinci; İtalya bir altın ve dört gümüş madalya ile ikinci; Avusturya bir altın, bir gümüş ve iki bronz madalya ile üçüncü; Finlandiya ve İsveç birer altın madalya ile dördüncü; Polonya bir gümüş ve iki bronz madalya ile beşinci; ABD bir gümüş madalya ile altıncı; Japonya iki bronz madalya ile yedinci; Çekoslovakya ve İsveç ise birer bronz madalya ile sekizinci olmuştur (Anonim 1937: 1119, 1122-1123).

Olimpik Sanat Yarışmaları tarihinde ev sahibi olup bu denli madalya kazanan başka bir ülke olmamıştır (Hiroshi 2009). Ayrıca Mihver Devletler'den en çok madalyayı Almanya'nın kazandığını, ikinci sırada İtalya'nın olduğunu ve Japonya'nın Olimpik Sanat Yarışmaları tarihinde ilk kez madalya aldığını belirtmek önemlidir. Bu açıdan Eylül 1940'ta üçlü Pakt imzalayarak resmi olarak ittifak haline gelen bu üç ülkenin ilişkilerinin, tarihlerin yakın olması sebebiyle 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları'na yansımış olabileceğini düşünülebilir. Ayrıca üçüncü sırada Hitler'in doğum yeri olan ve Hitler'in esasen Almanya'nın bir parçası olarak gördüğü Avusturya'nın yer alması da tesafüd olmayabilir.

1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları'nda başlayan mansiyon uygulaması 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları'nda da devam etmiştir. Bu bağlamda Berlin'de verilen mansiyon ödülllerinde Almanya sekiz mansiyon ile birinci; İtalya ve Avusturya altışar mansiyon ile ikinci; Japonya ve Polonya ikişer mansiyon ile üçüncü; İsveç, Macaristan, Danimarka, Litvanya, Belçika, Hollanda ve Lüksemburg ise birer mansiyon ile dördüncü olmuşlardır (Anonim 1937: 1119, 1122-1123).

Görüldüğü üzere 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları'nda 31 adet mansiyon verilmiştir. Bu sayı 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları'nda verilen

mansiyondan sekiz fazladır (Anonim 1933: 764). Mansiyon sıralamasında da ilk üç sıraya bakıldığında Almanya'nın sekiz, İtalya ve Avusturya'nın altı, Japonya ve Polonya'nın ise iki mansiyon aldığını görürüz. Bu sıralama 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları sonuçları ile hemen hemen aynıdır diyebiliriz. Bu sonuçlar da siyasi ortam doğrultusunda şekillenmiş olabilir.

Olimpik Sanat Yarışmaları tarihinin en başarılı sanatçısı kabul edilen Jean Jacoby de bu yarışmalara katılmıştır. Çalışmasının kalitesi karşısında bir altın madalya kazanması muhtemeldir ve gazeteler onu favori ilan etmiştir. Tüm beklentilerin aksine onun “*Yokuş Aşağı (Kayak) (Abfahrtslauf (Ski))*” isimli eseri resim dalında altın madalyayı kazanamamış ama mansiyona layık görülmüştür (Gricius 2010; Gricius 2018). Jean Jacoby hayal kırıklığına uğradığını BOGOC ile ılımlı sözlerle paylaşmıştır. Jacoby, BOGOC’la, sergiyi ziyaret ettiğini ve bu serginin kendi üzerinde iyi bir izlenim bıraktığını belirtmiştir. Ancak Amsterdam’daki seviyenin daha iyi olduğunu, çünkü o dönemde eserleri sergilenen sanatçıların Berlin’deki sergide olduğu gibi spordaki büyüleyici hareketi daha fazla vurguladıklarını ifade etmiştir. Özellikle Amsterdam’da, Almanya’nın daha iyi temsil edildiğini ifade ederek eserlerin daha parlak ve renkli olduğunu dile getirmiştir (German Federal Archive; Akt., Gricius 2018). Jacoby’nin isim vermediğinden emin olmakla birlikte, hangi sanatçıları düşünmüş olabileceği tahmin edilebilir. Kuşkusuz 1933’te Yahudi kökenli olduğu için resim yapması yasaklanan ünlü empresyonist ressam Max Liebermann bunlardan biridir. 1932’de ölen Max Slevogt ve Abd’ye göç eden ve “*Yeni Nesnellik (Neue Sachlichkeit)*” akımının en bilinen temsilcilerinden biri olan George Grosz da bunlardandır (Gricius 2018). Bu noktada belirtmek gerekir ki Naziler uzun bir süre boyunca resim yapmayı yasaklamış ve sanatçılar sık sık sürgüne gönderilmiştir. August Babberger, Erich Heckel, Willy Jaeckel, Wolf Röhricht, Fritz Heinsheimer, Gert Heinrich Wollheim gibi ekspresyonistler ya da 1928’de Amsterdam’da Almanya’yı temsil eden modern sanatın temsilcisi Willi Baumeister bunlardan birkaçıdır. Bu sanatçıların eserleri “*Çöküş Sanatı*”⁴² sergisinde sergilenmiş, bazıları

⁴² Hitler 1933’te iktidara geldiğinde bazı sanatçıları “*dejenere, yoz ve çürümüş*” ilan etmiştir. Naziler tarafından bu sanatçılara ait 650 adet eser seçilerek dokuz Temmuz 1937’de Dejenere Sanat Sergisi’nde sergilenmiştir. Naziler bu eserlerin “*çöküş*”, “*karakterin zayıflığı*”, “*akıl hastalığı*” ve “*ırk kirliliği*” gibi konuları yansıttığını belirtmişlerdir (Anonim 2020b).

Mart 1939'da yakılmıştır. 1928'de gümüş madalya kazanan Yahudi yazar Ernst Weiss, Paris'e giderek kendini kurtarmış ancak 1940'ta Alman işgalinin ardından çaresizlik içinde intihar etmiştir. Yahudi bir büyükanneye sahip olmak bile Amsterdam'daki "*Futbolcu (Footballeur)*" eseri ile bronz madalya kazanan Renee Sintenis gibi bir heykeltraşı dışlamak için yeterli olmuştur. Kendi çalışmaları söz konusu olduğunda Jacoby, Berlin'den sadece burukluk içinde ayrılmamıştır. Sergi ziyaretçileri arasında tanınmayan biri olarak dolaştıktan sonra, eserlerinden övgüyle söz edildiğini duymuştur. Aralarında Alman ressamların da bulunduğu pek çok kişi, Jacoby'ye daha çok değer verilmemiş olmasına hayret etmiştir. Jacoby spor çizimlerini aylarca görmedikten sonra, hala Avrupa'da spor çizimleri konusunda lider olduğunu ve uzun süre de öyle kalacağı izlenimine kapıldığını ifade etmiştir. Jacoby 9 Eylül 1936'da Mulhouse'da kalp yetmezliğinden ölmüştür. Jacoby'yle beraber gazetecilik çevrelerinde tanımlandığı gibi "*Alman spor çiziminin kalp pili*" ölmüştür. Sporda hareketi sunmak onun fikridir. Çünkü ona göre çizim, fotoğraflık bir görüntüden daha uygundur. Bu açıdan son mektubu bir tür miras olarak görülebilir. Jacoby bu mektubunda sporcuların sanatçılardan sporun ötesine geçmelerini ve hareketin binde birini değil -hem sanatsal hem de sporda anlaşılan bir açıdan- tüm hareketi yakalamalarını talep ettiklerini belirtmiştir. Ölümünden bir yıl sonra Jean Jacoby için Lüksemburg'un güneyinde, Schiffingen'de bir anıt açılmış fakat Alman Silahlı Kuvvetleri'nin Mayıs 1940'ta burayı işgalinin ardından anıt yıkılmıştır. Lüksemburg'un özgürlüğüne kavuşmasından sonra Jacoby'ye daha büyük bir ödül verilerek kasaba stadyumuna onun adı verilmiştir (Gricius 2018). Jacoby'nin ikinci eşi Maria Jacoby'nin de 1936 Berlin Olimpiyat Oyunları'nın resim kategorisinde sanat yarışmalarına katıldığı bilinmektedir (Anonim t.y.aaf).

Kramer (2004)'e göre Berlin Olimpiyat Oyunları, Olimpiyat tarihinin en iyi belgelenmiş oyunları arasındadır. Naziler üstünlüklerini göstermek istediklerinden, madalya sayımına Sanat Yarışmaları'nı da dahil etmişlerdir.

Hiroshi (2009)'ye göre 1936 Olimpiyat Oyunları Hitler ve Nazi hükümeti tarafından istismar edilmiş, Naziler yarışma programında birtakım değişiklikler yapmaya çalışmışlardır. Bu açıdan Oyunlar azami ölçüde genişletilmiştir. Alman Sanat Komitesi, Halk Eğitimi ve Propaganda Bakanı Joseph Goebbels'in talimatıyla yarışma

kategorilerini genişletmek için resmi yönetmeliği değiştirmeyi planlamıştır. Örneğin; film sanatının bir bölümünün yeniden organize edilmesi isteği onursal başkan ve Olimpik Sanat Yarışmaları'nın kurucusu olarak görev yapan Pierre de Coubertin tarafından reddedilmiştir. Bu önerinin Leni Riefenstahl'ın popüler spor filmi “*Olimpiya*” ile bir ilgisi olabileceği düşünülmektedir. Almanların Olimpik Sanat Yarışmaları'na altın ve gümüş demirciliği ile dans bölümlerinin eklenmesi isteği ise IOC tarafından reddedilmiştir. Alman BOGOC Başkanı Theodore Lewald'ın mektubundan da anlaşıldığı üzere Coubertin, olimpik halkalar ve pentatlonda olduğu gibi Olimpik Sanat Yarışmaları'nda da “*beş*” rakamına bağlı kalmıştır. Almanlar, IOC'nin beş geleneksel türü korumaya yönelik esnek olmayan politikasıyla karşı karşıya kaldıklarını fark ettikleri için beş kategorinin her birinde alt kategorileri genişletme planlarına yönelmişlerdir.

Burada belirtmek gerekir ki Sigfird Edström, sanat yarışmalarının, Olimpik amatörlük prensibi ile bağdaşmadığını düşünmesi sebebiyle 1936 Berlin Olimpiyatları'na dahil edilmesini en başından beri istememiştir. İngilizler ise Almanya'nın sanatçılara yönelik zulmünü protesto etmek için bu yarışmalara katılmamışlardır (Gricius 2010).

Bazı ülkelerdeki özel koşullar nedeniyle bu ülkelerin genel olarak Olimpiyat Oyunları'na, özel olarak da Olimpik Sanat Yarışmaları'na katılıp katılmayacaklarının belirsizliği bireysel isteklere uyulmasını ve bu ülkelerin müzik ve edebiyat yarışmalarına katılmayı reddetmeleri kapanış tarihinin dört hafta uzatılmasını gerekli kılmıştır. Bu şekilde ABD'den daha fazla sayıda katılım elde etmek mümkün olmuştur. Zira bu yarışmaya ilgi uyandırma konusunda cömertçe emek veren merhum General Sherrill, Paris'te yaşayan Amerikalı sanatçıların eserleri aracılığıyla Amerikan katılımını arttırmayı başarmıştır. Ne yazık ki bu genişletme Fransa, İspanya ve Estonya'da daha az başarılı olmuştur. Bu ülkelerin hepsi yarışmalara katılmayı reddetmiştir. Kayıt dönemi sona ermeden önce bile bazı ülkeler iyi bir şekilde temsil edilme niyetlerini belirtmişlerdir. Bu durum İtalya, Avusturya ve özellikle de bu bölümün tamamlanması için Amsterdam'daki “*Devlet Müzesi (Rijkmuseum)*”'nden bir dizi değerli tablo ile cömertçe katkıda bulunan Hollanda için de geçerli olmuştur (Anonim 1937: 1114).

Belirtmek gerekir ki Baron Pierre de Coubertin 1936 Berlin Olimpiyat Oyunları'na katılamamıştır. Hatta bir gazeteci, 100.000 kişinin katıldığı açılış töreni için Baron de Coubertin'in orada olamamasının çok üzücü olduğunu, onun büyük idealinin Berlin'in yeni inşa edilen kolezyumunda böylesine görkemli ve değerli bir şekilde gerçekleştiğini görmenin onun için de büyük zevk olabileceğini belirterek üzüntüsünü dile getirir. Burada Frankfurtlu heykeltıraş Richard Werner, Baron de Coubertin'in bir bronz rölyefini yapmıştır. Bu eser Olimpiyat Oyunları'nı yeniden canlandıran kişinin onuruna IOC'nin toplantı salonuna yerleştirilir (Anonim 1937: 547, 1114).

1936 Berlin Olimpiyat Oyunları'nın resmi kapanış töreni 16 Ağustos 1936'da yapılmıştır. Olimpik spor müsabakaları ve Olimpik Sanat Yarışmaları da yine bu tarihte sona ermiştir (Anonim t.y.aaaaaab; Anonim t.y.aaaaaac). Anonim (t.y.aaaaaac)'e göre sanat yarışmaları tarihleri 1 Ağustos – 16 Ağustos arası olarak gösterilse de jüriler tarafından varılan sonuçlar son toplantının yapıldığı 29 Temmuz 1936 tarihinde resmi olarak kaydedilmiş ve sanat yarışmalarında ödül kazanan sanatçılara, resmi olarak onurlandırılmaları için 2 Ağustos 1936 tarihinde Olimpiyat Stadyumu'nda hazır bulunmaları telgraf veya mektupla bildirilmiştir. Bu noktadan hareketle Olimpik Sanat Yarışmaları'nda son kararın 29 Temmuz'da verildiği söylenebilir (Anonim 1937: 1116, 1118).

1936 Berlin Olimpik Sanat Sergisi'ne bakıldığında ise sergilenen eserlerin satışıyla sergi bürosunun ilgilendiği görülür. Satış sayısı Olimpik Sanat Sergileri tarihinde bir rekoru temsil ederken, 70 obje sanat ve spor meraklıları tarafından satın alınmıştır. Eser satın alanlar arasında Reich Bakanları Frick, Goebbels, Rust; ayrıca Berlin Belediyesi, İtalyan Eğitim Bakanı Alfieri ve Japon Baron Morimoura da vardır. Eserlerin satışı ve transferi hatasız şekilde gerçekleştirilmiştir. Sergiye katılan ulusların bayrakları 17 Ağustos 1936'da sergi salonunun üzerindeki bayrak direklerinden törenle indirilmiş, sanat sergisi kapılarını ziyaretçilere kapatmıştır. Sanat sergisine gösterilen bu beklenmedik ilgi sanatçıları ve BOGOC'u çabalarından ötürü fazlasıyla memnun etmiştir. Sergi çok sayıda eserin sahiplerine gönderilmesi ve salonun sökülmesiyle sona ermiştir (Anonim 1937: 1128). Sergi için afişler, radyo yayınları ve basın raporları aracılığıyla sürdürülen etkili bir tanıtım kampanyası, aynı dönemde

devam eden çok sayıda spor müsabakası ve sosyal etkinliğe de alışılmadık sayıda ziyaretçi çekmiştir. Sergiyi dört hafta boyunca 70.000'den fazla kişi ziyaret etmiştir. Katalogların satışı beklentileri o kadar aşmıştır ki 5.000 adetlik orijinal baskının 7.000 adete çıkarılması gerekmiştir (Anonim 1937: 1126-1127).

4.3.10. 1948 Londra olimpiik sanat yarışmaları

II. Dünya Savaşı nedeniyle 1940 Tokyo ve 1944 Londra Olimpiyat Oyunları'nın iptal edilmesinin ardından IOC savaş sonrası ilk oyunlar için Londra'yı seçmiştir. Belirtmek gerekir ki Büyük Britanya NOC en başından beri sanat yarışmaları için hevesli olmuştur⁴³. Bu heves, IOC üyesi ve Londra Olimpiyat Oyunları Organizasyon Komitesi (LOGOC) temsilcisi olan Britanyalı Lord Aberdare tarafından kaleme alınan “*Kas ve Ruh*” başlıklı yazıdan da anlaşılmaktadır. Yazar burada 1936'dan bu yana geçen uzun bekleme süresi endişesiyle, Coubertin'in tarihsel başarılarını onurlandırarak Olimpik Sanat Yarışmaları fikrini ve değerini yeniden teyit etmektedir. Aberdare'a göre Olimpiyat idealinin kendisi bir yandan şövalye zihni tarafından desteklenen güçlü bir kas kültürünün, diğer yandan da hem güzele hem de zarafete yönelik estetik kavramının bir sentezini temsil etmektedir (Hiroshi 2009).

1948 Londra Olimpiyat Oyunları'na hazırlanırken zaman çok önemlidir (Barker 2006). Bu noktada öncelikle Ocak 1947'de LOGOC'un halka açık ilk bülteni sanat yarışmalarının temellerini ortaya koymuştur. Haziran ayında ise LOGOC, IOC'ye genel bir ilerleme raporu sunmuştur. Raporda, güzel sanatlar sergisinin 15 Temmuz'da başlamasının kararlaştırıldığı ancak Londra'da düşünülen galerinin bulunamaması halinde serginin Wembley Belediye Binası'nda gerçekleşeceği belirtilmiştir. Söz konusu galeri, Londra'nın en seçkin bölgelerinden birinde bulunan Victoria ve Albert Müzesi'dir. En temel sorun ise yarışma kurallarının, LOGOC'un, sergilenen eserlerin satışının düzenlenmesinde bir aracı olarak hareket etmesini öngörmesidir. Bu durum müze yönetmeliklerine aykırıdır. Müze ancak LOGOC'dan sergi süresince hiçbir satış yapılmayacağına dair güvence aldıktan sonra devam

⁴³ 1908 Londra Olimpiyat Oyunları çerçevesinde İngiliz Kraliyet Akademisi Başkanı Sir Edward Pynter başkanlığındaki seçkin sanatçılardan oluşan bir komite tarafından ilk Olimpik Sanat Yarışmaları Yönetmeliği'nin hazırlandığını bir kez daha belirtmek önemli olacaktır (Coubertin 1907c).

etmekten memnun olacağına karar vermiştir. Şubat 1948’de nihai kurallar açıklanır. Sanat yarışmalarına yapılacak başvuruların sporla ilgili olması gerekmektedir ancak LOGOC, sanatçılara daha fazla özgürlük verebilmek için spor ve sanat arasındaki bağlantının daha liberal olarak yorumlanacağını belirtmiştir (Wassong vd 2008).

1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları kuralları ve yönetmelikleri, 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları kuralları ve yönetmeliklerine dayanmaktadır. Bu kurallar 1948 Londra Olimpiyatları’nın başlamasından 14 ay önce basılarak oyunlara davet edilen tüm uluslara gönderilmiştir. Güzel sanatlar formunda doldurulması gereken çeşitli alanlar vardır. Bu alanlar kategori, başlık, icra tarihi, ölçü, kullanılan malzeme, heykel ve modeller için kaide boyutu, sigorta vb. bilgileri içermektedir (Anonim 1951a: 195).

Ülkeler Londra’ya gönderilmek üzere her kategoride en fazla üç eser ile katılım hakkına sahiptir. Eserlerin son teslim tarihleri ve kesin varış noktaları ise disipline göre farklılık göstermiştir. Her kategoride altın (aslında gümüş yaldız), gümüş ve bronz olmak üzere üç madalya ve buna ek olarak bir diploma verilmiştir. Ayrıca jüri kendi takdirine bağlı olarak mansiyon verebilmektedir. Jüridekiler gerekli standartlara ulaşılmadığını düşündükleri takdirde herhangi bir ödülü vermeme yetkisine de sahiptir (Wassong vd 2008). Ayrıca eserlerin Olimpiyat süresi içinde, yani 1 Ocak 1944’ten sonra yapılması gerekmektedir. Yönetmelikler daha önceki bir Olimpik Sanat Yarışması’na katılan hiçbir esere izin vermemiştir. American NOC 1936’da Amerikalı sanatçıların Olimpik Sanat Yarışmaları’na ilgisiz kalmış olmasını öne sürerek Londra’ya sanatçı göndermeme kararı almıştır. Aynı zamanda yarışmanın 135 sterlinlik bir reklam bütçesi vardır. Bu bağlamda ulusal gazete ve dergilere çeşitli reklamlar verilmiştir (Barker 2006).

1948 Londra Olimpik Sanat Sergisi resmi kataloğundaki başyazı Amerika, Avustralya ve Yeni Zelanda’nın yarışmalarda yer almadığını vurgulamak zorunda hissetmiştir. Yine de ev sahibi sanat camiası yarışmayı büyük bir coşkuyla desteklemiştir (Wassong vd 2008). Gönderilen eserlerin teslim alınması için en son tarih sergi açılışından beş hafta öncedir. İngiliz Güzel Sanatlar Komitesi ise Olimpiyat Oyunları’ndan yaklaşık bir yıl önce kurulmuştur. Komitenin başkanlığını Sir Ronald Adam yaparken, başkan yardımcılığı görevini ise Sir Eric de Norman yürütmüştür.

Yarışmalarda yer alan beş bölümün her birinde İngiliz üyelerle birlikte iki yabancı temsilci yer alır (Anonim 1951a: 197).

1948 Londra Olimpik Sanat Sergisi, yarışmacıların yanı sıra jüri üyelerinin eserleri de dahil olmak üzere bir dizi başka eseri de kapsamıştır. Resim jürisi başkanı Norman Wilkinson, “*Fastnet Yelken Yarışı*” nı yağlı boya ile tasvir ettiği eserini sergilerken, 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları mimari tasarımlar alt kategorisinde altın madalya kazanan Jan Wils de bu yarışmada tasarımlarını sergilemiştir. Josephine Heather Child tarafından yapılan “*Meşale Rölesi Rotası*”, meşale rölesinin kendisinden örneklerle birlikte sergilenmiştir. Bunlara ek olarak Kraliyet Akademisi başkanı Sir Alfred Munnings’in at yarışları üzerine 25’ten fazla çalışması da sergilenir (Wassong vd 2008).

1948 Londra Olimpiyat Oyunları’nın spor müsabakaları 26 Temmuz 1948’de başlamıştır (Anonim t.y.aaaaaaaai). Resmi açılış töreni ise spor müsabakalarından üç gün sonra 29 Temmuz 1948’de yapılmıştır. LOGOC, açılış töreninde söylenecek ilahinin seçimi konusunu değerlendirmiştir. Bu bağlamda çeşitli olasılıklar tartışılmıştır ve ilahiyi yazması için tanınmış İngiliz bir bestecinin görevlendirilmesi ya da bir yarışma düzenlenmesi önerilmiştir. Bu konuda bazı pratik güçlükler söz konusudur. Yeni bir eser yazılması halinde bunun basılması, orkestrasyonunun yapılması ve tabi ki eserin prova edilmesi gerekecektir ama zaman kısadır. Daha sonra Albay Bevan, 1936 yılında Roger Quilter tarafından yazılan ve Rudyard Kipling’in metnine dayanan “*Bize Değil Tanrım (Non Nobis Domine)*” adlı eseri önermiştir. Hem sözleri hem de müziği komite tarafından dinlendiğinde derin bir etki bırakmış ve Bay Kipling’in ailesinin ve Bay Quilter’in de onayıyla eserin Olimpiyat İlahisi kabul edilmesine karar verilmiştir. Böylece 1948 Londra Olimpiyatları da sanatsal ezgilerle açılır. Bando ve koro Olimpiyat İlahisi’ni seslendirir. Ayrıca açılış töreninde başpiskoposun yaptığı konuşmadan sonra koro, bando eşliğinde “*Tanrıya Şükürler Olsun (Hallelujah)*” eserini de icra eder (Anonim 1951a: 199, 221, 224). Olimpik Sanat Yarışmaları’da resmi açılış töreni ile aynı gün, 29 Temmuz 1948’de başlamıştır (Anonim t.y.aaaaaaaaj).

Eğitim Bakanı, Güney Kensington’daki Victoria ve Albert Müzesi’nin ön kısmındaki yedi galeriyi cömertçe Olimpik Sanat Sergisi’nin kullanımına açmıştır. Üç

galeri yağlıboya tablolarına, bir galeri heykele, bir galeri mimarlığa, bir galeri suluboya ve grafik sanatlarına, bir galeri ise el sanatlarına ayrılmıştır⁴⁴. Bütün heykeller resim galerilerinin merkezinde sergilenirken cam, porselen ve gümüş vitrinler suluboya ile el sanatları odalarının merkezine yerleştirilmiştir. Sanat eserleri ülkelere göre değil, sınıflarına göre gruplar halinde düzenlenmiştir. Katalogda her eser, sergileyenin ülkesini de belirterek açık bir şekilde tanımlanır. Sergi; aralarında bakanlar, “*Diplomatik Teşkilat (Corps Diplomatique)*” üyeleri, IOC Başkanı, LOGOC Başkanı ve çok sayıda seçkin yabancının bulunduğu yaklaşık 1000 davetlinin huzurunda Gloucester düşesi tarafından 15 Temmuz 1948’de açılmıştır. Sergi pazartesi, salı, perşembe ve cuma günleri 10.00-18.00 saatleri arasında; çarşamba ve cumartesi günleri 10.00-22.00 saatleri arasında ve pazar günleri ise 14.30 – 18.00 saatleri arasında açık kalmıştır (Anonim 1951a: 197). Sergi giriş ücreti iki şilin olarak belirlenmiştir ancak öğrenciler ve çocuklar için indirim yapılmasına rağmen resmi raporda çocuklu ve çok sayıda kişinin ücreti duyunca giriş fiykrinden vazgeçtiği belirtilmiştir (Wassong vd 2008).

Yarışma ve sergiye 27 ülkeden 300 kişi katılım sağlamıştır (Gricius 2010). 1948 Londra Olimpiyat Oyunları’nın resmi açılış töreninin yapıldığı 29 Temmuz tarihinde sanat yarışmaları kazananlarının isimleri Wembley’deki Empire Stadyumu’nda düzenlenen Olimpiyat Zaferi Törenleri sırasında açıklanmıştır. Serginin sona ermesinin ardından başarılı yarışmacılara ödülleri ise 15 Ağustos Pazar günü Victoria ve Albert Müzesi’ndeki ana galeride IOC Başkanı Bay James Sigfird Edström ve LOGOC Başkanı Lord Burgley tarafından verilmiştir. Avusturya’ya 44, İtalya’ya 35, Fransa’ya 29, Kanada’ya 21, Çekoslovakya’ya 19, İsviçre’ye 16, Polonya’ya 17 ve İrlanda’ya 15 adet olmak üzere toplam 196 adet hatıra madalyası ve diploması yabancı ve denizaşırı katılımcılara gönderilmiştir (Anonim 1951a: 197).

Edebiyat yarışmaları

1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları edebiyat kategorisi:

1. Lirik Eserler (Şiirler, kasideler, ilahiler ve kantatlar dahil),

⁴⁴ Sergide sadece plastik sanatlara yer verilmiştir. Edebi eserler ve müzik eserleri sergide yer almamıştır (Anonim 1951a: 196).

2. Dramatik Eserler (Radyo için oyunlar dahil),
3. Epik Eserler

olmak üzere üç alt kategoriye ayrılmıştır. Çalışmanın niteliğine bağlı olarak yazarlara 20.000 kelimeye kadar izin verilmiştir. Aynı zamanda yazarların çalışmalarının dört kopyasını İngilizce, Fransızca veya İspanyolca bir önsözle birlikte göndermeleri gerekmektedir (Barker 2006). Bu sebeple Wassong vd (2008)'ye göre Londra Üniversitesi'nden çevirmenlerden yardım istenmiştir. Durum, ideal olmaktan uzaktır.

Edebiyat jürisi beş üyeden oluşmaktadır (Barker 2006). Jürinin başkanlığını Sir Alan Herbert yapmaktadır (Anonim 1951a: 538). Jüride üç İngiliz üyeye ek olarak İsviçre'den Profesör Max Wildi ve Danimarka'dan Sigfred Pedersen bulunur. Toplam 44 edebi eser yarışmaya katılmıştır. Bu eserler 1948 Londra Olimpik Sanat Sergisi'nin açılışından on beş hafta önce gönderilmiştir (Anonim 1951a: 195-197).

Lirik eserler

Lirik eserler alt kategorisinde altın madalyayı Fin Aale Tynni kazanmıştır (Bkz. Şekil 75) (Anonim 1951a: 536). Tynni Olimpik Sanat Yarışmaları tarihinde altın madalya kazanan tek kadın olması sebebiyle önemlidir. Babası Kaapre Tynni, Helsinki

Şekil 75. Aale Tynni (Stanton 2002)

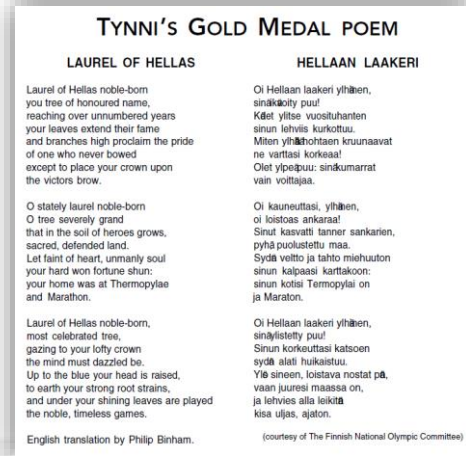
Üniversitesi'nden yüksek lisans derecesi almış ve Ingermanland'daki en yüksek Fin eğitim kurumu olan Kolppana Enstitüsü'nün müdürlüğünü yapmıştır. Tynni, 1940 yılında tarihçi ve daha sonra Helsinki Üniversitesi'nde profesör olan Kauko Pirinen ile evlenir. Bu nedenle 1940'lardaki şiirlerinin ana temaları aşk ve anneliktir. II. Dünya Savaşı'nın yıkımları ile anneliğin yaşam gücü arasındaki karşıtlığa değinmiştir. Daha sonra öğretmen ve şair olarak çalışmış, şiir çevirmeni olarak tanındığı kariyerine 1947'de Henrik Ibsen'in “*Ateş (Brand)*” adlı manzum oyununu çevirerek başlamıştır. Aynı yıl “*Çınlayan Ormanlar (Soiva Metsä)*” adlı beşinci şiir derlemesini bitirmek üzereyken, Finlandiya Yazarlar

Birliği'nden bir meslektaşı olan Huugo Jalkanen, “1947 Finlandiya Büyük Spor Oyunları (Suomen Suurkisat)” için düzenlenen şiir yarışmasına katılıp katılamayacağını sorar. Şiirin temasının sporla ilgili olması gerektiğini ona açıklar ve ardından onu yarışmaya katılmaya ikna etmek için elinden geleni yapar. Tynni ise sporla pek ilgilenmemektedir ama yeni ve farklı bir şeyler yapmaya da heveslidir. Bu bağlamda onu çağırma zahmetine katlandıkları için bir yazı kaleme almıştır. Henüz bitirmekte olduğu şiir koleksiyonu ormanlar ve ağaçlarla ilgili olduğundan yarışmaya katılımı da şaşırtıcı olmayan bir şekilde bir ağaçla ilgilidir. Çalışmanın ismi ise “Hellas’ın Defnesi (Hellaan Laakeri)” dir (Stanton 2002).

Finlandiya Büyük Spor Oyunları şiir yarışmasında ilahi sözleri, marşlar ve şiirler olmak üzere üç kategori vardır. Aale'nin eseri ilahiler bölümünde birincilik ödölüne layık görölmüştür. Bu şiir etkinlikleriyle eş zamanlı olarak müzik bestecileri için de ilahi, marş ve fanfar kategorilerinde yarışmalar düzenlenmiştir. Ayrıca bestecilerin, ödöller açıklanmadan önce kendilerine gizlice iletilen, ödöl kazanan çeşitli şiirlerin metinlerinden esinlenerek beste yapmaları istenmiştir. Finlandiyalı ünlü besteci Aarre Merikanto (1893-1958), Aale'nin şiirinden esinlenerek bestelediği ve metnini, ilahisinin güftesi olarak kullandığı “Hellaan Laakeri” adlı eseriyle birincilik ödölünü kazanmıştır. Aale'nin şiirinden esinlenen diğer besteciler tarafından da yaklaşık on farklı müzik bestesi yapılmıştır. Tynni'nin yayıncısı Werner Söderström Osakeyhtiö, ertesi yıl Londra'da yapılacak Olimpiyat Oyunları'ndaki edebiyat yarışmalarından haberdardır. Bu nedenle, şiirin Finlandiya'daki oyunlarda elde ettiği başarıya dayanarak şiiri onun adına Olimpiyat yarışmalarına gönderip gönderemeyeceklerini sormuştur. Tynni'nin, bu yarışmalarda bir şey kazanacağına dair pek bir beklentisi yoktur ama yine de çalışmasının buraya gönderilmesine izin vermiştir. Bir şiir çevirmeni olarak yeteneği göz önüne alındığında, şiirini gönderirken İngilizceye bizzat çevirmemiş, bu işi başkalarına bırakmış olması ise ironiktir (Stanton 2002).

Tynni 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları'nda “Hellaan Laakeri” isimli eseriyle altın madalya ödölünü kazanır (Bkz. Şekil 76) (Anonim 1951a: 536). Tynni bu ödöl sonrası Finlandiya'da, Londra Olimpiyatları'nda atletizm müsabakasını kazanmış gibi Olimpiyat Altın Madalyalı bir kahraman olarak kutlanmıştır.

Seyircilerin onu karşılama şekli onu şaşırtmış ve heyecanlandırmıştır. 1977'de Helsinki Üniversitesi ona fahri doktora unvanı vermiş, Finlandiya Yazarlar Birliği'nin onursal üyesi olmuştur. 1980 ve 1982'de İzlanda destanı “*Edda*”nın ünlü çevirisini yayımlayarak 1982'de Finlandiya Cumhurbaşkanı tarafından Finlandiya Akademisi Akademisyenliği ile ödüllendirilmiştir. Aale, Finlandiya tarihinde herhangi bir alanda bu şekilde onurlandırılan ilk kadın ve ilk şairdir. Kariyeri boyunca en sevdiği temalar halkın aziz türküleri, mitleri, efsaneleri ve tarihidir. Olimpiyat Altın Madalyası'na hiçbir zaman aşırı değer vermediğini belirtmek paradoksaldır. Bu bağlamda Tynni, böyle bir sanat yarışmasına kimin katılacağını belli olmadığını, eğer zamanın en iyi şairleri Londra'ya katılsaydı durumun farklı olacağını belirtmiştir. Bu noktada spor müsabakalarındaki durumun farklı olduğunu ve orada sadece en iyilerin yarıştığını da ifade etmiştir. Aale Tynni muhtemelen tarihte Olimpik Sanat Yarışmaları'nda Olimpiyat Altın Madalyası onuruna erişen tek kadın olduğunu hiç bilememiştir. Altın madalyası şu anda ailesinde bulunmaktadır (Stanton 2002).

Şekil 76. Hellas Defnesi (Laurel of Hellas) (Stanton 2002)

Lirik eserler alt kategorisinde gümüş madalyayı Güney Afrikalı Ernst Van Heerden kazanmıştır (Anonim 1951a: 536). Yazar, şair ve edebiyat eleştirmeni olan Heerden, Port Elizabeth'te ve daha sonra Amsterdam'da eğitim görmüştür. II. Dünya Savaşı'nın patlak vermesiyle Güney Afrika'ya dönmüştür. Daha sonra bir üniversite hocası ve Güney Afrika'nın önde gelen şairi olmuştur. Aynı zamanda Afrika sanatı koleksiyoncusu olarak tanınır. Van Heerden ilk açık eşcinsel sanatçılardan biridir (Anonim t.y.aaaaaaaak). 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları'nda gümüş madalya ödülünü “*Altı Şiir (Six Poems)*” isimli çalışmasıyla kazanmıştır (Anonim 1951a: 536). Bu eser 15 sayfalık küçük bir kitap haline getirilerek 1951'de yayınlanmıştır. “*Koşucu (The Runner)*”, “*Sıçrama Tahtası (Springboard)*”, “*Yüzücü (The Swimmer)*”, “*Boksör (The Boxer)*”, “*Halterci (The Weightlifter)*” ve “*Bisiklet*

Yarışı (Cycling Race)” adlı bu altı şiir daha sonra “*Spor Şiirleri*” adlı daha büyük bir koleksiyonun parçası haline gelir (Anonim t.y.aaaaaaaal). Van Heerden emekliliğinden yedi yıl önce, 1974’te geçirdiği bir hastalık sonucu iki bacağına da kaybetmiştir (Anonim t.y.aaaaaaaak).

Lirik eserler alt kategorisinde bronz madalyayı ise Fransız Gilbert Prouteau kazanmıştır (Anonim 1951a: 536). Gilbert Prouteau’nun ilk tutkusu esasen atletizmdir. 1939 Fransa Ulusal Atletizm Şampiyonası’nda üç adım atlamada ikinci olmuştur. II. Dünya Savaşı’nın ardından genç yaşta geliştirdiği yazarlık kariyerine odaklanmaya başlar (Anonim t.y.aaaaaaaam). 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları’nda bronz madalyayı “*Stadyumun Ritmi (Rythme du Stade)*” isimli çalışmasıyla kazanır (Anonim 1951a: 536). Bu eser 85 sayfa uzunluğundadır ve 1942’de yayınlanmıştır. Ağırlıklı olarak farklı tarzlarda şiirlerden ve bazı düzyazı metinlerinden oluşmaktadır (Anonim t.y.aaaaaaaan). Prouteau, şiirin yanı sıra 50’den fazla kitap yazmıştır. Çalışmaları sayesinde daha birçok ödül kazanmıştır. Kısa bir film yapımcılığı kariyeri de olan yazar, 2012’de, 95 yaşında ölene kadar Fransa’nın yaşayan önde gelen şairlerinden biri olarak kabul edilmiştir (Anonim t.y.aaaaaaaam).

Dramatik eserler

Dramatik eserler alt kategorisinde hiçbir eserin altın, gümüş ve bronz madalyaya layık görülmemesi dikkate değerdir (Anonim 1951a: 536).

Epik eserler

Epik eserler alt kategorisinde altın madalyayı İtalyan Giani Stuparich kazanmıştır (Bkz. Şekil 77) (Anonim 1951a: 537). Stuparich; Prag, Berlin ve Firenze’de eğitim görmüştür. Önce gazeteci olarak çalışmış olup çeşitli Slav halkları hakkında haberler yapmıştır. I. Dünya Savaşı’nda birkaç kez yaralanmış, birkaç yıl boyunca savaş esiri olarak gözetiminde tutulmuştur. Kardeşi Carlo ise bir çatışmada öldürülmüştür (Anonim t.y.aaaaaaaao). Anonim (t.y.aaaaaaaap)’e göre ise Carlo savaş sırasında hapse girmemek için intihar etmiştir.

Giani Stuparich, 1918’de memleketi Trieste’ye döner. Burada meslektaşı Elody Oblath ile evlenerek roman ve kısa öyküler yazmaya başlar. II. Dünya Savaşı sırasında anti-faşist direnişle beraber çalışmıştır. 1945’te ailesiyle bir toplama kampına

kapatılmıştır. Trieste Piskoposu Antonio Santin'in girişimleriyle serbest bırakılır (Anonim t.y.aaaaaaaao).

Stuparich 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları'nda altın madalyayı “*Mağara (La Grotta)*” isimli çalışmasıyla kazanmıştır (Anonim 1951a: 537). İlk kez 1933'te yayımlanan eser, Stuparich tarafından daha sonra birkaç kez gözden geçirilmiştir (Anonim t.y.aaaaaaaao). Eserde, üç çocuk karstik bir mağarayı keşfetmek ister. İkisi düştüğünde, üçüncüsü yakındaki bir köyde yardım bulmaya çalışır ancak bu çabalar boşunadır. Bu öykü, 1935'te yayınlanan “*Yeni Hikayeler (Nuovi Raccont)*” adlı antolojide de yer almıştır (Anonim t.y.aaaaaaaap). Yazar en çok 1942'de yazdığı “*Ada (L'Isola)*” adlı romanıyla tanınmaktadır (Anonim t.y.aaaaaaaao).

Şekil 77. Giani Stuparich (Anonim t.y.aaaaaaaap)

Epik eserler alt kategorisinde gümüş madalyayı tanıdık bir isim, Danimarkalı Josef Petersen kazanmıştır (Anonim 1951a: 537). Petersen daha önce 1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları edebiyat kategorisinde “*Euryale*” isimli çalışmasıyla (Anonim 1924: 607) ve 1932 Olimpik Sanat Yarışmaları edebiyat kategorisinde ise “*Arganotlar (The Arganuts)*” isimli eseriyle birer gümüş madalya daha kazanmıştır (Anonim 1933: 761). Petersen, 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları'nda kariyerinin üçüncü gümüş madalyasını, MÖ 484, 476, 472 yıllarında üç kez boks yarışmasını kazanan Güney İtalya'daki Lokroi kasabasından Euthymos'un başkahramanı olduğu “*Olimpik Şampiyon (The Olympic Champion)*” isimli eseriyle kazanmıştır (Anonim 1951a: 537; Anonim t.y.ap). Petersen bu madalyayla Olimpiyatlarda “*üç Olimpiyat'ta madalya kazanan tek Olimpik Sanat Yarışmaları galibi*” olarak adını Olimpiyat tarihine yazdırmıştır (Anonim t.y.ap). Petersen 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları'nda bir altın kazanan (Anonim 1937: 1122) ve 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları'nda bir gümüş bir bronz madalya kazanacak olan (Anonim 1951a: 536) Alex Walter Diggelmann'la beraber toplamda üç madalya kazanan iki sanatçıdan biridir (t.y.aaaaaaaf).

Epik eserler alt kategorisinde bronz madalyayı ise Macar Eve Foldes almıştır (Anonim 1951a: 537). Foldes II. Dünya Savaşı sırasında Ravensburg, Flossenbürg ve Mauthausen'deki toplama kamplarında gözetim altında tutulmuş ancak Holokost'tan sağ kurtulmuştur. Eğitimli bir öğretmen ve gazetecidir. Çalışması, 1944'te Naziler tarafından yasaklanmıştır. Ardından toplama kamplarına sürülmüştür. 1945'ten sonra tekrar gazeteci olarak çalışmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaar). Földes, 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları'nda bronz madalyayı “*Gençlik Pınarı (The Well of Youth)*” isimli çalışmasıyla kazanır (Anonim 1951a: 537). Bernard Kramer, sadece Macarca olarak bulunan bu el yazması eseri, erken dönemden yaklaşık 1600 yılına kadar sporda kadınların rolü üzerine klasik alıntılarla anekdot tarzında yazılmış, kronolojik olarak düzenlenmiş bir kültür ve spor tarihi çalışması olarak tanımlamaktadır. El yazması ayrıca kapsamlı bir kaynakça içermektedir. Bu eserin sporda kadınlar üzerine çok ciltli bir çalışmanın bir parçası olarak planlandığını belirtmek önemlidir (Anonim t.y.aaaaaaaas). Eva Földes 1948'de Macar Olimpiyat Takımı'nın sekreterliğini yapar. Aynı zamanda çevirmen olarak çalışır. 1954-1957 yılları arasında bir Macar spor gazetesinde görev yapar. 1961'de ise profesör ve çok sayıda yayını olan bir spor tarihçisi olmuştur (Anonim t.y.aaaaaaaar).

Edebiyat jürisi, yarışmaların sona ermesinin ardından birtakım önerilerde bulunmuştur. Bu bağlamda jüri, edebiyat kategorisinde jüri üyelerinin yararı için eserlerin sunulduğu dilin Fransızca ve İngilizce olması gerektiğini belirtmiştir⁴⁵. Ayrıca bir özetten yola çıkarak adil bir değerlendirme yapmanın mümkün olmadığını ve Olimpiyat Oyunları ile doğrudan bağlantılı olan konuların arz edilmesi gerektiğini dile getirmiştir (Anonim 1951a: 198).

Heykel yarışmaları

1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları'nın heykel kategorisi:

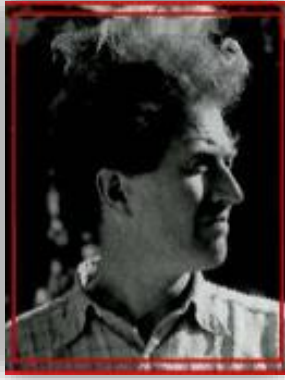
1. Üç Boyutlu Heykeller
2. Rölyefler
3. Madalyalar ve Plaketler

⁴⁵Bu sorunu aşmak için edebiyat yarışmaları sırasında Londra Üniversitesi'nden çevirmenlerin yardıma çağrıldığını belirtmek önemlidir (Barker 2006).

olmak üzere üç alt kategoriye ayrılmıştır. Jüri ise dört üyeden oluşmaktadır (Barker 2006). Jüri başkanlığını Sir William Reid Dick yapmıştır. Ayrıca jüride İngiliz üyelerin yanında iki yabancı üye yer almıştır. Bu üyeler İsveç'ten Stig Blomberg ve Brezilya'dan Profesör Henrique Salvio'dur. 1948 Londra Olimpik Sanat sergisinde toplam 83 eser sergilenmiştir (Anonim 1951a: 195-196). Anonim (t.y.aaaaaaaaj)'e göre toplam 77 eser yarışmalara katılmıştır. Kalan altı eser ise sergiye yarışma dışı olarak katılmış olabilir.

Üç boyutlu heykeller

Muhtemelen 44 eserin yarıştığı (Anonim t.y.aaaaaaaaj) üç boyutlu heykeller alt kategorisinde altın madalyayı İsveçli Gustaf Nordahl kazanmıştır (Bkz. Şekil 78)

Şekil 78. Gustaf Nordahl
(Barker 2006)

(Anonim 1951a: 536). Nordahl, 1923-1925 yılları arasında Stockholm'deki Sanat ve El Sanatları Yüksek Okulu'nda eğitim almış, daha sonra 1928-1934 yılları arasında Stockholm'deki Sanat Akademisi'nde Carl Milles ve Nils Sjögren'in öğrencisi olmuştur. Nordahl, 1936-1937 yıllarında aldığı seyahat bursu sayesinde çeşitli Avrupa ülkelerine bir dizi çalışma gezisi yapmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaat). 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları'nda altın madalya ödülünü "*Ling'e Saygı (Homage to Ling)*" isimli çalışmasıyla kazanmıştır (Bkz. Şekil 79) (Anonim 1951a: 536). Bu

bronz heykel daha önce 1943'te Stockholm'deki Jimnastik Merkez Enstitüsü için düzenlenen yarışmada ona birincilik ödülü kazandırmıştır. Bu heykel 1949'da açılmıştır. Stockholm'deki Olimpiyat Stadyumu'nun yanındaki Jimnastik ve Spor Üniversitesi'nin dışında hala görülebilir. Nordahl, 1949'dan itibaren Sanat Akademisi ve Devlet Sanat Konseyi üyesi olur. Bronz ve taştan yaptığı heykeller daha ziyade natüralist, klasikçi bir tarzdadır (Anonim t.y.aaaaaaaau). Nordahl'ın eserleri halen İsveç şehirlerindeki birçok kamusal alanda görülmektedir (Anonim t.y.aaaaaaaat).

Belirtmek gerekir ki LOGOC tarafından, 1948 Londra Olimpiyat Oyunları Resmi Raporu'nun özetini yazmakla görevlendirilen sanat eleştirmeni Pierre Jeannerat'a göre Nordahl'ın "*Ling'e Saygı (Home To Ling)*" adlı eseri basit bir

modelleme örneği olarak başarılı olmasına rağmen, gerçek bir sportif ilgiden yoksundur. Jeannerat'a göre eserde bir erkek ve bir kız hareketsiz durmaktadır. Oysa spor kesinlikle hareket demektir (Wassong vd 2008).

Şekil 79. Ling'e Saygı (Homage to Ling)
(Barker 2006)

Üç boyutlu heykeller alt kategorisinde gümüş madalyayı Büyük Britanyalı Chintamoni Kar kazanır

(Anonim 1951a: 536). Chintamoni Kar, Hindistan'da doğmuş ancak İngiliz vatandaşlığına geçmiştir. İlk heykel eğitimini bir tapınak oymacısı olan geleneksel Oriya Sthapati'den almıştır (Anonim t.y.aaaaaaaav).

Kar, 1938'de daha ileri çalışmalar için Paris'e gitmeden önce 1930'dan itibaren Kalküta'daki Hint Doğu Sanatı Derneği tarafından yönetilen bir okulda resim öğrenir. 1940'tan itibaren Kalküta ve Yeni Delhi'deki çeşitli üniversitelerde ders verir (Anonim t.y.aaaaaaaay). Kar, 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları'nda gümüş madalyayı “*Geyik (The Stag)*” isimli çalışmasıyla kazanmıştır (Anonim 1951a: 536). 1938'den sonra Paris'te yaşadktan sonra 1946-1956 yılları arasında yaşamını Londra'da geçirir. Madalya kazanan bronz figürünün alçı modeli Londra'da geçirdiği sürede oluşturulmuştur. Bu eser artistik patinajdaki ayrık atlayışın bir çeşidini anlatmaktadır (Anonim t.y.aaaaaaaay). Kar, Hindistan'a döndükten sonra 1956-1973 yılları arasında Kalküta'daki Devlet Sanat ve El Sanatları Koleji'nin müdürlüğünü yapmıştır. O, kavramları ve tekniği geleneksel ve sofistike bir füzyonda birleştirerek, mit ve konsepti vurgulayarak biçim üzerinde deneyler yapmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaav). Resim ve heykellerinin ana motifi insan bedeni olmuş, giderek Hint geleneklerini Batı etkileriyle daha da birleştirmiştir. Aynı zamanda Kar, Hindistan'ın en yüksek sivil ödüllerini almış ve ülkenin en önemli görsel sanatçılarından biri olarak kabul edilmiştir. Ölümünden sonra, korunması için çalıştığı Kalküta'nın güneyindeki bir doğa koruma alanına onun ismi verilmiştir (Anonim t.y.aaaaaaaay).

Üç boyutlu heykeller alt kategorisinde bronz madalyayı ise Fransız Hubert Yencesse kazanmıştır (Anonim 1951a: 536). Yencesse, Dijon'daki “*Ecole des Beaux-*

Arts” da eğitim görmüştür (Anonim t.y.aaaaaaaaz). Babası Ovide Yencesse (1869-1947) tanınmış bir madalya sanatçısı, annesi Marie ressam, erkek kardeşi Jacques ve kızı Dodie de heykeltıraştır (Anonim t.y.aaaaaaaaa). Hubert Yencesse ilk kez 1921’de “*Sonbahar Salonu (Salon d’Automne)*” nda sergi açmış ve 1934’te Paris’teki atölyesine yerleşmesini sağlayan Blumenthal Ödülü’nü almıştır. Yencesse, kendini tamamen kadın bedeninin temsiline adanmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaaz). Alçı, taş ve bronzla da çalışmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaaa).

Yencesse, 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları’nda bronz madalya ödülünü “*Yüzücü (Nageuse)*” isimli çalışmasıyla kazanır (Anonim 1951a: 536). 1,83 m yüksekliğindeki alçı veya bronz figür 1936 yılına aittir. Alçı versiyonu Boulogne-Billancourt’taki “*Musee des Annees Trente*” de bulunmaktadır (Anonim t.y.aaaaaaaaa). 1950-1970 yılları arasında Paris’teki “*Ecole des Beaux-Arts*” da ders vermiştir (Anonim t.y.aaaaaaaaz). 1974’te ise Güzel Sanatlar Akademisi üyesi olmuştur (Anonim t.y.aaaaaaaaa).

Rölyefler

Muhtemelen yedi eserin katıldığı (Anonim t.y.aaaaaaaaj) rölyefler alt kategorisinde hiçbir eserin altın ve gümüş madalyaya layık görülmediğini belirtmek

Şekil 80. Rosamund Fletcher

önemlidir. Bronz madalyayı ise Büyük Britanyalı Rosamund Fletcher kazanmıştır (Bkz. Şekil 80) (Anonim 1951a: 536). Rosamund Fletcher, sanatçı Christina’nın kız kardeşidir ve her ikisi de ressam William Teulen Blandford Fletcher’ın (1858-1937) kızlarıdır. Fletcher’ın doğumu 1915 yılına kadar kayıtlara geçmemiş gibi görünse de 1911 Birleşik Krallık nüfus sayımında görünmektedir. 1908 olan doğum tarihi, nüfus sayımı ve ölüm belgesi tarafından desteklenmektedir (Anonim t.y.aaaaaaaab).

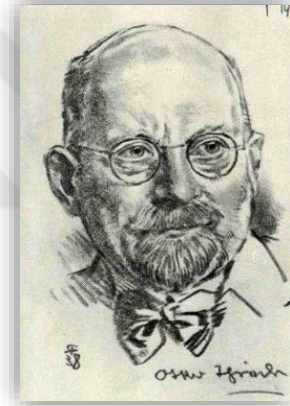
(Anonim t.y.aaaaaaaac)

Fletcher, Oxford’da ve 1935’ten itibaren Londra’daki “*Slade Güzel Sanatlar Okulu (Slade School of Fine Art)*” nda eğitim görmüştür. İngiliz heykeltıraşlar, Kraliyet Derneği’ne üye olmuştur. Babasının

tarzından etkilenecek öncelikle dini eserler ve hayvan figürleri tasarlar. Fletcher doğrudan taş üzerinde çalışır (Anonim t.y.aaaaaaaac). 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları'nda bronz madalyayı “*Gizliliğin Sonu (The End of the Covert)*” isimli çalışmasıyla kazanmıştır (Anonim 1951a: 536). Son yıllarında manastırda yaşamış olup mirasını çeşitli Katolik kurumlarına bırakmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaac).

Madalyalar ve plaket

Muhtemelen 11 eserin yarıştığı (Anonim t.y.aaaaaaaaj) madalyalar ve plaketler alt kategorisinde hiçbir eserin altın madalyaya layık görülmediğini belirtmek önemlidir. Gümüş madalyayı ise Avusturyalı Oskar Thiede kazanmıştır (Bkz. Şekil 81) (Anonim 1951a: 536). Oskar Thiede Avusturyalı bir heykeltıraş ve madalya sanatçısıdır (Anonim t.y.aaaaaaaad). Metal el sanatları eğitimi almış, Viyana'da Uygulamalı Sanatlar Okulu'nda ve Akademi'de öğrenim görmüştür. Bu süre zarfında Batı ve Güney Avrupa'ya birkaç çalışma gezisi yapmıştır. Daha sonra serbest sanatçı olarak çalışmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaac). 1915 yılında Künstlerhaus'un bir üyesi olmuştur. Kamusal alanlar, binalar ve konut kompleksleri için birçok heykelin yanı sıra portreler, küçük büstler ve madalyalar yapar. 1932 yılında Viyana Teknik Üniversitesi'nde profesör olur (Anonim t.y.aaaaaaaad). Avusturya'nın Naziler tarafından ilhak edilmesinden sonra Thiede, Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisi (NSDAP) üyesi olmuştur. Daha sonra 1945'te “*Sanatçılar Evi (Küntslerhaus)*” nin üye listesinden silinmiş ancak üç yıl sonra yeniden listeye alınmıştır. Thiede ard arda dört Olimpiyat'a katılmıştır. Hem 1932, hem 1936 Olimpiyatları'nda çeşitli spor heykellerini sunmuştur. 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları'nda sunduğu “*Koşucu*” heykeli ilk kez 1933 yılında Künstlerhaus'un yıllık sergisinde gösterilmiştir. İlk kez 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları'nda sergilenen bronz heykeli “*Swimmer at the Start*”, sonraki yıllarda Büyük Alman Sanat Sergisi'nde ve Künstlerhaus'un yıldönümü sergisinde gösterilmiştir. Bu eser 1944 yılında Viyana şehri tarafından satın alınmış ve 1955 yılında Wien-Meidling'deki yeni Theresienbad'ın önüne dikilmiştir.

Şekil 81. Oscar Thiede
(Anonim t.y.aaaaaaaac)

“*Disk Atıcı*” isimli eseri de dahil olmak üzere üç bronz heykeli de Büyük Alman Sanat Sergileri’nde (1937-1939) sergilenmiştir. Thiede aynı zamanda II. Dünya Savaşı’nın kurbanı olan Garmisch-Partenkirchen’deki 1940 Kış Olimpiyat Oyunları için kazananların madalyasını tasarlamıştır (Anonim t.y.aaaaaaaee).

Thiede, 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları’nda gümüş madalyayı “*Sekiz Spor Plaketi (Eight Sports Plaques)*” isimli çalışmasıyla kazanmıştır (Anonim 1951a: 536). 1952’de Helsinki Olimpiyat Oyunları Sanat Sergisi’ne iki heykelle katılır. Bu heykeller “*Serbest Stil Güreşçiler*” (1952’den bir alçı heykel) ve “*Futbolcular*” (1951’den bronz bir heykel) heykelidir. Thiede 1955 yılında Viyana’da bir konut kompleksinin cephe dekorasyonu için iki futbolcuyu gösteren bir taş kabartma yapmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaee).

Madalyalar ve plaketter alt kategorisinde bronz madalyayı 1928 Olimpik Sanat Yarışmaları’nda “*Madalyalar (Medailles)*” isimli çalışmasıyla altın madalya kazanan (Anonim 1930: 901) tanınmış isim Edwin Grienauer “*Ödüllü Kürek Kupası (Prize Rowing Trophy)*” isimli eseriyle kazanmıştır (Anonim 1951a: 536). Grienauer’in 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları’na da sekiz eserle katıldığını ancak madalya kazanamadığını belirtmek önemlidir (Anonim t.y.aaa).

Heykel jürisi yarışmaların sona ermesinden sonra çeşitli öneriler sunmuştur. Bu bağlamda jüri üyeleri taş ve bronzdan önemli eserlerin yapılma sürecinin uzun olması nedeniyle katılımcılara en az 15 ay önceden haber verilmesini tavsiye eder (Anonim 1951a: 198).

Resim ve grafik sanatlar yarışmaları

1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları resim ve grafik sanatlar kategorisi:

1. Resimler (Yağlı ve suluboyalar vb.),
2. Grafik Sanatlar (Gravürler, yontmalar vb.)
3. Uygulamalı Sanat ve El Sanatları

olmak üzere üç alt kategoriye ayrılmıştır (Anonim 1951a: 535-536). Resim kategorisinde jüri üyeleri de üç gruba ayrılmıştır. “*Resim çalışmaları*” için dört kişiden oluşan bir jüri oluşturulmuştur (Barker 2006). Bu jüride iki İngiliz üyeye ek olarak

Fransa'dan Paul Bret ve İtalya'dan Profesör Giulio Carlo Argan yer alır. Jüri başkanlığını ise Bay Norman Wilkinson yapar (Anonim 1951a: 195). “*Grafik sanat çalışmaları*” için ise beş kişilik bir jüri oluşturulur (Barker 2006). Bu jüride de üç İngiliz üyeye ek olarak Çekoslovak Viktor Stretti ve Fin Sakari Saarikivi yer almıştır. Jüri başkanlığını ise Malcolm Osborne yapmıştır (Anonim 1951a: 195). “*El sanatları uygulamaları*” için ise üç kişilik bir jüri oluşturulmuştur (Barker 2006). Bu jüride iki İngiliz üyeye ek olarak Amerikalı Blake-More Godwin yer alır (Anonim 1951a: 195). Anonim (t.y.aaaaaaaaj)’e göre resim ve grafik sanatlar kategorisinde toplam 175 eser yarışmıştır.

Resimler

Muhtemelen 91 eserin yarıştığı resimler alt kategorisinde (Anonim t.y.aaaaaaaaj) altın madalyayı Büyük Britanyalı Alfred Reginald Thomson kazanmıştır (Bkz. Şekil 82) (Anonim 1951a: 535). Alfred Thomson sağır olarak

Şekil 82. Alfred Reginald Thomson

(Anonim t.y.aaaaaaaag)

doğmuş ve Kraliyet Sağır ve Dilsizler Okulu’na gitmiştir. Daha sonra Kraliyet Sanat Okulu’nda eğitim görür. Ayrıca film afişleri tasarlamakta da aynı derecede başarılı olur. O, bir portre ressamı olarak tanınmıştır. II. Dünya Savaşı’nın resmi savaş ressamı olarak görev yapar. Büyük Britanya’daki askeri ve sivil yaşamdan sahneler resmeder (Anonim t.y.aaaaaaaaf). Thomson aynı zamanda duvar resimleri yapmaktadır ve karikatürist olarak da ustadır (Anonim t.y.aaaaaaaag). 1948 Londra Olimpik Sanat

Yarışmaları’nda altın madalyayı ise “*Londra Amatör Şampiyonaları (London Amateur Championships)*” isimli çalışmasıyla kazanmıştır⁴⁶ (Bkz. Şekil 83) (Anonim 1951a: 535). Bu eser Londra Amatör Boks Şampiyonası’ndaki boksörleri tasvir etmektedir (Anonim t.y.aaaaaaaaf). Tuval üzerine yağlıboya olan tablo 116,8 cm ve 88,9 cm

⁴⁶ Belirtmek gerekir ki 1948 yılının İngiltere’de ilk Paralimpik oyunların düzenlendiği yıl olması nedeniyle engelli bir sanatçının bu şekilde başarı elde etmesi oldukça anlamlı ve yerinde olmuştur denebilir (Wassong vd 2008).

boyutlarındadır. Bu eser en son 2012 yılında “Christie’s” de yaklaşık 90.000 Euro’ya el değiştirmiştir (Anonim t.y.aaaaaaaag). Belirtmek gerekir ki bu zafer bir İngiliz ressamın Olimpiyat sanat yarışmalarında kazandığı tek zaferdir (Anonim t.y.aaaaaaaaf).

Resimler alt kategorisinde gümüş madalyayı İtalyan Giovanni Stradone kazanmıştır (Anonim 1951a: 535). Stradone Roma’da yaşayan bir genç olarak sık sık Borghese Müzesi’ne gitmiş ve Raphael gibi eski ustaların eserlerini kopya etmiştir. Liseden mezun olduktan sonra ailesinin isteği üzerine hukuk okur ancak bu alanda hiç çalışmaz. Entomolojiye de yoğun bir ilgi duymaya başlar. Başlangıçta “Roma Okulu” olarak adlandırılan ekole mensupken 1940’larda dışavurumcu olarak büyük bir çıkış yapmıştır. Tipik bir İtalyan dışavurumcu olarak tanınan Stradone, 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları’na “*Veledrom Bisikletçisi (Le Pistard)*” ve özellikle de Fausto Coppi’yi tasvir eden birkaç neo-kübit eser olan “*Coppi Pistte (Coppi in Pista)*” ve “*Bisikletçi (Cyclist)*” çalışmalarını göndermiştir (Anonim t.y.aaaaaaaah). Stradone 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları’nda gümüş madalya ödülünü “*Veledrom Bisikletçisi (Le Pistard)*” isimli çalışmasıyla kazanmıştır (Anonim 1951a: 535). Stradone’nin ödül kazanan bu yağlı boya eseri sanat yarışmaları katalogunda yer almıştır. Bu nedenle sanatçının resmî web sitesinde ailesi, 1948 tarihli neo-kübit çalışması “*Coppi Pistte (Coppi in Pistaé)*” nin sanat yarışmalarında gümüş madalya kazanan eser olduğunu belirtir. Ancak kazanan eserin “*Veledrom Bisikletçisi (Le Pistard)*” olduğu konusunda şüphe yoktur. Başka bir eser ise katalogda temsil edilen tüy kalem ve yıkama çizimi “*Bisikletçi (Cyclist)*” dir. Katalogda aynı başlıkla başka bir çizim belirlenememiştir (Anonim t.y.aaaaaaaai). Belirtmek gerekir ki Stradone’nin kendisi de hevesli bir bisikletçidir. Daha sonra tarzı, giderek artan bir soyutlama becerisi göstermiştir. Sonunda sadece ruh hallerini ve duygularını yansıtmıştır. Stradone, 1950’de Venezia’daki Bienal’de bir başka ünlü İtalyan bisikletçi olan “*Bartali’nin Tanrısallığı (L’apoteosi di Bartali)*” adlı tablosunu

Şekil 83. Londra Amatör Şampiyonaları (London Amateur Championships) (Barker 2006)

sergileyerek bir skandal yaratmıştır. Daha sonra “*Roma Okulu*” nun bir üyesi olarak yeniden keşfedilmiştir. Son büyük sergileri 1978 ve 1981 yılları arasında, ani ölümünden kısa süre önce düzenlenmiştir (Anonim t.y.aaaaaaaah).

Resimler alt kategorisinde bronz madalyayı ise İrlandalı Letitia Marion Hamilton kazanır (Anonim 1951a: 535). Ressam Hamilton, Dublin’deki Metropolitan Sanat Okulu’nda okumuş, burada portre sanatçısı olan kız kardeşi Eva’yla birlikte çizim ve resim yapmayı öğrenmiştir. Suluboya Sanatçısı Rose Barton’un kuzenidir (Anonim t.y.aaaaaaaaj). Hamilton daha sonra çalışmalarına Londra’da “*Slade School of Fine Art*” da ve Belçika’da devam etmiştir (Anonim t.y.aaaaaaaak). İtalya ve Avrupa kıtasına yaptığı seyahatlerin ardından Hamilton 1920’de Dublin Ressamlar Derneği’nin kurucuları arasında yer almıştır (Anonim t.y.aaaaaaaaj). 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları’nda bronz madalyayı “*Meath Avı Puanlı Yarış (Meath Hunt Point-to-Point Race)*” isimli çalışmasıyla kazanır (Anonim 1951a: 535). Hamilton’un bronz madalya kazanan eseri katalogda gösterilmekte ve ailenin bir fotoğrafıyla kanıtlanmaktadır. Bu yağlıboya tablonun nerede olduğu bilinmemekle birlikte Amerika’da olduğuna inanılır. İkinci eseri olan “*Punchestown Yarışları*” nın 56 x 66 cm ebatlarında bir yağlıboya olduğu ve 1952 Helsinki Olimpiyatları’nın sanat sergisinde tekrar sergilendiği tahmin edilmektedir (Anonim t.y.aaaaaaaak). İrlandalı ressam ağırlıklı olarak İrlanda kırsalından manzaralar resmetmiştir (Anonim t.y.aaaaaaaaj).

Grafik sanatlar

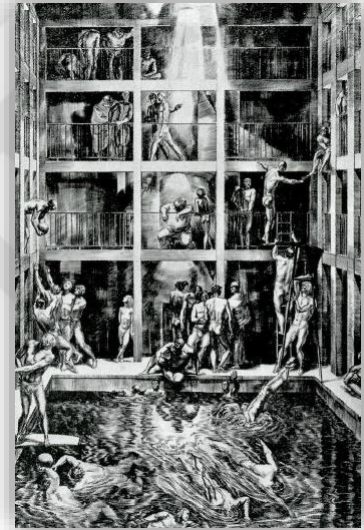
Muhtemelen 41 eserin yarıştığı grafik sanatlar alt kategorisinde (Anonim t.y.aaaaaaaaj) altın madalyayı Fransız Albert Decaris kazanmıştır (Bkz. Şekil 84) (Anonim 1951a: 535). Albert Decaris, çok sayıda Fransız pulunun da tasarımını yapan tanınmış bir grafik sanatçısıdır. Aynı zamanda gravürcü ve ressam olarak da çalışmıştır. Lüks sanat kitaplarının ilk illüstratörlerinden biri olmuştur (Anonim t.y.aaaaaaaal). Motifleri manzara, portre, alegori, mitoloji ve bağıcılıktan sahnelerdir. Lucien Fontanarosa gibi Decaris de Estienne Meslek Okulu’na ve ardından Paris’teki Devlet Güzel Sanatlar Okulu’na devam etmiştir. 1919’da bir gravür çalışmasıyla “*Roma Ödülü (Prix de Rome)*” ne layık görülmüştür. Daha sonra Şeref Lejyonu Şövalyesi olarak atanmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaam). Decaris 1948 Londra Olimpik

Şekil 84. Albert Decaris
(Anonim t.y.aaaaaaaam)

Sanat Yarışmaları’nda altın madalya ödülünü “*Yüzme Havuzu (Swimming Pool)*” isimli çalışmasıyla kazanmıştır (Bkz. Şekil 85) (Anonim 1951a: 535). Bu eser muhtemelen 1930 civarında yapılmıştır ve tasvir edilen modelin 1929’da açılan Auteuil’deki “*Molitar Yüzme Havuzu (Piscine Molitar)*” olduğu söylenmektedir. Levha 107 x 75 cm, gravürün kendisi ise 94 x 64 cm boyutlarındadır. Bu resim, sporu yüceltmekten ziyade oldukça kasvetli görüldüğü için sıklıkla eleştirilmiştir (Anonim t.y.aaaaaaaam).

Grafik sanatlar alt kategorisinde gümüş madalyayı kazanan Büyük Britanyalı John Copley olur. Doğum adı Herbert Crawford Williamson olan sanatçı daha sonra John Copley sahne adını almıştır (Anonim 1951a: 535). John, Manchester Sanat Okulu’nda ve Londra’daki Kraliyet Akademisi’nde sanat eğitimi almıştır. Daha sonra ressam Ethel Gabain ile evlenmiştir. Aktör Peter Copley’in babasıdır (Anonim t.y.aaaaaaaan). 10 yılını İtalya’da geçirmiş, daha sonra tekrar Londra’ya taşınmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaao). Copley, suluboyada oldukça yetkin bir ressamdır, ancak bu alandaki nadir eserler arasına nispeten kendi eserlerini sokabilmiştir (Anonim t.y.aaaaaaaan). Bununla birlikte esas olarak 20. yüzyılda litografinin önemli bir İngiliz temsilcisi olarak kabul edilmiştir. 1920’lerden itibaren gravüre yönelmiştir. 1948’de İngiliz Sanatçılar Kraliyet Derneği’nin başkanlığına seçilmiştir. Copley 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları’nda gümüş madalya ödülünü ise “*Polo Oyuncuları (Polo Players)*” isimli çalışmasıyla kazanır (Anonim 1951a: 535). Bu eser 1939’da yapılmış, “*Oryantal Kâğıt (Oriental Paper)*” üzerine basılmıştır. Eserin boyutu 27,8 x 33,7 cm’dir. Hurlingham olarak bilinen polo oyuncularının tasvir edildiği eser, sanat sergisi kataloğunda yeniden üretilmiştir (Anonim t.y.aaaaaaaao). Belirtmek gerekir ki John Copley bu

Şekil 85. Yüzme Havuzu
(Swimming Pool) (Barker 2006)

ödülü kazandığı sırada 73 yaşındadır ve Olimpiyat Madalyası kazanan en yaşlı kişi olmuştur (Anonim t.y.aaaaaaaan).

Grafik sanatlar alt kategorisinde bronz madalyayı ise Güney Afrikalı Walter Battiss kazanmıştır (Anonim 1951a: 535). Battiss, Afrika'nın en önemli soyut sanat ressamı olarak kabul edilmektedir (Anonim t.y.aaaaaaaap). Johannesburg ve Pretoria'da eğitim görmüştür. 35 yaşında sanat yüksek lisans derecesini almıştır (Anonim t.y.aaaaaaaar). Birçok sanat kitabı ve makale yazmış, “*Sanat Üzerine (De Arte)*” dergisini kurmuştur. Gerçek yaşamı gerçek dünyada da var olan figür ve malzemelerle oluşturduğu “*Hayal Gücü Adası (Fook Island)*” nı yaratmıştır. Bu ada için bir harita, hayali insanlar, bitkiler, hayvanlar, bir dizi posta pulu, para birimi, pasaport, ehliyet ve bir dil tasarlamıştır (Anonim t.y.aaaaaaaap). Battis erken yaşlarda Afrika kaya resimlerine ilgi duymuştur. Bu ilgisini eserlerine de yansıtır. Bunu Fovizm ve Sürrealizm etkileriyle de birleştirmiştir. Battiss 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları'nda bronz madalya ödülünü “*Sahil Sporları (Seaside Sport)*” isimli eseriyle kazanmıştır (Anonim 1951a: 535). Bu eser sanat yarışmaları katalogunda yer almaktadır (Anonim t.y.aaaaaaaar). Aynı zamanda bu yarışmada “*Quagga Yarışı*” isimli 61 x 76 cm boyutlarında yağlı boya tablosuyla da resimler alt kategorisinde mansiyona layık görülmüştür (Anonim 1951a: 535). Bu tablosu ise şu anda özel bir koleksiyonda bulunmaktadır. Battis 1953'te Pretoria Sanat Merkezi'nin müdürü olur. 1965 yılında Güney Afrika Üniversitesi'nde Güzel Sanatlar ve Sanat Tarihi kürsüsüne atanmıştır. 1981'de memleketi Somerset'te kendisi için bir müze açılmıştır. Bir yıl sonra ise Kassel'deki “*Belge (Documenta)*” yi ziyaret etmiştir (Anonim t.y.aaaaaaaar).

Uygulamalı sanat ve el sanatları

Muhtemelen 43 eserin yarıştığı uygulamalı sanat ve el sanatları alt kategorisinde (Anonim t.y.aaaaaaaaj) hiçbir eserin altın madalyaya layık görülmediğini belirtmek önemlidir (Anonim 1951a: 536). Gümüş madalya ödülünü ise 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları'nda “*Arosa I Levhası (Arosa I Placard)*” isimli çalışmasıyla altın madalya kazanmış olan (Anonim 1937: 1122) İsviçreli tanınmış isim Alex Walter Diggelmann “*Dünya Bisiklet Şampiyonası Poster (World Championship for Cycling Poster)*” isimli eseriyle kazanmıştır (Bkz. Şekil 86) Bu

kategoride bronz madalyayı da yine Diggelmann “*Dünya Buz Hokeyi Şampiyonası Poster* (*World Championship for Ice Hockey Poster*)” isimli eseriyle kazanmıştır

Şekil 86. Dünya Bisiklet Şampiyonası Poster (World Championship for Cycling Poster) (Anonim 2006c)

(Anonim 1951a: 536). 1948’de Diggelmann’ın toplam 11 eseri katalogda listelenmiştir. Bunlardan beşi uygulamalı sanatlar olarak sınıflandırılmıştır. Madalya kazanan Posterler “*Bisiklet Dünya Şampiyonası Poster*” ve “*Buz Hokeyi Şampiyonası Poster*” dışında, “*Ulusal Kayak Kursları Poster*” isimli eseri de önemlidir. Muhtemelen tüm posterler renkli litografidir. Diggelmann ayrıca boyalı yuvarlak cam bir pencere olan “*Paten Hokeyi Oyuncusu (Roller Hockey Player)*” eserini de göndermiştir. Belirtmek gerekir ki Diggelmann Londra’da kazandığı bir gümüş bir bronz madalya ile birlikte Olimpik Sanat Yarışmaları’nda kazandığı madalya sayısını üçe çıkararak, üç gümüş madalyalı Josef Petersen ile birlikte Olimpik Sanat Yarışmaları tarihinde üç madalya kazanan iki sanatçıdan biri olmuştur (Anonim t.y.aaaaaaaf).

Resim jürisi yarışmalar sona erdikten sonra çeşitli önerilerde bulunmuştur. Resim yarışmalarında yağlı boya resimlerin, suluboya ve çizimlerden farklı bir sınıfta yer alması gerektiği konusunda görüş birliğine varılmıştır. Siyah beyaz çizimler ile ilgili olarak orijinal çalışmalar ve gravürler, taş baskılar, oymalar, ağaç kesimleri gibi baskılar olmak üzere iki ayrı kategori önermişlerdir. Jüri el sanatlarında ise biri üç boyutlu nesneler için diğeri ise poster, pul, afiş, tekstil vb. gibi düz sergiler için olmak üzere iki bölüm önermiştir (Anonim 1951a: 198).

Mimari yarışmaları

1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları Mimari Yarışmaları :

1. Mimari Tasarımlar
2. Şehir Planlama Tasarımları

olmak üzere ikiye ayrılmıştır. Başvuruların üç boyutlu modeller şeklinde yapılması istenmiş fakat taslak planlar da kabul edilmiştir. Jüri beş üyeden oluşmaktadır (Barker 2006). Jüri de üç İngiliz üye ile birlikte 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları'nın mimari tasarımlar alt kategorisinde “*Amsterdam Olimpik Stadyumu (Olympic Stadium at Amsterdam)*” isimli çalışmasıyla altın madalya kazanan Hollandalı Jan Wils (Anonim 1930: 892) ve Amerikalı Howard Crane yer almıştır. Jürinin başkanlığını İse Bay Percy Thomas yapmıştır (Anonim 1951a: 195-196). Anonim (t.y.aaaaaaaaj)’e göre mimari yarışmalarında toplam 62 eser yer almıştır. Bu eserlerden 38’i kategorize edilmemiştir.

Mimari tasarımlar

Muhtemelen 12 eserin yarıştığı mimari tasarımlar alt kategorisinde (Anonim t.y.aaaaaaaaj) altın madalya ödülünü Fin Yrjo Lindegren kazanmıştır (Bkz. Şekil 87)

Şekil 87. Yrjo Lindegren
(Barker 2006)

(Anonim 1951a: 535). Lindegren, Helsinki Teknik Üniversitesi’nde eğitim görmüştür ve mimarlık stüdyosu kurmuştur (Anonim t.y.aaaaaaaas). Ağırlıklı olarak spor tesislerinin yanı sıra endüstriyel binalar ve konut kompleksleri de planlamıştır (Anonim t.y.aaaaaaaat). 1937’de Paris’teki Dünya Fuarı’nda mimarlık dalında “*Grand Prix*” kazanmıştır. Lindegren, Toivo Jantti ile birlikte 1940 Olimpiyat Oyunları için Helsinki Olimpiyat Stadyumu’nu tasarlamıştır. II. Dünya Savaşı

nedeniyle oyunlar düzenlenememiş olsa da stadyum 1938 yılında inşa edilmiştir ve 1952 Helsinki Olimpiyat Oyunları’nda kullanılmıştır. 1940’ların ortalarında Alvar Aalto ve Viljo Revell ile birlikte çalışarak II. Dünya Savaşı sonrası Finlandiya için çeşitli toplum planları yapmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaas). Lindegren, 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları’nda altın madalyayı ise “*Finlandiya’nın Varkaus Şehrindeki Atletizm Merkezi (The Centre of Athletic in Varkaus, Finland)*” isimli çalışmasıyla kazanmıştır (Bkz. Şekil 88) (Anonim 1951a: 535). Planlanan spor merkezi “*Varkaus Spor Merkezi (Varkauden Urheilukeskus)*” ana sponsor ile topluluk arasındaki anlaşmazlık nedeniyle hiçbir zaman gerçekleştirilememiştir. Bu spor

merkezi sahası, spor salonu, yüzme havuzu, tenis ve top sahaları, kürek yarışları, ayrıca bir gözetleme kulesi ve açık hava tiyatrosu vb. 45 farklı unsurdan oluşmaktadır. Ancak Kanavasaari adasında planlanan yerde sadece bir spor sahası oluşturulmuş ve 1951’de açılmıştır. Daha sonra bir tribün ve bir buz pateni pisti eklenmiştir. Ayrıca Helsinki’de 1951’de yaptığı “Yılan Evi (Kaarmetalo)” özellikle tanınmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaat).

Şekil 88. Finlandiya’nın Varkaus Şehrindeki Atletizm Merkezi (The Centre of Athletic in Varkaus, Finland) (Barker 2006)

Lindegren 1952’de, Olimpik Sanat Sergisi’nde, Tampere’deki Ratina Stadyumu için 1950 yılında yaptığı tasarımı sunmuştur. Ilmari Niemelainen’e karşı yarışmayı kazanmıştır. Lindegren’in projesi Helsinki Olimpiyatları’nı göz önünde bulundurarak bir stadyum ve bir spor salonu içermektedir. Ancak 1952’ye gelindiğinde stadyum sadece geçici olarak tamamlanmıştır. Yine de Olimpiyat futbol turnuvasının birkaç maçı burada yapılmıştır. Sayıları 20.000’e varan seyirciler, karşılaşmaları geçici olarak toprak duvarlardan izlemek zorunda kalmıştır. 1928 Amsterdam Olimpiyatları’nda altın madalya kazanan Paavo Yrjölä, Olimpiyat Ateşi’ni de bu stadyumda yakmıştır. Lindegren’in ölümünün ardından onun planlarını tamamlamak üzere meslektaşı Profesör Aulis Blomstedt (1906-1979) görevlendirilmiştir. Nihayet Stadyum 1966’da Timo Penttila (1931-2011) tarafından tasarlanan yeni tribünüyle tamamlanmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaat).

Mimari tasarımlar alt kategorisinde gümüş madalyayı ise İsviçreli Werner Schindler ve Dr. Edy Knupfer “İsviçre Federal Spor ve Jimnastik Eğitim Merkezi (Swiss Federal Sports and Gymnastics Training Centre)” isimli çalışmalarıyla kazanmışlardır (Anonim 1951a: 535). Eserin inşası 1946’da başlamış, Schindler ve Knupfer’in binalarının bulunduğu ilk bölüm ise 1949’da tamamlanmıştır Schindler, 1950’ler ve 1960’lar boyunca Schaffhausen yakınlarındaki Emmersberg’de bir spor alanı ve yeşil alan projesinin planlamasıyla uğraşmıştır. Hayatı hakkında pek bilgi

bulunmamaktadır (Anonim t.y.aaaaaaaaau). Edy Knupfer ise genel olarak Zürich'te yaşamış ve çalışmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaaav).

Mimari tasarımlar alt kategorisinde bronz madalyayı ise Fin Ilmari Niemelainen kazanmıştır (Anonim 1951a: 535). Niemelainen 1939'da Helsinki'de mezun olmuş ve II. Dünya Savaşı'ndan hemen sonra kendi ofisini açmıştır. Ağırlıklı olarak yüzme havuzları ve spor merkezleri tasarlamıştır (Anonim t.y.aaaaaaaaay). Finlandiyalı dalgıç ve daha sonra mimar olan Niemelainen, Berlin ve Londra'da düzenlenen 1936 Berlin ve 1948 Londra Olimpiyat Oyunları'na dalgıç olarak katılmıştır ancak yarışmaların hiçbirinde finale kalamamıştır. 1936'da sıçrama tahtasında 13'üncü, platformda ise 14'ünü olmuştur. II. Dünya Savaşı'ndan sonra 1948 Londra Olimpiyat Oyunları'nda, platformda 19. Olmuştur (Anonim t.y.aaaaaaaaaz). Niemelainen 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları'nda gümüş madalyayı ise *“Finlandiya'nın Kemi Şehrindeki Atletizm Merkezi (The Athletic Centre in Kemi, Finland)”* isimli çalışmasıyla kazanmıştır (Anonim 1951a: 535). Bu eseri tasarlama nedeni ise belirsizdir. 1948'den sonra bu planın bazı bölümleri uygulamaya konulmuştur ancak Niemelainen'in genel konsepti uygulanmamıştır. Planlanan binada boks ve güreş, atıcılık ve bowling için alanlar, bir spor salonu ve bir yüzme havuzu bulunmaktadır. Açık havaada, stadyumun yanında bir yüzme havuzu ve tenis kortları yer almaktadır. Niemelainen, Walter Winans ile birlikte, bir Olimpiyat'ta hem sporcu hem de sanatçı olarak yarışan iki Olimpiyat sporcusundan biridir. Niemealaien henüz 40 yaşındayken hayata gözlerini yummuştur (Anonim t.y.aaaaaaaaay).

Şehir planlama

Muhtemelen 12 eserin yarıştığı şehir planlama alt kategorisinde (Anonim t.y.aaaaaaaaaj) altın madalyayı Avusturyalı Adolf Hoch kazanmıştır (Bkz. Şekil 89) (Anonim 1951a: 535). Avusturya-Macaristan İmparatorluğu'nun bir parçası olan Bohemya'nın Winterberg kentinde doğan Adolf Hoch'un babası ayakkabıcı ve saraçtır. Ancak Hoch ve ağabeyi mimarlık mesleğini seçmişlerdir. Hoch, 1924'ten 1929'a kadar Avusturya'nın Mödling kentindeki Federal Yüksek Teknik Eğitim ve Deneme Enstitüsü'nde öğrenci olmuş, eğitimini desteklemek için yaz aylarında duvar ustası olarak çalışmıştır. 1929'dan 1932'ye kadar Viyana Sanat Akademisi'nde

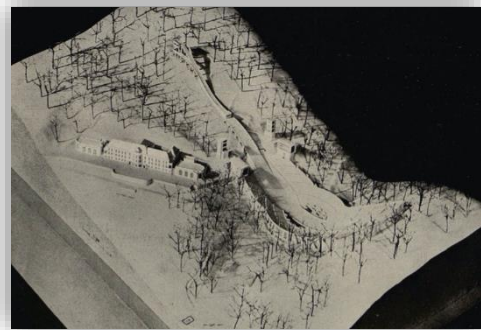

Şekil 89. Adolf Hoch

(Anonim t.y.aaaaaaaaaab)

okumuş, ünlü Alman mimar ve tasarımcı Peter Behrens'in yanında diplomasını almıştır. Bir süre Mödling'de ING. Seemann'ın şirketinde inşaat mühendisi olarak çalışmıştır. Diplomasını aldığı yıl akademinin “*Ustalık Okulu Ödülü (Meisterschulpreis)*” ne layık görülen Hoch, 1937'ye kadar Behrens'in yanında çalışmaya devam eder. Ertesi yıl bir arkadaşıyla beraber kendi ofisini kurmuş ve Viyana'daki “*Göerz İşletmeleri (Goerz-Werke)*” ni tasarlamak için arkadaşıyla birlikte çalışmışlardır. II. Dünya Savaşı sırasında asker olarak görev yapmış, çatışmanın son yılında babası kaybolmuştur. 1947'de ciddi bir biçimde sivil mimarlık kariyerine yönelmiştir (Anonim t.y.aaaaaaaaaaaaa). Hoch, 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları'nda altın madalya ödülünü ise “*Kobenzl'deki Kayakla Atlama Rampası (Skisprungschanze aud dem Kobenzl)*” isimli çalışmasıyla kazanmıştır (Bkz. Şekil 90) (Anonim 1951a: 535). Eski Kobenzl kayakla atlama pisti 1936'ya kadar Viyana'daki Latisberg yamacında bulunmaktadır. II. Dünya Savaşı'ndan sonra planlanan yeni inşaat, yaklaşık 25.000 seyirci için amfi tiyatro benzeri tribünleri olan 60 metrelik bir atlama pisti olarak tasarlanmıştır. Yaz aylarında komplekste başka spor etkinlikleri ve kültürel etkinlikler de gerçekleştirilmesi planlanır (Anonim t.y.aaaaaaaaaab) ancak bu eser hiçbir zaman yapı hâlini almamıştır (Anonim t.y.aaaaaaaaaaaaa).

Hoch kariyeri boyunca 12 apartman binası, 18 hastane ve diğer kamu binaları ile 7 endüstriyel bina tasarlamıştır. Ayrıca 1948'den 1969'a kadar mimarlık üzerine üç eser yazmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaaaaaaa). Özellikle Viyana şehir merkezinde Opera Pasajı ve Viyana'daki diğer üç alışveriş pasajının tasarımıyla tanınmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaaaab). 1970'te profesör olmuş ve 1989'da Viyana Sanat

Şekil 90. Kobenzl'deki Kayakla Atlama Rampası (Skisprungschanze aud dem Kobenzl) (Anonim (1948)'den aktaran Keplinger 2023)

Akademisi'nin Altın Diploması'nı almıştır. Ayrıca ÷lkeye özel hizmetlerde bulunan Avusturya yerlilerine ve yabancılara verilen Büyük Onur Nişanı ile ödüllendirilmiştir. Glokom ameliyatı sonrasında çoklu organ yetmezliğı ve beyin felci geçirerek 81 yaşında Viyana'daki Lainz Hastanesi'nde vefat eder. Viyana'daki Heitzing Mezarlığı'na defnedilir. İki kızı da babalarının izinden gitmiş ve mimar olmuştur (Anonim t.y.aaaaaaaaaaaa).

Şehir planlama alt kategorisinde gümüş madalyayı ise Avusturyalı Alfred Rinesch kazanmıştır (Anonim 1951a: 535). Rinesch, 1936-1939 yılları arasında Viyana Güzel Sanatlar Akademisi'nde eğitim görmüştür (Anonim t.y.aaaaaaaaaaaaac). 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları'nda gümüş madalyayı “*Karnten'deki Su Sporları Merkezi (Watersports Centre in Carinthia)*” isimli çalışmasıyla kazanır (Anonim 1951a: 535). Bu planda, bir yarımada üzerinde yer alan Wörthersee'deki Karnten Su Sporları Merkezi, her türlü tekne için liman ve bağlama tesislerini, çeşitli yüzme plajları ve yüzme havuzları ile geniş, hafif kavisli bir açık ve kapalı gezinti yolu ile uygun bir şekilde birleştirmektedir (Anonim t.y.aaaaaaaaaaaaac). Rinesch hakkında yeterli bilgi olmadığını belirtmek önemlidir (Anonim t.y.aaaaaaaaaaaaad).

Şehir planlama alt kategorisinde bronz madalyayı ise İsveçli Nils Olsson kazanmıştır (Anonim 1951a: 535). 1908-1913 yılları arasında Malmö'deki Teknik İlköğretim Okulu'nda ve ardından Kuzey Almanya'da Strelitz'deki “*Politeknik (Polytechnikum)*” de eğitim görmüştür. Mimar olarak Göteborg'da önce işçi olarak çalışmış, sonra da kendi ofisini açmıştır. Örgry'de birkaç villa, daha sonra 1930'lu ve 1940'lı yıllarda İsveç'in Göteborg şehrinin ana bulvarı Kungsportsavenyen boyunca yeni konut ve ticari binalar tasarlamıştır. Olsson aynı zamanda hevesli bir karikatüristtir. 1911 ile 1916 yılları arasında sporcuların karikatürlerini içeren bir dizi albüm yayınlar (Anonim t.y.aaaaaaaaaaaaae). Olsson 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları'nda bronz madalyayı “*Göteborg İçin Hamamlar ve Spor Salonu (Baths and Sporting Hall for Gothenburg)*” isimli çalışmasıyla kazanır (Anonim 1951a: 535). Sanatçının 1951'deki ölümünden sonra projeyi Gustaf Emanuel Samuelsson (1911-1991) devam ettirmiş ancak inşaat 1953'te başlamıştır. Plan başlangıçta hamam, 1.235 kişilik oturma yeri, 420 kişilik ayakta durma yeri ve 600 duş yeri tesisi sunmaktadır. Havuzun uzunluğu 43,5 m ve maksimum genişliği ise 39 m'dir. Hidrolik olarak geri

çekilebilen köprü sayesinde havuz 25 m'ye kadar kısaltılabilmektedir. Basamaklı dalış kulesinde 10 m yüksekliğe kadar platformlar bulunmaktadır. Binanın toplam alanı bir hektarın üzerindedir ve hacmi yaklaşık 67.000 m³'tür. Salonun beşik duvarları sanatçı Nils Wedel'in (1897-1967) yaklaşık 700 m²'lik grafik cam mozaikleriyle kaplanmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaf). Bu yapının inşası 1956 yılında "*Valhalla Yüzme Havuzu (Valhallabadet)*" adı altında tamamlanmıştır ve Olsson'un önemli yapılarından biri olmuştur (Anonim t.y.aaaaaaae).

Mimari yarışmaların sona ermesi üzerine jüri üyeleri çeşitli tavsiyelerde bulunmuşlardır. Jüriye göre mimarlık koşulları basitleştirilmelidir çünkü konular çok çeşitlidir. Bu sebeple değerlendirmelerde büyük güçlükler yaşanmıştır. Bu sebeplerle mimaride belirli bir yarışmanın yapılması önerilmiştir. Örneğin şehir planlama bölümünde, bir spor merkezinin düzenlenmesi için bir tasarım ya da mimari bölümde, bir stadyum veya yüzme havuzu için bir tasarım yapılabilir (Anonim 1951a: 198).

Müzik yarışmaları

1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları Mimari Yarışmaları :

1. Vokal Eserleri (Eşlikli veya eşiksiz, bir veya daha fazla ses için şarkı sözleri düzenlenmesi)
2. Enstrümantal Müzik ve Oda Müziği (Bir veya daha fazla enstrüman için enstrümantal düzenleme)
3. Koro ve Orkestra Eserleri

olmak üzere üç alt kategoriye ayrılmıştır (Anonim 1951a; 537: Barker 2006). Jüri yedi üyeden oluşmaktadır ve başkanlığını Sir Arnold Bax yapmıştır (Barker 2006). Jüride beş İngiliz üyeye ek olarak Fransa'dan Paul Leroi ve İtalya'dan Bruno Roghi de bulunmaktadır. Müzik yarışmasına toplam başvuru sayısı ise 36'dır. Ancak resmi raporun bazı bölümlerinde bu sayı 38 olarak verilmiştir. Bu bakımdan resmi raporda bir çelişki bulunmaktadır (Anonim 1951a: 196-198). İlk iki kategoride sunulan eserler en fazla 45 dakika, üçüncü kategoride sunulan eserler ise en fazla 90 dakika olmalıdır. Ayrıca BBC müzik departmanı, değerlendirmeden önce katılımları sıralamaya yardımcı olmak üzere yardıma çağırılmıştır (Barker 2006).

Vokal eserleri

Vokal eserleri alt kategorisinde hiçbir eserin altın ve gümüş madalyaya layık görülmediğini belirtmek önemlidir. Bronz madalya ödülünü ise İtalyan Gabriele

Şekil 91. Gabriele Bianchi
(Anonim t.y.aaaaaaaaaag)

Bianchi kazanmıştır (Bkz. Şekil 91) (Anonim 1951a: 535). Biachi, Parma Konservatuari'nın hukuk ve kompozisyon bölümlerinden mezun olmuştur (Anonim t.y.aaaaaaaaaag). 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları müzik jürisi üyeliği yapan (Anonim 1937: 1112) İtalyan besteci Gian Francesco Malipiero (1882-1973), Bianchi'nin müzik öğretmeni, etkileyicisi ve arkadaşısıdır. Her ikisi de çok tonluluğu yeni bir müzik dili olarak ilk kullananlar arasındadır. Bianchi “*Orkestra için Konçerto*” isimli eseriyle birincilik ödülü kazandığı 1. Venedik Müzik Bienali'ne katılarak uluslararası alanda da tanınmaya

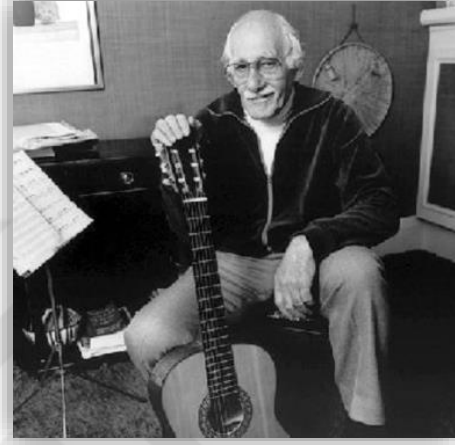
başlamıştır (Anonim t.y.aaaaaaaaaag). Aynı zamanda 1925 yılında Venedik'teki eski lise (şu anda akademi) olan Benedetto Marcello'ya armoni, kontrpuan, füg ve müzik tarihi profesörü olarak atanmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaaaah).

Bianchi 1936 Olimpik Sanat Yarışmaları'nın müzik kategorisinde “*İki Doğaçlama (Due Improvvisi)*” adlı eseriyle mansiyona layık görülmüştür (Anonim 1937: 1123). Francesco Malipiero, Bianchi'nin bu ödülü almasında pay sahibi olabilir. Bianchi 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları'nda ise bronz madalyayı “*Olimpik Marş (Inno Olimpionico)*” isimli eseriyle kazanmıştır (Anonim 1951a: 537). İlerleyen süreçte faşist hükümetin kültür üzerindeki etkisi, tarzında bir değişikliğe yol açmıştır. Böylece sanatçı oda müziğine odaklanmış ancak 1953'e kadar eser üretimi azalmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaaaag). 1955'te Trieste Konservatuari'nın müdürü olmuştur ve 1960-1971 yılları arasında Venedik Konservatuari'nın müdürlüğünü yapmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaaaah). Daha sonraki yıllarda sahne için çeşitli eserlerin yanı sıra oda müziği ve dini müzik de yazmıştır ve kendini yeni avangarttan giderek daha fazla soyutlamıştır. Aynı zamanda Bianchi'nin besteci, orkestra şefi ve öğretmen olarak edebi ve müzikal mirasını yeniden keşfetmek için bir vakıf kurulmuştur (Anonim t.y.aaaaaaaaaag). Bianchi hayatı boyunca besteci, orkestra şefi ve öğretmen olarak

tanınmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaaaah). Kramer (2005)’e göre hayatı, çalışmaları, notaları veya kayıtları hakkında çok az bilgi mevcuttur.

Enstrümantal müzik ve oda müziği

Enstrümantal müzik ve oda müziği alt kategorisinde hiçbir eserin altın madalyaya layık görülmediğini belirtmek önemlidir. Gümüş madalya ödülünü ise Kanadalı Jean Weinzweig kazanmıştır (Bkz. Şekil 92) (Anonim 1951a: 537). John Weinzweig, Kanada’nın en büyük klasik müzik bestecilerinden biridir (Anonim t.y.aaaaaaaaaai). Yahudi göçmen bir aileden gelmektedir (Anonim t.y.aaaaaaaaaaj). Müziğe lise öğrencisiyken başlamıştır ve birden fazla enstrüman çalışmıştır. Sonrasında Toronto Üniversitesi’ne gitmiş ve 1937’de müzik alanında lisans derecesi almıştır (Anonim t.y.aaaaaaaaaai). Daha sonra eğitimini Rochester, New York’ta tamamlamıştır. 1939 yılında konservatuarda ders vermeye başlamıştır (Anonim t.y.aaaaaaaaaaj). Ayrıca 1930’ların sonlarında, çoğunlukla radyo için besteler yapmaya başlamıştır. Kariyeri 1943’ten 1945’e kadar Kanada Kraliyet Hava Kuvvetleri’nde görev yaptığı II. Dünya Savaşı nedeniyle kesintiye uğramıştır. Savaştan döndükten sonra radyoyu bırakmış ve konser müziği bestelemeye yönelmiştir (Anonim t.y.aaaaaaaaaai).

Şekil 92. John Weinzweig (Anonim t.y.aaaaaaaaaaj)

Weinzweig, 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları’nda gümüş madalya ödülünü “*Solo Flüt ve Yaylılar İçin Divertimenti (Divertimenti for Solo Flute and Strings)*” isimli eseriyle kazanmıştır (Anonim 1951a: 537). Bu eser 1946’da tamamlanmış ve aynı yılın aralık ayında Vancouver’da prömiyeri yapılmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaaaai). Bu eser; hızlı ve oynak, orta derecede hızlı ve yavaş olmak üzere üç bölümden oluşmaktadır ve yaklaşık yedi dakika sürmektedir (Kramer 2005). Weinzweig, Olimpik Sanat Yarışmaları’nda madalya kazanan iki Kanadalıdan biridir.

Diğer Kanadalı ise 1932 Olimpik Sanat Yarışmaları'nda bronz madalya kazanan Tait McKenzie'dir (Anonim t.y.aaaaaaaaaaj).

Weinzweig, 1952'de Toronto Üniversitesi Müzik Fakültesi'ne katılmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaaaai). 1950'lerde Kanada Besteciler Birliği ve Kanada Müzik Merkezi gibi birçok önemli Kanada müzik kurumunun kurulmasında etkili olmuştur. Özellikle “*Keman Konçertosu*” (1951-1954), Birleşmiş Milletler'e adanmış “*Şarap ve Barış*” (1957) ve “*Arp Konçertosu*” (1967) kayda değerdir (Kramer 2005). 1978'de üniversiteden emekli olduktan sonra 1990'lar boyunca beste yapmaya devam etmiştir. 2006'daki ölümüne kadar Kanada klasik müziğinin destekçisi olarak aktif kalmıştır ve ardında Kanada'nın en üretken ve önde gelen bestecilerinden biri olarak bir miras bırakmıştır. Weinzweig aynı zamanda 1974'te Kanada Nişanı'na layık görülmüş ve 1988'de Ontario Nişanı'nı almıştır (Anonim t.y.aaaaaaaaaai). Kramer (2005)'e göre ise Weinzweig 20. yüzyıl kompozisyon tekniklerini kullanan ve savunan ilk Kanadalılardan biridir.

Entsrümantal müzik ve oda müziği alt kategorisinde bronz madalyayı ise İtalyan Sergio Lauricella kazanmıştır (Anonim 1951a: 537). İtalyan besteci Lauricella, Roma'daki Santa Cecilia Konservatuari'ndan mezun olmuştur. Daha sonra Salzburg'daki Mozarteum'da Herbert von Karajan yönetiminde çalışmalarını tamamlamıştır (Anonim t.y.aaaaaaaaaak). Cenova'da kompozisyon profesörüdür (Kramer 2005). 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları'nda bronz madalya ödülünü “*Piyano için Toccata (Toccata per Pianoforte)*” isimli çalışmasıyla kazanmıştır (Anonim 1951a: 537). 1953'te Cenova “*Paganini*” Konservatuari'nin kadrosuna katılmış olup kompozisyon dersleri vermiştir. 1979-1991 yılları arasında konservatuvarın başkanlığını yapmıştır ve bu kurumu modernize etmiştir. En önemli bestelerinden biri, Chateaubriand'ın bir romanına dayanan “*Dona Blanca de Bivar'ın Ağıtı*” başlıklı soprano ve yaylılar için bir kantattır. Bir orkestra şefi olarak romantik bestecileri tercih etmiştir. Oğlu Massimino, konser piyanisti olarak büyük başarı elde ettikten sonra tanınmış bir besteci olmuştur (Anonim t.y.aaaaaaaaaak).

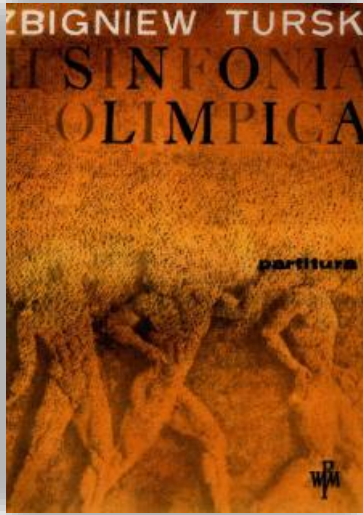
Koro ve orkestra eserleri

Koro ve orkestra eserleri alt kategorisinde ise altın madalyayı Polonyalı Zbigniew Turski kazanmıştır (Bkz. Şekil 93) (Anonim 1951a: 537). Turski, Fransız modernizminden etkilenmiş (Anonim t.y.aaaaaaaaaal) bir orkestra şefi ve bestecidir. Varşova Konservatuari mezunu olan Turski, 1939’dan itibaren Varşova radyosunda müzik direktörü olarak çalışmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaaaam). Daha önce yazdığı müziklerin çoğu 1944’teki Varşova ayaklanması sırasında kaybolmuştur (Anonim t.y.aaaaaaaaaal). 1945 yılında Baltık Filarmonisi’nin kurucuları arasında yer almıştır (Anonim t.y.aaaaaaaaaam). Turski, 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları’nda altın madalyayı ise “*Olimpik Senfoni (Olympic Symphony)*” isimli çalışmasıyla kazanmıştır (Bkz. Şekil 94) (Anonim 1951a: 537). Bu senfoni, 1948 yılında Londra’da BBC Senfoni Orkestrası tarafından seslendirilmiştir ve 18 ve 23 Eylül tarihlerinde radyoda yayınlanmıştır. Bu eser Turski’nin ikinci senfonisidir. Bu eser geleneksel dört bölüm yerine üç bölümden oluşmaktadır ve kısa süre sonra

Şekil 93. Zbigniew Turski
(Barker 2006)

biçimci olarak damgalanmıştır. Ayrıca bu eser resmi kültür politikasının talep ettiği sosyalist gerçekçilik ile uyumlu görülmemektedir. (Anonim t.y.aaaaaaaaaal).

Şekil 94. Olimpik Senfoni
(Olympic Symphony) (Barker
2006)

Zbigniew, 1948-1949 yıllarında Varşova Tiyatro Akademisi’nde ve 1951-1952 yıllarında Varşova Chopin Müzik Akademisi’nde kompozisyon dersleri vermiştir. Ayrıca Turski, 1957’deki ölümünden kısa bir süre öncesine kadar Varşova’daki Çağdaş Tiyatro’nun müzik direktörlüğünü yapmıştır. 1959-1960 yıllarında ise Polonya Besteciler Birliği’nin başkanlığını yapmıştır. Zbigniew, özellikle tiyatro müziği besteleriyle tanınmaktadır (Anonim

t.y.aaaaaaaaaam). Ayrıca belirtmek gerekir ki Roma'daki 1960 Olimpiyat Oyunları vesilesiyle basılan Polonya pulları, önceki Polonyalı altın madalya galiplerine adanmıştır. 2.50 Ziloti değerinde pul, Zbigniew Turski'nin sanat yarışmalarında kazandığı altın madalyayı onurlandırmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaaaal).

Koro ve orkestra eserleri alt kategorisinde gümüş madalyayı ise Fin Kalervo Tuukkanen kazanmıştır (Anonim 1951a: 537). Tuukkanen, ünlü Fin besteci Leevi Madetoja ile çalışmıştır. Aynı zamanda Helsinki Müzik Konservatuvarı'nda kompozisyon çalışmalarını yürütmüştür. 1933 yılında Helsinki Üniversitesi Felsefe Fakültesi'nden mezun olmuştur (Anonim t.y.aaaaaaaaaan). 1935-1938 yılları arasında Viipuri Üniversitesi'nde müzik tarihi ve teorisi öğretmenliği yapmıştır. 1942-1944 yılları arasında ise Pori'de “*Orkestra Şefi (Kapellmeister)*” olarak görev yapmış ve daha sonra hayatını Helsinki'de orkestra şefi ve öğretmen olarak kazanmıştır. Ayrıca 1945 yılında Fin Besteciler Derneği'nin kurucuları arasında yer almıştır (Anonim t.y.aaaaaaaaaao). Tuukkanen, 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları'nda gümüş madalyayı “*Ayi Avi (Karhunpyynti)*” isimli eseriyle kazanmıştır (Anonim 1951a: 537). Bu senfonik şiir 1947'de Finlandiya'nın ulusal şairlerinden Aleksis Kivi'nin sözleri üzerine erkek korusu ve orkestra için yazılmıştır. Eserin Finlandiya orkestrası tarafından 1956 yılında icra edildiğine dair sadece bir kayıt bulunmaktadır (Anonim t.y.aaaaaaaaaan). Bu eser aynı zamanda Tuukkanen'in Opus 31'idir. Bestecinin el yazmasındaki örnekler ise erkek seslerinin açılışını ve girişini göstermektedir. Helsinki'deki Finlandiya Müzik Bilgi Merkezi'nin bu materyali kullanıma sunduğunu belirtmek önemlidir (Kramer 2005).

Tuukkanen'in “*Müzik Ansiklopedisi (Musiiikin Tietokirja)*” adlı otobiyografisi 1948'de Helsinki'de yayınlanmıştır (Kramer 2005). Finlandiya'nın en önemli korolarından biri olan “*Helsinki Şarkısı (Helsingin Laulu)*” da 1951'de Tuukkanen tarafından kurulmuştur. Tuukkanen 1967-1969 yılları arasında Hong Kong Çin Üniversitesi'nde müzik profesörü olarak görev yapmıştır. 1970'lerde Sanat Üniversitesi Sibelius Akademisi'nde ders vermiştir (Anonim t.y.aaaaaaaaaan). Anonim (t.y.aaaaaaaaaao)'e göre Tuukkanen yaşamı boyunca altı senfoni ve bir senfonik şiir, birkaç orkestra süiti, iki keman konçertosu ve bir viyolonsel konçertosuna ek olarak dramalar, kantatlar, radyo oyunları ve film müzikleri

bestelenmiştir. Ancak Kramer (2005)'e göre ise besteleri arasında beş senfoni (1944-1961), yedi senfonik şiir, iki keman konçertosu, koro eserleri, şarkılar, tiyatro ve radyo için müzikler bulunmaktadır. Üslubu, Sibelius ve hocası Madetoja'nın izinden giden neo-romantik bir tarzdır. Ayrıca, Madetoja'nın bir biyografisini ve bir deneme koleksiyonunu da yayınlamıştır (Anonim t.y.aaaaaaan). Tuukanen tüm bestelerinde idealist bir ulusal romantizme sadık kalmıştır (Kramer 2005).

Koro ve orkestra eserleri alt kategorisinde bronz madalyayı Danimarkalı Erling Brene kazanmıştır (Anonim 1951a: 537). Brene, tanınmış bir bestecidir. Keman ve kompozisyon eğitimi almak üzere Danimarka Kraliyet Müzik Konservatuvarı'na kabul edilmeden önce ilk eğitimini tüccarlık üzerine almıştır. Kısa süre sonra konservatuardan ayrılmıştır ve Danimarkalı besteci Ludolf Nielsen'in öğrencisi olmuştur. Brene daha sonra Bartok ve Igor Stravinsky'den etkilenmiştir. 1930'larda Brene, müziği sunmanın yeni yollarını arayan “*Genç Müzik Sanatçıları Topluluğu (UTS)*” nun bir üyesidir. Brene, 1948 Olimpik Sanat Yarışmaları'nda bronz madalyayı ise 1943 yılında yazdığı (Anonim t.y.aaaaaaap). “*Kuvvetli (Viguer)*” isimli çalışmasıyla kazanmıştır (Anonim 1951a: 537). Bu eser bestecinin Opus 40'ıdır ve 1943'te bestelenmiştir (Kramer 2005).

Brene, yaşadığı dönemde avangart olarak nitelendirilse de daha sonra eski kafalı olarak görülmüştür. 1950-1970 yılları arasında Kopenhag'daki Ellebjerg Okulu'nda müzik öğretmeni olarak çalışmıştır. Aynı zamanda operalar, deneysel müzikler, orkestra müzikleri, konser müzikleri ve piyano, vokal ve koro için oda müzikleri yazmıştır (Anonim t.y.aaaaaaap).

Müzik yarışmalarının son bulmasının ardından jüri birtakım önerilerde bulunur. Bu bağlamda jüri, yarışmaların Olimpiyat Oyunları'na yönelik bir kaside veya senfoni gibi belirli bir fikre adanması gerektiğini ifade eder. Ayrıca:

1. Olimpiyat Oyunları için bir marş, ilahi veya şarkı
2. Olimpik bir konu üzerine 20 dakika ile sınırlı bir kantat
3. Olimpiyat Ruhu'nu içeren bir uvertür veya ton şiiri

olmak üzere üç alt kategori önermişlerdir (Anonim 1951a: 198). Ayrıca belirtmek gerekir ki 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları orijinal planları, müzik

yarışmasında kazanan eserlerin yer alacağı özel bir konser düzenlenmesini önermiştir. Bu fikir gerçekleştirilememiştir ancak yakınlardaki Royal Albert Hall’da bir Olimpiyat konseri düzenlenmiştir (Wassong vd 2008).

Genel tablo

Tablo 8. 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları (Anonim 1951a: 535-537)

Branş ve Alt Dallar	Madalya Türü	Kazanan	Ülke	Konu
EDEBİYAT				
Lirik Eserler	Altın	Aale Tynni	Finlandiya	“ <i>Hellas’ın Defnesi</i> ” (Laurel of Hellas)
	Gümüş	Ernst Van Heerden	Güney Afrika	“ <i>Altı Şiir</i> ” (Six Poems)
	Bronz	Gilbert Prouteau	Fransa	“ <i>Stadyumun Ritmi</i> ” (Rythme du Stade)
Lirik Eserler Mansiyon Ödülleri	-	Jaroslav Iwaszkiewicz	Polonya	“ <i>Olimpik Kasideler</i> ” (Olympic Odes)”
	-	Heikki Asunta	Finlandiya	“ <i>Dayan ve Kazan</i> ” (Endure and Win)
	-	Walter Roberts	Büyük Britanya	“ <i>Olimpiyatçılara Selam</i> ” (Greetings to the Olympians)
Dramatik Eserler	Altın	-	-	-
	Gümüş	-	-	-
	Bronz	-	-	-
Dramatik Eserler Mansiyon Ödülleri	-	Clotilde Luisi ve Jose Maria Podesta	Uruguay	“ <i>Meydan Okuma</i> ” (El Deasfio)

Tablo 8 (Devamı). 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları

Epik Eserler	Altın	Giani Stuparich	İtalya	“Mağara” (La Grotta)
	Gümüş	Josef Petersen	Danimarka	“Olimpik Şampiyon” (The Olympic Champion)
	Bronz	Eve Foldes	Macaristan	“Gençlik Pınarı” (The Well of Youth)
Epik Eserler Mansiyon Ödülleri	-	Hans Breidbach- Bernau	Avusturya	“Orak Demircisi” (Sensenschmied)
	-	Stanislaus Lynch	İrlanda	“Av Borusunun Yankıları” (Echoes of the Hunting Horn)
HEYKEL				
Üç Boyutlu Heykeller	Altın	Gustaf Nordahl	İsveç	“Ling’e Saygı” (Homage to Ling)
	Gümüş	Chintamoni Kar	“Büyük Britanya	“Geyik” (The Stag)
	Bronz	Hubert Yencesse	Fransa	“Yüzücü” (Nageuse)
Üç Boyutlu Heykeller Mansiyon Ödülleri	-	Joseph Riviere	Fransa	“Seyyar Atlet” (Athlete Marchant)
	-	Filippo Sgarlata	İtalya	“Balıkçılık” (La Pesca)
	-	Emilio Greco	İtalya	“Dinlenen Güreşçi” (Lottatore in Riposo)
	-	Jerzy Bandura	Polonya	“Serbest Stil” (Crawl)
	-	Franciszek Strynkiewicz	Polonya	“Bitiş Çizgisinde” (At the Finishing Line)

Tablo 8 (Devamı). 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları

	-	Knud Nellemose	Danimarka	“ <i>Diskli Genç Adam</i> ” (Young Man with Discus)
	-	Knud Nellemose	Danimarka	“ <i>Bir Boksörün Başı</i> ” (Head of a Boxer)
Kabartmalar	Altın	-	-	-
	Gümüş	-	-	-
	Bronz	Rosamund Fletcher	Büyük Britanya	“ <i>Gizliliğin Sonu</i> ” (The End of the Covert)
Madalya ve Plaketler	Altın	-	-	-
	Gümüş	Oskar Thiede	Avusturya	“ <i>Sekiz Spor Plaketi</i> ” (Eight Sports Plaques)
	Bronz	Edwin Grienauer	Avusturya	“ <i>Ödüllü Kürek Kupası</i> ” (Prize Rowing Trophy)
Madalya ve Plaketler Mansiyon Ödülleri	-	Alex Walter Diggelmann	İsviçre	“ <i>İsviçre Paten Şampiyonası Madalyası</i> ” (Swiss Roller-Skating Championship Medal)
	-	Filippo Sgarlata	İtalya	“ <i>Av ve Disk</i> ” (La Caccia and Il Disco)
RESİM VE GRAFİK SANATLAR				

Tablo 8 (Devamı). 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları

Resimler (Yağlı, Sulu Boyalar vb.)	Altın	Alfred Reginald Thomson	Büyük Britanya	“ <i>Londra Amatör Şampiyonaları</i> ” (London Amateur Championships)
	Gümüş	Giovanni Stradone	İtalya	“ <i>Veledrom Bisikletçisi</i> ” (Le Pistard)
	Bronz	Letitia Marion Hamilton	İrlanda	“ <i>Meath Avı Puanlı Yarış</i> ” (Meath Hunt Point- to-Point Race)
Resimler (Yağlı, Sulu Boyalar vb.) Mansiyon Ödülleri	-	Lucien Fontanarosa	Fransa	“ <i>Şövalyeler</i> ” (Cavaliers)
	-	Aime Thevenet	Fransa	“ <i>Uçan Kalp Tepesinde Bisikletli Yarışçılar</i> ” (Coureurs Cyclistes dans la cote de Coeur-Volant)
	-	Cosmo Clark	Büyük Britanya	“ <i>Kürekçiler ve Ekipler Thames Nehri Üzerinde Antrenman Yapıyor</i> ” (Scullers and Crews Practising on the Thames)
	-	Walter Battiss	Güney Afrika	“ <i>Quagga Yarışı</i> ” (The Quagga Race)
	-	Fritz Brandtner	Kanada	“ <i>Ayrılmak</i> ” (Breaking Away)
	-	Arie Martinus Luijt	Hollanda	“ <i>Polospel</i> ”

Tablo 8 (Devamı). 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları

Grafik Sanatlar (Gravürler, Yontmalar vb.)	Altın	Albert Decaris	Fransa	“Yüzme Havuzu” (Swimming Pool)
	Gümüş	John Copley	Büyük Britanya	“Polo Oyuncuları” (Polo Players)
	Bronz	Walter Battiss	Güney Afrika	“Sahil Sporları” (Seaside Sport)
Grafik Sanatlar (Gravürler, Yontmalar vb.) Mansiyonlar	-	Laura Knight	Büyük Britanya	“Boks Eskizi” (Boxing Sketch)
	-	Adam Marczynski	Polonya	“Sporcular Üzerine Sekiz Çalışma” (Eight Studies of Athletes)
	-	John Skeaping	Büyük Britanya	“Eyerlemek” (Saddling Up)
	-	Gino de Finetti	İtalya	“Kılıç” (Spada)
	-	Hsiao-Nan Chen	Çin	“Binicilik” (Riding)
Uygulamalı Sanat ve El Sanatları	Altın	-	-	-
	Gümüş	Alex Walter Diggelmann	İsviçre	“Dünya Bisiklet Şampiyonası Poster” (World Championship for Cycling Poster)

Tablo 8 (Devamı). 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları

	Bronz	Alex Walter Diggelman	İsviçre	“ <i>Dünya Buz Hokeyi Şampiyonası Posterı</i> ” (World Championship for Ice Hockey Poster)
Uygulamalı Sanat ve El Sanatları Mansiyon Ödülleri	-	Bernard Cuzner ve Stanley Morris	Büyük Britanya	“ <i>Gümüş Sembolik Meşale</i> ” (Silver Symbolic Torch)
MİMARİ				
Şehir Planlama	Altın	Yrjo Lindegren	Finlandiya	“ <i>Finlandiya’nın Varkaus Şehrindeki Atletizm Merkezi</i> ” (The Centre of Athletics in Varkaus, Finland)
	Gümüş	Werner Schindler ve Dr. Edy Knupfer	İsviçre	“ <i>İsviçre Federal Spor ve Jimnastik Eğitim Merkezi</i> ” (Swiss Federal Sports and Gymnastics Training Centre)
	Bronz	Ilmari Niemelainen	Finlandiya	“ <i>Finlandiya’nın Kemi Şehrindeki Atletizm Merkezi</i> ” (The Athletic Centre in Kemi, Finlandiya)

Tablo 8 (Devamı). 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları

Şehir Planlama Mansiyon Ödülleri	-	Jack Neel ve Pierre Vago	Fransa	“Levallois Belediyesi Gençlik ve Spor Sosyal Merkezi” (Centre Social de Jeunesse et des Sports de la Commune de Levallois)
Mimari Tasarımlar	Altın	Adolf Hoch	Avusturya	“Kobenzl’deki Kayakla Atlama Rampası” (Skisprungschanze auf dem Kobenzl)
	Gümüş	Alfred L. Rinesch	Avusturya	“Karnten’deki Su Sporları Merkezi” (Watersports Centre in Carinthia)
	Bronz	Nils Olsson	Sweden	“Göteborg İçin Hamamlar ve Spor Salonu” (Baths and Sporting Hall for Gothenberg)
Mimari Tasarımlar Mansiyon Ödülleri	-	Marani ve Morris	Kanada	“Toronto’daki Kanada Ulusal Sergisi İçin Stadyum” (Stadium for the Canadian National Exhibition, Toronto”

Tablo 8 (Devamı). 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları

	-	Frantisek Marek	Çekoslovakya	“Prag’teki Sokollar Jimnastik Salonu” (Gymnasium of Sokols, Prague)
	-	Patrick B. Horsburgh	Büyük Britanya	“Yelken Kulübü” (Sailing Club)
	-	Orjan Luning	İsveç	“Rydboholm Sivil ve Spor Salonu” Civic and Sporting Hall for Rydboholm
	-	Vladimir Turnia ve Franjo Neidhardt	Yugoslavya	“Zagreb İçin Stadyum” (Stadium for Zagreb)
	-	Vladimir Turnia, Franjoo Neidhardt ve Dragon Boltar	Yugoslavya	“Belgrad İçin Büyük Stadyum” (The Great Stadium for Belgrade)
	-	Dagoberto Ortensi	İtalya	“1956 Olimpiyat Oyunları İçin Olimpiyat Merkezi” (Olympic Centre for 1956 Olympic Games)
MÜZİK				
Vokal	Altın	-	-	-
	Gümüş	-	-	-
	Bronz	Gabriele Bianchi	İtalya	“Olimpik Marş” (Inno Olimpionico)
Vokal Mansiyon Ödülleri	-	İna Boyle	İrlanda	“Bion İçin Ağıt” (Lament for Bion)
Enstürmental Müzik ve Oda Müziği	Altın	-	-	-

Tablo 8 (Devamı). 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları

	Gümüş	Jean Weinzweig	Kanada	“Solo Flüt ve Yaylılar İçin Divertimenti” (Divertimenti for Solo Flute and Strings)
	Bronz	Sergio Lauricella	İtalya	“Piyano için Toccata” (Toccata per Pianoforte)
Enstrümantal Müzik ve Oda Müziği Mansiyon Ödülleri	-	Jean Coulthard Adams	Kanada	“Obua ve Piyano için Sonata” (Sonata for Oboe and Piano)
	-	Mario Panuzzi	İtalya	“Re Majör Dörtlüsü” (Quartetto in Re)
Koro ve Orkestra	Altın	Zbigniew Turski	Polonya	“Olimpik Senfoni” (Olympic Symphony)
	Gümüş	Kalervo Tuukanen	Finlandiya	“Aylı Aylı” (Karhunpyynti)
	Bronz	Erling Brene	Danimarka	“Kuvvetli” (Viguer)
Koro ve Orkestra Mansiyon Ödülleri	-	Einar Englund	Finlandiya	“Epinikia”
	-	Yves Baudrier	Fransa	“Büyük Yelkenli Tekne” (Le Grand Voilier)
	-	Jan Kapr	Çekoslovakya	“Maraton Scherzo” (Marathon Scherzo)

Tablo 8 (Devamı). 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları Sonuçları

	-	Stanislaw Wiechowicz	Polonya	“ <i>Olimpik Hasat Kantatı</i> ” (Olympic Harvest Cantate)
	-	Grazyna Bacewicz	Polonya	“ <i>Olimpik Kantat</i> ” (Olympic Kantate)
	-	Maurice Thiriet	Fransa	“ <i>Sporcunun Yemini</i> ” (Le Serment de l’Athlete)

Değerlendirme ve kapanış

1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları’nda verilebilecek potansiyel madalya sayısı 42’dir. Ancak edebiyat yarışmasının dramatik eserler alt kategorisinde hiçbir eserin altın, gümüş ve bronz madalyaya; heykel yarışmalarının kabartmalar alt kategorisinde hiçbir eserin altın ve gümüş madalyaya; yine heykel yarışmalarının madalya ve plaketler alt kategorisinde hiçbir eserin altın madalyaya; resim yarışmalarının uygulamalı sanat ve el sanatları kategorinde hiçbir eserin altın madalyaya; müzik yarışmalarının vokal alt kategorisinde hiçbir eserin altın ve gümüş madalyaya; yine müzik kategorisinin enstrümantal müzik ve oda müziği alt kategorisinde hiçbir eserin altın madalyaya layık görülmemesi sebebiyle toplam 10 adet madalya verilmemiş olup 32 adet madalya dağıtılmıştır. Madalya sıralamasında birinciliği Finlandiya alırken toplam madalya sayısında Finlandiya, Avusturya, Büyük Britanya ve İtalya birinciliği paylaşmıştır. 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları’nda ülkeler bazında Finlandiya iki altın, bir gümüş ve bir bronz madalya ile birinci; Avusturya ve Büyük Britanya birer altın, ikişer gümüş ve birer bronz madalya ile ikinci; İtalya bir altın, bir gümüş ve iki bronz madalya ile üçüncü; Fransa bir altın ve iki bronz madalya ile dördüncü; İsveç bir altın ve bir bronz madalya ile beşinci; Polonya bir altın madalya ile altıncı; İsviçre iki gümüş ve bir bronz madalya ile yedinci; Danimarka ve Güney Afrika birer gümüş ve birer bronz madalya ile sekizinci; Kanada bir gümüş madalya ile dokuzuncu; İrlanda ve Macaristan ise birer bronz madalya ile onuncu sırada yer almışlardır. Belirtmek gerekir ki Londra Olimpik Sanat

Yarışmaları Güney Afrika'nın ilk kez madalya ödülü kazandığı yarışmalardır (Anonim 1951a: 535-537).

1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları'nda aynı zamanda 44 mansiyon verilmiştir. Bu yönüyle 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları, Olimpik Sanat Yarışmaları tarihinde en çok mansiyonun verildiği yarışmalar olur (Anonim 1951a: 535-537). 15 alt kategori ile en dallanmış olan Hitler dönemi 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları'nda dahi 31 mansiyon ödülü verildiğini belirtmek gerekir (Anonim 1937: 1119, 1122-1123).

Londra'da ülkeler bazında mansiyon sıralamasında Büyük Britanya, Fransa ve İtalya altı mansiyon ile birinci; Polonya beş mansiyon ile ikinci; Kanada ve Finlandiya üç mansiyon ile üçüncü; İrlanda, Danimarka, Çekoslovakya ve Yugoslavya ikişer mansiyon ile dördüncü; Uruguay, İsviçre, Güney Afrika, Hollanda, Çin, İsveç ve Avusturya ise birer mansiyon ile beşinci sırada yer almışlardır (Anonim 1951a: 535-537). Belirtmek gerekir ki Olimpik Sanat Yarışmaları tarihinde 1932 Los Angeles, 1936 Berlin ve 1948 Londra'da Olimpik Sanat Yarışmaları kapsamında mansiyon ödülleri verilmiştir. 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları'nda 23 adet mansiyon verilmişti ve en çok mansiyonu yedi ödül ile ev sahibi ABD kazanmıştı (Anonim 1933: 764). 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları'nda ise 31 adet mansiyon verilmiş ve en çok madalyayı sekiz mansiyon ile yine ev sahibi Almanya kazanmıştı (Anonim 1937: 1119, 1122-1123). İlgili üç Olimpik Sanat Yarışması'nda mansiyon ödülü sayısı artan bir grafik göstermektedir. 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları mansiyon ödülllerinde, ilk kez ev sahibi ülkenin, liderliği başka ülkeler ile paylaştığını belirtmek önemlidir (Anonim 1951a: 535-537). Ayrıca belirtmek gerekir ki değerlendirmeler ve sıralama oluşturmak jüriler için oldukça zor olmuştur ve Londra'da hiçbir ülke 1936 Berlin Olimpiyatları'nda Almanya'nın yaptığı gibi öne çıkmamıştır (Hiroshi 2009).

Kramer (2005)'e göre 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları'nda ilk kez sporla ilişkisi doğrudan fark edilemeyen eserler için madalyalar verilmiştir. Bu durum, sunulan eserlerin, Olimpiyat Oyunları için bir kaside veya senfoni gibi belirli bir fikre adanmış olması gerektiği yönündeki düzenlemelerle uyusmamaktadır. Londra jürisinin “*Solo Flüt ve Yaylılar için Divertimenti (Divertimenti for Solo Flute and*

Strings)” veya “*Piyano için Toccata (Toccata per Pianaforte)*” gibi eserlere madalya verirken bu tavsiyelere uymadığı açıktır.

Barker (2006)’a göre Londra Olimpik Sanat Yarışmaları’nda yarışacak eserlerin Olimpiyat süresi içinde, yani 1 Ocak 1944’ten sonra yapılması gerekmektedir. Ancak bu duruma uymayan bazı eserler göze çarpmaktadır. Örneğin; edebiyat yarışmalarının epik eserler alt kategorisinde İtalyan Giani Stuparich tarafından sunulan ve altın madalya kazanan “*Mağara (Le Grotta)*” isimli eser (Anonim 1951a: 537) ilk kez 1933’te yayınlanmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaao). Bu öykü 1935’te yayınlanan “*Yeni Hikayeler (Nuovi Raccant)*” adlı antolojide de yer alır (Anonim t.y.aaaaaaaar). Heykel yarışmalarının üç boyutlu eserler alt kategorisinde Gustaf Nordahl tarafından sunulan ve altın madalya kazanan “*Ling’e Saygı (Home to Ling)*” isimli eser (Anonim 1951a: 536) 1943’te Stockholm’deki Jimnastik Merkezi Enstitüsü için düzenlenen yarışmada birincilik ödülü kazanmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaau). Yine üç boyutlu heykeller alt kategorisinde Fransız Hubert Yencesse tarafından sunulan ve bronz madalya kazanan “*Yüzücü (Nageuse)*” isimli eser (Anonim 1951a: 536) 1936 yılına aittir. Hatta bu eser “*1930’lı Yıllar Müzesi (Musee Des Annees Trente)*” de bulunmaktadır (Anonim t.y.aaaaaaaaaaa). Resim ve grafik sanatlar yarışmalarının grafik sanatlar alt kategorisinde Fransız Albert Decaris tarafından sunulan ve altın madalya kazanan “*Yüzme Havuzu (Swimming Pool)*” isimli eser (Anonim 1951a: 535) muhtemelen 1930 civarında yapılmıştır. Tasvir edilen modelin 1929’da açılan Auteil’deki “*Molitar Yüzme Havuzu (Piscine Molitar)*” olduğu düşünülmektedir (Anonim t.y.aaaaaaaam). Yine resim ve grafik sanatlar yarışmalarının grafik sanatlar alt kategorisinde John Copley tarafından sunulan ve gümüş madalya kazanan “*Polo Oyuncuları (Polo Players)*” isimli eser (Anonim 1951a: 535) 1939’da yapılmış ve “*Oryantal Kağıt (Oriental Paper)*” üzerine basılmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaao). Müzik yarışmalarının koro ve orkestra alt kategorisinde Danimarkalı Erling Brene tarafından sunulan ve bronz madalya kazanan “*Kuvvetli (Viguer)*” isimli eser (Anonim 1951a: 537) 1943’te yazılmıştır (Anonim t.y.aaaaaaaar). Bunlar göz önünde bulundurulduğunda kurallar ile uygulama arasında bir çelişki olduğu anlaşılmaktadır.

Hiroshi (2009)'ye göre LOGOC, spor ve sanat yarışmalarını paralel hale getirmeyi başarmıştır. Bununla birlikte, 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları, LOGOC tarafından, Coubertin'in oluşturduğu geleneği takip etmek amacıyla düzenlenmiş olmasına rağmen savaş öncesi Olimpik Sanat Yarışmaları'ndan esas olarak farklılaştırılmıştır. Ayrıca bu değişiklikler Olimpik Sanat Yarışmaları'nın neden Londra Olimpiyatları ile birlikte sonra erdiğini açıklamaktadır. Öncelikle dikkat edilmesi gereken husus, iki yeni maddenin yönetmeliğe eklenmiş olmasıdır. Bunlardan ilki Olimpik Sanat Yarışmaları'nın 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları'nda olduğu gibi yaşayan sanatçılar ile sınırlı olması gerektiği yönündeki düzenlemedir. İkincisi daha etkili bir şekilde, bir tür vatandaşlık ögesidir. Buna göre, yarışmalarda sergilenen tüm eserlerin sanatçıların vatandaşı olduğu ulusun NOC'u tarafından önceden onaylanmış olması gerekmektedir. Dahası bununla birlikte, her ülkenin sunabileceği toplam eser sayısı için bir sınırlama getirilmiştir. İlk amacı 1936 Berlin Olimpiyatları'nda olduğu gibi Olimpiyat madalyalarının toplamında ulusal önyargıyı engellemek olsa da bu milliyet sınırlaması sanat yarışmalarının doğasını ve durumunu büyük ölçüde değiştirmiştir. Eskiden sanat yarışmalarına katılanlar eserlerini doğrudan OGOC'lara teslim etmekteydiler. O dönem de vatandaşlığı olmayan sanatçılar ve hatta Olimpiyat Oyunları'na resmi olarak katılmayan ülkelerin sanatçıları bile sanat yarışmalarına katılma hakkına sahiplerdir. Bu durumun birinci örneği 1920 Çarlık Rusya'sının sürgündeki sanatçıları ikincisi ise 1924 Paris'teki Rus sanatçılardır. Ancak 1948'den sonra sanatçıların eserlerini milliyetine göre NOC'lara sunmaları gerekmiştir ve daha sonra NOC'ların her biri, sunulan eserleri, sıraladıktan sonra ve her yarışma içi toplam eser sayısını ayarladıktan sonra LOGOC'a iletmışlerdir. Bu yeni giriş sisteminin bir sonucu olarak sanat yarışmalarına sunulan eserler her zamankinden daha fazla ulusal karakterle donatılmıştır. IOC Bülteni'nde yer alan duyuruda sadece Olimpiyat Oyunları'na davet edilen bir ülkenin vatandaşları veya vatandaşlığa kabul edilmiş kişilerin katılabileceği belirtilmiştir. Bu doğrultuda, 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları'nda özellikle plastik sanatlar yarışmalarında ödül kazanan eserlerin çoğu ulusal veya etnik karakterlidir. Walter Battiss'in (Güney Afrika), "*Quagga Yarışı*" ve Hsiao-Nan Chen'in (Çin) "*Binicilik*" adlı eserleri bunun tipik örnekleridir.⁴⁷

⁴⁷ Her iki eserde resim yarışmalarında mansiyona layık görülmüştür (Hiroshi 2009).

1948’de Londra Olimpik Sanat Yarışmaları’nda eserlerin genel olarak kalitesiz olduğu düşünülmektedir ve müzenin yüksek giriş fiyatı da halkı caydırdığı için eleştirilere maruz kalmıştır. Buna ek olarak jüri üyeleri gerçek kalitedeki eserleri geri plana iten aşırı sayıdaki alt kategori nedeniyle yarışmacılar arasında karar vermekte oldukça zorlanırlar. Ayrıca eserlerini daha sonra satmak isteyen profesyonel sanatçıların varlığı da spor etkinliklerindeki amatör yarışma kuralları ile çelişme göstermiştir. Sonuç olarak Londra 1948 Sanat Olimpiyatları’ndan sonra Olimpik Sanat Yarışmaları’nın restore edilmesine karar verilmiştir (Anonim 2020a: 7).

Daily Mail’in sanat eleştirmeni Pierre Jeannerat, Victoria ve Albert Müzesi’ndeki sergi galerilerine bakıldığında, yaşayan en tanınmış sanatçıların yokluğuna üzülmeleri gerektiğini ifade etmiştir (Wassong vd 2008).

1948 Londra Olimpiyat Oyunları resmi kapanış töreni 14 Ağustos 1948’de yapılmıştır. Hem spor müsabakaları hem Olimpik Sanat Yarışmaları yine bu tarihte sona ermiştir (Anonim t.y.aaaaaaaai; Anonim t.y.aaaaaaaaj). 1948 Londra Olimpik Sanat Sergisi ise yine 14 Ağustos 1948’de kapılarını kapatmıştır (Anonim 1951a: 197).

4.4. Olimpik Sanat Yarışmaları’nın Sonu

İki Dünya Savaşı arasında, 1920 Antwerp’ten 1936 Berlin’e kadar, Olimpik Sanat Yarışmaları’nın günü kazandığı ve Olimpiyat Oyunları’nın ayrılmaz bir parçası haline geldiği düşünülmektedir (Petersen 1986). Ancak Londra’da düzenlenen 1948 Olimpik Sanat Yarışmaları’nın ardından Coubertin’in sanat yarışmalarının sonu gelmeye başlamıştır (Wassong vd 2008). Guillain (2005)’e göre Olimpik Sanat Yarışmaları’nın başarısızlığını açıklamak için birçok açıklama öne sürülmüştür. Ancak bu argümanlar 1912 ve 1948 yılları arasında gerçekleşen Olimpik Sanat Yarışmaları’nın sonunu anlamak için uygun değildir.

Guillain (2005)’e göre Olimpik Sanat Yarışmaları’nın son bulmasında önce sürülen argümanlardan biri sunulan eserlerin kalitesizliğine dayanmaktadır. Dünyanın en büyük spor ve kültür etkinliği olarak görülen Olimpiyatlar’da sanatsal üretim esasen düşüktür. Bu argüman hatalı değilse bile sorgulanabilir. Elbette Olimpik Sanat Yarışmaları sırasında basında yayınlanan yorumların çoğu, sunulan eserlerin sınırlı ilgi gördüğü fikrini dile getirmiştir. Örneğin; Paris’te düzenlenen 1924 Olimpik

Sanat Yarışmaları sırasında sanat gazetesi “*Komedi (Comoedia)*”, Olimpik Sanat Sergisi’ni sert bir şekilde eleştirmiş, heykel eserlerini gülünç olarak ifade etmiştir. Ayrıca bazı ressam ve heykeltıraşların güzel sanatları geçici olarak terk ederek bu yarışmalara katıldığını ifade etmiştir (Comoedia 1924; Akt., Guillain 2005). Yine Guillain (2005)’e göre tüm bunlara rağmen, jüri kararlarını sanat eserlerinin düşük kalitesiyle açıklamak bir şekilde yarışan sanatçılara haksızlık etmektir. Madalyaların verilmesi sırasında şiddetlenen anlaşmazlıkları ve karışıklıkları küçümsemek gerekir. Tüm bu eleştirilere rağmen, Olimpik sanat eserlerinin yetersizliği hiçbir zaman tam anlamıyla tespit edilememiştir. Bu eleştiriler yalnızca, çoğunlukla bu tür yarışmalara karşı olan ve kesinlikle sanat eserlerini değerlendirecek nitelikte olmayan IOC üyelerinin ilkel değerlendirmelerinin yansımalarıdır. İlginçtir ki Olimpiyatlar’daki düşük bireysel performans ve çekici olmayan maçlardan oluşan vasat spor müsabakalarına hiçbir zaman itiraz edilmemiştir. Örneğin; bu vasatlık spor müsabakalarını terk etmek için bir argüman olarak kullanılmamıştır.

Gricius (2018)’a göre de eserlerin kalitesi çoğu zaman beklentileri karşılayamamıştır. Ayrıca Gricius (2010)’a göre ise ayrıntılara dikkat etmekten ziyade hayal gücüyle tanımlanan bu müzikal pentatlonun en azından stil ve Olimpiya söz konusu olduğunda antik geleneğe geri dönmediğini de belirtmek önemlidir.

Olimpik Sanat Yarışmaları tarihinde yarışmaların beş ana kategorisi sabit kalırken alt kategorilerde sürekli değişimler yaşanmıştır. Tüm alanlarda adil olabilmek adına kurallar birkaç kez değiştirilmiştir ve yeni kategoriler oluşturulmuştur. 1912 Stockholm, 1920 Antwerp ve 1924 Paris’te sadece beş ana kategoride yarışmalar yapılmıştır (Anonim 1913: 808-809; Anonim 1924: 605, 607-608, 610; Anonim 1957: 80; Gafner 1987). Daha sonra ise bu beş ana kategori 1928 Amsterdam’da 13 alt kategoriye (Anonim 1930: 892, 894, 896-898, 901), 1932 Los Angeles’ta edebiyat ve müzik yarışmaları hariç olmak üzere resim, heykel ve mimari yarışmaları yedi alt kategoriye (Anonim 1933: 756-759, 761), 1936 Berlin’de 15 alt kategoriye (Anonim 1937: 1119, 1122-1123) ve 1948 Londra’da ise 14 alt kategoriye ayrılmıştır (Anonim 1951a: 535-537; Gricius 2010). Yarışma kurallarında durmaksızın yapılan değişiklikler, özellikle alt kategorilerin çoğaltılması eleştirilere sebep olmuştur ve Olimpik Sanat Yarışmaları’nın bastırılmasının nedenlerinden biri olarak görülmüştür.

Kategorilerin bu şekilde çoğaltılmasının ardında yatan motivasyon iki tanedir. Birincisi her sanatçının kendisini iyi sınırlandırılmış bir uzmanlık alanında diğer sanatçılarla ölçmesine izin vermek, ikincisi ise jüri üyelerine sunulan eserler arasında daha iyi bir uyum sağlamaktır. Ancak böyle bir parçalanmanın gerçek nedeni kuşkusuz verilen madalya sayısını arttırmaktır. Daha fazla madalya sunmaya yönelik bu eğilim, sanat yarışmalarının inandırıcılığını yitirmesinde önemli bir rol oynamıştır. Daha fazla katılımcıya sahip olmak, herhangi bir ev sahibi ülke için ödül sayısını artırmak anlamına gelmektedir. Gerçekten de madalyaların en azından bazı sanatçılar için önemli getirileri olmuştur. Olimpik Sanat Yarışmaları'nın düşüşünü açıklayan başka nedenler de vardır. Olimpiyat kuralları ve prosedürlerindeki tutarsızlığa ek olarak sanat eserlerini seçmek için standart değerlendirme kriterlerinin olmaması, madalya vermekten sorumlu her bir uluslararası jüriyi oluşturmak için kriterlerin olmaması vb. bunlar arasında sayılabilir. Bu kötü organizasyonların yan etkileri hep aynıdır. Bir Olimpiyat'tan diğerine sabit referans işaretlerinin olmaması, OGOC'ların dürüstlüğü konusunda artan şüphe ve hem sanatçılar hem de yazarlar arasında genel bir memnuniyetsizlik gibi problemlerde mevcuttur (Guillain 2005). Ayrıca jüri üyelerinin ve yarışmacıların çoğu Avrupalı olduğundan, Batılı olmayan sanatçılara madalya verilmesi çok nadir olduğundan, Olimpik Sanat Yarışmaları'nın evrensel ya da yerel olmayan doğası da sorunludur (Hanna 1999; Akt., Garcia, 2008).

Olimpik Sanat Yarışmaları'nın son bulmasındaki diğer argüman ise varsayımsal "*Olimpik sanat eserlerinin yetersizliği*" argümanını destekleyen 20. yüzyılın en ünlü sanatçı ve yazarlarının bu yarışmalara katılmamış olmasıdır. Birçok uzman ve yorumcu Olimpik Sanat Yarışmaları'nın bastırılmasını bu gerçeğe bağlamıştır. Gerçekten de ünlü sanatçıların yarışmalarda yer almaması muhtemelen Olimpik Sanat Yarışmaları'nın meşruiyetini ve prestijini etkilemiştir (Guillain 2005). Olimpik Sanat Yarışmaları'nda bir altın, bir gümüş ve bir bronz madalya kazanan ve Olimpik Sanat Yarışmaları tarihinde üç madalya kazanan iki sanatçıdan biri olan Alex Walter Diggelmann (1950)'a göre de Olimpik Sanat Yarışmaları'na, spor yarışmalarına kıyasla her zaman çeşitli katılımcı ülkelerin en iyi sanatçıları katılmamıştır (Akt., Guillain 2005). Kramer (2004)'e göre ise Olimpik Sanat Yarışmaları'na katılan sanatçılar genel olarak sanat tarihinde hiçbir iz bırakamamışlardır. Bunun bir nedeni ise Olimpiyatlara katılan sanatçıların hepsinin

önemsiz sanatçılar olmasıdır. Tanınmış sanatçılar sadece Olimpiyat Oyunları'nı değil, Olimpik Sanat Yarışmaları'nı bile tamamen göz ardı etmişlerdir (Kramer 2004). Legros (1953)'a göre ise ünlü sanatçıların Olimpik Sanat Yarışmaları'na katılmamasının birden fazla nedeni vardır. Bunlardan biri, etkinliğin tanıtım eksikliği ve en azından Olimpik Sanat Yarışmaları için sanat camiası içindeki zayıf ağıdır. Olimpik Sanat Komisyonları büyük ulusal sanat derneklerine danışmaya isteklidir. Ancak bu dernekler, sanat eserlerini ya da sanatçıları değerlendirmenin zorluğunu vurgulayarak bu tür yarışmalara karşı çıkmışlardır. Ingraham (2018)'a göre bu karşı çıkışın en büyük örneğini 1912 Stockholm Olimpik Sanat Yarışmaları'nın ve dolayısıyla İlk Olimpik Sanat Yarışmaları'nın düzenlenmesine şiddetle karşı çıkan İsveçli sanat dernekleri oluşturmaktadır. Bu karşı çıkışın altında sanatın sadece sanat için yapılması gerektiği inancı yatar. Bir yarışmanın kısıtlamalarına uyarak kişinin tekil sanatsal vizyonundan ödün vermek, içsel bir ihtiyaca yanıt olarak sanat yaratmanın bütünlüğünden ödün anlamına gelmektedir (Ingraham 2018).

Dr. Ferenc Mezö (1957)'ya göre de evrensel sanatın büyük isimleri bu tür yarışmaların varlığından haberdar olmamışlardır. İtalya'dan Pellegrini ve Polonya'dan Turski gibi iki veya üç örnek dışında hiçbiri bu yarışmalara katılmamıştır. Bunun nedeni OGOC'ların ve NOC'ların yetersiz propagandasıdır.

Guillain (2005)'e göre de rekabetçilik ile birçok sanatçının bohem ruhu arasındaki antinomi nedeniyle kavramsal çatışmalar çıkmıştır. Sanatçıların kendileri de Olimpik Sanat Yarışmaları fikrini her zaman benimsememişlerdir. Ya akranlarının yargılamasından korkmuşlar ya da dayatılan spor konusuna karşı çıkmışlardır. Çünkü sadece spor konusunun esas alınması sanatçıların özgür ilham atasözüyle çelişme göstermiştir. Olimpik Sanat Yarışmaları'nda Olimpiyat fikrine özel olarak adanmamış av sahneleri, yerel liman resimleri ya da tekne yarışları gibi bir dizi sanat eserinin gözlemlenmesi sanatçıların yarışma kurallarına uymakta zorlandıklarını ya da bunu reddettiklerini göstermiştir. Sıklıkla dile getirilen bir başka neden de sporun güzellik idealinden uzaklaşma eğilimi nedeniyle sanatçılara ilham verememiş olmasıdır.

Olimpik Sanat Yarışmaları'nın son bulmasındaki bir diğer argüman ise organizasyon koşullarına dayanmaktadır. Olimpiyat Programı ile Olimpik Sanat Yarışmaları Programı arasındaki zayıf entegrasyon genellikle suçlanmıştır. Sergiler,

Olimpiyat Stadyumları'ndan veya spor müsabakalarından çok uzaktadır, sanat ve spor etkinlikleri için ayrı törenler düzenlenmektedir. Bu nedenle yerel sanatçılar, sporcuları iş başında görmek için nadir fırsatlara sahip olmuşlardır. Olimpik Sanat Yarışmaları ve Olimpik Sanat Sergileri'nin birleştirilmesine neden olan şey yeterli sayıda katılımcı olmaması korkusudur. Bu noktada hem katılımcılar hem de gözlemciler için bazı sorunlar vardır. Sanat eserleri genellikle aynı yerde sergilendiğine göre hangi nedenlerle bazı sanat eserleri yarışmaya katılırken diğerlerinin sadece sergiye katıldığı, Olimpik Sanat Yarışması ve Olimpik Sanat Sergisi arasında neden böyle bir ayrım yapıldığı merak edilmektedir. Karşılaştırmak gerekirse Olimpik spor müsabakaları sırasında sporculardan yarışma ve sergi arasında seçim yapmaları beklenmemiştir (Guillain 2005).

Pierre de Coubertin'in, spor müsabakalarının yanı sıra Olimpik Sanat Yarışmaları düzenlenmesi fikrinin başlıca nedeni tüm Olimpiyat katılımcıları ve seyircileri arasında tartışma ve fikirlerin teşvik edilmesi olasılığıdır. Olimpik Sanat Yarışmaları'nın küçük bir rol oynadığı diğer ev sahibi şehirlerin aksine 1936 Berlin'deki Nazi Oyunları'nda, Resmi Rapor'da da belirtildiği üzere iddialı bir tanıtım kampanyasının yaratıldığı, benzeri görülmemiş büyüklükte ve nitelikte bir kültürel festival düzenlendiğini görmek ilginçtir. Bu durumda ilk modern Olimpiyat meşalesi geçişi gibi yeni ve görkemli ritüellerin uygulanmasıyla yakından bağlantılı olan Olimpik Sanat Programı, Alman Nasyonal Sosyalistleri için bir propaganda aracı olarak kullanılmıştır. Büyük heykeller, yeni müzik besteleri ve Leni Riefenstahl'ın epik film başyapıtı "*Olimpiya*"nın yapımı, 1936 Olimpiyat sanat programının unutulmaz sonuçları arasında yerini alır (Garcia 2008).

40'lı yılların sonunda sanat yarışmalarının geleceği, profesyonel sporların Olimpik ideal üzerindeki olumsuz etkisiyle yakından ilişkilidir. Olimpik Sanat Yarışmaları'na yönelik eleştirilerin, profesyonel sanatçıların varlığının Olimpiyat ilkelerine aykırı olacağını belirtmesi, tartışmaları büyük ölçüde arttırmıştır. Burada sanat profesyonellerinin madalyalarını ticari argüman olarak kullandıklarını belirtmek de önemlidir. Böylece IOC tarafından önerilen Olimpik Sanat Yarışmaları'nın kaldırılması Olimpiyatlar'ın amatörlük ilkesine dair tartışmaların giderek daha keskin bir şekilde ortaya çıktığı bir dönemde gündeme gelmiştir. Sanat yarışmaların

kaldırılması, amatörlük ilkesine yapılacak herhangi bir istisnayı bir dezavantaj olarak görmesi muhtemel kişiler, liderler ve ulusal spor birlikleri açısından güçlü bir işaret teşkil edecektir (Guillain 2005).

Hiroshi (2009)'ye göre IOC, Olimpik Sanat Yarışmaları'nın kapsam dışında bırakılma konusunu ilk kez 1948 Londra toplantısında tartışmaya açmıştır. En ciddi sorun ise sık sık ihlal edilen amatörlük prensibi olmuştur. Daha da kötüsü İtalyan NOC'un Londra'ya gönderilecek eserleri seçmek için düzenlenen yerel yarışmalar için para ödülü teklif ettiğinin tespit edilmesidir. Ancak esasen sanat yarışmalarının son bulma sürecinin başlangıcını 1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları oluşturmaktadır. Bu yarışmalara katılmak isteyen sanatçılar için düzenlenen başvuru formunda, sergilenecek eserlerine alıcı çıkması halinde satmak isteyip istemeyeceği sorulmuştur (Anonim 1930: 883). Bu durum oldukça önemlidir. Çünkü sanat eserlerinin para ile satılabilecek olması ve buna Olimpiyat Oyunları'nın aracılık ediyor olması, IOC içindeki amatörlük savaşılarının tepkisine neden olmuş, tartışmalar büyümüştür. 1946'dan 1952'ye kadar IOC Başkanlığı yapan Sigfird Edström, IOC'nin 28 Şubat 1935'te Oslo'da yapılan 33. Oturumu'nda Olimpik Sanat Yarışmaları'na katılanların neredeyse tamamının profesyonel olduğunu ve bu nedenle Olimpiyatlar'a katılmaya uygun olmadıklarını öne sürmüştür (Wassong vd 2008).

Olimpik Sanat Yarışmaları'nın sona ermesindeki en büyük pay sahibi olan kişi ise Avery Brundage'dir (Ingraham 2018). Avery Brundage IOC lideri olarak Olimpik amatörlüğü tartışılmaz bir ilke olarak varsayan kişidir. Eğer Brundage ve daha az ölçüde diğer IOC üyeleri amatörlük prensibine bu kadar bağlıysa bunun nedeni hilelerin ya da aşağılayıcı taleplerin Olimpik değerlerin saflığını tehdit etmesidir. Bu tehditler karşısında Brundage sürekli olarak saf ve tavizsiz bir amatörlük ilkesini savunmuştur. Kazanma amacı gütmemek, Olimpiyat ödülllerinin ticari olarak istismar edilmemesi, sporun bir eğlence olarak görülmesi Coubertin'in sanatsal ve edebi yarışmalarından başlayarak Brundage'in Olimpik hareket içinde uygulamayı amaçladığı değişmez ilkedir (Guillain 2005).

Brundage bir atlet olarak Stockholm'deki 1912 Olimpiyat Oyunları'nda dekatlon ve pentatlonda yer almıştır ve atletizmden sonra önde gelen ulusal ve uluslararası bir spor lideri ve yöneticisi olmuştur. 1930'dan 1952'ye kadar Amerika

NOC başkanı olarak görev yaptıktan sonra 1952’de IOC Başkanı olarak 20 yıllık yolculuğuna başlamıştır. Görevi süresince, amatörlüğün korunması için verdiği tavizsiz mücadele ile karakterize edilmiştir. Olimpik amatörlüğe olan inancı onu Olimpik sanat yarışmalarının Olimpiyat programından kaldırılmasını önermeye itmiştir. Pierre de Coubertin’in de en başından beri sadece profesyonellerin katılabildiği sanat yarışmalarına karşı mücadele etmiştir çünkü bu durum amatör temsilciler için bir dikendir (Wassong vd 2008). IOC’nin ilk üyelerinden William Milligan Slone’a göre ise amatörlük sorunu, sporla ilgili tüm soruların en düğümlü, anlaşılması zor ve çileden çıkarıcı olanıdır. Brundage de, Olimpiyat Oyunları’nın amatörlük idealini ihlal eden her türlü unsur ortadan kaldırmaya kararlıdır. Onun için bu durum Olimpik Sanat Yarışmaları’nı sona erdirmek ve onların yerine bir sergi modeli kurmak anlamına gelmektedir. Brundage 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları’nda da bu davayı savunmuş, hatta edebiyat kategorisinde “*Amatör Sporun Önemi*” başlıklı makalesiyle mansiyon kazanmıştır. Bu açıdan Brundage’in, amatörlüğe olan bağlılığının 20 yıl sonra bu tür ödülleri geçersiz kılacağı düşünüldüğünde anlamlı bir ironi yaptığı söylenebilir (Ingraham 2018). Bu noktada belirtmek gerekir ki sporda profesyonelliğe karşı amatörlük sorunu o dönemde çok tartışmalı bir konuyken 1912 Stockholm, 1920 Antwerp ve 1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları’nda sanatçıların profesyonel ya da amatör statüleri hakkında hiçbir tartışma yapılmamıştır. Görünüşe göre sanatçıların hayatlarını eserlerini satarak kazandıkları kabul edilmiştir ve amatörlük kuralı IOC’nin bu kurala uyulmasını sıkı bir şekilde kontrol ettiği Olimpik sporcular arasında uygulanmıştır (Gricius 2010). Ayrıca başvuruda bulunan sanatçıların çoğu zaten çalışan profesyonellerdir. Örneğin Olimpik spor yarışmalarına geçimini koşarak sağlamayan çok sayıda maratoncu katılabilirken bir mimarın bina tasarlamak ve inşa etmek için profesyonel olarak çalışmadığı sürece Olimpik Sanat Yarışmaları’na katılması neredeyse imkansızdır. IOC, şampiyon sanatçılar madalya kazanmanın getirdiği sosyal ya da kültürel sermayeden maddi olarak da yararlanmaya başladıklarında sanatçıların amatörlük prensibine aykırı davrandığından endişe etmeye başlamıştır (Ingraham 2018). Guillain (2005)’e göre ise IOC üyeleri, katılan sanatçıların profesyonel olduklarını ve 36 yıl boyunca Olimpiyat Yarışmaları’na bu statüde katıldıklarını gayet iyi bilmektedirler. Bu statü daha sonra bazı spor dalları ya da Doğu Avrupa ülkelerinden gelen ve aslında

profesyonel olan bazı sporcular için bile hoş görülmüştür. Bugün Olimpiyat Oyunları'nda profesyonellerin genel kabul görmesinde sanatsal yarışmaların bu konuda öncü bile olduğunu göstermektedir. Amatörlük sorunu sadece bir katalizördür. Ellili yılların başında Olimpik Sanat Yarışmaları'nın bastırılmasını haklı göstermek için kullanılan şüpheli argümanlar “*kas ve zihin*” birlikteliğinin modası geçmiş ve mantıksız bir fikir haline gelmesinin gizli nedenini açıklayamamaktadırlar.

Guillain (2005)'e göre bu argümanlar sadece sosyo-tarihsel açıklamalar olarak kalmıştır. Bu tarz bir tartışma ve etkili IOC üyeleri arasında güçlü muhalefetler olmasaydı bile sanat ve edebiyat yarışmalarının uzun süre ayakta kalamayacağı açıktır. Çağdaş sanat ve sporun farklı evrimleriyle ilgili daha yapısal nedenler göz önünde bulundurulmalıdır. Olimpiyat Oyunları'nı amatörlüğün mabedi olarak gören argüman, Olimpik Sanat Yarışmaları'nın bastırılmasını tam olarak açıklamakta yetersiz kalmaktadır.

Amatörlük prensibinin halefi olan Avery Brundage, spor kültüründeki amatörlüğün gençlikle bağlantılı olması gerektiğine inanmaktadır. Spor ancak 35 yaşına kadar yapılabilirken Olimpik Sanat Yarışmaları'nda madalya kazananların çoğu orta yaşın çok üzerindedir ve yaşlı sanatçılar genellikle yerleşik profesyonellerdir. Brundage bir zamanlar Olimpik Sanat Yarışmaları'nın öğrencilerle sınırlandırılması ve genç nesiller arasında sanatı teşvik etmek için bir yaş sınırı konulması fikrini önermiştir. Ancak artık bu durumun da Olimpik Sanat Yarışmaları'nın kalitesini düşüreceği sonucuna vararak bundan vazgeçmiştir (Hiroshi 2009).

Olimpik Sanat Yarışmaları'nın kaldırılmasını isteyenler, Olimpik sporların temel fikri olarak amatörlükle birlikte gençliği savunmuşlardır. Olimpiyat sanatçılarının her zaman genç olmadıkları inkâr edilemez ve tarihteki en yaşlı Olimpiyat madalyası kazananının Olimpik Sanat Yarışmaları'ndan çıktığı bir gerçektir (Hiroshi 2009). 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları'nda resim ve grafik sanatlar yarışmalarının gravür ve yontmalar alt kategorisinde gümüş madalya kazanan John Copley⁴⁸ (Anonim 1951a: 535) bu ödülü aldığı anda 73 yaşındadır (Hiroshi 2009).

⁴⁸ 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları'nın başladığı gün John Copley doğalı 73 yıl bir ay bir gün olmuştur (Anonim t.y.aaaaaaaai; Anonim t.y.aaaaaaaan).

Ancak en yaşlı ikinci kişinin 1920 Antwerp’te atıcılık branşında son madalyasını kazanan İsveçli Oscar Shawn⁴⁹ (Anonim 1957: 70) olduğunu düşünürsek yaş durumuna dayanarak Olimpik Sanat Yarışmaları’nın, spor yarışmalarından çok farklı olduğu sonucuna varılabilmektedir. Oldukça yaşlı atletlerin genellikle atış ya da binicilik yarışmalarından ödüller aldığı bilinmektedir (Hiroshi 2009).

Ocak 1949’da New Orleans’ta “*Brundage Komisyonu*” olarak bilinen ekip toplanmıştır. Bu komisyonun görevi Olimpiyat Tüzüğü’nde değişiklik yapmaktır. Komisyon tarafından oluşturulan rapor yedi sayfadan oluşmaktadır ve 26-30 Nisan 1949 tarihleri arasında Roma’da düzenlenen IOC oturumunda sunulmuştur (Wassong vd 2008). IOC üyelerinin bir kısmının hazır bulunduğu bu toplantıda, 1952’de Helsinki’de yapılması planlanan bir sonraki Olimpiyat Oyunları’nda Olimpik Sanat Yarışmaları yerine sanat sergileri yapılması yönünde oylama yapılmıştır. Yarışmadan sergiye geçiş, Olimpik Sanat Yarışmaları’nın artık IOC tarafından denetlenen resmi yarışmalar olarak Olimpiyat madalyaları ile ödüllendirilmeyeceği anlamına gelmektedir. Roma oturumunun raporu aslında bir spor ve sanat birliği kurulmasını öngörmekte ancak bu görevin IOC ve Olimpiyat Oyunları’nın görevi olmadığını belirtmektedir (Hiroshi 2009). Ayrıca Olimpik Sanat Yarışmaları’nın katılımcılarının tamamının profesyonel olduğunu, bu nedenle de Olimpiyat madalyalarının verilmemesini ve Olimpik Sanat Yarışmaları’nın sergi niteliğinde olması gerektiğini ifade etmektedir (Wassong vd 2008).

Roma’daki olumsuz kararın meşruiyeti konusunda IOC kısa süre içinde iki karşıt gruba bölünmüştür. Bir tarafta yeni IOC Başkanı Johannes Sigfird Edström ve ilk IOC Başkan yardımcısı Avery Brundage tarafından temsil edilen Roma kararını destekleyenler; diğer tarafta ise her ikisi de geçmiş Olimpik Sanat Yarışmaları’nda madalya kazanmış olan Macar şair Ferenc Mezö ve İsviçreli Alex Walter Diggelmann tarafından organize edilen sergilerin değil sanat yarışmalarının devamını savunanlar bulunmaktadır (Hiroshi 2009). Roma kararına karşı olanlar IOC’nin İsviçreli Üyesi Otto Mayer’e bir dizi itiraz dilekçesi sunmuşlardır. Ayrıca Ekim 1950’de Otto Mayer, Alex Walter Diggelmann tarafından yapılan bir öneriyi icra kuruluna iletmiştir.

⁴⁹ 1920 Antwerp Olimpik Sanat Yarışmaları’nın başladığı gün Oscar Swahn doğalı 72 yıl altı ay üç gün olmuştur (Anonim t.y.o; Anonim t.y.aaaaaaas).

Diggelmann'ın önerisi sanat yarışmalarını sürdürmek ve bunları ciddi amatör temelde düzenlemektir. Ayrıca Diggelmann sanatçıların eserlerini açık pazarda satmalarını engellemek amacıyla ödül alan eserlerin ilgili NOC'lara teslim edilmesini önermiştir. Böylece NOC'lar eserleri müzelere bağışlayıp bağışlamayacaklarına kendileri karar vereceklerdir. Bahsi geçen bu öneri 25 Ekim 1950'de Edström tarafından kurulan özel bir komisyonda tartışılmıştır. Bu komisyona Roma'nın kararını protesto eden Yunanlı IOC üyesi Angelo Bolanaki başkanlık etmiştir. Bolanaki'nin ayrıca Mayer'e Olimpik Sanat Yarışmaları lehinde bir rapor sunduğunu belirtmekte önemlidir. Bu raporda Bolanaki, Coubertin'e ait olan Olimpik Sanat Yarışmaları'na katılanların ne amatör ne de profesyonel olduklarını ancak sonuçta sanatçı olduklarının bilinmesi sebebiyle Olimpik Sanat Yarışmaları'nda amatör kuralların uygulanmasının bir hata olduğunu belirtmiştir (Wassong 2006).

İlerleyen süreçte IOC'nin 1950 Kopenhag Oturumu'nda, 1952 Helsinki Olimpiyat Oyunları Organizasyon Komitesi (HOGOC)'nin Olimpik Sanat Sergileri düzenlemesi kararı teyit edilmiştir (Kopenhag 45. IOC Oturum Tutanakları 1950: 7-8; Akt., Anonim 2020a: 8). Ancak 1951'de IOC'nin Viyana Oturumu'nda tekrar Olimpik Sanat Yarışmaları'nın yapılması kararı alınmıştır ve kazananların madalya almasına izin verilmiştir (Viyana 46. IOC Oturum Tutanakları 1951: 23; Akt., Anonim 2020a: 8). Ancak 18 Haziran 1951'de toplanan (Anonim 1951b) HOGOC, yarışmaları programa dahil etmek için yeterli zamanları olmadığını belirterek⁵⁰ bu karara itiraz etmiştir (Atina 49. IOC Oturum Tutanakları 1954: 13-14; Akt., Anonim 2020a: 8). 1952 Helsinki Olimpiyat Oyunları sırasında bir sanat sergisi düzenlemeye karar vermiştir. Ardından mevcut özel koşulların bir sonucu olarak IOC, HOGOC tarafından alınan bu kararı onaylamıştır (Anonim 1951b). Bu kararın ardından Olimpik Sanat Yarışmaları'nın Olimpiyat Oyunları'ndan kesin olarak çıkarıldığı söylenebilir (Atina 49. IOC Oturum Tutanakları 1954: 13-14; Akt., Anonim 2020a: 8). 1952 Helsinki Olimpiyatları'nda Olimpik Sanat Yarışmaları yerine sanat sergileri düzenlenmiştir. IOC'nin 1951 Viyana Oturumu'nda gerçekleşen başarılı temyize rağmen bu durum Olimpik Sanat Yarışmaları'nın sonu anlamına gelmektedir (Wassong vd 2008).

⁵⁰ Özellikle en başından beri Olimpik sanat yarışmalarına karşı olan HOGOC Başkanı Erik von Frenckell, hazırlıkların çok geç olana kadar ertelenmesine izin vermiştir (Gricius 2018).

Var olan şiddetli anlaşmazlıklar nihayet 1952’de Brundage’in IOC’nin yeni başkanı olarak seçilmesiyle çözüme kavuşmuştur. Brundage amatörlüğün bir ideoloğu olarak Olimpik sanat yarışmalarına karşı yürütülen olumsuz kampanyada inisiyatifi elinde bulundurmaktadır. Temmuz 1953’te IOC üyelerine Olimpik Sanat Yarışmaları’nın zorluklarını kapsamlı bir şekilde ortaya koyduğu bir genelge göndermiştir (Hiroshi 2009). Avery Brundage’e göre Olimpiyat Oyunları sadece herhangi bir atletizm etkinliği değildir ve en elverişli himayeler altında gerçekleşen dünya gençliğinin bir festivalidir.⁵¹ Bu durum dil, sosyal gelenekler ve ekonomik ilerleme farklılıklarına rağmen Olimpiyat Oyunları’nın evrensel popülerliklerini açıklamaktadır. Brundage’e göre IOC tarafından amatör sporun sosyal, eğitsel, estetik ve etik nitelikleri vurgulanmaktadır. Amatör sporun bu yan ürünleri onun büyük önemini açıklamaktadır ve Olimpiyat kelimesini sihirli bir kelime haline getirmektedir (Anonim 1956a).

Belirtmek gerekir ki Brundage, Olimpik sanat yarışmalarının kaldırılması gibi radikal bir kararı savunurken yalnız değildir. En azından 1953 çalışma oturumları sırasında diğer IOC üyelerinin beyanlarına bakılırsa Olimpik Sanat Yarışmaları eski zamanların bir mirası olarak görülmelidir. Sanat madalyaları profesyonel sanatçılar bunlardan maddi kazanç elde edebildiği için kaldırılmalıdır ve yarışmacılara sadece diploma verilmelidir. Bu bağlamda Birleşik Krallık’tan Lord Burgley madalyaların yerini diplomaların almasını istemiş, Finlandiya’dan Von Frenckell bu fikri desteklemiştir (Guillain 2005).

Brundage, Olimpik Sanat Yarışmaları’nın kaldırılmasında gerekçe olarak amatörlük prensibinin ihlaliyle birlikte çok fazla maliyet, emek olmasını, halkın ilgisizliğine ek olarak jürilerin objektif olmamasını ve sanatçıların ileri yaşlarını göstermiştir. Brundage mimari yarışmalar spor binalarıyla sınırlı olsa bile bir stadyum tasarımının, bir metropol atletizm kulübü, kayıkane ya da yüzme havuzu tasarımlarıyla nasıl karşılaştırılabileceğini sorgulamış ve sormuştur. Müzik yarışmalarında şarkıların, koroların, bir veya daha fazla enstrüman için bestelerin, operaların, orkestra eserlerinin vb.’nin olduğunu belirterek halk şarkıları ile senfonilerin nasıl karşılaştırılacağını sormuştur. Doğu ya da Arap müziği ile Batı

⁵¹ Brundage’in bu fikri Coubertin’ten referans aldığı söylenebilir (Anonim 1956a).

müziği ile senfonilerin nasıl karşılaştırılacağı da Brundage için merak konusudur (Hiroshi 2009).

Yaşayan tüm tartışmalardan ve çeşitli toplantılardan sonra IOC'nin 1954 Atina Oturumu'nda her OGOC'un madalya verilmeyecek bir güzel sanatlar sergisi düzenlemesine nihai olarak karar verilmiştir (Atina 49. IOC Oturum Tutanakları 1954: 13-14; Akt., Anonim 2020a: 8). Neticede Olimpik Sanat Yarışmaları, Modern Olimpiyat Oyunları tarihinde kas ve zihni birleştiren klasikçi bir fikrin yanılsaması tarafından beslenen solmuş çiçekler olarak adlandırılabilir (Hiroshi 2009).

1986 yılında Lambis Nikolaou, İOA'da yaptığı konuşmada Antik Olimpiya'daki sanatın toplumsal kabulü ve hareket halindeki bedenlerin estetik boyutunun, Antik Olimpiyat alanında sanat ve atletizmin uyumlu birlikteliği için temel önkoşullar olduğunu hatırlatmıştır (IOC Raporu İOA Oturumu 1986: 79; Akt., Guillain, 2005). Ancak Olimpik Sanat Yarışmaları, bu iki faktörün uzlaştırılamayacağını ve modern toplumda birbirinden uzaklaşma eğiliminde olduklarını kanıtlamıştır (Guillain 2005).

4.5. Olimpik Sanat Yarışmaları Sonrası Dönem

Olimpik Sanat Yarışmaları'nın kaldırılmasından iki yıl sonrasına bakıldığında görülmektedir ki hayatı boyunca Olimpiyat Oyunları'nda amatörlük prensibinin ateşli bir savunucusu olan Avery Brundage bu prensiple ilgili çalışmalarına devam etmiştir. IOC Başkanı Brundage, Cortina Kış Olimpiyat Oyunları Organizasyon Komitesi (CWOGOC)'ne ve tüm NOC'lara hitaben bir mesaj göndermiştir. Brundage bu mesajında bir sonraki Cortina Oyunları'na katılacak çeşitli spor takımlarını amatörlüğü belgelendirirken Olimpiyat fikrine titizlikle uymaya davet etmiştir. Olimpiyat Oyunları'nın temel ilkelerinden biri olan "*amatörlerle sınırlılık*" ilkesini hatırlatmıştır. CWOGOC'un, sporcu tarafından öngörülen koşulların yerine getirildiğini beyan eden beyannamenin ve daha sonra yarışmacının beyannamesinin kendi bilgisi dahilinde doğru olduğunu garanti eden Ulusal Federasyonlar tarafından imzalanmasını, son olarak ise bu durumun NOC tarafından onaylanarak doğruluğunun tasdik edilmesini istemiştir. Brundage'e göre, geçmiş yıllarda amatör olmayan sporcuların Olimpiyat Oyunları'nda yarıştığı iddia edilmiştir. Bu durumun doğru olması halinde, bunun nedeni amatör olmayanların NOC'lar tarafından

belgelendirilmesi modasıdır. Çünkü NOC'lar tarafından belgelendirilmeyen sporcular Olimpiyatlar'a katılamamaktadır. Bu sebeple Brundage NOC'lardan gerekli özeni göstermelerini rica etmiştir. IOC'nin bir süredir bazı yerlerde ve bazı spor dallarında Olimpiyat Oyunları'nın profesyonel spor kariyerine geçiş için bir basamak olarak kullanılması eğiliminden büyük rahatsızlık duyduğunu, bu durumun Olimpiyatlar'ın kötüye kullanılması anlamına geldiğini ve Olimpik Hareket'in tamamen yanlış anlaşıldığını gösterdiğini ifade etmiştir. Brundage tüm NOC'lardan, tüm yarışmacılarını çok dikkatli taramalarını ve sadece amatör olanları değil, aynı zamanda Olimpiyat Oyunları'na katılımlarından çıkar sağlama düşüncesine sahip oldukları bilinenleri de elemelerini ister. Bunun NOC'ların ciddi bir sorumluluğu olduğunu da ifade eder. Brundage'e göre amatör, spora yalnızca zevk için ve ondan elde ettiği fiziksel, zihinsel veya sosyal faydalar için katılan ve spora doğrudan veya dolaylı herhangi bir maddi kazanç olmaksızın, ilgili Uluslararası Federasyon'un kurallarına uygun olarak eğlence amacıyla katılan kişidir (Anonim 1956b).

Brundage'in amatörlükle ilgili çalışmaları devam ederken Melbourne'daki 1956 Olimpiyat Oyunları, sadece Olimpik Sanat Sergisi'nin düzenlendiği ilk Olimpiyat olmuştur (Anonim 2020a: 8). Festival, ilk olarak 1953 yılında seçilen Güzel Sanatlar Alt Komitesi ve daha sonra 1955'te oluşturulan Festival Alt Komitesi tarafından koordine edilmiştir. Festivalin, biri görsel sanatlar ve edebiyat diğeri ise müzik ve drama olmak üzere iki alt bileşeni vardır (Garcia 2008). Olimpiyat Oyunları Resmi Raporu, festivalin Avustralya'nın sanata katkısı konusunda önemli bir yorum getirmesi nedeniyle, yarışmadan festivale geçişin büyük bir memnuniyetle karşılandığı sonucuna varmıştır (Anonim 1958a: 196). Ancak Melbourne'den sonra birbirini takip eden şehirler, Olimpiyatlar'ın kültürel bileşenine uzunluk, organizasyon, hedefler veya temaslar açısından çok farklı yaklaşımlar sergilemişlerdir. Dahası, değişikliklere rağmen Olimpik Sanat Komiteleri'nin çoğu Olimpik Sanat Yarışmaları organizatörlerinin karşılaştığı sorunlara benzer sorunlarla karşılaşmışlardır (Garcia 2008). Süregelen bu sorunlara rağmen, özellikle 1968'de Meksika'da ve 1972 Münih'ten itibaren birbirini izleyen ev sahibi şehirler, sanat festivallerini ele alışlarında giderek daha iddialı hale gelmiş ve bunları II. Dünya Savaşı'ndan sonra gelişen "*büyüyen sanat gündemi*" ile uyumlu hale getirerek izleyici gelişimi, erişim ve

kapsayıcılık konularına eğilme arzusu göstermişlerdir (Gold ve Revill 2007: 73; Akt., Garcia 2008).

1928 Amsterdam Olimpik Sanat Yarışmaları'nın epik eserler alt kategorisinde altın madalya kazanan Dr. Ferenc Mezö'ya göre (Anonim 1930: 894) modern sanat yarışmalarının Olimpiyat Programı'na dahil edilmesi başarılı olamamıştır. Sanat Yarışmaları'nın yarışmacıları ve Olimpiyat seyircileri birbirine yabancıdırlar. Ayrıca sanat yarışmalarının bir yan gösteri olarak sunulması bir hatadır ve sanat sergileri, yarışmaların yerini alamayacaktır. Mezö bu noktada alternatif bir sanat yarışması önermiştir. Bu öneride Mezö, Olimpiyat Oyunları'na edebiyat, müzik, heykeltraşlık, ressamlık, mimarlık gibi başlıca sanat dallarından bazı büyük sanatçıları davet etmeyi ve bunlara hitabet ve okuma yarışmalarını da eklemeyi önermiştir. Davet edilen sanatçılar eserlerini sergileyeceklerdir. Aynı zamanda, sanatları ve Olimpiyat Oyunları'nın farklı sanat dalları üzerindeki etkisi hakkında konferanslar vereceklerdir. Olimpiyat Köyü'nde Olimpiyat sporcularıyla birlikte yaşayacak sanatçılar, Olimpiyat delegasyonlarını ziyaret edeceklerdir. Müzisyenler gençleri eğlendirecek, tüm bu sanatçılar Olimpiyatçıların ruhlarını sanatın güzellikleriyle doyuracak, onlara gelecekteki yaşamlarını şekillendirmek için yeni motifler sağlayacaktır. Davet edilen sanatçıların masrafları OGOC'lar ve yetkili NOC'lar tarafından karşılanacaktır. Bu amaçla Olimpiyat edebiyatı ve sanatı adına bir ödül oluşturulabilir. Ayrıca komite öne çıkan eserleri müze için satın alabilir ve çok iyi olan eserleri yayımlayabilir. Olimpik hareket için büyük sanatçılar kazanılırsa modern Olimpik Sanat Yarışmaları'na onlarda önceden varolan hataları gidererek tekrar dönüş sağlanabilir. Dr. Mezö bu önerilerin gerçekleştirilmesi halinde sanat yarışmalarının eskisinden daha canlı olacağını, onlara olan ilginin artacağını ve yüksek Olimpik hareket'in klasik kurucuları olan Yunanlılardan ve yeni çağın ölümsüz kurucusu Pierre de Coubertin'den miras kalan muazzam değeri korumak için ellerinden geleni yapabileceklerini ifade etmiştir (Mezö 1957). Dr. Ferenc Mezö'nün bu öneriyi yaptığı sırada Olimpik Sanat Yarışmaları biteli çok olmuştur ve o günden günümüze kadar olan süreçte bir daha sanat yarışmaları yapılmamıştır.

Olimpiyat sırasında düzenlenen Olimpik Sanat Yarışmaları'nın sergilere dönüştürülmesi Olimpiyat Tüzüğü'ne de yansımıştır. 1921 ve 1946 yılları arasında

Olimpiyat Tüzüğü, OGOC'ları, sporun yanı sıra Olimpiyat Oyunları'nın ayrılmaz bir parçasını oluşturan beş sanat yarışmasını (mimarlık, resim, heykel, müzik ve edebiyat) düzenleme (Anonim 1921: 9) ve denetleme (Anonim 1946: 9) görevi vermiştir. 1990'a kadar Olimpiyat Tüzüğü, versiyonlar arasında bazı farklılıklar olmakla birlikte OGOC'ların, IOC'nin onayına tabi olarak güzel sanatlar (mimarlık, edebiyat, müzik, resim, fotoğrafçılık ve heykel) sergileri düzenleyeceğini ve OGOC'lardan bu sergilerin gerçekleşeceği tarihleri belirlemesini istemiştir. Bununla beraber program bale, tiyatro veya senfoni konserlerini de içermiştir. Programın bu bölümünü spor etkinlikleriyle aynı yüksek standartta olmalı ve spor etkinlikleriyle eşzamanlı olarak aynı çevrede düzenlenmeli ve OGOC tarafından yayınlanan tanıtımlarda tam olarak yer almalıdır (Anonim 1958b: 21).

1991 yılından bu yana ise, sanat sergisinin yerini daha geniş kapsamlı bir kültürel program olan Kültür Olimpiyatları almıştır. 1991 Olimpiyat Tüzüğü'ne göre OGOC'lar, önceden onaylanması için IOC İcra Kurulu'na sunulacak bir kültürel etkinlik programı düzenlemelidir. Bu program, katılımcılar ve Olimpiyat Oyunları'na katılan diğer kişiler arasında uyumlu ilişkileri, karşılıklı anlayışı ve dostluğu teşvik etmeye hizmet etmelidir (Anonim 1991: 43).

1991 Tüzüğü gereği, 1992 Barcelona Olimpiyat Oyunları'ndan bu yana spor müsabakalarıyla beraber Kültür Olimpiyatları düzenlenmektedir. Bu organizasyon; sergiler, konserler, filmler, gösteriler ve folklor etkinliklerinden oluşan kültürel bir programdır. Bu program hem yaz hem kış Olimpiyat'ı için OGOC'lar tarafından oyunlardan önceki dört yıl boyunca düzenlenir ve oyunlar sırasında doruğa ulaşır. Sanat yarışmaları sona ermiş olsa da Olimpiyat Oyunları çerçevesinde kültürel etkinlikler düzenlemek hala OGOC'ların sorumluluğundadır. Bu misyon, özel bir bütçe ile etkinliklerin konseptini, süresini ve organizasyonunu tanımlayan OGOC'ların faaliyetlerine tamamen dahil edilmiştir. Doğal olarak kültür kuruluşları ve yerel kurumlar giderek kapsamı genişleyen bu etkinliklerin düzenlenmesinde hayati önem taşıyan ortaklar haline gelmiştir (Anonim 2020a: 8-9).

Spor ve kültür arasındaki en azından ilk bakışta yakın olan ilişki, uygarlık için bir kavram olarak kabul edilebilir. Bu hem kültürün hem de sporun temel insan faaliyetlerinin ve temel insan ihtiyaçlarının ötesine geçtiği anlamına gelir. Dahası, akla

gelebilecek en prestijli spor yarışması olan Olimpiyat Oyunları, görünüşe göre sanatsız yapamamıştır. Her Olimpiyat, spor yarışmalarına ek olarak, az ya da çok orijinal, az ya da çok ayrıntılı sanat sergileri sunmuştur. Oyunlara gelen ziyaretçileri bir sanat programıyla memnun etme hevesi oldukça şaşırtıcıdır zira ziyaretçilerin çoğu genellikle sergiye öylesine bir göz atmaktadır. Bu, ziyaretçilerin, sergilerin içeriğiyle ilgilenmedikleri anlamına gelmemektedir ancak spor müsabakalarının çokluğu, en motivasyonu yüksek olanlara bile sanat programını yeterince değerlendirecek zamanı bırakmamıştır (Gricius 2010). Hanna (1999: 108) da belki de en büyük hayal kırıklığının Olimpik Sanat Yarışmaları'nın yarattığı zayıf seyirci katılımı olduğunu belirtmiştir. Hanna'ya göre spora dayalı kültürel kutlamalar giderek ilgisizleşmiştir. İnsanlar gerçek yarışmalarda sporu izlemişlerdir ancak ilgileri sanatta sporu kapsamamaktadır (Akt., Garcia 2008).

BEŞİNCİ BÖLÜM

5. SONUÇ, TARTIŞMA VE ÖNERİLER

5.1. Sonuç

Olimpik Sanat Yarışmaları fikrinin Pierre de Coubertin'e ait olduğu, dolayısıyla öncelikle onun bilinçaltında yeşerdiği görülür. Coubertin'de bu altyapıyı oluşturan ve asırlara dayanan bir inşa süreci mevcuttur. Coubertin'in anne ve babası da dahil olmak üzere atalarının heykel, resim, müzik gibi sanat dallarıyla ilgilendikleri ve şövalyelik gelenekleriyle yaşadıkları; Coubertin'in de sanata olan yoğun ilgisinin bu köklere dayandığı tespit edilmiştir. Özellikle resim, edebiyat ve müzik merakı buradan gelir. Aileden gelen bu sanat geleneğine dayanarak Coubertin'in sanatla, spordan daha önce tanıştığı söylenebilir.

Coubertin 11 yaşında başladığı rahiplik eğitimi sırasında okulda Yunanca ve Latince eğitimi de alır. Antik dünyayı bu eğitimler sırasında tanıdığı söylenebilir. Çocukluğundan beri spor yaptığı bilinen Coubertin'in spora olan ilgisinin de bu yaşlarda artmaya başladığı ve mezuniyet sonrası İngiltere ve Amerika gezileriyle doruğa ulaştığı görülür. Akabinde spor eğitimini kendisine hayat amacı olarak seçer. Yerel Olimpiyatlar ve özellikle Wenlock'tan çok etkilenir. Spor ve sanatı bir araya getirme amacıyla ilk eylemlerini de bu süreçte gerçekleştirir. Coubertin'in 1891'de yayınlanan bir makalesinde Fransız sporcuların entelektüel becerilerden yoksun, konuşma adabını bilmeyen, edebiyata ilgi duymayan, “*Adil Oyun (Fair Play)*” ruhundan uzak bireyler olduklarını belirterek sporcular arası bir edebiyat yarışması düzenlenmesi talebi bunun bir örneğini teşkil eder. Coubertin'in bu öneri ile zihin, beden ve ruh üçlüsünü bir arada geliştirme çabasında olduğu söylenebilir.

1892'de Olimpiyat Oyunları'nı yeniden canlandırma fikrini ortaya atan Coubertin 1894 yılında başarılı olur. Bu süreçte sanattan uzaklaşmaz. Sanatçılarla sık sık bir araya gelir, çeşitli aktiviteler yapar, konserleri takip eder.

Olimpiyat Oyunları ilk olarak 1896'da Atina'da, ardından 1900'de Paris'te, 1904'te ise St. Louis'de gerçekleşir ve çeşitli sebeplerle Olimpiyat Oyunları'na bağlı bir sanat yarışması yapılamaz. Coubertin, bir ertelemeye daha izin vermemek adına

1904 yılında kamuoyuna ilk kez Olimpik Sanat Yarışmaları'nı duyurur. Amacı doğrultusunda 1906'da Dünya sanatçıların bir araya toplayarak Olimpik Sanat Yarışmaları'nın temellerinin tartışıldığı bir kongre düzenler. Bu kongrede yakın çevresinden istifade eder ve alınan kararlar neticesinde Olimpiyat Oyunları'nın bir parçası olan beş disiplinde (edebiyat, heykel, resim, mimari, müzik) sanat yarışmalarının yapılması oy birliğiyle kabul edilir. Böylelikle spor sanat birlikteliğinin temelleri atılır ve ilk yarışmalar için 1908 Londra seçilir. Bu vesileyle İngiliz Kraliyet Sanat Akademisi tarafından sanat yarışmalarının ilk yönetmeliğinin oluşturulduğu görülür ancak hazırlıkların yetersiz olması ve zaman yetersizliğinden dolayı yarışmalar gerçekleştirilemez. 1910'da ise IOC Olimpiyat dışı olarak Paris Uluslararası Mimarlık Yarışması'nı düzenler. Bu yarışmanın Olimpik Sanat Yarışmaları'nın bir prototipi olduğu söylenebilir.

Birçok ertelemeye maruz kalan sanat yarışmalarının ilkinin nihayetinde 1912 Stockholm Olimpiyatları'nda yapıldığı görülür.

SOGOC, IOC'ye söz vermiş olmasına karşın sanat yarışmaları düzenleme fikrine karşı çıkar. SOGOC, İsveçli sanatçılardan fikir alır ve bu yarışmaların oybirliği ile reddedildiğini Coubertin'e iletir. Coubertin ise yirmi yıllık emek ve çabanın ardından meydana getirdiği yarışma fikrinin eyleme dönüşmesinin reddine savaş açar, nihayetinde yarışmaları kendisi düzenler. Edebiyat dalında takma isimle kendisine ve mimari dalında bir Fransız hemşerisine de madalya vermeyi ihmal etmez. Toplantı tutanakları ve Coubertin'in mektupları incelendiğinde tartışmanın boyutu tam anlamıyla ortaya çıkar. Sonuçta tahmin edileceği üzere İsveçli sanatçılar Stockholm'deki Olimpik Sanat Yarışmaları'nı boykot ederler ve bu yarışmalara katılım çok az sayıda olur. Edebiyat, heykel, resim, mimari ve müzik kategorilerinde yapılan yarışmalara 35 sanatçı katılır ve burada altı madalya verilir. Birçok sıkıntı, problem ve tartışma baş gösterir ve katılım zayıf olsa da sanat yarışmalarının ilki başarıyla tamamlanır.

1920 Antwerp'teki yarışmalarda ilerleme kaydedildiği görülür. I. Dünya Savaşı'nın akabinde Belçika bir sanat toplumu olarak prestijlerini geri kazanabilmek adına Olimpik Sanat Yarışmaları'nı hevesle karşılar. Bolşevik Rusya'nın davet edilmediği yarışmalara 18 ülke katılır. Belçika iki altın, bir gümüş ve üç bronz madalya

kazanarak ev sahibi ülke olmanın avantajıyla birinci olur. Bu açıdan Belçika'nın birçok maddi soruna rağmen verilen toplam madalyaların yarısından fazlasını kazanması sanat ulusu olarak prestijini arttırmayı başardığını gösterir.

1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları'na ise 24 ülkeden 193 sanatçı katılır. Burada 283 eser sunulur ancak bunların 158'i katalogda yer alır. Katılım sayısından ve jüri üyelerinin tanınmış kişiler olmalarından anlaşılabacağı üzere 1924 Paris, 1912 Stockholm ve 1920 Antwerp'e göre olumlu yönde bir sıçrama gerçekleştirir. Sovyetler Birliği, 1920 Antwerp'te olduğu gibi yarışmalara davet edilmez. Buna rağmen Sovyet sanatçıların eserlerini sundukları Paris'te Luksemburg bir altın, bir gümüş madalya ödülü kazanarak birinci sırayı alır. Ev sahibi Fransa ise bir altın iki bronz madalya ile ikinci sıraya yerleşir. Paris'te de Olimpik Sanat Sergisi düzenlenir. Jüri kararlarının ise çeşitli sebeplerle yetersiz bulunduğu görülür. Bu durum IOC'nin jüri üyelerini kendi içinden atama kararı ile sonuçlanır.

Pierre de Coubertin'in emekliliğinin ardından ilk Olimpik Sanat Yarışmaları 1928'de Amsterdam'da yapılır. AOGOC'un sanat yarışmalarına oldukça önem verdiği söylenebilir. Ciddi reklam kampanyaları bunun bir göstergesidir. Amsterdam'da, sanat yarışmalarındaki beş ana kategori ilk kez 13 alt kategoriye ayrılır. Sanat yarışmaları daha kapsamlı, geniş ve komplike hâle getirilir. Amsterdam'da Olimpik Sanat Sergisi düzenlendiği ve burada 1150 eserin sergilendiği görülür. Bu, Olimpik Sanat Yarışmaları tarihinde en fazla eserin yer aldığı sergi olmuştur. Bu yarışmalarda Hollanda iki altın, bir gümüş ve bir bronz madalya kazanarak birinci sırada yer alır. Antwerp'ten sonra yine ev sahibi ülkenin madalya sıralamasında birinci olması dikkate değerdir.

Olimpik Sanat Yarışmaları'nın bitiş sürecinin başlangıcı Amsterdam Olimpiyatları'dır denebilir. Kayıt formlarında sanatçılara, eserlerinin daha sonra satılmasını isteyip istemedikleri sorulmuştur. Bu durum "*Olimpik Amatörlük Prensibi*" ile doğrudan çelişir. Bu nedenle IOC içerisinde ciddi tartışmalar ortaya çıkmaya başlar ve bu tartışmalar son bulmaz. Özellikle Sigfrid Edström duruma karşı çıkar; bu yarışmaların amatörlük prensibini çiğnediğini ve kaldırılması gerektiğini söyleyen ilk kişi olur.

1932 Los Angeles'ta ise alt kategorilerde azalmaya gidilir. Amsterdam'da on üç olan alt kategori bulunurken burada edebiyat ve müzik yarışmaları hariç olmak üzere heykel, resim ve mimari yarışmaları yedi alt kategoriye ayrılır. Organizasyonun başına ise General Charles Hitchcock Sherril getirilir ve görevini bir süre devam ettirdikten sonra Türkiye'ye büyükelçi olarak atanır. Sherril sanatçı olarak da tanınmaktadır ve Türkiye'de çeşitli sanatçılarla iletişim halinde olması sebebiyle muhtemelen Türkiye'yi de yarışmalara katılmaya davet eder. Türkiye'nin Olimpik Sanat Yarışmaları'na ilk kez Los Angeles Tarih, Bilim ve Sanat Müzesi'nde düzenlenen Olimpik Sanat Sergisi'nde, “*yarışma dışı*” kategorisinde katılım sağladığı ve eserlerini sergilediği görülür. 384.000 olan ziyaretçi sayısına bakılarak serginin büyük ilgi gördüğü söylenebilir. Yarışmalar sonucunda madalya sıralamasında ev sahibi ülkenin, yani ABD'nin birinci sırada olduğu görülür. ABD aynı zamanda ilk kez verilen mansiyon ödülleri de birinciliği kimseye kaptırmaz. Burada sanat yarışmalarında yer alan 24 jüri üyesinden 18'inin ABD'li olması önemli bir noktadır.

1936 Berlin'de ise sanat yarışmalarının daha komplike hâle getirildiği söylenebilir. Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları, beş ana kategorinin 15 alt kategoriye ayrılması sebebiyle Olimpik Sanat Yarışmaları içerisinde en dallanmış olanıdır. Almanların bu süreçte kendi propagandalarına yardımcı olacak farklı alt kategoriler önerdiği görülür. Film yarışmaları buna örnek verilebilir. Onların bu propaganda amacı IOC ve Pierre de Coubertin engeliyle karşılaşır. Yarışmalar öncesi, çeşitli eserlerin sergilendiği bir Olimpik Sanat Sergisi'de yapılır. Yarışma yönetmelikleri ise Almanca, Fransızca, İngilizce, İspanyolca ve İtalyanca olarak beş dilde yayınlanır. Türkiye'ye Almanca ve Fransızca olmak üzere 10'ar adet yönetmelik gönderilir. 666 eserin yarıştığı bu yarışmalarda Almanlar beş altın, beş gümüş ve iki bronz madalya alarak birinci olurlar. Mihver devletlerden İtalya'nın ikinci olması ve Japonya'nın Olimpik Sanat Yarışmaları tarihinde ilk kez madalya kazanması Almanların yanlı tutumunun bir göstergesi olabilir. Üçüncü sırada Hitler'in Almanya'nın bir parçası olarak gördüğü Avusturya'nın yer alması, mansiyon ödülleri de Almanya, İtalya, Avusturya, Japonya ve Polonya'nın layık görülmesi bu iddiayı destekler niteliktedir. Bunlara bakılarak 1936 Olimpiyat Oyunları'nın Hitler ve Nazi hükümeti tarafından istismar edildiğini söylemek mümkündür. Yine birçok eserin yarışma sonrası satılmış olması

IOC içindeki Olimpik amatörlük ideologlarının tepkisine yol açar. Amatörlük ile ilgili Amsterdam'da başlayan tartışmaların Berlin'de büyüyerek devam ettiği görülür.

1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları'na ise toplam 27 ülkeden 300 sanatçı katılım sağlar. İsveçli sanatçıların katılım sağlamadıkları 1912 Stockholm Olimpik Sanat Yarışmaları ve 1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları'ndan sonra Londra'da da ev sahibi ülkenin madalya sıralamasında birinci olmadığı görülür. Finlandiya iki altın, bir gümüş ve bir bronz madalya ile birinci olurken İngiltere ve Avusturya ikinciliği alır. Mansiyonlarda ise İngiltere altı ödül alarak birinciliği Fransa ve İtalya ile paylaşır. Sergi ise Victoria ve Albert Müzesi'nde yapılır. Sergiye girişlerin pahalı olması tepkilere yol açar. Eserlerin kalitesiz olduğu düşünülmektedir. Genel olarak Londra'daki sanat yarışmaları kamuoyundan olumsuz tepki alır.

Olimpik Sanat Yarışmaları'nın 1912-1948 yılları arasında düzenlenen yedi etabının edebiyat, heykel, resim, mimari ve müzik kategorilerinin ülkeler bazında toplam madalya sıralamaları aşağıdaki tablolarda sunulmuştur:

Tablo 9. Olimpik Sanat Yarışmaları Edebiyat Kategorisi Ülkeler Bazında Toplam Madalya Sıralaması

Sıralama	7 ETAP EDEBİYAT				
	Ülke	Altın	Gümüş	Bronz	Toplam Madalya
1	Almanya	3	3	-	6
2	İtalya	2	2	-	4
3	Finlandiya	2	-	-	2
4	Macaristan, Polonya	1	-	1	2
5	Fransa	1	-	2	3
6	Danimarka	-	3	1	4
7	Büyük Britanya	-	2	-	2
8	Güney Afrika	-	1	-	1

Tablo 9 (Devamı). Olimpik Sanat Yarışmaları Edebiyat Kategorisi Ülkeler Bazında Toplam Madalya Sıralaması

9	Avusturya, Belçika, Hollanda, Belçika	-	-	1	1

Tablo 10. Olimpik Sanat Yarışmaları Heykel Kategorisi Ülkeler Bazında Toplam Madalya Sıralaması

Sıralama	7 ETAP HEYKEL				
	Ülke	Altın	Gümüş	Bronz	Toplam Madalya
1	ABD	2	1	-	3
2	Almanya, Belçika, Fransa	1	1	2	4
3	Avusturya	1	1	1	3
4	İtalya, Polonya	1	1	-	2
5	İsveç	1	-	1	2
6	Yunanistan	1	-	-	1
7	Büyük Britanya	-	1	1	2
8	Hollanda, İsviçre, Lüksemburg, Macaristan	-	1	-	1
9	Çekoslovakya, Kanada	-	-	1	1

Tablo 11. Olimpik Sanat Yarışmaları Resim Kategorisi Ülkeler Bazında Toplam Madalya Sıralaması

7 ETAP RESİM					
Sıralama	Ülke	Altın	Gümüş	Bronz	Toplam Madalya
1	ABD, Büyük Britanya	2	2	-	4
2	Lüksemburg	2	-	-	2
3	İsviçre	1	2	1	4
4	Fransa, İtalya	1	2	-	3
5	Hollanda	1	-	1	2
6	İsveç	1	-	-	1
7	Almanya	-	1	3	4
8	Polonya	-	1	2	3
9	İrlanda	-	1	1	2
10	Avusturya	-	1	-	1
11	Japonya	-	-	2	2
12	Belçika, Güney Afrika	-	-	1	1

Tablo 12. Olimpik Sanat Yarışmaları Mimari Kategorisi Ülkeler Bazında Toplam Madalya Sıralaması

7 ETAP MİMARİ					
Sıralama	Ülke	Altın	Gümüş	Bronz	Toplam Madalya
1	Almanya	2	1	3	6
2	Avusturya	2	1	1	4
3	Fransa	1	1	1	3
4	İsviçre	1	1	-	2
5	Finlandiya	1	-	1	2
6	Büyük Britanya, Hollanda	1	-	-	1

Tablo 12 (Devamı). Olimpik Sanat Yarışmaları Mimari Kategorisi Ülkeler Bazında Toplam Madalya Sıralaması

7	ABD	-	2	-	2
8	Danimarka, Macaristan, Norveç	-	1	-	1
9	Belçika, İsveç, Moncao	-	-	1	1

Tablo 13. Olimpik Sanat Yarışmaları Müzik Kategorisi Ülkeler Bazında Toplam Madalya Sıralaması

Sıralama	7 ETAP MÜZİK				
	Ülke	Altın	Gümüş	Bronz	Toplam Madalya
1	Almanya	2	1	1	4
2	İtalya	1	2	2	5
3	Belçika, Polonya	1	-	-	1
4	Çekoslovakya	-	1	1	2
5	Finlandiya, Kanada	-	1	-	1
6	Danimarka	-	-	2	2

Olimpik Sanat Yarışmaları'nın yedi etabı da baz alındığında edebiyat, mimari ve müzik kategorilerinin her birinde Almanya'nın birinci sırada yer aldığı görülmüştür. Heykel ve resim kategorilerinin her birinde ise ABD birinci sırayı almıştır.

Olimpik Sanat Yarışmaları'nın yedi etabını ve tüm kategorileri bir arada incelendiğinde ise ülkeler bazında oluşan madalya sıralaması ise şöyledir;

Tablo 14. Olimpik Sanat Yarışmaları Tüm Kategoriler Ülkeler Bazında Toplam Madalya Sıralaması

	7 ETAP EDEBİYAT / HEYKEL / RESİM / MİMARİ / MÜZİK				
Sıralama	Ülke	Altın	Gümüş	Bronz	Toplam Madalya
1	Almanya	8	7	9	24
2	İtalya	5	7	2	14
3	ABD	4	5	-	9
4	Fransa	4	4	5	13
5	Büyük Britanya	3	5	1	9
6	Avusturya	3	3	3	9
7	Polonya	3	2	3	8
8	Finlandiya	3	1	1	5
9	İsviçre	2	4	1	7
10	Belçika	2	1	5	8
11	Hollanda	2	1	3	6
12	Lüksemburg	2	1	-	3
13	İsveç	2	-	2	4
14	Macaristan	1	2	1	4
15	Yunanistan	1	-	-	1
16	Danimarka	-	5	4	9
17	İrlanda, Çekoslovakya	-	1	2	3
18	Güney Afrika, Kanada	-	1	1	2
19	Norveç	-	1	-	1
20	Japonya	-	-	2	2
21	Monaco	-	-	1	1
	Toplam Madalya	45	53	49	147

Tablolardan da anlaşılacağı üzere 1912-1948 yılları arasında yapılan Olimpik Sanat Yarışmaları'nın yedi etabının madalya sıralamasında birinci olan ülke sekiz altın, yedi gümüş, dokuz bronz madalya kazanan Almanya olmuştur. İtalya beş altın,

yedi gümüş ve bir bronz madalya ile Almanya'yı takip eder. İtalya'nın ardından dört altın ve beş gümüş madalya toplayan ABD gelmektedir. Almanya kazandığı bu madalyalardan beş altın, beş gümüş ve iki bronz olanını 1936 Berlin'de kazanmıştır. Belirtildiği üzere Nazilerin Almanları öne çıkartma politikalarının Olimpik Sanat Yarışmaları'nda da yer aldığı görülmektedir. Almanya'nın ev sahipliğini yaptığı 1936 Berlin Olimpik Sanat Yarışmaları'nda ev sahibi ülkenin diğer yarışmalardan hiçbirinde olmadığı kadar ön plana çıkarıldığı söylenebilir.

Olimpik Sanat Yarışmaları etapları incelendiğinde ve 1912 Stockholm sanat yarışmalarının İsveçli sanatçılar tarafından boykot edildiği göz önüne alındığında sadece 1924 Paris ve 1948 Londra'da ev sahibi ülkenin madalya sıralamasında birinci olmadığı görülür. Bu durum neticesinde jüri üyelerinin genelde ev sahibi ülkeler lehinde hareket ettikleri söylenebilir.

Olimpik Sanat Yarışmaları'nda bazı özel başarılar olduğu ve bazı IOC yöneticilerinin de bu yarışmalara katıldığı görülür. Tüm yarışmalar bağlamında en başarılı sanatçı Luksemburglu ressam Jean Jacoby'dir. Kendisi iki altın madalya ve iki mansiyon ödülü kazanan tek sanatçıdır. Onun spor sanatçılığının zirve ismi olarak kabul edildiği söylenebilir. Bunun dışında İsviçreli Alex Walter Diggelmann ve Danimarkalı Josef Petersen sanat yarışmaları tarihinde üç madalya kazanan ender kişilerdendir. Josef Petersen bu üç madalyayı farklı üç Olimpiyat'ta kazanan tek sanatçıdır. Diggelmann ise iki farklı Olimpiyat'ta üç madalya kazanmıştır. Beş Olimpik Sanat Yarışması'na katılan tek sanatçı Kanadalı profesör heykeltıraş Tait McKenzie'dir. McKenzie; 1912 Stockholm, 1924 Paris, 1932 Los Angeles, 1936 Berlin ve 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları'na katılım sağlar ancak sadece 1932 Los Angeles'ta bir bronz madalya kazanır. Amerikalı Walter Winans ve Macar Alfred Hajos ise Olimpiyat Oyunları'nda hem spor müsabakalarında hem sanat yarışmalarında madalya kazanan iki sporcudur. Walter Winans hem 1908 Londra'da atıcılık branşında hem 1912 Stockholm Olimpik Sanat Yarışmaları'nın heykel kategorisinde altın madalya kazanır. Alfred Hajos ise 1896 Atina Olimpiyatları'nda 100 metre ve 1200 metre serbest dallarında altın madalya alır. Ayrıca 1924 Paris Olimpik Sanat Yarışmaları'nda mimarlık kategorisinde ikinci olarak bir gümüş madalya kazanır. Olimpiyat Oyunları tarihinde Sanat Yarışmaları'nda madalya

kazanan en yaşlı kişi Büyük Britanyalı John Copley'tir. Copley, 1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları'nda grafik sanatlar alt kategorisinde gümüş madalyayı kazandığında 73 yaşındadır. IOC başkanı Pierre de Coubertin yazdığı bir şiir ile 1912 Stockholm'de altın madalya kazanırken, 5. IOC Başkanı Avery Brundage ise 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları'nın edebiyat kategorisinde "*Amatör Sporların Önemi*" başlıklı eseriyle mansiyona layık görülür. Sanat yarışmalarındaki bazı eserler ise Olimpiyat Oyunları'nın düzenlendiği stadyumun planlarını içermektedir. 1928 Amsterdam Olimpiyat Stadyumu'nu tasarlayan Jan Wils bu eseriyle Amsterdam Sanat Yarışmaları'nda altın madalyayı kazanır. Aynı şekilde Berlin Olimpiyat Stadyumu'nu tasarlayan Welter ve Werner March kardeşler bu eserleriyle bir altın bir de gümüş madalya kazanırlar.

Olimpik Sanat Yarışmaları'nın son bulma nedenleri öncelikle amatörlük prensibi, sonrasında ise eserlerin kalitesizliği, ünlü sanatçıların eksikliği, gençlik sorunu, sürekli kategori değiştirilmesi, jürilerin yetersizliği, sanat çevrelerinin destek vermemesi, spor ve sanat programlarının uyumsuzluğu ve seyircilerin ilgisizliği olarak belirlenmiştir. Bazı IOC üyeleri bu sorunların yersiz olduğunda ısrar ederken bazıları ise bu sorunların gerçeği yansıttığını, sanat yarışmalarının kaldırılması gerektiğini düşünmektedirler. O dönemde IOC içinde sanat yarışmaları karşıtlarının güçlendiği ve karşıtlardan birinin de Avery Brundage olduğu görülür. Brundage bu yarışmaların son bulması için birçok girişimde bulunur. Ferenc Mezö, Angelo Bolanaki, Alex Walter Diggelmann gibi isimler ise Brundage'e karşı muhalefet ederler ancak Avery Brundage'in 1952'de 5. IOC Başkanı seçilmesiyle sanat yarışmalarının sonu gelir. 1952 HOGOC'un da desteğiyle, IOC'nin 1954 Atina Oturumu'nda sanat yarışmalarının nihai olarak kaldırıldığı görülür. Yarışmaların yerini Olimpik Sanat Sergileri alır. 1991'e kadar süren Olimpik Sanat Sergileri 1992 Barcelona'da yerini Kültür Olimpiyatları'na bırakır.

5.2. Tartışma

Lytvynets vd (2017), Olimpik Sanat Yarışmaları'nda toplam 49 altın, 53 gümüş ve 49 bronz madalyanın dağıtıldığını belirtmiştir. Yeniden yapılan hesaplamalar göstermektedir ki dağıtılan altın madalya sayısı 49 değil 45'tir.

Literatüre bakıldığında Coubertin'in çocukluğundan itibaren az sayıda insanın sahip olabileceği imkanlarla büyüdüğü görülür. Çocukluğundan itibaren onlarca ülke gezer. Sahip oldukları Mirville Şatosu (Coubertin Şatosu)'nun tekne kullanabileceği bir gölü vardır. Paris'teki şehir evleri ise 4 katlıdır. Tamamen aristokrat bir çevrede büyür. Krallar, prensler, kontlar, bakanlar, sanatçılar, generaller... Bu kadar varlıklı olmasına karşın çocukluk ve gençlik döneminde oldukça sıkılabildiği görülmektedir. Akranlarının düzenli olarak yaptıkları akşam yemeğine çıkma, kız arkadaşlarla buluşma gibi etkinliklere anlam veremez. Coubertin de arkadaşlarına uyum sağlamak ister ancak bu yaşantı ona anlamsız gelir. Çok genç yaşta yaşanabilecek herşeyi yaşamış, yapılabilecek herşeyi yapmış ve bu nedenle hayatta tutunacak bir yer arıyor gibi bir ruh hali vardır. Ancak entelektüel etkinlikler içinde olmak ve spor yapmanın ona iyi geldiği görülür.

Coubertin muhtemeldir ki sürekli bir arayış içerisinde. Birgün yine bu sıkıcı ruh halindeyken Hippolyte Taine'in "*İngiltere Üzerine Notlar (Notes sur l'Angleterre)*" kitabını okur ve kendini spor eğitime adamaya karar verir. Çabanın hazzının insana çok iyi geldiğini belirtir.

Coubertin'in çocukluk dönemine bakıldığında aykırı bir kişiliğe sahip olduğu görülür. Arayış içerisinde olduğu bir dönemde muhtemeldir ki Hippolyte Taine'in kitabını okumamış olsa idi spor eğitimi yerine başka bir alanda ün yapmış bir Coubertin görebilirdik. Karakter yapısı göz önüne alındığında Coubertin, hayatına bir yenilik getirecek, adını tarihe yazacak, maddi ve manevi olarak kendisini adayacak bir alan mutlaka bulacaktı. Bu alan spor oldu ve Coubertin amacına ulaştı. Bu açıdan bakıldığında "*spor*" un da şanslı olduğunu söylemek mümkündür.

Olimpiyat Oyunları'nın başlamasından 10 yıl sonra düzenlenen 1906 Sanat, Edebiyat ve Spor Danışma Konferansı'nın kararına göre sanat yarışmaları ilk kez 1908'de Londra'da beş ana kategoride yapılacaktır. Bu sebeple İngiliz Kraliyet Sanat Akademisi, Olimpik Sanat Yarışmaları'nın ilk kurallarını oluşturur. Ancak yönetmeliğe edebiyat ve müzik yarışmalarını almazlar. Bunun sebebi mimari, heykel ve resim kategorilerinin görece daha kolay ve hızlı değerlendirilebilecek olması olabilir. Kraliyet Akademisi'nin zamanın dar olması sebebiyle sadece plastik sanatlara yer vermesi anlaşılabilir. Hali hazırda tüm bu hızlandırma çabalarına rağmen

Londra’da sanat yarışmaları düzenlemez ve BOGOC, IOC’ye, gerekli hazırlıkların tamamlanabilmesi adına sanat yarışmalarının en az üç yıl önceden OC’lere bildirilmesi gerektiğini belirtir.

Olimpik Sanat Yarışmaları ilk kez 1912 Stockholm’de, ciddi tartışmaların sonucunda hayata geçirilir. SOGOC, İsveçli sanat kuruluşları ve İsveçli sanatçılar Olimpik Sanat Yarışmaları’na karşı çıkarlar. Sanatçıların tek bir konu ile sınırlandırılıyor olması, sanatta yarışma olamayacağı düşüncesi, sanatçıların özgür ilham ruhuna aykırılık, maliyetler vb. sebeplerle yarışmaları istemezler. Burada hem Coubertin’in, hemde sanatçıların kimi yönlerden haklı oldukları görülür. Olimpiyat Oyunları’nın dünya çapında bir organizasyon olma yönünde ilerlediği bu dönemlerde sanatçıların eserlerini Dünya’nın farklı ülkelerine ulaştırabilme olasılığı olacaktır. Ödül almaları ile birlikte Olimpiyat şampiyonu olarak hem prestij hem de çeşitli ekonomik getiriler elde edeceklerdir. Bunun yanı sıra bu yarışmalar vasıtasıyla atletizmin teknik yönünü hafifletme görevini de üstlenerek spor severlere, sporculara ve spor kurumlarına ulaşabilme imkanına da sahip olacaklardır. Beden, ruh ve zihin üçlemesinin bu vesileyle tamamlanmasına katkı sağlayacaklardır. Bu açıdan bakıldığında Olimpik Sanat Yarışmaları’nın oldukça faydalı ve aslında gerekli olduğu görülmektedir. Sanatçılar muhtemeldir ki bu getirilerin farkındadırlar ancak umursamamışlardır. Onlara göre gerçek sanat özgür ilham ruhundan ve bağımsızlıktan geçmektedir. Tek bir konu ile sınırlandırılmak ve birbirleri ile yarışmak istememiş olmalarının sanatçıların gözünden bakıldığında normal olduğu görülebilir. Sanatçılar eserlerin sadece ama sadece sanat açısından değerlendirilmesi gerektiğini (spor açısından değil) ve yapılacak eserlerin sanat eseri olamayacağını belirtmişlerdir. Bu açıdan bakıldığında her iki bakış açısında da çeşitli haklılıklar ve faydalar olduğu söylenebilir. İsveçli sanatçıların yarışma kavramına karşı çıkarken Olimpik Sanat Sergisi fikrine sıcak baktıkları düşünüldüğünde Coubertin ile ortak bir noktada buluşabilme imkanlarının da olduğu görülmektedir. Ancak bu uzlaşma gerçekleşmemiştir.

1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları’nın Mimari Tasarımlar alt kategorisinde yarışan Fransız üçlü Gus Saacke, Pierre Montenot ve Pierre Bailly’nin altın madalyayı alan “*Toros Sirki İçin Tasarım (Design for a Cirque pour Toros)*” isimli

eserleri boğa güreşini konu edinmektedir. Boğa güreşlerinin sporla ne gibi bir ilişkisi olduğu eleştirilere konu olsa da Fransız Boğa Güreşi'ne bakıldığında amacın 15 dakika içinde boğalara zarar vermeden boynuzlarına bağlanan iplikleri çözerek veya halkaları alarak kaçmak olduğu görülmektedir. Bu açıdan bakıldığında eserin sporla temas ettiği söylenebilir.

1948 Londra Olimpik Sanat Yarışmaları'nda BOGOC, katılımı arttırabilmek amacıyla esas olarak spordan esinlenmesi gereken eserlerin daha liberal olarak değerlendirileceğini belirtmiştir. Bu durum katılımı arttırmış olsa da bazı eserlerin sporla alakaları olmadığı ileri sürülmektedir. Özellikle altın madalya kazanan Gustaf Nordahl'ın "*Linge Saygı (Homage to Ling)*" isimli eseri eleştirilmiştir. Eser incelendiğinde spor ile ilgili tek noktanın eserin adı olduğu düşünülmüştür. Heykel, yan yana duran ve el ele tutuşan çıplak bir erkek ve bir kadından oluşmaktadır. Eserde spora dair herhangi bir hareket veya devinim de bulunmamaktadır. Bu açıdan eserin sporla bir ilgisi olmadığı düşünülebilir. Ancak gözden kaçırılan nokta, heykelde yer alan erkek ve kadın tasvirinin, İsveç beden eğitiminin kurucusu Pehr Henrik Ling'in öğretileri doğrultusunda spor yapan bireyler oldukları vücutlarından anlaşılabilir. Bu açıdan bakıldığında eser sahibini spordan esinlendiği ancak dolaylı bir yolu tercih ettiği söylenebilir.

Olimpik Sanat Yarışmaları'nın bitişine neden olan tartışmalara bakıldığında özellikle amatörlük prensibine değinmek gerekir. İnsan, doğası gereği yürümeyi ve koşmayı bilmektedir. Bu açıdan bakıldığında herhangi biri, doğasında var olan bu yeteneği Olimpiyat Oyunları'nın spor müsabakalarında kullanabilir. Dahası bu durum amatörlük prensibine engel teşkil etmemektedir. Koşmak için profesyonel olma zorunluluğu bulunmamaktadır. Bunun aksine iyi resim yapabilmek, müzik icra edebilmek, mimari bir bina tasarlayabilmek gibi alanlar bir profesyonellik gerektirmektedir. IOC'deki amatörlük prensibini savunan üyelerin de bu durumun bilincinde oldukları söylenebilir. Onlar amatörlük prensibini korumaya çalışarak Pierre de Coubertin'in bir idealini paylaştıklarını düşünmüşlerdir ancak Coubertin amatörlüğün, kendisi için bir paravan olduğunu ve bu prensibe kalpten bağlı olmadığını ifade etmektedir. Muhtemelen sanat yarışmalarına amatörlerin katılamayacağını Coubertin'in de bilmektedir. Amatörlük Prensibi'nin ihlali sebebiyle

sanat yarışmalarının sonunun gelmesinde en etkin kişi olan Avery Brundage'de 1932 Los Angeles Olimpik Sanat Yarışmaları'nda "*Amatör Sporların Önemi*" isimli eser ile edebiyat kategorisinde mansiyon ödülü kazanır.

Eserlerin yetersizliği eleştirisinin ise birçok paradoks içerdiği görülür. Olimpiyat Oyunları ve amatörlük prensibi kapsamında spor müsabakalarına amatörlerin katılabildiği görülür. Sadece koşmayı bilen kişiler dahi oyunlara katılabilmektedir. Burada spor yarışmalarındaki kötü performanslar ve kalitesiz sporcular, "*Olimpik spor müsabakaları bitmeli mi?*" tartışmasına yol açmamıştır. Sanat yarışmaları söz konusu olduğunda ise farklı yaklaşımlar sergilendiği görülür. Sanatçılardan hem amatör olmaları hem de kaliteli eserler üretmeleri beklenmektedir. Bu ikisinin bir arada olabilmesi özellikle sanat söz konusu olduğunda pek mümkün görünmemektedir.

Sanat derneklerinin yarışmalara destek vermiyor olmaları ise anlaşılabilir. Sanatçıların genellikle özgür ruhlu kimseler oldukları bilinmektedir. Birbirleriyle rekabet etmekten, eserleri karşılığında bir kazanç beklemekten, sadece "*spor*" gibi tek bir tema ile sınırlandırılmaktan vb. hoşlanmamış olma ihtimalleri mevcuttur. Bir başka açıdan bakıldığında eserlerin karşılaştırılmasında da ciddi sıkıntılar görülür. Avery Brundage'in dediği gibi bir Arap müziği bir Batı müziği ile nasıl kıyaslanabilir? Ya da bir stadyum tasarımı bir yüzme havuzu ile nasıl mukayese edilebilir? Üretilen eserlerin iyiliği veya kötülüğü nasıl ayırt edilebilir? Bu açılardan bakıldığında jürilerin objektif kararlar alabilmesinin oldukça zor olduğu söylenebilir. Çünkü sanatın belli bir standarda bağlanabilmesi mümkün değildir. Bu açıdan sanat yarışmaları objektif kararların alınabilmesi için belki de en zor platformlardan biridir.

Amatörlük prensibinin ihlali, eserlerin kalitesizliği, sanat derneklerinin desteğinin olmaması, ünlü sanatçıların eksikliği, gençlik sorunu, sanat ve spor müsabakalarının uyumsuzluğu, jürilerin yetersizliği, kategorilerin sürekli değiştirilmesi gibi nedenlerin Olimpik Sanat Yarışmaları'nın bitişini tam olarak açıklayamadığı görülür. Bu nedenler içinden en uygunu seyirci ilgisizliği olabilir. Organizasyonun devamlılığı ziyaretçi sayısının yeterli olması ve harcanan emek oranında tatmin edici ekonomik kazanç elde edilebilmesi durumlarında söz konusu olabilir. Sanatın çok spesifik bir alan olduğu görülür. İnsanlar tarihin başlangıcından

beri savaşlara ve m¼cadelelere ilgi duyarlar. Bu nedenle Olimpik spor m¼sabakaları her zaman daha fazla ilgi g¼r¼rken sanat herkesin yapabileceği veya ilgi duyabileceği bir alan olamamaktadır. Sanattaki spesifiklik ve insan doğasının b¼y¼k oranda fiziksel m¼cadeleye daha ilgili olması sebebiyle sanat yarışmalarının devamlılığının sağlanamadığı sonucuna ulaşılabilir. Muhtemeldir ki sanat yarışmalarından harcanan emek ve paraya uygun bir çıktı da alınamamıştır.

Olimpik Sanat Yarışmaları'na d¼nemlerinin ¼nl¼ sanatçılarının katılım sağlamadığı g¼r¼lm¼řt¼r. Ferenc Mez¼, Alex Walter Diggelmann ve Aale Tynni'nin de bu y¼nde s¼ylemleri bulunmaktadır. ¼nl¼ sanatçıların eksikliği sanat yarışmalarının gelişim s¼recini ve prestijinin etkileyen ¼nemli bir unsurdur ama bu durum da sanat yarışmalarının bitişini tam olarak ačíklayamamaktadır. Bunun dışında sanat yarışmalarının reklamı ve tanıtımı iyi yapılamamıştır. Haliyle yarışmalardan haberdar olmayan bir¼ok ¼nl¼ isim bulunmaktadır.

Alt kategorilerin s¼rekli olarak değiştirilmesi tartışması da ¼nemlidir. ¼¼nk¼ bu durum Olimpik Sanat Yarışmaları'nda belli bir standardın yakalanamadığını g¼stermektedir. Sanat yarışmaları otuz altı yıl s¼rm¼ř olsa da belli bir kurallar dizini ve belli bir sistem oturtulamadığı ačíktır. Her OGOC kendisine g¼re kurallar belirlemiştir. Ayrıca Stockholm, Londra haricinde en ¼ok madalyayı her zaman ev sahibi ¼lkenin kazandığı g¼r¼l¼r. Stockholm sanat yarışmalarına zaten İsve¼ katılımı olmadığı d¼ř¼n¼ld¼ę¼nde j¼rilerin ¼oęu zaman ev sahibi ¼lkeden yana oldukları s¼ylenbilir.

Bir diğer sorun Olimpiyat Oyunları'nın gen¼lik kavramıyla ilişkilendirilmesidir. Coubertin'in "*Olimpiyat Oyunları gen¼lięin baharını simgeler*" s¼ylemi IOC ¼yeleri tarafından da takip edilmiştir. Coubertin'in selefi olarak g¼r¼len Avery Brundage sanat yarışmalarına yaşlı kişilerin katıldığını ifade etmektedir. Bu s¼yleminde doğruluk payının y¼ksek olduğu g¼r¼l¼r. Olimpiyat Oyunları'nda madalya kazanan en yaşlı kişi 1948 Londra'da bunu başaran Britanyalı John Copley'dir. Copley bu madalyayı kazandığında 73 yaşındadır. Olimpiyatlar'da madalya kazanan en yaşlı ikinci kişi ise 1920 Antwerp'te atıcılık branşında bunu başaran İsve¼li Oscar Shawn'dır. Oscar Shawn bu ¼d¼l¼ aldığında 72 yaşındadır. Shawn ¼rneęinde g¼r¼ld¼ę¼ ¼zere Olimpiyatlar'ın spor m¼sabakalarına zaten yaşlı yarışmacılar

katılmaktadır. Bu sebeple ilgili tartışma konusu da sanat yarışmalarının bitişini açıklamakta yetersiz kalmaktadır.

Olimpik Sanat Sergileri'nin Olimpiyat Stadyumları'na uzak olduğu söylenebilir. Bu durumun ulaşımında aksamalar yaratmış olabilme ihtimali mevcuttur. Olimpik spor müsabakalarını izlemeye gidenlerin, sanat sergilerini ziyaret etmek için ekstra para ve zaman harcamak zorunda kalıyor olmaları sebebiyle sergi ziyaretlerinin azalma ihtimali mümkün görünmektedir.

5.3. Öneriler

Olimpik Sanat Yarışmaları'nı çeşitli önlemlerle tekrar canlandırabilmek mümkün olabilir. Sanat alanında değerlendirmelerin nesnel değil, öznel olduğu söylenebilir. Bu sebeple jüri üyelerinin sayısını arttırmak değerlendirmenin nesnele yaklaşmasını sağlayabilir. Jüride yer almak isteyenlerin alanlarında yetkin olmaları oldukça önemlidir. Bu sayede daha iyi bir değerlendirme yapmak mümkün olabilir. 1936 Berlin'de jüri iyesi Respighi'nin vefatı üzerine yerine Gian Francesco Malipiero geçer. Bu yarışmalarda Ottorino Respighi'nin öğrencisi olan Lino Liviatella gümüş madalya ile ödüllendirilir. Önerilen alternatifler ile bu gibi yanlış durumlar ortadan kalkabilir. Bir diğer yöntem ise jüride ev sahibi ülkeden kimsenin yer almaması olabilir. Bunu sağladıktan sonra jüri üyeleri belli bir jüri havuzundan kura ile seçilerek daha objektif değerlendirmelerin önü açılabilir.

Olimpiyatlar'da amatörlük prensibinin 1981'de dönemin IOC başkanı Juan Antonio Samaranch tarafından kaldırıldığı göz önünde bulundurulduğunda yeniden canlandırılacak Olimpik Sanat Yarışmaları'na profesyonellerin rahatça ve tartışma konusu olmadan katılabileceği görülmektedir. Bu durum yarışmalara daha fazla sanatçının katılmasını, daha fazla ünlü ismin yarışmalarda yer almasını ve sanat yarışmalarının prestijinin artmasını sağlayabilir. Bunun dışında sanatçılara beş alt kategoriden herhangi birinde belli bir tema verilmesi uygun olabilir. Mimari yarışmalarına katılanların bir yüzme havuzu tasarlamaları istemek buna örnek olarak verilebilir. Bu sayede konuların dallanması engellenebilir ve jüri bir Olimpiyat stadyumu ile bir spor salonunu birbiriyle kıyaslamak zorunda kalmayabilir. Bu durum

nesnel değerlendirmeyi de kolaylaştıracaktır. Burada belirtilen son uygulamanın Olimpik Sanat Yarışmaları'ndaki eser çeşitliliğini dūřurebileceęi de unutulmamalıdır.

Bir diğer ve önemli husus ise Olimpik Sanat Sergileri'nin spor mūsabakalarının gerçekleştiği stadyumda özel olarak ayrılmış bölümlerde yapılmasıdır. Gerçekleřen yedi sanat yarışmasında da böyle yapılmadığı görülür. Bu şekilde yapıldığı taktirde spor mūsabakalarını izleyen insanların sanat sergilerine ulaşmaları kolaylaşmaktadır ve bu durumun ziyaretçi sayısını arttıracadığı söylenebilir. Bir başka nokta, eser sahiplerinin eserlerini istediğinde satabilmesidir. Bu kural uygulandığında katılım ekonomik olarak sanatçıları teşvik edebilir. Ayrıca spor mūsabakalarına gelen seyirciler sanat yarışmalarındaki eserlerden veya bu eserlerin birer kopyasından satın alabilirler. Böylece spor mūsabakalarını takip eden ziyaretçiler evlerine spor temalı bir Olimpiyat hatırası götürebilecektir.

Olimpik Sanat Yarışmaları'nın kaldırılmasının bir kayıp olduğu söylenebilir. Olimpizmin temelinde üç unsur vardır: zihin, beden ve ruh. Sanat, ruhun ve zihnin bir parçasıdır. Spor mūsabakalarının ve bedenin gelişimi sanat ile dengelenebilir. Günümüzde de sporla uğraşan bireylerin entelektüel olamayacaklarının dūřnlmesinin sebeplerinden biri bu eksiklik olabilir. Özellikle Türkiye'de beden eğitimi çevresindeki kişiler diğer mesleki gruplar tarafından böyle görülebilmektedir. Genel kanı budur ve bunu ileri sürenler kısmen haklı görünmektedirler. Sadece disk fırlatan, koşan, futbol oynayan bireyler yerine çok yönlü sporcular yetiştirilebilir. Yaşamın sadece spordan ibaret olmadığı dūřnldęnde sanat, sporun teknik yönünü hafifletebilir. Sporcular için de anne veya baba olmak, iyi arkadaş olmak, ahlaklı olabilmek gibi sorumlulukların mevcut olduğu bilinmektedir. Sanatın, manevi ve zihinsel yönlerin gelişiminde önemli bir yere sahip olduğu ve bireyi, bir birey olarak sporcuyla daha ileri taşıyacığı söylenebilir. Sadece galibiyetin dūřnlmesinin, fair-play ruhuna riayet edilmemesinin insanın manevi yönlerinin eksikliğinden kaynaklandığı belirtilebilir. Elbette istisnai sporcuların olduğu da unutulmamalıdır ancak bu gelişimin tabana yayılmasının bireylerin kişiliğinde bir denge sağlayacığı ve her yönden gelişmiş sporcuların sayısında artış sağlayacığı söylenebilir. Antik Olimpiya'dan gücünü alan bu üç sa ayağı (zihin, beden ve ruh) birlikte gelişip daha gelişmiş bir toplum oluşturulmasında önemli rol oynayabilir.

Çok yönlü sporculara, futbolda son yıllara damgasını vuran ve dünyanın en pahalı futbol takımı olan Manchester City'nin defans oyuncusu Hollandalı Nathan Ake örnek verilebilir. Kendisinin birçok piyano performansı bulunmaktadır ve bu performanslara internet ortamından ulaşılabilir. Aynı zamanda Ake, dünyanın en iyi defans oyuncularından biri olarak gösterilebilir. Onun yaptıkları göz önünde bulundurularak futbol gibi yüksek performans ve şiddet içeren, görece kaba ve halk sporu olarak görülen bir spor dalında istisna olarak sanatçı sporcuların yetiştiği söylenebilir.

Her sporcunun en az bir sanat dalıyla ilgilenmesi hem kendisi hem de ilgilendiği spor dalı için olumlu sonuçlar doğuracaktır. Sporcu yetiştirilmesinde sistemli ve planlı olarak bu eğitimlere yer verilebilir. Bu uygulamaların Antik Yunan'dan bugüne miras kaldığını söylemek mümkündür.

Bu çalışmanın arka planından kısaca bahsetmek araştırmanın daha iyi anlaşılabilmesi ve sunulacak öneriler açısından önemli olabilir. Olimpiyat Oyunları'nın tarihi hakkında yapılan okumalar neticesinde Pierre de Coubertin daha yakından tanınmış ve merak konusu olmuştur. Coubertin ile ilgili okumalar sırasında ise kendisinin Modern Olimpiyat Oyunları'nı başlatmadan önce ve sonra birçok girişimde bulunduğu farkedilmiştir. Bu girişimlerden bazılarını gerçekleştirebildiği bazılarını ise gerçekleştiremediği görülmüştür. Bu şekilde toplam 14 girişim keşfedilmiş ve bu konuda çalışmaya karar verilerek tez sürecine başlanmıştır. Ancak ilerleyen süreçte yapılan değerlendirmeler sonucunda bu girişiminlerin her birinin bir tez olabilme potansiyeline sahip olduğu ve bu tezin hakkıyla yazılmasının binlerce sayfalık çalışma gerektireceği sonucuna varılmıştır. Bahsi geçen bu girişimlerden biri de "*Olimpik Sanat Yarışmaları*" dır. Bu konunun özellikle ülkemizde çalışılmadığı farkedilerek yeni tez konusu olarak belirlenmesine karar verilmiştir. Son olarak belirtmelidir ki keşfedilen bu girişiminlerden geri kalan 13'ü araştırmacılar için önemli ve özgün çalışma konuları olacaktır.

Olimpik Sanat Yarışmaları ile ilgili birçok çalışma yapıldığı söylenebilir. Bu çalışmalardan kimi oldukça kapsamlıdır ancak detaylara yer vermemektedir. Kimisi ise bu geniş kapsamın içerisinden lokal bölümleri ele alarak genişletmekte ve detaylandırmaktadır. Ayrıca belirtmek gerekir ki bu konuda yapılan çalışmaların

birçoğu bir diğerrinin tekrarı gibidir. Bu açıdan yaklaştığımızda sanat yarışmalarına katılan ve ödöl alan eserlerin tümü bir çalışma altında toplanabilir. Bu, bir kitapta olabilir ve bunun oldukça değerrli bir hizmet olacağı söylenebilir. Bir başka çalışma ise Olimpik Sanat Yarışmaları'nda mansiyon alan sanatçılarının eserlerini incelemek ve hayatlarını okuyucuya sunmak olabilir. Sanat yarışmalarına katılan o zamanın ünlü sanatçılarının keşfine de zaman ayrılabilir. Bunlar dışında “Gerçekleşmeyen 1916 Berlin, 1940 Tokyo ve 1944 Londra Olimpiyatları'nda bir sanat yarışması planı var mıdır? Varsa bunlar ne gibi çalışmalardır? Savaşlar bu çalışmaları nasıl etkilemiştir?” gibi sorulara cevap aramakta bir çalışmanın konusu olabilir. Sanat yarışmalarının ekonomik veya siyasi yönü veya bu yarışmalarda yer alan jüri üyeleri de bir çalışma konusu olarak seçilebilir. Belirtmek gerekir ki Olimpik Sanat Yarışmaları tarihi ile ilgili birçok nokta hala karanlıktır. Doğal olarak sanat yarışmaları, araştırmacılara birçok imkân sunmaktadır.

Bu çalışma Olimpiyat Oyunları'nın bilinmeyen, sonlandırılmış ve unutulmuş bir bölümünün tekrar gündeme getirilmesini sağlamış, hafızaları tazelemiştir. Spor ve sanat camiası ise Olimpik Sanat Yarışmaları hakkında aydınlatılmıştır. Araştırma bu açıdan bakıldığında sporcuların sanata, sanatçılarının da spora bakışını değıştirebilecek önemdedir ve bu unsurların birbirlerini besleyen iki ana damar olduğunu göstermektedir. Çalışmanın ayrıca spor ve sanatın günümüzde tekrar bir arada olmalarına yönelik bir gündemin oluşturulmasında da önem arz ettiğı söylenebilir. Araştırmanın, akademik çevrelerin ve özellikle spor çevrelerinin Olimpik Sanat Yarışmaları'yla ilgili bilgilerinin olmaması ve bilhassa Türkiye'de Türk spor camiası ve akademilerinde bilgi eksikliklerinin olması nedeniyle büyük bir boşluğun doldurulmasında önemli bir etkiye sahip olacağı düşünülmektedir. Bu çalışma ayrıca sanat çevrelerinin de Olimpiyat Oyunları'nın bu yönünü öğrenmesi açısından önem arz etmektedir.

KAYNAKLAR

- Akkoyunlu, Y., (1996). Beden Eğitimi ve Spor. Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 1(1), 80.
- Anonim., (1820). Symmon's Aeneis of Virgil: Book II. Charles Wittingham, 406, Londra.
- Anonim., (1855). The Natural History Book XXXVI: The Natural History Of Stones. Henry G. Bohn, 204, Londra.
- Anonim., (1894a). Les congres de Paris. Bulletin Du Comite International, 1(Juillet), 1.
- Anonim., (1903). L'organisation olympique. Revue Olympique, ?(Juillet), 35-38.
- Anonim., (1906a). Bulletin officiel du comite international olympique. Revue Olympique, 7(Juillet), 111-112.
- Anonim., (1906b). Deuxieme etape. Revue Olympique, 5(Mai), 67-68.
- Anonim., (1906c). Les seances de la consultative. Revue Olympique, 6(Juin), 83-87.
- Anonim., (1906d). Les decisions prises. Revue Olympique, 6(Juin), 87-93.
- Anonim., (1906e). Un grand mariage. Revue Olympique, 6(Juin), 83.
- Anonim., (1907). Olympic competitions in painting, sculpture and architecture for 1908. Revue Olympique, 22(Octobre), 343-346.
- Anonim., (1909a). Une olympie moderne: III. le programme des jeux. Revue Olympique, 48(Decembre), 184-187.
- Anonim., (1909b). Une olympie moderne: II. l'administration. Revue Olympique, 47(Novembre), 167-170.
- Anonim., (1909c). Une olympie moderne: I. le cadre. Revue Olympique, 46 (October), 153-156.
- Anonim., (1910a). Une olympie moderne: VI. les ceremonies. Revue Olympique, 51(Mars), 41-44.
- Anonim., (1910b). Une olympie moderne. Revue Olympique, 49(Janvier), 9-11.
- Anonim., (1910c). Programme du concours international d'architecture. Revue Olympique, 49 (Janvier), 3-4.
- Anonim., (1910d). Une olympie moderne: V. les spectateurs. Revue Olympique, 50(Fevrier), 26-28.
- Anonim., (1910e). Minutes of the OC Meeting of 14th February 1910. Riksarkivet, https://sok.riksarkivet.se/bildvisning/A0060556_00034#?c=&m=&s=&cv=33&xywh=-236%2C178%2C5015%2C2755 (16.07.2024).
- Anonim., (1910f). Minutes of the OC meeting of 28th February 1910. Riksarkivet, https://sok.riksarkivet.se/bildvisning/A0060556_00037#?c=&m=&s=&cv=36&xywh=8%2C1632%2C5015%2C2755 (16.07.2024).

- Anonim., (1910g). Minutes of the OC Meeting of 2th May 1910. Riksarkivet,
https://sok.riksarkivet.se/bildvisning/A0060556_00049#?c=&m=&s=&cv=48&xywh=-565%2C571%2C4791%2C2632 (17.07.2024).
- Anonim., (1910h). Minutes of the OC Meeting of 17th May 1910. Riksarkivet,
https://sok.riksarkivet.se/bildvisning/A0060556_00051#?c=&m=&s=&cv=50&xywh=-702%2C688%2C4791%2C2632 (17.07.2024).
- Anonim., (1910i). Minutes of the OC Meeting of 8th August 1910. Riksarkivet,
https://sok.riksarkivet.se/bildvisning/A0060556_00078#?c=&m=&s=&cv=77&xywh=-534%2C311%2C5182%2C2846 (17.07.2024).
- Anonim., (1910j). Minutes of the OC Meeting of 22th August 1910. Riksarkivet,
https://sok.riksarkivet.se/bildvisning/A0060556_00087#?c=&m=&s=&cv=86&xywh=-974%2C536%2C6016%2C3305 (17.07.2024).
- Anonim., (1910k). Letter from Coubertin to the Stockholm OC of 15th December 1910. Riksarkivet,
https://sok.riksarkivet.se/bildvisning/A0060685_00215#?c=&m=&s=&cv=214&xywh=-2925%2C156%2C8666%2C4760 (17.07.2024).
- Anonim., (1911a). Copy of the non-authenticated minutes of the OC initiated art expert's meeting of 12th January 1911 in the matter of the Concours d'art. Riksarkivet,
https://sok.riksarkivet.se/bildvisning/A0060685_00206#?c=&m=&s=&cv=205&xywh=-851%2C2166%2C7220%2C3966 (17.07.2024).
- Anonim., (1911b). Copy of the letter from Coubertin to Hellstrom of 31st January 1911. Riksarkivet,
https://sok.riksarkivet.se/bildvisning/A0060685_00183#?c=&m=&s=&cv=182&xywh=-375%2C192%2C6016%2C3305 (17.07.2024).
- Anonim., (1911c). Minutes of the OC meeting of 6th February 1911. Riksarkivet,
https://sok.riksarkivet.se/bildvisning/A0060557_00035#?c=&m=&s=&cv=34&xywh=-549%2C574%2C6910%2C3796 (17.07.2024).
- Anonim., (1911d). Les concours d'art de 1912: suggestions aux concurrents. Revue Olympique, 63(Mars), 35-38.
- Anonim., (1911e). Reglements des concours litteraires et artistiques de 1912. Revue Olympique, 69(Septembre), 131-132.
- Anonim., (1912a). Good news from basle. Revue Olympique, 77(Mai), 67-70.
- Anonim., (1912b). Minutes of the OC meeting of 26th March 1912. Riksarkivet,
https://sok.riksarkivet.se/bildvisning/A0060558_00255#?c=&m=&s=&cv=254&xywh=-227%2C-28%2C4798%2C2635 (17.07.2024).
- Anonim., (1912c). Bulletin officiel du comite international olympique. Revue Olympique, 61(Janvier), 15-16.
- Anonim., (1912d). Protokoll, först vid sammantrade Tisdagen den 4 Juni 1912 med Organisations Kommitten för Olympiska Spelen i Stockholm 1912. Stockholm. Riksarkivet,
https://sok.riksarkivet.se/bildvisning/A0060558_00358#?c=&m=&s=&cv=357&xywh=644%2C206%2C5015%2C2755 (17.07.2024).

- Anonim., (1912e). Rapport sur les concours artistiques et littéraires de la Vme olympiade. *Revue Olympique*, 79(Juillet), 102-107.
- Anonim., (1912f). Urklipp ur The Western Daily Press. Riksarkivet, https://sok.riksarkivet.se/bildvisning/A0060685_00088#?c=&m=&s=&cv=87&xyw=442%2C-1358%2C7285%2C4038 (17.07.2024).
- Anonim., (1913a). The Olympic Games of Stockholm 1912 Official Report. Wahlström & Widstrand, 1117, Stockholm.
- Anonim., (1913b). Les congrès olympiques. *Revue Olympique*, 86(February), 19-20.
- Anonim., (1921). Statuts: Reglements Et Protocole De La Celebration Des Olympiades Modernes Et Des Jeux Olympiques Quadriennaux. Comité International Olympique, 12, Lusanne.
- Anonim., (1924). Jeux de la VIIIeme Olympiade Paris 1924: Rapport Officiel du Comité Olympique Français. Librairie de France, 842, Paris.
- Anonim., (1930). The Ninth Olympiad Being The Official Report Of The Olympic Games Of 1928 Celebrated At Amsterdam. Amsterdam J. H. De Bussy, Ltd. Printers Publishers, 1017, Amsterdam.
- Anonim., (1933). The Games Of The Xth Olympiad Los Angeles 1932 Official Report. Wolfer Printing Company, INC., 815, Los Angeles.
- Anonim., (1937). The XIth Olympic Games Berlin 1936 Official Report: Volume 1. Wilhelm Limpert, 1223, Berlin.
- Anonim., (1946). Olympic Rules: Charter of the Olympic Games. Comité International Olympique, 28, Lusanne.
- Anonim., (1951a). The Official Report Of The Organising Committee For The XIV Olympiad. McCorquodale & Co. Ltd., 580, London.
- Anonim., (1951b). Art exhibitions in Helsinki in 1952. *Revue Olympique*, 28(Juillet), 22.
- Anonim., (1956a). Speech of Avery Brundage: President of the international olympic committee. *Revue Olympique*, 53(Fevrier), 49-50.
- Anonim., (1956b). A message of the president of the international olympic committee. *Revue Olympique*, 53(Fevrier), 49-50.
- Anonim., (1957). VIIeme Olympiade, Anvers 1920: Official Report, Comité Olympique Belge, 176, Belgium.
- Anonim., (1958a). The Official Report of The Organizing Committee for The Games of the XVI Olympiad Melbourne 1956. W. M. Houston Government Printer, 759, Melbourne.
- Anonim., (1958b). Les Jeux Olympiques: Principes Fontamentaux, Statuts Et Regles, Information Generales. Louis Couchoud S. A., 104, Lausanne.
- Anonim., (1963). Géo Charles. Le Tracé, <https://le-trace.fr/le-trace/musee-geo-charles/> (28.08.2024).

- Anonim., (1991). Olympic Charter. Publications IOC: Bureau Bibliothèque, 74, Lousanne.
- Anonim., (2000). Circular Letter, January 15, 1894. Pierre de Coubertin 1863 – 1937 Olympism Selected Writings, Ed: Norbert Müller. Imprimeries Réunies Lausanne SA, 862, Lousanne.
- Anonim., (2006a). Paul Bauer GER. Journal of Olympic History, 14(Special Edition), 45.
- Anonim., (2006b). David Wallin SWE. Journal of Olympic History, 14(Special Edition), 46.
- Anonim., (2006c). Alex Walter Diggelmann SUI. Journal of Olympic History, 14(Special Edition), 62.
- Anonim., (2006d). Paul Hoffer GER. Journal of Olympic History, 14(Special Edition), 60.
- Anonim., (2006e). Werner Egk GER. Journal of Olympic History, 14(Special Edition), 61.
- Anonim., (2015). An Almanac of Sports. The Victorian Web, <https://victorianweb.org/graphics/nicholson/12.html> (28.08.2024).
- Anonim., (2017a). Albéric Collin (1886-1972). Pierre Lagrue, <https://www.pierrelagrue-jo.com/alberic-collin-1886-1972/> (28.08.2024).
- Anonim., (2017b). Henriette Brossin de Polanska (1878-1954). Pierre Lagrue, <https://www.pierrelagrue-jo.com/henriette-brossin-de-polanska-1878-1954/> (28.08.2024).
- Anonim., (2020a). Art Competitions at the Olympic Games. The Olympic Studies Centre, 20, Lousanne.
- Anonim., (2020b). Dejenere Sanat Sergisi. Sanat Defteri, <https://sanatdefteri.net/resim/dejenere-sanat-sergisi/> (21.07.2024).
- Anonim., (2021). Laocoön Group. Archeo Travelers, <https://www.archeotravelers.com/en/2021/01/14/laocoon-group/> (28.08.2024).
- Anonim., (2022). Boxeur Tombé. Boulogne Billancourt, <https://musees.boulognebillancourt.com/fr/notice/1982-1-12-boxeur-tombe-53447b63-fede-43f0-8733-dfc2dea8dab2> (28.08.2024).
- Anonim., (2023a). Kakofoni. Wikipedia, <https://no.wikipedia.org/wiki/Kakofoni> (05.07.2024).
- Anonim., (2023b). Dezsö Lauber. Wikipedia, https://en.wikipedia.org/wiki/Dezs%C5%91_Lauber (30.08.2024).
- Anonim., (2023c). Urho Karhumäki. Wikipedia, https://en.wikipedia.org/wiki/Urho_Karhum%C3%A4ki (28.08.2024).
- Anonim., (2023d). Emil Sutor. Stadt Karlsruhe: Stadtarchiv & Historische Museen, <https://stadtlexikon.karlsruhe.de/index.php/De:Lexikon:bio-0481> (28.08.2024).

- Anonim., (2024a). Kalos kagathos. Wikipedia, https://en.wikipedia.org/wiki/Kalos_kagathos (04.07.2024).
- Anonim., (2024b). Sports. Britannica, <https://www.britannica.com/sports/sports> (08.04.2024).
- Anonim., (2024c). Art. Britannica, <https://www.britannica.com/art/visual-arts> (08.04.2024).
- Anonim., (2024d). Laocoön and His Sons. Wikipedia, https://en.wikipedia.org/wiki/Laoco%C3%B6n_and_His_Sons (28.08.2024).
- Anonim., (2024e). Touring club de France. Wikipedia, https://fr.wikipedia.org/wiki/Touring_club_de_France (05.03.2024).
- Anonim., (2024f). Paternalizm. Wikipedia, <https://tr.wikipedia.org/wiki/Paternalizm> (05.07.2024).
- Anonim., (2024g). Walter W. Winans. Wikipedia, https://en.wikipedia.org/wiki/Walter_W._Winans (28.28.2024).
- Anonim., (2024h). Alphonse Laverriere. Wikipedia, https://en.wikipedia.org/wiki/Alphonse_Laverri%C3%A8re (28.08.2024).
- Anonim., (2024i). Eve Henriette Brossin de Polanska, Portrait of Madame AP. Onebid, <https://one.bid/en/malarstwo-dawne-eve-henriette-brossin-de-polanska-portret-madame-ap/2091269> (28.08.2024).
- Anonim., (2024j). Holger Sinding-Larsen. Wikipedia, https://en.wikipedia.org/wiki/Holger_Sinding-Larsen (90.08.2024).
- Anonim., (2024k). Charles-Anthonie Gonnet. Wikipedia, https://fr.wikipedia.org/wiki/Charles-Anthoine_Gonnet (01.07.2024).
- Anonim., (2024l). Jean Jacoby. Wikipedia, https://en.wikipedia.org/wiki/Jean_Jacoby (28.08.2024).
- Anonim., (2024m). Arm Lock – Leg Scissors. Old Print Shop, <https://oldprintshop.com/product/113680?inventoryno=68642> (28.08.2024).
- Anonim., (2024n). Olympiapark Berlin. Wikipedia, https://en.wikipedia.org/wiki/Olympiapark_Berlin (29.08.2024).
- Anonim., (2024o). Jamboree. Wikipedia, <https://tr.wikipedia.org/wiki/Jamboree> (04.07.2024).
- Anonim., (t.y.a). Die Olympischen Kunstwettbewerb von 1912 bis 1948: Ergebnisse einer Spurensuche. Focus On Sport & Research: The Sport Information Portal, <https://www.bisp-surf.de/Record/PU200503000624> (13.07.2024).
- Anonim., (t.y.b). The World Arena: The Olympic Art Competitions and the Spor of International Literature. DASH, <https://dash.harvard.edu/handle/1/42029748> (04.07.2024).
- Anonim., (t.y.c). Spor. Türk Dil Kurumu Güncel Türkçe Sözlük, <https://sozluk.gov.tr/> (08.04.2024).

- Anonim., (t.y.d). Sanat. Türk Dil Kurumu Güncel Türkçe Sözlük, <https://sozluk.gov.tr/> (08.04.2024).
- Anonim., (t.y.e). Olympic Values. Olympics, <https://olympics.com/IOC/olympic-values> (10.04.2024).
- Anonim., (t.y.f). About. Olympedia, <https://www.olympedia.org/static/about> (29.04.2024).
- Anonim., (t.y.g). 1896 Summer Olympics. Olympedia, <https://www.olympedia.org/editions/1> (25.04.2024).
- Anonim., (t.y.h). NOCs at the 1896 Summer Olympics. Olympedia, <https://www.olympedia.org/editions/1/countries> (25.04.2024).
- Anonim., (t.y.i). Panegyris: Greek Religion. Britannica, <https://www.britannica.com/topic/panegyris> (15.07.2024).
- Anonim., (t.y.j). Comédie-Française. Britannica, <https://www.britannica.com/topic/Comedie-Francaise> (08.07.2024).
- Anonim., (t.y.k). L'esa En Quelques Dates. Ecole Speciale D'architecture, <https://www.esa-paris.fr/l-ecole/ecole-speciale/l-esa-en-quelques-dates/?lang=fr> (05.03.2024).
- Anonim., (t.y.l). 1912 Summer Olympics. Olympedia, <https://www.olympedia.org/editions/6> (05.03.2024).
- Anonim., (t.y.m). Art Competitions at the 1912 Summer Olympics. Olympedia, <https://www.olympedia.org/editions/6> (05.03.2024).
- Anonim., (t.y.n). Kolonad. Aphrodisias, <https://www.aphrodisias.org/arkeoloji-terim-sozlugu> (18.07.2024).
- Anonim., (t.y.o). 1920 Summer Olympic. Olympedia, <https://www.olympedia.org/editions/7> (01.02.2024).
- Anonim., (t.y.p). Art Competitions at the 1920 Summer Olympics. Olympedia, <https://www.olympedia.org/editions/7/sports/ART> (30.01.2024).
- Anonim., (t.y.r). Raniero Nicolai. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920891> (30.01.2024).
- Anonim., (t.y.s). Raniero Nicolai. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/raniero-nicolai> (06.03.2024).
- Anonim., (t.y.t). Theodore Andrea Cook. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/theodore-andrea-cook> (06.03.2024).
- Anonim., (t.y.u). Theodore Andrea Cook. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920455> (30.01.2024).
- Anonim., (t.y.v). Maurice Bladel. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/maurice-bladel> (06.03.2024).
- Anonim., (t.y.y). Alberic Collin. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/alberic-collin> (06.03.2024).

- Anonim., (t.y.z) Alberic Collin. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920113> (30.01.2024).
- Anonim., (t.y.aa). Simon Goossens. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/simon-goossens> (31.01.2024).
- Anonim., (t.y.ab). Alphonse de Cuyper. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/alphonse-de-cuyper> (06.03.2024).
- Anonim., (t.y.ac). Henriette Brossin de Méré-de Polanska. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920282> (31.01.2024).
- Anonim., (t.y.ad). Eve-Henriette Brossin de Méré-de Polanska. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/eve-henriette-brossin-de-mere-de-polanska> (31.01.2024).
- Anonim., (t.y.ae). Alfred Ost. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/alfred-ost> (31.01.2024).
- Anonim., (t.y.af). Alfred Ost. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920152> (18.07.2024).
- Anonim., (t.y.ag). Peter Andreas Holger Sinding-Larsen. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/peter-andreas-holger-sinding-larsen> (31.01.2024).
- Anonim., (t.y.ah). Holger Sinding-Larsen. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/921159> (06.03.2024).
- Anonim., (t.y.ai). Georges Monier. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920148> (01.02.2024).
- Anonim., (t.y.aj). Georges Monier. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/georges-monier> (01.02.2024).
- Anonim., (t.y.ak). Oreste Riva. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/oreste-riva> (18.07.2024).
- Anonim., (t.y.al). 1924 Summer Olympics. Olympedia, <https://www.olympedia.org/editions/8> (01.02.2024).
- Anonim., (t.y.am). Art Competitions at the 1924 Summer Olympics. Olympedia, <https://www.olympedia.org/editions/8/sports/ART> (01.02.2024).
- Anonim., (t.y.an). Charles Louis Prosper Guyot. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/charles-louis-prosper-guyot> (01.02.2024).
- Anonim., (t.y.ao) Josef Petersen. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/josef-petersen> (03.02.2024).
- Anonim., (t.y.ap). Josef Petersen. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920239> (03.02.2024).
- Anonim., (t.y.ar). Oliver St. John Gogarty. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920792> (03.02.2024).
- Anonim., (t.y.as). Oliver Joseph St. John Gogarty. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/oliver-joseph-st-john-gogarty> (03.02.2024).

- Anonim., (t.y.at). Charles Anthoine Gonnet. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/charles-anthoine-gonnet> (03.02.2024).
- Anonim., (t.y.au). Charles Anthoine Gonnet. Olympics, <https://www.olympedia.org/athletes/920333> (03.02.2024).
- Anonim., (t.y.av). Kostas Dimitriadis. Olympedia, <https://olympedia.org/athletes/920757> (02.02.2024).
- Anonim., (t.y.ay). Konstantinos “Kostas” Dimitriadis. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/konstantinos-kostas-dimitriadis> (02.02.2024).
- Anonim., (t.y.az). Frantz Heldenstein. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/921030> (04.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaa). François Frantz Heldenstein. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/francois-frantz-heldenstein> (04.02.2024).
- Anonim., (t.y.aab). Claude-Leon Mascaux. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/claude-leon-mascaux> (04.02.2024).
- Anonim., (t.y.aac). Jean René Gauguin. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920212> (18.07.2024).
- Anonim., (t.y.aad). Jean René Gauguin. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/jean-rene-gauguin> (18.07.2024).
- Anonim., (t.y.aae). Jean Lucien Nicolas Jacoby. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/jean-lucien-nicolas-jacoby> (02.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaf). Jean Jacoby. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/921031> (02.02.2024).
- Anonim., (t.y.aag). Jack Yeats. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/jack-butler-yeats> (04.02.2024).
- Anonim., (t.y.aah). Jack Yeats. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920813> (04.02.2024).
- Anonim., (t.y.aai). Johannes Gerardus Diederik “Johan” Van Hell. Olympic, <https://olympics.com/en/athletes/johannes-gerardus-diederik-johan-van-hell> (04.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaj). Dezsö Lauber. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/dezso-lauber> (02.02.2024).
- Anonim., (t.y.aak). Alfred Hajos. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/48186> (03.02.2024).
- Anonim., (t.y.aal). Alfred Hajos. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/alfred-hajos> (03.02.2024).
- Anonim., (t.y.aam). Julien Medecin. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/julien-medecin> (18.07.2024).
- Anonim., (t.y.aan). Art Competitions at the 1928 Summer Olympics. Olympedia, <https://www.olympedia.org/editions/9/sports/ART> (04.02.2024).

- Anonim., (t.y.aao). 1928 Summer Olympics. Olympedia, <https://www.olympedia.org/editions/9> (18.07.2024).
- Anonim., (t.y.aap). Kazimierz Wierzynski. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/kazimierz-wierzynski> (05.02.2024).
- Anonim., (t.y.aar). Kazimierz Wierzynski. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/921250> (05.02.2024).
- Anonim., (t.y.aas). Rudolf Georg Binding. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/rudolf-georg-binding> (05.02.2024).
- Anonim., (t.y.aat). Rudolf Binding. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920587> (05.02.2024).
- Anonim., (t.y.aau). Christian Johannes Weltzer. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/christian-johannes-weltzer> (05.02.2024).
- Anonim., (t.y.aav). Johannes Weltzer. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920249> (05.02.2024).
- Anonim., (t.y.aay). Lauro Adolfo De Bosis. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/lauro-adolfo-de-bosis> (05.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaz). Lauro De Bobis. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920850> (05.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaa). Ferenc Mezö (Grünfeld-). Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/ferenc-mezo-grunfeld> (05.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaab). Ferenc Mezö. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920775> (05.02.2024).
- Anonim., (t.a.aaac). Ernst Weiss. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/ernst-wei%C3%9F> (05.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaad). Ernst Weiss. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920749> (05.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaae). Carel Theodorus Scharten. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/carel-theodorus-scharten> (05.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaf). Margo Sybranda Everdina Scharten-Antink. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/margo-sybranda-everdina-scharten-antink> (05.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaag). Carel Scharten. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/921113> (05.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaah). Paul Maximilien Landowski. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/paul-maximilien-landowski> (05.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaai). Paul Landowski. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920354> (05.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaj). Emile Albert David “Milo” Martin. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/emile-albert-david-milo-martin> (05.02.2024).

Anonim., (t.y.aaak). Milo Martin. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/921305> (05.02.2024).

Anonim., (t.y.aaal). Renee (Renate Alice-) Sintenis. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/renee-renate-alice-sintenis> (05.02.2024).

Anonim., (t.y.aaam). Renee Sintenis. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/920722> (05.02.2024).

Anonim., (t.y.aaan). Edwin Grienauer. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/edwin-grienauer> (06.02.2024).

Anonim., (t.y.aaao). Edwin Grienauer. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/920023> (06.02.2024).

Anonim., (t.y.aaap). Chris Van Der Hoef. Olympics.
<https://olympics.com/en/athletes/chris-van-der-hoef> E.T.: 06.02.2024.

Anonim., (t.y.aaar). Chris van der Hoef. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/921130> (06.02.2024).

Anonim., (t.y.aaas). Edwin Paul Scharff. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/edwin-paul-scharff> (07.02.2024).

Anonim., (t.y.aaat). Edwin Scharff. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/920710> (07.02.2024).

Anonim., (t.y.aaau). Isaac Israels. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/921076> (07.02.2024).

Anonim., (t.y.aaav). Isaac Lazarus Israels. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/isaac-lazarus-israels> (07.02.2024).

Anonim., (t.y.aaay). Laura Knight (Johnson-). Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/laura-knight-johnson> (07.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaz). Laura Knight. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/920500> (07.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaa). Walther Klemm. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/walther-klemm> (07.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaab). Walther Klemm. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/920656> (07.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaac). Alexandre “Alex” Viro. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/alexandre-alex-virot> (07.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaad). Wladyslaw Skoczylas. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/wladyslaw-skoczylas> (07.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaae). Wladyslaw Skoczylas. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/921233> (07.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaf). William Nicholson. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/william-nicholson> (07.02.2024).

- Anonim., (t.y.aaaag). William Nicholson. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920516> (07.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaah). Carl Franz Moose. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/carl-franz-moos> (07.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaai). Max Feldbauer. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920615> (07.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaj). Max Feldbauer. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/max-feldbauer> (07.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaak). Jan Wils. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/jan-wils> (08.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaal). Jan Wils. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/921153> (08.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaam). Ejnar Mindedal Rasmussen. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/ejnar-mindedal-rasmussen> (08.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaan). Ejnar Mindedal Rasmussen. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920241> (08.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaao). Jacques George Lambert. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/jacques-george-lambert> (08.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaap). Jacques Lambert. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920352> (08.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaar). Alfred Hensel. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/alfred-hensel> (08.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaas). Alfred Hensel. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920636> (08.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaat). Max Laeuger. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/max-laeuger> (08.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaau). Max Laeuger. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920667> (08.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaav). Rudolf Herman Simonsen. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920246> (08.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaay). Rudolf Herman Simonsen. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/rudolf-hermann-simonsen> (08.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaz). 1932 Summer Olympics. Olympedia, <https://www.olympedia.org/editions/10> (11.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaa). Art Competitions at the 1932 Summer Olympics. Olympedia, <https://www.olympedia.org/editions/10/sports/ART> (11.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaab). Literature, open. Olympedia, <https://www.olympedia.org/results/920033> (11.03.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaac). Paul Friedrich Peter Bauer. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/paul-friedrich-peter-bauer> (12.02.2024).

- Anonim., (t.y.aaaaad). Sculpturing, Statues, Open. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/results/920039> (11.03.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaae). Mahonri Mackintosh Young. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/mahonri-mackintosh-young> (12.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaf). Mahonri Mackintosh Young. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/921652> (12.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaag). Miltiades Manno. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/miltiades-manno-1> (12.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaah). Miltiades Manno. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/38165> (12.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaai). Jakub Obrovsky. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/jakub-obrovsky> (12.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaj). Jakub Obrovsky. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/921409> (12.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaak). Jozef Klukowski. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/jozef-klukowski-1> (12.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaal). Jozef Klukowski. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/921200> (12.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaam). Frederick MacMonnies. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/921564> (12.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaan). Frederick William Macmonnies. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/frederick-william-macmonnies> (12.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaao). Robert Tait McKenzie. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/robert-tait-mckenzie> (12.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaap). Painting, Paintings, Open. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/results/920035> (11.03.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaar). David August Wallin. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/david-august-wallin> (12.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaas). David Wallin. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/921375> (12.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaat). Ruth Blanchard Miller (-Fracker). Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/ruth-blanchard-miller-fracker> (12.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaau). Ruth Miller. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/921576> (12.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaav). Lee Everett Blair. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/lee-everett-blair> (12.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaay). Lee Blair. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/921454> (12.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaz). Percy Leo Crosby. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/percy-leo-crosby> (12.02.2024).

Anonim.,	(t.y.aaaaaaa).	Percy	Crosby.	Olympedia,
		https://www.olympedia.org/athletes/921482 (12.02.2024).		
Anonim.,	(t.y.aaaaaab).	Gerard	Westermann.	Olympedia,
		https://www.olympedia.org/athletes/921150 (12.02.2024).		
Anonim.,	(t.y.aaaaaac).	Joseph	Webster	Golinkin.
		https://www.olympedia.org/athletes/921512 (12.02.2024).		Olympedia,
Anonim.,	(t.y.aaaaaad).	Joseph	Webster	Golinkin.
		https://olympics.com/en/athletes/joseph-webster-golinkin (12.02.2024).		Olympics,
Anonim.,	(t.y.aaaaaae).	Janina	Konarska.	Olympedia,
		https://www.olympedia.org/athletes/921201 (12.02.2024).		
Anonim.,	(t.y.aaaaaaf).	Joachim	Karsch.	Olympics,
		https://olympics.com/en/athletes/joachim-karsch (12.02.2024).		
Anonim.,	(t.y.aaaaaag).	Joachim	Karsch.	Olympedia,
		https://www.olympedia.org/athletes/920654 (12.02.2024).		
Anonim.,	(t.y.aaaaaah).	Architecture,	Architectural Designs,	Open.
		https://www.olympedia.org/results/920031 (11.03.2024).		Olympedia,
Anonim.,	(t.y.aaaaaai).	John	Hughes.	Olympedia,
		https://www.olympedia.org/athletes/920494 (12.02.2024).		
Anonim.,	(t.y.aaaaaaj).	John	Hughes.	Olympics,
		https://olympics.com/en/athletes/john-hughes (12.02.2024).		
Anonim.,	(t.y.aaaaaak).	Jens	Houmoller	Klemmensen.
		https://olympics.com/en/athletes/jens-houm%C3%B8ller-klemmensen (12.02.2024).		Olympics,
Anonim.,	(t.y.aaaaaal).	Andre	Verbeke.	Olympics,
		https://olympics.com/en/athletes/andre-verbeke (12.02.2024).		
Anonim.,	(t.y.aaaaaam).	Andre	Verbeke.	Olympedia,
		https://www.olympedia.org/athletes/920174 (12.02.2024).		
Anonim.,	(t.y.aaaaaan).	Gustave	Saacké.	Olympics,
		https://olympics.com/en/athletes/gustave-saacke (12.02.2024).		
Anonim.,	(t.y.aaaaaao).	Pierre	Montenot.	Olympics,
		https://olympics.com/en/athletes/pierre-montenot (12.02.2024).		
Anonim.,	(t.y.aaaaaap).	Pierre	Bailly.	Olympics,
		https://www.olympedia.org/athletes/920268 (12.02.2024).		
Anonim.,	(t.y.aaaaaar).	Pierre	Bailly.	Olympedia,
		https://www.olympedia.org/athletes/920268 (12.02.2024).		
Anonim.,	(t.y.aaaaaas).	John	Russell	Pope.
		https://olympics.com/en/athletes/john-russell-pope (12.02.2024).		Olympics,
Anonim.,	(t.y.aaaaaat).	John	Russell	Pope.
		http://www.olympedia.org/athletes/921596 (12.02.2024).		Olympedia,

Anonim.,	(t.y.aaaaau).	Richard	Konwiarz.	Olympics,
	https://olympics.com/en/athletes/richard-konwiarz		(13.02.2024).	
Anonim.,	(t.y.aaaaav).	Richard	Konwiarz.	Olympedia,
	https://www.olympedia.org/athletes/920660		(13.02.2024).	
Anonim.,	(t.y.aaaaay).	Music,	Open.	Olympedia,
	https://www.olympedia.org/results/920034		(11.03.2024).	
Anonim.,	(t.y.aaaaaz).	Josef	(Jaroslav) Suk.	Olympics,
	https://olympics.com/en/athletes/josef-jaroslav-suk		(13.02.2024).	
Anonim.,	(t.y.aaaaaaa).	Josef	(Jaroslav) Suk.	Olympedia,
	https://www.olympedia.org/athletes/921422		(13.02.2024).	
Anonim.,	(t.y.aaaaaab).	1936	Summer Olympics.	Olympedia,
	https://www.olympedia.org/editions/11		(15.02.2024).	
Anonim.,	(t.y.aaaaaac).	Art Competitions at the 1936 Summer Olympics.		Olympedia,
	https://www.olympedia.org/editions/11/sports/ART		(15.02.2024).	
Anonim.,	(t.y.aaaaaad).	Franz	Sondinger.	Olympedia,
	https://www.olympedia.org/athletes/920602		(15.02.2024).	
Anonim.,	(t.y.aaaaaae).	Bruno	Fattori.	Olympics,
	https://olympics.com/en/athletes/bruno-fattori		(15.02.2024).	
Anonim.,	(t.y.aaaaaaf).	Bruno	Fattori.	Olympedia,
	https://www.olympedia.org/athletes/920859		(15.02.2024).	
Anonim.,	(t.y.aaaaaag).	Hans	Helmut Stoiber.	Olympics,
	https://olympics.com/en/athletes/hans-helmut-stoiber		(17.02.2024).	
Anonim.,	(t.y.aaaaaaah).	Hans	Helmut Stoiber.	Olympedia,
	https://www.olympedia.org/athletes/920087		(15.02.2024).	
Anonim.,	(t.y.aaaaaaai).	Urho	Johannes Karhumaki.	Olympics,
	https://olympics.com/en/athletes/urho-johannes-karhumaki		(17.02.2024).	
Anonim.,	(t.y.aaaaaaaj).	Wilhelm	Ehmer.	Olympics,
	https://olympics.com/en/athletes/wilhelm-ehmer		(17.02.2024).	
Anonim.,	(t.y.aaaaaaak).	Jan	Parandowski.	Olympics,
	https://olympics.com/en/athletes/jan-parandowski		(20.07.2024).	
Anonim.,	(t.y.aaaaaaal).	Jan	Parandowski.	Olympedia,
	https://www.olympedia.org/athletes/921225		(20.07.2024).	
Anonim.,	(t.y.aaaaaaam).	Farpi	Vignoli.	Olympics,
	https://olympics.com/en/athletes/farpi-vignoli		(17.02.2024).	
Anonim.,	(t.y.aaaaaaan).	Arno	Breker.	Olympics,
	https://olympics.com/en/athletes/arno-breker		(17.02.2024).	
Anonim.,	(t.y.aaaaaaao).	Stig	Arvidsson Blomberg.	Olympics,
	https://olympics.com/en/athletes/stig-arvidsson-blomberg		(17.02.2024).	
Anonim.,	(t.y.aaaaaaap).	Stig	Blomberg.	Olympedia,
	https://www.olympedia.org/athletes/921335		(17.02.2024).	

Anonim., (t.y.aaaaaaar). Emil Sutor. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/emil-sutor> (17.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaas). Luciano Mercante. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920885> (17.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaat). Luciano Mercante. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/luciano-mercante> (17.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaau). Josue Dupon. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/josue-dupon> (17.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaav). Jozue Dupon. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920130> (17.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaay). Rudolf Hermann Eisenmenger. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/rudolf-hermann-eisenmenger> (17.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaz). Rudolf Eisenmenger. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920013> (17.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaa). Ryuji Fujita. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920932> (18.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaab). Romano Dazzi. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/romano-dazzi> (18.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaac). Romano Dazzi. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920849> (18.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaad). Sujaku Suzuki. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/sujaku-suzuki> (18.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaae). Alex Walter Diggelmann. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/alex-walter-diggelmann> (18.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaaf). Alex Walter Diggelmann. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/921283> (18.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaag). Alfred Hierl. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/alfred-hierl> (18.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaah). Alfred Hierl. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920638> (18.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaai). Stanislaw Ostoja Chrostowski. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/stanislaw-ostoja-chrostowski> (18.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaaj). Stanislaw Ostoja-Chrostowski. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/921223> (18.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaak). Hermann Kutschera. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/hermann-kutschera> (18.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaal). Hermann Kutschera. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920042> (18.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaam). Werner Julius March. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/werner-julius-march> (19.02.2024).

- Anonim., (t.y.aaaaaaaan). Werner March. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/920672> (19.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaao). Herman Stiegholzer. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/920086> (19.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaap). Herbert Ferdinand Kastinger. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/herbert-ferdinand-kastinger> (19.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaar). Hermann Stiegholzer. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/hermann-stiegholzer> (19.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaas). Walter March. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/920671> (19.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaat). Walter Frederick March. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/walter-frederick-march> (19.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaau). Charles Downing Lay. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/charles-downing-lay> (19.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaav). Charles Downing Lay. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/921552> (19.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaay). Theodor Nussbaum. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/920679> (20.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaaz). Theodor Nussbaum. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/theodor-nu%C3%9Fbaum> (20.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaab). Paul Höffer. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/paul-hoffer> (20.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaab). Georg Hugo Kurt Thomas. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/georg-hugo-kurt-thomas> (21.07.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaac). Harald Genzmer. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/harald-genzmer> (20.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaad). Harald Genzmer. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/920621> (20.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaae). Werner Joseph Egk (Mayer-). Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/werner-joseph-egk-mayer> (20.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaaf). Werner Mayer. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/920608> (20.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaag). Lino Liviabella. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/lino-liviabella> (20.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaah). Jaroslav Kricka. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/jaroslav-kricka> (20.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaai). 1948 Summer Olympics,
<https://www.olympedia.org/editions/12> (21.07.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaaj). Competitions at the 1948 Summer Olympics. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/editions/12/sports/ART> (23.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaak). Ernst Van Heerden. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/ernst-van-heerden> (23.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaal). Ernst Van Heerden. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/921267> (23.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaam). Gilbert Prouteaut. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/gilbert-prouteau> (23.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaan). Gilbert Prouteaut. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/920392> (23.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaao). Giani Suparich. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/giani-stuparich> (23.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaap). Giani Stuparich. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/920913> (23.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaar). Eva Földes. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/eva-foldes> (23.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaas). Eva Földes. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/920766> (23.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaat). Gustaf Edvin Nordahl. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/gustaf-edvin-nordahl> (23.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaau). Gustaf Nordahl. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/921360> (23.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaav). Chintamoni Kar. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/chintamoni-kar> (23.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaay). Chintamoni Kar. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/920497> (23.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaaz). Hubert Yencesse. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/hubert-yencesse> (23.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaad). Hubert Yencesse. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/920426> (23.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaab). Rosamund Mary Beatrice Fletcher. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/rosamund-mary-beatrice-fletcher>
(23.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaac). Rosamund Fletcher. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/920472> (23.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaad). Oskar Thiede. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/oskar-thiede> (23.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaae). Oskar Thiede. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/920092> (23.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaaf). Alfred Reginald Thomson. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/alfred-reginald-thomson> (24.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaaag). Alfred Thomson. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/920552> (24.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaaah). Giovanni Stradone. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/giovanni-stradone> (24.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaaai). Giovanni Stradone. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/920912> (24.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaaaj). Letitia Marion Hamilton. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/letitia-marion-hamilton> (24.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaaak). Letitia Hamilton. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/920793> (24.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaaal). Albert Decaris. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/albert-decaris> (24.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaaam). Albert Decaris. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/920306> (24.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaaan). John Copley. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/john-copley> (22.07.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaaao). John Copley. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/920457> (22.07.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaaap). Walter Whall Battiss. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/walter-whall-battiss> (05.07.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaaar). Walter Battiss. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/921257> (05.07.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaaas). Yrjö Lorenz Lindegren. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/yrjo-lorenz-lindegren> (24.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaaat). Yrjö Lindegren. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/920258> (24.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaaau). Werner Schindler. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/werner-schindler> (24.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaaav). Edouard Rudolf “Edy” Knupfer. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/edouard-rudolf-edy-knupfer> (24.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaaay). Ilmari Niemelainen. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/46660> (24.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaaaz). Heikki Ilmari Niemelainen. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/heikki-ilmari-niemelainen> (24.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaaaaa). Adolf Hoch. Olympics,
<https://olympics.com/en/athletes/adolf-hoch> (25.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaaaab). Adolf Hoch. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/920026> (25.02.2024).

Anonim., (t.y.aaaaaaaaaac). Alfred Rinesch. Olympedia,
<https://www.olympedia.org/athletes/920075> (25.02.2024).

- Anonim., (t.y.aaaaaaaaaad). Alfred L. Rinesch. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/alfred-l-rinesch> (25.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaaaae). Nils Edvin Olsson. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/nils-edvin-olsson> (25.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaaaaf). Nils Olsson. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/921363> (25.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaaaag). Gabriele Bianchi. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920826> (25.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaaaaah). Gabriele Bianchi. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/gabriele-bianchi> (25.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaaaaai). John Jacob Weinzwieg. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/john-jacob-weinzweig> (22.07.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaaaaaj). John Weinzwieg. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920197> (25.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaaaaaak). Sergio Lauricella. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/sergio-lauricella> (25.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaaaaaal). Zbigniew Turski. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/921247> (25.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaaaaaam). Zbigniew Turski. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/zbigniew-turski> (25.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaaaaaan). Kalervo Tuukkanen. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920261> (26.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaaaaaao). Kalervo Tuukkanen. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/kalervo-tuukkanen> (26.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaaaaaap). Niels Erling Emmanuel Brene. Olympics, <https://olympics.com/en/athletes/niels-erling-emmanuel-brene> (26.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaaaaaar). Erling Brene. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/920208> (26.02.2024).
- Anonim., (t.y.aaaaaaaaaaaas). Osvar Swahn. Olympedia, <https://www.olympedia.org/athletes/44288> (22.07.2024).
- Aragon, P. P. ve Perez, G. J., (2017). Coubertin y los concursos artisticos en los juegos olimpicos modernos. Revista Internacional de Medicina y Ciencias de la Actividad Física y el Deporte, 17(68), 633-649.
- Ayan, G., (2008). 19. Yüzyıl Sonrası Resim Sanatında Spor Temalı Eserlerde Kompozisyon ve Hareket. Yüksek Lisans, İstanbul Kemerburgaz Üniversitesi Sanat ve Tasarım Ana Sanat Dalı, İstanbul.
- Baltacı, A., (2019). Nitel araştırma süreci: nitel bir araştırma nasıl yapılır?. Ahi Evran Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 5(2), 368-388.
- Barker, P., (2006). London 1948. Journal Of Olympic History, 14(Special Edition), 65-69.

- Barney, R., (1992). This great symbol. *Olympic Review*, 301 (November), 327-631.
- Boulongne, Y. P., (1975). *La Vie Et L'Oeuvre Pédagogique de Pierre de Coubertin, 1863-1937*. Montreal: Leméac, 482, Montreal.
- Bourdon, G., (1906). Les jeux olympique de l'avenir. *Le Figaro*, 52(144), 2-3.
- Brown, D. A., (1996). Pierre de Coubertin's olympic exploration of modernism, 1894 1914: aesthetics, ideology and the spectacle. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 67(2), 121-135.
- Burnosky, R. L., (1994). *The History Of The Arts In The Olympic Games*. Yüksek Lisans, Faculty of the College of Arts and Sciences of the American University, Washington, D.C.
- Capinussu, J. M., (2008). Art and culture at the Olympic Games: the recovery of human creativity. *Revista de Educação Física*, 77(141), 44-50.
- Coubertin, P. de., (1890). Les jeux Olympiques A Much Wenlock. *La Revue Athletique*, 1(12), 705-713.
- Coubertin, P. de., (1894a). Le rétablissement des jeux Olympiques. *Revue de Paris*, 3(Mai-Juin), 170-184.
- Coubertin, P. de., (1894b). The re-establishment of the Olympic Games. *The Chautauquan*, 19(6), 696-700.
- Coubertin, P. de., (1897). *Souvenirs d'Amérique et de Grèce*. Librairie Hachette, 181, Paris.
- Coubertin, P. de., Philemon, T. J., Politis, N. G., Anninos, C. (1897). *The Olympic Games B. C. 776 – A. D. 1896, Second Part, The Olympic Games in 1896*. Athens: Charles Beck & London: H. Grevel.
- Coubertin, P. de., (1899). Le roman d'un rallie. *La Nouvelle Revue*, 116(?), 577-601.
- Coubertin, P. de., (1900). *La Chronique de France, 1900*. Imprimerie A. Lanier, 234, Paris.
- Coubertin, P. de., (1901a). *La Chronique de France, 1901*. Imprimerie A. Lanier, 263, Paris.
- Coubertin, P. de., (1901b). *Notes Sur L'éducation Publique*, 319, Librairie Hachette, Paris.
- Coubertin, P. de., (1902a). *Le Roman d'un Rallie*. Albert Lanier, 322, Auxerre.
- Coubertin, P. de., (1902b). *La Chronique de France, 1902*. Imprimerie A. Lanier, 270, Paris.
- Coubertin, P. de., (1902c). Ce qui se passe dans le monde. *Revue du Pays de Caux*, 3(Juillet), 85-100.
- Coubertin, P. de., (1903a). Ce qui se passe dans le monde. *Revue du Pays de Caux*, 4(Juillet), 124-140.
- Coubertin, P. de., (1903b). *La France et L'Italie*. *Revue du Pays de Caux*, 4(Novembre), 179-191.

- Coubertin, P. de., (1903c). *La Chronique de France*, 1903. Imprimerie A. Lanier, 235, Paris.
- Coubertin, P. de., (1903d). Sur les pentes du pincio et du parnasse. *Revue du Pays de Caux*, 3(Mai), 110-112.
- Coubertin, P. de., (1904a). *La Chronique de France*, 1904. Imprimerie A. Lanier, 229, Paris.
- Coubertin, P. de., (1904b). L'Olympiade Romaine. *Le Figaro*, 50(218), 1.
- Coubertin, P. de., (1905). *L'Education des adolescents au Xxe siècle/Volume I*. Felix Alcan, 160, Paris.
- Coubertin, P. de., (1906a). *La Chronique de France*. Albert Lanier, 225, Auxerre.
- Coubertin, P. de., (1906b). Arts, lettres et sports. *Revue Pour les Français*, 1(Juin), 211-215.
- Coubertin, P. de., (1906c). Tournées d'artistes. *Le Figaro*, 52(212), 1.
- Coubertin, P. de., (1907a). L'Hellenisation de Rome. *Revue Pour Les Français*, 2(Avril), 611-617.
- Coubertin, P. de., (1907b). L'art Arabe. *Revue Pour Les Français*, 2(Mai), 661-667.
- Coubertin, P. de., (1907c). Art sportif. *Revue Olympique*, 11(Kasım), 355-357.
- Coubertin, P. de., (1909). Une Campagne de vingt-et-un ans (1887-1908). *Librairie de l'Education Physique*, 220, Paris.
- Coubertin, P. de., (1912). *L'Education des adolescents au Xxe siècle/Volume II*. Felix Alcan, 155, Paris.
- Coubertin, P. de., (1917). Ceci tuera cela. *La Revue*, 18(?), 513-518.
- Coubertin, P. de., (1918). *Lettres Olympiques II*. *Gazette de Lausanne*, 286(January), 1.
- Coubertin, P. de., (1919a). *Le Pays Caudois Son Ame Et Son Visage*. Librairie F. Rogue & Cie, 31, Lousanne.
- Coubertin, P. de., (1919b). *Lettres Olympique XXI*. *La Gazette de Lausanne*, 134(Mai), 1.
- Coubertin, P. de., (1920). *Autor de la VIIeme Olympiade*. La Concorde, 24, Lousanne.
- Coubertin, P. de., (1922). *Pedagogie Sportive*. Les Editions G. Crés et Cie, 154, Paris.
- Coubertin, P. de., (1923). *Ou va l'Europe*. Les Editions G. Crés et Cie, 31, Paris.
- Coubertin, P. de., (1926a). *Histoire Universelle/Volume 1*. Paul Roubaud, 92, Aix-en-Provence.
- Coubertin, P. de., (1926b). *Histoire Universelle/Volume 2*. Paul Roubaud, 190, Aix-en-Provence.
- Coubertin, P. de., (1926c). *Histoire Universelle/Volume 3*. Paul Roubaud, 157, Aix-en-Provence.

- Coubertin, P. de., (1926d). Histoire Universelle/Volume 4. Paul Roubaud, 220, Aix-en-Provence.
- Coubertin, P. de., (1929). Olympie. Impremiere Burgi, 12, Geneve.
- Coubertin, P. de., (1931). Memoires Olympiques. Bureau International de Pedagogie Sportive, 218, Lousanne.
- Coubertin, P. de., (1932). Pour ceux qui vont en Grèce. Paul Roubaud, 105, Aix-en-Provence.
- Coubertin, P. de., (1933). Anthologie. Paul Roubaud, 181, Aix-en-Provence.
- Coubertin, P. de., (1935). Les Assises Philosophiques de l'Olympisme Moderne: Message radiodiffusé de Berlin le 4 août 1935. Le Sport Suisse, 4, Geneve.
- Coubertin, P. de., (1977). L'appel aux lettres et aux Arts. Revue Olympique, 113 (March), 185-188.
- Coubertin, P. de., (1994). The Olympic Manifesto: Lecture Given At The Sorbonne, November 1892. Les Editions Du Grand Pont: Jean-Pierre Laubscher, 80, Lousanne.
- Culleton, C. A., (2014). Competing concepts of culture: Irish art at the 1924 Paris Olympic Games. Estudios Irlandeses, 9(9), 24-34.
- Culleton, C., (2017). Voices on campus: Claire Culleton on Irish art at the Olympic Games. Bridgewater Review, 36(1), 29-32.
- Dalkılıç, E., (2020). Antik Yunan Döneminde Spor. Yüksek Lisans, Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir.
- Durry, J., (1996). Pierre de Coubertin: sport and aesthetics. Revue Olympique, 225(Juillet), 390-396.
- Edgar, A., (2012). The aesthetics of the Olympic art competitions. Journal of the Philosophy of Sport, 39(2), 185-199.
- Eyquem, M. T., (1966). Pierre de Coubertin L'Epopée Olympique. Calman-Levy, 300, Paris.
- Gafner, R., (1987). Le bonjour de Vidy. Revue Olympique, 233 (Mars), 86-87.
- Garcia, B., (2008). One hundred years of cultural programming within the Olympic Games (1912–2012): origins, evolution and projections. International Journal of Cultural Policy, 14(4), 361-376.
- Giannini, F., (2024). When Art was an Olympics Competitions and Artists were Fighting for Gold. Finestre sull'Arte, <https://www.finestresullarte.info/en/works-and-artists/when-art-was-an-olympics-competition-and-artists-were-fighting-for-gold> (28.28.2024).
- Gogarty, O. S. J. & O'Brien, L., (1924). Aonach Tailtean 1924: Prize Ode, Pigott and Co Ltd, 47, Dublin.
- Gold, M. M. & Revill, G., (2011). The Cultural Olympiads: Reviving the Panegyris. Olympic Cities: City Agendas, Planning and the World's Games 1896-2016

2nd Edition, Ed: John R. Gold ve Margaret M. Gold. Routledge, Abingdon, 80-107.

- Good, D. J., (1998). The Olympic Games Cultural Olympiad: Identity and Management. Yüksek Lisans, Faculty of the College of Arts and Sciences of the American University, Washington, D.C.
- Gricius, P., (2010). Painter Jean Jacoby and sculptor Frantz Heldenstein: a pair of unknown Luxemburg medalist and the story of the Olympic art competitions. *Journal Of Olympic History*, 18(1), 9-16.
- Gricius, P., (2018). The only artist to win two Olympic gold medals. *Journal Of Olympic History*, 26(3), 61-67.
- Guegold, W. K., (1996). 100 Years Of Olympic Music: Music And Musicians Of The Modern Olympic Games, 1896-1996. Golden Chef Publishing, Montua Ohio, 102, USA.
- Guillain, J. Y., (2005). The end of the Olympic art contests: when art and sport became strangers to each other. *Journal Of Olympic History*, 9(3), 24-30.
- Guillain, J. Y., (2006). Paris 1924. *Journal Of Olympic History*, 14(Special Edition), 22-23.
- Hamer, S., (2017). The Red Rider. Arthur, <https://arthur.io/art/isaac-israels/the-red-rider> (28.08.2024).
- Henry, B., (1948). An Approved History Of The Olympic Games. G. P. Putnam's Sons New York, 371, ABD.
- Heper, E., (2012). Spor bilimleri ile ilgili kavramlar ve sporun tarihsel gelişimi. *Spor Bilimlerine Giriş*, Ed: Hayri Ertan, Anadolu Üniversitesi, Eskişehir, 2-29.
- Hiroshi, Y., (2005). A historical research on the Olympic art competitions (1912-1948): in view of the boundary dispute between art and sport. *Aesthetic*, 56(3), 89.
- Hiroshi, Y., (2006). A historical inquiry on the art competitions in the Modern Olympic Games: on the (im)possibility of reconciliation between art and sport, *Aesthetics*, 57(2), 15-28.
- Hiroshi, Y., (2009). The art competitions in the Modern Olympic Games: rethinking the boundary problem between art and sport. *The Japanese Society for Aesthetics*, 7(13), 111-120.
- Hugson, J., (2010). Re-uniting sport and art: the potential of Olympic posters. *Physical Culture and Sport. Studies and Research*, 50(1), 60-65.
- Ingraham, C., (2018). Competition or exhibition? The Olympic arts and cultural policy rhetoric. *International Journal of Cultural Policy*, 24(2), 256-271.
- Juvenalis., (2006). *Yergiler-Saturae*. İş Bankası Kültür Yayınları, 243, İstanbul
- Kazmierczak, A., (2015). Olimpizm, kultura i sztuka w wymiarze społeczno – kulturowym. *Sztuka i Wychowanie w kulturze konwergencji*, ed: M. Zalewskiej-Patlak, P. Soszynskiego, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź (Polonya), 147-158.
- Keplinger, T., (2023). Eine Kleine Reise Durch Die Luft. *Magazin Wien Museum*, <https://magazin.wienmuseum.at/die-sprungsschanze-am-cobenzl> (29.08.2024)

- Kluge, V., (2019). The rebels of 1894 and a visionary activist. *Journal of Olympic History*, 27(1), 4-21.
- Kramer, B., (2004). In search of the lost champions of the Olympic art contests. *Journal Of Olympic History*, 12(2), 29-34.
- Kramer, B., (2005). Musica Olympiaca the forgotten composers of the Olympic art competitions. *Journal Of Olympic History*, 13(3), 8-23.
- Kramer, B. & Stanton, R., (2010). Lost treasures from the Olympic art competitions. *Journal Of Olympic History*, 18(1), 6-9.
- Kramer, B. & Stanton, R., (2015). The Olympic laurel of Kazimierz Wierzynski. *Journal of Olympic History*, 23(2), 50-56.
- Kramer, B. & Stanton, R., (2016). Revisiting the Olympic art competitions. *Journal Of Olympic History*, 24(3), 58-60.
- Kürkçü, R., (2024). Beden eğitimi ve spor. *Yeni Türkiye*, 30(136), 11-20.
- Langer, M., (2010). Hudba v umeleckých soutěžích olympijských her 1912-1948. Diplomová práce. Univerzita Karlova v Praze Filozofická fakulta Ústav hudební vědy obor hudební věda, Prag.
- Legros, J., (1953). Influence of organized sport on re-establishing harmonious relations between people, *Revue Olympique*, 38 (Mars), 19-24.
- Lennartz, K., (2002). The story of the rings. *Journal Of Olympic History*, 10(December 2001/January 2002), 29-61
- Lennartz, K., (2006). Antwerp 1920. *Journal Of Olympic History*, 14(Special Edition), 18.
- Lobach, A. & Ershova, N., (2014). Olympic Art Contests. VIII International Scientific and Practical Conference Of Students And Young Scientists “*Modern University Sport*”. Rusya State Universit Of Physical Education, Sport, Youth and Tourism.
- Lytvynets, A., Vynogradskyi, B. ve Lytvynets, A., (2015). Art Competitions In The Programs Of Modern Olympic Games. *Sport Science Of Ukraine*, 5(69), 49-55.
- Lytvynets, I., V. Bogdan., Lytvynets, A., Pavlova, I., (2017). The prominent winners and prize-winners of art competitions at the Olympic Games of the modern age. Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві, 3(39), 66-72.
- MacAloon, J. J., (1981). This Great Symbol: Pierre de Coubertin and the Origins of the Modern Olympic Games. University of Chicago Press, 359, USA.
- MacAloon, J. J., (2006). Introduction: Laocoön. *The International Journal of the History of Sport* 20 (3-4), 341-349.
- Masterson, D., (2016). The Relationship of Art and Sport: The Relevance of Coubertin's Views Today. Cultural Views of the Olympics “*citius, altius, fortius, pulchrius, humanius*” Ed: Müller, N. & Messing, M. & Schoormann, K. Agon Sportverlag, Kassel, 19-29.

- Mei, M., (2023). The marriage of sport and art: the forgotten Olympic art competitions (1912-1948). *Arts, Culture and Language*, 1(4), 1-8.
- Mezö, F., (1957). New form of the art competitions. *Revue Olympique*, 58(Mai), 63-64.
- Miragaya, A. M., (2006). The Process of Inclusion of Women In The Olympic Games. Graduate, Educação Física da Universidade Gama Filho, Brasil.
- Molzberger, A., (2012). A premiere with obstacles: the Olympic art competitions 1912 in Stockholm. *Journal of Olympic History*, 20(2012), 52-60.
- Müller, N., (2006). Paris 1906: inviting the artists. *Journal Of Olympic History*, 14(Special Edition), 4-8.
- Navacelle, C. Y. de., (2015). The Coubertin family – a short history of a noble French family. *Journal of Olympic History*, 23(1), 16-25.
- Orak, F., (2020). Tarihsel Araştırma Yöntemi. Yüksek Lisans Tezi, Adnan Menderes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Aydın.
- Orhun, A. A., (1998). Spor, estetik ve estetik eğitim. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 3(4), 43-52.
- Osgood, M., (2021). Going for the bronze: modernism vs the old guard at the Olympic art competitions. *Modernism/Modernity*, 28(4), 761-789.
- Ozaki, M., (2018). Olympic art competitions, music. *Hitotsubashi University Sports Science Laboratory*, 37(?), 3-20.
- Paauw, R., (2001). Isaac Israels: gold medal winner in the 1928 art competition. *Journal Of Olympic History*, 9(2), 14-15.
- Passini, C., (2024). The Years When Art Was Part of the Olympic – and the double – Gold Winning Painter Who Became Its Greatest Champion. *Country Life*, <https://www.countrylife.co.uk/luxury/art-and-antiques/the-years-when-art-was-part-of-the-olympics-and-the-double-gold-winning-painter-who-became-its-greatest-champion-271963> (28.08.2024).
- Petersen, A., (1986). Les concours artistiques aux jeux Olympiques de 1912 a 1948 elements d'une etude descriptive. *Revue Olympique*, 222-223 (Avril-Mai), 248-252.
- Porada, Z., (2017). Polskie artystki w Olimpijskich konkursach sztuki i literatury 1928-1948. *Sport and Tourism Central European Jpurnal*, 16(4), 27-53.
- Porada, Z. & Kalamacka, E., (2019). Przyczynek barona Pierre'a de Coubertina do organizacji olimpijskich konkursow sztuki, 2(4), 11-17.
- Radchenko, L., (2014). Olympic art competitions: organization and conducting. *Physical Activity, Health and Sport*, 1(15), 3-5.
- Rühl, J. K., (1997). The Olympian Games in Athens in the year 1877. *Journal of Olympic History*, 5(3), 26-34.
- Segrave, J. O., (2019). Citius, altius, fortius: Pierre de Coubertin and the emergence of the serialized modern Olympic Games in the late-nineteenth-century. *Nineteenth-Century Contexts*, 42(1), 33-50.

- Skoda, Z., (2020). Art competitions at the Olympic Games 1912-1948 and the Czechoslovak participation. *Sport Studies*, ?(1), 42-46.
- Stanton, R., (2001). In search of the artist of 1912. *Journal of Olympic History*, 9(3), 3-13.
- Stanton, R., (2001-2002). The search continues: artists of 1912. *Journal of Olympic History*, 10(1), 79.
- Stanton, R., (2002). The only lady artist in history: the only female gold medalist in the Olympic art competitions of the 20th century. *Journal Of Olympic History*, 10(3), 36-40.
- Stanton, R., (2006). 1932 Los Angeles. *Journal Of Olympic History*, 14 (Special Edition), 40-43.
- Stanton, R., (2016). Lost Artwork from the 1912 Olympic art competition emerges. *Journal of Olympic History*, 24(1), 58-60.
- Stromberg, J., (2012). When the Olypic Gave Out Medals for Art. *Smithsonian Magazine*, <https://www.smithsonianmag.com/arts-culture/when-the-olympics-gave-out-medals-for-art-6878965/> (28.08.2024).
- Şahin, H. M., (2004). *Beden Eğitimi ve Sporda Temel Kavramlar Sözlüğü: sportif-tıbbi-sosyal terimler*. Nobel Yayın Dağıtım, 489, Ankara.
- Trelat, G., (1911). Rapport aur le concours d'architecture. *Revue Olympique*, 68(Aout), 116-120.
- Uğurlu, A. ve Şinforoğlu, T., (2021). Sokol hareketi: nasyonal sosyalist ve politik bir araç olarak jimnastiğin kullanımı. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 26(4), 481-499.
- Volpe, R. & Parisi, A., (2009). Alla ricerca di una scoperta: Felice de Fredis e il luogo di ritrovamento del Laocoonte. *Bulletino della Commissione Archeologica Comunale di Roma*, 110 (?), 81-110.
- Weiler, İ., (2004). The predecessors of the Olympic movement, and Pierre de Coubertin. *European Review*, 12(3), 427-443.
- Waic, M. & Skoda, Z., (2018). The story of a composition: Josef Suk-Olympic medallist and Sokol composer. *The International Journal of the History of Sport*, 35(17-18), 1828-1844.
- Wassong, S., (2006). The elimination of the art contests. *Journal Of Sport History*, 14(Special Edition), 78-79.
- Wassong, S., (2013). Pierre de Coubertin and the Olympic Role Model. *The Sporting Image: Unsung Heroes Of The Olympics 1896-2012*, Ed: Clive Palmer. SSTO Publications, Birleşik Krallık, 283-294.
- Wassong, S., Lennartz, K. & Zawadzki, T., (2008). Olympic art contest 1912-1948, their invention and demise. *The turn to aesthetics: An interdisciplinary exchange of ideas in applied and philosophical aesthetics*, Ed: Clive Palmer and David Torevell. Liverpool Hope University Press, Liverpool, 241-251.

- Wilant, N. C. Y., (2016a). A female medallist at the 1928 Olympic art competitions: the sculptress Renée Sintenis. *The International Journal Of The History Of Sport*, 33(13), 1483-1499.
- Wilant, N. C. Y., (2016b). A glimpse of history: seen through the eyes of Charles de Coubertin. *Journal of Olympic History*, 24(3), 52-57.
- Wilant, N. C. Y., (2017). Pierre de Coubertin's concept for the Olympic art competitions: origins, models and artistic influences in the mirror of art history and previously unpublished sources. Dissertation, Westfälische Wilhelms Universität, Münster.
- Wilant, N. C. Y., (2018). When art was an Olympic discipline: the Fine Art Salon as a possible model for the concept of the Olympic art competitions from an art history perspective. *Sport in History*, 38(4), 457-475.
- Wilant, C. Y. N., (2019). Decoding Olympic history in a painting by Charles de Coubertin. *The International Journal of the History of Sport*, 35(17-18 / Özel Sayı), 1815-1827.
- Winans W., (1912). *Concours d'Art*. Stockholm. Riksarkivet, https://sok.riksarkivet.se/bildvisning/A0060685_00019#?c=&m=&s=&cv=18&xywh=-302%2C357%2C6016%2C3305 (16.07.2024).
- Yetim, A. A., (2000). Sporun sosyal görünümü. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, V (1), 63-72.
- Young, D. D., (2004). *A Brief History of the Olympic Games*. Blackwell Publishing, 184, USA.
- Yıldiran, İ., (2014). Antikiteden moderniteye Olimpiyat Oyunları: İdealler ve gerçekler. *Hece (Batı Medeniyeti Özel Sayısı)*, 18 (210-212): 555-570.
- Zawadzki, T., (2006). Berlin 1936. *Journal Of Olympic History*, 14(Special Edition), 51-55.

